

நா ல டி ய ா ர் .

குறள்வெண்பாக்களா லாகிய நூலுக்கு 'குறள்' எனப் பெயர்வந்தது போல, நாஸ்துவெண்பாக்களாலாகிய இந்நூலுக்கு 'நாஸ்து' என்று பெயர் வந்தது. 'திருக்கோவையார்', 'திருவந்தியார்' என்னு மிடங்களிற்போல; சிறப்புப்பற்றிய ஆர்விகுதி கூட்டப்பட்டு, நாஸ்தியார் என்று வழங்கலாயிற்று. நாஸ்து என்பதற்கு - நான்காகிய அடிகளை யுடையதென்று பொருள்; பண்புத்தொகைப்புறத்திப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். நீதிநூல்களுள் திருக்குறள் முதலும், இது இரண்டாவதுமாக மதிக்கப்பட்டு "நாஸ்து மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி" என 'திருக்குறள், நாஸ்தியார்' என்று கூட்டி வழங்கப்படுதலால், நாஸ்து என்பது-நான்கு அடிகளையுடைய விருத்தம் முதலிய வேறுபாடல்களின்மேற் செல்லாமல், வெண்பாவின் மேலேயேயின்று, அவ்வெண்பாவிலுள் நான்கடிகளையுடையனவாய் நூல்களுட் பயின்றுவருகிற நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களையே உணர்ந்தி, அவற்றாலாகிய நூலுக்குக் கருவியாகுபெய் மாயிற்று. இனி, வையையாற் றில் எறியப்பட்டவற்றுள் இந்நாஸ்துபாடல்கள் ஆற்றியின்றும் மேலே நாஸ்து உயரம் எழும்பின்வென்றும், அதனால் இதற்கு நாஸ்தியார் என்று பெயரிடப்பட்டதென்றும் கூறுவாரு முள்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களது சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களையும், அளவிற்ற பேரின்பத்தையுடைய அழிவில்லாத முத்தி யுலகத்தையும் முறைமையறிந்து அடைவதற்கு உரிய மனிதர்களுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று உயர்ந்தவர்களால் எடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்காம்; அவை-அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன: இவற்றை-முறையே வடநூலார், தருமம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னுஞ்சூர்வீதபுருஷார்த்தம் என்பர். அவற்றுள், வீடென்பது-மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடைய தாதலின், துறவறமாகிய காரணத்தின் வகையாற் கூறப்படுவதேயல்லாமல், இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமைபால், நூல்களாற் கூறப்படுவன அது ஒழிந்த மஹை மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், முதலாவது

அறத்துப்பால்.

அறமாவது-இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றையும் தருவனவாய் மனு முதலிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்வதும், விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாதொழிதலு மாம்; அதி - ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் என்று மூன்றுவகைப்படும்: இவற்றை-முறையே வடநூலார் ஆசாரம் விய வகாரம் பிராயச்சித்தம் என்பர். அவற்றுள் ஒழுக்கமாகவது - பிராமணர் முதலிய வருணத்தவர் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராமசரியம் முதலிய ஆச் சிரமங்களில் நின்று அவ்வவற்றிற்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களினின்றும் வழுவாமல் ஒழுகுதலாம். வழக்காவது - ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர்கள் அது காரணமாகத் தமக்குள் மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேற் சொல்வது; அது-கடன்வாங்குதல், புதையல், உடையவனல்லாதவன் விற்றல், கூடிமேம்படுதல், கொடுத்ததை மீண்டுங்கொடாமை, கூலிகொடாமை, கடற்பாடுகடத்தல், விற்றுவழக்கும் உள்ள்மொப்பாமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, எல்லவழக்கு, சொற்கொடுமை, தண்டக் கொடுமை, திருடு, வன்செய்கை, மாதரைக்கவாதல், மாதர்ஆடவர் தருமம், தாயபாகம், சூதுஎனப்பதினெட்டுவகையதாம். தண்டமாவது-ஒழுக்க வழக்குக்களினின்றும் தவறினவர்களை அந்தநெறியில் நிறுத்தற்பொருட்டுப் பகைபாத்தமில்லாமல் ஆலோசித்து அந்தந்தக் குற்றத்துக்குத் தக்கபடி கிணித்

தல். இம்முன்றனுள், வழக்குந் தண்டமும் உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தி வதற்கே பயன்படுவனவல்லது, ஒழுக்கம்போல மனிதரது உயிர்க்கு உறுதி தருஞ் சிறப்புடையனவல்ல வாதலாலும், அவைதாம் நூல்களினாலேயே யன்றி அறிவுபுகுதியாலுந் தேசத்தியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவற்றை ஒழித்தி, இங்குச் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான் - நால்வகை ஆச்சிரமத்ததாய் வருணந்தோழம் வேறுபாடுடைமையால், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து, எல்லார்க்கும் ஒத்தி நுத்தலாற் பெரும்பான்மையாகிய பொது இயல்புபற்றி, இல்லறம் அறவறம் என இருவகையிலேயாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள், இரண்டாவது

இல்லறவியல்.

இல்லறமாவது - இம்மை மறமை ஆகிய இருமையின்பங்களையும் அனுபவித்தற்கு உரிய இல்லவாழ்க்கைகளைக் கொண்டுச் சொல்லுகின்ற நெறியில் நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமையினையோடுஞ் செய்யப்படுங் தருமம். அறவறம் நித்தியமாகிய முத்தியை அடைவதற்குக் காரணமாகையால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதுமுதலில் வைக்கப்பட்டு, இவ்வில்லறம் அறவறம் போல முத்திபெறுதற்குக் காரணமாகாததனால் அச்சிறப்பின்மைபற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. பால், இயல், அதிகாரம் என்றவற்றிற்கு - பலபொருள்கள் உள்ளனவாயினும், இங்கே, ஒருபொருளையே குறித்து வரும் பலசெய்யுட்களின் தொகுதியாகிய நூற்கூறபா டென்று பொருள். இந்நூலில், சங்கேதத்தால், பால் என்றது - பெரும்பிரிவுக்கும், இயல் என்றது - அதற்கு உட்பட்ட சிறுபிரிவுக்கும், அதிகாரம் என்றது - அதன் உட்பிரிவுக்குமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

கக-ம் அதிகாரம்.—பழவினை.

அதாவது - முற்பிறப்புக்களிற் செய்யப்படுதலாற் பழையனவாகிய நல்வினைதீவினைகள் தம்மைச் செய்தவர்களுக்குத் தம்பயன்களாகிய இன்பதுன்பங்களைப் பிற்பிறப்புக்களில் தவறாமல்தரு மென்பதைப்பற்றிக் கூறுவது. பழவினை - ஜன்மார்த்தகர்மம். நல்வினை தீவினை - புண்ணியபாபங்கள். இக்கருமந்தான் - சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமியம் என மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், சஞ்சிதம் - பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரால் அநவிலாமைசெய்து சேர்க்கப்பட்ட வினைகளின் பயன்கள்: பிராரப்தம் - அவற்றுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தனவொழியப் பிறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன: ஆகாமியம் - அவையன்றிப் பின்னும் அனுபவிக்கக்கடவனவாய்க்கிடந்தன; இவைவெல்லாம் அடங்குதற்கு, பொதுப்பட, 'பழவினை' என்றார். பழவினை - பண்புத்தொகை; பழமையாகிய வினை யென விரியும். தானமுதலிய நல்வினைகளை முற்பிறப்புக்களிற் செய்தவர்கள் பிற்பிறப்புக்களிற் செல்வமுதலியவற்றாற் பல நன்மைகளை அனுபவிப்ப ரென்பதையும், அவற்றைச் செய்யாதவர் பசியினி முதலியவற்றாற் பலதீமைகளை அனுபவிப்ப ரென்பதையும் அறிவித்தற்கு, இவ்வதிகாரம் ஈகையென்னும் அதிகாரத்தின்கீழ் வைக்கப்பட்டது.

க0க. பலலாவு ஞாயதது விடினுங் குழக்கனது
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக்கொளற்கு.

(இ - ள்.) பல் ஆ உள் - பலபசுக்களின்நடுவில், உய்த்துவிடும் - தான் செலுத்திவிடப்பட்டாலும், குழ கன்று - இளங்கன்றானது, தாய் நாடிக்கோடலை வல்லது ஆம் - (தனது) தாயைத் தானே தேடி அடைதலில் வல்லமையுடையதாம் ; தொல்லை பழ வினையும் - மிகவும்பழமையாகிய கரும்பும், தன் செய்த கிழவனை நாடிக்கொள்தகு - (பலவினையோடுகளுள் ளும்) தன்னைச்செய்த உரிமையுடையவனைத் தேடி அடைவதில், அன்ன தகைத்தே - அப்படிப்பட்ட தன்மையை [வல்லமையை] யுடையதேயாம்.

பல்லா - பண்புத்தொகை ; பல + ஆ : பலவென்பது, தன்முன் பிறவா அகரங் கெட்டது ; [நன்னூல் - உயிர்த்துப்புணரியல் - உ0.] 'பல்லா வொளித்து விடினும்' என்கிற பாடத்துக்கு - (தாய்ப்பசுவைப்) பலபசுக்கூட்டத்தினிடையே மறைத்துவைத்துவிட்டானு மென்று பொருள். விடினென்பது - இவ்வுரையில் செய்வனைப்பொருளையும், முன்னுரையில் செய்ப்பாட்டுவினைப் பொருளையும் உணர்த்திற்று ; செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும்போது, அகரச்சாரியையும் பரிவிசுதியுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்குறினனவென்று அறிக. விடிள் - இளவிகுதி காலங்காட்டும் எதிர்காலவினையெச்சம். டும் - கிறப்புமமை. குழ - இளமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். வல்லது - பண்படியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்றுகிறப்புமுற்று ; அ-சாரியை, அ - விசுதி. ஆம் - அசை ; ஆகுமென்பொருள்கொண்டால், வல்லது - பெயராம். தாய் - இருதினைப்பொதுப்பெயர். கோடலை, கொள்தகு-இரண்டனுரையும் நான் கனுகுழும் ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளில் வந்தமையால், உருபுமயக்கம். கோடல் - தொழிற்பெயர் ; கொள் - பகுதி, தல் - விசுதி, பகுதி முதல் நீண்டது - விகாரம், ளகரங்கெட்டதும், தகரமடகரமானதும் - சந்தி. தொல்லை - பண்புப்பெயர் ; தொல் - பகுதி, இ-விசுதி: இப்பகுதி மைவிகுதி பெற்றுத் தொன்மையெனவும், றவிகுதிபெற்றுத் தொன்று எனவும் வரும். தொல்லைப்பழ - ஒருபொருட்பன்மொழி ; வினையினது அகராதியால் வருந்தன்மையை வற்புறுத்தும்பொருட்டு, இவ்வாறு கூறின சொற்க்க : இனி, தொல்லைபென்பதைப் பண்பாகுபெயராகக்கொண்டு, முற்பிறப்புக்களில் செய்த லாத் பழமையாகிய வினை யென்னவுமாம். உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். அன்ன - சுட்டடியாப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம் ; அ - பகுதி, அ-விசுதி, ன் - சாரியை, மற்றொரு ன் - சந்தி. தகைத்து - குறிப்புமுற்று. ஏதாரம் - தேற்றம். தன் + செய்த = தம்செய்த ; ளகரம் தகரமாயிற்று : இயல்பாய்த் தன்செய்த எனவும் வரும் ; [நன் - மெய்யீற்றுப்புணரியல் - கரு.] கிழவன் - உரியவனென்னும்பொருளில், கிழமை ஈறுபோன கிழ - பகுதி ; பெண்பால் - கிழத்தி: வயதுமுதிர்ந்தவனென்னும்பொருளில் கிழம் - பகுதி; பெண்பால் - கிழவி. உவமையணி. (க0க)

க0உ. உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு - மொருவழி
யொன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந்த தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) உருவும் - அழகும், இளமையும்-யௌவனமும், ஒன் பொருளும் - மேலான செல்வமும், உட்கும் - (பலரும்) அஞ்சத்தக்க மதிப்பும், ஒரு வழி - ஒரே தன்மையாக, நில்லாமை - நிலைபெற்றிராமையை, கண்டும்-பார்த்திருந்தும், ஒரு வழி - யாதாயினும் ஒருவழியால், ஒன்றேயும் - ஒரு சிறிது நல்வினையாயினும், இல்லாதான் - செய்துவைத்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்தலானது, உடம்பு இட்டு நின்று வீழும் தக்கது

உடைத்து - உடம்பை (ச்சிலகாலம்) பெற்று நின்று விழுந்தன்மையை
யுடையது; (எ -று.)

உருவமுதலியவற்றின் நிலையின்மையைக் கண்டும் நிலையான நல்வினையைச் செய்யாதவனது பிறப்பு வீணென்பது, கருத்தி. எனவே, இங்ஙனம் நல்வினை செய்யவொட்டாது ஒருவனது வாணனை வீணாகக்குவதுபழவினையின் செயலே பென்றதாயிற்று. முதலடியில், உம்மைநான்கும் - எண்ணுப்பொருளான. உட்கு - கருவிப்பொருள் விழுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர்; முதலிலைத்தொழிலாகுபெயர் ரென்னவுமாம்; உட்குதல் - அஞ்சுதல். ஒருவழி - ஒருவனிடத்தும் எனவும், ஒருவழி ஒன்றேயும். ஒப்பற்ற உயர்கதியைத் தாத்தக்க ஒருநற்செய்க்கையையும் எனவும் உரைப்பர். நிலலாமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். கண்டும், உம் - உயர்வுகிறப்பு. ஒன்றேயும், ஏ - இசைநிறை; உம்மை - இழிவுகிறப்பு. இல்லாதான் - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; ஆ - சாரியை; எதிர்மறையிடைநிலையன்று; இல் என்னும் பகுதியே எதிர்மறைப்பொருள் குறித்துநின்றதனால்; தி - சாரியை உகரங்கெட்டுநின்று என்றாயினும், த்எழுத்துப்பெறு என்றாயினும் கொள்க. வாழ்க்கை - தொழிற்பெயர். நின்று - அசை. வீழும் என்னும் எதிர்பாண்பெயரெச்சம், ஈற்றுயிர்கெட்டு 'வீழும்' என நின்றது. தக்கது என் பது - தகை தகுதி என்பன்போல், குணத்தைபுணர்ந்துத் தொழிற்பெயர். உடைத்து - பண்டியாப்பிறந்து அகாச்சாரியைபெறுதுவந்தகுறிப்புமுற்று; சாரியைபெற்றால், உடையது எனவரும்: இதி - வினையெச்சமாக வருமிடத்து, உடையச்செய்து என்கிறபொருளைத் தரும். (க0உ)

க0ங். வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
யவந்தன போக மவரவ ராற்றான்
விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்.

(இ - ள்.) வளம்பட வேண்டாதார் - (செல்வமுதலியவற்றும்) சிறப்பைப் பெற விரும்பாதவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர் உள்ளர் யாரும் இல்லை; (ஆயினும்), போகம் - (அவாவரது) சுகஅநுபவங்கள், அவர் அவர் ஆற்றான் அளந்தன - அவரவர்களது ஊழ்வினையால் (முன்னமே) அளவு செய்யப்பட்டுள்ளன; விளகாய் திரட்டினார் இல்லை - விளங்காயைத் திரண்ட உருவினதாகச்செய்துவைத்தவரில்லை; களங்கனியை கார் என செய்தாரும் இல் - களாப்பழத்தைக் கரியஉருவினதாகச்செய்துவைத்தவரும் இல்லை.

விளங்காய்முதலியன தந்தம்இயற்கையால் அமைந்திருப்பதுபோல அவரவர்களும் அவரவரது புண்ணிய இயற்கையால் அமைந்த தென்பதாம். எடுத்துக்காட்டுவமையணி; உபமானஉபமேயங்களின் இடையே உவமவுருபுகொடாமற் கூறினமையால்: இதனை வடதூலார் திருஞ்ஞானந்தாலங்காரமென்பர். யார்யாரும் என எடுத்து, எப்படிப்பட்டவரும் என்றும் உரைப்பர். யார் - வினையடியாப்பிறந்த பலர்பாற்பெயர். உம்மை - முற்று. அளந்தன - செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. விளங்காய், களங்கனி - மரப்பெயர் முன்னர் இனமென்மை தோன்றிற்று; [நன் - உயிரீறு - கசு.] கருமையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய் ஆகிரீண்டு நடு நின்றஉகரமுங் கெட்டு 'கார்' என நின்றது; [நன் - பதவியல் - க.] திரட்டினார், திரள்என்பதன் பிறவினையாகிய திரட்டு - பகுதி. செய்தாரும், உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். இல் - இல்லையென்பதன் விசாரம். (க0ங்)

௪௦௪. உறற்பால நீக்க ஹவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லணையவு மன்னவா மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

(இ - ள்.) உறற்பால-(ஊழ்வினையால்) நேரிடத்தக்க துன்பங்கள், உறு
வர்க்கும்-ஆற்றல் மிகுந்த முனிவர்களுக்கும், நீக்கல் ஆகா-வில்லக்கக்கூடா
தன்வாம்; பெறல் பால் அணையவும் - பெறத்தக்க தன்மையையுடைய அவ்
வீன்பங்களும், அன்ன ஆம் - அப்படிப்பட்டனவாகும் [நீக்கலாகாதன
வாம்]; (எவைபோலவெனின்), மாரி வறப்பின் - மழை பெய்யாதாயின்,
தருவாறும் - (அதனைப்) பெய்துதருவிக்கவல்லவரும், இல்லை—; சிறப்பின் -
(அம்மனம்) மிகுதியாகப்பெய்தால், அதனை—, தணிப்பாரும் - குறையச்
செய்பவர்களும், இல் - இல்லை; (எ - று.)

இதுவும், எடுத்துக்காட்டுவமையணி. எல்லாம் பழவினையின்படியே நடக்
கு மென்பது, கருத்து. பால்-பான்மையென்னும் பண்புப்பெயரின் அடியா
கப்பிறந்த பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். வறப்பின், சிறப்பின்-
எதிர்காலவினையெச்சங்கள்; வற, சிற - பகுதிகள், ப் - சந்தி, ப் - எழுத்துப்
பேறு, இன் - காலங்காட்டிம் விசுதி : இனி, வறப்பு, சிறப்பு என்னுற் தொ
ழிப்பெயர்களின் ஏழாம்வேற்றுமைபெனவுமாம். அணைய - அவை; அ -
பகுதி, ன், ஐ - சாரியைகள், ப் - சந்தி, அ-பலவின்பாற்பெயர்விசுதி. (௧௦௪)

௪௦௫. துணைத்துணைய ராதித்தந் தேகன் னடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வார்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

(இ - ள்.) பனை துணையார் - பனையளவு பெரியவர்கள், வைகலும் -
நாஸ்தோறும், பாடு அழிந்து - (தமது) பெருமை கெட்டு, துணை துணையார்
ஆகி-துணையளவு சிறியவர்களாய், தம் தேச உள்அடக்கி-தமது ஒளியை உள்
ளே அடக்கிக்கொண்டு, வாழ்வார் - உயிர்வாழ்வார்கள்; (இதற்குக்கார
ணம்), நினைப்ப - யோசித்தால், மேலை வினை பயன் அல்லால் - முற்பிறப்பிற்
செய்த தீவினையின் பயனேயல்லாமல், பிற-வேறாக, கிடந்தது - பொருந்தி
யது, எவன் உண்டு ஆம் - யாது உள்ளதாம்? [எதுவுமில்லை பென்றபடி].

செல்வம் அதிகாரம் கல்வி முதலியவற்றால் உயர்ந்தவர்கட்பலர் விரை
விலே அவ்வுயர்ச்சிபொழிந்து தாழ்வையடைந்து ஒளிசூன்றி இரத்தல்முத
லியனசெய்து வாழ்தற்குக் காரணம் பழவினையே யென்பது கருத்து. துணை,
பனை என்பன - சிறுமைபெருமைகட்கும் தாழ்வுஉயர்வுகளுக்கும் எடுத்துக்
காட்டப்படுகிற சிலஅளவுகள். வைகலும் - நாளடைவிலே பென்றமாம்.
எவன் - அறிவினைப்பெயர். மேலை, ஐ - சாரியை. (௪௦௫)

௪௦௬. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வியவுங்
சல்லாதார் வாழ்வ தறிநிலேற்—கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேதகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

(இ - ள்.) பல் - பவவகைப்பட்ட, ஆன்ற - சிறந்த, கேள்வி - நூற்
கேள்விகளினால், பயன் - (உயிர்வாழ்க்கையின்) பயனை, உணர்வார் - அறிப
வராகிய கற்றோர்கள், வியவும் - (பலர் விரைவிலே) இறக்கவும், கல்லாதார்-

படியாதவர்கள், வாழ்வது - (பலகாலம்) உயிர்வாழ்வதைப்பற்றி, அறிதிரேல் - (காணமென்னவென்று) ஆலோசித்தறிவீரானால், தல்லாதார் - படியாதவர்கள், சேதனம் என்னும் அசேது அகத்து இன்மையால் - அறிவென்கிற அந்தச்சாரத்தைத் தமது உள்ளே உடைத்தாகாமையால், (அவர்களை), கூற்று - யமன், கோது என்று-அசாரமென்றுநினைத்து, கொள்ளாதி-எடுத்துக்கொள்ளான்; (எ - று.)

சாரத்தை விரைவிலே கிரகித்துக்கொண்டு அசாரத்தை விட்டிடுதல் வவர்க்கும் இயல்பாதலால் யமனும் கல்வியுடையோரை இளமையிலேயே எடுத்துக்கொண்டு அஃதில்லாநடை விட்டிடுவா னென்று கருத்தி. ஆன்ற, சால் என்பதன் மருஉவாகிய ஆல் - பகுதி. ஏல் - என்னில் என்பதன் மருஉ. சேறு - ஸாரம் என்னும் வடமொழித்திரிபு; “சேறு படுமவர் சிந்த விரைந்தே” எனச் சிந்தாமலியிலும், பூரையேகேதந்திரத்தைத் திருச்சேறையென வழங்குமிடத்துக் காண்க. கூற்று - உடம்பையும் உயிரையும் வேறுவேறாகக் கூறுசெய்பவன்; அல்லது, பொதுப்படச்செல்லுங்காலத்தைப்பிராணிகளுக்கேற்பக் கூறுபடுத்துபவன். தேவர்களை உயர்தீனையாகவும் அஃதீனையாகவுஞ் சொல்லலாமாதலால், ‘கூற்றுக் கொள்ளாது’ எனப்பட்டது. படித்தவர் விரைவிலிறத்தலும் படியாதவர் நெடுநாளிருத்தலு மாகிய மாறுபாட்டிற்கும், சிலர் அறிவுடையராயிருத்தலுஞ் சிலர் அறிவிலராயிருத்தலு மாகிய வேறுபாட்டிற்கும் காரணம் சன்மாந்தரகருமமே யென்பது தாம் பரியம். “பாடீ சிராயுஸ்ஸஃருதீ கதாயு” என்பதுங் காண்க. தம்முறிப்பேற்றவணி; வடநூலார் “உத்ப்ரேகூலங்காரம்” என்பர். ஆம் - அசை.

க0௭. இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா றொல்லாநங் காண
நெடுங்கடை நின் னுழல்வ தெல்லா—மடம்பம்பூ
வன்னங் கிழிக்கு மலேகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்ன வினையாய் விடும்.

(இ - ள்.) அடம்பம்பூ - அடம்பங்கொடியின் பூக்களை, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், கிழிக்கும்-(மூக்காற்கொத்திக்) கிழித்து வினையாடுதற்கிடமான, அலை கடல் தன் சேர்ப்ப-அலைகின்ற கடலினது குளிர்த் திறையையுடைய பாண்டியனே!(உலகத்தில் சிலர்), எல்லாரும்-யாவரும், காண-(தம்மைப்) பார்க்கும்படி, இடும்பை கூர் நெஞ்சத்தார் - வறுமைத்துன்பம் மிகுந்த மனமுடையவர்களாய், நெடு கடை - பெரிய பலவீட்டு வாயில் களில், நின்ற - போய்வின்று, உழல்வது எல்லாம் - (பிச்சைக்காக) வருந்துஞ்செய்கையெல்லாம், முன்ன வினை ஆய்விடும் - முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் பயனேயாம்; (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - யிகஇரக்கம்பொருந்திய மனத்தையுடையவர்களாய்த் தம்மை யாவருங் காணும்படி யென்றும் உரைக்கலாம். கூர் - உரிச்சொல். நெடுங்கடை - வெகுதூரம் என்று உரைப்பாருமுளர். உழல்வதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். மூன்றாமடி - அந்நாட்டின் நீர்வளத்தையும், நெய்தனிலிச்சிறப்பையும் விளக்கிற்று. அடம்பு - கொடியின்பெயர். அம் - சாரியை. முன்ன, இ - சாரியை. ஆய்விடும், விடு - துணிவுப்பொருளை உணர்த்திற்று. அன்னம் - ஹம்ஸம். (க0௭)

க0௮. அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டனை செய்தல்—வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
சொங்க வினையான் வரும்.

(இ - ள்.) வளி ஓடி - காற்று வீசுதலினால், ரெய்தல் - ரெய்ததற்பூக்கள், நறவு உயிர்க்கும் - (அசைந்து) தேனைச் சொரிகின்ற, நீள் கடல் தண்ணீர்ப்ப - பெரிய கடலினது குளிர்த்த கரையையுடைய பாண்டியனே! (சிலர்), அறியாரும் அல்லர் - அறியாதவர்களு மல்லர்கள், அறிவது அறிந்தும் - அறிவதற்குரியவற்றை அறிந்திருந்தும், பழியோடு பட்டவை செய்தல் - உலகநீந்தையோடு பொருந்திய தீயதொழில்களைச் செய்தல், செய்த வினையான் வரும்-(முற்பிறப்பிற்) செய்த தீவினையால் உண்டாகும்; (எ-று.)

அறிந்தும் பழிப்பனசெய்தல் பழவினைப்பயனே யென்று கருத்து. வளி ஓடி ரெய்தல் நறவு உயிர்க்கும் - காற்றுத் தான் விரைந்துசென்று ரெய்தல் மலரினது வாசனையை வீசுகிற எனவுமாம். ரெய்தல் - கிரீப்புகொடுகளுள் ஒன்று. அறிவது - சாதிபொருமை. (க0அ)

க0க. ஈண்டுநீர் வையத்து னெல்லாநு மெத்துணையும்

வேண்டார்மற் றிய விழைபய னல்லவை

வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால

தீண்டா விடுத லரிது.

(இ - ள்.) ஈண்டு நீர் வையத்துள் - நெருங்கிய கடலாம் குழப்பப்பட்ட நிலவுலகத்தில், எல்லாரும் - யாவரும், எத்துணையும் - மிகச்சிறிதும், தீய - கொடியனவாகிய அன்பங்களை, வேண்டார் - (பெற) விரும்பார்; விழையான்-(யாவரும்) விரும்பும் பயன், நல்லவை-நல்லனவாகிய இன்பங்களோ யாகும்; (ஒருவர்), வேண்டினும்-விரும்பினாலும், வேண்டாவிடினும்-வேண்டாவிட்டாலும், உறற்பால் - (பழவினையால்) வந்துஅடைதற்குரியனவாகிய இன்பங்களும் அன்பங்களும், தீண்டா விடுதல் - (அவரை) அடையாமல் விடுவது, அரிது - இல்லை; (எ - று.)

ஈண்டுநீர்-வினைத்தொகை. நீர்-கடலுக்கு ஆகுபெயர். இனி, ஈண்டுநீர் - வினைத்தொகையன்மொழியாகவுமாம். 'எட்டுணையும்' என்றும் பாடம். மன்-அசை. தீய, உறற்பால் - பெயர்கள். விழைபயன் அல்லவை எனப் பிரித்து - விரும்பப்படும்பயனல்லாதனவாகிய தீயனவற்றை என்றும் உரைக்கலாம்; 'தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால், மனக்கவலை மாற்ற லரிது' என்பதிற்போல, இங்கு அருமை இன்மையின்மேல்நின்றது.

க00. சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா

வுறுகாலத் தூற்றுகா வாபிடத்தே யாகுஞ்

சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனா

விறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(இ - ள்.) சிறு காலை - உயிர்உடம்பையடையுங் காலத்தில்தானே, பட்ட - (அனுபவிக்கவேண்டுமென்று) நியமிக்கப்பட்ட, பொறியும் - ஊழ்வினைகளெல்லாம், சிறுகா - குறையமாட்டா; பெருகா - வளரமாட்டா; முறை பிறழ்ந்து வாரா-(முற்பிறப்பிற்செய்யப்பட்ட) முறைமைதவறி முன்பின்னாகவரமாட்டா; உறு காலத்து ஊற்று ஆகா - (குன்பம்) வருங்காலத்து ஊன்றுகோல்போல்உதவி அத்தன்பத்தைஒழிக்கமாட்டா; ஆம் இடத்தே ஆகும் - வரவேண்டியகாலத்திலேயே வரும்; அதனால் - ஆதலால், இறு காலத்தி - (தீவினைப்பயனாம்) கெடுதியடையுங்காலத்தில், பரிவு-இரங்குவது, என்னை - ஏன்? (எ - று.)

அனுபவித்தேதீரவேண்டுமதாகிய விதியின் பயனைக்குறித்துத் துக்கிப்பது வீண் என்பது கருத்து. "வருந்தியழைத்தாலும் வாராத வாரா, பொ

ருந்துவன போகினென்றும் போகா—விருந்தேங்கி, நெஞ்சம்புண் ணை நெ
டுந்தூரந் தானிலோந்து, துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்” என ஓளவையார்
கூறியதும் அறிக. (கக0)

கக - ம் அதி.—மெய்ம்மை.

அதாவது - உண்மையை உணர்த்துவது. இங்கே, உண்மையென்றது -
அந்தந்தப்பொருள்களின் இயற்கையான தன்மை. இது, ஊழ்வினையால்
அமைவதாதலின், பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக, இசையா பொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை - நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடரு செய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து.

(இ - ள்.) நிரை தொடரு-ஒழுங்காகிய வலையல்களை யுடையவனே!
இசையா ஒரு பொருள் இல் என்றல் - (தம்மாற்கொடுப்பதற்குக்) கூடாத
தொருபொருளை யாசகர்க்கு) இல்லையென்று (இரந்தஅப்பொழுதே) சொல்
லுதல், யார்க்கும் வசை அன்று - எவர்க்கும் பழிப்பாகாது; வையத்து
இயற்கை - உலகத்தாரின் இயல்பாம்; நின்று - (கொடுப்பனென்பதேதோ
ன்ற) நின்று, ஓடி - நெடுங்காலங்கழித்துச்சென்று, (பின்பு), நசை அழங்க -
(இரப்பவரது) சூசை கெடும்படி, பொய்த்தல் - (இல்லையென்று சொல்லிப்)
பொய்யுதல், செய்ந்நன்றி கொன்றாரின் குற்றம் உடைத்து - (தமக்குப்
பிறர்) செய்த உபகாரத்தை மறந்தவரது குற்றத்தினும் (அதிகமான) குற்
மத்தையுடையது; (எ - று.)

உலகத்தில் யோக்கியர்கள் தம்மாற்கொடுத்தற்கு இசையாதபொரு
ளை ஒருவர் யாசித்தால் அப்பொழுதே இல்லையென்று சொல்லி அனுப்பிவிடு
வர்; அது குற்றமன்று; அயோக்கியர்களோ யாசகருக்குத் தாங்கள் கொ
டுப்பதாக நெடுங்காலம் சூசைகாட்டிக் கடைசியில் இல்லையென்று பொய்ய
ராவர்; அது எல்லாக்குற்றங்களினும் பெரியதொரு குற்றமா மென்பது கரு
த்து. இதனால் யோக்கிய அயோக்கியர்களது இயற்கை சொல்லப்பட்ட
து. நிரைதொடி - வினைத்தொகைப்புறத்திப்பிற்த அன்மொழித்தொகை;
ஈறுநீண்டு அொப்படுத்தது - விளியுருபு; இது, மகடே முன்னிலை; முன்னர்
வந்தன, ஆகே முன்னிலையாம். “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா
முய்வில்ல, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்னுந் திருக்குறளினால், செய்
ந்நன்றிமறத்தல் பிராயச்சித்தமில்லாததொரு பாதகமாதலே உணர்க.
இனி, நின்று - (யாசகன் நெடுங்காலம் காத்து) நின்று, நசை அழங்க - (பிற்)
சூசைகெடுக்கும்படி, ஓடி பொய்த்தல் - (கொடுப்பதற்கு இசைந்தபொருளைக்
கூடாமல்) ஓடி ஒளித்தல் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (ககக)

ககஉ, தக்காரும் தக்கவரல்லாருந் தந்நீர்மை
யெக்காலும் குன்ற லிலராவ - ரக்காரயி
யாவரே தின்னினும் கையாதாங் கைக்குமார்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

(இ - ள்.) தக்காரும்-தகுதியையுடைய யோக்கியரும், தக்கவர் அல்
லாரும் - தகுதியையுடையவர்களல்லாத அயோக்கியரும், எக்காலும் -
எப்பொழுதும் [பெரியர்வந்தபொழுதும் சிறியர்வந்தபொழுதும்], தம்நீர்
மை குன்றல் இலர் ஆவர் - தக்காரது இயல்பானகுணங் குறைதலில்லாத

வராவர் ; (எத்போல எனின்), அக்காரம் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கட்டி, யாவ ரே தின்னினும் கைபாது - எவர்தின்னாலும் கசவாது ; வேம்பு - வேப்பங் காய், தேவரே தின்னினும் - தேவர்களே தின்னாலும், கைக்கும்-கசக்கும் ;

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. தக்காரீர்மை - உத்தமகுணம் ; வாய்மை முதலியன. தக்கவரல்லாரீர்மை - அதமகுணம் ; பொய்ம்மைமுதலியன. அக்காரம் - இக்ஷுஸாரம்என்னும்வடமொழியின்திரிபுபோலும் ; இதி - இங்கே வெல்லம், சர்க்கரை, கற்கண்டு முதலியவற்றைக் குறித்தது. ஏகா ரங்கள் - முறையே இழிவுகிறப்பும் உயர்வுகிறப்பும் உணர்த்தும். (ககஉ)

ககங். காலாடு போழ்திற கழிகளைஞர் வானத்து

மேலாடு மீனிற்பலராவ - லோலா

விடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட.

தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்.

(இ - ள்.) ஈர் குன்றம் நாட - ருளிர்த்த மலையையுடைய நாட்டை யுடையவனே ! கால் ஆடு போழ்தில் - (ஒருவர்க்குச்) செல்வம்வந்தகாலத் தில், வானத்து மேல் ஆடும் மீனின் பலர் - ஆகாயத்தின்மேற் சஞ்சரிக் கின்ற ஈகூத்திரங்களினும் அனேகர், கழி கிளைஞர் ஆவர் - (அவருக்கு) மிக்க உறவினராவர் ; ஒருவர் ஏலா இடர் உற்றக்கால் - அவ்வொருவரே தகாததுன்பத்தை அடையுங்காலத்தி, தொடர்பு உடையேம் என்பார்-(அவ ருக்கு யாம்) உறவினரென்றுசொல்லி முன்வந்து உதவுபவர், சிலர்-சிலரே ;

செல்வமுள்ளகாலத்துப் பலர்வந்தகுழந்து பொய்யுறவுபாராட்டி நட த்தலும் வறுமைவந்தகாலத்துச் சிலர்மாத்திரமே மெய்யுறவினராகவந்து உதவுதலு மாகிய உலகஇயற்கை இதனாற் சொல்லப்பட்டது. “அற்ற குளத்தி லறாரீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல—ரக்குளத்திற், கொட்டிடி மாம்பலு நெய்தலும் போலவே, யொட்டி யுலர்வா ருறவு” என் பது கான்க. கால் ஆடுதல் - பாதம்நினைத்திடும்போதல் ; இது - இலக்க னையால், செல்வம்பெறுதலை உணர்த்திற்று ; கைசாய்தல், சாய்கால், செல் வாக்கு என்பனபோலக் கொள்க. போழ்து - மருஉமொழி. கழி - உரிச் சொல் ; இனி, இழிவான உறவின ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். உற்ற க்கால் - கால்என்னும்விசுவாசத்தினை எதிர்காலவியையெச்சம் ; உற்ற கால் எனப்பிரித்துப் பெயரெச்சத்தொடராகக்கொள்ளலாகாது ; வருமொழிமுத ல்வலி மிக்கதனால். ஈர் + குன்றம் = ஈர்ங்குன்றம் ; பண்புத்தொகை : இன மெல்லெழுத்துமிக்கது ; [நன் - மெய் - உக.] ஈர் என்ற அடைமொழி, பல ரீரருவிகளையுடையமாகிய குன்றத்தினது வளத்தைத் தெரிவித்தது. சிலர் என்றது, அருமைகுறித்திரின்றது. (ககங்)

கசச. வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றி

னடுவண தெய்த விருதலையு மெய்து

நடுவண தெய்தாதா னெய்து முலைப்பெய்

தடுவது போலுந் துயர்.

(இ - ள்.) வடுவிலா - குற்றமில்லாத, வையத்து-இவ்வுலகத்திலே, மன்னிய - பொருந்திய, மூன்றில் - (அம் பொருள் இன்பம் என்னும்) மூன் றனுள்ளே, நடுவணது-நடுவின்சொல்லப்பட்ட பொருளை, எய்த - (ஒருவன்) அடைய, (அதனால்), இரு தலையும் - முன்னும்பின்னுமுள்ள அறத்தையும் இன்பத்தையும், எய்தும் - அடைவான் ; நடுவணது எய்தாதான் - இடை யில்நின்ற அச்செல்வத்தை அடையாதவன், உலை பெய்து அடுவதுபோலும்

துயர் - (கொல்லனது) உலைக்களத்திலே இட்டுக் காய்ச்சப்படுவதுலாருந் துன்பத்தைப் போன்ற துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான் ; (எ - று.)

இதனால், செல்வவறுமைகளின் இயற்கை கூறப்பட்டது. செல்வத்தைப் பெற்றால் தானதரும்ங்களைச் செய்யவும் இம்மையின்பங்களை அனுபவிக்கவும் கூடும் ; அதனைப் பெறாவிட்டால் இரத்தல் முதலியவற்றால் மிகுந்ததுன்பத்தை அடைவான் என்பதாம். மூன்று - எண்ணலாவாகுபெயர் ; தொலக்கக் குறிப்பு. (ககசு)

௧௧௫. நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறுஉங்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வார்வாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீர்ப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

(இ - ள்.) நல் ஆவின் கன்று ஆயின்—உயர்ந்ததாதிப் பசுவினது கன்றாயிருக்குமானால், நாகும் - இளங்கன்றும், விலை பெறுஉம் - (மிக்க) விலையை அடையும் ; (அதுபோல), கல்லாரே ஆயினும்—படியாதவர்களேயானாலும், செல்வர் வாய் சொல் - பொருளுடையோரது வாக்கிலிருந்துவருஞ் சொற்கள், செல்லும் - (பலராலும்) அங்கீகரிக்கப்படும் ; நல்கூர்ந்தார் சொல் - (படித்தவர்களாயினும்) வறுமைப்பட்டவரது சொற்கள், புல் ஈரம் போழ்தின் உழவே போல் - அற்பமான ஈரத்தையுடைய காலத்தில் (நிலத்தில்) உழுதல்போல, மீதாடி - மேலேமாத்திரந்தோன்றி, செல்லா ஆம் - உள்ளே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதனவாம் ; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணியும் முற்றுவமையணியுஞ் சேர்ந்துவந்த சேர்வையணி. நாகு - இளமையையும் பெண்மையையும் உணர்த்தும் பெயர் ; “எருமையு மரையும் பெற்றமு ஈரகே” என்னுந் தொல்காப்பிய ச்ஞத்திரத்தால், இது பசுவிற்கு உரியதாதலே உணர்க. விலைபெறுஉம் - இன்னிசைநிறைத்தம்பொருட்டுக்குநிலீண்டுஅளபெடுத்தது. நல்குஊர்என்னும் இரண்டுசொற்கள் ஒருசொல்லிந்தன்மைப்பட்டு நல்கூர் என நின்றது; நல்கூர்தல் - பிறர்கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு செல்லுதல்: எனவே, வறுமையாயிற்று ; நல்குதல் - கொடுத்தல், ஊர்தல் - செல்லுதல், ‘வாய்ச் சொல்’ என்றவிடத்து‘வாய்’ என வேண்டாதுகூறியது, அதன்சிறப்பை உணர்த்தற்கு. உழவு - தொழிற்பெயர். இதனால், செல்வத்தின் சிறப்பான இயற்கை கூறப்பட்டது. (ககரு)

௧௧௬. இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்று
மடங்காதா றொன்று மடங்கார் - தடங்கண்ணை
யுப்பொடு நெய்பாற யிர்காயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின் காய்.

(இ-ள்.) தட கண்ணாய்—பெரிய கண்களையுடையவளே! அடங்காதார்—(இயல்பாக) அடங்குந்தன்மையில்லாதவர்கள், மெய் ஞானம் - தத்துவஞானத்தை உணர்த்தும் தூல்களை, இடம்பட—அதிகமாக, என்றும் - எப்பொழுதும், கற்பினும் - படித்துவந்தாலும், என்றும் அடங்கார் - எப்பொழுதும் அடங்கமாட்டார்கள் ; (அதுபோல எனின்), உப்பொடு - உப்பையும், நெய் - நெய்யையும், பால் - பாலையும், தயிர் - தயிரையும், காயம் - பெருங்காயத்தையும், பெய்து - தனித்தனியே சேர்த்து, அடினும்—சமைக்கப்பட்டாலும், பேய்ச் சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரைக்காய்கள், கைப்பு அறு - (தமது இயற்கையாகிய) கசப்பு நீங்காவாம் ; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இதனால், அடங்காதவரது தன்மை கூறப்பட்டது. ஞானம் - ஞானுக்குக் காரியவாகுபெயர். தட - உரிச்சொல்; தடங்கண் - உரிச்சொற்புணர்ச்சியாதலால், இனமெலியிக்கது; [கண் - மெய் - ஈசு.] கண்ணாய் - கண்ணுள்ளப்பதன்விளி: மகடேழுமன்னிலை; ஈறுநிரிந்தது - விளியுருபு. 'உப்பொடு' என உப்பை ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தது, அறுகவையுள்ளுந் தலைமைபெறுதலாகிய அதன்சிறப்புத் தோன்ற. காய் - காய்ப்பது. (ககசு)

கக௭. தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க

வென்னை யவரோடு பட்டது - புன்னை

விற்றப்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப

வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

(இ - ள்.) புன்னை - புன்னைமரங்களின், விறல் - பெருமையையுடைய, பூ - மலர்கள், கமழ் - வாசனைவீருகிற, கானல் - சோலையையுடைய, வீங்குநீர் - மிக்க நீரையுடைய கடலினது, சேர்ப்ப - துறையை யுடையவனே! தம்மை இகழ்வாரை - (காரணமின்றித்) தம்மை நிந்திப்பவர்களை, தாம் அவரின்முன் இகழ்க - தாம் அவர் நிந்திப்பதற்குமுன்னே [உடனே என்றபடி] நிந்திக்கக்கடவர்; அவரோடு பட்டது என்னை - (தம்மைநிந்திக்கிற) அவர்களோடு தமக்கு உண்டான தாட்சினியம் என்ன? உறற்பால-வரத்தக்கனவாகிய இன்பதின்பங்கள், யார்க்கும் - எவர்க்கும், உறும் - (தவறாமல்) வந்தேதீரும்; (எ - று.)

இங்ஙனங்கூறியது, காரணமின்றிப் பிறரைப்பழிப்பவர்களுது நிறையைக் குறைவுபடுத்தற்கு உபாயமென்னுங் கருத்தால். அவரின்முன் என்பதற்கு-அவரது புறத்திலேயன்றி எதிரிலே என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். விறல் என்றது-கடலுக்குஇயற்கையாயுள்ள துர்க்கந்தத்தையும் போக்குந் திறத்தை. "பூப்பெயர் முன்னுன் மென்மையுந் தோன்றும்" எனப் பொதுப்படக்கூறியதனால், அவ்வழிஎழுவாய்த்தொடரில் மெலியிக்கது. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. வீங்குநீர் - விளைத்தொகையன்மொழி. இதனால், கீழ்மக்களது தன்மையும் அவரைஅடக்கும்உபாயமுன் கூறப்பட்டன. (கக௭)

ககஅ. ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த

பால்வெ றுருவின வல்லவாம் - பால்போ

லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோ

லுருவு பலகொள லீங்கு.

(இ - ள்.) ஆவேறு உருவின ஆயினும் - பசுக்கள் வெவ்வேறுநிறத்தையுடையனவாயிருந்தாலும், ஆபயந்த பால் - அப்பசுக்கள் தந்த பால்கள், வேறு உருவின அல்ல ஆம் - (வெண்ணிறத்தையேயன்றி) வெவ்வேறுநிறத்தை யுடையவையாகமாட்டா; பால் போல் - அந்தப்பால்போல, அறம் - தருமமானது, ஒரு தன்மைத்தி ஆகும் - ஒரே தன்மையுடையதாம்; நெறி - (அத்தருமத்தின்) வழிகள், ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், உருவு பல கொளல் - பல ரூபங்களைக் கொண்டிருத்தல், ஆபோல்-அப்பசுக்கள்போல, (ஆகும்); (எ - று.)

என்றது - தானம், தவம், வீரதம், வழிபடுகடவுள்வணக்கம் முதலாகத் தருமஞ்செய்யும்வழி பலவாதலை நோக்கி யென்க. இதனால், அறத்தினது தன்மை சொல்லப்பட்டது. "உருவே யட்டையும் வடிவு நிறமும்" என்பதனால், "உரு" என்பது நிறத்தையும் வடிவையும் உணர்த்துமாறு அறிக.

தெரு - தெருவு, நடு - நடுவு என்பனபோல உரு - உருவு என உகரச்சாரியை பெற்றது. ஆஎன்னஞ்சொல்லிரண்டனுள், பின்னது - சுட்டுப்பெயர்மாத்தி றையாய்வின்றது. ஈங்கு - சுட்டுகின்றது. (ககஅ)

ககக. யாஅ நலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்

யாஅ ருபாயத்தின் வாழாதார் - யாஅ

ரிடையாக வின்னாத செய்தாதார் யாஅர்

கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.

(இ - ள்.) தேரும் கால் - ஆராயுமிடத்து, உலகத்து - உலகத்தில், ஓர் சொல் இல்லார் - ஒருகிர்தைச்சொல்லு யுடைத்தாகாதவர், யாஅர் - எவர்? [எவருமில் றென்றபடி]; உபாயத்தின் வாழாதார் - தந்திரத்தால் வாழாதவர்கள், யாஅர்-எவர்? இடை ஆக - (தமது ஆயுளின்) இடையிலே, இன்னதது எய்தாதார் - துன்பத்தைஅடையாதவர், யாஅர் - கடை போக - வாழ்நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உய்த்தார்-செல்வத்தைக்கொண்டு அனுபவித்தவர், யாஅர் - (எ - று.)

உலகத்தில் எல்லாரும் ஏதாவதொருகிர்தையை அடைதலும், யாதா யினுமொருஉபாயத்தால் வாழ்தலும், இடையிலே துன்பத்தை அடைத லும், செல்வத்தையிழத்தலும் இயற்கையென்பது கருத்து. சொல்என்பதற்கு - புகழ்ச்சொன்னவும் உரைக்கலாம். கால் - காலமென்பதன்விகாரம். அளபெடைகள் - அசைபிறைக்கவந்தன. உபாயம்என்றது - சாம தான பேத தண்டங்கூறும், உழவு வர்த்தகம் சேவகம் பிச்சை முதலியவற்றையு ம். 'வாழாதாரியார்' என்றும் பாடும். (சகக)

கஉ௦. தாஞ்செய் வினையல்லாற் தம்மொடு செல்வதுமற்

றியாங்கணுந் தேறிற் பிழிதில்லை - யாங்குத்தாம்

போற்றிப் புனைந்த ஞடம்பும் பாரிந்தே

கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

(இ - ள்.) தேரின் - ஆலோசித்துப்பார்த்தால், தம்மொடு செல்வது - (உடம்படைவிட்டபின்பு) தமதுஉயிரோடு வருவது, தாம் செய் வினை அல் லால் - அவரவர் செய்த கருமமே யல்லாமல், பிழிது - வேறென்று, யாங்க ணும் - எவ்விடத்தும், இல்லை; கூற்றம் கொண்டு ஓடும் பொழுது - யமன் (உயிரைக்) கொண்டு விரைந்துபோகும்போது, ஆங்கு தாம் போற்றி புனைந்த உடம்பும்-அவ்வாறு தாம் பாதுகாத்த(ஆடையாபரணமுதலியவற்றால்) அலங்கரித்த சரீரமும், பயம் இன்றே - பிரயோஜனமில்லாததேயாம்;

'உடம்பும் பயமின்றே' என்றது, இவ்வுலகத்தே கழிந்துவிடுதலால். 'உடம்பும்' என்ற உயர்வுகிறப்பும்மை, மந்தைச் செல்வம் இளமை கூற்றம் கல்வி முதலியவற்றின் பயனின்மையையும் உணர்த்திற்று. இப்பாட்டி னால், வினை உடம்பு இவற்றின் தன்மை கூறப்பட்டது. மற்று - அசை, யாங் கண் - யாக்கண்என்பதன்மொஸ்த்தல். "முடிப்ப முடித்துப் பின் பூசுவ பூசி, உடுப்ப உடுத்து உண்ப உண்டு" பாதுகாக்கப்படுதலினால், 'ஆங்குத்தாம் போற்றிப்புனைந்த உடம்பு' எனப்பட்டது. மற்றியாங்கண் - குற்றியலிகாம். ஏ - தேற்றம். "ஊக்குதம் துஷ்க்ருதஞ்சைவ கச்சந்தமறுகச்சதி" என் னும் வடநூல்மேற்கொளுங் காண்க. (கஉ௦)

கங - ம் அது.—தீவினையச்சம்.

அதாவது - பாவத்தைத்தருகின்ற கொடியதொழில்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சியொழுகவேண்டும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்வது. பொருள்களின்

உண்மையானதன்மையை உணர்ந்தாலல்லது தீவினையையெவையென அறிந்து அவற்றினின்று அஞ்சி அவற்றைச்செய்யாதொழுதுதல் கூடாமையால், இது மெய்மையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது. அச்சம் - தொழித்பெயர்; அஞ்சு - பகுதி, அம் - விசுதி, வலித்தல் - விகாரம்.

ககக. துக்கத்துட் டுங்கித் துறவீன்கட் சேர்கலா

மர்கட் பிணத்த சுடுகாடு - கொக்க

விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலன்கெட்ட

புல்லறி வாளர் வயிறு.

(இ - ள்.) சடுகாடு - மயானங்கள், துக்கத்துள் - ஸ்ரீராத் துன்பங்களிலே, துங்கி - தங்கியிருந்து, துறவீன்கண் - துறவறத்திலே, சேர்கலா - சேராத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த - பிணங்களையுடையன; புலன் கெட்ட - நல்லறிவில்லாத, புல் அறிவு ஆளர் - அம்ப அறிவையுடையவர்களே, வயிறு - வயிறுகளோவென்றால், தொக்க விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடே - தொகுதியான மிருகங்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் உரிய இடங்களையாம்; (எ - று.)

மனிதப்பிணத்தையுடைய சடுகாட்டிலும் மிருகப்பிணத்தின் பிணங்களையுடைய அம்பர்களதுவயிறு இழிவாம் என்பது போதருதலால், குறிப்பால்வந்த வேற்றமையணி; உபமான உபமேயங்களுள்ளதற்குச் சிறப்புக் கூறுதல், இவ்வணியின் இலக்கணம்: இதனை வடநூலார் 'வியதிரோகாலங்காரம்' என்பர். இங்கே உபமானத்தினும் உபமேயத்துக்கு விசேஷம் சொல்லப்பட்டது. துறவிகளது தூய உடல் சடுகாட்டிற்சேர்த்துச்சுடப்படாமல் சிறத்ததோரிடத்திற் சேமஞ்செய்து புனிதமாப்போற்றப்படுதலால், அதனை ஒழித்து 'துக்கத்துட் டுங்கித் துறவீன்கட் சேர்கலா, மர்கட் பிணத்த சுடுகாடு' என்றார். சடுகாடு - பால்பகா அஃறிணைப்பெயர்: (இறந்தவரைச்) சுட்டு எரிக்கும் காடு. விலங்கு - (மனிதரைப்போலன்றிக்கே) குறுக்காககின்று உணவு முதலியவற்றைக் கொண்டு ஈடப்பது; இது, 'தீர்யக்' என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. 'புலன்கெட்ட' என்றது, உயிர் உய்வதற்கு உபாயமாகிய தத்துவஞானத்தை உடைத்தாகாமையால். 'புல்லறிவாளர்' என்றது, உண்ணல் உடுத்தல் உறங்கல் முதலியவற்றுக்கு உரிய சாதாரண அறிவை உடைமையால். பிணத்த - அன்சாரியை பெறாத பலவீன்பால்முற்று. இப்பாட்டால், மாம்சபோஜனம் தீவினையென்பது கூறப்பட்டது. (ககக)

ககஉ. இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார்க் கழனிபட் சேர்வர் - கரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவனுங் குறும்பூமுங்
காட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

(இ - ள்.) கரும்பு - வண்டிகள், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, காட்டுள் - வனத்திலே, ஆய் - பொருந்தி, வாழும் - வாழ்கின்ற, சிவனும் குறும்பூமும் - கவுதாரி காலந்த முதலான பறவைகளை, காட்டுள் - கூண்டினுள்ளே, ஆய் - ஆகும்படி, கொண்டுவைப்பார் - கொண்டபோய் வைத்து வார்ப்பவர்கள், (மறுபிறப்பில்), இரும்பு ஆர்க்கும் காலர் ஆய் - இருப்புலிவ் குகள் ஒலிக்கின்ற கால்களையுடையவர்களாய், எதிலார்க்கு ஆள் ஆய் - அயலார்க்கு அடிமைகளாய், கரும்பார் - வட்டைநிலங்களிலும், கழனிபுள் - விளைநிலங்களிலும், சேர்வர் - (வேகிச்செய்தற்குப்) போய்ச்சேர்வர்கள்.

கரும்பார் - கருமையான பார் ; இங்கே, கருமை - வலிமை : அதாவது - வட்டையாயிருத்தல் ; பயனில்லாத நிலம். இனி, இருஞ்ஞலகமாகிய தாமிரம் என்னும் நாகவிசேட மென்று உரைப்பாருமுள். கரும்பு ஆர் எனப்பிரித்து - கரும்புகள் விளைகிற கழனி யென்றும் உரைப்பர். கரும்பு - வண்டிகளில் ஓர்சாதி. ஆய் என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள், பின்னது - ஆக என்னும் எச்சத்தின் திரிபு. வைப்பார் - பெயர். பறவைகளைக் கொன்று தின்பதேயன்றி அவற்றைப்பிடித்துக் கூட்டிலடைத்துவருத்துவதும் தீவினை யென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. தசகுமாரசரிதத்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூலாட்டுக் காலேக்கட்டின பாவத்தாற் பின்பு வெள்ளிவிஷங்கு காலிற் கிடந்த தென்று ஆசாரியர் கூறியவாறும், சீவகசிந்தாமணியுள் முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைச் சுற்றத்தினின்றும்பிரித்துச் சிதைவைத்ததீவினையாம் சீவகன் சுற்றத்தினின்றும்பிரிந்து சிதைப்பட்டானென்று சாரணர் கூறியவாறும் உணர்க. “பூவைகிளி தோகைபுணரன்னமொடு பன்மாயாவையவை தங்கிளையி னீங்கிபழ வாங்கிக்,காவல்செய்து வைத்தவர்க டங்கிளையி னீங்கிப், போவர்புகழ் நம்பியிது பொற்பிலது கண்டாய்” என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளாயும் காண்க. சிவல், குறும்பூழ் - மற்றப்பறவைகட்கும் உபலக்ஷணம். இரும்பு - விஷங்குக்குக் கருவியாகுபெயர். (கஉஉ)

கஉங. அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - யக்கா
லலவினைக் காதலித்துக் காண்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

(இ - ள்.) அகால் - முற்பிறப்பில், அலவினை - நன்மை, காதலித்து-
விரும்பி, கால் முரித்து - காலே ஓடித்து, தின்ற - தின்றதனாலாகிய, பழ
வினை - பழைய தீவினை, வந்து அடைந்தக்கால் - (பிற்பிறப்பில்) வந்துசேர்
ந்தால், (அத்தீவினைசெய்தவர்), அக்கே போல் - சங்குமணிபோல, அம் கை
ஒழிய - அகங்கைமாத்திரம் நிற்க, விரல் அழுகி - விரல்கள் அழுகிப்போய்,
துக்கம் தொழு நோய் எழுப - (மிக்க) துன்பத்திற்கு இடமான குஷ்ட
வியாதி உண்டாகப்பெறுவர் ; (எ -று.)

நன்மைமுறித்துத் தின்றவர்க்குக் குட்டினோயுண்டா மாதலால் அது
வுந் தீவினை யென்பது கருத்து. “அகமுனர்ச் செவிகை வரிநிடை யனகெ
டும்” என்னும் விதியால், அகம் + கை = அங்கை எனப் புணர்ந்தது. தொழு
நோய் - தொழுவாகிய நோய் ; இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. “உயர்
தினை தொடர்ந்த பொருள்முத லாறும், அதனொடு சார்ந்தி னத்தினை முடி
பின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால், நோய் என்னும் அஃறிணையெழுவாய் ‘எழுப’
என்னும் உயர் திணையெழுவாயின்முற்றைக் கொண்டது ; தினைவழுவமைதி.
எழுப - உயர் திணைமுற்று ; ப-விகுதி : இது—எதிர்காலத்தையும்பலர்பாழையு
ங்காட்டும் ; [நன் -பத - கஅ, வினை-அ.] தின்ற பழவினை “சங்குகூட்டகண்ணை
ம்பு” என்பதிற்போலப் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளதாய்க் காரியப்பெய
ரைக் கொண்டது. ஏ - தேற்றம். (கஉங)

கஉச. நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா நெய்போல் வதுஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும் - பரப்பக்.
கொடுவினைய ராகுவர் கோடருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

(இ - ள்.) நெய்போல்வதுஉம் - நெய்யும், நெருப்பு அழல் சேர்ந்த
க்கால் - நெருப்பினது வெப்பத்தைத் தான்சேர்ந்தால், எரிப்ப சுட்டு-

(உடம்பை) எரிக்கும்படி காய்ந்து, எவ்வம் நோய் ஆக்கும் - (தன்னைச்சார்ந்தவர்க்குத்) துன்பந்தரும் நோயை உண்டாக்கும்; (அதுபோலவே), கோடாரும் - (நல்லொழுக்கத்தில்) தவறாத யோக்கியர்களும், கடு வினையர், ஆகியார் சார்ந்து - கடுமையான பாதகச்செயல்களையுடைய அயோக்கியரைச் சேர்ந்து, கோடி - (அச்சேர்க்கையால் தம் ஒழுக்கத்தில்) தவறி, பரப்ப கொடு வினையர் ஆகுவர் - மிகவும்கொடிய தொழில்களைச் செய்பவராவர்; (எ-று.)

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். “தீயகந்த முள்ளதொன்றைச் சேர்ந்திருப்பதொன்றுக்குத், தீயகந்த மேறந் திறமதுபோல்—தீய, குணமுடையோர் தய்க்ளுடன் கூடியிருப்பார்க்குக், குணமதுவே யாஞ் செறிவு கொண்டு” என்பது காண்க. ‘நெய்யும்’ என்ற உயர்வுசிறப்பும்மை - அதனது தன்மையையும், எத்தன்மையானபுண்களையும் ஆற்றியுயல்பையும் காட்டிற்று. போல்வது-ஒப்பில்போலி; “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தின் உரையில், ஒன்றற்கொன்றை ஒக்குமென்னும்பொருள் தன்களினின்றிவரும் போலியென்னுஞ்சொல் சிறிதுபொருளுணர்ந்தி உரையசையாய்கிற்பதற்கு இதனை உதாரணங்காட்டியிருத்தல்காண்க. அளபெடை, செய்யுளொசைநிறைக்கவந்தது. இனி, கோடிக்கடு வினையர் எனஎடுத்து - மிகப்பலவாகிய திவினையையுடையவர் என்றமாம். தீயோர்சேர்க்கையினால் வருந் தீமை இதனால் கூறப்பட்டது. (கஉச)

கஉரு. பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலும் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) பெரியவர் கேண்மை - (அறிவாற்) பெரியோர்களுது கிணைகம், பிறை போல - இளஞ்சந்திரன்போல, நாளும் - தினந்தோறும், வரிசையரிசையா - முறையாக, நந்தும் - வளரும்; சிறியார் தொடர்பு - (அறிவினாற்) சிறியவரது கிணைகமோவென்றால், வான் ஊர் மதியம் போல் - ஆகாயத்திற் செல்லும் பூர்ணசந்திரன்போல, வைகலும் - நாள்தோறும், வரிசையால் - முறையாக, தானே - பிறருடையமுயற்சியில்லாமலே, தேயும் - குறைந்துவிடும்; (எ - று.)

அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்த நட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகுதற்கும், அறிவிலாரும் அறிவிலாருஞ் செய்த நட்பு முன்பெருகிப்பின் சுருங்குதற்குங் காரணம், தமக்குள் ஒருவர் ஒருவருடையகுணத்தை முன் அறிபாமலிருத்தலும் பின்அறிதலுமாம். “நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு” என்னுந் திருக்குறளை நோக்குக. கேண்மை, தொடர்பு, நட்பு என்பன - ஒருபொருட்சொற்கள். இதனால், திவினைத்ருவதான தீயோர்தொடர்பின்தன்மை கூறப்பட்டது. (கஉரு)

கஉசு. சான்றோ ரொனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணிலலாயிற் - சார்ந்தோய்
சாந்தகந் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன் [கேள்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(இ - ள்.) (நீ), சான்றோர் என மதித்து - (இவர் எல்லாநற்குணங்களாலும்) நிறைந்தவரென்று நன்குமதித்து, சார்ந்தாய் - (சிலரைச்) கிணைத்தாய்; சார்ந்தாய்க்கு - (அவ்வாறு) கிணைத்தஉனக்கு, சான்றாண்மை - அந்நற்குணநிறைவுடைமை, சார்ந்தார்கண் - (உன்னாற்) சேரப்பட்டஅவரிட

த்தி, இல்லாயின் - இல்லாமற்போமானால், (அது), ஒருவன்—, சார்ந்தி அகத்தி உண்டு என்று - வாசனைத்திரவியம்இதனுள்ளே இருக்கிறதென்று எண்ணி, செப்பு திறந்து - ஒருசிறித்தைத் திறந்து, அகத்தி-அதனுள்ளே,பாம்பு கண்டது-பாம்பைக்கண்ட தன்மையை,உடைத்து-உடையது;சார்ந்தோய்-கிணைக்குச்செய்தவனே ! கேள் - (இதனைக்) கேட்டறிவாயாக; (எ -று.)

ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கி இஷ்டத்தையடையாது அறிஷ்டத்தையடைதலாகிய தருதியின்மையணியை இச்செய்யுளிலே காண்க; இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். மன் - அசை; மிகவும் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். சார்ந்தாய்க்கு - முன்னிலையொருமைவினையால் னையும்பெயர், நான்காம்வேற்றுமை. சான்றான்மை - நற்குணங்களால் நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை. சந்து - சந்தமம்என்னும் வடமொழியின் விகாரம். சான்றோரெனமதித்துச் சார்தலுக்கு- சார்தகத்துண்டென்று செப்புத்திறத்தலும், அங்குச்சான்றான்மையின்மையைக்காணுதற்கு-பாம்பகத்துக்காணுதலும் உபமானமெனக்காண்க. இதனாலும் மேலிரண்டு பாட்டுக்களாலும், அஞ்சப்படுவதாகிய தீயோர்தொடர்பானுடைநீமை கூறப்படுகின்றது. நன்குஆராயாமல் ஒருவரோடுநட்புச்செய்தல் பெருந்தீமைவருதற்குக்காரணமா மென்பதை உபமானத்தால் விளக்கினார். (கஉசு)

கஉஎ. யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத்

தேருந் துணைமை யுடையவர்—சாரந்

சனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்

மனமவேறு செய்கையும் வேறு.

(இ - ள்.) சாரல் - மலைப்பக்கங்களிலே, சனம் மணி - பெருமைபொருந்திய இரத்தினங்கள், நின்று - நிலைபெற்று, இமைக்கும்-விளங்குகின்ற, நாட - நாட்டையுடைய அரசனே ! கேள் - கேட்பாயாக; ஒருவர்தம் உள்ளத்தை - வேறொருவருடைய மனத்தை, தேரும் துணைமை உடையவர்-ஆராய்ந்தறியும்வல்லமையையுடையவராகிய, ஒருவர் - ஒருத்தர், யாஅர்-எவருள் ? [ஒருவருயிலி]; (ஏனென்றால்), மக்கள் மனம் வேறு செய்கையும் வேறு-மனிதர்களது எண்ணமும் வேறு செய்யுந்தொழிலும் வேறு;

உலகத்தில் மனிதர்பலர்க்கு மனமுஞ்செயலும் ஒற்றுமைப்பட்டிராமல் வேறுபட்டிருக்குமாதலால் ஒருவரதுஉள்ளம்இத்தன்மையதென்று அவர்செய்கையைக்கொண்டுதெளியலாகா தென்பது கருத்து. எனவே, பலநாள் பலவழியால் ஆராய்ந்து ஒருவரை நட்புக்கொள்ளல்வேண்டு மென்பதாம். அளபெடை, அசைநிறைத்தது.துணைமை, மை-பண்புப்பெயர்விருதி. கேள்-முன்னிலையசையுமாம். வேறு-ஐம்பால்மூவிடத்துக்கும்பொது. (கஉஎ)

கஉஅ. உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்

களளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்

புளற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட

மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(இ - ள்.) புளல்-அருவநீர், தெள்ளி - தெளிவுடையதாய், செதும்பு-சேற்றை, நின்று அலைக்கும் - இடைவிடாது ஒழித்திறிங்கி, பூ குன்றம்-அழகிய மலையையுடைய, நாட - நாட்டையுடையவனே ! உள்ளத்தால் ஈள்ளாது - மனப்பூர்வமாய்ச் கிணைக்குச்செய்யாமல், உறுதி தொழிலர் ஆய் - (தங்களுக்கு) நன்மையையே தேடுந் தொழிலையுடையவராய், கள்ளத்தால் நடட்டார் - வஞ்சனையாற் கிணைக்குச்செய்தவரது, கழி கேண்மை - மிகுந்த

நட்பு, மனத்திக்கண் மாசு ஆய்விடும் - மனத்திற் குற்றமாய்முடியும்;
(எ - று.)—ஆதலால், அதற்கு அஞ்சவேண்டு மென்பதாம்.

மனத்துக்கண்மாசாய்விடும் என்றது - பின்பு பலநீமையை விளைக்கு
மென்றபடி. பூங்குளம் - பண்புத்தொகை; அழகாகிய குன்ற மென்க.

கடக. ஒக்கிய வெள்வாடன் னென்னுர்கைப் பட்டக்கா

லூக்க மழிப்பது உ மெய்யாகு—மாகக்

மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல

கருமமே கல்லார்கட் டர்வு.

(இ - ள்.) ஒக்கிய - (போரிற் பகைவரைக் கொல்லும்பொருட்டு.
ஒருவன்) உயரஎடுத்த, ஓள் வான்-பிரகாசமான வாளாயுதமானது, தன் ஒன்
னூர்கை பட்டக்கால் - அவனது பகைவரது கையில் அகப்பட்டுவிட்டால்,
ஊக்கம் அழிப்பது உம்-பகைவரை அழியாமையோடு அவன் வலிமையை நாசப்
படுத்திவதும், மெய் ஆகும்-(இம்மையில்) உண்மையாம்; (அதுபோலவே),
ஆக்கம் - (முடர்க்குத் தான்செய்யும்) உபகாரம், இருமையும் சென்று சுடு
தலால் - இம்மை மறுமை யென்கிற இரண்டிடத்திற் தொடர்ந்து தம்மை
வருத்திவதனால், கல்லார்கண் தீர்வு - அறிவில்லாதவரிடத்தினின்றும் நீங்
குதல், நல்ல கருமமே - நல்ல காரியமேயாம்; (எ - று.)

பகைவர்கையில் தவறியுட்பட்ட தனதுவாளினால் உண்டாகும் தீமை
யினும் அறிவில்லார்க்குத் தான்செய்த உபகாரத்தா லுண்டாகும் தீமைக்கு
மிகஅஞ்சவேண்டு மென்பது கருத்து; ஏனெனில், பகைவர்கையிற்பட்ட
வாள் இம்மையில் தன்உயிர் வாழ்க்கையையொழித்தாலும் மறுமையில்
வீரசுவர்க்கு இன்பத்துக்குக் காரணமாம்; அறிவில்லார்க்குச் செய்த உபகா
ரமோ செய்தவனுக்கு இம்மையிற்பழியையும் மறுமையிற்பாவத்தையும்
தந்து இருமையுங்கெடுக்கு மாதலின். ஒக்கிய என்னும் இறந்தகாலப்
பெயரெச்சத்தில், ஓங்கு என்பதன் பிறவிஷயமாகிய ஒக்கு - பகுதி. ஒன்னூர் -
ஒன்னூர் என்பதன்மேலும்; சேராதவரென்றுபொருள். அழிப்பது உம் - இன்
னியையொழித்து. (கடக)

கரு. மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி

யெனைத் தூழி வாழ்கியோ நெஞ்சே—யெனைத்துஞ்

சிறுவரையே யாபினுஞ் செய்த நன் றல்லா

லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே! மனை பாசம் கைவிடாய்-மனையாளிட
த்திள்ள அன்பை விடாமல், மக்கட்கு என்று ஏங்கி - பின்னோக்காக்கவும்
இரங்கி, எனைத்து ஊழி வாழ்கியோ - எத்தனைகாலம் வாழ்வாயோ? எனை
த்தும் சிறுவரையே ஆயினும் - எவ்வளவு சிறியதாயினும், செய்த நன்
று அல்லால்-(ஒருவன்) செய்த நற்காரியமேயல்லாமல், உயிர்க்கு—(அவன
து) உயிருக்கு, உறு பயனோ - அடையும்படியான நம்பயனோ, இல்லை - வே
றில்லை; (எ - று.)

மனை - மனையானுக்கு இடவாகுபெயர்; இனி, இவ்வாழ்க்கையென்று
மாம். கைவிடாய் - முற்றெச்சம். கை - உபசர்க்கம்; தனக்கென்று ஒரு
பொருளில்லாமல் வினையையுடுத்துவந்தது. சிறுவரை-சிறிய அளவு. ஒகா
ரம் இரண்டினுள், முன்னது - இரக்கம். பின்னது - உயர்வுசிறப்பு. உயிர்
க்கு உறுதியாகிய நல்வினையைத் தேடாது ஸம்ஸாரபாசபந்தத்தி லகப்
பட்டு உழன்று வீண்காலங்கழித்தலாலாகும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டு

மென்பது இதனும் கூறப்பட்டது. 'எனைத்தாழிவாழ்தியோ' என்றதனால், யாக்கைநிலையாமைபைக்குறிப்பித்தவாறு. முதலடியினால், பெண்டு பிள்ளைகள் மறுமைக்கு உதவாமைபை உணர்த்தினார். (கந0)

இரண்டாவது

பொருட்பால்.

அதாவது - இல்லறத்தின்வழிப்படுவனவாகிய பொரு ளின்பங்களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளை உணர்த்தும் பாகம். பொருளாவது-தருமவழியிற்சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி நெல் முதலியன.

கசு-ம் அதி.--கல்வி.

அதாவது - கம்பதற்குரிய நூல்களைக் கற்றலைப்பற்றிச் சொல்வது. அவை - அறநூல், நீதிநூல் முதலியன. பொருள்பெறுதற்கு முதற்காரணமாயும், பெற்றபொருளைக்காத்தற்கும் பிறர்க்குச்செலவழித்தித் தானும் அனுபவித்தற்குந் துணைக்காரணமாயும் இருத்தல்பற்றி, கல்வி - முதலில் வைக்கப்பட்டது. கல்வி - தொழிற்பெயர்; வி - விஞ்ஞ.

கநக. குஞ்சி யழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகு

மஞ்ச ளழகு மழகல்ல--நெஞ்சத்து

ரல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்

கல்வி யழகே யழகு.

(இ-ள்.) குஞ்சி அழகும்-மயிர்முடியின் அழகும், கொடு தானை கோடு அழகும் - மடிப்புள்ள ஆடையினது கரையின் அழகும், மஞ்சள் அழகும் - பூச்சினது அழகும், அழகுஅல்ல - அழகாகமாட்டா; நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவுநிலைமையால் - மனத்தில் யாம் நற்குணமுடையோ மென்றுகாண்கிற கோணுதலில்லாத தன்மையால், கல்வி அழகே அழகு - படிப்பினாலுண்டாகும் அழகே அழகாம்; (எ - று.)

குஞ்சி - ஆண்மயிர்; பங்கி, குடுமி, சிகை என்பனவும் இவ்வாறே: அளகம், ஓதி, கூந்தல், ஐம்பால், கோதை என்பன-பெண்மயிரின்பெயராம். கொடுமை - வளைவு; கொடுங்கோல், கொடுவான், கொடுமரம், கொடு ம்புறம்என்றவிடங்களிலுங்காண்க; இங்கே, மடிப்புக்குக் கொள்ளப்பட்டது. மஞ்சள் - மற்றும் பலவகைப்பட்ட மேற்பூச்சுக்களுக்கும், கொடுத்தானைக் கொடு - ஆபரணங்களுக்கும், குஞ்சி - பிறைறுப்புக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். நல்லம்-தன்மைப்பன்மைக்குறிப்புமுற்று; அம்-விஞ்ஞ. ஏ - பிரிநிலை. குஞ்சியழகுமுதலியன தம்மைப்பார்க்கும்பிறர்க்கேயன்றித் தமக்கு இன்பத்தருவனஅல்ல கல்விஒன்று தம்மனத்துக்கு இன்பத்தருவது என்பார், 'நெஞ்சத்து நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையால்' என்றார். இனி, மனத்தில் நல்லவர்களாயிருக்கக்கூடவோம் யாமென்று எண்ணுகிற பகைபாத மில்லாததன்மையோடு கூடிய கல்வியினதுஅழகே அழகென்று உரைப்பாருமுளர். ஆடவர்க்குஉரிய குஞ்சிபை முதலிலும், மகளிர்க்குஉரிய மஞ்சளை இறுதியிலும், இருவர்க்கும்பொதுவாகிய தானையை இடையிலும் வைத்துக் கூறியதனால், இப்பாட்டை ஆண்கல்விக்கும் பெண்கல்விக்கும் பொதுவென்பார். "மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பு, முகிர்வனப்புங் காதி ன் வனப்புஞ்--செயிர்தீர்ந்த, பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல தூங்கியைந்த, சொல்லின் வனப்பே வனப்பு" என்னுஞ் சிறுபஞ்சமூலச் செய்யுளையும், "இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பு, நடைவனப்பு நாணின்

வனம்பும் - புடைசால், கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணோ, டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு” என்னும் ஏலாதிச்செய்யுளையும் நோக்குக. (கநக)

கநஉ. இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றும்
தம்மை விளக்குமாற் றுமுளராக் கேடின்று
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்கானேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

(இ - ள்.) (கல்வியானது), இம்மை - இப்பிறப்பின்பயனாகிய தத்துவஞானத்தை, பயக்கும் - தரும்; ஈய - (பிறருக்குக்) கொடுக்க, [போதித்தலால் என்றபடி], குறைவு இன்று - (செல்வம்போலக்) குறைவுபடாது [மேன்மேல்வளரும்]; தம்மை விளக்கும் - தம்மை (புதுகழால் நெடுத்தரமட்டும்) விளக்கச்செய்யும்; தாம் உளர் ஆகேடு இன்று - தாங்கள் உயிருள்ளவராகவாழ்மளவும் அழிதலில்லை; ஆல் - ஆதலால், யாம்—, கல்விபோல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - கல்விபோல அறியாமைபாறிய நோயை ஒழிக்கின்றதொரு மருந்தை, எம்மை உலகத்தும் - எத்தன்மையான உலகத்திலும், கானேம் - காண்கிறோமில்லை; (எ - று.)

• இம்மை - பயனுக்கு ஆகுபெயர். கேடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். மைவிகுதி - இம்மையென்பதில் இடப்பொருளையும், எம்மைஎன்பதில் தன்மைப்பொருளையும் உணர்த்திற்று. தேவலோகத்தமருந்தாகிய அமிருதமும் மம்மரறுக்காதாதலால் அதனினுஞ்சிறந்த தென்பது தோன்ற, ‘எம்மையுலகத்தும் யாங்கானேங் கல்விபோன், மம்ம ரறுக்கு மருந்து’ எனப்பட்டது. இம்மை - செல்வம் எனவுமாம். ஆல் மூன்றும்-அசை. (கநஉ) கநஉ. களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
வினைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோனாத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) களர் நிலத்து பிறந்த - (இழிவான) உவர்நிலத்தில் உண்டான, உப்பினை - உப்பை, சான்றோர் - பெரியோர், வினை நிலத்து நெல்லின் விழுமிது ஆ - விளைகின்ற (நல்ல) நிலத்தில் தோன்றிய நெல்லினுஞ் சிறந்ததாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள்; (அதுபோலவே), கடைநிலத்தோர் ஆயினும் - இழிவானசாதியிற் பிறந்தவர்களானாலும், கற்று அறிந்தோரை (நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளை) அறிந்தவர்களை, தலை நிலத்து வைக்கப்படும்-மேன்மையான இடத்தில் வைத்துக் கௌரவிக்கவேண்டும்;

பிறப்பைப்பற்றி உயர்வுதாழ்வுபாராட்டாமற் கல்விச்சிறப்பால்நன்கு மதிக்கவேண்டு மென்பது கருத்தி. உப்பின்சுவை உணவுக்கு இன்றியமையாததுபோலக் கல்வியறிவு மக்கட்கு இன்றியமையாததென்பது தோன்ற, உப்பினைத் திருஷ்டாந்தமாய் எடுத்துக்கூறினார். உப்பு நெல்லினும் விழுமிதாக்கொள்ளப்படுதலை “ஷண்ணம்ஸாநாமல்வணம்ப்ரதாநம்” என்னும் வடநாள்மேற்கோணக்கொண்டும், “உப்பில்லாப்பண்டங் குப்பையிலே” என்னும் பழமொழியைக்கொண்டும் உணர்க. இனி, நெல்லின் - நெல்லைப்போல எனவும் உரைப்பர். விழுமிது - விழுமமென்னும் உரிச்சொல்லினடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். “நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன், கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே”, “எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்; அக்குடியிற் கற்றோரை வருக வென்பார்”, “ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினுள், மீக்கொ ஞாயர்விழிவு வேண்டற்க” என்பன காண்க, வைக்கப்படும்-ஒருவகைவியங்கோள்வினைமுற்று.

கநசு - வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தியிற் கேழல்லை
மிக்க சிறப்பி னாசர் செறினவ்வா
ரெச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(இ - ள்.) விச்சை - கல்விகள், வைப்புழி - வைக்கப்பட்ட இடத்தில், கோட்படா - (பிறரால்) கவரப்படமாட்டா; வாய்த்து-(கொள்பவர் தக்க வராகக்) கிடைத்து, ஈயின் - (அவருக்குக்) கொடுத்தால், கேடு இல்லை-குறைதலில்லை; மிக்க சிறப்பின் ஆசர் - மிகுந்த சிறப்பையுடைய ஆசர்கள், செறின - கோபித்தால், வவ்வார் - அபகரிக்கமாட்டார்கள்; (ஆதலால்), ஒருவன்—, எச்சம் என-ஆக்கமென்று, மக்கட்கு - தன் பிள்ளைகளுக்கு, செய்வன - சேர்த்துவைக்கத்தக்கவை, விச்சை - கல்விப்பொருள்களேயாம்; பிற அல்ல - மற்றைச் செல்வப்பொருள்களல்ல; (எ - று.)

செல்வப்பொருள்கள் கள்ளராலும் ஞாநியராதியோராலும் கவர்து கொள்ளப்படும், பிறர்க்குக்கொடுத்தாற் செலவழிந்துபோம், கொழும் கோல்மன்னரால் கொள்ளைகொள்ளப்படும்; இத்தன்மையான அபாயங்கள் கல்விப்பொருளுக்கு ஒருகாலும் இல்லை; ஆதலால் செல்வப்பொருளினும் கல்விப்பொருளே சிறந்ததென்பது கருத்து. “கேழல் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு, மாடல்ல மற்றையவை”, “தந்தை மகம்காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல்” என்னுந் திருக்குறள்களை இங்கே அறிக. வைப்பு உழி - வைத்தலையுடைய இடம். கோள் - கொள்ளுதல்; முதனிலையிற்றதொழிற்பெயர். இந்நாலடியானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுளும் ஒவ்வொருபுவரால் தனித்தனி பாடப்பட்டதாதலால், இச்செய்யுளில் ‘ஈயிற்கேழல்லை’ என்றது - கீழ் “ஈயக்குறைவின்று” என்றதனோடு கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமாகாதென அறிக; மற்றும் இங்ஙனம்வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இஃதுஒக்கும். எச்சம்-(சம்பாத்தியத்தில்)மிகுந்துநிற்பது; ஆனதி: எஞ்ச - பகுதி, அம் - கர்த்தாப்பொருள்விகுதி, வலித்தல் - விகாரம். விச்சை - வித்யா என்னும் வடமொழித்திரிபு. மற்று - அசை; மற்று, பிற - ஒருபொருட்பன்மொழியெனவுங் கொள்ளலாம். (கநசு)

கநடு. கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில

மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதி

ஔராய் தமைவுடைய கற்பவே நீரோழியப்

பாலுண் குருகிற் தெரிந்து.

(இ - ள்.) கல்வி கரைஇல - வித்தைகளாகிய கடல்களோ கரையை யுடையனவல்ல; கற்பவர் நாள் சில - (அவற்றைப்) படிப்பவரது வாழ்நாட்களோ சிலவாம்; மெல்ல நினைக்கின் பிணி பல - பொறுத்து ஆலோசித்துப் பார்த்தால் (அவ்வாழ்நாளிலெவற்றுள்ளும்) நோய்களோ பல உள்ளன; (ஆதலால்), நீர் ஒழிய பால் உண் குருகின் - நீரை ஒழியப் (பிரித்துவிட்டுப்) பாலைமாத்திரமே உண்கிற அன்னப்பறவைபோல, தெரிந்து - (நூல்களின் தன்மைகளை) அறிந்து, தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து - தெளிவாக ஆராய்ச்சி செய்தி, அமைவு உடைய - சாரமாகவுள்ள ஞானநூல்களையே, கற்ப - (விவேகிகள்) படிப்பார்கள்; (எ - று.)

‘அமைவுடைய என்ந்து’ - வேதாந்தநூல்களை, பாலையும் நீரையும் கலந்துவைத்தால் அன்னப்பறவை நீரைப்பிரித்துவிட்டுப் பாலையே உண்கிற தென்பது நூற்றுணிபு; இதுபற்றியே அன்னம் தலைமணுக்கர்க்கு உவ

மைகூறப்படும். மெல்ல - மென்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குழிப் புவினையெச்சம். உடைய - பெயர். கரை - எல்லை, முடிவு. (கந.நு)

கந.சு. தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக் காணிற் கடைப்பட்டர் னென்றிகழார் - காணுயவன் றுணையா வரறுபோ யத்தேதூல் கற்றமகன் றுணையா நல்ல கொளல்.

(இ - ள்.) (கீழ்ப்பட்டசாதியிற் பிறந்தவனுயினும்), தூல் கற்ற மகன் - சாஸ்திரங்களைப் படித்த மனிதனை, துணை ஆ - (ஒருவன்) துணையாகக்கொண்டு, நல்ல - சிறந்த நூற்பொருள்களை, கொளல் - அறிந்துகொள்ளுதலானது, தோணி இயக்குவான் - மரக்கலத்தைச் செலுத்துபவன், தொல்லை வருணத்து - பழமையான சாதிகளுள், கடைப்பட்டார் என்று - இழிவான சாதியிற் பிறந்தவனென்று, காணிற் - (யாவரும்) அறிந்திருந்தும், இகழார் - (அவனை) இகழ்ச்சிசெய்யாதவர்களாய், அவன் துணை ஆ - அவனைத் துணையாகக்கொண்டு, ஆறு போய் அத் தே - ஆற்றுவெள்ளத்தைக் கடந்துபோனும்போன்றதாம்; (எ - று.)

உவமையணி. தாழ்ந்தசாதியினுயினும் மீகாமனைக்கொண்டே இன்றியமையாமல் வெள்ளத்தைக்கடப்பதிபோலத் தாழ்ந்தசாதியினுயினும் கற்றவனைக்கொண்டே அவசியமானபொழுது தூல்களைக்கற்கவேண்டுமென்க. பிறப்பினுண்டாகும் பெருமையினும் கல்வியினுண்டாகும் பெருமை சிறந்த தென்றபடி. தோணி - த்ரோணி என்றும் வடமொழிச்சிதைவு. இயக்கு - இயங்கு என்பதன் பிறவினை. சாதிவிகற்பஞ் சிறுஷ்டிகாலத்தே ஏற்பட்டதன்றி இடையிலேவந்ததன் மென்பது தோன்ற, 'தொல்லைவருணம்' எனப்பட்டது. காணுய - முன்னிலையை; நீ அறி என்றமாம். போய் - போனென்னும் எச்சத்தின் திரிபு; இனி, போயற்று என்பதை-போயதற்று என்பதன் விகாரமாகவுங் கொள்ளலாம். அற்று - அன் என்னும் உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்றது; து-விகுதி. 'கற்றவன்' என்னது 'கற்றமகன்' என்றது, கல்லாதவன் மனிதருள்வைக்கப்படாது விலங்குகளோடு ஒப்ப மதிக்கப்படுவா னென்பது விளங்குதற்கு. ஏ - அசை. நல்ல - பெயர். (கந.சு)

கந.எ. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மையுடையா
ரிகலி ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வாறுத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

(இ - ள்.) தவல் அரு - தவறுதலில்லாத, தொல் - பழமையான [தொன்றுதொட்டுப் பரம்பரையாகவருகின்ற], கேள்வி - நூற்கேள்விகளினது, தன்மை - தன்மையார் - உடையவர்களும், இகல் இலர் - பகைமைக்குண்டில்லாதவர்களும், எஃகு உடையார் தம்முள் - புத்திக்கூர்மையுடையவர்களும் ஆகிய கற்றவர்களுடைய குழாத்தினுள்ளே, குழீஇ - கூடியிருந்து, நகலின் - மகிழ்தலைக்காட்டினும், இனிது ஆயின் - இன்பத்தருவதாமானால், அகல் வானத்து உம்பர் உறைவார் பதி - பரந்த விண்ணுலகத்தின்மேல் வாசஞ்செட்கிற தேவர்களது நகரமாகிய அமராவதியை, காண்பாம் - (யாம்) காணக்கடவோம்; (எ - று.)

அறிவுடையோருடன் கூடிமகிழ்தலினும் இனியதன்றாதலின் தேவர்பதியை யாம் காணக்கடவேமல்லேம் எனக் கற்றறிந்தோரது கூட்டுற

வின் அருமைபெருமைகளைத் தெரிவித்தபடி. ஒவ்வொருவனும் பெரும்பாலும் தன்னைப்பற்றித் தான் பன்மையாகவே எண்ணுதல் இயல்பாதலால், 'காண்பாம்' எனப்பட்டது ; தனித்தன்மைப் பன்மை. கற்றவர்களோடு சினேகித்து அனுபவிக்குமானர்தன் சுவர்க்கானுபவத்தா லுண்டாகுமானர்தத்தினுள் சிறந்ததென்பது கருத்தி; கற்றோர்கேசத்தைப்போலச் சுவர்க்கா லுபவம் தத்துவஞானத்திற்கும் முத்திபெறுதற்கும் ஏதுவாகாததனால். தவல்-தொழிற்பெயர்; தபுஎன்பதன்மருஉவாகியதவு-பகுதி. கேள்வியுடையது-கேட்கப்படுதூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தாரகூறக் கேட்டல்; இது, கற்றவர்க்குக் கல்விபறிவை வலியுறுத்திதலாலும், கல்லாதவர்க்கும் அவ்வறிவை உண்டாக்குதலாலும் சிறந்ததாமென அறிக. கேள்வி - தொழிற்பெயர். எஃகு - ஆயுதம் : கூர்மை; இங்கே, புத்திறுத்தம். குழியில்லது குழுவின்பது - குழிஇ என விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது; இது, சொல்லையளபெடையின்பாற்படும். உம்பர் - மேலிடம்; இங்கே, சுவர்க்கம். அகல்வானம் - வினைத்தொகை. (ககஉ)

ககஉஅ, கனைகடற் றண்ணைசர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புநின் மற்தே—நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தேரோ பண்பிலா
வீரமிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) கனை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, தண் - குளிர்ச்சியான, சேர்ப்ப - துறையையுடையவனே! கற்ற- (நல்லதூல்களைப்) படித்து, அறிந்தார் - (அவற்றின்பொருளை) அறிந்தவர்களது, கேண்மை - சினேகமானது, நுனியின் கரும்பு தின்ற அற்று - நுனியிலிருந்து (அடிவரையிற்) கரும்பைத் தின்றதென்பதது [வரவாஇனிமையதரும்]; பண்பு இலா - (அக்கற்றறிவாகிய) குணமில்லாத, ஈரம் இலாளர் - அன்பில்லாதவர்களுடைய, தொடர்பு - சினேகம், நுனி நீக்கி - (அக்கரும்பை) நுனியிலிருந்து திண்ணுதலை ஒழித்து, நுனின் தின்ற அன்ன-அடியிலிருந்து தின்றதென்பத, தகைத்து-தன்மையையுடையது [வரவாஇன்னமையையத்தரும்]; (எ - று.)

பயனுவமை. இதனை கஉரு-ம் கவியோடு ஒப்பிடுக. (ககஉஅ)

ககக. கல்லார யாதினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பி
னெண்ணிற் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாம் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயத் தாங்கு.

(இ - ள்.) தொல் சிறப்பின் - பழமையான [இயற்கையாகவுள்ள] சிறப்பையும், ஒர் நிறம் - பிரகாசமான நிறத்தையும் உடைய, பாதிரி பூ - பாதிரிமரத்தின் மலரை, சேர்தலால் - அடைதலினால், புது ஒடு - புதிதான பாணியோடானது, தண் நீர்க்கு - (தன்னிடமுள்ள) குளிர்ந்த நீருக்கு, தான்பயந்து ஆங்கு-தான் (வாசனையைக்) கொடுத்தாற்போல, கல்லாரே ஆயினும் - (தாம்) படியாதவர்களோபாளுமும், கற்றாரை சேர்ந்து ஒழுகின் - படித்தவர்களைச் சேர்ந்துகடந்தால், நல் அறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - (அச்சேர்க்கையால்) நல்லஅறிவு நாள்தோறும் உண்டாகப்பெறுவர்; (எ - று.)

புத்தோடு - கல்லார்க்கும், பாதிரிப்பூ - கற்றார்க்கும், நல்லபரிமளம் - நல்லறிவுக்கும் உவமையெனக் காண்க. 'புத்தோடுதண்ணீர்க்குத்தான்பயந்தாய்வு' என்ற உவமையால், முன்னேகல்லாதவர் பின்புகற்றோருதேசிக்கையால் நாமடைந்த அறிவைத் தம்மைச்சார்த்தவர்க்குந் தருவரென்பது

பெறப்பட்டது. புதுப்பாணியிற் பாதிநிலைக்கோப்பெய்துவைத்துப் பின்பு
நீரைப்பெய்தால் அந்நீர் நல்லமணத்தைப் பெறுமென அதிக. அறிவுதலைப்
பெயர் - துணைவருவமைதி; [நன் - பொது-உசு.] புதுமையென்னும் பண்புப்
பெயர், ஈடுபொய்த் தன்னெற்றிரட்டி. 'புத்தோடு' என வருமொழியோடு
புணர்ந்தது; [நன் - பத - கூ.] ஆங்கு - உவமவருபாகியஇடைச்சொல். ()

கசு0. அலகுசால் கம்பி னறிவுநூல் கல்லா

துலகநூலோதுவ தெல்லாம் - கலகல

கூஉந் துணையல்லாம் கொண்டு தடுமாற்றம்

போலத் துணையறிவா நில்.

(இ - ன்.) அலகு சால் - அளவு மிகுந்த, கம்பின் வித்தைகளுள்ளே,
அறிவு நூல் - தத்துவஞானத்தைத்தருகிற சாஸ்திரங்களை, கல்லாது - படி-
யாமல், உலகம் நூல் - இவ்வுலகத்துக்கேபயன்படுகிற வேறுநூல்களை, ஓது-
வது எல்லாம் - படிப்பதுமுழுவதும், கலகல கூஉந் துணை அல்லால் - கலகல
வென்ற கூவுமளவேயல்லாமல், கொண்டு - (அவ்வுலகநூலோதுவதைக்)
கொண்டு, தடுமாற்றம் போம் துணை அறிவார் - (பிறவித்துன்பங்களில்) தடு-
மாறுதல் மிகுந்தன்மையை அறிபவர்கள், இல் - இல்லை; (எ - று.)

கீழ்பு - கல்வி; தொழிற்பெயர்: பு - விசுவா. இன் - ஏழனுருபு. 'அறி-
வனாலோதாது' என்ற பாடத்துக்கு-ஞானசொருபியான கடவுளைப்பற்றிய
நூல்களைப் படியாமல் என்று பொருள். கலகல - அனுகரணம்; இரட்டைக்
கிளவ்: இங்கே, பொருளில்லாமையைக் குறித்தது. அளபெடைகள் -
அசைவிதைத்தன. தடுமாற்றம் - தொழிற்பெயர்; தடுமாறு - பகுதி, தன்-
னெற்றிரட்டியது - விசாரம், அம் - விசுவா. கீழ்த் துறவென்னும் அதிகார
த்தில் "தொலைவில்லாச், சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றும் கிவைபிதறும்,
பித்தரிற் பேதைபா ரில்" என்றதிலும் இச்செய்யுளின்கருத்து இருத்தல்
காண்க. அறிவுநூல் - வேதவேதாந்தங்கள். உலகநூல் - தருக்கம், வியா-
கரணம் முதலியன. 'அறிவுநூல்கல்லா துலகநூலோதுவது' என்றதனால்,
வேதாந்தநூற்பயிற்சிக்குவேண்டியஅளவுமற்றைய நூல்களையுங்கற்றல்வே-
ண்டு மென்க. கூம், போம் - கூவும், போகும்; செய்யுமெனச்சொல்லு ஈற்று
யிர்மெய் கெட்டது. (கசு0)

சுரு - ம் அதி.—குடிப்பிறப்பு.

அதாவது - உயர்ந்த குலத்திற் பிறத்தலினது சிறப்பைக் கூறுவது.
உயர்குடியிற் பிறந்தார்க்கே பெரும்பாலும் கல்விகேள்விப்பயன்கள் அமை-
தலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது; அன்றியும், கல்வி ஒருவன்
பிறந்தகுடியை உயர்த்துதலை அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமென்னலாம்.

கசு க. உடுக்கையுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணுங்

குடிப்பிறப் பானர்தங் கொள்கையிற் குன்ற

ரிடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா

கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

(இ - ன்.) உடுக்கை உலறி - உடுக்கப்படும் ஆடையுங் கெட்டு, உடம்பு
அழிந்தக்கண்ணும் - (உணவில்லாமையால்) உடம்பும் மெலிந்து அழிந்த
பொழுதும், குடி பிறப்பு ஆளர் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறத்தலையுடையவர்கள்,
தம் கொள்கையின் குன்றார் - தமதுகுலத்துக்கு உரிய ஒழுக்கத்திற் குறை-
வுபடார்; (எத்போல என்ன), இடுக்கண் தலைவந்தக்கண்ணும் - (பசியினால்)
அன்பம் மிகுதியாய் உண்டானபொழுதும், அரி மா - சிங்கமாகி

ய மிருகம், கொடி புல் கறிக்குமோ - கொடியாகப்பட்டாந்திருக்கும் புல்லைத் தின்னுமோ? [தின்னுது]; (எ - று.) — ஒ - எதிர்மறை. மத்து - அசை.

மிருகேந்திரனாகியங்கத்துக்குப் புல்லைத்தின்னுமைபோலச் சிறந்தவ ராகியகுடிப்பிறப்பாளர்க்குஒழுக்கங்குன்றாமையுடையபென்பதாம். இதனால், புல்லைத்தின்னுதல் பசுமுதலியவற்றுக்குஇயல்பாதல்போல ஒழுக்கங் குறை தல்தாழ்குடிப்பிறந்தார்க்குஇயல்பாமென்பதும் பெறப்படும். எடுத்துக்காட் டுவமை. இரண்டுவாக்கியங்களிலுமுள்ள இழிவுசிறப்பும்மைகளால், பிறகா லங்களில் நிலைவேறுபடாமையுடைய கூறுதே குறிப்பிக்கப்பட்டது. “புலி பசித் தாலும் புல்லைத் தின்னுது,” “நல்லா றொழுக்கின் மலைநீர்நூர் லல்கூர்ந்தும், அல்லா செய்தற் கொருப்பட்டார் - பல்பொறிப, செங்கட் புலியே மறப்பசி த்துற் தின்னுவாம், பைங்கட் புனத்தபைய் கூழ்” என்பன காண்க. உடுக் கை - உடுக்கப்படுவது என ஆடைக்குக் காரணப்பெயர்; உடு - பகுதி, க் - சந்தி, கு - சாரியை, ஐ - செயப்படுபொருள்விருதி; இதனைத் தொழிலாகு பெயரென்பாருமுனர். உலறி, உலறு - பகுதி. அழிந்தக்கண், வந்தக்கண் - கண்ணீற்று எதிர்காலவிசையெச்சங்கள். பிறப்பாளர் - பிறப்பை ஆள்பவர். ‘இடுக்கண் என்பது மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையல்கோக்கம்பட வரும் இர க்கம்’ என ஆசிரியர்நச்சினுர்க்கினியர் கூறியிருத்தலைக்கொண்டு, இடுங்கு கண் என்பது இடுக்கண் என விகாரப்பட்டதென்றும், துன்பம் நேருங்கால த்தில் கண்டிடுங்குதலால் துன்பத்திற்கு இடுக்கண் எனப்பெய ரென்றும் உணர்க. அரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசுக)

கசுஉ. சான்றாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது - வான்றோயு
மைதவழி வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வ
மெய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(இ - ள்). வான் தோயும் - ஆகாயத்தை அளாவிய, மை தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்ப-மலையையுடைய அரசனே! சான்றாண்மை - நற்குணங்களால்கிடைத்திருத்தலும், சாயல் - மென்மையும், ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கமும், இவை மூன்றும் - இம்மூன்றும், வான் தோய் குடி பிறந் தார்க்கு அல்லது - (கீர்த்தியால்) மேலுலகத்தை அளாவிய.[உயர்ந்த] குடி யிற் பிறந்தவர்களுக்கே யல்லாமல், பிறர்க்கு - மந்தையோர்க்கு, பெரு செல்வம் எய்தியக்கண்ணும் - மிகுந்த செல்வம் உண்டானபொழுதும், படாஅ - உண்டாகாவாம்; (எ - று.)

“சாயல்மென்மை” என்னுந் தொல்காப்பியக்குத்திரத்தால், சாயல் என்பது - ஐம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் பலவகைமென்மைகளையும் உண ர்த்துவதொரு உரிச்சொல்லாதலை உணர்க. வான்தோய்குடி - “வானுயர் தோற்றம்” என்றும்போல, உயர்ந்தகுடியென்னும் பொருள்பட நின்றது. ‘வான்தோயு மைதவழி வெற்ப’என்றவிடத்து, மலைக்கும் மேகத்துக்குஞ்சம் பந்தயிலாமலிருக்கவுஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதனால், தொடர் புயர்வாவிற்சியணி: வடநூலார் சம்பந்தாதிசயோக்தியென்பர்: இதனால், மலைவினது உயர்வுதொனிக்கின்றது. அளபெடை - அசைசிறை. முதலடியில், பெயர்ச்செவ்வெண் ஈற்றில் தொகைபெற்றது. (கசுஉ)

கசுங். இருக்கை யெழுநு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்று வுணரற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) (பெரியோரைக்கண்டால்), இருக்கை எழலும்-(உடனே தமது) இருப்பிடத்தைவிட்டு எழுந்து நிற்றலும், எதிர்செல்வம்-(அவர்களை) எதிர்கொண்டெச்சுறு அழைத்துவருதலும், ஏனை - இன்னமும், வீடுப்ப ஒழிதலோடு-(அவர்களிடமும்பொழுது)விடைகொடுக்கத் தாம் (அவரைவிட்டுப்) பிரிதலும், இன்ன - இத்தன்மையானசெய்கைகளை, குடி பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவர்கள், குன்று ஒழுக்கம் ஆ - (என்றுங்) குறைவுபடாத [இயற்கையான] ஒழுக்கமாக, கொண்டார் - வைத்துக்கொண்டார்கள்; (ஆதலால் அவர்களை), கயவரோடு - மூடர்களுடனே, ஒன்று ஆ - ஒருதன்மையாக, உணரல் பாற்று அன்று - மதித்தல் தக்கதன்று; (எ - று.)

ஏனை - வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். இன்ன - பெயர்; இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை. கய மையாவது - நற்குணங்களையாவும் இல்லாததன்மை; அதனையுடையவராகிய கீழோர், கயவர். 'இன்ன' என்றதனால், இவைபோன்ற மற்றும் பலரல்லொழுக்கங்களுங் கொள்ளப்படும். இவையெல்லாம் தாழ்ந்தசாதி யோரிடத்து இயற்கையாக அமைந்திராவாதலால், 'கயவரோ' டொன்றா வுணர்ப்பாற்றன்று' என்றார் - பாள்மையென்னும் பண்டப் பியரி னடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைமுற்று. (கசுங்)

கசுச. நல்லவை செய்யி வியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகு - மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னாகிய மென்றே
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

(இ - ள்.) (உயர்குடியிற்பிறந்தவர்கள்), நல்லவை செய்யின்-நல்ல காரியங்களைச் செய்வாராயின்,இயல்பு ஆகும்-(அதுஅவர்களுக்கு)இயற்கை யென்று எண்ணப்படும்[சிறப்பாகக்கொள்ளப்படாது];தீயவை (செய்யின்)-கெட்டகாரியங்களைச் செய்தால், பல்லவர் தூற்றும் பழி ஆகும் - (அது) பலரும் எடுத்துச்சொல்லும் பழிப்புக்குக் காரணமாம்; (ஆதலால்), ஒரு வர்க்கு—, புணரும் எனின் - (உயர்குடிப்பிறப்பு முன்னையநல்வினையாற்) கூடினால், எல்லாம் உணரும் குடிப்பிறப்பின் - எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல அவ்வுயர்குடியிற்பிறத்தலினால், ஊதியம்-பயன், என்னோ-யாதோ? (எ - று.)

உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு மிக்கநல்லொழுக்கத்தாலும் பெரும்புகழுண்டாதலில்லை; சிறியதீயொழுக்கத்தாலும் பெரும்பழி உண்டாகின்றது; தாழ்குடியிற்பிறந்தார்க்கோ இங்மனமில்லை; சிறிதநல்லொழுக்கத்தாற் பெரும்புகழும் பெருந்தீயொழுக்கத்தாற் சிறுபழியும் உண்டாகின்றன; ஆதலால் உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு அக்குடிப்பிறப்பால் நஷ்டமேயொழிய லாபமில்லை என வஞ்சப்புகழ்ச்சி [நித்தாஸ்துதி] வகையால் குடிப்பிறப்பின் மேன்மையை விளக்கியபடி. இனி, நல்லவைசெய்தலை இயல்பாகவும் தீயவைசெய்தலைப் பலருந்தூற்றும்பழியாகவுக்கொண்டு யாவராலும் அறிந்துநன்குமதிக்கப்படுகிற உயர்குடிப்பிறப்பு ஒருவர்க்குக்கூடுமாயின் அதனினும் இலாபம் வேறியாதோ? [எதுவுமில்லை] என்று உரைப்பினும் அமையும். வெள்ளாடைக்கு மாசுபடிதல்போல உயர்ந்தோர்க்குப் பழியுண்டாவது எளிதாம்; “ஒன்றாய் விடினு முயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றங், குன்றின்மே விட்ட விளக்கு” என்பது காண்க. என்னோ, ஓ - அசை. (கசுச)

கசுரு. கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமை புள்ளுமோர் சோர்வச்ச - மெல்லா

மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணக் குடிப் பிறந்தார்.

(இ - ள்.) கல்லாமை அச்சம்-தாம் படியாமைக்கு அஞ்சுதலும், கய
வர் தொழில் அச்சம் - கீழோர்செய்யும் இழிதொழில்களைச் செய்தற்கு
அஞ்சுதலும், சொல்லாமையுள்ளும் ஓர் சோர்வு அச்சம்-(பொய் கோள்
கஞ்சொல் பயனில்சொல் என்னுந் தீச் சொற்களைச்) சொல்லாமலிருப்ப
திலும் (எந்த இடத்தில் தவறிப்போமோ என்று) ஒரு தளர்ச்சிக்கு, அஞ்சு
தலும், எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம் - (தமக்குவேண்டி
வன) பலவற்றை இரப்பவர்களுக்கு (அப்பொருள்கள் பலவற்றுள்) யாதா
யினுமொன்றைக் கொடுக்கக்கூடாமைக்கு அஞ்சுதலும், (இத்தன்மையா
னபல அச்சங்கள் உயர்குடிப்பிறந்தோர்க்கே உள்ளன); (ஆதலால்), இ மாண
குடி பிறந்தார் - மாட்சிமைப்படாத இவ்வயர்குடியிற்றிறந்தவர்கள், மரத்
தார் - மரக்கலத்திலுள்ளார்போல எப்பொழுதும் அச்சமுடையார்; (எ-று.)

இதிலும், புகழாப்புகழ்ச்சியாகக் குடிப்பிறப்பின்மேன்மையைத் தெரி
வித்தபடி. மரக்கலமென்பது-கிலவிடங்களிற் கலமெனநிறத்தல்போல, இங்
கே மரமென விகாரப்பட்டு நின்றது; இனி, மரமென்பதை - அதனாலாகிய
தோணிக்குக் கருவியாகுபெயரெனக் கொள்ளலாம். “ஒன்றுநூற் தீச்
சொற் பொருட்பய னுண்டாயின், நன்றாகா தாகி க்மீ” ஆதலால், ‘சொல்
லாமையுள்ள மோர்சோர்வச்சம்’ எனப்பட்டது. தம்மிடத்து உள்ளதை
பெல்லாங்கொடுத்து இல்லாததைக்குறித்து இரங்குவ தென்பார், ‘எல்லா
மிரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம்’ என்றார். உயர்குடியை ‘மாணக்குடி’
என்றது, எப்பொழுதும் பல அச்சத்திற்கு இடமாயிருத்தல் பற்றி; இனி,
ஆகாரத்தை ‘இல்லாப்பொருள்’ என்பதிற்போலச் சாரியையாக்கி, மாண்
குடி-மாட்சிமைப்பட்டகுடி எனலும் அகமயும்: அன்றியும், மாண் ஆ குடி
என்பிரித்து - மாட்சிமையாதலையுடைய குடியென்றும் உரைக்கலாம்.
இனி, மாணக்குடிப்பிறந்தார் - மாட்சிமையில்லாததாழ்ந்தகுடியிற்பிறந்த
வர்கள், மரத்தார் - (இப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்குக் காரணமான உணர்ச்சி
சிறிதும் இல்லாமையால்) மரத்தோடோப்பர் என்றும் உரைத்தல் கூடும்.
மரத்தார் - மரத்தினுஞ்செய்தபாவைபோன்றவ ரென்றமாம். (கசுரு)

சுசுசு. இனநன்மை யின்சொல்லொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாங் - கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
விற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) கனம் - சிறந்த, மணி - இரத்தினங்கள், முத்தோடு -
முத்துக்களுடனே, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, முழங்கு உவரி - ஆர
வாரிக்கின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கரையையுடைய
வனே! இனம் நன்மை - நல்ல கிணேகிதரை யுடைத்தாயிருத்தலும், இன்
சொல் - இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலும், ஒன்று ஈதல் - யாசித்ததொரு
பொருளை (யாசகர்க்குக்) கொடுத்தலும், ஏனை மனம் நன்மை - மற்றும்
மனத்தினது தூய்மையும், என்ற இவை எல்லாம் - எவ்வுசெய்லப்பட்ட
இந்நற்குணங்களெல்லாம், இவ் பிறந்தார்கண்ணே - உயர்குடியிற்பிறந்த
வரிடத்தே, உள-(இயல்பாக) உள்ளன; (எ - ற்.)

‘இப்பிறந்தார்கண்ணே’ என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால், தாழ்குடிப்
பிறந்தாரிடத்து இவை இல வென்பது பெறப்படும். மற்று - அசை. என்றி

வை - பெயரெச்சவிகாரம்; இனி, என்று இவை எனப்பிரித்து, எண்ணி டைச்சொல்லாகக்கொண்டு, பிறவிடத்துங் கூட்டி உரைத்தலும் ஒன்று. 'ரத்நாகரம்' என்னும் வடமொழிப்பெயரின் பொருள் விளங்க, 'கனமணி முத்தோ டிமைக்கு முவரி' எனப்பட்டது; இனி, மணி என்பதற்கு - அழகெ ன்றுபொருள்கொண்டு அதனை முத்துக்கு அடைமொழியாக்கியும் உரைப் பர். உவரி - உவர்ப்புச்சுவையுடையது; உவர் - உப்பு, இ - பெயர்விகுதி.

கசஎ, செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றுயினும்
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைத்தாகு
மெவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ - ள்.) பேர் இல் - பெரிய வீடாயிருந்தால் அது, செய்கை அழிந்து - கட்டுக்குலைந்து, சிதல் மண்டிற்று ஆயினும் - செல்லால் அறிக்கப் பட்டதானாலும், பெய்யா ஒரு சிறை உடைத்து ஆகும் - (மழைநீர்) உள் ளே ஒழுகாத ஒருபக்கத்தை யுடையதாம்; (அத்போல்), குடி பிறந்தார் - உயர்குடியிற் பிறந்தவர், எவ்வம் உழந்தக்கடைத்தும் - (வறுமை நோய் முதலியவற்றால்) துன்பமனுபவிக்கும் பொழுதும், செயற்பாலவை - தாம் செய்தற்குரிய கடமைகளை, செய்வர் - (விடாமற்) செய்வார்கள்; (எ-று.)

எடுத்துக்காட்டுவமை. சிதல் - கதையான். உழந்தக்கடைத்து-கடை த்திஎன்னும்பிகுதி பெற்றவந்த எதிர்காலவினையெச்சம்; இதில், கடை - விகுதி, து - சாரியை எனினும் இழுக்காது. (கசஎ)

கசஅ. ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
யங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந் - திங்கன்போற்
செல்லாமை செவ்வனோர் நிற்பினு மொப்புரவிற
கொல்கார் குடிப்பிறந்தார்.

(இ - ள்.) ஒரு புடை - (தனது) ஒருபாகம், பாம்பு கொளினும் - பாம்பினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரு புடை - மற்றொருபாகத்தால், அம் கண் மா ஞாம்-அழகிய இடத்தை யுடைய பெரிய பூமியை, விளக்குறாஉந் - பிரகாசிப்பிக்கின்ற, திங்கன்போல்-பூர்ணசந்திரனபோல, குடிப்பிறந்தார் - உயர்குடிப்பிறந்தவர்கள், செல்லாமை - வறுமை, செவ்வன் நோர் நிற்பினும்-நன்றாகத் தம்பிடம் நோர்த்திருந்ாலும், ஒப்புரவிற்கு - (பிறர்க்கு) உபகாரஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார்; (எ - று.)

கிரகணகாலங்களிற் சந்திரனைமறைக்கின்ற பூமியினது சாயையை இராகுகேதுக்களென்னும் கரும்பாம்புசெம்பாம்புகளாகக் கூறுகிற புராண நூல்வழக்குப்பற்றி, இங்ஙனங் கூறியது. விளக்குறும் என்னும் பெயரெச் சத்தில், விளங்கு என்பதன் பிறவியையாகிய விளக்கு - பகுதி, உறு - துணை வினை, உம் - காலங்காட்டும்விகுதி; அளபெடை - இன்னிசை. செல்லாமை-எண்ணமும் சொல்லும் தொழிலும்கூடிய திரிகரணங்களின் செயல்கள் சித்திபெறுமை; எனவே, வறுமையாம். செவ்வன் - பண்புப்பெயர்; அன் - விகுதி. நோர்-“நோர்ந்து” என்னும் வினையெச்சத்தின் விகாரம். ஒப்புரவு-உலக நடையை அறிந்துசெய்யும் உதவி. ஒல்கார், ஒல்கு - பகுதி. (கசஅ)

கசக, செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர் - புல்வாய்

பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோற்
பொருமுர னுற்றுத் தீன்று.

(இ - ள்.) செல்லா இடத்தும் - (வறுமைமுதலியவற்றும்) செய்ய முடியாதகாலத்திலும், குடிபிறந்தார் - உயர்குடிப்பிறந்தவர், செய்வன - செய்யும் நற்கருமங்களை, கிறியவர் - தாழ்குடிப்பிறந்தவர், செலுடத்தும் - (செல்வமுதலியவற்றும்) செய்யக்கூடியகாலத்திலும், செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்; புல்வாய்-மானுனது, பருமம் பொறுப்பினும்- சேனம் முதலிய போர்க்கோலத்தைத் தாங்கினனும், பாய்பரிமா போல் - (இயற்கையாகப்) பாய்ந்தோடுந்தன்மையையுடைய குதினாபோல, பொரு முரன் ஆற்றுதல் இன்று-போர்செய்யுந்தன்மையையுடைத்தாதலிலை; (எ-று.)

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். புல்வாய் - புல்லைத்தின் னும்வரையையுடையது என மானுக்குக் காரணப்பெயர்; வேற்றுமைத்தொனகப்பறத்திப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைபருமம் - குதிரைமேற்றவிக. பருமம் பொறுப்பினும்- பருத்திருத்தலை யுடைத்தாயிருந்தாலும் என்றமாம். பிறவந்தைக்கூறுது புல்வரையையும் பரிமாவையுங் கூறியது, இரண்டுக்கும் மாணென்று ஒரு பெயர் பொதுவாக உள்ளதனல்; அன்றியும், ஒருவகைமான் குதினை போலப் பருத்திருக்கின்றது. 'பொருமுரன்' எனவும்பாடும். (கசக)

கரு0. எற்றென்று மில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார்
மற்றுத்தம் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் தூற்றுவ
மற்றிக் கடைத்து மகல்யா மகழ்ந்தக்காற்
தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார்—, எற்று ஒன்றும் இல்லா இடத்தும்- யா தொருபொருளுமில்லாதகாலத்தும், அற்று தன் சேர்ந்தார்க்கு - வேறுகதியில்லாமல் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு, அசைவு இடத்து ஊற்று ஆவர்தளர்ச்சி நேர்த்தவிடத்து ஊன்றுகோல்போல உதவுவர்; (எத்போல எனின்), அதல் யாறு-பெரியாறுபானது, அற்றக்கடைத்தும்- நீர்வற்றியபொழுதும், அகழ்ந்தக்கால் - தன்னைத்தோண்டினால், தெற்றென - விரைவாக, தெள் நீர் படும் - தெளிவானநீர் உண்டாகப்பெறும்; (எ - று.)

இதுவும், திருஷ்டாந்தாலங்காரம். ஆறானது வெள்ளமுள்ள காலத்துத் தன்னை வவருங் தோண்டிதல் வேண்டாமலே தானே எங்குஞ் சென்று நீரை உதவி நீர்வறண்டகாலத்திலே தோண்டினமாத் திரத்தில் நீரை உதவுதல்போலக் குடிப்பிறந்தார் செல்வமுள்ள காலத்தே வவருங் தம்மைச் சேர்ந்தயாதிக்கவேண்டாமலே தாமே எங்குஞ் சென்று உதவிகள்செய்து செல்வமில்லாதகாலத்திலே தம்மையடைந்தமாத் திரத்தில் உதவிசெய்வார் என்பதாம். “ஆற்றுப் பெருக்கம் மடிசுமீம் நாளுமவ்வா, தூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டு - மேற்றவர்க்கு, நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்குந்தா ரானு லு, மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து” என்பதனோடு இதனை ஒப்பிக. எற்று-வினாவடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாம் குறிப்புவினையாலையும்பெயர். இல்லா, ஆ - சாரியை. தம் சேர்ந்தார் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்; தனித்தனி இவ்வாறாவ ரென்பது கருத்து. தெற்றென - விரைவுக்குறிப்பு. ‘தண்ணீர் படும்’ என்பாடத்திக்கு, தெற்றென - தெளிவாக என்க. (கரு0)

யாப்பிலக்கணச் சுருக்கம்.

யாப்பாவது—பலசொற்களாலும் பொருளுக்கு இடமாகக் கற்று வல்ல புலவர்களால் அணிபெறப் பாடப்படுவது.

இதற்கு - எழுத்தி, அசைச்சீர், தளை, அடி, தொடை என உறுப்பு ஆறாம். எழுத்தாவது—கன்னூல் முதலியவற்றுட் கூறப்பட்ட அகூரங்கள். அசையாவது—எழுத்தினுலாக்கப்பட்டுச் சீருக்கு உறுப்பாய் வருவது. அது - நேரசை, நிரையசை என இருவகையாம்..

நேரசையாவது—ஒரு குறிலாவது நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்ற மித்தாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) 'ஆழி' என்பதில் முறையே நெடிலும் குறிலும் தனித்தும், 'கொல்வான்' என்பதில் முறையே குறிலும் நெடிலும் ஒற்றமித்தும் நேரசையாயின. அ ஆ என்பதுபோல விட்டு இசைத்தாலல்லது தனிக்குறில் முதலில் நேரசையாகாது.

நிரையசையாவது—குறிலிணையாவது குறில் நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்றமித்தாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) 'அணி' - குறிலிணை தனித்தும், 'கலம்' - குறிலிணை ஒற்றமித்தும், 'நிலா' - குறில் நெடில் தனித்தும், 'படாம்' - குறில் நெடில் ஒற்றமித்தும் நிரையசையாயின.

சீராவது—அவ்வசைகள் சிறுபான்மை தனித்தும், பெரும்பான்மை இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் வருவது.

அது—ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்காம்.

ஓரசைச்சீராவது—நேரசையாயினும் நிரையசையாயினும் தனித்து நின்று சீராய் வருவது. உதாரணவாய்பாரும்: நேர்—நாள்; நிரை—மலர். இவைபெரும்பாறும் வெண்பாவின் றில் வரும. இவற்றை அசைச்சீர் என்பர்.

ஈரசைச்சீராவது—நேர்நேர், நிரைநேர், இரைநிரை, நேர்நிரை என இரண்டசை கூடிவரும் இந்நான்குமாம்.

(உ-ம்.) நேர்நேர்—தேமா } இவை | நிரைநிரை—கருவிளம் } இவை
நிரைநேர்—புளிமா } மாச்சீர். | நேர்நிரை—கூவிளம் } விளச்சீர்.

இவை - இப்பத்தீர் எனவும், அகவத்தீர் எனவும், ஆசிரியவுரிச்சீர் எனவும் படும்.

மூவசைச்சீராவது—மேற்சொல்லப்பட்ட ஈரசைச்சீர் நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரையசையும் தனித் தனி கூடிவருதலாலாகிய எட்டாம்.

நேர்நேர்நேர் - தேமாங்காய் } நேர்நேர்நிரை - தேமாங்கனி }
(நிரைநேர்நேர் - புளிமாங்காய் } நிரைநேர்நிரை - புளிமாங்கனி }
(நிரைநிரைநேர் - கருவிளங்காய் } நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி }
(நேர்நிரைநேர் - கூவிளங்காய் } நேர்நிரைநிரை - கூவிளங்கனி }

இவை - உரிச்சீர் எனவும், இவற்றுள் காய்ச்சீர்கள்-வெண்சீர் எனவும் கனிச்சீர்கள் - வஞ்சிச்சீர் எனவும் படும்.

நாலசைச்சீராவது—அம்மூவசைச்சீர் எட்டின் இறுதியிலும் நேரும் நிரையும் தனித்தனி அடுத்தும் வருதலாலாகிய பதினாறுமாம். (உ-ம்.)

நேர்நேர்நேர்நேர் - தேமாந்தண்பூ } நேர்நேர்நேர்நிரை - தேமாந்தண்ணிழல் }
நிரைநேர்நேர்நேர் - புளிமாந்தண்பூ } நிரைநேர்நேர்நிரை - புளிமாந்தண்ணிழல் }
நிரைநிரைநேர்நேர் - கருவிளந்தண்பூ } நிரைநிரைநேர்நிரை - கருவிளந்தண்ணிழல் }
நேர்நிரைநேர்நேர் - கூவிளந்தண்பூ } நேர்நிரைநேர்நிரை - கூவிளந்தண்ணிழல் }
நேர்நேர்நிரைநேர் - தேமாந்தண்பூ } நேர்நேர்நிரைநிரை - தேமாந்தண்பூ }
நிரைநேர்நிரைநேர் - புளிமாந்தண்பூ } நிரைநேர்நிரைநிரை - புளிமாந்தண்பூ }
நிரைநிரைநிரைநேர் - கருவிளந்தண்பூ } நிரைநிரைநிரைநிரை - கருவிளந்தண்பூ }
நேர்நிரைநிரைநேர் - கூவிளந்தண்பூ } நேர்நிரைநிரைநிரை - கூவிளந்தண்பூ }

தனையாவது—நின்றதிரின் ஈற்றையோடு வருஞ்சீரின் முதலையையினும் ஒன்றாமலாயினும் கூடிநிற்பது. ஒன்றுத லாவது—நேர் முன் நேரும், நிரைமுன்னிரையும் வருவது. ஒன்றாமையாவது—நேர்முன்னிரையும், நிரைமுன்னேரும் வருவது.

அத்தனை—நேரொன்றாகிரியத்தனை, நிரையொன்றாகிரியத்தனை, வெண் சீர்வெண்டனை, இயற்சீர்வெண்டனை, ஒன்றியவஞ்சித்தனை, ஒன்றாவஞ்சித் தனை, கலித்தனை என எழுவகைப்படும்.

நேரொன்றாகிரியத்தனை—மாமுன்னேர்வருவது; நான்முன்னேர்வருவதும். நிரையொன்றாகிரியத்தனை - விளமுன் நிரை வருவது; மலர்முன் நிரை வருவதும் அது.

வெண்சீர்வெண்டனை—காய்முன்னேர்வருவது; பூமுன்னேர்வருவதும். இயற்சீர்வெண்டனை—மாமுன்னிரையும், விளமுன்னேரும்வருவது; நான் முன் நிரை வருவதும், மலர்முன் நேர் வருவதும் அது.

ஒன்றியவஞ்சித்தனை - கனிமுன்னிரைவருவது; நிழல்முன் நிரைவருவ தும் அது.

ஒன்றாவஞ்சித்தனை—கனிமுன் நேர்வருவது; நிழல்முன்னேர்வருவதும். கலித்தனை - காய்முன்னிரைவருவது; பூமுன்னிரைவருவதும் அது.

அடியாவது—மேற்சொல்லியதனைகளொன்றும்பலவும் அடுத்திவருவது.

அவ்வுடி—குறிலடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிடி, கழிநெடிடி என ஐந்து வகைப்படும். குறிலடி - இருசீராலும், சிந்தடி - முச்சீராலும், அளவடி - நாற்சீராலும், நெடிடி—ஐஞ்சீராலும், கழிநெடிடி—ஆறு முதலிய சீர்களா லும் வருவன.

தோடையாவது—பலஅடிகளிலாயினும் பலசீர்களிலாயினும் எழுத்தி கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

அது - மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபு என்பவற்றால் ஐந்து வகைப்படும்

மோனைத்தோடையாவது—முதலெழுத்து ஒற்றமைப்பட்டுவரத் தொ டிப்பது. அ ஆ ஐ ஒள, இ ஈ எ, உ ஊ ஒ ஓ, ஞ ந, ச த, ம வ இவை ஒன் றற்கொன்று மோனையாய் வருதலும் உண்டு. சிறுபான்மை இனவெழுத் துக்களும் மோனையாம்.

இயைபுத்தோடையாவது—ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

எதுகைத்தோடையாவது—அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டு முதலிய எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

முரண் தோடையாவது—சொல்லாலும் பொருளாலும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

அளபுத்தோடையாவது—உயிரளபெடையாயினும் ஒற்றளபெடையா யினும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

இவ்வுறுப்புக்களைப்பெற்றவருகிற பா - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலி ப்பா, வஞ்சிப்பா என நால்வகைப்படும், இப்பா ஒவ்வொன்றுக்கும்—துறை, தாழ்சை, விருத்தம் என இனங்கள் மூன்று உண்டு. இவற்றுள்,

வெண்பாவிலக்கணம்—தனியே கூறப்படும்.

ஆசிரியவிருத்தமாவது—அளவுஒத்த கழிநெடிடி. நான்கினால் வருவது.

கலித்துறையாவது—அளவொத்த நெடிடி. நான்கால் வருவது.

கலிவிருத்தமாவது—அளவொத்த அளவடி. நான்கால் வருவது.

இவை-பாரதத்தில் ஆங்காங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன காண்க.

வெண்பாவிலக்கணம்.

நேரிசைவெண்பாவாவது - நான்குஅடிகளாய், ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும் மற்றையடிகள் நான்கீரடிகளாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் மாச்சீர் விளச்சீர்களும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையுங் கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தளையும் பெறாமல், இரண்டாமடியின் இறுதிச்சீர் முதல் இரண்டடிகளின் எதுகைக்கேற்ற தனிச்சொல்லாய்ப் பொருந்த, காசுபிறப்பு நான் மலர் என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றால் முடிந்து, ஒருவிகற்பத்தாலாயினும் இருவிகற்பத்தாலாயினும் வருவது. [வெண்சீர் வெண்டளையாவது - காய்முன் நேர் வருவது; இயற்சீர்வெண்டளையாவது-மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது: “காய்முன் நேரும் மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது வெண்டளை.” ஒருவிகற்பமாவது - நான்கடியும் ஒரு எதுகையாய் வருவது; இருவிகற்பமாவது - முன் இரண்டுஅடியும் ஒரு எதுகையும், பின் இரண்டு அடியும் ஒரு எதுகையுமாய் வருவது.]

இன்னிசைவெண்பா - இவ்வாறே தனிச்சொல் இன்றி வருவது; தனிச்சொல்பெற்றாலும் மூன்றுவிகற்பத்தால் வரின், இன்னிசைவெண்பாவாம்.

நாலடியாரில் இன்னிசைவெண்பா—க0௩, க0௪, க0௫, க0௬, க0௭, க0௮, க0௯, க௧௦, க௧௧, க௧௨, க௧௩, க௧௪, க௧௫, க௧௬, க௧௭, க௧௮, க௧௯, க௧௦.

மற்றவை யெல்லாம் நேரிசைவெண்பாவாம்.

அ நு ப த்த ம்.

மகாபாரதம்.

அருச்சுனன் துவநிலைச்சுருக்கம்.

அ - ம் பாட்டில், வேறுதும் என எடுத்து, வெல்வோம் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; இடையிலுள்ள து - சாரியை: நகரமாத் திரிந்தது.

௩௭ - ம் பாட்டில், ‘சிலர்க்குப்பேசலாமோ’ என்றவிடத்தி இழிவுகிற ப்புமை தொக்கதாகக்கொண்டு, சிலருக்காயினுஞ்சொல்லமுடியுமோ வென்றும் உரைக்கலாம். ‘சிலர்க்கும்’ என்றும் பாடங்கொள்ளலாம்.

௩௮ - ம் பாட்டில், விசும்பினோடு கதிரவனை கவர்வான்போல் என்பதற்கு - ஆகாயத்துடனே சூரியனைப் பிடித்தல்போல எனவும் உரைக்கலாம்.

௮௪ - ம் பாட்டில், முன் - முன்காலத்தில் எனினுமாம்.

௧௧0 - ம் பாட்டில், உயர் தாழ்வரைகள் ஒத்த கடிதடம்-ஓங்கிய மலை யடிகளை ஒத்துள்ள இடையின்பிற்புறம் என்று உரைத்தலும் ஒன்று.

௧௧௪ - ம் பாட்டில், செய்ய சிவவேடன் - (இயற்கையிலே) சென்றிற முடைய சிவஞ்சிய வேடன் எனவுமாம்.

நாலடியார்.

௧௮ - ம் பாட்டில், நெறி ஆ போல் உருவு பல கொளல் - தருமமார் க்கங்களைப் பசுக்களைப்போலப் பலஉருவமாகக் கொள்க எனவுமாம்; கொளல்-அல்லிற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று: தொழிற்பெயரன்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
மகாபாரதம்.			
ந	சக	னுகுபம் ...	.. நுருபம்
நு	ந௦	தியனாதியர் ...	.. தனாதியர்
கூ	கந	முனி ...	.. முனி
க௦	உ	ஏற்றிய ...	.. யேற்றிய
”	”	குலேசனே ...	.. குலேசனேக்
கசு	கூ	பெயர் ...	.. பெயர்
கஅ	கஎ	புதிட்டரணை ...	.. புதிட்டிரணை
உந	சக	திருவவரி ...	.. திருவவதரி
உரு	நக	சீரவா ...	.. சீரவாஃ
உக	கஉ	வருச்சுனுக்கு ...	.. வருச்சுனனுக்கு
சஉ	ந	படுளது ...	.. படுவது
சக	கசு	னவே ...	.. றனவே
க௦	உஉ	லவ்வியன் ...	.. லவ்வியன்
கரு	உ	மொயம்பினெடு ...	.. முன்பினெடு
கஅ	உச	யீரிண்டா ...	.. யீரிண்டா
எடு	கஅ	வம்புரி ...	.. தவம்புரி
கக	கூ	உயக்கும் ...	.. உய்க்கும்
நாலடியார்.			
கூ	கசு	ருளிரந்த ...	.. குளிரந்த

VILLIPUTTURE.

"Villiputturer was born of a Braman family, of the Vishnava sect at Saniyar, in the Coimbatore country, in the fifth century of the Christian era." Ho must not, however, be confounded with his name-sake, "one of the Azahvars or special votaries of Vishnu. Having refused to give his brother his share of inheritance from the paternal estate, the brother applied to the king for justice against him; but the king without pronouncing any judgment on the matter, directly sent for him and requested him to imitate in Tamil, the Mahabharat. On the day the work was finished and recited in the royal presence, his brother by desire of the king, repeated his complaint. The king thereupon feigning to be angry looked fiercely at the poet and asked him "Oh! is this the perception of the great man who wrote the Mahabharat? The king's question struck his mind with shame, for the subject of the Mahabharat is the feud which originated in the elder refusing to give the younger his paternal share of inheritance and he thereupon delivered up the whole of the patrimony to his brother and retiring to Serangom spent the remainder of his life in devotional exercise. His imitation of the Mahabharat includes only the first ten parvams or books of that work and consists of 3373 Stanzas. It is decidedly a masterpiece for scarcely any Tamil epics except perhaps Kambur's Ramayanam can use with it either in "rividā visammi" or charms of language and Versification.

NALADIYAR.

PAZHAMOZHI AND ARANERICHCHARAM.

Eight thousand Rishis of a certain religious sect wrote a stanza each on moral subjects and delivered them to one of the Pandiyan Kings. There were a large number of stanzas on the same subjects, and therefore the king, with a view to select those which were distinct from the rest and to reduce the size of the volume, asked the Rishis to settle as to the manner in which the selection was to be made. They proposed to drop the cadjans containing the stanzas into the river Vaigay, and to approve of those stanzas which were written on such cadjans as floated on the river in a direction opposite to the current.

Some of these containing four-hundred stanzas were taken up from the surface of the stream and were collected into the work called Naladi; another group were found to have floated in equal portions to the opposite banks. These formed the book Pazhamozhi. A third series drifted to the bank near the mouth of the river and were collected in the books Aranericcharam.

It is here necessary to add that all the above accounts of authors are based on tradition alone.

ஸ்ரீமதேராமாறுஜாயநம:

நாலடியார்.

நான்கென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர்: தனையால் அடுக்கப் படுவதென்னும் பொருளில் அடு பகுதி, இ செய்யப்படு ஞ்ஞாருண்மை விசுவதி, உகரக் கேடு சந்தி இம்மூன்றுறுப்பால் முடிந்து நின்ற அடி என்னுங் காரணப்பெயர்; ஆகிய இரண்டுசொல், பண்புத்தொகைகளைத்தொடராகிய ஒருசந்திபெற்ற நாலடியுள்பது பாக்களுள் முதன்மைபெற்ற வெண்பாவுக்குப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராயிற்று. முதற்பா ஆதல்பற்றி இப்பாவை அந்தணர்சாதி என்பர். வெண்பாப்பலவற்றுள்ளு

ம்குறள்வெண்பா இரண்டடியாயும், சிந்தியல் வெண்பா மூன்றடியாயும், பஃ
றெடைவெண்பா நான்கின்மிக்க பலவடியாயும் வருதலாலும், சவலைவெண்
பா நான்கடியாய் வருவதாயினும் இலக்கியங்களுள் பயின்று வருவதன்றாதலா
லும், இங்கு வெண்பா என்றது நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை எனக்
கொள்க. இருசொல்தொக்கு ஒருமொழிபோல நின்ற இந்நாலடி என்னும் பெ
யர் வெண்பாவின் தொகுதியாகிய நூலுக்குச்சிணையாகு பெயராயிற்று. அவ்
வெண்பாதன்னாலாகிய நூலுக்காதலால் கருவியாகுபெயராமெனினும் பொரு
ந்தும், புறவுரைச்செய்யுளைச் சிறப்புப்பற்றி, உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கை
விசுதிபுணர்த்துத் தனியனென வழங்கல் போலச்சிறப்புப்பற்றி உயர்திணைப்
பல்லோர்படர்க்கை விசுதி புணர்த்த நாலடியாரொன வழங்கலாயிற்று. திருக்
கோவையா டொனபதம் இது. இந்நூல் நாலடி நானூற்றெனவும் வழங்கும். இ
து பால், அதிகாரம், செய்யுள் என மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்ட மெனப்படு
ம். இது இலக்கணநூற்குப் பொருந்தமே அன்றிப்பழையதோர் கதையின்
மேற் சொல்லுநூலுக்குப் பொருந்தாது. அது தோலெனப்படும். இது இலக்க
ணநூலாமாறு எங்ஙனமெனின் அறம்பொருள் இன்பங்களி னிலக்கண மும்,
அவற்றின் பாகுபாட்டி னிலக்கணமும் கூறுதலாலென்க. இப்பெற்றியறியா
தார் பழையதோர் கதையின்மேற் செல்லு நூலுக்கு இவ்விலக்கணத்தைமய
ங்கி ஏற்றிக் கூறுவர்.

உக - ஆம், அதிகாரம் சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது உறவினரை நீங்காதவகைத் தழுவதலை யுணர்த்துவது. சுற்
றமென்பது பிறப்பு முறையாலாகிய இயற்கை நட்பினனாயும், முன்செய்த
உதவிபற்றி வரும்செய்கை நட்பினனாயும். மேற்கூறிய தாளாண்மையிற்
கிடைத்த பொருளைப்பெற்றதனால் பெறும்பயன் இதுவாதலால் தாளாண்மை
யின் பின்வைக்கப்பட்டது. தழாலென்பதில் ஆல்புடை பெயர்ச்சி விசுதி.

வயாவும் வருத்தமு மின்றக்கா னேவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளினைக் காணக் கேடும்.

(இ - ன்.) தாய் - தாயானவள், வயாவும் - கருவின லடைந்த வருத்தந்
தையும், வருத்தமும் - (பெறுங்காலத்தடைந்த) வருத்தத்தையும், ஈனறக்கா
ல் நோவும் - பெற்றபின் (அடைந்த) வருத்தத்தையும், கவான் - தன்தொ
டையின் மேலுள்ள, மகன்கண்டு - புத்திரனைக் காணுகின்ற, மறந்தால் ஆ
ங்கு - மறந்தாற்போல, அசா - (முயற்சி முடியாமையாலாகிய) தளர்ச்சியா
ல், தான் உற்ற - (ஒருவன்) தான் அடைந்தவருத்தம் - வருத்தமானது, உசா -
ஆராய்தலில் மிக்க, தன்கேளினை - தன் உறவினரை, காண - காணுதலால், கே
டும் - நீங்குவான் ஏ - று.

உசா ஆராய்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல் : “உசாவேருழ்ச்சி”
என்பதனுலுமுணர்க. வயா கருப்பம், அது தன்னாலும் வருத்தத்தாக் கான
மையால் காரணவாகுபெயர். தான்வருத்தங்கெடுமென்பது திணை வருவமை
தி. கேளிர் பண்படியாகப்பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர், கேள்புகுதி,
இர்பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, இவ்விசுதி புத்தேளிர், மகளிர் என்பனவற்றி
லுங் காண்க.

அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப்—பழமரம்போல்

பல்லார் பயன்னுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லான் மகற்குக் கடன்.

(இ - ள்) ஆழல் - வெயிலினது வெப்பம், மண்டு போழ்தின் - மிக்ககாலத்தில், அடைந்தவர் கட்டு எல்லாம் - (தன்னைவிரும்பி) அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம், நிழல்மரம்போல - (வெயில் வெப்பத்தைத் தான் தாங்கிச்சமனாக) நிழலைத்தருகின்ற ஆலமரத்தைப்போல, நேர் ஒப்ப - சமனாக, தாங்கி - (தன்னையடைந்த பலர் குறிப்பாரத்தை) ஏற்றுக்கொண்டு, பல்லார் - அப்பலரும், பயன்னுய்ப்ப் - (தூன்பெற்ற) செல்வத்தை அதுபவிக்கும்படி, பழுமரம்போல - (தன்கனிகளைப் பலபறவைகளும் தன்னிலிருந் துண்ணிற்ரும) அவ்வாலமரம்போல, தான்வருந்தி - (மூய்ச்சியால் வருந்தன்பத்தால்) தான் வருத்தமுற்று, வாழ்வதே - உயிர்வாழ்வதே, நல் ஆண்மகற்கு - நற்குணமுள்ள ஆண்மையுடையானுக்கு, கடன் - கடமை. எ-று.

குளிர்ந்த ஶிரி நிழலைத்தருவது வேறின்றையால் நிழன் மரமென்றது ஆலமரத்தை ஆதலின் பழுமரம் சுட்டுப்பொருளதா நின்றது. பழுமரம் பழுத்தலையுடைய மரமென்பது பொருள்; இஃ மிகுதிபற்றி வந்த பெயர். நேரொப்ப ஒருபொருட் பன்மொழி. அதிகாரத்தால் பல்லார் உறவினருக்காயிற்று. (உ)

அடுக்கல் மலைநாட தம்சேர்ந்த தவனா
எடுக்கல் மென்னார் பெரியோர்—அடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

(இ - ள்) அடுக்கல் - அடுக்கலாகிய, மலைநாட - மலையைச்சார்ந்த நாட்டானே, தன்சேர்ந்தவனா - தம்மைச்சார்ந்த உறவினனா, எடுக்கல் - நாம்தாங்கோம், என்னார் - என்று சொல்லிநீக்கார், பெரியோர் - நேன்மக்கள், அடுத்து அடுத்து - மிகுதியும்நெருங்கி, வன்காய் - வன்மையாகியகாய்கள், பலபலகாய்ப்பினும் - பலபலகாய்த்தாலும், தன்காய் - தன்னுடைய ஆக்காய்களை, பொறுக்கலாத - தாங்கமாட்டாத, கொம்புஇல்லை - கொம்புஇல்லை. எ - று.

அடுக்கல்மலை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொலைகநிலை. முன்னுள்ள அடுக்கு இடைவிடாமைப்பொருளது. பின்னுள்ளது மிகுதிப்பொருளது. காயினது அடைமொழியாகிய வன்மை, பொருளில் சேர்ந்தவருடையவறுமையின் மிகுதியையுணர்த்திற்று. உவமையின் ஆற்றலால் தம்வருத்தத்தைநோக்கான்பதாயிற்று. பெரியோர் தம்வருத்தத்தை நோக்கி உறவினனாத் தாங்காமலிராபொன்பது கருத்து. (ங)

உலகறியத் தீரக் கலப்பினு நில்லா
சிலபகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
ஒற்கமி லாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்) சிறுதினத்தார் - சீழானவர், கேண்மை - (பிறரிடத்துக்கொள்ளும்) உறவுகள், உலகுஅறிய - தம்நாட்டிலுள்ளார் யாவரும் அறியும்படி, தீர - (அகம்புறம்) முற்றும், கலப்பினும்- கலந்துநின்றாலும், நில்லா-நிலைபெறாதனவாகி, சிலபகல் ஆம் - சிலநாளேநிற்கும், ஒற்கம் இல் ஆளர் - (பிறரைத்தாங்குவதில்) தளர்ச்சியினைமையை ஆளுதலுடையார், தொடர்பு - (கொள்ளும்) உறவு, நிலை - தவநிலையில், திரியாமல் - வேறுபடாமல், நிற்கும் - நிற்கின்ற, பெரியோர் - மேலோர், நெறி - தவவொழுக்கத்தின்பயனை, அடைய - அடையும்படி, நின்றால் அனைத்து - (அவ்வொழுக்கத்தில்) நின்றாற்போல்வது. எ - று.

பெரியார் சுற்றந்தழுவதலின் நிலைமை இதனால் கூறப்பட்டது. அனைவதென்னும் ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புமுற்றில் அகநாற் தொகுக்கப்பட்டமையால் தகரமிக்கது. உலகு “உத்தானபாத னாருளுரோம்பதனென்று னளவ்வுகையாள்வோனே” எனபதிற்போல நாட்டுக்காயிற்று.பயனை நெறி என்றார் பின்னுண்டாவதாதலால். சிறியார் கேண்மை இழிப்பினால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

இன்ன ரினைய ரொம்பிற ரென்னுஞ் சொல்
என்னு மிலரா மியல்பினால்—துன்னித்
தொலைமக்க மென்பந்தீர்ப் பாரோயார் மாட்டும்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

(இ - ள்) இன்னர் - இத்தன்மையர், இனையர் - இவ்வளவினர், எமர் - உறவினர், பிறா - அயலார், என்னும் சொல் - என்று சொல்லப்படுஞ்சொல், என்னும் - சிறிதும், இலர் ஆம் - இல்லாராகிய, இயல்பினால் - தன்மையினால், துன்னி - தாம்சேர்ந்து, தொலைமக்கள் - வலியிழந்தமனிதரது, துன்பம் தீர்ப்பாரோ - துன்பத்தை நீக்கவல்லவரோ, யார்மாட்டும் - பகைவர் அயலாரிடத்து, தலைமக்கள் - மேன்மக்கள், ஆகல்பாலார் - ஆகுதலாகிய பால்மையுடையார். எ - று.

இன்னர் நன்மை தீமைகளைப்பற்றியும், இனையர் நட்புப்பகைகளைப்பற்றியும், எமர் குலத்தைப்பற்றியும், பிறர் இவை யொன்று மின்மை பற்றியும் நின்றன. என்னென்னும் ஒன்றன் படர்க்கை விஞாப்பெயர் முற்றுப் பொருளோடு இழிவு சிறப்புப் பொருளதாகிய உம்மையைப் பெற்றமையால் சிறு

மைக்காயிற்று. சொல் சிறிது மிலனாவே அதற்குக் காரணமாகிய கருதலு மிலரென்பதாயிற்று. பகைவர்வறுமை முதலியவற்றாலும் தொலைவுவருமாத லால் பொதுப்படத் தொலைமக்களென்றும், பகைமையையும், ஏதின்மை யையும், பாராட்டாமல் துன்பத் தீர்த்தபின் அது பற்றி அவர்களால் தலை ம க்களெனக் கருதப்படுதனால் ஆகற்பாலானெ ஆக்க வினைதந்தங் கூறின ற். துன்னி என்னும் வினை யெச்சம் தீர்ப்பானெனும் வினைப் பெயர்கொண் டது. ஏ பிரிநிலை. (ரு)

பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்கல்
அக்காரம் பாலோ டமாரர்கைத் துண்டலின்
உப்பிலிப் புற்கை யுயிர்போல் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

(இ - ள்) பொன்கலத்து - பொன்னாற்செய்த பாத்திரத்தில், பெய்த - இட்ட, புலிஉகிர் - புலியினதநகம்போலும், வான்புழுக்கல் - வெண்மையாகி யசேற்றை, அக்காரம்ஓடு - சருக்களாயோடும், பாலோடு - பாலோடும், அ மரர்கைத்து - உள்ளன்பில்லாரிடத்து, உண்டலின் - உண்ணுதலினும், உயி ர்போல் - உயிர்போன்ற, கிளைஞர்மாட்டு - உறவினரிடத்து, எக்கலத்து ஆளு ம் - கரபாத்திரத்திலாயினும், உப்புஇலி - உப்பில்லாததாகிய, புற்கை - ரொய் க்கஞ்சியை உண்ணல், இனிது - இனிமைதருவதாகும். ஏ - று.

புழுக்கல் தொழிலாகுபெயர். அமரர் எதிர்மறை வினைப்பெயர்; அமர் தல் விரும்பல். உண்டலினென்னும் ஐந்தனுருபு உறழ் பொருளில் வந்தது; உறழ் பொருள் மாறுபடக்கூறப்படுவது. கைத்து பகுதிப் பொருளதாகிய துவ்விதுதி பெற்றபெயர்; பொருள் வசம். உப்பிலி பண்படியாகப்பிறந்த ஒன் றன்படர்க்கைப்பெயர், உப்பில் பகுதி, இ ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. போல் வி னைத்தொகையாதலால் லகரந்திரியா தியல்பாயிற்று. ஆன் ஆயினென்பதன் மருஉ; மூனங்கெடாமையின் புற்கையுண்ண வினிதாயிற்று. (சு)

நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருளை வேம்பாகும்—கேளாய்
அபராணப் போழ்தி னடகிடுவ றோனும்
தமராயார் மாட்டே யினிது.

(இ - ள்) கேளாய் - நீகேள், தம் நள்ளாதா - தம்மை (அகத்தில்) நட்புக்கொள்ளாரது, இல்லத்து - வீட்டில், வேளாண்மை - (அவரால்) ஈய ப்பட்டதாகிய, வெம் - (கண்டோர்க்கு) விருப்பத்தைத் தருகின்ற, கருளை பொரிக்கிறைய, நாள்வாய்-முற்பகலில், பெறினும் - (உண்ண) பெற்றாலும், வேம் புஆகும் - (அறிவுடையார்க்கு) வேம்பின்விதைபோ வினிதாயிராது, அபராணப்

போழ்தில்- பிற்பகலில், அடகு இடுவர் ஏனும்-இலைக்கறியை இடுவாராயினும், தமர் ஆயார் மாட்டே - (அகத்தில்) உறவாயினுரிடத்தே, இனிது - (அது) இனிமையுடையது. எ - று

பின்னே அபராணப்போழ்தி னென்றமையால் நாள்சிறந்த முற்பகலுக் காயிற்று. பெறுதல் இடுதல்களி னிண்மையை யுணர்த்தலால் உம்மைகள்எதி ர்மறைப்பொருளன; முறைபே உயர்வு சிறப்பு இழிவு சிறப்பாக் றினும் பொ ருந்தம். கருணை அடகு உணவின் மேன்மை யிழிவுகளை உணர்த்தவந்த கு றிப்புச் சொற்கள். ஏ பிரிநிலை. (எ)

முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவோ
'நட்டா' எனப்படு வார்.

(இ - ள்) முட்டிகைபோல - (இரும்பைத்தாக்குகின்ற) சுத்திபோல, வைகலும்- சேர்ந்திருக்கும் நாளெல்லாம், முனியாது - அன்புகாட்டி, கொட்டி- (இன்னது வேண்டுமென) வருத்தி, உண்பாரும் - (வாங்கி) உண்ணும் இயல்பினரும், குறடுபோல - குறட்டைப்போல, கைவிடுவர் - (கீங்கு நேரி ட்டவிடத்து) விட்டு நீங்குவர், நட்டார் எனப்படுவார் - நட்டினரென்றுசொ ல்லப்படுபவர், சுட்டுக் கோல்போல - உலையாணிபோல, எரியும் புகுவர்- (தம் மால் நட்டிச்செய்யப்பட்டார் தீப்புகுவாராயின் தாமும் அவரோடு) தீயினும் புகுவார். எ - று.

முன்னுள்ளபோல என்னுஞ் செயவெனெச்சம் கொட்டி என்னும் வி ணைகொண்டது. உவமைகள் தொழிலுவமைகள். குறடுபோலுவவலாவது அது இரும்பைப்பூற்றி நின்று, அவ்விரும்பு தீயையடைந்தபோது விட்டு நீங் குதல்போல, கூடாநட்பினர் துன்பம் வருமுன்னெல்லாம் ஒருவரைப்பற்றி நி ன்று, அந் ஒருதன்பத்தை யடைந்தபோது விட்டு நீங்குதல். சுட்டுக்கோல் கொல்லன் தீயினில் வைத்தபொருள் பதமானதையும் ஆகாததையும் அ வனுணர்த்தற்கு மேலுள்ள கிட்டம், கரிமுகலியவற்றை நீக்கிக்காட்டுதற்கு ரியகோல், இது தூண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை, சுட்டுதலையுடைய கோ லெனவிரியும்; சுட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். உணனுதலின் சிறப்பைக் குறித்தலால் உண்பாருமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. எரியுமென்னும் உம் மைநட்பினர் வறுமைத்துன்ப மடைந்தபோது அத்துன்பத்தை அடைந்த துமன்றி எனப்பொருள் தரலால் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. (அ)

நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் துண்டோ—இதுமளவும்

இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇயவரோடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால்.

(இ - ள்.) நறுமலர்-நன்மணமமைந்தமலர்களாற் றொடுக்கப்பட்ட, தண் கோதாய் - குளிர்ச்சியாகியமாலையையணிந்தவளே, நட்பார் - உறவினரோரு வர், இறும்அளவும் - (தாம்) உயிர்முடியுமளவும், அவரோடு எழீஇ - (தம்மா ல்) உறவுசெய்யப்பட்டவரோடு பிரியாதிருந்து, இன்புஉறுவது-இன்பமடையுங்காரியத்தில், இன்புஉற்று - (ஒக்கத்தாமும்) இன்பத்தைஅடைந்து, துன்புஉறுவ - துன்பமடையுங்காரியங்களில், துன்புஉறுக்கால் - துன்பத்தை அடையாவிடின், நட்பார்க்கு - அவ்வுறவினர்க்கு, மறுமையும் - மறுமையிலு ம், செய்வதுஒன்று - செய்வதாகிய ஒருநன்மை, உண்டோ-உளதோஇல்லை. எ - று.

மறுமையு மென்ற வும்மை இறந்தது இழீஇய எச்சவும்மை:0,மற்றது முற்றும்மை. மறுமையிற் செய்வதாகிய ஒருநன்மையாவது தம்நட்டார் தீய வழியிற் செல்லத்தொடங்கிய போது செல்லவொட்டாமல் மறுத்து நல்லவழியிற்செல்லும்படிச் செய்தல். இது வன்றி மனங்கலந்து செய்தநட்புக்காரணமாக வுண்டாகிய அன்பு மறுமையிலுந்தொடர்ந்து அவரிடத்து அன்புடையாராதலெனினுமாம். நாட்டாரோடு இன்புறுதல் சிறிதும் துன்புறுதல்பெரிதுமென்பார் இன்புறுவது துன்புறுவவென்றார். உறுவது, உறுவவினைப்பெயர்கள்.

விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருளை வேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தலாபுற்கை
என்போ டியைந்த வமிழ்து,

(இ-ள்.) விருப்புஇல்லார் - (தன்னிடத்து) விருப்பமில்லாத பெருஞ்செல்வத்தினரது, இல்லத்து - வீட்டில், வேறுஇருந்து - (அவரோடன்றி) வேறிடத்திருந்து, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, வெருகு - பூனியினது, கண் - கண்போலும்நிறமுள்ள, வெங்கருளை - விருப்பத்தை உண்டாக்கும்பொரியல், வேம்புஆம்-(அறிவுடையோர்க்கு) வேம்பின்விதை போலக்கைப் புள்ளதாகும், விருப்புஉடைய - (தன்னிடத்து) விருப்பமுடைய, தன்போல்வார் - தன்னைப்போலும் வறியாருடைய, இல்லுன் - வீட்டில், நீர்தயங்கு - நீர்மிகுதியும் விளங்குகின்ற, புற்கை - நொய்க்கஞ்சி, என்போடு - உடலோடு, இயைந்த-இசைந்துமின்ற, அமிழ்து - தேவருணவுபோல்வது. எ - று.

தல்விருதி புணர்ந்து கெட்டமாத்தினாயில் வீரம்பென்னும் முதனிலை திரிந்ததாதலால் விருப்பு முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். கண் உருவுவஹை.

இங்கும் கருணை உணவின்மேன்மையை உணர்த்தி நின்றது. வேறிருந்தென்றதனாலும், பின் தன்போல்வாடொன்றதனாலும் விருப்பிலார் மிக்க செல்வத்தினருக்காயிற்று. தோல்முதலிய எழுவகைத்தாதுக்களும் இயைந்தபிண்டம் உடலாதலால் என்பு சிணையாகுபெயர். அமிழ்த உண்ணப்படிவன் சேணிக்காமல் உண்டவருடலோடு இசைந்து நின்று பசிதாக முதலியவற்றை நீக்கி நிற்பதாதலால் என்போடியைந்த அமிழ்தென்றார். (உ)

உஉ - ஆம். அதிகாரம் நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது இருவகை நட்பினனாயும் ஆராய்ந்து அறிதலையுணர்த்துவது. அவரை ஆராய்ந்தறிந்தே நட்புக்கொள்ளவேண்டுதலால் இது சுற்றந்தழாவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்
குருத்திற் கரும்புதின மற்றே—குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின் மன்ன தகைத்தரோ வென்றும்
மதுரமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கருத்து (ஒவ்வொருசெய்யுளின்) கருத்துவையை, உணர்ந்துமுன் அறிந்து, கற்று - (பலதூல்களையும்) கற்று, அறிந்தார் - தெளிந்தவரோடு செய்யும், கேண்மை - நட்பு, எஞ்ஞான்றும் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்தும், குருத்தின் - குருத்தினின்று, கரும்பு - கரும்பினை, தின்றால் அற்றே-தின்றாற் போலும் தன்மையுடையதே, மதுரம் இல் ஆளர் - இனிமைக்குணம் இல்லாமையை ஆளுதலுடையாரோடு செய்யும், தொடர்பு - நட்பு, என்னும் - செல்வம்பெருகியகாலத்தும், குருத்திற்கு - குருத்தினுக்கு, எதிர்செல் - எதிர்செல்லும்படி, தின்றால் அன்ன-தின்றாலொத்த, தகைத்து-தன்மையுடையது. எ-று.

கற்றறிந்தார் தமது நட்புவேண்டிவந்தவரது நற்குண நற்செய்கைகளை முன்னறியாமை காரணமாகப் பொதுவான அன்புடைமைப்பற்றிக் குருத்தினென்றும், அக்குணச்செய்கைகளை அறியுந்தோறும் அவரிடத்து அன்புபெருகிவருதலால் குருத்திற்கின்றமற்றென்றும், மதுரமிலாளர் தம்மை நட்போர்க்கு முதலிற்காட்டிய அன்பு பிண்குருங்குதலியல்பாதலால் குருத்திற் கெதிர்செலத்தின்மன்ன தகைத்தென்றும்கூறினார். ஆதலால் ஆராய்ந்து கற்றுணர்ந்தார் கேண்மையைக்கொள்க என்பது கருத்து. ஏதேற்றம். ஐந்தனுருபுளல்லைப்பொருளது. நான்கனுருபும் அப்பொருளில்வந்தது. அரோ அசை. (க)

இப்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா னென்பதோர்
நற்புடைக் கொண்டமை யல்லது—பொற்கேழ்

புனலொழுக்கப் புள்ளிரிபும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் மன்று.

(இ-ள்.) பொன்கேழ் - பொன்னிறம்போலும் நிறமுள்ள, புனல்- அருவி நீர், ஒழுக்க - விழுதலால், புள் இரியும்-பறவைகள் பறந்தநீங்குகின்ற, பூகுன்றநாட - பொலிவாகிய மலைநாட்டானே, இல் பிறப்பு - (ஒருவரது) உயர்குடிப்பிறப்பினை, எண்ணி - ஆராய்ந்தறிந்து, இடைதிரியார் - (இவர் நட்புச்செய்தபின்) நடுவிலே வேறுபடார், என்பது - என்று சொல்லப்படுவதாகிய, ஓர் நல்புடைகொண்டு - ஒரு நல்லபட்சத்தைப் பெற்று, அமை - (அவரோடு) நட்புக்கொள், அல்லது - இதை அல்லாமல், மனம் அறியப்பட்டது, மனமறியப் பட்ட பட்சம், ஒன்று அன்று - ஒருபட்சம் அன்று. எ-று.

இல் உயர்ந்ததன்மேலது. எண்ணி என்னும் வினையெச்சம் கொண்டென்னும் வினையெச்சங் கொண்டது. உயர்குடிப் பிறப்பினர் கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலும் தம்முள் மாறுபடாமையால் இடை திரியான்பதை நற்புடையென்றும், மற்றவர்க்குப் புறத்திற்சொல்லும், செயலும் ஒருவழிப்பட, மனம் வேறுமாதலால், சொல் செயல்களைக்கொண்டு மனத்தினியல்பைத் துணிவது துணிபன்றென்பார் மனமறியப்பட்ட தொன்றன்றென்றும் கூறினர். மலையிலுள்ள செந்தேனையும், நானாமலர்களின் பராகத்தையும் கொண்டு வருதலால் அருவிக்குப்பொற் கேழுளதாயிற்று. அமையா யென்னும் ஏவலொருமை ஈறுகெட்டு நின்றது. (உ)

யானை யனையவர் நண்பொரிது நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

(இ - ள்.) யானை - யானையானது, அறிந்து அறிந்தும் - நெடுநாள் அறிந்திருந்தும், பாகனையே - (தன்னொடுபழகிய) பாகனையே, கொல்லும் - (தனக் கொருகுற்றஞ்செய்வானாயின்) கொலைசெய்யும், நாய்-நாயானது, எறிந்தவேல் - (தன்னொடுபழகினவன்) வீசியபடையானது, மெய்யதுஆக - தன்உடலில்தைத்ததாயிருக்கையில், வால் குழைக்கும் - (அன்பின்குறியாக) வாலேவளைத்தாட்டாநிற்கும், (ஆதலால்) யானை அனையவர் - யானையை ஒத்த இயல்பினரது, நண்புரிது - நட்பைநீக்கி, நாய் அனையார் - ரையைஒத்த இயல்பினரது, கேண்மை - நட்பை, கெழீ இக்கொள்ளல்வேண்டும்-தழுவிக்கொள்ளல் வேண்டும். எ - று.

யானையனையவர் நட்பிற்பிழைபொறுக்காதவர். நாயனையார் நட்பிற்பிழைபொறுப்பவர். அடுக்குப்பண்மைப் பொருளது. ஏ உயர்வுசிறப்பு. ஆகநிகழ்காலவினையெச்சம். உம்மையும் உயர்வுசிறப்பு. (ங)

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சில்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார்—பலநாளும்
நீத்தா னொனக்கை விடலுண்டே நாதநெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

(இ ள்) பலநாளும் - பலதினமும், பக்கத்தார் ஆயினும் - பிரியாமல்ப
க்கத்திலிருப்பவராயினும், நெஞ்சில்-தம்மனத்தில், ஒட்டாரோடு -ஒற்றுமை
கொள்ளும் இயல்பிலாரிடத்து, சிலநாளும்ஒட்டார் - (அறிவுடையார்) சிலநா
ளும் ஒற்றுமைகொள்ளார், தம்நெஞ்சத்து - தம்மனத்தில், யாத்தாரோடு -
நட்பைஉறுதியாகக்கொண்டவாரிடத்து, யாத்த - (தாமும்) உறுதியாகக்கொ
ண்ட, தொடர்பு-நட்பினை, பலநாளும்- பலதினமும், நீத்தார்என (தம்மை)
பிரிந்தன னொன்று, கைவிடுதல் - விட்டொழிதல், உண்டோ - (அவரிடத்து)
உளதோஇலது. எ - று.

யாத்தல் கட்டுதல். மூன்றனுருபு ஏழாவது னிடப் பொருளது. நட்பி
ன ரொருவருக்கொருவர் உள்ளன்பிலராயின் ஒருதேசத்தின ராயிருந்து பல
முறைகளும் வார்த்தையாடியும் இணங்குஞ்செயலாற் பயனில்லைஎன்பது.

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்சூம்பு வானா
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

(இ-ள்.) நட்பு ஆட்சி - (நட்பினிருவர்) நட்பை ஆளுகையாவது, கோ
டுப்பூப்போல - மரக்கிளையில் பூத்தபூப்போல, மலர்ந்து - (முன்னே) பெருகி,
பின் - நாள்கழிகையில், கூம்பாது - சுருங்காமல், வேட்டதே - (முதலில்ஒரு
வனாயொருவர்) விரும்பியதே, வேட்டது ஆம் - (முடிவுவனாயும்மாறாது) வி
ருப்பியதாகும், தோட்ட-தோண்டப்பட்ட, கயம்-குளத்தில்பூத்த, பூப்போ
ல-(தாமரைமுதலிய) பூவைப்போல, முன்மலர்ந்து-முன்னே அன்பு பெருகி,
பின்சூம்புவாணை- நாள்செல்லுகையில் சுருங்கும் இயல்பினனா, நயப்பாரும்
விரும்பி நாடுவாரும், நட்பாரும் - நட்புக்கொள்வாரும், இல்-இலர். எ-று.

மலர்ந்த போதுள்ள விரிவு உதிருமளவும் சுருங்காமையால், கோட்டுப்
பூஒருவனா யொருவர் விரும்பி நட்புக்கொண்ட காலத்தில் வைத்த அன்பின்
மிகுதி தாம் முடியுமளவும் குறையாத அறிவுடையாரது நட்புக்கும், மலர்ந்
தபோதுள்ள விரிவு போது செல்லச் செல்லச் சுருங்குதலால், நீர்ப்பூ ஒருவ
னாயொருவர் விரும்பி நட்புக்கொண்டகாலத்துவைத்த அன்பின் மிகுதிநாள்
செல்லச் செல்லச் சுருங்கிவரும் அறிவிலாதவரது நட்புக்கும் உவமையா
யின. கோட்டுப்பூ நீர்ப்பூதொழிலுவமம். ஏ தேற்றம். தோட்ட இறந்தகால
ப்பெயர்ச்சம், தொள் பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயர்ச்சவி

குதி, ளகரம் டகரமாதல் சந்தி, இவ்வாறுமுடிந்துகின்ற தொட்ட வென்பது நீட்டல் பெற்றது; தோளாத என மறையிலும் வரும். தொடு என்பது பகுதி, அப்பகுதி ஒற்றிரட்டி, முதனீட்டல் பெற்றதெனினும் பொருந்தும். (ரு)

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய றோனை

இடையாயார் தெங்கி னனையர்—கடையாயார்

எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே

தொன்மையுடையார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கடையாயார் - கடையானவர், நட்பின் - நட்பினால், கமுகு அனையர் - கமுகமாததை ஒப்பார், றோனை - மற்ற, இடையாயார் - இடையானவர், தெங்கின் அனையர் - தென்னமரத்தைஒப்பார், தலையாயார் - முதன்மையுடையார், தொன்மையுடையார் - பழமை பாராட்டுதலுடையாராகி, தொடர்பு-கொண்ட நட்பு, எண் அரு - (பயனை) அளவிடுத லருமையாகிய, பெண்ணைபோன்று-பெண் பணியைப்போன்று, இட்ட ஞான்று-நட்புச்செய்த நாளில், இட்டதே - செய்த உதவியே ஆம். ஏ - று.

கமுகு இடைவிடாதும், தெங்கு இடைவிட்டும் போற்றிவளர்த்தல் செய்துவரின் பயன் தருமாதலால் அவைமுறையே, வேண்டியவற்றை இடைவிடாது தருபவரிடத்து நட்புச்செய்யும் கடையானவருக்கும், இடைவிட்டுத்தருபவரிடத்து நட்புச்செய்யும் இடையானவருக்கும், பணவிதை நட்டு முதல் நாள் நீர்வார்த்தலொன்றுமே செய்யின் பயன்தருவதாதலால் அதிசிறிதுதவி செய்யின் மிக்க நட்புச்செய்யும் தலையானவருக்கும் உவமையாயின. மூன்று வமையுந் தொழிலுவமம். நுங்கு, கனிமுதலிய பயன்தரும் பனை பெண்ணை; இதில் ஐசாரியை, ஆண்பனை காய்க்குங் காய் ஆணங்காயென வழங்கலா லு முணர்க. இடுதல். ஈதல். ஏ தேற்றம்.

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன்

விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம்—விழுமிய

சூய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்

கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

(இ - ள்) ஒருவன் - ஒருவன், விழுமித ஆக - (மற்றவனுடையநட்பு) சிறப்புடையதாக, கொள்ளின் - கருதவானாயின், (அவனுவிடப்படுவது) கழுநீருள்-கழுநீரில் சமைத்த, கார் அடகு ஏனும்- பசுமையாகிய கீரையாயினும், அமிழ்த ஆம்-(அது)அமுதம்போல இனிமையுடையதாகும், விழுமிய - சிறந்த, சூய்த்து-நறுப்புடை யூட்டிய, தவை - புளிக்கறி, ஆர்-சிரப்பிய, வெள்சோறே ஆயினும் - மாசு இல்லாத சோறேயாயிருப்பினும், மேவாதார் - உள்ளன்பில்லாருடைய, கைத்து-வசத்தில், உண்டல்-உண்ணுமுணவு, காஞ்சிரங்காய்-எட்டிக்காய்போல இனிமையுடைய தன்று. ஏ-று.

கருமை பசுமைக்காயிற்று. நன்குஅடப்பட்ட தன்றென்பார் காரடகென்றார். இது இடுவோனுடைய வறுமையை விளக்கியது. குய்ஒலிப்பறி வந்த பெயர்; இது அதுகாணவொலி. விழுமிது குறிப்பு வினைமுற்று; விழுமு பகுதி, இசாரியை, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இதற்குவினைமுதல் நட்பு. வெண்மைப்பண்பு மாசின்மையை யுணர்த்தியது. உண்டல்தொழிலாகுபெயர்.

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினும்
ஈக்காற் றுணையு முதவாதார் நட்பெனும்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொள்ளவேண்டுஞ்செய்வினைக்கும்
வாய்க்கா லணையார் தொடர்பு.

(இ-ள்) நாய்க்கால் - நாயின்காலினது, சிறுவிரல் போல - சிறுமையாகிய விரல்கள்போல, நன்குஅணியர் ஆயினும் - மிகுதியாக நெருங்கினவராயிருப்பினும், ஈக்கால் துணையும் - ஈயினதுஅடியினளவும், உதவாதார் (துன்பம் நேரிட்டபோது) உதவிசெய்யுநரது, நட்பு - நட்பினால், என் ஆம்-யாதபயன் உளதாகும், செய்வினைக்கும்-வயிலிலுள்ள பயிரை வினையச் செய்யும், வாய்க்கால் - வாய்க்காலை, அணையார்-ஒத்தவரது, தொடர்பு - நட்பு, சேய்த்து ஆனும் - நெடுந்தூரத்தினுள்ளதாயினும், சென்று கொள்ளல்வேண்டும் - போய் (அந்நட்பை) கொள்ளுதல்வேண்டும். எ - று.

உதவாதாரை இழித்தற்கு நாய்க்காற் சிறுவிரலை உவமித்தார். கால்தன் சினையாகிய அடியையும், செய் தன்னிலுள்ள பயிரையும் உணர்த்தலால் முறையே முதலாகுபெயரும், இடவாகு பெயருமாக நின்றன. வாய்க்கால் தான்பெற்ற ரீரைக்கொண்டுபோய், தன்னையடுத்துத்தூரத்துள்ள பயிருக்கு முற்றும் உதவுதல்போல முயற்சியாற்பெற்ற பொருளை, தம்மைநட்டுத் தூரத்துள்ளார்க்குமுற்றும் உதவுதலால் அவ்வுதவுவார் வாய்க்காலனை யாராயினர். சேய்த்து குறிப்பு வினைமுற்று, மையீறு கெட்டுநின்ற செய்பகுதி, தச்சந்தி, து ஒன்றன்படர்க்கைவிசுதி, அவரிருப்பின் சேய்மை தொடர்பின் மேலேற்றப்பட்டது.

(அ)

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றால்—அளிய
இகழ்தலிற் கோற வினிதேமம் நிலல்
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

(இ - ள்) தெளிவு இல்லார்- கூரிய அறிவில்லாருடைய, நட்பின் - நட்பினும், பகை ஏ-(அவரோடுகொள்ளும்)பகையே, நன்று- இனிமையைத்தருவதாகும், விளியாமல்-(மருந்துமுதலியவற்றால்) சாத்தியமாகாமல், வருநோ

யின்-வளரும்நோயினும், சாதல் - ஏ இறத்தலே, நன்று- இனிமையைத்தருவதாகும், அறிய - (ஒருவன்மனம்) நையும்படி, இகழ்தலின் - இகழ்வதின்னும், கோறல் ஏ - (அவனை)கொலைசெய்தலே, இனிது-இனிமையைத்தருவதாகும், இல்ல - (ஒருவனிடத்து) இல்லாத நற்குணநற்செய்கைகளை, புகழ்தலின்-புகழ்ந்து பேசுவதினும், வைதலே- (அவனுடைய) தீக்குணத் தீச்செயல்களை எடுத்துச்சொல்லலே, நன்று-இனிமையையுடையது. எ-று.

ஐந்தனுபுகள் உழற் பொருளின்கண் வந்தன. இனிதே என்னும் பிரி நிலை ஏகாரத்தைக் கோறலென்பதனோடும், பகைசாத லென்பவற்றோடுங் கூட்டுக. விளியாம லென்னும் வினையெச்சம், ஈறுபொருத்த லாயிற்று. இல்ல பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைப்பெயர். தெளிவிலார்நட்பில் வருந்துன்பங்கள் அவரோடுபகையானபோது வருதலின்மையால் பகையும், உயிர் நோயால்வருந்துவது உடலோடுகூடி நின்றவறையு மாதலால் சாதலும், இகழ்தலைக்கேட்டு ஒருவன் மனம் வருந்துதலால் வரும்பாவம்பல, அவனைக்கொலை செய்தலால் வரும்பாவம் கொலைப்பாதகமாகிய ஒன்று ஆதலால் கோறலும், ஒருவனிடத்து இல்லாதனவற்றைக் கூறலால்வரும் பொய்ப்பாவம்உண்டாதலின்மையால் வைதலும் இனியன வாயின. நன்று ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புவினமுற்று.

மரீஇப் பலரோடு பன்னாண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்காரக் கோடலே வேண்டும்
பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்ன
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

(இ - ள்) பலரோடு - பலருடனும், பல்நாள்-பலநாள், முயங்கி - கூடி, பொரீஇ -(அவரை) ஒத்து, மரீஇ-பழகி, பொருள்- உண்மையாகிய, தக்கார் ஏ-தகுதியுடையாரையே, கோடல்வேண்டும்-நட்புக்கொள்ளுதல் வேண்டும், உயிர் செகுக்கும்-உயிரைக்கொலைசெய்யும், பாம்பொடும்- பாம்பினிடத்தும். (ஆராயாமல்), பரீஇ - விரும்பி, மரீஇ - நட்புக்கொண்டு, பின்னை - (தீக்குணத்தைஅறிந்த) பின்பு, பிரிவு - (அதனை) பிரிதல், இன்னு-துன்பந்தருவதாகும்.

நற்குண நற்செய்கையுடையார்சிலரோயாதலால் பலரோடுமென்றும், அவருடைய குணஞ்செய்கையிவற்றின் நன்மைதிமைகளைச்சிலநாளிற்றுணியப் படாமையால்பன்னாள் என்றும், முயங்கிமருவுதலால் அவர் தம்முடைய குணத்தையும் செயலையும் புறத்தேகாட்டாராதலால் பொரீஇயென்றுங்கூறினர். பலரோடு என்பதனீற்றில் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. பிரிவை இன்னு என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோ ருபசாரவழக்கு. (க0)

உஉ - ஆம், அதிகாரம் நடப்பிழை பொறுத்தல்.

அஃதாவது ஆராய்ந்துகொண்ட நடப்பினரிடத்துக் குற்றங்கண்டபோது அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதலை யுணர்த்துவது. மரீஇப் பின்னைப்பிரிவு அன்பந்தருவதாதலால் சாமளவும் நட்புக்கெடா திருத்தல்வேண்டுமென்பதற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப் பட்டது.

நல்லா ரெனத்தா னனிவிரும்பிக் கொண்டாரா
அல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொள்வேண்டும்
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு துரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு.

(இ - ள்) நல்லார் என - நல்லாரென்று, தான்நனிவிரும்பி - தான் மிகுதியும் விரும்பி, கொண்டாரை - நட்புக்கொண்டவரை, அல்லார் எனினும் - நல்வரல்லராயினும், அடக்கி - (அவரது குற்றத்தை) வெளிப்படுத்தாமல், கொள்வேண்டும் - (அவர் நட்பைவிடாமல்) கொண்டிருத்தல் வேண்டும், நெல்லுக்கு - நெல்லினுக்கு, உமிஉண்டு - உமியுள்ளது, நீர்க்கு - நீரினுக்கு, துரைஉண்டு - துரையுள்ளது, பூவிற்கும் - பூவினுக்கும், புல் இதழ்உண்டு - புறவிதழ்முள்ளது. எ -று.

உடலோடு கூடி வாழ்தற்கு இன்றியமையாதன ஆதலால் நெல்லையும் நீரையும் முன்னும், உண்டபின் அணியப்படுவதாதலால் மலரைப்பின்னும் வைத்தனர். நற்குணநற்செய்கையே யுடையார் அரியராதலால், உமி, துரை, புறவிதழாகிய சிறுகுற்றத்தை நோக்காமல் நெல் நீர் பூக்களைக்கொள்ளுதல் போலவிரும்பிக்கொண்டார்நட்பை அவரது நன்மைநல்லாமையைப்பற்றி விடற்களன்பதுகருத்தது. மணமின்மைபற்றிப் புறவிதழ்க்குப் புல்லி யெனவும் பெயர்வழங்கும்.

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோர்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசை வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்போ
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்) நீர் - நீரை, நசை - விரும்பி, வாழ்நர் - (அதனால்) வாழும் உழவர், செறுத்தோறு - கட்டுந்தோறும், உடைப்பினும் - (அக்கட்டை) உடைத்துச்செல்லினும், செம்புனலோடு - நன்மைவையுத்தரும் நீரோடு, ஊடார் - பிணக்காதவராகி, மறுத்தம் - மீட்டும், சிறைசெய்வர் - (அநீரை) கட்டுவார், (அதுபோல) தாம்வேண்டி - தாமாகவிரும்பி, கொண்டார் - கொள்ள

உரு - ஆம். அதிகாரம் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல். கஉக

ப்பட்டவர், வெறுப்பவெறுப்ப - தாம்மிகுதியும் வெறுக்கும்படி, செயினும் - (குற்றங்களை) செய்வாராயினும், தொடர்பு - (அவருடைய) நட்பாகியபாரத்தை, பொறுப்பர் - (ஒருவர்தாம்) தாங்கிநிற்பர். எ - று.

பொறுத்தல் சுமத்தல். தாம்மிகுதியும் வெறுக்கும்படியான குற்றங்களைச் செய்தலால் அவர் நட்பைப் பாரமாகவும், அவராலாகும்பயனைக் கருதி வெறுக்காதுகொள்ளலால் பொறுப்பொன்றுக்கூறினர். இதுவுகதேசவுருவகம். செறு, நசைஎன்னும் முதனிலைத்தனிவினைகள் முறையே பெயரொச்ச வினையெச்சப் பொருள்படநின்றன. அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது. செம்மையைத்தரும்புனைச் செம்புனைலென்றது ஓர்மரபுவழுமைதி. சிறைசெய்வர் ஒரு சொல்லின் தன்மையது. ஒருவர்குற்றங்கள் பலசெய்யினும் அவரால் உண்டாம் பெரும்பயன் பொருட்டு அவர் நட்பினைவிடார் அறிவுடையான்பதுகருத்து. (உ)

இறப்பவேதிய செயினுந்தந் நடடார்
பொறுத்த தருவதொன் றன்றோ—நிறக்கோந்
குருவவண் டார்க்கு முயர்வனா நாட
ஒருவர் பொறை யிருவர் நட்பு.

(இ - ள்) நிறம் - நன்னிறமாகிய, கோங்கு - கோங்கமலரில், உருவம்-அழகாகிய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிப் பதற்கிடமாகிய, உயர்வனாநாட - உயர்ந்தமலைநாட்டரசனே, தம்நட்டார் - தம்மால் நட்புச்செய்யப்பட்டவர், இறப்ப - மிகுதியாக, தியவே - தீமையான காரியங்களுையே, செய்யினும் - செய்தாராயினும், பொறுத்தல் - (அறிவுடையோர்) பொறுத்துக் கொள்ளுதல், தருவது - (நட்புக்கு) தகுந்திருப்பதாகிய, ஒன்று - ஒருசெயல், அன்றோ - ஆம், ஒருவர்பொறை - (நட்டாரிருவருள்)ஒருவருடைய பொறுமையால், இருவரநட்பு - அவ்விருவருக்கும் நட்புளது, எ - று.

செயினுமென்பது செய்யாமையைவிளக்கி திறநலால் எதிர்மறையும்மை. பொறுக்காமை நட்பினுக்குரிய தன்மென்பார் பொறுத்தலைத் தருவதென்றும், நட்பினளவை வெளிப்படுத்தி துபோலில்லையென்பார் அப்பொறுத்தலை ஒன்றென்றும் கூறினர். தருவது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலவினைப்பெயர். கோங்கு முதலாகுபெயர்.இது வேற்று - வை-அணி. (ங)

மடிதிறை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் களையலைக்குஞ் சேர்ப்ப
விதிதற் கரியா ரியல்பிலலோ நெஞ்சம்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

(இ - ன்) மடிதிரை - மடியு மியல்புள்ள அலைகள், தந்து - தூலில், இட்ட - கோத்த, வால் கதிர் - வெண்மையாகிய கிரணங்களை யுடைய, முத்தம் - முத்துகளைப்போல, கடுவிசை - (அணியாக) வினாந்தோடுகின்ற, நாவாய்-மரக்கலங்களை, கரை - கரையில், அலைக்கும் - அலையச்செய்யும், சேர்ப்ப-துறையையுடையானே, விடுதற்கு-(நட்பை) விட்டுவிடுதற்கு, அரியார்-அருமையாயிருப்பவர், இயல்புஇலரோல் - நற்குணமிலராயின், (அவர்தம்நட்பினரது) நெஞ்சம் - மனத்தை, சுடுதற்கு - சுடுவதற்காக, மூட்டியதீ-மூட்டியதீயிரவர்.

முத்தமென்பதன்றில் உவமைச்சொல் தொகுத்தலாய் வின்றது. விடுதற்கரியாராவார் அவராலாகும் பெரும்பயன் கருதி நடப்பினைவிடல் கூடாதவர். அவரது நற்குணமின்மை நட்பாருடையமனத்தை வருத்துதலால் அவரைத்தீனனார். நான்கனுருபு நிமித்தகாரண காரியப்பொருளது. (சு)

இன்னு செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொள்ளவேண்டும்—பொன்னெழில்
நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொழு நாடித்தம்
இல்லத்தி லாக்குத லால்.

(இ - ன்) பொன்னெழில் - செல்வப்பொருளோடு, நல்லில் - அலங்காரமாகிய வீட்டை, சிதைத்ததீ - எரித்து அழித்ததீயை, நாள் தொறும் - தினந்தோறும், நாடி-(அவ்விட்டாரும் இருக்குமிடத்தை) தேடிப்பெற்று, தம் இல்லத்தில்தம்முடைய வீட்டில், ஆககுதலால் - விருத்தி பண்ணுதலால், இன்னு செயினும் - துன்பத் தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், விடல்பாலர் அல்லாரை - நட்பை விடுதலாகிய பான்மையரல்லாரை, பொன்னாக - பொன்போல, போற்றிக்கொள்ள வேண்டும் - காத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்-எ-று.

விடற்பாலரல்லான்றது உவமையால் இன்றியமையாத பயன்தரும்நட்பினரை. ஆக உவமவுரு பிடைச்சொல். பின் பொன்னென்றது செல்வப்பொருளையுணர்த்தவந்த குறிப்புச்சொல். இப்பாடம் பழம் புத்தகத்திற் கண்டது. பொன்னையெனப் பாடமாயின் திருமகளை ஒத்தவளே யெனவுரைக்க.

இன்னு செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னுத் துறத்த ற்குவதோ—துன்னுருஞ்சீர்
விண்ணுத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்ணுத்தீர் றென்றுதன கை.

(இ - ன்) தன்னு - பெறுதலருமையாகிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, விண்ணத்து - விண்ணுலகத்தில், நீள்வரை - நீண்டயர்ந்த மடங்கிலையைய

உட - ஆம். அதிகாரம் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல். ககக

வெற்ப - மலையையுடையானே, இன்னுசெயினும் - துன்பத் தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், விடுதற்கு அரியாரா - (நட்பை) ஒழிதற்கு அருமையானவரை, துன்னுமல் - நெருங்கியிராமல், துறத்தல் - விட்டொழிதல், தருவதோ - தகுதியுடைய தாகுமோ ஆகாது, கண்குத்திற்று என்று - கண்ணைக் குத்தியதென்று, தம்மை தமதுவிரலை, களைபவோ - (ஒருவர்) குறைத்து விடுவரோ குறைத்து விடார். எ - று.

விண்ணத்து நீள்வரை வெற்பகளைபவோ என்னும் பாடம் நச்சினூர்க்கினியார் காட்டிய உதாரணம். விண்குத்து நீளவரை எனவும் பாடமுண்டு. விண்ணுலகத்தை, அல்லது மேகத்தைத் தொளைக்கின்ற நீண்ட மூங்கிலென உலாகக துன் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். துன்னுமலென்பது ாறுதொகுக்கப்பட்டது. கைமுதலாகுபெயர். வரை பண்பாகுபெயர். இது-வேற்றுமை - அணி (சு)

இலங்குநீர்த் தண்ணீரோப்ப வின்னு செயினும்
கலந்து பழிகாணர் சான்றோர்—கலந்தபின்
தீமை யெடுததுணர்க்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.

(இ - ள்) இலங்குநீர் - கடலினது, தண்ணீரோப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடையானே, இன்னு செயினும் - துன்பத்தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், கலந்து - (ஒருவரோடு) நட்புகொண்டு, பழிகாணர் - (அவற்றை) குற்றமாக நினையார், சான்றோர் - (அறிவால்) நிறைந்தோர் கலந்தபின் - நட்புகொண்டபின், தீமை - (அவர்களே) தீசெய்யலை, எடுத்து உலாக்கும் - எடுத்துச்சொல்லும், திண் அறிவு இல்லாதார். தாமும் - கலங்குதலில்லாத அறிவிலாதவரும், அவரின்-இன்னுசெய்தவரினும், கடை-கீழானவர். எ-று.

நட்டார்செய்யும் தீமையைப்பொறுக்கும் வலியில்லாமையால் அவரைத் தீமையெடுத்தார்க்குந் திண்ணறி வில்லாதாரொன்றார். உலாகுகுமென்னும் காரியப்பொருட்டாகிய பெயரொச்சம்திண்ணறி வின்மையென்னுங் காரணப் பெயர் கொண்டது. இலங்குநீர் வினைத்தொலைப் புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொலைக் காரணப்பெயர். கடைபண்பாகுபெயர். (ஏ)

எதிலார் கெய்து திறப்பவே தீதெனினும்
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்கால்—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

(இ - ள்.) கறங்கு (மலையினின்று விழுவதினால்) ஒலிக்கின்ற, அருவி அருவியையுடைய நாட்டுக்குந் தோக்குங்கால் ஆராய்மிடத்து, காதல்

கழுமியார் - (நின்னிடத்து) அன்புமிக்க சுற்றத்தார், செய்தது - (நினக்கு) செய்தபிழை, விழுமிது ஆக - துன்பஞ்செய்வதாக, நெஞ்சத்தன் - நின்மனத்தில், நின்று - நிற்பதினால், ஏதிலார், செயற்கையாகிய நட்பினர், செய்தது - செய்தபிழை, இறப்ப - மிகுதியும், தீதே எனினும் - துன்பஞ்செய்வதேயாயினும், நோவத்தக்கது - வெறுக்கத்தகுந்தகாரணம், என் உண்டு - யாதுண்டு ஒன்று மிலது. எ-று.

இயற்கை நட்பாகிய சுற்றத்தினின்றும் வேறுபடுத்தற்கு முன்செய்தவுதவிபற்றி வருநட்பாகிய செயற்கை நட்பினர் ஏதிலானபட்டார். இயற்கை நட்புப்போலச் செயற்கைநட்புசிறந்த தல்லாமையால் நோவதற்குச்செயற்கை நட்புக்காரணமாகா தென்பார் என் என்றார். நோவ என்பத னீற்று விசுவதியும், செய்ததென்பதனீற்று விசுவதியும் தொகுத்தலாயின. நின்று காரணப் பொருட்டாகிய நிற்க என்பதன்திரிபு குற்றஞ்செய்யாநட்பின ரறியா தலால் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல் வேண்டு மென்பது கருத்து. (அ)

தமொன்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தா ராபி னவனாத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல.

(இ-ள்.) தமொன்று - உறவினரென்று, தம்மால் கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை-தம்மால் விரும்பப்பட்டவரது, தமர் அன்மை-உறவின ரல்லாமையை, தாம் அறிந்தார் ஆயின் - (ஒருவர்) தாமறிந்தாரானால், அவரை - உறவின ரல்லாரை, தமரினும் - உறவினரினும், நன்குமதித்து - உயர்வாகமதித்து, தமர் அன்மை - உறவினரல்லாமையை, தம்முள் - (பிறர்க்குத் தெரிவிக்காமல்) தமக்குள், அடக்கிக்கொளல்-அடக்கிக்கொள்ளக்கடவர், எ-று.

கொள்ளப்படுதல் தம்மினாகிய தொழிலாதலால் இதற்குக் கருத்தாமூன்றும்வேற்றுமைக்கருத்தாவாகல்வேண்டுமாதலால் தம்மென்பது தாமென நீட்டல்பெற்றதெனவும், மூன்றாமுருபுதொகுத்தல்பெற்றதெனவுங்கொள்க கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை யென்னும் இரண்டா வதை ஆறாவதாக்குக. தமரன்மை தம்முளடக்கி நன்குமதிப்பாராயின் அவரே நாணித்தமரன்மைஒழிவொன்பது.

குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னுடித்திரிவேனேல்—நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க்
அறைகடல்குழி வைய நக.

(இ-ள்) ஒருவனை நட்டபின்-ஒருவனை நட்டிக்கொண்டபின், குற்றமும் - குற்றமான் செய்கையையும், ஏனைக்குணமும் - மற்ற திக்குணத்தையும்,

யும், நாடி - (அவனிடத்தாளதோ இலதோவென்று ஆராயாதின்று, திரிவே
னேல்-திரிவேனாயின், நட்டான்-நட்டிக்கொண்டவன் சொல்லிய, மறை - இர
கசியத்தை, காவாமல் - (தன்னுள் அடக்கிவையாமல்) விட்டவன் - வெளிவிட்
டதிறேன், செல் உழி-செல்லுதற்குரியநாகத்திற்கு, அறைகடல் சூழ் - ஒலிக்
கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட, வையம்-உலகத்தார், நக - (என்செய்கையைப்
பற்றி) அவமதித்துச்சிரிக்கும்படி, செல்க-செல்லகடவேன். ஏ-று.

மறை வெளிப்பட்டால் குற்றம் விளையுமென்றஞ்சிப் பிறரை மறைத்து
ச்சொல்லிய சொல்; மறு பகுதி, ஐ செய்யப்படு பொருண்மை விசுதி, உகர
க்கேடு சந்தி. காவாமல் ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. செல்லுதி என்பதில் வக
ரம் உடம்படு மெய்யல்லாதமெய். வையத்தார் சிரித்தல் குற்றத்தையும் தீக்
குணத்தையும் நாடித்திரிதலும், மறையை வெளிவிட்டது மாகிய இழிசெய
லைப்பற்றி. நட்டிச்செய்தியின் குற்றத்தையும் குணத்தையும் நாடித்திரிதலா
ல்நட்டி வஞ்சமாய் முடிதலின் அது பாவமாயிற்று (க0)

உச - ஆம், அதிகாரம் கூடாட்டி

ஆஃதாவது கொள்ளக்கூடாத நட்பின் பலபைக கூறுவது. கொள்ளல்
கூடாத நட்பாவது உயர்குழிப்பிறப்பு, கலவியறிவு, ஒழுக்கமுதலியன இல்
லாரோடுசெய்யும் நட்பு. இந்நட்பு இம்மை மறுமைப்பயன்களை இழப்பித்த
லால் அதனைக்கூடா நட்பென்றார். இயற்கை செயற்கையாகிய நட்புகூறி
முடித்தமையின், இனி நட்புச்செய்யலாகாதானா உணர்த்தல் வேண்டுவது
முறையாதல்பற்றி இஃது இங்கு வைக்கப்பட்டது.

செறிப்பில் பழககூடா சேறணை யாக

இறைத்துநீ றோற்றுங் கிடப்பர்—கறைக்குன்றம்

பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட

தங்கரும முற்றா துணை.

(இ-ள்) கறைக்குன்றம் - மாகபடிந்த சிறுமலைகள், பொங்கு - பெருகி
நீழுமின்ற, அருவி - அருவியில், தாழும் - முழுகுகின்ற, புனல் - நீர்வளமுள்
ள, வரைநல்லாட - மலையினது நல்லாட்டையுடையானே, செறிப்பு இல் -
(வேய்ந்த பாப்புமுதலியன) அடர்ச்சியில்லாத, பழகூடா - பழமையாகிய
சிறுவிட்டில், சேறு அணையாக - சேறு அணையாம்படி, இறைத்தம் - (ஒழுகி
யநீரை) இறைத்துக்கொண்டும், நீர் ஏற்றும-(மேல்சிறுதுகின்ற) நீரை ஏற்றுக்
கொண்டும், தங்கரும-(அச்சிறுவிட்டையார்) மழையில் நனையாமையாகிய
தம்முடைய காரியம், முற்றாதுணை - முடியு மளவும், கிடப்பர் - (அகணுவ
நுந்தி) கிடப்பார் ஏ - று.

இறைத்து, ஏற்று இரண்டும் நிகழ்காலவினை யெச்சத்திரிபு இருத்தலி னிழிவுபற்றிக் கிடப்பொன்றார். தாமுமென்னும் பெயரெச்சம் நாடனென் னும்பெயரின் முதனிலையாகிய இடப்பெயர்கொண்டது. குன்றுசிறுமலை. அ ம் சாரியை. அருவிரீர்ப் பெருக்கால் குன்றுகள் வெளிதோன்றாமையை மா சள்ளகுன்றுகள் அருவியில் மூழ்குவனவாகக் கவிகுறித்தலால் இது தற்குறி ப்பேற்றம். இச்செய்யுள் உயர்ந்தோர் கூடாத நட்பினரால் முற்றுப் பெற வேண்டிய தம்களும் முற்றுமளவும் அவரோடு வருந்தாதின்று நட்புப் பாராட்டுவொன்னும் பொருள தோன்ற நின்றமையால் பிதிதுமொழிதலென்னும் அணி.

சீரியார கேண்மை சிறந்த சிறப்பிறழாய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததாம்—மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலா நட்பு.

(இ-ள்) வால் அருவி-வெண்மை யாகிய அருவிரீரை யுடைய, நாட - ம லைநாடையுடையானே, சீரியார்-மேன்மக்களது, கேண்மை - நட்பு, சிறந் தசிறப்பிற்று ஆய் - மிகுந்தசிறப்புடையதாய், மாரிபோல - மலழைப்பதற் போல, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்தது ஆம் - (கொண்டவர்க்கு) பய னுள்ளதாகும், சீரிலார்நட்பு - கீழ்மக்களது நட்பு, சிறந்தக்கால் - மிகுந்தவி டத்து, மாரி-மழை, வறந்தக்காலபோலும்-பய்யாது விட்டாற்போலப்பயனி லதாகும். ஏ-று.

கீழேவறந்தக்காலென்றமையால் மேலே பெய்தாலென்பது வருவிக்க ப்பட்டது. கூடாதநட்பினருடைய நட்புச் சிறிதும் பயனிலதென்பது. மா ண்ட மாணென்னும் உரியடியாகப் பிறந்தபெயரெச்சம் (உ)

நுண்ணுணர்வி னொரொடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே டொக்கும் விழைவிறுநால்—நுண்ணுல்
உணர்வில ராகிய ஆதிய மில்லார்ப்
புணர்த னிரயத்து னொன்று.

(இ-ள்) நுண்ணுணர்வினொரொடு - கூர்மையாகிய கல்வியறிவீனை யுடை யாரோடு, கூடி-நட்புக்கொண்டு, நுகர்வுடைமை - (அவரால்சுடற்ப்படுமநூ ற்பொருள்களை) அதுபவித்தலுடையதாதல், விண்ணுலகே ஒக்கும்-சுவர்க்கலோ கசுகந்தை அதுபவித்தலைப்போலும், விழைவிறுநால்-(அறிவுடையோரால்)விரும் புதலுடையது, நுண்ணுல்-நுண்ணியபொருள்களையுணர்ததும்நூல்களை, உண ர்வுஇலர் ஆகிய - அறிதல்லலராகிய, ஊதியம் இல்லார்-(பிறப்பின்) பயனில் லாதவரை, புணர்தல் - கூடுதல், நிரயத்துள் - நரகங்களில், ஒன்று - விசே ட நரகமாம். ஏ - று.

நுகர்வென்றதனால் அதற்குரிய செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பாவமிகுதியால் மறுமையி லுதுபவித்தற்குரியன நகரங்கள்; இம்மையிலுது பவித்தற்குரிய தாதலாகிய விசேடமுடைமைபற்றி ஊதியமில்லாநாப் புணர்தலை ஒன்றென்றார். பொருள்களினது துண்மை தூலின்மே லேற்றப்பட்டது. பிறப்பின்பயனுள் துண்ணூலுணர்வு மொன்றாதலால் அது ஊதியமாயிற்று. புணர்ந்து நுகர்வுடைமை யென்னது புணர்தலென்றது அவர்நட்பின் கொடுமைபற்றி. கூடா நட்புடையானுக்குப்பலதுன்பங்களும் நெரிடுமென்பது கருத்து. (ந)

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் திப்போல்
ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும்—அருகெல்லாம்
சந்தனநீர் சோலைச் சாரன் மலைநாட
பந்தமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்) அருகு எல்லாம் - பக்கங்களிலெல்லாம், சந்தனம் - சந்தனமரங்கள், நீள்-வளர்வின்ற, சோலை-சோலைகளுடைய, சாரல் - சாரலைபுடைய, மலைநாட-மலைநாடனே, பந்தம் இல் ஆளர்-உறுதியான அன்பின்மையை ஆளுதலுடையாரது, தொடர்பு-நட்பு, வைத்திப்போல்-வைக்கோலினது தீயைப்போல, பெருகுவதுபோலத் தோன்றி - (முன்) பெருகுவதுபோலக் காணப்பட்டு, ஒருபொழுதும்-சிறிது பொழுதும், செல்லாதே-நடவாமலே, நந்தும்-கெடும். எ - று.

வைத்தி முன்பெரு நெருப்பாகப்பற்றி எரிந்து சிறிது பொழுதில் எவ்வளவுத் தோன்றாதவிதலால் பந்தமிலாளர் தொடர்புக்குவமையாயிற்று. இது தொழிலுவமை. பந்தம் கட்டு. அது திண்மையாகிய அன்பின் மேலது. ஏதேற்றம். திண்மையாகிய அன்பில்லாருடைய நட்புப் பெருகுவதுபோலத்தோன்றி, உடனே கெடுமென்பது கருத்து. (ஈ)

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும்—மெய்யாக
இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தாக்கு மந்நிலையே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.

(இ-ள்) செய்யாத - (உன்னால்) செய்யப்படாத அறங்களை, நாம் செய்யும் - நாம்செய்துமுடித்தோம், என்றலும் - என்றுபெருமிதவ கூறுதலும், செய்வதனை - செய்யக்கடவதாகிய ஒருகருமத்தை, செய்யாது - செய்யாமல் வைத்து, தாழ்த்துக்கொண்டு - தாமசஞ்செய்துகொண்டு, ஓட்டலும் - (காலம்) கழித்தலும், மெய்யாக-தவறுதலில்லாமையாக, இன்பு - சுகத்தை, உறும் - அடைதற்குக் காரணமாகிய, பெற்றி - பேராகிய தவத்தை, இகழ்ந்தார்க்கு - அவமதித்து விட்டார்க்கு, அந்நிலை உம் - அவ்வவமதித்தலும், து

ன்பு உறும் - துன்பத்தை யடைதற்குக் காரணமாகிய, பெற்றி - (கேடாகிய) பயனை, தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

நாம் தனித்தன்மைப் பன்மை. செய்தும் தன்மைப்பன்மையிறந்தகால வினை முற்று; செய்பகுதி, தாம் தன்மைப்பன்மையிறந்தகால வினாதி. தாழ்த்துக்கொண்டு நிகழ்கால வினையெச்சம்; தாழ் (தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினைக்கணவந்த) பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, க் சந்தி, கொண்டு நிகழ்கால இடைநிலை, உ வினை யெச்ச வினாதி, உகரக்கேடு சந்தி. இப்பகுதி பிறவினைப்படுத்தும் வினாதிமாகிய துவ் வினாதி யேற்றுத்தாழ்த்தெனவும் வரும். தாழ்த்தலும், ஓட்டலும் ஒரு காலத்திலாதலால் கொண்டு நிகழ்கால இடைநிலையாயிற்று. பேசிக்கொண்டு நடந்தான் எனவழக்கத்திலும் வரல்காண்க. பெற்றி என்பதில் இு செயப்படு பொருண்மை வினாதி. பெறப்பட்டதென்பது பொருள். இச்சொல் முன்பயன்மேலும் பின்பயனின்மை மேலும் நின்றது. (இ)

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்

விரிநீர்க் குவளையை யாம்பலொக் கல்லா

பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்

கருமங்கள் வேறு படும்.

(இ-ள்) ஒருநீர் - ஒருகுளத்துநீரில், ஒருங்குப்பிறந்து - ஒன்றாகப்பிறந்து, நீண்டக்கடைத்தும்-வளர்ந்தாலும், விரிநீர்-விரியுந் தன்மையையுடைய, குவளையை - குவளைகளை, ஆம்பல் - அல்லிகள், ஒக்கலாத-ஒப்பாகா, (அதுபோல) பெருநீரார் - பெருமையாகிய குணமுடையாரது, கேண்மை-நட்பை, கொள்ளினும் - கொண்டாலும், நீரல்லார் - இனிமைக்குண மில்லாரது, கருமங்கள்-செயல்கள், வேறுபடும் - (பெருங்குணமுடையார் செயல்களினும்) வேறாயிருக்கும். எ - று.

குளமென்னும் இடத்தினது ஒன்றென்னும் வரையறைப்பண்பு அவ்விடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்மே லேற்றப்பட்டது. நீண்டக்கடைத்துஇறந்தகால வினையெச்சம்; நீள்பகுதி, து, அ சாரியை, கடை இறந்தகால வினையெச்சவினாதி, ளகரம் டகரமானதும், உகரக்கேடும், ககரத்தோற்றமும் சந்தி, டகரம் ளகரமானது மெலித்தல், து கடையென்னும்வினாதி யாகிய பகுதிப்பொருள் வினாதி, த் சந்தி. ஒக்கலாத இடைச்சொ டடியாகப் பிறந்த பலவின்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; ஒ பகுதி, க் சந்தி, குசாரியை, அல் எதிர்மறை வினாதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆசாரியை, த் எழுத்துப்பேறு, அ பலவின்படர்க்கை வினாதி. (ஈ)

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை

நெற்றுக்கண்டன்ன விரலான் நெடுமிர்த்திட்டுக

குன்றிப் பறிக்கு மலைபாட வின்னாதே

ஒன்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

(இ-ள்.) முற்றுஅல் - முதிர்ச்சியில்லாத, சிறுமந்தி - சிறுசூரங்கு, முன் பட்ட - (தன்) எதிர்வந்த, தந்தையை - தந்தையை, நெற்றுக்கண்டால் அன்ன - (பயற்றங்காயின்) நெற்றைக்கண்டாலொத்த, விரலால் - (தன்னை) விரலால், குற்றி - குத்தி, நெயிர்த்திட்டு - (அதன்கையை) விரியச்செய்து, பறிக்கும் - (அதிவிருக்கும்பொருளை) அபகரிப்பதற்கிடமாகிய, மலைநாட - மலையைச் சார்ந்த நாட்டையுடையானே, ஒற்றுமை - (மனத்தில்) ஒன்றாதன்மையை, கொள்ளாதார் - கொள்ளாதவரோடுசெய்யும், நட்புஇன்னுதே - நட்புத் துன்பந்தருவதே ஆம். எ - று.

நெயிர்தல் பரத்தல்; நெயிர்த்திட்டு - பிறவினையாகிய இறந்தகாலவினையெசம்; நெயிர் பகுதி, து சாரியை, இடுபகுதிப்பொருள்விசுதி, தகரத்தோற்றமும், உகரக்கேடும் சந்தி, அனைத்து மொருபகுதி, உவினையெச்சவிசுதி, உகரவொற்றிரட்டல் சந்தி, இதுவேகாலங்காட்டியது, பகுதியீற்று உகரக்கேடும் சந்தி. நெயிரென்னும் முதனிலை தன்வினை பிறவினை இரண்டுக்கும் பொதவாயினும் இங்குப்பிறவினையாய் நின்றது. ஒற்றுமையுடைய நட்பினிருவருள் ஒருவர் தமக்குவேண்டியபொருள் மற்றொருவரிடத்திலிருக்கக் காண்பாராயின் அவரைக்கேளாமலே வலிய எடுத்துக்கொள்வொன்னும் பொருள் படும்படி மலையைவருணித்தமையால் அது பிறிதுமொழிதலின் பாற்படும். முற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அன்னும் பண்படி சந்த இன்பப்பொருட்டுத் திரிந்தது. நெயிர்த்திட்டு, பறிக்குமென்பவை செயப்படுபொருள்குள்ளுவினையாதலால்செயப்படுபொருளவருவிக்கப்பட்டன. (எ)

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னொயினா

நட்டானொருவன்கை நீட்டேனெல்—நட்டான்

கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க

நெடுமொழி வைய நக.

(இ-ள்.) முட்டு - (என்னோடு நட்புச்செய்தவனுக்கு) இடுக்கண், உற்ற போழ்தின் - நேர்த்தகாலத்தில், முடுகி - (அவனதைச் சொல்லுமுன்) விரைந் து, என ஆர் உயிரை - என்னுடைய அருமையாகிய உயிரை, நட்டான் ஒருவன்கை - அந்நட்டவனாகிய ஒருவன்கையில், நீட்டேனெல் - கோடேனெல்⁸ நெடுமொழி - பெருமையாகிய மொழியைக் கூறுகின்ற, வையம் - அறிவுடையோர், நக - (கண்டு) அவமதித்துச் சிரிக்கும்படி, நட்டான் - தன்னோடு நட்புச்செய்தவனது, கடிமனை - மணஞ்செய்தமனைவியை, கட்டு அழித்தான் -

கற்பழித்த தியோன், செல்உழி-சென்ற இடமாகிய நாகத்தில், செல்க - (நா னும்) செல்லக்கடவேன். ஏ - று.

இழந்தால் பெறக்கூடாத அருமைநோக்கியிர்க்கு அருமையென்னும் விசேடணக் கொடுக்கப்பட்டது. கட்டு பிறர்பாற்செல்லாமல் மனத்தை நிறு த்தும் நிறையாகிய கற்புக்காயிற்று. நக என்னும் வினையெச்சம் அழித்தானெ ன்னும் வினைகொண்டது. (அ)

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து

வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ—தேம்படு

நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்

புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.

(இ - ள்.) தேன்படு - தேன உண்டாகின்ற, நல்வரைநாட - நன்மையா கிய மலைநாட்டையுடையானே, நயம் உணர்வார் - நீதியை அறிபவரது, நண் பு ஓரீஇ - நட்பைநீக்கி, புல் அறிவினாரொடு - சிற்றறிவை யுடையாரோடு, நட்பு - நட்புச்செய்தல், ஆன்படு - பசுவினிடத்துண்டாகும், நெய்பெய்கலனுள் - நெய்யை வார்த்திருந்த கலயத்தில், அதுகளைந்து - அந்நெய்யைநீக்கி, வேம்பு அடுநெய் வேம்பின் விதைபைக்காய்ச்சதலாலுண்டாகும் நெய்வரை, பெய்தா ல் அனைத்து - பெய்தாற்போல்வது. ஏ - று.

தான் பசுவினெய்யோடு சேர்தலாலுண்டாகிய மனத்தையுணர்ந்துமகி ழ்ந்து தன்னை நெருங்குவாரா யுடையதாயிருந்தகலயம் அந்நெய்யை நீக்கி வேப்பநெய்யைப் பெறுதலாலுண்டாகிய தீமணத்தையுணர்ந்து அருவருத்து த் தன்னை நெருங்குவாரா யிலலாததுபோலத் தான நீதியுணர்வாரோடு நட்பு ககொள்ளுதலாலுண்டாகிய நற்குண நற்செய்கைகளைக் கண்டுமகிழ்ந்து தன் னை நெருங்குவாரா யுடையனாயிருந்த ஒருவன் அந்நட்பை நீக்கிப் புல்லறிவி னாரொடு கலந்ததாலுண்டாகிய தீக்குணத் தீச்செயல்களை யுணர்ந்து அருவ ருத்துத் தன்னை நெருங்குவாரிலனாவனென்பது. அரோ அசை. வேம்பு மு தலாகுபெயர். (க)

உருவிற்ப் கமைந்தான்க ணாராண்மை யின்மை

பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே

தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்

விநிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

(இ-ள்.) உருவிற்கு - (காணப்படும்) தோற்றத்திற்கு, அமைந்தான்கண் - தகுந்துள்ளவனிடத்தில், ஊராண்மை - (பிறர்க்கு) உபகாரமுடையானாகுந்

தன்மை, இன்மை - இல்லாமை, பருகற்கு - உண்ணுதற்கு, அமைந்தபால்-சுமைந்துள்ளபாலில், நீர் அளாயினால் அற்று - நீர்க்கலந்தாற்போல்வது, தெரிவுடையார் - ஆராயும் அறிவுடையார், தியினத்தார் ஆகுதல் - திய இனமுடையராகுதல், நாகம் - (பாம்பினத்தில்உயர்ந்த) நாகப்பாம்பு, விரிபெடையோடு - விரியன்பாம்பின் சாதிப்பெட்டையுடனே, ஆடிவிட்டால் அற்று - புணர்ந்துவிட்டாற்போல்வது ஏ - று.

பால்நீரோடு கலந்தபோதும் தான் தன்னுருமாறாமல் தோன்றி, சுவையின் குறைவுபற்றி உண்போரால் அவமதிக்கப்படுதல்போலக் கண்டோரால் விரும்பப்படும் தோற்றத்தையுடையானினும் உபகரிக்குங்குணமில்லாமைபற்றி அவரால் அவமதிக்கப் படுவானென்பதும், அறிவுடையோர்தங்குறைமுடியவேண்டித் தியினத்தாராகுதல் நாகம் புணர்ச்சிவிருப்பால் விரியன்சாதிப்பெடையோடு கூடுதல்போலுமென்பதும் கருத்து. இன்மைகுறிப்புத்தொழிற் பெயராதலால் ஊராண்மையின்மை வினைமுதற் பொருண்மையின்கண்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. விரி என்னும் சாதிப்பண்பு பண்பியையுணர்ந்ததால் பண்பாகுபெயர். அவ்வன் குளிரன் என்பனபோல அஃறிணையொருமையுணர்ந்தும் அன் விகுதியோடுபுணர்ந்து விரியனெனவும்வரும். (க0)

உரு - ஆம். அதிகாரம் அறிவுடைமை.

அஃதாவது உண்மையறிவுடையானாகுதலை யுணர்ந்தவது. கல்வியறிவுடையானாகிப் பெரியானாப்பிழையாமல் நடந்து நல்லினஞ்சேர்ந்து இருவகை நடப்பினையுந்தழுவி நடந்து ஒருகாரியஞ்செய்யவற்றாதுக்கு இஃது இன்றியமையாததாதலால் கூடாநடப்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பகைவர் பணிவிட நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார் காணுய்
இளம்பிறை யாயக்காற் றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

(இ - ள்.) தகவுடையார் - நடுவுநிலைமையுடைய திண்ணியர், பகைவர் - பகைவர்கள், பணிவுஇடம் - தளர்ந்ததாகியநிலைமையை, நோக்கி - அறிந்து, நாணி - (போர்க்குச்செல்ல) நாணி, தாமே-தாமேயாக, தலைச்செல்லார் - (அப்பகைவரிடத்துப்போர்வேண்டி) செல்லார், அணங்கு அரு - (பிறி

தொன்றினால் துன்பமில்லாத, துப்பின் - வலியையுடைய, அரா - இராகு வென்னும்பாம்பு, இளபிறை - இளமையாகியபிறை, ஆயக்கால் - ஆயினால் திங்களை - சந்திரனிடத்து, சேராத - (தனக்குள்ளாக்க) செல்ல மாட்டாது. எ - று.

தாமே என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால் அவர் தம்மேல்வரின் செல்வாரொன்பதாயிற்று. உம்மைசாரியை. செல்லாமைக்குக்காரணம் நடுவுநிலைமை யாதலால் அதனை அவர்க்குடைமையாக்கித் தகவுடையாரென்றார். அராவைத்துப் பிணைனவிசேடித்தமையால்தகவுடையார் திண்ணியொன்பது பெற்றும். நானுதல் தம்மீர்த்துக்கு மாசவருதலைக்கருதி. பிறைதொழி லடியாகப் பிறந்த பெயர், பிற பகுதி, ஐ விரைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, பகுதியீற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை. காணும்முன்னிலை ஒருமையசை. (க)

நளிகடற் தண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கட்

கணிகல மாவ தடக்கம் பணிவில் சீர்

மாத்திரா யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூ

கோத்திரங் கூறப் படும்,

(இ - ள்.) நளிகடல் - பெரியகடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடையானே, நல்கூர்ந்தமக்கட்கு - பொருளில்லார்க்கு, அணிகலம் ஆவது - அழகுசெய்யவல்ல ஆபரணமாவது, அடக்கம் - பணிந்துநடக்குதலாம், பணிவு - அடக்கம், இல் - இல்லாமல், சீர்மாத்திரா - (தம்வரிய) நிலைமையினதளவு, இன்றி - இல்லாமல், நடக்கும்ஏல் - நடப்பாராயின், வாழும்ஊர் - (அவர்) வாழ்கின்ற ஊராரால், கோத்திரம் - (அவருடைய) பிறப்பின்மூலம், கூறப்படும் - நிந்திக்கப்படும். எ - று.

இல்என்னும் பண்பின் முதனிலை வினையெச்சக் குறிப்புப் பொருள்பட நின்றது. அடக்கம் அவர்க்கு வேண்டியவற்றைப் பிறரால் உபகரிப்பிக்கின்றமைப்பற்றி அதனை அணிகலமென்றார். நடக்குமேலென்பது இழியினுல்பன்மைப்பாரொருமைப்பாலாயிற்று. “கொடியார் வருமென்று குலாவுவதே” எனப்பிறர் கூற்றானுமுணர்க. கோத்திரமென்றது தந்தைமுதலியோரை ஊர்இடவாகுபெயர்.

எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா

தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்

தன்னாற்றா னாகு மறுமை வடதிசையும்

கொன்னுள் சாலப் பலர்.

(இ - ள்) எந்நிலத்து - எத்தன்மையதாகியநிலத்தில், வித்திடினும்
நட்டாலும், காஞ்சிரம் - எட்டிமரத்தினது, காழ் - விதைகள், தெங்குஆகா -
தென்னைமரங்களாகமுளையா, (அதுபோல) தெங்குநாட்டவரும் - தென்
செயிற்பிறந்தவரும், சுவர்க்கம்புகுதலால் - (அறிவுடைமையால் அறஞ்செ
ய்து) சுவர்க்கத்தின்புகுதலாலும், வடக்குத்திசையும் - வடதிசையிலும், கொ
ன் - (நாகத்தக்கேதுவாகிய) அசசந்தருஞ்செயல்களை, ஆளர் - வீடாது செய்
பவர், பலர் ஆதலால் - பலருளராதலாலும், தன் ஆற்றான - (ஒருவனுக்கு) த
ன்செய்கையாலே, மறுமை - மறுமைப்பயன், ஆகும் - உளதாம். எ - று.

எந்தச்சாதுயிற் பிறக்கினும் அவரவரியற்கையறிவு மாறுதென்பதாக
ருத்து. பிதிர்தேவதைகளது கருமங்களைச்செய்வார் தன்னைநோக்குதற்குரி
யதும், நாகமிருப்பதுமாதலால் தென்றிசையையிழிவினதாகவும், மங்கலகா
ரியங்கள் செய்வார்தன்னை நோக்குதற்குரியதும் போகபூமியிருப்பது மாத
லால் வடதிசையை உயர்வினதாகவுங்கொண்டார். கொன் அச்சப்பொரு
ளதாகிய இடைச்சொல்; அது அசசத்துக்கேதுவாகிய செயலின்மேலது
ஆற்று முதனிலைத்தொழி பெயர். ஆதலால் என்னுஞ்சொல் எஞ்சியது. (ங)

வேம்பி லிலையுட் கனியினும் வாழைதன்

திஞ்சுவை யாதுந் திரியாதாம்—ஆங்கே

இனந்தி தெனினு மியல்புடையார் கேண்மை

மனந்திதாம் பக்க மரிது.

(இ - ள்) வாழை - வாழைக்காய், வேம்பின் இலையுள் - வெப்பிலை
யினுள்ளிருந்து, கனியினும் - பழுத்தாலும், தன்தீசுவை - தனது இயற்கை
யாகிய இனிமையை, யாதும் - சிறிதும், திரியாது - மாறாது, ஆங்கே - அது
போலவே, இயல்புடையார் - இயற்கையாகிய நல்லறிவுடையார், இனம் -
(தாம்சேர்ந்த) இனம், தீதுஎனினும் - தீயதாயினும், கேண்மை - (அவ்வின
த்தினது) நட்பினால், மனம் - (தம்முடைய) மனம், தீயஆம் பக்கம் - தீய
தாகும் பட்சம், அரிது - இலது எ - று

வாழை முதலாகுபெயர். மரந்தையுடையர்த்துகையில் தொழிலடியாக
ப்பிறந்தகாரணப்பெயர்; வாழ் பகுதி, ஐ வினைமுதற்பொருண்ணை விஞ்சி.
ஒருவாழையினடியினின்று கன்றுகளும், அவைவளர்த்தபின் அவற்றினடி
யினின்றும் மற்றும் கன்றுகளும் இடைவிடாது உண்டாதல்பற்றி அம்மரம்
அப்பெயர்த்தாயிற்று. இயற்கையாகிய நற்குணமுடையார் தாஞ்சேர்ந்ததீயி
னத்தினால் குணம் வேறுபடாநொன்பது கருத்து. (சு)

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்தும்
உப்பின் டெவரி பிறத்தலாற் றத்தம்
இனத்தனைய ரல்ல ரொறிகடற்றண் சோப்ப
மனத்தனையர் மக்களென் பார்.

(இ - ள்) ஏறி - (அலைகளை) எறிகின்ற, கடல்-கடலினது, தண்ணீர்ப்ப-
குளிர்த்தியாகிய துறையை யுடையானே, கடல்சார்ந்தும் - (நன்னிலம் உவ
ையுடைய) கடலைச்சார்ந்திருந்தும், இனநீர்பிறக்கும்-(அதில்) இனிமையாகி
யநீர்பிறக்கும், மலைசார்ந்தும் - (உவரிலலாத) மலையை (உவர்திலம்) சார்ந்திரு
ந்தும், உப்ப ஈண்டு - உப்பாகியசுவைபிறுத்த, உவரிபிறத்தலால்-(அதில்) உப்பு
நீர்பிறத்தலினால், மக்கள் என்பார் - மக்களென்று சொல்லப்படும் கல்வியறிவு
டையார், தத்தம் - தம்முடைய, இனத்து - (சேர்ந்த) இனத்தினை, அனையர்
அல்லர் - ஒத்தசெயிலினரல்லர், மனத்து - தம்மனத்தை, அனையர் - ஒத்த
னராவர்.

மக்களெனல் கல்வியறிவுடையோரை யாதலால் அவரை வாளா மக்
களென்பா ரென்றார். இடுகுறி மாதகியாயாய் உவரியென்பது உப்புநீரை
யுணர்த்தலால் உப்பின்குடைய விசேஷக்கப் பட்டது “ பணைகைக்கரி”
என்பதுபோல என்பா ரொன்பதில் படு வீகுதி தொகுத்த லாயிற்று. சார்ந்
தென்னும் வினையெச்சங்களுக்கு நன்னிலம், உவரிலலமென்னும்வினைமுதல்க
ள்ளஞ்சிசின்றன.

பராஅனாப் புண்ணை படுகடற் றண்சோப்ப
ஓராஅனா மொட்டனுஞ் செய்பவோ நல்ல
மருஉச்செய் தியாமாட்டிந் தங்கு மனத்தார்
விராஅனாய்ச் செய்யாமை நன்று.

(இ-ள்.) பரானா - பருத்த அரையையுடைய, புண்ணை-புண்ணை மரங்கள்,
படு - உண்டாகின்ற, கடல் - கடலினது, தண்ணீர்ப்ப - குளிர்த்தியாகிய து
றையையுடையானே, யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும், நல்லமருஉச்செய்து-பி
க்கநட்டைபெய்து, தங்கும்மனத்தார் - (அந்நட்டில்) நீங்குதலில் லாதமன
முடைய அறிவுடையார், ஓராலும் (நட்டாரிடத்து ஒருமுறை) பிரிகதிலும், ஒ
ட்டலும் - (பின்) கூடுதலையும், செய்பவோ - செய்யார், (ஆதலால்) விராய் -
ஒருவரோடு ஆராயாமல்மனம் கலந்து, செய்யாமை - நட்டிச் செய்யாமையே,
நன்று - நன்மையைத்தருவது. எ - று.

மருஉ இம்முதனிலேதிரந்த தொழிற்பெயர் அளபெடையால் மருவு தலென்னும் பொருள்படநின்றசொல்லிசையளபெடை; இதனை ஆடே, மக டே என்பனபோல இயற்கையளபெடையென்பாருமுள். விரா அஅய் இவ் வினையெச்சத்தில்வந்த அளபெடை செய்யுளிசை நிறைக்கவந்தது; ஆகா ரம் நான்குமாத்திரை யளபெடாவிடின் வெண்பாவில் வரப்பெறுத ஆசிரியத்துக்குரிய நேரொன்றாசிரியத்தனையாய்ச் செப்பலோசை குன்றுமாற திக. பிரிதலுங் கூடுதலுங் செய்யாமல் யாவரிடத்தும் தங்குமனத்தார் ஒருவரை ஆராயாமல் நட்புக்கொண்டபின் அவர் தீயோராயிருப்பின் அந் நட்பு தீங்குதருதலால் விராய்ச்செய்யாமை நன்றென்றார். பரானை மருஉ. ஓரால் ஆலீற்றுத் தொழிற்பெயர். (சு)

உணர வுணரு முறைவுடையாரைப்
புணரிற் புணருமா மின்பம்—புணரின்
தெரியத் தெரியுப் தெரிவினா தானைப்
பிரியப் பிரியுமா டோய்.

(இ - ள்.) உணர - (எல்லா நூற்பொருள்களையும்) அறியும்படி, உண ரும் - ஆராயும், உணர்வுடையாரை - கூறியுடையாரிடத்து, புணரின் - நட்புச்செய்தால், இன்பம்புணரும் - சுகம்சேரும், தெரிய - (நூற்பொருள் கள்) விளங்கும்படி, தெரியும் - ஆராய்ந்தறியும், தெரிவு இல்லாதாரை - அறிவில்லாதவரை, புணரின் - கூடுதலினின்றும், பிரிய - பிரிவதினால், நோய்- துன்பம், பிரியும் - நீங்கும். எ - று.

இன்பமாவது உணர்வுடையாரை ஒருவன் கூடுவானாயின் அவனுக்கு அவரால் கூறப்படும் நூற்பொருள்களைக் கேட்பதினாலும் இன்பமேயன்றி அவரோடு சேர்க்கையால்வரும் நல்லொழுக்கத்தாலும், பிறரால் பழிக்கப்படா மையாலும் உண்டாகு மின்பமுமாம்; துன்பமாவது தெரிவினாதானைக் கூடு வானாயின் அவரால்கூறப்படும் பயனில் சொல்முதலியன கேட்பதினாலுண் டாகுந்துன்பமேயன்றி அவரோடு சேர்க்கையால்வரும் தீயொழுக்கத்தாலும், பிறரால் கூறப்படும் பழிப்பினாலும் வருந்துன்பமுமாம் பின்னுள்ள புணரி னென்பதில் புணர் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; இன் நீக்கம்பொருளாகா கிய ஐந்தனுருபு. இதுசொற்பொருட் பின்வருநிலை. (எ)

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானும் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும்—நிலையினும்

மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.

(இ - ள்.) நன்னிலைக்கண் - நன்மையாகிய நிலையில், தன்னை நிறுப்பானு
ம் - தன்னை நிறுத்தவல்லவனும், தன்னைநிலைகலக்கி - தன்னை நன்னிலையினி
ன்று தவறுதல்செய்து, கீழ் இடுவானும் - தீயநிலைமையில் இருத்தும் மெல்லி
யனும், நிலையினும் - நன்னிலையினின்றும், மேல மேல் - மேலு மேலும், உ
யர்த்து நிறுப்பானும் - உயரச்செய்து நிறுத்தவல்லவனும், தன்னைத்தலையாக-
தன்னை (யாவரினும்) முதன்மையுள்ளவனாக, செய்வானும் - செய்யவல்லவனு
ம், தான் - தானே ஆம். ௭-று.

நன்னிலைமையில் தன்னை நிறுத்தல்முதலிய மூன்றுக்கும் நன்முயற்சி
யும், கீழிடுவதுக்கு அஃதில்லாமையும் காரணமாயினும், அவற்றை அறிந்து
செய்தலுஞ் செய்பாது தவிர்தலும் தானாதலால், அவன்மேல வைத்து 5 கூற்
றார் உயர்த்து நிறுத்தகாலவினையெச்சம், தன்னை பிறவினை யிரண்டிற்கும்
பொதுவாயினும், பிறவினைக்குரியதாய் நின்ற உயர்ப்பகுதி, த் சந்தி, த்திறந்த
கால இடைநிலை, உ வினைபெச்சவிசை; பிறவினைப்படுத்தும் துவ்வகுதிபெற்
றால் உயர்த்துஎன்பது முதலிலையாகி உயர்த்தினவரும். கீழ், தலை பண்பாகு
பெயர். (அ)

கரும வரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாருஞ் சேறல்—அருமரபின்
ஓத மாற்று மொலிகடற் றன்சேர்ப்பு
பேதைமை யன்ற தறிவு.

(இ - ள்.) அருமரபின் - அருமையாகிய முறைமையினால், ஓதம் - அலை
கள், அரற்றும் - இனாகின்ற, ஒலிகடல்-ஒலிச்சினை நகடலினது, தன்சேர்ப்பு-
குளிர்ந்த துறையையுடையானே, கருமவரிசையால் - (முன்செய்த) வினைக
லினது முறையால், கல்லாதார்பின்னும் - கல்வியறி வில்லார் பின்னும், பெரு
மை உடையாரும் - பேரறிவுடையாரும், சேறல் - சென்றுயிர்வாழ்தல், பே
தைமை அன்று - அறிவின்மையா லன்று, அது - பின்செல்லல், அறிவு-அறி
வினாலாம். ௭-று.

கருமவரிசை யென்றது நல்வினை தீவினை யிரண்டும் செய்யப்பட்ட மு
றை பிறழ்ந்த வராமையை. பெருமை யுடையார் தாம் கல்லாதார் பின்செ
ன்று உயிர் வாழ்தற்குக் காரணம் முன்செய்த தீவினைப் பயனென நன்குண

ர்வாராதலின் அதனைப்பேதைமையன்றென்ற மாத்திரயினமையாது அறி வென்றுங்கூறினார். ஒதம் இருவினைகள்போலச் சிறிதும்பிறழாமல் முறையாகவருதல்பற்றி அருமரபினை விசேடிக்கப்பட்டது. ஒலி வினைத் தொகைக் குறிப்பாதலால் ககரமிகாதிதல்பாயிற்று. இஃது விசேடியத்தி னியல்புணர்த்தி நின்றவிசேடணம். அதுபெயராயின் ஒலிக்கடலெனக் ககரமிக்கு நிற்கும். (க)

கருமமு முள்படாட் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

(இ ள்.) கருமமும் - (பொருளடைதற்குந் காரணமாகிய) முயற்சிக்கும், உள்படா - உள்ளாகிநடந்து, போகமும் - (தேடியபொருளால்) சுகங்க ளையும், துவ்வா - அதுபவித்து, தருமமும் - (நாகையாகிய) அறத்தையும், தக் கார்க்கே - நல்லவர்க்கே, செய்யா - செய்து, முட்டினின்று - குறைவுபாடி லாமல், மூன்றும் - இம்மூன்றுசெயலும், ஒருநிலையே - ஒருதன்மையனவா கவே, முடியுமேல் - (ஒருவன்) நிரம்புவானாயின், அஃது - அந்நிரம்புதல், பட்டினம் - (தூரதேசங்களுக்குச்சென்றுமீண்டு) பட்டினத்தை, பெற்றக லம் - அடைந்த மரக்கலமாம், என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லு வர். எ - று.

கருமமென்பதனீற்றில் நான்கனுருபு தொகுக்கப்பட்டது. முயற்சி க்கு உள்ளாகி நடத்தலாவது முடிவுபெறும்வரையும் சோம்பியிராமல் அத னைச்செய்துமுடித்தல். ஒருதன்மையனவாகுதல் கருமத்துக்கு உள்படல் போகத்தைஉண்ணல், தக்கார்க்குத் தருமத்தைச்செய்தலாகியமூன்றும் ஒன் றினென்று குறைவுபாடினமை. முடிதலினருமைநோக்கி அதனைப்பட்டி னத்தைதக்கலமடைதலென்றார். தான்வலியனாயிருந்த மற்ற இரண்டை யும் நடத்தவேண்டுதலின் போகத்தைத் துவ்வலும் அவற்றோடெண்ண ப்பட்டது. ஏ இரண்டில் முன்னது பிரிநிலை; பின்னது தேற்றம்.

உசு - ஆம், அதிகாரம் அறிவின்மை.

அஃதாவது உண்மையறிலினாகுதலை உணர்த்துவது. அறிவுடைமை அறிவின்மையாகிய இரண்டும் தங்காரியமாகிய நற்செயல், தீச்செயல்களின் மேல் நின்றன. அதிகாரமுறைமை கூருமலேவிளங்கும். (கௌ)

துண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்—எண்ணுங்கால்
பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யாணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலன்.

(இ - ள்) எண்ணுங்கால் - ஆராயின், துண் உணர்வு - கூர்நிவு,
இன்மை - (ஒருவன்) இல்லாதுதல், வறுமை - வறுமையாம், அஃது உடை
மை - அககூடறிவை யுடையதுகுதல், பண்ண - தேடு வதினால், பணைத்த-
மிகுந்த, பெருசெல்வம் - பெருமையைத் தருஞ் செல்வமாம், பெண் - பெ
ண்தன்மையை, அவாய் - விரும்பி, ஆண் - ஆண்தன்மையை, இழந்த -
(அவ்வவாவியவளவு) நீங்கிய, பேடி - பேடி யானவன், கண் - (பார்ப்பவரு
ருடைய) கண்கள், அவாத்தக்க - விரும்பத்தகுந்த, கலன் - ஆபரணங்களை
அணியாளோ - (தனமுயற்சியால்) அணிந்து கொள்ளாளோ அணிந்துகொ
ள்வன், (ஆதலால்) பொருளுடைமை செல்வமும், அஃதில்லாமை வறுமையு
மாகா. எ - று.

நற்றில் தந்துரைத்தன இசையெச்சம். அவாவுதலும் இழத்தலும் இல
க்களை. அவாய் இறந்தகால வினை யெச்சம். அவாவ எனனும் வினை யெச
சம் நறுதொகுக்கப்பட்டது, துண்ணுணர்வில்லாதபோது பொருட்செல்வம்
பயன்படுதலின்றிக் கழிந்தெறமையாலும், அவ்வுணர் வுடைமை நிலையுடை
யதாகி இருமை யின்பவிளைவுகளைத்தருதலாலும் அந்நினைப் பெருஞ்செல்வமெ
ன்றார் (க)

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடபூரிங்
தல்ல லுழப்ப தறிதிரோல்—தொல்சிறப்பின்
நாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளோ
பூவின் கிழத்தி டுலந்து.

(இ - ள்.) ஆன்ற - சிறைந்த, பக்கேள்வி - பலவகை யாகிய கேள்வி க
ளினால் ஆம், பயன் உணர்வார் - பயனுணர்ந்தபுலவர், பாடு அழிந்த - (பொ
ருளின்மையால்) பெருமைகெட்டு, அல்லல் உழப்பது - தன்பப் படுதற்குக்
காரணத்தை, அறிதிரோல் - (உலகீர்) அறிந்துகொள்ள வேண்டின், தொல்-
படைப்புத்தொடங்கிவரும், சிறப்பின் - சிறப்பினை யுடைய, நாவின் கிழத்தி-
(கற்பவருடைய) நாவில்வசிப்பதற்குரிய சர்ச்சவதி, உறைதலால்—(அவரிடத்து)
வசிப்பதனால், பூவின் கிழத்தி - செந்தாமரைமலரில் வசிக்குந்திருமகள், புலந்து
(அவரோடு) பிணங்கி, சேரான் - சேரமாட்டான் என்பது. எ - று.

நாவின் கிழத்தி உறைதற்குக்காரணம் கேள்விப்பயனுர்வார் நனகு பாராட்டுதலால், பூவின் கிழத்திக்குத் தன்மருகியைப் பாராட்டுவாரோடு புலவியுண்டாயிற்றென்க. அறிதீர் முன்னிலைப்பன்மை எதிர்காலமுற்று, காலங்காட்டுவது தகர இடைகிலை. எளிதென்பதன் மருஉ ஆகிய ஏலென் பது தான்சார்ந்த வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்குமியல்புள்ளது. இது தற் குறிப்பேற்றவணி. (உ)

கல்லென்று தந்தை கழற வுகனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன்—மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் னீட்ட விரியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

(இ - ள்.) கல் என்று - (கல்வியை) கற்றுக்கொள்ளென்று, தந்தை - பிதா, கழற - சொல்ல, அதனை - அச்சொல்லை, ஓர்சொல்என்று - ஒப்பற்ற சொல்வென்று, கொள்ளாது - ஏற்காமல், இகழ்ந்தவன் - (இளமையில்) அவமதித்தவன், பல்லார்முன் - பலர்முன்பு, எழுத்து ஓலை - (எழுதிய) எழுத்தையுடைய ஓலையை, மெல்லநீட்ட - (தந்தை) மெள்ளக் கொடுத்ததினால், இளியா - (அவனை) இழித்துப்பேசி, வழு - (காயமாகிய) குற்றத்தைத்தரத்தக்க, கோலை-தடியை, கொண்டிவிடும்-(கையில்) கொள்ளாமலிரான். எ - று.

கல்லென்பது ஆய் விசுதிகெட்ட எவனொருமைமுற்று. எழுத்து தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்; எழுதென்னுமுதனிலை செயப்படுபொருண்மை விசுதியாகிய ஐ புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் பகுதி ஒற்றியட்டிமுடிந்தது. இவ்வாறன்றித் தல்விசுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் முதனிலை எழுத்தெனத்திரிந்தமையால் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரொணப்பட்டு, வரிவடிவினை உணர்த்தலால் தொழிலாகுபெயரொனினும் பொருந்தும். கல்வியறிவில்லாத ஒருவன் தாய்தந்தையர்களை வழிபாடுசெய்தலும், அறியானென்பது கருத்து. (ங)

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள் ரிடைப்புக்கு - மெல்ல
இருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிராஅ
துடைப்பினு நாய்குரைத் தற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து - உலகத்தில், கல்லாது - (நூல்களை) கற்காமல், நீண்ட ஒருவன் - வளர்ந்த ஒருவன், நல் அறிவு ஆளர் - குற்றமற்ற கல்வியறி

வையானுதலுடையாரது, இடைப்புக்கு - சபையிற்புகுந்து, மெல்ல இருப்பினும் - (அவர்பேசுதலை அறியமாட்டாமையால்) அடக்கமாக இருந்தானுயினும் - நாய் இருந்ததே அற்று - (அவனிருப்பு) நாயிருப்பதேபோலும், இராது - அடக்கமில்லாமல், உரைப்பினும் - (ஏதேனுமொன்றை) பேசுவானுயினும், நாய்குரைத்தது ஏ அற்று - (அப்பேசுதல்) நாய்குரைப்பதேபோலும். ஏ-று

கல்வி உலகத்தில் இன்றியமையாச்சிறப்பினதென்பதற்கு உலகத்தெனறும், அவனுடையவளர்ச்சியை இழித்ததற்கு நீண்டவென்றும், அவனமக்களோடெண்ணப்படாநென்பதற்கு நாயென்றும், அவனிருப்பு அச்சபையினதழகை கெடுப்பதென்பதற்கு நாயிருந்தறென்றும், உரைத்தல் பொருளிலுதும், அறிவுடையோர்செவிககு அருவருப்புள்ளது மென்பதற்கு நாய்குரைத்ததறென்றும் கூறினர். பிரிநிலை ஏகாரத்தை இருந்ததென்பதொடும், குரைத்ததென்பதொடுங்கூட்டுக. மெல்ல பண்படியாகப்பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சம். இது லகரத்துக்கு ளகரம் போலியாய் மெள்ளனவும் வழங்கும். (சு)

புல்லாபபுள் கோட்டிப் புலவ ரிடைப்புகுக்

கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாங் கற்ற

கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேல்

படாஅ விடுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) கடைஎல்லாம் - கீழ்மக்களெல்லாரும், புல்புல்லாத-புல்லறிவைப்பொருந்தாத, கோட்டி - சபையிலுள்ள, புலவரிடை - புலவர்நடுவில், புக்கு - (தாமே) சென்று, கலாத - கற்றுணராதவற்றை, சொல்லும-எடுத்துச்சொல்லுவர், சான்றவர் - அறிவால்கிறைந்தமேன்மக்கள், கற்ற - தமக்குத்தெரிந்தனவற்றை, கடாயினும் - (கீழ்மக்கள்) வினாவினும், பொருண்மேல் - அப்பொருளினிடத்து, படாமல் - (அவறிவு) பொருந்தாமல், விடுபாக்கு - நீங்குதலை, அறிந்து-தாம்அறிந்திருக்கின்றமையால், சொல்லார் மெளனமாயிருப்பர். ஏ-று.

புல்லாப்புல் என்பதைப்பின் முனாகுகிறதுத்தி உலாக்க அவையிலுள்ளாரது புன்மை புல்லாமையை அவையின்மேலேற்றியது ஓர் மரபுவழுவமைதி. புன்மை என்றது கல்வியறிவின்மையை. கடாஅயின் என்னும் வினையெச்சத்தின அளபெடை தாளில்லாவிடினுந் துளைகடாமையால்செய்யுளிரைசிறைக்க வந்ததன்று; அளபெடையின்றியும் கடாயினென்பது வினையெ

ச்சமாய் சிற்றலின்சொல்லிசை நிறைக்கவந்ததுமன்று; ஆதலின் இன்னிசையளபடையாம். மற்றொன்று செய்யுளியசையளபடையுடையது. விடுபாக்கு என்பதில் பாக்கீறுதொழிற்பெயர் விசுதிப் பொருள்பட நின்றது. “அஞ்சுதும்வேபாக்கறிந்து” என்பதிலும் அப்பொருள்படலறிக. நீர் உறங்குவானென், அவர் நடப்பானென்னமற்ற வான் பானீறும் அப்பொருளானவாதல் காண்க. (ரு)

கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ராவார் பகர்வர் பணியின்மேல்
வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கில்லை யொலி.

(இ - ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், கற்று - (பலதூல்களையும்) கற்று, அறிந்த - (அவற்றின்பொருள்களை) உணர்ந்த, நாவினார் - (பிறர்க்கறிவுறுத்தும்) சொல்லாற்றலுடையார், தம்சோர்வு அஞ்சி - தம்மறதியை அஞ்சி, சொல்லார் - (உரைக்கப்படும் பொருளைமுன் உள்ளத்தமைக்காமல்) சொல்லமாட்டார், மற்றையர் ஆவார்-கற்றறியாதவர், பகர்வர் - (பலவற்றை எடுத்து) சொல்லுவார், பணியின்மேல் - பணமரத்தில், வற்றிய ஓலை - நாமில்லாத ஓலைகள், கலகலக்கும் - கலகலவென்றொலிக்கும், பச்சோலைக்கு - பசுமையாகிய ஓலைகளுக்கு, ஒலி இல்லை - ஒலித்தவில்லையாம். எ - று.

சோர்வு யாவார்க்கும் ஒப்பதிகழும் உயிர்க்குணமாகியமறதி. நாக்கருவியாகுபெயராய்ச்சொல்லையுணர்ந்தியது. கலகலக்குமென்னு முற்றில் கலகல என்னும் பகுதி இரட்டைக்கிளவியாதலால் அதனைப் பிரிக்காதுகொள்க.பச்சோலை என்பதில் பசுவென்னும் பண்படிதன்ஞெற்றிரட்டியது. (சு)

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா றுனாக்குங்கால்
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு.

(இ - ள்.) நன்று - (தம்முயிர்க்கு) நன்மைதருவதனை, அறியாதமாதர்க்கு - உணரமாட்டாதமக்களுக்கு, அறத்து ஆறு - அறத்தினதுபயன்களை, உரைக்குங்கால் - சொல்லுமுகையில், (அச்சொற்றொடர்கள்) குன்றின்மேல் - மலையின்மேல், கொட்டும் - கடாவப்படும், தறிபோல - (மரத்தாற்செய்யப்பட்ட) முளைகூர்சிறைதவனுபோல, தலைதகர்ந்து - தம்தலைசிறைதகந்து, சென்று இ

சையா ஆகும் - போய்ப்பொருந்தாதன ஆகின்ற, செவிக்கு - (அவரது) காது களுக்கு, (அவ்வுரைத்தல்) பன்றி - பன்றிகளினது, கூழ் - கூழைவார்ப்பதற் குரிய, பத்தரில் - சிறுதொட்டியில், தேமா - மதுரமாகியமாங்கனிகளை, வடித்தால் அற்று - பிழிந்தாற்போலும். எ - று.

தலைஎன்றது சொற்றொடரின் றெழுத்தை. தேமாவடித்தற்றென்ற வுவமையால் சொற் றொடரின்ருமையும் பெருமையும் கெட்டுப்பயன்படா என் பதுபெற்றும். பின்னதாதலால் பயன் ஆறெனப்பட்டது. தறி முதலிலை த்தொழிலாகுபெயர். ஆகுமென்னும் பெயரெச்சம் செவியென்னு நிலப்பெ யர் கொண்டது. (எ)

பாலாற் கழீஇப் பலநா னுணக்கினும்

வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக் கிருந்தன்று

கோலாற் கடா அய்க் குறினும் புகலொல்லா

நோலா வுடம்பிற் கறிவு.

(இ - ள்.) பலநாள் - எண்ணிறந்தநாள், பாலால் - பாலினால், கழீஇ - கழுவி, உணக்கினும் - உலர்த்தினாலும், வாலிது ஆம்பக்கம் - வெண்மையு டையதாகின்றதன்மை, இருந்தைக்கு - கரிக்கு, இருந்தது அன்று - இருந்தது இல்லை, அதுபோல நோலாத - கல்வியறிவு பெறுதற்கேற்ற அறத்தைச் செய்யாத, உடம்பிற்கு - ஒருவனுக்கு, கோலால் - கோவினால் கடாய் - (அவன்காதில்) கடாவித்தொளைசெய்து, அறிவு - அறிவை விளக்கும் பொருள்களை, கூறினும் - சொல்லினும், புகல் ஒல்லா - (அவை) புகுதல் இசையா. எ - று.

கழீஇ சொல்விசையளபெடை. மற்றது செய்யுளிசையளபெடை. பா லாற் கழுவுதல் கோலாற்கடாவுதலுக்கும், உணக்கல் கூறுதலுக்கும் உவமை யெனக்கொள்க. இருந்ததென்பதும், நோலாதவென்னும் எதிர்மறைப் பெய ரெச்சமும் ஈறுதொகுத்தலும், கூறினென்பது முதல்குறுக்கலும் பெற்றன. இப்பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டாய்க் காரியமாகிய உடம்பைக்கொ ண்டது. கூறுமறிவினை யுணருந்தன்மையில னாதலாகிய இழிவு பற்றி அறி விலானை உடம்பென்றார். இது திணைவழு வமைதி. வாலிது உரியடியாக ப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; வால் பகுதி, இ சாரியை, து ஒன்றன்படர்க் கைவிகுதி.

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லா

திழிந்தவை காமுறா உ மீப்போல்—இழிந்தவை

தாங்கலந்த நெஞ்சினூர்க் கென்னுநர் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் தேர்வு.

(இ - ள்.) பொழிந்து - (தேனை) சொரியாநின்ற, இனிதநாறிலும் - நன்மணம்மணக்கினும், பூ - மலரிடத்து, மிசைதல் - தேனுண்ணலுக்கு, செல்லாது - செல்லாமல், இழிந்தவை - இழிந்தபொருள்களை, காமுறும் - விரும்பி உண்கின்ற, ராப்போல - ஈயைப்போல, இழிந்தவை - இழிவாகியகருத்துகள், கலந்தநெஞ்சினூர்க்கு - பொருந்தியுள்ளமனமுடையார்க்கு, தக்கார் - மேன்மக்களுடைய, வாய் - வாயிலுண்டாம், தேன்கலந்த - இனிமையுள்ள, தேற்றச்சொல் - தெளிவைத்தருஞ்சொற்களினது, தேர்வு - துணிவு, என் ஆகும் - யாதுபயனைத்தரும். எ - று.

இனிதெனும் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர் நறுமணத்தக்காயிற்று. முன்னுள்ள இழிந்தவை இடக்காடக்கல். அவைபவ்விமுதலியவை. தக்காருடையதுணிவு அவர் சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. வாயெனவேண்டாது கூறியது அது தேன்கலந்ததேற்றச்சொல்லோடுபயிலும் சிறப்புணர்த்தற்கு. உயர்ந்தோருடையசொல் தமக்குப்பயன்படாமையால் இழிந்தோர் கேட்க விரும்பாரென்பது கருத்து. (க)

கற்றா ருநாக்குவ கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்னெஞ் சுதைத்தலான் - மற்றுமோர்
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ்.

(இ - ள்.) கற்றார் - கற்றுவல்லோர், உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற, கசடு - (விபரீதஐயங்களாகிய) பழுது, அறும் - நீங்குதற்குக்காரணமாகிய, நுண்கேள்வி - கேட்டுணரத்தக்க னுட்பமாகியபொருளை, பற்றாது - (உறுதிப் பொருளை) கொள்ளாமல், தன்னெஞ்சு - தன்மனம், உதைத்தலான் - அவமதித்து விடுதலால், கீழ் - கீழ்மகன், ஓர்தன்போல் - சிறுமையாகியதன்னைப் போன்ற, ஒருவன்முகம்நோக்கி - ஒருபேதையினுடைய முகத்தைப்பாராநின்று, தானும் - அறிவில்லாத தானும், ஒர்புல்கோட்டி - ஒருசிறு கபையை, மற்றும் கொள்ளும் - மேலும் அங்குக்கொள்ளுவான். எ - று.

பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப் பட்டது. உதைத்தல் அவமதித் தலையுணர்த்தியது. நுண்கேள்வியை உணர்ந்துகொள்வதற்குரிய நல்லறி வில்லாமையால் கீழ்மக னெஞ்சுபற்றாது அவமதிப்பதாயிற்று. பன்

கோட்டிகொள்ளுமென்றது இழிபொருளை எடுத்துப்பேசுதலை. மற்று வினை மாற்றுப்பொருளது. மற்றுமென்றவுமமை இறந்தது தழீஇயதிலும், மற்றது அதனோடு இழிவு சிறப்பிலும் வந்தன. (௧௦)

ஆம். ௨௭ - அதிகாரம் நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது தேடினாளுக்கும், பிறர்க்கும் பயன்படாத செல்வத்தினிய ல்பைக் கூறுவது. தேடினானது நன்றியின்மையாகியகுணம் அவன் செல்வ த்தின்மேலேற்றப்பட்டது, அறிவிலான் தேடியசெல்வமே இங்ஙனமாத லால் இஃது அறிவின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வம்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

(இ-ள்) அருகலது ஆகி - (தம்பிடத்துக்கு) அருகி லுள்ளதாய், பலபழு த்தக்கண்ணும் - பலகணிகளைப் பழுத் திருப்பினும், பொரிதாள் - பொரிந்த அடியையுடைய, விளவினை - விளமரத்தை, வாவல் - வெளவால்கள், குறு கா - (அக்கணிகளை யுண்ணவிரும்பி) நெருங்கமாட்டா, (அதுபோல) பெரிது அணியர் ஆயினும் - மிகுதியும் அருகிலுள்ளவராயிருப்பினும், பீடு இலார்செல் வம் - பெருமைக்குணமில்லா தவரதுசெல்வப்பொருள், கருதும் - (மானக்கெடா த இரப்போரால்) கினைக்கப்படும், கடப்பாட்டது - ாகையுடையது, அன்று அல்லதாம். ௭-று.

அருகலது பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பட்டர்க்கைப்பெயர் ; அருகுபகு தி, அல், அசாரியை, துஒன்றைபட்டர்க்கைவிசுதி, உகராகேடுசெந்தி. அருகலதா கிளன்பதற்குக் குறைதலிலதா கிளனஉரைத்தலுமாம் ; அருகு முதனிலைத்தொ ழிற்பெயர் உடையாரது ாகைத்தொழில் அவர் செல்வத்தின் மேலேற்றப்ப ட்டது. ஒருவனுக்குாகை தவிருந்தன்மையதன் றுதலால் அதனைக் கடப்பாட் டதென்றார். தாளென்றது அளையை. (௧)

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
களளிமேழ் கைநீட்டார் சூழும்பூ வன்மையால்

செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங்கீழ்களை

நள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அள்ளிக்கொள்வது அன்ன - அள்ளிக்கொள்ளுதற்குத்தக்க அவ்வளவான, குறுமுசிழ் ஆயினும் - சிறியபோரும்புகளையுடையனவாயினும், குடும்பு அன்மையால்-(அவை) அணிவதற்குரியமலர்களல்லாமையால், கள்ளி மேல் - கள்ளிகளின்மேல், கைநீட்டார் - (பூவிருப்புள்ளார் அவ்வரும்பைப்பெறவேண்டி) கையைநீட்டார், (அதுபோல) செல்வம்-செல்வத்தை, பெரிது உடையர் ஆயினும் - மிகுதியாக உடையாராயினும், கீழ்களை - 'கீழ்மக்களை, அறிவு உடையார் - நல்லறிவுடையமேலோர், நள்ளார் - (அச்செல்வத்தைப்பெறவேண்டி) நெருங்கார். எ - று.

கொள்வதென்பது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலத்தொழிற்பெயர். அது ாறுதொகுக்கப்பட்டது. முசிழ் சினையடியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைக்குறிப்புவினைப்பெயர். . அள்ளிக்கொள்வ தன்ன என்பது அரும்புகளினளவின்மை குறித்துநின்றது. குடும்பு அன்மையாகிய இழிவைக்குறிப்பிக்கப்பெறப்பதற்குக் காரணமாகிய கைநீட்டலொன்றையே கூறினர் அறிவுடையார் என்றது மானங்கெடாத இரவலரை. (உ)

மல்கு திரையு கடற்கோட் டிருப்பினும்

வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்

செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் சேட்சென்றும்

நல்குவார் கட்டே நசை.

(இ-ள்.) மல்கு - பல்வாக வருகின்ற, திரையு - அலைகளை யுடைய, கடற்கோடு - கடற்கரையில், இருப்பினும் - (நீர்விருப்புள்ளோர்) இருப்பா ராயினும், உவர்தில் - உப்பில்லாத, வல்லூற்று - சிறுகச்சுரத்தலை யுடைய, கிணற்றின்கண்சென்று - (தூரத்துள்ள) சிறுகிணற்றினிடத்துச் சென்று, உண்பர்-நீருண்பர், (அதுபோல) செல்வம் பெரிது உடையர் ஆயினும் - தமக்கு அருகில் (கீழ்மக்கள்) செல்வம் மிகுதியாக உடையாராயிருப்பினும் (அவர்பாற் செல்லாமல்) சேண்சென்றும் - நெருந்தூரஞ் சென்றும், நசை - (அறிவுடையோர் இரக்க) விரும்புகல், நல்குவார்கட்டே - ாயும் மேன்மக்க ளிடத்ததே ஆம். எ - று.

பொருளில் தந்துரைத்தனவெல்லாம் உவமையாற்றலாலென்க. உம்மைகள் மூன்றில் மூன்றைய இரண்டும் உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது இழி

வுசிறப்பு. ஏபிரிசிலே. கட்டு இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று, நல்குவா
ர்கட்டு ஒற்றுமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலை ; அவ்
வாறாவது கட்டென்னுஞ்சொல்லின் முதனிலைகொண்டது. (ங)

புணர்கடல்குழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே

உணர்வ துடையா நிருப்ப—உணர்விலா

வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வோ

பட்டும் துகிலு முடுத்து.

(இ - ள்) புணர் - இடையி லுறத, கடல்குழ் - கடலால் சூழப்பட்ட,
வையத்து - பூமியில், உணர்வது - (எல்லாதாங்களையும்) அறியும் அறிவை,
உடையார் - உடைய மேன்மக்கள், இருப்ப - (செல்வத்தைப் பெறும் படி)
இருக்க, உணர்வுஇல்லாத - அவ்வறிவில்லாத, வட்டும் - உண்டை யையும்,
வழுதுணையும் - கண்டங்கத்திரிச்செடியையும், போல்வாரும் - ஒத்தகீழ்மக்
களும், பட்டும் - பட்டாடையையும், துகிலும்-மெல்லிய ஆடையையும், உ
டுத்துவாழ்வார் - உடுத்துக்கொண்டு வாழ்வடையரா யிருக்கின்றார், (ஆதலால்)
புண்ணியமோ - புண்ணிய மென்பதோ, வேறே - முறைபிறழ் வுடையதே
ஆம். எ-று.

மேன்மக்கள் செல்வத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்க, கீழ்மக்கள் எ
ல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்றுவாழ்வதை நோக்கிச் செல்வத்துக்குக்காரண
மாகிய புண்ணியத்தின் சிறப்பினை உண்மையெழுத்து வேறெனப் பிறி
தொன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இது சிறப்பவறுதி. கடல் இடையில் அறாம
லிருத்தலால் அதற்குப்புணரென்பது அடையாகவந்தது. இதுபற்றியே கடலு
க்குப்புணரியெனப் பெயர்வழங்கும். தாம்சொல்லியசொல் புரளுதலால்வட்டு
ம், இரப்போர்தம்மிடத்துப் பெறவேண்டியதொன்றை மிகவருந்திப் பெறவே
ண்டதலால் வழுதுணையும் கீழ்மக்களுக்கு உவமையாயின. ஓஉயர்வுசிறப்பு. மு
ன்னுள்ள ஏதேற்றப்பொருளது ; பின்னது அசைநிலைப் பொருளது ; இரக்
கப்பொருள் தென்னுமொக்கும். உணர்வது உடையார் தொழிலைக்கருவியின்
மேலேற்றிக் கூறப்படுவதாகிய வினையாலணையும்பெயர் ; ஒருவ னுணர்தற்கு
அறிவு கருவியாதலாலென்க. (ச)

நல்லார் நயவ நிருப்ப நயமிலாக்

கல்லார்க்கொன் றுகிய காரணம்—தொல்லே

வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்

நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(இ-ள்.) வேல் - வேல்போலும், நெடுகண்ணாய் - நெடுமையாகிய கண் கையுடையாளே, நல்லார் - (யாவர்க்கும்) நல்லவராகி, நயவர் - (கற்குந்தோறும் நூற்பொருள்தரும்) இன்பமுடையார், இருப்ப-பெறுதவராயிருக்க, நயம்இல்லாத, - அவ்விற்பயில்லாத, கல்லார்க்கு - மூடர்களுக்கு, ஒன்று - செல்வமாகிய ஒர்பொருள், ஆகியகாரணம் - உண்டாயிருக்கிறகாரணம், தொல்லை-முன்செய்த, வினைப்பயன் - நல்வினையாகிய பயன், அல்லது - அல்லாமல், நினைப்ப - எண்ண, வருவது ஒன்று - (அவ்வெண்ணத்தில்) வருவதாகிய ஒருகாரணம், இல் - இல்லை. எ-று.

செய்யத்தகுவனவற்றை அறிந்துசெய்யவல்ல கல்வியறிவுடையானாச் சாராமல், அவற்றை அறிந்துசெய்யமாட்டாத கல்லாதவனாச் செல்வப்பொருள் சார்ந்திருத்தல் முறைபிறழ்வன்றெனக் காரணங்கூறியவாறாயிற்று. நயவர் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; நயம் பகுதி, மகரக்கேடும், வகத்தோற்றமுஞ்சந்தி, அர் பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி; இதில் அத்துச்சாரியை தொகுத்தலெனினு மொக்கும். நல்வினை பிறப்பின்பயனுளொன்றாதலால் அதனை வினைப்பயனென்றார். வினைப்பயன் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைநிலை. ஆறாவதன் தொகைநிலையாகக்கொண்டால் பயன்செல்வமாகிய காரியமாமே அன்றிக் காரணமாகாமையால் கொள்ளலாகாதென்க. உலகத்தில் யாவருள்ளும் தன்னையுடையானை மேம்படச்செய்யவல்லதாதலால் செல்வப்பொருளை ஒன்றென்றார். ஒன்றென்பன இரண்டும் எண்ணலையையாகுபெயர். நல்லார் குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. (௫)

நாறாத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்

நீறாய் நிலத்து விளியரோ—வேறாய்

புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்

நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து.

(இ - ள்.) நன்மலர்மேல் - தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய, பொன்பாவாய் - பொன் பிரகிமைபோன்ற திருமகளே, பொன்போலும் - பொன்போலக் குணமாறுதலில்லாத, நன்மக்கள்பக்கம் - மேலோரிடத்தில், துறந்து - புகுதலைவிட்டு, வேறாய் - (மக்கட்டன்மையில்) வேறுபட்ட, புன்மக்கள்பக்கம் - கீழ்மக்களிடத்து, நீ புகுவாய் - நீ சேர்வாய், (ஆதலால்) நிலத்து - பூமியில், நாறாத - மணக்காத, தகடேபோல் - புறவிதழையேபோல அவமதிக்கப்பட்டு, விளிந்து - இறந்து, நீறு ஆ-சாம்பராகக்கடவை. எ-று.

பெற்றசெல்வத்தைப் பயன்படச்செய்யவல்ல மேன்மக்களது வறுமையையும், அதனைப்பயன்படச்செய்ய வறியாத கீழ்மக்களது செல்வத்தையும் கண்டு மனம்பொறும் லிவ்வாறு செல்வியைக் கூறுவாராயினார். போலென்னும் இடைச்சொல்லியாகிய முதனிலை வினையெச்சப் பொருள்பட நிறைது. பாவை உவமையாகுபெயர். விளிந்தபின் நீரூதல் வேண்டு மாதலால் நீரூய்விளி உன்பதைப் பின்முன்னாக நிறுத்தி விசுவாசத்தாக் கூட்டிஉரைக்க. விளி ஆய்விசுவாச புணர்ந்துகெட்ட ஏவலொருமைவினை. துறந்து, புருவாயென்பன இலக்கணை. ஏ பிரிநிலை. (சு)

நயவார்க ணல்குரவு நாணின்று கொல்லோ
பயவார்கட் செல்வம் பரம்பப்—பயின்கொல்
வியவாய்காண் வேற்கண்ணு யிவ்விரண்டு மாங்கே
நயவாது நிற்கு நிலை.

(இ - ள்) வேல் கண்ணாய் - வேல் போலும் கண்களை யுடையாளே, நயவார்கண் - உலகநடையை அறிந்து நடப்பவரிடத்துள்ள, நல்குரவு - வறுமை, நாண் இன்றுகொல் - நாணமிலதோ, பயவார்கண் - (பிறர்க்கு) பயன்படுத லில்லாரிடத்துள்ள, செல்வம் - செல்வப்பொருள், பரம்ப - நீங்காமல்பெருகுதலால், பயின்கொல் - பிசினே, இவ்விரண்டும் - இவ்வறுமையும் செல்வமும், ஆங்கு - அவ்விருவகையாரிடத்து, நயவாது - தமக்கு இன்பமில்லனவாகி, நிற்கும் நிலை - நிலைத்திருக்கும் இருப்பை, வியவாய் - வியந்து கொள், எ - று.

மேன்மக்கள் தன்னைமதியாமல் தாம்செய்யவேண்டிய ஒப்புரவு களைச் செய்துவருதலால் அவரிடத்துள்ள வறுமைக்கும், கீழ்மக்கள் ஒப்புரவு களைச் செய்து தன்னைப்பயன்படுத்தாதலினமையால் அவரிடத்துள்ள செல்வத்தாகும் இன்பமிலதாயிற்று. இவ்விரண்டும்அவ்விருவரிடத்தும்நீங்காமல்நிற்பதைப்பற்றி முறையே நாணமிலதோ, பிசினேஎன ஐயப்படுவனவும் வியக்கப்படுவனவுமாயின. பயவார் எதிர்மறைவினைப்பெயர் ; பயமென்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த பய பகுதி, வ் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுவாச, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர் பல்லோர்படர்க்கைவிசுவாச, விசுவாச ஆகாரககேடு முதற்குறை. பரம்ப காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சம். கொல்லிரண்டும் ஐயம். ஓ நற்றசை. வியவாய் ஏவலொருமை விதிவினை. நயவாது எதிர்மறைவினையெச்சம். காண் முன்னிலையசைச்சொல். (எ)

வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று

கலவைக ளுண்டு கழிப்பார்—வலவைகள்

காலாறுஞ் செல்லார் கருணையாற் றுய்ப்பவே

மேலாறு பாய் விருந்து.

(இ-ள்.) வலைவகள் - (பிறர்க்கு உபகரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்ய) கூடியவர்கள், அல்லாதார்-அல்லாதமேன்மக்கள், கால்-தங்கால்களால், ஆறுசென்று - நெடுந்தூரவழிநடந்து, கலைவகள் - (அம்முயற்சியால் கிடைத்த) கலப்பாகிய வுணவுகளை, உண்டு கழிப்பர் - உண்ணுகின்றின்று காலங்கழிப்பார்கள், வலைவகள் - (தாமுடைய செல்வத்தினால் அவற்றைச் செய்ய) கூடிய கீழ்மக்கள், கால் - தங்கால்களால், ஆறும்செல்லார் - நெடுந்தூரவழியும் நடவாமல், விருந்து - (பிறரிடும்) விருந்தினுணவை, மேல் - தம்முடம்பில், ஆறுபாய - ஆறுபோல வியர்வையாயாநிற்க, கருணையால் - பொரிக்கறிகளோடு துய்ப்ப - உண்பார்கள். எ - று.

வலைவகள் ஒன்றைச் செய்யமாட்டுவோர். இது பண்படியாகப்பிறந்த பெயர்; வல் பகுதி, அ சாரியை, வ் சந்தி, ஐ ஆண்பாற்படர்க்கைவிசுதி; இவ்வாறுமுடிந்ததின் பெயர் கள்விசுதி ஏற்றுப் பலர்பாலுக்குரியதாயிற்று. ஐ விசுதி பெண்பாலையும் உணர்த்தலால் வலைவ ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குத்தலைமைபற்றி ஆண்பாலுக்காயிற்று. இதில் வன்மைசெல்வமுடைமையால் பிறர்க்கு உபகரிக்கக்கூடியவன்மை. உணவின் சிறுமைதோன்றும் கலைவகளைன்றும், பெருஞ்செல்வத்தின லொன்பதுதோன்றக் காலாறுஞ்செல்லாரொன்றும், உடலுக்கு நேரும் வருத்தத்தையும், மானக்கேட்டையும் நோக்காமல், வயிற்றை நிரப்புவதென்றையே நோக்குவாரொன்பதுதோன்ற மேலாறுபாயவென்றும், தம்பொருளா லுண்ணுனொன்பதுதோன்றவிருந்து துய்ப்பவென்றுங் கூறினர். ஆலுருபு “பெண்டகையால் போமர்க்கட்டு” என்பதிற்போல உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. கலைவ தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; கல் பகுதி, வ் சந்தி, ஐ செய்யப்படுபொருண்மை விசுதி; உண்டென்றகுறிப்பால் உணவின்மேலது. புதுமைவையுணர்த்தும் விருந்தென்பது முன் அறிந்திருத்தலால் குறித்துவருவாரும், அது இல்லாமையால் குறியாமல் வருவாருமாகிய புதியவருக்குப் பண்பாகுபெயராய் அவர் பொருட்டுச்செய்யப்பட்ட உணவுக்குக் காரணவாகு பெயராயிற்று. ()

பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியொடு பிள்வாட

மின்னொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கான்றுகுக்கும்

வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்

வண்மையு மன்ன தகைத்து.

(இ - ள்.) பொன்சிறம் - பொன்னினது நிறம்போலும் நிறமுள்ள, செம்நெல் - செந்நெல்வினையும்பயிர், பொதியொடு - மேல்முடியுதாளுடனே, பீள்வாட - கதிராகிய கரு வாடாநிற்குமின்னொளிர் - மின்னல் விளங்குகின்ற, லானம் - மேகம், கடலுள்ளும் - கடலினிடத்தும், கான்று-நீரைக்கக்கி, (பெய்து) உகுக்கும் - சிந்தும், வெண்மையுடையார்-புல்லறிவை யுடையார், விழுச் செல்வம் - சிறப்பைத்தருஞ்செல்வம், எய்தியக்கால்-(முன்வினையால் தம்மை) அடைந்தால், வண்மையும் - அவரதுகையும், அன்னதகைத்து- அதுபோலும் தன்மையது. எ - று.

அன்னதகைத்தென்ற உவமையில் செந்நெற்பொதியொடு பீள்வாட என்றதினால் தமக்குரிய ஒப்புரவுகளைச் செய்யவல்லமேலார் வருந்தாநிற்களனபதும், கடலுள்கான்று குக்குமென்றதினால் பிறர்க்குப்பயன் படுதலில்லாத பெருஞ்செல்வத்தினர்க்கு அவரொன்பதும், விழுச்செல்வ மென்றகனால் இம்மைமறுகைக்குரிய எல்லாச்சிறப்பையுந் தருவதெனபதும் பெற்றும். வெண்மையுடையாராதலின் விழுச்செல்வமெய்தியதற்குக் காரணம் வருவிக்கப்பட்டது. வெண்மை அறிவினது முதிர்ச்சியினமை. பொன்னிறமென்னும் விசேடணம் செந்நெலென்னும் இயற்பெயர்ப்பொருளை விசேடிக்கவந்தது. நெல்சினையாகுபெயர். கடலுள்ளுமென்ற உம்மை இழிவு சிறப்பு. வண்மையுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. (க)

ஒதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாதும்
ஒதியனையா ருணர்வுடையார்—தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரும்
நல்கூர்ந்தா ரீயா ரெனின்.

(இ - ள்.) உணர்வுஇலார் - (உலகத்தோடொக்கநடத்தலை) அறிதவில்லாதவர், ஒதியும் - (பலதூலகனையும்) கற்றறிந்தவராயினும், ஒதார் - கல்லாதவரோ, உணர்வுடையார் - (அந்நடையை) அறிதலுடையார், ஒதாதும்-கல்லாதவராயினும், ஒதிஅனையார் - கற்றவனைஒத்தவரோ, இரவாதார் - இரக்காதமானமுடையார், தூய்தாக - (ஒருபொருளும்)இலதாக, நல்கூர்ந்தும் - வறுமையடைந்தவராயினும், செல்வர் - எல்லாச் செல்வமு முடையாரோ, செல்வரும் - செல்வமுடையாரும், ராயாரனின்- (இரப்பவர்க்கு) கொடாராயின், நல்கூர்ந்தார் - வறியவரோ. எ - று.

கல்வியறிவுக்குப்பயன் உலகத்தோடொக்க நடத்தலும், செல்வத்துக்குப்பயன் இரப்போர்க்கேதலுமாதலால் அவையில்லாரா ஒதாரொன்றும், நல்கூ-

ரந்தாரொன்றும், அந்நடையையுடையாரை ஒதியணையாரொன்றும், மானங்கெடாதுவாழ்தலே உயிர்வாழ்தலாமாதலால் மானங்கெட இரவாதாசச்செல்வொன்றுக்கூறினர். தேற்றேறாரங்கள் விகாரத்தால்தொக்கன. ஒதிதொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; ஒது பகுதி, இ வினைமுதற்பொருண்மைவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. ஒதி யணையாரொன்பதை ஒதினாலைய ரொனப்பதம்பிரித்து, எல்லாநூல்களையும் கற்றாற்போல்வொன உரைப்பினும் பொருந்தும். கற்காமல் கல்வியறிவு பெறப்படாமையால் அவர் ஒதியணையாரொனப்பட்டார். ஒதியும், செல்வருமென்னு மும்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன; மற்ற இரண்டும் இழிவுசிறப்புப் பொருளன. (௧௦)

உஅ - ஆம்^{*} அதிகாரம் ஈயாமை.

- அஃதாவது பொருளுடையார் ஏற்போர்க்கு அதைச்செய்யாமையின் பயணக்கூறுவது. நன்றியில் செல்வத்தாலாகும் தாமுண்ணாமை, ஒளிநிறுக்காமை, புகழ்செய்யாமை, கேளிர்துயர்க்ளையாமை, இரப்போர்க்கீயாமை முதலிய பலவற்றுள்ளும் மிகவிழிந்த தீயாமையாதலால் அதனை எடுத்துக் கூறுவாராயினர். இதனால் அதிகாரமுறைமை இனிதுவிளங்கும்.

நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையால்

அட்டது பாத்துண்ட லட்டுண்டல்—அட்ட

தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாக்கட்

கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு.

(இ ள்) உளவரையால் - (ஒருவர் தமக்கு) உள்ளபொருளளவினால், அட்டது - சமைத்த உணவை, நட்டார்க்கும் - சுற்றத்தார்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும் - விருந்தினர்க்கும், பாத்து - பகுத்துக்கொடுத்து, உண்டல் - உண்ணுதலே, அட்டுண்டல் - சமைத்துண்ணலாம், அட்டது - சமைத்த உணவை, அடைத்து - (கதவை) மூடிவைத்து, இருந்து - தனியராயிருந்து, உண்டு-உண்டு, ஒழுகும் - இவ்வாறுயிர்வாழ்கின்ற, ஆவது - (தாம்)பெருகுதற்குக்காரணமாகிய அறம், இல்மாக்கட்கு - உண்டாகுதலில்லாத மக்களுக்கு, ஆண்டைக்கதவு - துறக்கவுலகத்தின்கதவு, அடைக்கும் - அடைக்கப்படும். ஏ -று.

நட்டாரொன்றதுபிறப்பின்முறையாலாகிய சுற்றத்தாராயும், மற்றவரையும். நள்ளாதாரொன்றது இழுவகைவிருந்தினரை. அட்டது வினை முதல்வினையைச்செய்யப்படு பொருளின்மேலேற்றிக்கூறும் வினையாலணையும் பெயர்.

இவ்வாறன்றிச் செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயரொனலுமாம் இதில்படு விசுதி முதலியனதொகுத்தலென்க. அடைக்குமென்பதும் செயப்பாட்டு வினை. துறக்கத்தை ஆண்டமென்றார் அது செய்மைத்தாதலால். ஆவதென்பதும் வினையாலணையும்பெயர். பாத்து இறந்தகாலவினையெச்சம், இதில்பகுதி பகுளன்பதன் மருஉ ஆகிய பா.

(க)

எத்துணை யானு மியைந்த வளவினில்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர் மஹைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்தியக்காற் பின்னறிது மென்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் தூள்.

(இ-ள்.) எத்துணையானும்-எவ்வளவானாலும், இயைந்த அளவிலில்-(தம்மால்) கூடியவளவினில், சிறு அறம் - சிறிதாதலாகிய அறத்தை, செய்தார் செய்தவர், தலைப்படுவர் - (மக்களுள்) முதன்மை யாவர், பெருசெல்வம் - பீடருஞ்செல்வத்தை, எய்தியக்கால் - அடைந்துள்ளபோது, பின்-மூப்பின் காலத்தில், அறிதும் என்பார் - (அறநதை) செய்வோமெனக் கருதுவோர், பழி- (யாவராலும்) பழிக்கப்படுகின்ற, கடல்துள் (துன்பமாகிய) கடலில், அழிந்தார் - மூழ்கி அழிந்தவராவர். எ-று.

அழிந்தாரொன்றினால் கடல் துன்பத்தின்மேலது. பழிகடல்வினைத்தொகையிலே, பழி எனப்படுபெயராயின் பழிக்கடலெனக் ககரச்சந்திபெறும். அத்துசாரியை. மஹை அசைநிலை யிடைச்சொல்; ஈற்றிலுள்ளஐஆண்டை என்பதிற்போல இடைச்சொல்லையுறுத்தவந்தசாரியை. தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் அழிந்தாரொன இறந்தகாலமாயிற்று.

(உ)

துய்த்துக் கழியான் துறவோர்க்கொன் றீகலான்
வைத்துக் கழியு மடவோனே—வைத்த
பொருளு மவனை நருமே யுலகர்
நருநு மவனை நரும்.

(இ - ள்) துய்த்து - (உலகின்பங்களையும்) அதுபவித்து, கழியான் - இறவாமலும், துறவோர்க்கு - துறவிகளுக்கு, ஒன்றுஉம் - ஒருபொருளையும், ரகலான் - நாக்கிறவாமலும், வைத்து - (வருந்தித்தேடியபொருளை) வைத்து, கழியும் - இறக்கின்ற, மடவோன் - ஆயிவிலலானால், வைத்த பொருளும் - சேமித்துவைக்கப்பட்டபொருளும், உலகத்து - உலகத்திலே, அவனை - அச்சேமித்துவைத்தவனை, நரும் - (தேடிய உணுபொருளல்லேனென்று அவமதித்துச்சிரிக்கும், அருளும் - கருணையும், அவனை - அவ்வயிவில்லானை, நக

ம் - (அறச்செயலுக்குக்காரணமாகிய என்னைப்பெற்றிலாயென்று) அவமதித்துச்சீரிக்கும். எ - று.

மடவோனென்பதில் ஐ சாரியை. ஒன்றென்பதனீற்றில் இழிவு சிறப்போடுமுற்றுப்பொருளாதாகிய உம்மைதொகுத்தலாயிற்று. இம்மைமறுமைப்பயன்களைத் தருவதுபொருளும், இம்மைமறுமை இரண்டிலுந்துணையாவது அருளும் ஆதலால் நகுவனஆயின. பொருளும் அருளும் நகுமென்றதாயிற்றுதலில்லாத அஃமீணப்பொருளை இயற்றநபோலக்கூறும் இலக்கணம்முன்னுள்ள உம்மை எதிரது தழீஇயதும், பின்னது இறந்தது தழீஇயதுமென்க. கழியுமென்னும்பெயரெச்சம் காரியப்பொருட்டாய்த் தன்காரணமாகிய மடவோனென்னும் பெயரின்மடமையென்னு முதனிலைகொண்டது. (ங)

கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ மில்லத்
துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால்
ஏதிலான் றுய்க்கப் படும்.

(இ - ள்.) கொடுத்தலும் - (அறத்தின் பொருட்டு) ஈதலையும், துய்த்தலும் - (தான்) அதுபவித்தலையும், தேற்றாத - தெனியாத, இடுக்கு உடைய - உலோபத்தன்மையையுடைய, உள்ளத்தான் - உள்ளமுடையோன், பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - அடைந்துள்ளபெருஞ்செல்வம், இல்லத்து - (தன்னுடைய) குடியிற்பிறந்த, உரு உடைய - நல்ல உருவமுடைய, கன்னியரைப்போல - கன்னியரின்பத்தைப் பிறாணுபவிப்பதுபோல, பருவத்தால் - தகுந்த காலத்தில், ஏதிலான் - அயலானால், றுய்க்கப்படும் - அதுபவிக்கப்படும். எ - று.

ஒருவன் தன்குடியிற்பிறந்த கன்னியரைப்பாதுகாத்துவந்து அவரின்பத்தைத் தான்பெற இயைபில்லாமையால் தக்கபருவத்தில் பிறன் பெறத்தருதல்போல, உலோபன் தான்பெற்றபொருளைப்பாதுகாத்துவந்து, அதனைக் கொடுத்தலும் துய்த்தலுமாகிய இயைபில்லாணுகித் தானிறந்தகாலத்தில் பிறன்பெற இழப்பானென்பது. இல்லத்துக்கன்னியரை உவமித்தது அவனதுபொருளை இழித்தற்கென்க. தேற்றாத என்னும் காரியப்பொருட்டாகிய தன்வினைப்பெயரெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. இதுபிறவினைக்கும் வரும். இடுங்கு தல் விசுதிபுணர்ந்து கெட்டமாத்நிரத்தில் இடுக்கெனத்திரிந்த தாதலால் - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். இடுங்குதல் சுருங்குதல். இ

து பொருள் நல்வழியில் அழிதலில் உள்ளம் விரியாமல் சுருங்கலாகிய உலோ பகுணத்தை உணர்த்திற்று. (ச)

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றுறல்பார்த் துண்பர்
மறுமை யறியாதா ராக்கதிற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்) எறி - அலைகளைஎறிகின்ற, நீர் - நீரின்மிகுதியையுடைய, பெ ருக்கடல் - பெருவடிவினதாகியகடலை, எய்திஇருந்தும் - (ஒருவர் தம்மருகே) பெற்றிருந்தும், நீர்அறு - நீரில்லாத, சிறுகிணறு - சிறுவடிவினதாகிய கிண ற்றினது, ஊறல் - ஊற்றுநீரை, பார்த்து - தேடிச்சென்று, உண்பர் - உண் னுவர், (அதுபோல்) மறுமைஅறியாதார்-மறுமையின்பத்தை அறியாத கீழ் மக்களது, ஆக்கத்தின் - (பிறருக்குப்பயன்படாத) பெருஞ்செல்வத்தினுய், சான்றோர் - (தாரத்திலுள்ள) மேன்மக்களது, கழிநல்குரவே - மிக்கவறுமையே,தலை - சிறந்ததாகும். எ - று.

ஆதலால் மானங்கெடாத இரவல் மேன்மக்கள் வறுமையடைந்திருப்பி னும் அவளாயே அடைந்து இரந்துண்பொன்பது இசையெச்சம். நல்குரவெ ன்றது பொருளினது சுருக்கத்தை. ஊறல் தொழிலாகுபெயர். ஐந்தனுருபு உ றழ்பொருளின்கண்வந்தது. சான்றோர் நல்குரவுற்ற காலத்தாஞ்செய்யும்ஒப் புரவுகளைச்செய்வராதலின் அது தலையாயிற்று, ஏ பிரிசிலை. (இ)

எனதென தென்றிருக்கு மேழை பொருளை
எனதென தென்றிருப்பென் யானும்—தனதாயின்
தானு மதனை வழங்கான் பயன்றுவவான்
யானு மதனை யது.

(இ - ள்.) எனது எனது என்று - என்னுடையபொருளை யென்றுது ணிந்து, இருக்கும்-இருக்கின்ற, ஏழை - அறிவிலானது, பொருளை - செல்வப் பொருளை, யானும் - (வருந்தித்தேடாத) நானும், எனது எனது என்று-என் னுடையபொருளையென்றுதணிந்து, இருப்பென் - இருப்பேன், தனதுஆயி ன் - தன்னுடையபொருளாயிருப்பின், தானும் - வருந்தித்தேடிய தானும்,அ தனை - அவ்வாறு துணிந்திருக்கும் பொருளை, வழங்கான் - (அறத்தி ன் பொருட்டு) வழங்குதல்செய்யான், பயன் - (அதனாலும்) பயனாகிய இன்பங்களை, தவ்வான் - அநுபவியான், யானும் - (எனதெயென்றுதுணிந்

த) நானும், அதனை - அப்பொருளை, அது - வழங்கேன் பயனாகிய இன்பங்களையும் அதுபவியேன். எ - று.

பொருளைவருந்தித்தேடினவன் தககவாறு அழிக்காமல் வைத்திருப்பா னாயின் அப்பொருளுக்கு அவன் அங்கியனே என்பது கருத்த. எனது தன தென்பன பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்கள். அடுக்குகள் து ணிவுப்பொருளன. முதலீறுகளில்லிற்ற உம்மைகள் இறந்தது தழீஇ யத னோடு இழிவு சிறப்புப்பொருளன. இடையிலிற்ற உம்மை எதிரது தழீஇய தனோடு உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. அது என்னுக்குறிப்புவினைமுற்று தொ குதியொருமையாய் வழங்காமையையும், பயன்றுவாாமையையுஞ் சுட்டி நி ன்றதாதலால், செயப்படுபொருள குன்றாவினையாய் அதனை எனனுஞ்செயப் படு பொருள்கொண்டது. (சு)

வழங்காத செல்வரி னல்கூர்ந்தா ருய்ந்தார்
இழந்தா னொன்படுத லுய்ந்தார்—உழந்ததனைக்
காப்புப் ப் தார் கல்லுதலு முய்ந்தார்தங் கைந்நோவ
யாப்புய்ந்தா ருய்ந்த பல.

(இ - ள்.) உழந்ததனை - வருந்தித்தேடியபொருளை, இழந்தார் - (அதுப வித்தலும் ஈதலுமில்லாமையால்) இழந்தார், எனப்படுதல் - என்று (பிறரால்) இகழ்ப்படுதல், உய்ந்தார் - தப்பினார், காப்பு - (களளர்முதலியோர் கொள் ளாவகை) காத்தல், உய்ந்தார் - தப்பினார், நம்கைநோவ - தமதுகைகள் நோ வும்படி, கல்லுதலும் - (சிலத்தை) தோண்டுதலும், உய்ந்தார் - தப்பினார், யா ப்பு - (அத்தோண்டிய குழியில்) சேமித்துவைத்தல், உய்ந்தார் - தப்பினார், உ ய்ந்த - தப்பியதொழில்கள், பல - பலவாயிருக்கின்றன, (ஆதலால்) நல்கூர்ந் தார் - வறுமையடைந்தவனோ, வழங்காத - (அறத்தின்பொருட்டுப்பிறர்க்கு)ஈ யாத, செல்வரின் - செல்வமுடையாரினும், உய்ந்தார் - துன்பமில்லாயி னார். எ - று.

உய்ந்தாரெனப் பலமுறைகூறியது கேட்போர்க்கு அவரும்தலைவற் புறு த்தற்கென்க. எனப்படுதலுய்ந்தார் முதலிய நான்கும்திணைவழுவமைதி. உழந் தது வினைமுதல்வினையைக்காரியத்தின் மேலேற்றிக்கூறும் ஒன்றன்படர்க் கைவினைப்பெயர். காப்பு, யாப்பு இவற்றின்கல்லுதற்குக் கைந்நோமிகுதியா தலால் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. பலபண்படியாகப்பிறந்த பலவி ன்படர்க்கைக் குறிப்புவினைப்பெயர். (எ)

தனதாகத் தான்கொடான் றாயத் தவரும்
தமதாய போழ்தே கொடாஅர்—தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவர்கடியார் தான்கடியான்
பின்னே பவர்கொடுக்கும் போழ்து.

(இ - ள்.) தாயத்தவரும் - ஞாதியரும், தமது - (தான்வருந்தித்தேடி யபொருள்) தமக்குரியபொருள், ஆயபோழ்து - ஆகியகாலத்தில், கொடார் (தன்னைக்குறித்து) அறஞ்செய்யார், தனதுஆக - தன்னுடைய பொருளாம் படி, முன்னே - தான்வாழ்ந்திருந்தகாலத்தில், கொடுப்பின் - (அறத்தின்பொ ருட்டு) கொடுப்பானால், அவர்கடியார் - அஞ்ஞாதியர்மறுக்கார், பின்னே - (தானிறந்த) பிற்காலத்தில், அவர் - அத்தாயத்தார், கொடுக்கும்போழ்து - (தமக்குவேண்டியபடி அப்பொருளை) செலவிடுங்காலத்தில், தான் - வருந்தித் தேடியதான், கடியான் - (வந்து) மறுக்கான், (ஆதலால்) தனதுஆக-தனக் குரியதாம்படி, தான் - வருந்தித்தேடியதான், கொடான் - (வாழ்ங்காலத்தி ல், (அறத்தின்பொருட்டு) கொடுக்கின்றிலன், இதற்குக்காரணம்யாது.

ஆதலாலென்பது சொல்லெச்சம். இதற்குக்காரணம் யாதென்பது இ சையெச்சம். உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. கொடுப்பானாயின் அ ப்பொருளால் இம்மையில் புகழும், மறுமையிலசுவர்க்க இன்பமும் உண்டா தலால் தனது ஆக என்றார். (அ)

இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி
வல்லவ றுன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

(இ - ள்.) இரவலர் - இரப்பவர், கன்றுஆக - கன்றாகவும், ரவார் - கொடுக்கும்மேன்மக்கள், ஆஆக - பசுவாகவும், விரகின் - உச்சாகத்தோடுசு ரப்பது - (பொருளாகியபாலை)சுரந்தீவது, வண்மைஆம்-ராகையாம், வல்லவர் - (கறக்க) வல்லவர், ஊன்ற - (தம்விரலகளால்கொளைய) ஊன்றிக்கறப்பதினா ல், வடிஆடுபால் - (பாலை) ஒழுக்குகின்றபசுப்போல், கீழ் - கீழ்மகனாகிய பசு, (கள்ளர்முதலியகன்றுகள்) வாய்வைத்து-(கிட்டிமுதலியகருவிகளாகிய) வா யைவைத்து, கொல்ல - வருத்துவதினால், விரகுஇன்றி - உற்சாகமில்லாமல், சுரப்பது - (பொருளாகியபாலை) சுரக்கவல்லது. எ - று.

எனவே விரகின்றிச்சுரப்பது வண்மையன்றென்பது. இன்றி என்னுங் குறிப்புவினையெச்சம் சுரப்பதென்னும் வினைப்பெயர்கொண்டது. ஊன்ற,

கொல்ல என்னும் செயவென்வாய் பாட்டுவினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளானவாய் இறந்தகாலத்தன. கீழ் பண்பாகுபெயர். கீழ்மகன் தன்னையருத்து வேரர்க்கேய்வானென்பது கருத்து. இரவலர் தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; இர பகுதி, வ் சந்தி, அப்புடைபெயர்ச்சிவகுதி பெற்றுமுடிந்த இரவல் பகுதி. (க)

நாட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்

காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்—காததல்

குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்

குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

(இ - ள்.) நாட்டலும் - பொருளைத்தேடுதலும், துன்பம் - துன்பந்தருவது, ஈட்டிய - தேடப்பட்ட, ஒன்பொருளை - ஒளியைத்தரவல்லபொருளை, காத்தலும் - (கள்ளர்முதலானோர் கவரவொட்டாமல்) காத்தலும், ஆங்கு - அக்காக்குங்காலத்தில், கடுதுன்பம் - மிக்கதுன்பத்தைத் தருவது, காத்தல் - காக்கப்பட்டபொருள், குறைபடின் - (தன்னளவில்) குறைந்தால், துன்பம் - (அக்குறைபாடும்) துன்பந்தருவது, கெடின் - (முழுமையும்) அழிந்தால், துன்பம் - (அவ்வழிவும்) துன்பந்தருவது, (ஆதலால்) பொருள் - செல்வப்பொருள், துன்பத்துக்கு-துன்பங்களுக்கு, உறைபதி-தங்குமிடமாம் எ - று.

நாட்டுதல் தருந்துன்ப மொழிந்தமற்றைத் துன்பங்களுண்டாவன தாம் அதுபலித்தலும் அறத்தின்பொருடடுப் பிறர்க்கேதலுஞ் செய்யாதார்க்கே ஆதலால் ஒருவர் ஈட்டியபொருளைத் தாமமுதுபலித்து, இரப்போர்க்குமீக என்பது கருத்து. நாட்டல்முதலிய நான்குதொழிலும் பொருள்காரணமாக உண்டாவன ஆதலால் அதனைத்துன்பக்குறைபதி என்றார். காத்தல் “எல்லா மெனல் பொது” என்பதுபோலத் தொழிலாகுபெயராயின்றுது. துன்பந்தருவதனைத்துன்பமென்றது உபசாரவழக்கு. துன்பக்கு என்பதில் அத்துச்சாரியை தொகுக்கப்பட்டது. ஐகாரச்சாரியைபெறாதும், பெற்றுமவந்த மற்று இரண்டும் அசைநிலை. (க0)

உசு - ஆம் அதிகாரம். இன்மை.

அஃதாவது பொருளில்லாமையினாலும் இழிவையுணர்ந்துவது. நன்றியில்செல்வத்தாலாகும் குற்றத்தை மேலையதிகாரத்தால் கூறிச் செல்வமின்மையினாலாகும் குற்றத்தை இவ்வதிகாரத்தார் கூறுகின்றமையின இஃது அது பின்வைக்கப்பட்டது.

அத்திட்ட கூடையாச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டெடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்
ஒத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை.

(இ - ள்) (இழிகுடியிற் பிறந்தவன்) அத்து இட்ட - செஞ்சாயம் ஊட்டிய, கூடைய - ஆடையை, அராச்சுற்றி - அரையில் குழவுகித்து, வாழினும் - வாழ்வதிலும், பத்தெட்டு - பத்தெட்டுப்பணத்தை, உடைமை - உடையனாகுதலால், பலருள்ளும் - பலரினும், பாடி எய்தும் - பெருமையை அடைவான், ஒத்த - (யாவர்க்கும்) உடன்பாடாகிய, குடிப்பிறந்தக்கண்ணும் - உயர்குடியிற் பிறந்தாராயினும், ஒன்று உம் இல்லாதார் - பொருள்கூறியும் இல்லாதவர், செத்த பிணத்தின் - இறந்த பிணத்தினும், கடை - கடைப்பட்டவர், எ - று.

உலகத்தில் பலரும் பொருளுடைமையை அன்றிக் குலமுடைமையைப் பாராட்டா என்பதுகருத்து. பிணத்திற்குச்செத்த எனவேண்டாது கூறியது பொருளின்மையை இழித்தற்கு. பத்தெட் டென்பன மிகச்சில பொருளென்பதற்குக் காட்டியன, இவ்வெண் எண்ணெளவையாகு பெயராய்ப்பொருளையுணர்ந்தின. அரா என்பதும் அவ்வாகுபெயர். வாழ்முதனிலைத்தொழிற் பெயர். உடைமை குறிப்புத்தொழிற்பெயர். (க)

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவா புகைதுட்பம்—தேரின்
நிரப்பிடுமபை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

(இ - ள்) நெய் - நெய்யானது, நீரினும் - சலத்தினும், நுண்ணிது-துட்பமானது, என்பர் - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், நெய்யினும் நெய்யினும், புகைதுட்பம் - புகைதுட்பமாயிருத்தலை, யாரும் அறிவர்-கற்றவரும்கல்லாதவரும் அறிவார், தேரின்-(இல்லாமையினிழிவை) ஆராய்ந்தால், நிரப்புவறுமையினது, இடும்பை ஆளன் - துன்பத்தையாளுதலுடையான், புகையும்-துண்ணியபுகையும், புகற்கு அரிய-நுழைதற்கருமை யாயுள்ள, பூழை- துவரங்களிலும், நுழைந்துபுகும்-நுழைந்து செல்லுவான்.

நெய் நீரினும் நுண்ணிதாதல் அறிவுடை யார்க்கே தோன்று மாதலால் நீரினுநுண்ணிது நெய்யென்பபொன்றும், புகையினது துட்பத்தை அடுத்த

றொழில் புரியும்பேதையருமறிதலால் புகைகூட்பம்யாருமறிவ றொன்றும்கூறி னார். இன்மையின் திழிவைவியந் துரைத்தலாக, நிரப்பிடும் பையாளன்புகை யும் புகற்கரிய பூழைநுழைந்து புகுமென்றமையால் இது தொழிலிதி சயத்தி ன்பாற்படும். நிரம்பென்னுந் தன்வினைப்பகுதி, தல் விசுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்நினாயில் நிரப்பெனமுதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் இன்மையை உண ர்த்தலால் மங்கலவழக்கு; இல்லாமையாகிய குறைவுபாட்டைநிரப்பத முண் டாதலின் காரியவாகுபெயொணினும் ஒக்கும். இங்ஙனங்கொள்ளும் போது நி ரப்பு பிறவினையாகிய முதனிலைத்தொழிற்பெயர், நிரப்பிடும்பை யானுதலாவ து நிரப்பிடும்பை நீங்காதுநிறை. புகை தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்;புகு பகுதி, ஐவினைமுதற்பொருண்மைவிசுதி, உகாருகேடுசுந்தி, இதுபற்றியேஆகி ரியர் புகையும் புகற்கரிய பூழை எனவும், கம்பநாடர் “புகைபுகாவாயிலும்பு குவான்” எனவுங்கூறினர். (உ)

கல்லோங் குயர்வரைமேற் காந்தண் மலராக்கால்

செல்லாவாஞ் செம்பொறி வண்டினம்—கொல்லைக்

கலாஅற் கிளிகுடியுங் கானக நாட

இலாஅஅர்க் கெல்லை தமர்.

(இ-ள்.) கொல்லை - தினைப்புனத்தின், கல்லால் - கற்களினால், கிளி - (தி னைக்கதினாஅழிக்கவரும்) கிளிகளை, கடியும் - (குறப்பெண்கள்) ஒட்டுகின்ற, கானகம் - காட்டைச்சார்ந்த, நாட - குறிஞ்சி நிலத்திலெவனே, கல்-கல்லா கிய, ஒங்குஉயர்வரைமேல்-மிகவும்குயர்ந்தமலையில், காந்தள் - காந்தளின்மல ர்கள், மலராக்கால் - மலராவின், செம்பொறி - சிவந்தபுள்ளிகளை யுடைய- வண்டினம் - வண்டினக்கூட்டங்கள், செல்லாவும் - செல்லாதனஆகும், (அது போல) இலார்க்கு - வறியவரிடத்து, தமர் - உறவினர் இல்லை - வந்துசேர்த லிலர். எ-று.

மலராக்கால் வண்டினம் செல்லா என்ற உவமையால் ஒருவர் பொரு ளுடையா ராகிய காலத்திலபலரும் உறவினராகச் சேர்வர், பொருளிலாராகி யகாலத்தில் சேராரொன்பது கருத்து. செய்யுளினசை நிறைக்க வந்த அளபெ டையிரண்டில் பின்னது நான்குமாத்தினையதாதலால் செய்யுள் வழுவமைதி என்க. கல்வரை இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலே கல் கருவியா குபெயர், வரை யென்னும் மூங்கிலின்பெயர் மலைக்கான மையால் தாயா குபெயர், வரைஎ ன்ணும் அளவுப்பண்பு மூங்கிலுக் கானது பண்பாகு பெயர். அள வென்றது கணுவை. ஒங்குயர் ஒருபொருட் பன்மொழி. வண்டி

னம் ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலை.

உண்டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போல்

தொண்டா யிரவர்தொகுபவே—வண்டாய்த்

திரிதருங் காலத்துத் திதிலிரோ வென்பார்

ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்து - இவ்வுலகத்தில், உண்டு ஆயபோழ் தின்- (செல்வப்பொருள ஒருவருக்கு) உள்ளதாகியகாலத்தில், உடைந்துழி - (அவர்) இறப்பாராயின, காகம்போல - காகங்கள் கூடிப்புலம்புவது போல, ஆயிரவர் - பலர், தொண்டு - குற்றேவல் செய்பவராக, தொகுப - கூடிப்புலம்புவர், வண்டாய் - (செல்வப்பொருளில்லாதகாலத்தில்) வண்டு தேனை நாடிச் செல்வதுபோன்று, திரிதருங்காலத்து (உணவைநாடி) திரியும்போது, திது இலிரோ - கசமுடையீரோ, என்பார் - எவ்றுகேட்பவர், ஒருவரும் இன்-ஒருவருமில்ர். எ-று.

காகங்கள் மற்றபறவைகள் போலானது தம்மில் ஒன்றிறந்தால் பலகூடிப் புலம்பி வனவாதலால் காகம்போலத் தொகுப என்றார். இது தொழிலு வமம். வண்டென்பதும் இது. செல்வரிந்தாலும் பலர்கூடுவர்; வறியவர் உயிர்வாழினும் அவரது வாழ்க்கையை வினாவுவா ரொருவரு மில்லென்பது கருத்து. இத்தலை செல்வத் தினது மேன்மையும், வறுமையி னகிழிவும் கூறப்பட்டன. தொண்டு பண்பாகுபெயர். ஆயிரவரென்பது மிகப்பலென்பதற்குக் காட்டியதோ பெண்ணுப் பெயர் தீது பண்புப் பெயர்; முழுதென்பதின் போல இதில் துவ் விசுதி பகுதிப் பொருள விசுதி உடைந்துழி இறந்த காலவினை யெச்சம். (சு)

பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும்

சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்—தறங்கருவி

கன்மேற் கழுதங் கணமலை நன்னாட

இன்மை தழுவப்பட்ட டார்க்கு.

(இ - ள்) கறங்கு அருவி - (பாயா நின்று) ஒலிக்கின்ற அருவி, கல்-கற்களினது, மேல்கழுதம் - மேற்புறத்தைக்கழுவுகின்ற, கணமலை - கூட்டமாகியமலைகளைச்சார்ந்த, நன்னாட - நன்மையாகிய சூறிஞ்சி நிலத்தலைவனே, இன்மை - வறுமையினால், தழுவப்பட்டார்க்கு - சாரப்பட்டவர்க்கு, பிறந்த குலம் - (தாம்) பிறந்தகுடிப்பிறப்பின்பெருமை, மாயும் - ஒழியும், பேராண்

மை - (பிறர்செய்தற்கு) அரியவற்றைச் செய்யுமவல்லமை, மாயும்- ஒழியும், சிறந்த - (நீக்குதலில்லாத) சிறப்புள்ள, தம்கல்வியும் -தமதுகல்வியறிவும்,மாயும் - மழுக்கமடையும். எ - று.

பொருளுடைமையை யன்றிக்குழப்பிறப்பைப்பாராட்டுவாரியராதல்பற்றிக்குலமும், பொருளின்மை காரணமாக இடமுமேவலும் வாய்க்காமைபற்பேராண்மையும், கவலைபெருகுதல்பற்றிக் கல்வியறிவும் மாய்வனவாயின. கல்வியிரினிடத்துக் கிடந்து எழுபிறப்பினும் உதவுதலால் தம்கல்வி யென்றும், அது பற்றிச்சிறந்த என அடைகொடுத்துங் கூறினர். குலம், கல்வி காரணவாகுபெயர். கழுஉம் சொல்லிசை அளபெடை. (ரு)

உள்கூர் பசியா லுழைநசைஇச் சென்றார்கட்
குன்றா ரிருந்துமொன் றுற்றதான்—உள்ளுந்
இருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னாதலே நன்று.

(இ - ள்.) உள்-வயிற்றில், கூர் - மிகுகின்ற, பசியால்-பசியினால்,நசைஇ (ஒன்றைப்பெற) விரும்பி, உழைசென்றார்கட்கு - தன்னிடத்துச் சென்றவர்க்கு, உள்ளுர்-ஊருக்குள், இருந்தும் - (செல்வமுடையவனாக) இருந்தும்,ஒன்றுஉம்ஆற்றாதான்-சிறிதும் உபகரியாதவன்,உள்ளுர்-ஊரினுள், இருந்து-(ஈதலாகிய அறஞ்செய்யாதவனாக)இருந்து,கொன்னே-(அறனாகிய) பயனில்லாமல், உயிர்கழியாது-உயிர்கழிந்துபோகாமல், தான் - (ராகையிலாத) தான் - போய்-(பிறர்இல்லில்) சென்று, விருந்தினன் ஆதலே-விருந்தினனாக உண்டு கழிதலே, நன்று-நன்மையுடையது. எ - று.

உடம்பில் பலவகை உணவுகளும் தங்குதற்கு உள்ளிடமுடையஉறுப்பாதலால் வயிற்றைஉள் எனார். உள்ளன்னும் இடப்பெயர் கூட்பசியா லென்றதினால் வயிற்றுக்காயிற்றெனினும் பொருந்தும். கொன் பயினின்மையுணர்த்தும்இடைச்சொல். செல்வமுடையஒருவன் தன்பாலிப்பவர்க்கு ஈயானுயின், அதனால் பாவமும் பழிப்பும் உண்டாதல்போல இரத்தலினால் உண்டாகாமையால் விருந்தினனாதல் நன்றாயிற்று. முன்னுள்ள ஏற்றத்தை. உள்ளுரிருந்துயிர்கொன்னேகழிதல், விருந்தினனாதல் இவ்விரண்டில் பின்னதைப்பிரித்தமையால் பின்னுள்ள ஏ பிரிநிலை. உள்ளுரொன்பது பின்முன்னாகுமாறியின்ற உறுப்புத்தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. இஃது இலக்கணப்போலி. (கூ)

நீர்மையே யன்றி நிரம்ப வெழுந்ததம்

கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின்

மூல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய் நிரப்பென்னும்
அல்ல லடையப்பட்ட டார்.

(இ - ள்.) கூர்மையின் - (தாம்மிக்க) கூர்மையுடைமையால், மூல்லை - மூல்லையரும்புகளை, அலைக்கும் - வெற்றிகொள்ளும், எயிற்றாய் - பற்களையுடையாளே, நிரப்புள்ளும் - வறுமையென்றுசொல்லப்படும், அல்லல் - துன்பத்தினால், அடையப்பட்டார் - அடையப்பட்டவர், நீர்மையேஅன்றி - நற்குணங்களையே அல்லாமல், நிரம்பஎழுந்த - குறைவில்லாமலுயர்ந்த, தம் கூர்மையும் - தமதுகூர்மையையும், எல்லாம் - மற்றகுடிப்பிறப்பு நற்செய்கை முதலியயாவற்றையும், ஒருங்குஇழப்பர் - ஒருசேர இழந்த விதிவர். எ - று.

நிரப்பென்னுமல்லெனக் காரணத்தைச்சுாரியமாக உபசரித்தார். மூல்லை முதலாகுபெயர். நிரம்பவெழுந்த கூர்மையாவது எல்லாநூற்பொருளையுமுட்டின்றியுணரும் அறிவு. ஏ பிரிநிலை. (எ)

இட்டாற்றுப் பட்டொன் றிரந்தவர்க் காற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளார் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நினாமனையிற் கைநீட்டும்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

(இ - ள்.) முயன்று - (ஒருவன்பொருள்பெற) முயன்று, இட்டு ஆற்றுப்பட்டு - நதலாகியவழியில்தான்நின்று, ஒன்று - யாதாயினுமொருபொருளை, இரந்தவர்க்கு - (தன்னிடத்து) இரந்தவர்களுக்கு, ஆற்றாது - (நாலை)செய்யாமல், முட்டுஆற்றுப்பட்டு - (பொருளின்) குறைவாகியவழியினின்று, உள்ஊர்வாழ்தலின் - ஊருக்குள்உயிர்வாழ்வதிலும், நெடுஆற்றுச்சென்று - ஊரவழிப்போய், நினாமனையில் - முறைபாயுள்ளவீடுகளில், கைநீட்டும் - தன்கைகளேநீட்டி ஏற்கின்ற, கெட்டுஆற்றுவாழ்க்கையே - இன்மையாகிய வழியில் வாழ்தலே, நன்று - நன்மையுடையது. எ - று.

ஒருவன் பொருள்தேடி இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து வாழ்த்தனக்கு இயலாதாயின் அவன் இரந்துண்ணல் நன்றென இன்மையினிழிவு இதனாகூறப்பட்டது. இட்டு, கெட்டு என்பன இரண்டும் இடு, கெடு என்னும் முதனிலைகள் தல் விசுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்தினாயில் தன்னெற்றிரட்டிபின்றமையால் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்கள். இட்டாற்றுப்பட்டென்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் ஆற்றுகென்னும்மறைவினையெச்சத்தின்முதனிலையொடுமுடிந்தது. கைதனியை ஆதலின் கைநீட்டென நகரமிக்கது. நீட்

டுமென்னும் பிறவினையாகியபெயரோச்சம் தன்காரணமாகிய கெட்டாறென் னும்பெயர் கொண்டது. (அ)

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக்கொண் டட்டுக்—குடைகலனா
உப்பிலி வெந்தைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

(இ - ள்.) துப்புரவு - அதுபவிக்கப்படும்பொருள்கள், சென்று - நீங்கி
னதினால், உலந்தக்கால் - (ஒருவர்) இன்மையுடையாரானால், (செல்வமுடை
யகாலத்தில்) கடகம் - கடகமென்னும்பூண்கள், செறிந்த நெருங்கியிருந்த, த
ம் கைகளால், தமதுகைகளால், வாங்கி-(சிறுதூற்றினை)வளைத்து, அடகு பறி
த்துக்கொண்டு - இலைகளைப்பறித்துக்கொண்டு, அட்டு-பாகஞ்செய்து, குடை-
குடையாகப்பிடித்த தமதுகையே, கலன்ஆக - பாத்திரமாக, உப்புஇலி - உப்
பில்லாததாகிய, வெந்தை - வெந்தஇலைக்கறியை, தின்று - உண்டு, உள் அற்
று-ஊக்கமழிந்து, வாழ்ப - உயிர்வாழ்வார். ஏ - று.

இதனாலும் இன்மையினிழிவு கூறப்பட்டது. வெந்தை தொழிலடியாக
ப்பிறந்தபெயர், வே பகுதி, த் சந்தி, த் விரித்தல், ஐ வினைமுதறபொருண்
மைவிருதி, பகுதி ஏகாரம் ஏகரமானது குறுக்கல், சந்தித் தகரம் நகரமானது
மெலித்தல். இச்சொல்லை ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினைப்பெயரானக்
கொண்டு தகரவுயிர் மெய்தொகுத்த தென்பாருமுளர்; அங்ஙனமானால் ரத்
றில்லின்ற ஐ இரண்டனுருபாகல்வேண்டும்; ஆயின்வெந்தைத்தின்று எனத்
தகரச்சந்திபெறவேண்டும்; அது பாடமன்மையால் என்னலாகாதென்க. து
ப்புரவுதொழிற்பெயர். து பகுதி, ப் சந்தி, பு புடைபெயர்ச்சிவிருதி, உரவென்
பது அப்பொருட்டாகிய விருதி. இது விருதிமேல் விருதியாய்வந்தது. ஒப்புர
வு என்பதும் இது. சென்று காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சத்தி
ரிபு. (க)

ஆர்த்த பொறிய வணிகிளர் வண்டினம்
பூததொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம்—நீர்த்தருவி
தாழா வுயர்சிதம்பிற் றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதார்க் கில்லை தமர்.

(இ - ள்.) நீர்த்து - நீர்வளமுடையதாகிய, அருவி - அருவியானது,
தாழாத - இடையறாமல்பாய்கின்ற, உயர்சிதம்பிற் - உயர்ந்தசிதம்பிணையு
டைய, தண்குன்றநன்னாட - குளிர்ச்சியாகிய நல்லமலைநாட்டானே, ஆர்த்த

பொறிய-நிறைந்தபுள்ளிகளையுடைய, அணிகிளர் - அழகுவிளங்குகின்ற, வண்
டினம் - வண்டிண்கூட்டங்கள், பூத்து-(பருவகாலத்தில்) மலர்ந்து, ஒழி-மாறி
ய, கொம்பின்மேல் - கொம்பினில், செல்லா-சேரா, (அதுபோல்) வாழாதார்
க்கு-பொருளில்லாதாரிடத்து, தமர் - உறவினராவார், இல்லை - இலர். எ - று.

ஆர்த்த வலித்தல். பொறிய சிணையடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரொச்ச
ம்; அவ்வினைப்பெயரொன்கொண்டு, அதனோடு வண்டினமென்பது இருபெ
யரொட்டுப்பண்புத்தொகைகிலையாகப் பணுந்ததெனினும் பொருந்தும். வா
ழாதார் என்பதில் வாழாமை பொருளின்மையையுணர்த்திற்று. இதனைச்
செல்வத்துக்கு வாழ்க்கையெனப்பெயர் வழங்கலாறுமணர்க. நான்கனுருபு ஏ
ழாவதனிடப் பொருளது. (௧௦)

௩௦ - ஆம், அதிகாரம் மானம்.

அஃதாவது உயர்குடியிறந்தவர் இன்மையடைந்தகாலத்தும் தமது
நிலையில்தாழ்வுபடாமையும், ஊழினால் தாழ்வு நேரிடின் உயிர்வாழ்விரும்பா
மையுமாகிய தன்மை. மானங்கெடுத்திருநிலை இன்மைவந்தகாலத்தும் அத்தன்
மை கெடாரென்பதுணர்த்தற்கு இஃது இன்மையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

நிருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்

பெருமிதங் கண்டக் கடைத்தும்—எரிமல்கடிக்

கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே

மான முடையார் மனம்.

(இ - ள்.) திரு - செல்வப்பொருள, மதுகை ஆக - வலியுதுணையாகக்
கொண்டு, திறன் இல்லார் - (குடிப்பிறப்பாகிய) வகையில்லாதவர், செய்யும்-
செய்கின்ற, பெருமிதம் - இறுமாப்பாகியசெயல்களை, கண்டக்கடைத்தும் -
கண்டாலும், கானத்தலை - காட்டில், எரிமண்டி - தீப்பொருந்துதலால், படட-
உண்டாகிய, தீப்போல் பெருந்தீப்போல், மானம் உடையார் மனம் - மானத்
தை உடையாரதுமனம், கனலும் - கொதிக்கும். எ - று.

திறனின்மை அதிகாரத்தால் இழிகுடிப்பிறப்புக்காயிற்று. செய்யுமெ
ன்றதனால் பெருமிதம் செயலின்மேலது. தாம்செய்யாமையெயன்றி எனப்
பொருள்தரலால் உம்மை இறந்தது தழீஇ யதனோடு இழிவு சிறப்பின்கண்
வந்தது. கானத்தலை சந்தவின்ப்பொருட்டுக் கானத்தலையென மெலித்தலா

யிற்று. கண்டக்கை [redacted] என்பதில் து பகுதிப்பொருள் விசுதி. மண்டி-
செயவெனெசசத்திரிப. (௧)

என்பா யுகினும [redacted] பிலார் பின்சென்று
தம்பா மொப்ப [redacted] தம்முடையார்—தம்பா
மொயாமை முன்னுண்ணு மொண்மை யுடையாக்
குளாயாரோ தாமுற்ற நோய்.

(இ - ள்.) தம் உடையார்-தம்மைத்தமக்குரியராகவுடையார், தம்பாடு-
தமதில்லாமையின்வருத்தத்தை, உளாயாமைமுன் - சொல்லாமைக்கு முன்
னே, உணரும் - அறிந்தறிக்கவல்ல, ஒண்மைஉடையார்க்குஉம் - கூறறிவுடை-
யார்க்கும், தாம்உற்றநோய் - தாம் (இன்மையால்) அடைந்தவருத்தத்தை,
உளாயாரோ - சொல்லுமியல்பினரல்லர், (அங்ஙனமாக) என்புஆய் - (தம்மு-
டையுடையாயின்) எலும்புடையதாகி, உகினும-இளைக்கினும், இயல்பு இல்-
லார்பின் - (ஒருவர்கருத்தைக்குறிப்பாலுணரும்) இயல்பில்லாதவர்க்குப்பின்,
சென்று-போய், தம்பாடு - தமதில்லாமையின் வருத்தத்தை, உளாப்பரோ -
சொல்லியிரப்பாரோ இரவார். எ - று.

தம்மையுடைமையாவது பிறாவதற்குமபடி அவராணைக்குட்பட்டுயிர்
வாழாமை. உடையார்க்கென்பதின்மீறில் உயர்வு சிறப்பும்மெதொகுத்தலா-
யிற்று. ஒ இரண்டில்முன்னது எதிர்மறை; பின்னது உயர்வுசிறப்பு. இவ்-
வாறு கொள்ளாமல் எதிர்மறைப்பொருளதாகக்கொண்டு உளாயாரோ என்-
பதற்கு உளாப்பாரெனவுரைக்கின் “அற்றம் - மறைக்குந்துணையார்க்குளாப்-
பவேதம்மைத், துறக்குந்துணிவிலாதார்” என்பதனோடு முரணாகலாலும், இ-
ப்பொருளால் மானத்தின் பெருமை தோன்றாமையாலும் உளாக்கலாகாதெ-
ன்க. ஒண்மையென்னுங் காரியத்தின்பெயர் அறிவென்னுங்காரணத்தின்
மேலது. மானமுடையார் தமதினமையையார்க்கு முளாயாரொன்பது கரு-
த்து. (உ)

யாமாயி னெம்மில்லங் காட்டுநர் தாமாயின்
காணவே கற்பழியு மென்பார்போல்—நாணிப்
புறங்கடை வைத்தீவா சோறு மதனல்
மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) யாம்ஆயின் - வறுமையுடையயாம் (அவர்க்கு) உணவுதந்-
தால், எம்இல்லம் - எம்மணியானை, காட்டுதம் - (அவர்) காணஇசைவோம்,
தாம்ஆயின் - தாம் (எமக்கு)-உணவுதந்தால், காணவே - (தம்மணியானையா-

ம்) பார்க்கவே, கற்பு அழியும்-கற்புநிலைகெடுவது பாபா- என்று கருதி, நாணி-(மனையினுட்கொண்டுபோக) கூசி, புறநிலைவாயிலில், வைத்து-(எம்மை) வைத்து, சோறும்-சோற்றையும் வாள், அதனால்- அவ்வாறு நடத்துதலால், செல்வர்-செல்வருடைய, செல்வநட்பை, மறந்திடுக-(நீ) மறக்கக்கடவாய். எ-று.

மானங்கெடாத இவ்வலன் மானங்கெடாத இவ்வலனை நோக்கிக் கூறியதாக இச்செய்யுள் செய்யப்பட்டது. ஒருவர் தம்மை மதியாதா நில்லத்திலுண்ணலாகா தென்பது கருத்து. பின்னவர் சோறு மென்றதனால் ஆயினென்னும் வினையெச்ச பிரண்டும் அவ்வினையின் பொருள்பட வின்றன. இல்லமென்னும் இடத்தின் லபயர் அவ்வாறு பேயராய், தலைமையற்றி மனையானை உணர்ந்தியுது. செல்வரது பெருமிதத்தோன்றாவனொன்றும், அவர்க்கு வறியாநிடைத்து நடப்பின்மைதோன்றச் சோற்றென்ற மாந்திரையிலமையாது, சோறுமென இழிவுசிறப்பும்மை தந்துக் கூறினர். ஏ தேற்றம். போல் ஒப்பில் போலி

(ம)

இம்மையு நன்றா மியினெறியுங் கைவிடா
தும்மையு நல்ல பபத்தலால்—செம்மையின்
நானம் கமழுங் கதுப்பினும் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு.

(இ - ள்.) நானம் - கத்தூரி, கமழும் - மணக்கின்ற, கதுப்பினும் - கூந்தலையுடையாளே, மானம் உடையார் - மானத்தையுடையாரது, மதிப்பு-கொள்கை, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், நன்று - புசனாததருவது, இயல் நெறியும் - நல்லொழுக்கத்தையும், கைவிடாது - சிறிதும்விடாமல், செம்மையின் - (அவ்வொழுக்கத்தில்) கோணுதலின்மையால், உம்மையும் - மறுமை யிலும், நல்ல-இன்பங்களை, பயத்தலால் - தருவதினால், நன்றே - (யாவர்க்கும்ஒப்பமுடிந்த) நல்லதே. எ-று.

முதலில் நன்மையைத் தருவதனை நன்றென்றார் இம்மைப்பேறுபுகழாதலால். உடையாரது கைவிடாமைத்தொழில் அவர்மதிப்பின் மேலேற்றப்பட்டது. கைவிடாது உகரவீற்று எதிர்மறைவினையெச்சம். கோணுதல் தவறுதல். காண் முன்னிலையைசெச்சொல்.

(ச)

நாற்பு நோனைப் பழியும் படவருவ

பாபினுஞ் சான்றவர் செய்கலார்—சாநுல்

MAHAMANORADHYAYA

MAHAMANORADHYAYA

1401 - நாஸ்டுயாஜ் - 11-15

அத்தியாயங்கள்

உரையுடன்

1401(A) - க்ஷாபாஜம்

- உத்தியோகபஞ்சம்

(4 துறுதுகள்.).

401(B) - கருடதம் - போர்யதிரமம்

- சூசம்

126. காலவழுக் -- பூ.

வினாவினு மிகவினுத் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறுஉமுக் காலமு மேற்புழி. (சூ-33.)

127. மரபு.

எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே. (சூ-37.)

128. ஒருபொருள்மேல் பலபெயர்வரின் இவ்வாறுமுடியுமென்
பது.

ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னீறுதி
ஒருவினைகொடுப்ப தனியு மொரோவழி. (சூ-41.)

129. இரட்டைக்கிளவி.

இரட்டைக்கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா. (சூ-45.)

130. ஒருபொருட் பன்மொழி.

ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின்வழா. (சூ-47.)

131. உம்மைகூட்டி முடிக்கவேண்டிய இடங்கள்.

இனைததென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத்தாப்பி னும்மைவேண்டும். (சூ-48.)

132. செயப்படு பொருள் கர்த்தாவைப்போல் வருவது.

செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத்
தொழிற்படக்கிளத்தனும் வழக்கிவருநித்தே. (சூ-49.)

இடைபரியல்.

133. இடைச்சொல் பெயர்வினைகளை அடுத்துவருவது.

அதுவேற்றுமையுருபுகள், வினையுருபுகள், சாரியைகள்,
உவமையுருபுகள், தத்தம்பொருளைக்காட்டிய சொற்
கள், இசைநிறைச்சொற்கள், அசைநிலைச்சொற்கள்,
குறுப்பினுல்வருளு சொற்கள் என எட்டுவகைப்படும்.

134. தத்தம்பொருளைத்தரும் இடைச்சொற்கள் ஏ - ஓ - என -
என்று-உ-ம்-மன்-மற்று-கொல் முதலியவைகளாம்.

135. ஏகார இடைச்சொல்.

பிரிநிலைவினாவெண் ணீற்றசைதேற்றம்
இசைநிறையெனவா நேகாசம்மே, (சூ-51.)

136. ஓகார இடைச்சொல்.

ஒழியிசை விஞ்ச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பென வெட்டோவே. (சூ-4.)

137. என, என்று என்னு மிடைச்சொற்கள்.

வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண்டாறினும்
எனவெனு மொழிவரு மென்றும்மற்றே. (சூ-5.)

138. உம்மை இடைச்சொல்.

எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற்றளவை
தெரிநிலையாக்கமோ மெம்மையெட்டே. (சூ-6.)

139. மன் என்னு மிடைச்சொல்.

வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனும்மற்றே. (சூ-14.)

140. கொல்லென்னு மிடைச்சொல்.

கொல்லேயைய மசைநிலைக் கூற்றே. (சூ-15.)

உ ரி யி ய ல்.

141. பண்புப்பெயருக்கும் உரிச்சொல்லுக்கும் உள்ளபேசம்.

பண்புப்பெயராவது ஒருபொருளின் குணத்தைக்காட்டி
டிக்கொண்டு பெயரொன்றையே யடுத்திருவது ;
இது பெயர்ச்சொல்லைப்போல வேற்றுமையுருபையும்
பெறும்.

(உ-ம்.) கருமையை-நெடுமையை-உயர்வால்.

உரிச்சொல்லாவது செய்யுளுக்கே உரியதிரிசொல்லாய்ப்
பெயர்வினைகளை யடுத்துவருவது.

(உ-ம்.) சால உடைத்தான், நனிபேதை.

ஸ்ரீ நாலடியார்.

நான்கென்னும் வரையறைப்பண்புப்பெயரும்; தனையால் அடுக்கப்படுவதென்னும் பொருளில் அடு பகுதி, இசெயப்படுபொருண்டை விசுதி, உகரக்கேடு சத்தியும்பெற்று மூன்றுறுப்பால் முடிந்து நின்ற அடி என்னுங் காரணப்பெயருமாகிய இவ்விரண்டிசொல்லும், பண்புத்தொகைநிலைத் தொடராகிய ஒருசந்தி பெற்று நாலடி என நின்றபாக்களுள் முதன்மைபெற்றவெண்பாவுக்குப்பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராயிற்று. முதற்பா ஆதல்பற்றி இப்பாவை அந்தணர்சாதி என்பர். வெண்பாப் பலவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பா இரண்டடியாயும், சிந்தியல்வெண்பா மூன்றடியாயும், பஃரொடைவெண்பா நான்கின்மிக்க பலவடியாயும் வருதலாலும், சவலைவெண்பா நான்கடியாய் வருவதாயினும் இலக்கியஞ் சான்ற பயின்றுவருவ தன்றாதலாலும், இங்கு வெண்பா என்றது ரோரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை எனக்கொள்க. இருசொல் தொக்கு ஒருமொழிபோல நின்ற இந்நாலடி என்னும்பெயர் வெண்பாவின் தொகுதியாகிய நூலுக்குச் சீனையாகுபெயராயிற்று. அது வெண்பாவினாலாகிய நூலுக்காதலால் கருவியாகுபெயராமெனினும் பொருந்தும். புறவுரைச்செய்யுளைச் சிறப்புப்பற்றி, உயர்திணை ஆண்பாற் படாக்கை விசுதிபுணர்த்துத் தனியனென வழங்கல்போலச் சிறப்புப்பற்றி, உயர்திணைப் பல்லோர்படாக்கை விசுதி புணர்த்து நாலடியாரென வழங்கலாயிற்று. திருக்கோவைவயா என்பதும் இது. இத்தால் நாலடி நானூறெனவும் வழங்கும், இது பால், அதி காரம், செய்யுள் என் மூன்றுறுப்படசுதிய பிண்டமெனப்படும். இது இலக்கண நூற்குப் பொருந்துமே அன்றிப் பழையதோர் கதைபின் மேற் செல்லுநூலுக்குப் பொருந்தாது. அது தோலெனப்படும். இது இலக்கண நூலாமாறு எங்கனமெனின் அறம் பொருள் இன்பங்களி னிலக்கணமும், அவற்றின் பாகுபாட்டி னிலக்கணமும் கூறுதலா லென்க.

நாலடியார்.

கா-ஆம் அதிகாரம், பழவினை.

அஃதாவது முன்செய் வினையைப்பற்றிக் கூறுவது. ஈயத்தருந்த செல்வமுடைமைக்கும், அஃதில்லாது இரக்கத்தக்க வறுமையுடைமைக்கும் முன்செய்தவினை காரணமாதல் பற்றி, இது ஈகையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லாவு ஞுப்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லநாந் தாய்நாடிந் கோடலைந் - தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிந் கொளற்கு.

(இ-ள்.) பல் ஆவுள்-பலபக்காளுள், உப்த்துவிடினும் - செறுத்தி விட்டாலும், குழக்கன்று - இனங்கன்று, தாய் - தந்தாயை, நாடிந் கோடலை - தேடிப் பெறுதல், வல்லநா ஆம் - சதாரப்பாடுடையதாகும், தொல்லைப்பழவினையும் - முன்செய்தவினையும், தன்செய்ததன்னைச்செய்த, கிழவனை - உரியவனை, நாடிந்கொளற்கு - தேடிப் பெறுவதில், அன்னதகைத்தே - கன்றை ஒத்த தன்மையுடையதே ஆம். என்று.

இனங்கன்று தன்னையின்ற பசுவையே பா லுண்ணுங்காலத்தில் தேடி யடைவதுபோல, முன்னவினை தன்னைய செய்தவனையே அடையுங்காலத்தில் வந்தடையுமென்பது கருத்து. கோடலை என்பதில் ஐ சாரியை. மாடுகூறிது கோடு என்பதுபோலநின்ற கன்றுவல்லது கோடல் என்பது பால்வழுவமைதி. தொல்லைப்பழமை ஒரு பொருட்பன்மொழி. ஏ தேற்றம். குழக்கன் நென்பதைக் குழவு கன் நென்ப்பிரிக்க. (க)

உருவு மிளமையு மொன்பொருளு முட்கும்
ஒருவழி நில்லாமை கண்டும் - ஒருவழி

கக - ஆம் அதிகாரம், பழவினை.

ஒன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து.

(இ-ள்.) உருவும் - நல்ல உருவமும், இளமையும் - பவன்படு
மிளமையும், ஒன் பொருளும் - ஒளியைத்தாவல்லபொருளும், உட்
கும் - (அச்செல்வங் காரணமாக) பிறர் அஞ்சும் மதிப்பும், ஒருவழி-
ஒருவனிடத்து, நில்லாமை - உண்டாயிராமையை, கண்டும் - கண்
டறிந்தும், ஒன்றேயும் (நான்குள்) ஒன்றையாவது, ஒருவழி - ஒரு
வாறு, இல்லாதான் - பெறுதலில்லானாகி, வாழ்க்கை - (ஒருவன்)
உயிர்வாழ்தல், உடம்பு - உடலை, இட்டுகின்று - எடுத்துகின்று, வீழ்ந்
தக்கது - (முடிவில்) வீழ்ந் தகுதியாகிய செயலை, உடைத்து - உடை
யது, எ-று.

பயன்படு மிளமையாவது எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவிப்ப
தற்குரிய இளமை. உருவமுதலிய நான்கனுள் உருவொழிந்த மற்றை
மூன்றில் ஒன்றேனும், இரண்டுமேனும் ஒவ்வொருவனிடத் துண்
டாவன வன்றி, நான்கும் ஒருங்குகீற்ற வருமையாதல் கருதி, ஒரு
வுழி நில்லாமை என்றார். கண்டறிவானாயின் உருவு செல்வம் உட்கு
உண்டாதற்குக் காரணம் முன்செய் நல்வினை யென்றுணர்ந்து அதத்
தைச் செய்வான். ஆஃதில்லாமையால் அவன் வாழ்க்கை பயனில
தாயி நின்று வீழ்ந்தக்க துடைத்தாயிற்று. வீழும் என்னும் பெயரொ
ச்சம் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு நின்றது. பலருள்ளும் தன்னுடையானு
க்கு ஒளியைத்தாவல்ல தாதலால் பொருள் ஒன்பொருளுணைப்பட்
டது ஒளி யாவரும் அறியநிறல், கின்றென்றது அவன் உயிருளருய்
த்திரிதலை வீழ்தலையேதக்க தென்றாராதலால் இப்பெயரொச்சம் தக்க
தென்னும் செயற்பெயர் கொண்டது. ஒன்றேனு மில்லாமையைக்
கண்டு தக்கதென்றமையால் இது தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இரீத
காலமாயிற்று. (உ.)

வளம்பட வேண்டாதார் யாய்நாரு மில்லை

அளந்தன போக மவரவ ராற்றான்

விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கணியைக்

காரொனச் செய்தாரு மில்.

(இ-ள்.) வளம்பட - மிக்கசெல்வம் உண்டாம்படி, வேண்டா
தார் - விருப்பமுயலாதவர், யார் - யாவர், யாரும் இல்லை - ஒருவரு

மிலர், (அவ்வாறு வேண்டிய முயலினும்) விளங்காய் - விளங்காயை திரட்டினார் உம் - திரண்ட உருவினதாகச் செய்தவரும், இல்லை - (இங்கே) இலர், களங்களியை - களம்பழத்தை, கார்னன - கருமையுடையதாக, செய்தாரும் - (இங்கே) செய்தவரும், இல் - இலர், (அவை போல) அவர் அவர் - அவரவர்கள், ஆற்றான் - (முன்பிறப்பில்) செய்தவினையினால், போகம் - (அதுபலிப்பதற்குரிய) சுகங்கள், அளந்தன - அளவுசெய்யப்பட்டன. (ஆதலால்தாம் வேண்டியவாறு உண்டாகா ஆம்.) என்று.

ஈற்றில் தந்துரைத்தது இசையெச்சம். யாவர் என்னும் வினாப் பெயரின் மருஉ ஆகிய யாரொன்பதன் முதனிலை இன்மைமேல் நின்றது. யாருமில்லை என்றது அதனை வற்புறுத்தற்கு. ஆற்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மூன்றனுருபு கருத்தாப்பொருளது. அடுத்து எஞ்சாமைப்பொருளது. திரட்டினா என்பதனீற்றில் எதிரது தமிழிய எச்சவுண்மை தொகுத்தல். காரொன்னும் குணத்தின்பெயர் குணியின் மேல் நின்றது. (க)

உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லனையவு மன்னவா மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
நிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

(இ-ள்.) மாரி - மழை, வறப்பில் - பெய்யாதகாலத்தில், தருவாரும் - பெய்விக்கவல்லவரும், இல்லை - இலர், நிறப்பில் - மிகப்பெரியும் காலத்தில், அதனை - அம்மழையை, தணிப்பாரும் - பெய்யாதொழியச் செய்யவல்லவரும், இல் - இலர், (அவைபோல) உறல்பால - துன்பப்படுதலின் வகையனவாகிய பழவினைகளை, நீக்கல் - பரிகரிக்குஞ் செயல்கள், உறவர்க்கும் - முனிவர்களாலும், ஆகா - உண்டாகா, பெறல்பால் - சுகப்படுதலின் வகையையுடைய, அனையவும் - அந்நல்வினைகளும், அன்ன - (அவர்களால்) பரிகரிக்குஞ் செயல்களை அடையமாட்டா. என்று.

உறல் பெறல் இரண்டும் முறையே துக்கத்தையும், சுகத்தையுமடைதற்குரிய வினைகள்; இப்பொருளிலே ஊறு பேறு என்பன வழங்குதல் காண்க. ருவ்வுருபு மூன்றாவதற்குரிய ஏதுப்பொருட்டிஸ்வத்தது. நீக்கல் முயற்சியின் வகையைப் பற்றிப் பன்மைபாடினது. வறப்புச் சிறப்புத் தொழிற் பெயர்கள் அவ்வக்காலத்தின்மேல் நின்றன.

தினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையா வைகலும் பாடழிநது வாழ்வார்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

(இ-ள்.) பனைத்துணையார் - பனையளவினராகிய பெரியேன், தம்தேசு - தமதுமகிமையை, உள்அடக்கி - தம்முள் அடங்கவைத்து, தினைத்துணையர் ஆகி - தினையளவினராகிய சிறியாரகி, பாடி அழிந்த - பெருமைகெட்டு, வைகலும்வாழ்வா - போகும் முடியு ளவும் உயிர் வாழ்வார், (அவ்வாறு வாழ்தல்) உண்டு ஆம் - (அதுபவிக்குமளவும்) உள்ளதாகின்ற, மேலைவினைப்பயன் - முன்செய்வினையினது பயனே, அல்லால் - அஃதொழிந்து, நினைப்பகிடந்தது - எண்ணக்கிடந்தவை, பிறஎவன் - வேறுஎவை. எ-து.

தினைப்பனை என்பன சிறுமை பெருமைகட்குக்காட்டிய அளவை. கிடந்ததென்னும் வினைப்பெயர் பன்மையி னொருமைவந்த ஒழுவமைதி. மேலைபகுதிப்பொருள் விசுவாசிய ஐ யிற்றுப்பண்ப்பெயர். கல்வி அறிவுகேள்வி முதலியவற்றாற் பெரியரும் மகிமைகெட்டுவாழ்தல் முன்செய் வினைப்பயனே ஆமென்பது கருத்து. (1)

பல்லான்ற கேள்விப் பபனுணர்வார வியவும்
கல்லாதார வாழ்வ தறிதினோல் - கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையால்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

(இ-ள்.) பல்கேள்வி - பலவாகிய நூற்கேள்விகளால், ஆன்றாகிறந்த, பயன் - (பிறப்பின்) பயனை, உணர்வார் - உணர்ந்த ஒழுகும் நல்லோர், வியவும் - இறக்கவும், கல்லாதார்-(அவையொன்றும்) உணராத தீயோர், வாழ்வது - (கெடுநாள்) உயிர்வாழ்தலின் காரணத்தை, அறிதிர்தல் - அறிபவிரும்புவீராயின், கல்லாதார் - அம்மூடர், சேதனம் என்னும்-நல்லறிவென்று சொல்லப்படும், அச்சேறு-அந்தச்சாரம், அகத்து - உள்ளத்தில், இன்மையால் - இலராதலால், கூற்று - யமன், கோதுஎன்று - (அவரை) சாரமில்லாப் பொருளென்று கருதி, கொள்ளாதுஆம் - கொள்ளாமல் விடுவார்போலும்.

வியன்பது காரணகாரிய பிரண்டுமின்றி வந்ததாதலால் நிகழ்கால வினையெசகம். ஆன்றஎன்னும் இறந்தகாலப் பெயசொச்சத்துக்கு அகலென்பதன் மருஉ ஆகிய ஆலென்பது பகுதி. இன்மை குறிப்புத

தொழிற்பெயர். கல்லாதார் சேறு இன்மை நினைவழுவமைதி. அச் சேறு என்பதில் அகாச்சுட்டுப் பிறப்பின்பயனை உணர்த்தலே சுட்டி நின்றது. கல்லாதார் பலர் இறப்பினும் அவர் வாழ்தலென்றமே பயனுணர்வார் இறத்தலினும் அறிவுடையோர்க்குக் கவலைதருதலின் அதற்குக் காரணங்கூறுவாராயினர். பழவினையாகிய காரணத்தை ஒழித்துக் கவிதான் கருதியதொன்றைக் காரணமாக ஏற்றிக் கூற்றின மையின் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. (சு)

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றழல்வ தெல்லாம் - அடம்பம்பூ
அன்னங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்.

(இ-ள்.) அடம்பம்பூ - அடம்பங்கொடியின் மலரை, அன்னம் - அன்னங்கள், கிழிக்கும் - (மூக்கால்) கோதுகின்ற, அலை - அலைகளே வீசுகின்ற, கடல் - கடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையை யுடையானே, இடும்பைகூர் - துன்பம்மிகுகின்ற, நெஞ்சத்தா - மனமுடையோர், எல்லாரும் - (அத்துன்ப மிகுதியில்லாத) எல்லாரும், காண - கண்டிரங்கும்படி, நெடுங்கடை - நெடுங்காலமுடிவுவரையும், நின்ற - இறவாமல், உழல்வது எல்லாம் - வருந்தி உயிர்வாழ்வதற்கெல்லாம், முன்னைவினை - பழவினையே, ஆய்விடும் - காரணமாய்விடும், எ-று.

பிணி, வறுமை, மூப்பு முதலியவற்றால் வருவன என்பதற்கு இடும்பை எனப் பொதுப்படக் கூறினார். இடையே இறத்தல் வாழ்க்கைக்குக் கடையெனப் படுமாயினும் அதனோடு இதனிடையே வேற்றுமை தோன்ற மனிதர்க்கு வகுத்த நூறுபிராயம் நெடுங்கடை எனப் பட்டது. இப்பிராயத்தின் பன்மைநோக்கி உழல்வதென்னுங் தொழில் பன்மைவாயது. (எ)

அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல் வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்.

(இ-ள்.) வளிஒடி - காற்றுச்செல்லாரின்று, நெய்தல்நறவு-நெய்தற்பூவினது மணத்தை, உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற, நீள்கடல் - நீண்ட வாழ்வினதாகிய கடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறை

பை யுடையானே, அறிவது - அறியப்படும் தூற்பொருள்களை, அறி யாரும் - கற்றுணராதவரும், அல்லர் - அல்லார், அறிந்தும் - கற்று ணர்ந்தும், பழியோடுபட்டவை - பழிப்போடு பொருந்திய கருமங் களை, செய்தல் - செய்தல், செய்தவினையான் - ணழினால், வரும் - உண்டாகும். எ-று.

அறியாந்மென்ற வும்மை இழிவுசிறப்பு. அறிவது அறிந்தபின் பழியோடு பட்டவை செய்யாரொன்பதை உணர்த்தலால் அறிந்து மென்ற வும்மை உயர்வுசிறப்பு. ஓடி ஓடாநின்றென்னும் நிகழ்கால வினையெச்சத்திரிபு. நெய்தல் முதலாகுபெயர். நீள்கடல் வினைத் தொகைக் குறிப்பு. (௮)

ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

(இ-ள்.) ஈண்டு நீர் - பெருகிய நீராகிய கடலாற் சூழப்பட்ட, வையத்துள் - பூமியில், எல்லாரும் - யாவரும், எத்தனையும் - எவ்வ ளவு சிறிதும், தீய - துன்பமாயினவற்றை, வேண்டார் - விரும்பார், விழைபயன் - விரும்பப்படும் பயன்கள், நல்லவை - இன்பமாயின வேயாம், வேண்டினும் - (நல்லவற்றை) விரும்பினும், வேண்டா விடினும் - (தீயவற்றை) விரும்பாவிடினும், உறற்பால் - வருதலின் வகையாகிய அவை, தீண்டாமல் - வந்தசேராமல், விடுதல் - (அவர் களை) ஒழிதல், அரிது - இலது. எ-று.

மன் அசைநிலை. ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் இம்மூவகை நீராலுங்கூடிப் பெருகிய நீராதலால் கடல் ஈண்டுநீர் எனப்பட்டது. தீண்டாமல் ஈறுதொருக்கப்பட்டது. சுசுமொன்றையே உலகோர் பயனாகக் கருதுதலால் அதனை விழைபயனென்றார். (௯)

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றுகா வாமிடத்தேயாகும்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனால்
இறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(இ-ள்.) சிறுகாலை - கருவில் அமையுங்காலத்தில், பட்ட-அமை து கிடந்த, பொறியும் - ணுழ்களும், சிறுகா - (தம்மளவில்) குறை

ந்துபோகா, பெருகா - வளரா, முறைபிறழ்ந்து - (அடையுங்காலத்தி னது) முறைமைதவறி, வாரா - வரமாட்டா, உறுகாலத்து - துன்பம் வந்தகாலத்தில், ஊற்றுஆகா-ஊன்றுகோல் போலுதவிஆகா, ஆம்இ- ததே - உதவியாகுதற்குரிய காலத்தே, ஆகும் - உதவியாகும், அத னால் - அப்போகூழால், இறுகாலத்து - (தம்முயற்சி) அழியுங்கால த்தில், பரிவு - (அவ்வழிவைக்குறித்து) இரங்குதல், என்னை - யாது.

விடியலாகிய கிறுகாலை இங்குக் கருவிலமையும் காலத்தின்மேல் நின்றது, அதுபிறப்பிற்கு முதற்காலமாதலாலென்க. ஊழ் ஆகும் போகும்பென இரண்டாகலால் பன்மையாயது. ஊன்றென்னும் முதனிலை தல்விருதி புணர்ந்தகெட்ட மாத்தினாயில் ஊற்றெனவி காரப்பட்டதாதலால், இதுமுதனிலை திரிந்ததொழிற் பெயரொனப் பட்டு, அத்தொழிற்குரிய கோலை உணர்த்தலால் சொழிலாகுபெய ராம். பொறியுமென்ற உம்மை எதிரது தழீஇய எச்ச உம்மை ஆத லால், ஊழின் காரியமாகிய சுகதுக்கங்களும் அவ்வாறுமென்பது.

கஉ - ஆம் அதிகாரம், மெய்மையை.

அந்தாவது மக்கள் தம்மியல்பு குன்றாமையாகிய மெய்மையை புனாத்துவது, அம்மெய்ம்மையும் ஊழினாதுதல்பற்றி இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

இசையா பொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் திபற்கை - நசையமுங்க
நினறோடிப் பொய்த்த னினாதொடஇ செய்கின்றி
கொனாரிற் குற்ற முடைத்து.

(இ-ள்.) நினா தொடஇ - முறையாகப் பூண்டவனை மலையுடை ராளே, இசையாத - (ருவன் தன்னால் கொடுத்தற்கு) இயலாத ஒருபொருள் - யாதேனும் ஒருபொருளை, இல் என்றல் - (ஏற்றே னாகு ஏற்றகாலத்தே) இல்லையென்று சொல்லுதல், யார்க்கும் - பெ ருஞ்செல்வார்க்கும், வசையன்று - பழிப்பன்று, வையதது - உலகத் தில், இயற்கை - இயல்பாம், சை - (ஏற்றேன்) ஆசையால், அழக லு - வறந்தும்படி, நின்று - (சொடுப்பெனென்ற நிலையில்) நீங்காது நின்று, ஓடி - செல்லாநின்று, பொய்த்தல் - பொய்சொல்லல், செய்

நன்றி - (நருவன்) செய்த உபகாரத்தை, கொன்றாரின் - அழித்தாரு
டைய குற்றத்தைப்போல, குறம் உடைத்து - குற்றமுடையது.

நிராதொட இ லீனத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்
தொகைக்காரணபெயர். செய்நன்றியைக் கொன்றவரை உ - ித்த
மைபால் இவர்க்குப் பிராயச்சித்தமில்லை என்பதாம். ஒடிப்பொய்த்த
லாவது ஏற்றவன் பலமுறைவரும்படி பலநாள் சொடுப்பெனெ
ன்று பெய்கூறி வருதல். ஒருபொருளென்பதில் ஒன்று இன்ன
தெனக் குறிககப்படாமையென வந்தது. (க)

தக்காரநுந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
எக்காலுங் குன்ற லிலராவா - அக்காரம்
யாவரோ தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாம்
தேவயோ தின்னினும வேம்பு.

(இ-ள்.) யாவர்தின்னினும் - நரகர் தின்றாலும், அக்காரம்-சர்க்
கரை, கையாது - கைககாது, தேவரோதின்னினும் - தேவர்களேதின்
றாவும், வேம்பு - வேம்பின்விதை, கைக்கும் - கசக்கும், (அவைபோ
ல) தக்காரும் - (அறிவு ஒழுககங்கனால்) தகுதியுடையாரும், தக்கவர்
அல்லாரும் - தகுதியுடையா ரல்லாதவரும், எக்காலும் - எக்காலத்
திலும், தம்நீர்மை - தம்முடைய இயற்கை, குன்றல் இலர் ஆவர் -
குறைதலில்லாரா யிருப்பர். எ-று.

எக்காலு மென்றது செல்வம், வறுமை, உயிர்க்கிறுதிமுதலியன
நேரிட்டகாலத்த மென்பதனை. தேவரோஎன்பதில் ஏ உயர்வுகிறப்பு.
வேம்புமுதலாகுபெயர். நீர்மை என்னும் எழுவாய் குன்றலென்னும்
பயனிலை கொண்டது. ஆ மிரண்டும், ஏயும் அசை பின்னே தேவ
கொன்றதனால் யாவொன்றது நரகரை. முன்னுள்ள உம்மை உயர்வு
கிறப்பு. பின்னுள்ளது இழிவு கிறப்போடு எதிர்மறைப்பொருளது. (உ)

காவாடு போழ்திற் கழிகிளைஞா வானதது
மேலாடு மீனிற் பலராவா - ஏலா
இடரொருவ குற்றக்கா லீங்குறா நாட
தொடாபுடையே மென்பா சிலா.

(இ-ள்.) நர்குன்றாட - குளிர்ச்சியாகிய மலைநாட்டையுடையா
னை, கால் ஆடுபோழ்தில - (தாளாண்மையுடையாய்) திரியங்காலத

தில், பலர் - பலபேர், வானத்துமேல் - ஆகாயத்தின் மேலிடத்தில், ஆகீ - வினங்குகின்ற, மீனின் - விண்மீன்களினும், கழிகிளைஞர் ஆவர் - மிக்க உறவினராவார், ஏலாத - (யாவரும் விரும்பி) ஏற்றுக் கொள்ளாத, இடர் - வறுமைத் துன்பத்தை, ஒருவர் உற்றக்கால் - ஒருவர் அடைவாராயின், சிலர் - சிலரே, தொடர்பு உடையேம் - (முன்னேயாம்) நட்புடையோம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்.

மேல் இடவாகுபெயர். சிலசொன்பதன்றில் தேற்றேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. கழிகிளைஞரொன்றது நெருங்கியவுறவினரை.

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்
நடுவண தெய்தாதா னெய்து முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

(இ-ள்.) வையத்து - உலகத்தில், வடுவில்லாமல் - (அவமதிப்பாகிய) குற்றமில்லானாக, மன்னிய - நிலைபெறுமபடி, மூன்றில் - அறம்பொருளின் பமாகிய மூன்றுபொருளில், நடுவணது - (அவற்றின்) இடையில் கின்றதாகிய பொருளை, எய்த - (ஒருவன்) அடைய, இருதலையும் - (அப்பொருளுக்கு) முன்னும் பின்னும் கின்ற அறத்தையும் இன்பத்தையும், எய்தும் - (அதுகாரணமாக) அடைவான், நடுவணது - இடையில் கின்றதாகிய அப்பொருளை, எய்தாதான் - அடையாதவன், உலைப்பெய்து - (கொல்லன்) உலைவிலிட்டு, அடுவது போலும் - காய்ச்சுவதினாலுண்டாம் துன்பத்தை ஒக்கும், துயர்-துன்பத்தை, எய்தும் - (பொருளின்மையால்) அடைவான். ஏ-று.

“இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்” ஆதலின் வடுவில்லாமல் மன்னியவெனவும், இம்மை, மறுமை, வீடென்னும் மூன்றனையும் தருவதாதலால் அறம் முதலிலும், இம்மை, மறுமை இரண்டினையும் தருவதாதலால் பொருள் இடையிலும், இம்மை ஒன்றையே தருவதாதலால் இன்பம் உடையிலும் வைத்து அறிவுடையோரால் எண்ணப்பட்ட மையால் பொருளை நடுவணதென்றும், மற்ற இரண்டையும் இருதலையும் மென்றுக்கூறினர். வைத்தமுறையே காலத்தைப்பற்றி அறம் முதலும் இடத்தைப்பற்றி இன்பமுதலுமாக கிற்றலால் அவை பண்பாகுபெயரால் தலை எனப்பட்டன. அடுவது எதிர்கால வினைப்பெயர்; இடைவிடாது நின்று வருத்துவதாகிய பொருளின்மைக்கு உவ

மிததமையால் உலை நீ யிடைவிடாது நின்ற கொல்லனுலையாயிற்று. இலாமல் என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் ஈறுதொகுததல். மன்னிய என்னும் செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் எய்த என்னு. சொ வெனெச்சங்கொண்டது. (ச)

நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறுஉம்
கல்லாரோ யாயினுஞ் செலவாவாய்ச் சொற் றாலும
புல்லாய் போழ்தி னுழுவேபோன மீதாழ்ச்
செல்லவா நலகூடாநா சொ.

(இ-ள்.) நல்ஆவின் - உயாசாதிப் பகவினது, கன்று ஆயின் - கன்றாயிருப்பின், நாகும் - இளங்கன்றும், விலைபெறும் - மிக்கவிலையைப்பெறும், (அதுபோல) கல்லாரோ ஆயினும் - கலவியறிவில்லா ராயிருப்பினும், செல்வா - பொருட்செலவமுடையாரது, வாப்சொல் - வாய்ச்சொல்லானது, செல்லும் - (யாவராலும்) ஏற்றுக்கொள்ளப்படும், நலகூடாநாசொல - பொருட்செல்வமில்லா ரதுசொலகூட, புல் ஈரப்போழ்தின் - (நிலம்) சிறிதாமாகிய காலததில், உழுவே போல - உழுதற் கருவியேபோல, மீதாழ்ச் - (கேட்போர்) உலகத்தேடத்தயாமல், செல்லாஆம் - ஏற்றுக்கொள்ளப் படாதன ஆம். எ-து.

ஆவின் கன்றென்பது பருவத்தைக் குறித்தலின்று இன்னதனாலு ஈனப்பட்டதென்றும் பொருளிலும், நாகென்பது பருவத்தைக் குறிப்பதிலும் வந்தன. உமமைகள் இழிவு சிறப்பு. சொற்செலவத்தலாகிய சிறப்புக கருதி வாய்சொலென வேண்டாது கூறப்பட்டது. செல்வா ஒருவாறு ஒருமுறை ஒருபொருளைப்பற்றிக் கூறிலும் செலவத்தலாககி, ஒருமையாய்ச் கொள்ளினும் பொருத்தமடிகொற்றொல்பு மெனவும், செல்வமில்லா பலவாறுபலமுறை ஒருபொருளைப்பற்றிக் கூறிலும் செல்லாமை தேராககிச் சொற்செல்லா வெனவுடனறினா. உழவுதொழிலாகுபெயர்; உழு பகுதி, அ ளாரியை, உகரக்கேடு கந்தி, வு புடைபெயாச்சி விருதி. (ரு)

இடமபட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பிணு மென்றும்
அடங்காதா னென்று மடங்கா-தடங்கலாணா
உபபொடு பெயரா றயிரகாயம பெய்தடினும்
கைப்பறா பேய்ச்சுனாயின் காப்.

(இ-ம்.) தடவுகண்ணாய் - பெருமையாகிய கண்ணையுடையாளே, பேய்ச்சுரையின்காய் - பேய்ச்சுரைக்காய்கள், உப்போடு - உப்புடனே, நெய் - நெய்யையும், பால் - பாலையும், தயிர் - தயிரையும், காயம் - காயவதைப் பலவற்றையும், பெய்து - இட்டு, அடினும் - சமைப்பினும், கைப்பு அறா - (தம்நியற்கையாகிய) கைப்புநீங்கா, (அதுபோல) என்றும் - கற்றகாலத்தும், அடங்காதார் - அடங்கியொழுது மியல்பில்லாதவர், இடம்பட - (தம்முள்ளத்தின்) இடத்தில் பொருந்தும்படி, மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மையாகிய ஞானனால் களை, சற்பினும் - கற்றராயினும், என்றும் அடங்கார் - எக்காலத்தும் அடங்கியொழுகார். எ-று.

என்றுமென இருமுறை கூறியது அவரதடங்காமையின் மெய்ம்மையை இழித்தற்கும், உப்பை ஒடுகொடுத்துப் பிரித்தது நெய்ம்முதலியவற்றினும் இன்றியமையாத தென்பதற்கும். ஞானம் காரியவாருபெயர். கற்றபின் அடங்கி யொழுகலும், உப்போடு நெய்முதலியவற்றைப்பெய்து சமைத்தபின் கைப்பாதலும் உண்டாதல்வேண்டுமாதலால் உம்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளினவாய்நின்றன; என்றும் அடங்காதாராதலின் அவர் ஆகிரியனை வழிபட்டடங்கிக் கல்லாமையையும், பேய்ச்சுரைக்காயை உப்போடு நெய்ம்முதலியபெய்து அறிவாரின்மையையும் உணர்த்தின எனக்கொள்ளின் எதிர்மறை உம்மைகளுமாம். இடமென் பதைப்பண்புப் பெயராகக்கொண்டு, இடம்பட என்பதற்கு விரிவாக என உரைத்தலுமாம். (௭)

தம்மை இகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்ச்சு

என்னை யவரொடு பட்டது—புன்னை

விறற்பூம் கமழ்கானல் விங்குநீர்ச் சேர்ப்ப

உறற்பால யார்க்கு முறும்.

(இ-ள்.) புன்னை- புன்னையினது, விறல்-(புலால்நாற்றத்தைக்கடிதலாகிய) வெற்றியமைந்த, பூகமழ்- மலர்கள் மணக்கின்ற, கானல்-சோலையையுடைய, வீங்குநீர்ச்சேர்ப்ப-கடவினது துறையையுடையானே, உறற்பால-துன்பப்படுதலின்வகையனவாகியவினைகள், யார்க்கும்-எத்தன்மைபார்க்கும், உறும்-வந்தடையும், (ஆதலால்) தம்மை இகழ்வாரை - தம்மை இகழ்பவரை, தாம்-தாம், அவரின்முன் - அவ்விசழ்வாரினும் முற்பட, இகழ்க-இகழ்க்கடவர், அவரொடுபட்டது-

அவரோடு தமக்குண்டாகிய உறவு, என்னை - என்னபயனுள்ளது.

ஐந்தனுருபு உறழ்பொருளில் வந்தது; உறழ்பொருளாவது பாறுபடக் கூறப்படுவது. இன் சாரியை பால்காட்டும் விருத்தி மற்ற உயர்திணைப் பெயரோடுவராதாதலால் இன் உருபென்றேகொள்க. துன்பர் தருவநாகிய ஊழ் விடாதாதலால், உறவை மதியாமல் இகழ்வாணா இசழ்வதினால் தம்பயன் கேடுமெனக்கருதாமல் அவரினும் மிகுதியாக இகழ்க என்பது கருத்து. (எ)

ஆவேறுருவின வாயினு மாபயந்த
பாலவேறுருவின வல்லவாம—பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோல
உருவு பலவொள லீங்கு.

(இ-ள்.) ஆ-பசுக்கள், வேறுஉருவின - பலவகைப்பட்ட உருவமுடையன, ஆயினும் - அங்வாறு அமைந்திருப்பினும், ஆ - அப்பசுக்கள், பயந்த - கொடுத்த, பால் - பால்கள், வேறு உருவின அல்ல பலவகைப்பட்ட உருவமுடையன வல்லன, ரங்கு - இவ்வுலகத்தில், நெறி-(அறத்தைஆசரிக்கும்) முழுக்கங்கள், ஆபோல-பசுக்களைப்போல, பல உருவகொளல் - பலவகைகளாகக்கொள்ளுதலே அன்றி, அறம் - அவ்வாறதின் பயன்கள், பாலபோல - பால்போல, ஒருதன்மைத்து ஆகும் - ஒருதன்மையுடையன ஆகும். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. அன்றி சொல்லெச்சம். பசுவின்பன்னை ரோக்கிப் பாலும் பன்மைபாயது. (அ)

யா அருவநெய் ரா சொல்லில்லார் நெருங்கால
யா அருவநெய்தின் வாழாதார்—யாஅ
இடை யாக வினாநெய்ந்தாரா யாஅர்
கடைபோகர் சொல்லமுய்த் தாரா.

(இ-ள்) நெருங்கால் - ஆராய்ந்துபார்க்கின், உலகத்து - உலகத்தில், ஓர்சொல் - ஒருரிக்கைச்சொல்லீல, இல்லார் - உடையராயிராதவா, யாரா - ஒருவருமிலா, உபாயத்தின் - தந்திரத்தால், வாழாதார் - உயிர்வாழாதார், யார் - ஒருவருமிலர், இன்னதது - துன்பதருவதை, இடை - (தம்வாழ்நாளின்) இடையில், ஆக - உண்டாக, எய்தாதார் - அடையாதவர், யார் - ஒருவருமிலர், கடை - தம் வாழ்நாளின் முடிவுவனா, போக - இடைவிடாது செல்லும்படி, செல்வம் - செல்வத்தை, உய்ததார் - கொண்டு அதுபவித்தவர், யார் - ஒருவருமிலா.

குற்றமில்லாரில்லையாதலால் யார் உலகத்தோர் சொல்லில்லா
 ரெனவும்; சாமம், பேதம், தானம், தண்டம் என்னும் இவை பெரும்
 பான்மையும் அரசர்க்குரியனவாயினும் மற்றையோர்க்கும் சிறுபான்
 மை உரியனவாதலால் பொதுவாக யார் உபாயத்தின் வாழாதான
 வும் கூறினர். யார் கடைபோகச் செல்வமுப்தநா னென்றதும் பெரு
 ம்பான்மைபற்றி. ஓனென்னும் அடைபற்றியும், பின்னேகூறும்
 உபாயம், இன்னதது, கடைபோகுஞ் செல்வம் என்பனவற்றைப் பற்
 றியும் சொல் நிந்தையின்மேலது. (க)

தாஞ்செய் வினைபல்லாற் றம்மொடு செல்வதுமற்
 றியாங்கணுந் தேறிற் பிறிதில்லை—ஆங்குத்தாம்
 போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயமின்றே
 கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

(இ-ள்.) கூற்றம் - யமன், கொண்டு - (தம்மை) பிடித்து, ஒடும்
 பொழுது - வினைந்துசெல்லும்போது, ஆங்கு - ஒற்றுமையாகக்கூடி
 வாழ்ந்தகாலத்தில், தாம்போற்றி - (உண்டிமுதலியவற்றால்) தாங்கள்
 பாதுகாத்து, புனைந்த - (ஆடையணிந்ததலியவற்றால்) அழகுசெய்த,
 உடம்பும் பயம் இன்று-உடம்பும் பயன்படுதலில்லை, (ஆகலால்) யாங்
 கணும் - எல்லாநூற்களிலும், தேரின்-ஆராயின், தம்மொடுசெல்வது-
 தம்முடன் செல்லுந்தீனை, தாம்செய்வினை அல்லால் - தாம்செய்த
 வினை அல்லாமல், மற்றுப்பிறிது இல்லை - வேறொருபொருளில்லை.

செல்வது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலவினைப்பெயர். உண்டி
 முதலியன நல்லுணவு, பணி காற்று வெயிலில் வருந்தாதுவைத்தல்,
 பிணிவரின் மருத்துண்ணல் என்பன. உம்மை முற்றும்மையாதலால்
 பாவினா எஞ்சாமைப்பொருளது. பின்னுள்ள உம்மை உயர்வுபெற்ற
 பற்று பிறிதென்னும் பொருட்டு. (கஉ)

கக-ஆம், அநிகாரம் தீவினையச்சம்.

அஃதாவது தீயவினையைச்செய்தற்கு அஞ்சதலையுணர்த்துவது.
 முன்செய்வினை வருபிறப்பில், செய்தவன் செல்வம் வறுமை முதலிய
 யன அடைதற்குக் காரணமாதலையும், அவ்வினைக்கு இயைய இயல்பு
 குன்றாமையாகிய மெய்ம்மையையும் முன் உணர்த்தினவர் துன்பந்த
 ருந் தீவினை செய்யாமைகைய இதனாறுணர்த்தலால் இது மெய்ம்மை
 யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

துக்கத்துட் தேங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு—தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடே புலன்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

(இ-ள்.) சுடுகாடு - இடுகாடுகள், துக்கத்துள் - துன்பத்துக்குக் காரணமாகிய இவ்வாழ்க்கையில், தூங்கி - சோம்பியிருந்து, துறவின் கண் - துறவுவழியில், சேர்கலாத - சேரும் உணர்வில்லாத, மக்கள் - மக்களது, பிணத்த - பிணங்களை யுடையன, தொக்க - (ஒன்றையொன்று பிரியாமல்) சேர்ந்துள்ள, விலங்கிற்கும் - (சிலவகை) மிருகங்களின் பிணங்களுக்கும், புள்ளிற்கும் - பறவைகளின் பிணங்களுக்கும், சாடு - சுடுகாடுகள், புலன்கெட்ட - மெய்யறிவில்லாத, புல் அறிவு ஆளர் - சிற்றறிவையாளுதலை யுடையவரது, வயிறு ஏ-வயிறுகளே, ஆம். ஏ-று.

துக்கத் திருவதிலிருப்பவர் அதில் நின்றும் நீங்குதல் செய்யாமை யால் தூங்கி என்றும், அருளில்லாராய் விலங்கு பறவைகளை உண்ண லாகிய பெரும்பாதகவினைகளைச் செய்கின்றமையால் அவரை இழித் தற்குப் புலன்கெட்ட புல்லறிவாளரென்றுங் கூறினர். புல்லறிவார னென்றது தாம் மெய்யறிவிலரா யிருந்தும் அருளுடையார்கூறும் உறுதிமொழியைக்கேட்கும் இயல்பில்லாநா. தேற்றேகாரத்தை வயி றென்பதனோடுகூட்டுக. மக்கட்பிணம் திரிந்து வேறுபடும் தற்கிழ மைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை. பிணத்த பொரு ளடியாகப்பிறந்த பலவிற்படர்களைக் குறிப்பு முற்று. (க)

இரும்பார்க்குங் காலா யேதிலாக் காளாய்க்
குருமபார் கழனியுட் சேர்வா—சுருமபார்க்கும்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலங் குறுமபூழும்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

(இ-ள்.) சுரும்பு ஆர்க்கும் - வண்டிகள் ஆரவார்க்கின்ற, காட்டுள் ஆய் - காட்டிலிருந்து, வாழும் - வாழ்வதற்குரிய, சிவலங் - சவுதாரி பையும், குறும்பூழும் - சாடையையும், கொண்டு - பிடித்துவந்து, கூட்டுளாய்-பஞ்சரத்தில் இருக்க, வைப்பார் - வைத்துவளர்ப்பவர், இரும்பு - (மறுமையில்) இருப்புவிலங்கினால், ஆர்க்கும் - பூட்டப் பட்ட, காலர் ஆய் - கால்களுடையாராகி, ஏதிலார்க்கு - அயலார்க்கு

ஆள் ஆய் - அடிமைகளாய், கரும்பார் - கருநிலத்திலும், கழனியுள் - விளைநிலத்திலும், சேர்வர் - சேர்ந்துதொழில் செய்வர். எ-று.

பாரொன்றது நிலத்தை. கருநிலமென்பது நீரில், மலையில், வனத்தில் பயன்படாதநிலம். “வெற்பினீரினில் வெவ்வனத்தில், கறைபடு மிகுதிதானே கருநிலமாகுமென்ப” என்னும் நிகண்டாலுமுணர்க. அந்நிலத்தில் தொழில்செய்தலாவது அதனைத்திருத்தி உழுதுகொழு மையுண்டாககிப் பயிரிடல். இரும்பு கருவியாகுபெயர். இது ஆர்க்குங் கால்என்ற இடத்தால் விலங்கின்மேலது. கருத்தின்படி இயங்கலும், வேண்டியவாறு தீனெடுத்தலும், காமநுகர்ச்சியுமில்லாமற் செய்தல் பற்றிக் கொலையினோ டொகருமாதலால் இதுவுஞ்செய்தல் கூடா தென்பது கருத்து. கரும்பார்சமுனி என்பதற்குக் கரும்பு ஆர் கழனி எனப் பதம்பிரித்துக் கரும்புகள் கிழறகின்ற சமுனி என உணர்ப்பி னும் பொருந்தும். (உ)

அக்கேபோ லங்கை பொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால.

(இ-ள்.) அக்கால் - கழிந்தபிறப்பில், அலவனை - ஞன்னை, கா தலித்து - விரும்பி, கால்முரித்து - கால்கோ ஓடித்து, தின்ற - தின் றதனாலாகிய, பழவினை - முன்னேவினை, வந்து அடைந்தக்கால் - வந் தடைந்தால், விரல்அழுமி - விரல்கள் அழுநிலில்லாதனவாய், அக்கு போல - சங்குமணியைப்போல நிறமுடையனவாய், அங்கைநழிய- உள்ளங்கை இருக்கும்படி, துக்கத்தொழுநோய் - துக்கத்தைத்தர வல்ல குட்டினோய், எழுப - உண்டாவார்கள். எ-று.

போலென்னும் இடைச்சொ லடியாகிய முதனிலை வினையெச் சப்பொருள்பட்டது. அங்கை பின்முன்னாகத் தொக்கஉறுப்புத்தற்குழ மைப்பொருளதாகிய ஆரூபவேற்றுமைத்தொகை. அலவன் ஆண் மைப்பெயரன்று; சாதிப்பெயர். களவென்பதும்அது. நோயெழுப திணைவழுவமைதி. ஏ இரண்டும்அகை. தின்றகாரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம். (ங).

நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல் வதூஉம்
எரிபபச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும்—பாப்பக்

கொடுவினைய ராகுவர் கோடாரும் கோடிச்
கடுவினைய ராகிபாச் சாரந்து.

(இ-ள்.) நெய்போல்வதும் - நெய்யும், நெருப்பு அழல் - தீ இன
து வெப்பத்தை, சோந்தக்கால் - சேர்ந்தால், எரிப்பச்சுட்டு - (சாரப்
தவணா) வேகும்படிசுட்டு, எவ்வனோய் - துன்பந்தரும் நோயை, ஆக
கும் - உண்டாகும், கோடாரும் - (நல்லொழுக்கத்தினின்றும்) தவ
றுதலில்லாதவரும், கடுவினையர் ஆயினார் - கொடுமையாகிய தொழி
லைச்செய்பவராயினோர், சாரந்து - சேர்ந்ததினால், கோடி - (தம்மொ
ழுக்கத்தினின்றும்) தவறி, பரம்ப - மிகுதியாக, கொடுவினையா ஆகு
வர் - (தம்மொழுக்கத்துக்கு) மாறாகியதொழில் செய்பவர் ஆகுவார்.

அழலென்பதன் ஈற்றுலகாம் சந்த இன்பப்பொருட்டுத் திரிந்த
து. பால்வது உணாயசை இடைச்சொல். உம்மைகள் எரிப்பச்சுடாத
இப்பயினைதெர்ப்பதையும், கோடாத ஒழுக்கத்தினை ஈற்பதையும்
உணர்த்தலால் உயரவழிற்பு. கொடுமை செமமைக்கு மாறிய பண்
புணாதது சொல், இக்கொடு எனபதன்விகாரமாகிய கோடு என்பது
கோடாரெனபதன்முதனிலை. (ச)

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நக நும--வரிசையால்
வாணா மதியம்போல வைகலுற தேயுமே
நாளே சிறியர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) பெரியவர் - பேரறிவுடையாரது, கேண்மை - நட்பு,
பிறைபோல - பிறைபெருதவன்போல, நாளும் - தினமும், வரிசை
வரிசையாக - முறை முறைபாச, தானேநந்தும் - தானேபெருகுபு,
சிறியார்தொடர்பு - சிறறிவுடையாரது நட்பு, வாண்ஊர - ஆகாயத்
தில் தளழ்த்தசெல்லும், மதியம்போல - நிறைந்த மதிசுறைவது
போல, வைகலும் - தினமும், வரிசையால் - முறையில், நாளே
தேயும் - தானேகுறையும். எ-று-

பெரியவர்கேண்மை பெய்யோரோடு பெரியவர்செய்யுங் கேண்
மை என்பது. சிறியார்தொடர்பும் அது நாளும், வைகலும் என்பது
நட்புக்கொண்டபின் நிகழும் நாட்களை. அடுக்கு இடைவிடாமைப்
பொருளுது. தான்மேற்குத்திசையில் தோன்றி மேற்றிசைநிற் செல்லு
தல் யாவருங்காணப்படுதலால் மதியத்துக்கு வானுள்ளென மடை
கொடுக்கப்பட்டது. நாள்செல்லச்செல்லத் தம்இயல்பு தம்மில்தெரி
ந்து ஒருவனாயொருவர் நட்பில் மிகுதலால் அவர் நட்புக்குப்பிறை

யும், அவ்வாறு தெரிந்தபின் ஒருவனாயொருவர் நட்புக்குறைதலால் அவர் நட்புக்கு மதியமும் உவமையாயின. தானே என்பது பெரியவர் கேண்மைக்கும் கூட்டுக. ஏ பிரிசிலீல. ஒருவனாயொருவர் நட்புக்கொள்ளச் செய்வன அவரவருடைய நற்குண நற்செய்கைகளினது உண்மையும் இன்மையுமாதலின் கேண்மைதானே நந்தும், தொடர்புதானே தேயுமெனக் கேண்மை தொடர்புகளின்மேல் வைத்துக்கூறினார். வரிசையால் உருபுமயக்கம் முறைஎன்றது பெருகுதல் குறைதலிரண்டும் ஒரு நிகரானவாய் நிகழும் முறையை. (இ)

சான்றோ ரொனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்குஞ்சு சான்றான்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயின்—சார்ந்தாய்கேள் சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன் பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(இ-ள்.) சான்றோர் என - (இவர்பலநற்குணங்களாலும்) நிறைந்தோரென்று, மதித்து - எண்ணி, சார்ந்தாய்மன் - மிகுதியும் நட்புக் கொண்டாய், சார்ந்தாய்க்கு - (அவ்வாறு எண்ணி) நட்புக்கொண்ட நினக்கு, சார்ந்தார்கண் - (நின்றால்) நட்புக்கொள்ளப்பட்டாரிடத்து, சான்றான்மை - (பலநற்குணங்களாலும்) நிறைந்து (அவற்றை) ஆளுந்தன்மை, இல்லாயின் - உண்டாயிருந்தல் இல்லை ஆனால், சார்ந்தாய்கேள் - (ஆராயாமல்) நட்புக்கொண்டவனேகேள், (அந்நட்பு) ஒருவன் - ஒருவன், சாந்து - சந்தனம், அகத்து உண்டு - உள்ளே இருக்கிறது, என்று - என்னுண்ணி, செப்பு - செப்பின, திறந்து - (மேல்முடியை) திறந்து, அகத்து - (அச்செப்பின்) உள்ளிடத்து, பாம்பு - பாம்பை, கண்டது - கண்டதனாலுண்டாகிய அச்சத்தை, உடைத்து - உடையது. என்று.

வினைமுதல் வினையைக்காரியத்தின்மே லேற்றிக்கூறிய ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினைப் பெயராகிய கண்டது அச்சத்தின்மேலது. நீயடைந்த பயனையொத்தபயனை அவனடைந்தா னென்பான் நீயடைந்ததை அவனடைந்தான் என்றிற்போல நின்ற கண்டதுடைத்து என்பதற்குக் கண்டதனாலுண்டாகிய அச்சத்தைஒத்த அச்சத்தை உடைய தெனவுரைக்க. மன்மிகுதிப்பொருளது. குணத்தையும் செயலையும் பலவாறு ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளவேண்டு மென்பது கருத்து. (க)

யாஅ ரொருவ ரொருவர்தம் முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர்—சாரல்

கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கள்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

(இ-ள்.) சாரல் - சாரலில், கனமணி - பெருமணிகள், நின்று
இமைக்கும் - இடைவிடாமல் ஒளியெறிக்கும், நாட் - மலைநாட்டை
யுடையானே, மக்கள்-மனிதருடைய, மனம்வேறு-எண்ணமும்வேறு,
செய்கையும்வேறு - புறத்தில்செய்யும் செயலும்வேறு, (ஆதலால்)
யார் ஒருவர் - எவரொருவர், ஒருவர்தம் - ஒருவருடைய, உள்ளத்
தை - எண்ணத்தை, தேரும்-ஆராய்ந்து துணியும், துணைமை - கரு
வியாகிய அறிவை, உடையவர் - உடையராவர், ஒருவருமில்ர். எ-று.

ஆதலால் பலநாள் பலவழியால் ஆராய்ந்து ஒருவரை நட்புக்கொ
ளல்வேண்டும்; இல்லையாயின் அவர் தீக்குணத்தால் தம் நற்குணமா
றித் தீவினைசெய்ய உடன்படுவொன்பது: தேர்ந்துக்கருவியாதலால்
அறிவைத்துணை யென்றார். சாரல்தொழிலாகுபெயர், இமைக்கு மெ
ன்பதில் இமைத்தல் கண்ணின்மேலிதழைக் கீழிதழோடுபொருத்தல்;
அது தனக்குக் காரணமாகிய ஒளிசெய்தலின்மேல் நிற்பலால் காரண
த்தைக் காரியமாகக்கூறுவதோ ருபசாரவழக்காம்.

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலாய்க்
கள்ளத்தா னட்டா கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செய்யும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(இ-ள்.) புனல் - அருவிநீர், தெள்ளி - தெளிவுடையதாகி, செ
றுப்பு - சேற்றை, நின்று அலைக்கும் - நீங்காமல் கழுவுகின்ற, பூ
குன்றநாட - பொலிவாகியமலைநாட்டானே, உள்ளத்தால் - மனத்தி
னால், னள்ளாது - நட்புச்செய்யாமல், உறுதி - (தாம்) அடையும்பய
னுக்குத்தகுந்த, தொழிலராய் - (நட்பின்) செய்கையுடையாராகி,
கள்ளத்தால் - வஞ்சனையினால், நட்பார் - நட்புச்செய்தவரது, கழி
கேண்மை - நெடுநாள்செய்யும் நட்பு, மனத்துக்கண் - (அவரால்நட்
புச் செய்யப்பட்டவருடைய) மனத்தில், மாசுஆப் - குற்றத்தைத்தரு
வதாகி, விடும் - (பின்) ஒழியும். எ-று.

புனலென்பதனீற்று லகாம் எதுகைக்கொடை நோக்கி நகரமா
கத்திரிந்தது அவர்பயனை அடைந்தமாத்திரத்தில் விட்டொழிதலை
இவர் கருதுந்தோறுமனத்துக்குத் துன்பந்தருதலால் கேண்மை மன
த்துக்கண் மாசாயென்றும், பின் அவரைநட்புச் செய்யாராதலால் வி
டெமென்றுங் கூறினார். நாளினதுமிகுதி கேண்மையின்மேலேற்றப்பட்ட

டது. மாசுதருவதனைமாசென்றது உபசாரம். மலக்குச்சேறுகாற்றாற்
படியும் புழுதியாலாகியது. அலைக்குமென்னும் காரணப்பொருட்டா
கிய பெயரொச்சம் பூவென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது.

ஒக்கிவொள்வாடன் னென்னுர்கைப் பட்டக்கால்
ஊக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகும்—ஆக்கம்
இருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டாவு.

(இ-ள்.) ஒக்கிய-(ஒருவன்கொல்லும்படி) உயர்த்திய, ஒர்வார்-
ஃரியவான், தன் ஒன்னுர்கை - தன்பகைவர்கையில், பட்டக்கால் -
அகப்படின, ஊக்கம் - (அவ்வாள் தன்னுடைய) மனவலியை, அழி
ப்பதும் - போக்குவதும், மெய் ஆகும்-உண்மைபாகும், (அற்போல)
ஆக்கம் - (தன்) கைப்பொருள், (பேதையாரிடத்துச் சீரின்) இருமை
யும் - (தன்னுடைய) இம்மைமறுமைப் பயன்களை, சென்று தொ
டர்ந்து, சுடுதலால் - அழித்தலால், கல்லார்கண் - பேதையாரிடத்தி
னின்றும், தீர்வு - நட்புகீங்குதல், நல்லகருமமே - அறச்செய்கையே
யும். எ-று.

ஒக்கிய பிறவினை; ஒக்கிய தன்வினை. ஒன்னுன்னும் எதிர்ம
ரைவினைப் பெயரின் முதனிலை ஒன்றென்பதன் மருஉ ஆகியான்.
தன்உயிணைப்போககுதலு மெய்யாகுமென்பதனை அழிப்பதுமென்ற
எதிராதுதழீஇய எச்சயும்மைபால்தழுவினார், இது ஒருகாலத்துத் தவ
றலுங் கூடுமாதலின். உவமைககண்பட்டக்கா லென்றதனைப் பொரு
ளுக்கும்கொள்க. தான் தந்தபொருளால் பேதையர்செய்யும் தீச்செ
யல், கொடுத்ததன்கு இம்மையில் புசுதழையும், மறுமையில் துராக
இப்பத்தையு மழித்தலின் அது இருமையுஞ் சுடுமென்றும், முன்னு
ணர்ந்து அவரினின்றும் நீகென்பொருள்தருதலும், அதனால்வரும்
பழிபாவமும் தம்மையடையாமையால் தீவுநல்லகருமமேயென்றும்
கூறினர். ஏ தேற்றம். உறுதித் தொழிலருடைய கேண்மையை
அவர் வேண்டியதைத் தாராமலேநீக்குக என்பது கருதது. (க)

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்டுகென் றேங்கி
எனைத்தூழி வாழ்ந்தியோ நெஞ்சே—எனைத்துப்
விறுவனாயே யாயினுஞ் செய்தன் றல்லால்
உறுபயனோ விலலை யுயிர்க்கு.

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே, மனை- இவ்வுழிக்கையில் வைத்த,
பாசம்-விருப்பத்தை, கைவிடாய் - பற்றறவிடாய், மக்கட்டுகென்று -

(தேடும்பொருள்) சந்ததியார்க்குதவுமென்று, ஏங்கி - வருந்தித்தேடா
 இன்று, எனைத்து ஊழி - எத்தனை ஊழிகாலம், வாழ்தியோ - வாழ்
 வாயோ, உயிர்க்கு உறுபயனோ - (உடலோடுகூடிநின்ற) உயிருக்குப்
 பிறப்பினால் அடையும்பயனோ, எனைத்தும் - எவ்வளவும், கிறுவனா
 யே ஆயினும் - கிற்றளவினையுடையதா யிருப்பினும், செய்தநன்று
 அல்லால் - செய்யப்பட்ட அறமல்லாமல், இல்லை - வேறில்லை. எ-று

மக்கட்டுசை ஏற்றுக்கோடற் பொருளைக்கூறவே அதற்கிசைந்த
 செயப்படுபொருளாகிய பொருள்வருவிக்கப்பட்டது. எனைத்தென்ப
 தில் எனை எத்தனை யென்பதன் மருஉ. துவ்விததிபுத்திப்பொருளது.
 பிறப்புவிடென்னும் இரண்டினையும் அடைதற்குச் சாதனமாதல்பற்
 றித் தான் உடலோடுகூடவாமும் வாழ்க்கையை அதன்மேலேற்றி
 வாழ்தியென்றும், வாழ்தற்கிடனாய் உடல் மழைமொக்குளிறீரோன்
 றிக் கெடுமிதென்று உணரமாட்டாப் பேதைமையைககுறித்து வாழ்
 தியோவென்றும் கூறினார். மூன்னுள்ள ஓ இரக்கப்பொருளது, பின்
 னையது உயர்வு கிறப்புப்பொருளது. (க0)

இரண்டாவது பொருட்பால்.

அஃதாவது பொருளினது பகுப்புணர்த்துவது. இம்மை, மறு
 மை, வீடென்னும் மூன்றினையுந்தருவதாகிய அறத்தை மூன்னுணர்த்
 தினராதலால் இம்மைமறுமை இரண்டினைத் தருவதாகிய பொரு
 னை அதன்பின் கூறல் முறையாதல்பற்றி இஃததன்பின்வைக்கப்
 பட்டது.

கச-ஆம், அதிகாரம் கல்வி.

அஃதாவது சுற்றற்குரிய நூல்களைக் சுற்றனை யுணர்த்துவது
 பொருளை அறத்தின்வழியில் தேடுதற்கும், தேடியபொருளைப் பயன்
 படுத்தற்கும் கருவியா யமைந்தது கல்வியறிவாதலின் இதனை முதற்
 கண் கூறுகின்றனர்.

குஞ்சி யழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
 மஞ்ச ளழகு மழகிலை--நெஞ்சத்து
 கலலம்யா சொன்னு நெவு நிலையாயால்
 கல்வி யழகெ யழகு.

(இ-ள்.) குஞ்சி அழகும் - கிசையின் அழகும், கொடுத்தானை
 (மடித்துக்கட்டுதலாகிய) உலாவுள்ள ஆடையினது, கோடு அழகும்.

கனாயினழகும், மஞ்சள் அழகும் - மெய்ப்பூச்சினது அழகும், அழகு அல்ல - (ஒருவனுக்கு) அழகல்லவாம், நஞ்சத்து-மனத்தில், பாம்பல்லம்-நாம்பல்லபிறப்பினே, என்னும் - என்று சருதுவின்ற, நடுவுநிலை மையால் - நடுவுநிலைமையாகிய கருத்தைத் தருதலால், கல்வி அழகே-கல்வியின் அழகே, அழகு - அழகாம். எ-று.

குஞ்சியழகு முதலிய நான்கும் மூன்றாவதற்குரிய ஏதப்பொருளில்வந்த ஆறாவதேற்றுமைத் தொகைநிலைகள். கொடுமை-வளைவு. கொடுங்கோல், கொடுவான், கொடும்புறம் முதலியவற்றாலுமுணர்க. மஞ்சள் நிறத்தினால் வந்த தலைமைபற்றி மெய்ப்பூச்சுக்குக் கருவியாகுபெயராயிற்று. என்னுதலே நடுவுநிலைமையாதலால் என்னுமென்னும் பெயரொச்சம் நடுவுநிலைமை யென்னும் செயற்பெயர் கொண்டதென்க. நடுவு நிலைமையைத் தருவதனை நடுவு நிலைமையென்றார். குஞ்சி முதலியனபோல நிலையில்லாத உடலுக்கன்றி நிலையுடைய உயிர்க்கு அறிவாகிய விளக்கத்தைத் தந்து அழகுசெய்தலின் கல்வியழகுக்குப் பிரிநிலை ஏகாரங்கொடுக்கப்பட்டது. கல்வியறிவுடையார் தம் பிறப்பு நற்பிறப்பெனக்கருதலே தருதியாதலின் அது நடுவுநிலைமையாயிற்று.

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்னால்
தம்மை விளக்குமாந் முழுளராக் கேடின்றால்
எம்மை புலகத்தும் யாங்கானோங் கல்விபோல்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

(இ-ள்.) இம்மை - இப்பிறப்பின் பபனை, பயக்கும்- தரும், ஈய (பிறருக்கு) ஈவதிலால், குறைவு இன்று - குறைதல் இலது, தம்மை- கற்றதம்மை, விளக்கும் - (அறிவிலால்) விளங்கச்செய்யும், தாம் உள்ள ஆக-தாம் உள்ளவராகச்செய்து, கேடு இன்று - கெடுதல் இலது, (ஆதலால்) எம்மை உலகத்தும் - எவ்வுலகத்திலும், கல்விபோல் - கல்வியைப்போல, மம்மர் - பேதமைபாகிய நோயை, அறுக்கும் - ஒழிப்பின்ற, மருந்து - மருந்தை, யாங்கானோம் - யாம் கண்டிலோம். எ-று.

இம்மை காரணவாகுபெயர். பிறப்பின்பயன் அறமென தூல்களால் துணிர்த்தறிவது கல்வியைக்கொண்டாதலால் இம்மை பயக்குமென்றும், பொருட்செல்வம்போலாது இது வளர் செல்வமென்பார் ஈயக்குறைவின் மென்றும், புகழ்மோ ருடம்பெனப்படுதலால் தாமுளராய்ச் செய்தென்றும், கன்வர் முதலியோரால் கொள்ளப்படாமல் நிலைத்தலுடையதென்பார் கேடின்றென்றும் கூறினர், செய்தென்னுஞ்சொல் எஞ்சிவின்றது. தான் முதற்காரணமாய் நின்று உயிர்க்குப்

பிறப்பைத் துவித்துத் துன்பஞ்செய்தவின் பேதமை நோயெனவும் அதனை பொழிக்க வல்லது கல்வி யறிவே யாதலால் அக்கல்வி மருந்தெனவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டன. (உ)

களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
வினாநிலத்து டெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினும் கற்றறிந் தோனாத்
நிலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

(இ-ள்.) சான்றோர் - (முடிக்கங்களால்) நிறைந்தோரும், களர்நிலத்து உவர்கிலத்தில், பிறந்த-தோன்றிய, உப்பினை - உப்பை, வினாநிலத்து - வயலில தோன்றிய, டெல்லின்-டெல்லைகொள்வதுபோல, விழுமிது ஆக - சிறப்புடையதாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள், (அதுபோல) சடைநிலத்தோர் ஆயினும் - சீழ்மையாகிய இடத்தில் வைப்பதற்குரிய வருணத்தாராயினும், கற்றறிந்தோரை - கற்றறிந்தவரை, (முதன்மையாகிய வருணத்தாராப்போல) தலைநிலத்து-மேன்மையாகிய இடத்தில், வைக்கப்படும் - வைத்தலே தகுதி. எ-று.

களர்நிலத்து, வினாநிலத்து என வேண்டா கூறியது உப்பு டெல் தோற்றியவிடத்தின் குழிவுஉயர்வுகள் உணர்ந்ததற்கு. கடலின் ராசுதலும், ஆநிலத்தை மிதித்தலுஞ் செய்யாராதவின் உடமை இழிவுசிறப்பு, அது கொகுத்தலாயிற்று. பின்னுள்ள உம்மையும் அது கடை, தலை முறையே சீழ்மை, மேன்மைகளை உணர்ச்சினை.

வைப்புழிக் கோட்பாடா வாய்த்தியிற் கேடிலை
மிக்க சிறப்பி னரசா செறிவ வய்வா
எச்ச மெனவொருவன மக்கட் குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(இ-ள்.) வைப்பு உழி - வைத்த இடத்தினின்றும் கோட்டை - (நூதியா முநலியோதலை) கொள்ளப்பட்டு, வாய்த்து - கிடைக்கப் பெற்று, மிக்க - (ரம்போக்கு) ஈர்க்கல், கேடுஇல்லை - குறைபாடு இல்லை, மிக்க - (தூயினும்) மிகுந்த, சிறப்பின்-சிறப்புடையதால், அரசர்செறிவின் - அரசு கோரிப்பராயிவ், வய்வா - அபகரிக்கக் கருவார், (ஆதலால்) ஒருவன் - அறிவுடைய ஒருவன், மக்கட்கு - புதல்வர்க்கு, எச்சம் என - தானிறந்தவின் ஒழிவுநிற்கும் பொருள்களாக, மற்றுச்செய்வன - தேடிவைக்கும் பொருள்கள், விச்சை - கல்வியறிவுகளே, பிற அல்ல - மற்றபொருள்களல்ல ஆம். எ-று.

வைப்பு தொழிலாகுபெயர். வைப்புழி இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகுகிலை. வைப்புழி என்றது மனத்தை. பொருள் கல் விப்பொருள் செல்வப்பொருளென இரண்டாயடங்கலின் பிற செல்வப்பொருளுக்கு ஆயிற்று. தந்தைகற்பிப்பினும் அமையப்பெறுதலருமைநோக்கி வாய்த்தென்றும், பிறவற்றிற்குக் கோட்படுதல் முகலிய மூன்று முண்மையின் எச்சமெனப் படாவாதலால் பிறவல்லவென்றுங் கூறினர். கல்வி என்ன எழுத்தென்பன நோக்கியும், பொருள் மணி பொன்முதலியன நோக்கியும் பன்மையாயின. மிக் கசிறப்பாவது சென்றவிடமெல்லா முள்ளார் ஏற்றுக்கொண்டு பொருட்கொடையம், பூசையும் அச்சத்தாலன்றி உவந்து செய்தல். எச்சம்தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர், எஞ்சபகுதி, அம்வினைமுகம் பொருண்மை விசுதி, பகுதி குறியிய லுகாமாதலால் மெல்லொன்று வல்லொன்றானதும், உகரக்கேடும் சத்தி. அம் விசுதிபுன - பெயாச்சி விசுதியெனக்கொண்டுதொழிலாகுபெயரெனினும் ஒக்கும். விச்சை, விரிபமொழிச்சிதைவு; விஞ்சை எனவும். வழங்கும், (சு)

கல்வி களாயில கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதின்
ஆராய்க் தமைவுடைய கற்பவை நீரொழிபப்
பாலுண் குருகிற் றெரிநது.

(இ-ள்.) கல்வி - கல்விகர், களாலு - முடிவில்கள, கற்பவர் - கற்பவரது வாழ்நாள்கள், லில - (கல்விபிள்ளையின்மைக்கு) சிலவாயிருக்கின்றன, மெல்ல - மெல்லெனக்கற்க, நினைக்கின் - நினைநால், பிணிபல - (இடையேவரு) பிணிகள பலவாயிருக்கின்றன, (ஆதலால்) நீர்ஒழிய - நீநீங்க, பால்உண் பாலுண்ணுகின்ற, குருகின் - அன்னத்தைப்போல, தெள்ளிதின் - குற்றமற்ற அறிவினால, ஆராய்ந்து - ஆராய்ந்து துணிந்து, அமைவு உடைய - (ஞானநால் களைக் கற்பதற்கு) தகுதியுடைய நூல்களை, கற்றுத்தெரிப - (கல்லோர்) கற்று அறிவார்கள். என்று.

மெல்ல என்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சக் குறிப்புக் கற்றின்மேல் நின்றது. லிலபல முறையே சின்மை பன்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பலவின் படாக்கைக் குறிப்புமுற்றுக்கள். (று)

தோணி யியக்குவான் ரெல்லை வருணத்துங்
காணிற் கடைப்பட்டா எனெந்நிழா—காணாய்

அவன் துணையா வாறுபோ யற்றேதூல் கற்ற
மகன் துணையா நல்ல கொளல்.

(இ-ள்.) தோணி - மரக்கலத்தை, இயக்குவான் - நடந்து
வென், தொல்லை வருணத்து - பழமையாக வழங்கும் வருணங்க
ளில், காணின் - ஆராயின், கடைப்பட்டான் என்று - கடையான
வெனென்று, இசுழார் - அவமதியாமல், அவன் துணைஆக - (தமக்கு)
அவன் துணையாக, ஆறு போயது அற்று - ஆற்றில் சென்றதுபோ
லும், தூல்கற்றமகன் துணைஆக - தூல்களைக்கற்றவனார் துணை
ஆக, நல்ல - நல்லதாற்பொருள்களை, கொளல் - பெறுதல், காணும்-
நீ அறி. எ-று.

போயதென்னும் இறந்த காலத்தொழிற் பெயரினீறும், துணை
யாகவென்னுஞ் செயவெனச்செய்திறும் தொகுக்கப்பட்டன. படை-
ப்புத்தொட்டு பழங்குவருதலின் தொல்லைவருணமென்றும், ஒரு
வன் மகனைப்படுதல் குலத்தினுள்ளநிக் கல்வியறிவாவென்பார்
சுற்றமகனைன்றுங் கூறினர். மகன்-ஆடவன். (சு)

தவையுந் தொல்லைகளிற் தன்மை யுடையார்
இகலில் செருடையார் தம்முட் குழிஇ
நகலி விடரிதாயிற் காண்பா மகல்வானைத்
தூம்பு குறைவார்பதி.

(இ-ள்.) தவல் அந் - தவறுதலின்மையாகிய, தொல் மேன்வி-
பழையதூற் கேள்விகளோடும், தன்மை யுடையார் - கல்வெழுந்தத்
தையுடையாரும், எஃகு உடையார் - கூரறிவுடையாராயினோர்,
தம்முன் இகல் இவர் - தம்பில் பகையிலராக, குழிஇ - கூடி, நக-
லின் - படுதலுந் உலாயாடுதலினும், இனிது ஆயின் - (எய்க்கு) இன்
பந்தருவதானால், அகல்வானைத்து - (பற்றுதல்களினும்) விசாலித்த
ஆகாயத்தின், உட்பர் - மேலிடமாகிய கவர்க்கத்தில், உறைவார்-
வசிக்குந் தேவர்களுடைய, பதி - அமராவதி வகரத்தை, காண்பாம்.
பார்க்கவிரும்புவோம். எ-று.

தவறவில்லாமை யென்றது உள்ளபடி உணருந்தன்மையை.
தூவினது தொன்மை கேள்வியின்மே லேற்றப்பட்டது. நகல் கா-
னமாகிய மழிவுக்காதலின் அது காரணத்தைக் காரியமாகக்கூறிய
உபசாரவழக்கு. எஃகு-கூர்மை; அது அறிவின்மேலது. இனிதாயிற்

காண்பாமெனவே நிலவுலகில் இதனின் இனிகில்லையென்பதும், உடற்குரிய சுகத்தைத் தருவதன் நிதிதுபோலப்பேதமையையொழித்து உயிர்க்கு இன்பந்தருவதன் நென்பதும், அதலின் கர்ணக்கடவாமல்வ மென்பதும் குறிப்பெச்சம். உம்பர்-மேல்; அது பண்பாகு பெயராய்ச் சுவர்க்கத்தை யுணர்த்தியது. (எ)

கணைகடற் றன்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
துனியிற் கரும்புநின் றற்றை—துனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
ஈரமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கணை - ஓலிக்கின்ற, கடல்-கடலினது, தன்சேர்ப்ப-தன்மையாகிய துறையையுடையானே, (ஒருவன்) கற்றுஅறிந்தார்-கற்றுணர்ந்தவரிடத்துச் செய்யும், கேண்மை - நட்பு, கரும்பு-கரும்பை, துனியின் - துனியினின்று, தின்றால் அற்று - தின்றாற்போல நான்செல்லச்செல்ல விரும்பத்தருவதாகும், பண்பு இலாத - கற்றறிந்தருணமில்லாத, ஈரம் இல்லாளர் - அன்பின்மையாதருதலுடையாரிடத்துச் செய்யும், தொடர்பு - நட்பு, துனிநீக்கி-துனியிலின்று தின்னுதலைநீக்கி, தூரின் - வேரினினின்று, தின்றால் அன்ன - தின்றாற்போன்ற, தகைத்து - நான்செல்லச்செல்ல வெறுக்கும் தன்மையுடையது. எ-து.

பண்பு அதிகாரத்தால் கற்றறிந்த குணத்துக்காயிற்று. துனிநீக்கி என உவமையிற்கூறியதற்கிணைப் பொருளிலுங் கற்றறிந்தார் கேண்மையைக் கொள்ளலேநீக்கி என உரைத்துக்கொள்க. துனியினின்று தின்னுதலை நீக்குதற்கும், கற்றறிந்தார் கேண்மையைக் கொள்ளுதலை நீக்குதற்கும்காரணம் முன் இனிமை ஊரானபயம், தூரினின்று தின்னுதற்கும், பண்பிலா ஈரமிலாளரோடு தொடர்பு கொள்ளுதற்கும் காரணம் முன் இனிமை தருகையும் ஆம். (அ)

கல்லாறோ யாயினுங் கற்றாணாச் சேர்த்தொடிகின்
நல்லதிகு ஈரநாத் தலைப் படுவர்—தொல்கிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

(இ-ள்.) தொல் - பழமையாகிய, திறப்பின்-திறப்பிணையுடைய, ஒன்றிறம் - வினக்கமாகிய நிறமமைந்த, பாதிரிப்பூ - பாதிரிமலரை,

சேர்தலால் - சேர்ந்ததினாலே, பதுகு - புதுமையாகிய ஒடு, தண்ணீர்க்கும் - (தண்ணீர்சார்ந்த) குளிரீருக்கும், தான்பயந்தால் - ஆங்கு - (தான்பெற்ற மனத்தை) தந்தாற்போல, கல்லாளோ ஆயினும் - (பலதூல்களையும்) கற்றறிவில்லாளோ ஆயினும், கற்றாசச்சேர்த்து - கற்றறிவுடையாசைச் சார்ந்து, ஒழுநின் - (அவாக்கணங்க) நடப்பாராயின், நாளும் - ஒவ்வொருநாளும், நல்அறிவு - கல்வியறிவு, நிலைதம்பிட்டுத்து, படுவர் - உண்டாகப் பெறுவார். -எ-று.

தொல் சிறப்பு-நான் மன முடைமையால் தொன்றுதொட்டு யாவரும் மேற்கொள்ளாதல். புத்தேகாடு தண்ணீர்க்குத் தாங்கத்தாற போல என்றமையால், கல்லாரும் தம்பிட்டுத் துண்டாகப்பெற்ற அறிவைத் தம்மைச்சார்ந்தவருக்குத் தாம் தருவ றென்றுணாக்க. நல்லறிவு நிலைப்படுதல் தாமொழுகு மொழுக்கத்தாலும், பிறர்க்குத்தா முரைத்தலாலும் கோண்டதலால் அவா பிறர்க்குநிலைக் கூறுது விட்டனர். மலாபாத்திரத்தை ஒட்டென்றது நறுமணமின்மையாகிய இழிவுபற்றி. ஒட்டெனல் வழக்கிலுங்காண்க. பெருஞ்செல்வத்திலா புதுப்பாணையில் பாதிரியின் பேரூர்புகளைப்பெய்து, அவை அஞ்ஞ மலாந்தாயின், பலர்களைநீக்கி அப்பாதி புதிற் றீவாந்து, மனம் பெற்ற அந்நீரை நானபாணங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவர். இது எடுத்துக் காட்டுவமை. (௨)

அலகுசால் சிற்பி னறிவுதூல் கல்லா
துலகநா லொதுவ தெல்லாம—கலகநா
க உக துணை பலலாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போலத் துணையறிவா ரில்.

(இ-ள்.) அலகுசால் - (மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலுக்குத் தக்க) அளவு அடைந்த, சுற்பின் - சல்வியறிவால், அறிவுதூல் - அளவுதூல்களை, கல்லாது - கற்பவிரும்பாமல், உலகநூல் - உலகநூல்குஞரிய தூல்களை, ஒதுவது எல்லாம் - கற்பதுமுழுமையும், கலகலகலகலயென, கடம் - இளைக்கின்ற, துணை அல்லால் - அளவுடைய தல்லாமல், கொண்டு - (அந்நூலறிவை) பெற்று, தடுமாற்றம் - (பிறவியினது) நிலையாறுதலினின்றும், போம் - நீங்குகின்ற, துணை-துணைசெய்யவதை, அறிவார் இல் - அறிபயர் இலர். -எ-று.

கற்பு காரணவாகுபெயர். அறிவு தூலொழிந்த தூல்கள் உலகிற் புகழ் பொருளீட்டுதற்கே பயன்படு மாதலால் அவற்றை ஒதுவதைக் கூந்துணை என்றும், அறிவுதூல் கல்லார் பலபாதல் நோக்கித் துணையறிவாரில் லென்றுங் கூறினர். துணையாயுள்ள நென்றது துறவறந்தை. கலகல ஒலிக்குறிப் புணர்த்தும் உரிச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி. (க0)

கடு-ஆம் அதிகாரம், குடிப்பிறப்பு.

அஃதாவது உயர்குடியிற் பிறந்தாமது தன்மையைச் கூறுவது. கல்வி யறிவு பற்றிப் பிறர் தலைநின்றுவைத்தல் முதலிய பூசை செய்ய நாணமைக்குக் காரணமாகிய இது கல்வி யறிவுடையானுக்கு இன்றியமையாத நெனவுணத்த இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. இது பற்றியின்றே ஆத்தியோயன் பேராசிரியன் எல்லாசிரியனிலக்கணங் கூறுகையில் “வலன்புரி முத்திற் குலப் புரிபிறப்பு” எனக்குடிப் பிறப்பை முதற்கொண்டு தோரியது உமென்க.

உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தந் கண்ணும்
குடிப்பிறப் பாளாதங் கொள்கையிற் குன்றார்
இடுக்கண் டலைவந்தந் கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

(இ-ள்.) அரிமா - சிங்கமாவது மிருகம், இடுக்கண் - (பசியால் வரும்) துன்பம், தலைவந்தந் கண்ணும் - தன்னிடத்துண்டாயினும், கொடிப்பு - படர்புல்லு, கறிக்குமோ - மேலுமோ மேயாது, (அது போல) உடுக்கை - உடுக்குந் ஆடையால், உலறி - பொல்வழிந்து, உடம்பு அழிந்தக்கண்ணும் - (பசிமுதலியவற்றால்) உடம்புமெலிந்தாலும், குடிப்பிறப்பு ஆளர் - உயர்குடிப் பிறப்பின் தன்மையை யானாதலுடையார், தங்கொள்கையின் - தமக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்றும், குன்றார் - குறைதலில். என்று.

கொடிப் புல்லைக் கறியாமை அரிமாவுக்கு இயல்பானதற் போலத் தங் கொள்கையிற் குன்றாமை குடிப்பிறப்பாளர்க்கு இயல்பாமென்பது. ஆகவே புல் கறித்தல் மற்ற பசுமுதலியவற்றிற்கு இயல்பானதற் போலத் தங்கொள்கையிற் குன்றல் குடிப் பிறப்பில்லார்க்கு இயல்பாமென்பது பெறப்பட்டது. உடுக்கை தொழிலடியாகப் பிற

ந்த பெயர்ச்சொல், உடு பகுதி, க் சந்தி, கு சாரியை, ஐ செயப்படு பொருண்மை விருதி. தொழிலாகுபெயரொனின் புடைபெயர்ச்சி விருதியாகிய கை விருதியென்க. அரிமா இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையிலே. (க)

சான்றாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார் கல்லது—வான்றோயும்
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ் செல்வம்
எய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(இ-ள்.) வான்றோயும் - கவர்க்கம் பொருத்தின்ற, மைதவழ்-
மேகங்கள் தவழ்ன்ற, வெற்ப - மலைமையுடையானே, சான்று
ஆண்மை - (பலதூற்றுகள் விகளாலும்) கிழைந்து (அவற்றை) ஆளுந்
தன்மை, சாயல் - மீடண்மை, ஒழுக்கம் - கல்லொழுக்கம், இவை
மூன்றும் - ஆயிய இவைமூன்றும், வான்றோய் - கவர்க்கத்தின்கீழ்
படி உயர்ந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - குடியில் பிறந்தவர்க்குமிடத்து,
அல்லது - (உண்டாவன) அல்லாமல், பெருசெல்வம் - மிக்கசெல்
வப்பொருள், எய்தியக்கண்ணும் - வந்தாலும், பிறர்க்கு - உயர்குடி-
யில் பிறவாதவரிடத்து, படா - உண்டாகா. எ-று.

சாயல்-பெண்மை; அது கருத்துந், சொல்லும், செயலும், தம்
முன் மாறுமையும், பழி பாவங்களுக்கும் அடங்கு, அழகிய தன்மை.
வான் இடவாகுபெயர், வான் தோய் குடி என்றது இலக்கணை, அல்
லது என்னும் குறிப்பு வினைபெச்சம் படா என்னும் வினைகொ
ண்டது. (உ)

இருக்கை பெழனு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வெழிதலே டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வெழுக்கமாம் கொண்டார் உயவரோ
டொன்று வுணரற்பாற் றன்று.

(இ-ள்.) குடிப்பிறந்தார் - உயர்குடியில் பிறந்தவர், இருக்கை-
(தாம்பணியத் தக்காணக்காணின்) இருந்த இடத்தினின்று, எழலும்-
எழுந்துநின்றிலையும், எதிர்செலவும்-(அவர் தம்மைநோக்கிவரின்) எதிர்
கொண்டபொருதலையும், விடுப்ப - (அவர்தமக்கு) விடைகொடுக்க,
எனை ஒழிதலோடு - மற்றுப்பிரிதலுடனே, இன்னமும் - இவை
போன்ற செயல்களையும், குன்றது - ஒருகாலத்தும் கெடாத, ஒழுக்

கம் ஆகக்கொண்டார் - ஒழுக்கமாகக்கொண்டார், கயவரோடு இழி குடிப்பிறந்தவரால், ஒன்று ஆக - அவ்வொழுக்கம் ஒருபொருளாக, உணரல்பாற்று அன்று - உணரப்படுதலாகிய பான்மையுடைய தன்று. 'எ-று.

ஏனை வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். தரம் அவ்வாறொழுகா விடிலும் அதனைச் சருதுதலுமில்லை யாதலின் கயவரோ டொன்றா வுணரற்பாற்றனறென்றார். இருக்கை தொழிலாகு பெயர். இன்ன என்பதனீற்றில் இறத்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொகுத்தலாயிற்று. குன்றாத, ஆக எனபவற்றினீற்றுப் பல்விசாரம பெற்றன. கயவரோடு என்று முன்றறுகுடி வினைமுதற்பொருளது. இது இக்காலத்து அருகி யன்றிகாராது. கயவொன்பது வழக்கு.

நல்லவை செய்யி னியலபாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும்—எல்லாம்
உணருங் குடிப்பிறப்பி ணுநிப மென்றோ
புணரு மொருவர்க் கெகிள.

(இ-ள்.) நல்லவை செய்யின்-நற்கருமங்களைச் செய்வாராயின், இயல்பு ஆகும் - (தயக்கு) இயல்பாகும், தீயவைசெய்யின் - தீங்கருமங்களைச் செய்வாராயின், பல்லவர் - பலரும், தூற்றும் - யாவுந் முணரும்படிப் பேசுகின்ற, பழியாகும் - சித்தை உண்டாவதாம், (இங்ஙனமாதலால்) ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, புணரும்எனின் - (உயர்குடிப்பிறப்பு) இரகசியமானால், எல்லாம் - (நம் குடிப்பிறப்பிற் குரிய) எல்லாவற்றையும், உணரும் - அறிந்தொழுகும், குடிப்பிறப்பின் - உயர்குடிப்பிறப்பினால், உட்கியம்-உண்டாமபயன், என்னோ-யாதோ, (அறியேன்). எ-று.

நல்லவைசெய்தால் குடிப்பிறப்புக்குரியதாய் நின்று, புதந்தரமையானும், தீயவைசெய்தால் அது பழியைத்தருதலானும் ஊதியம் என்னோ என இரங்கியது குடிப்பிறப்பின் மேனமையைக் குறிப்பித்தற்கென்க. எல்லாமென்றது உட்படின்னது ஒழுக்கத்தையும், அஃதொழிந்த வாக்வினது மெய்ப்பையையும், மனத்தினது பழிபாவங்கட்கு நானும் நாணத்தையுமாம். உணருமென்னுங் காரியப் பொருட்டாகிய பெயரொச்சம் குடிப்பிறப்பென்னுங் காரணப்பெயர் கொண்டது. ஒ இரக்கப்பொருளது. முன்செய்த அறத்தால் குடிப்பிறப்பு ஒருவர்க்குக் கூடுமென்பார் புணருமெனினென்றார்.

கல்லாமை யச்சங் சுயவர் தொழிலச்சம்
சொல்லாமை புள்ளுமோர் சோவச்சம்—எல்லாம்
இரப்பார்க்கொன் தீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணக் குடிப்பிறு தாா.

(இ-ள்.) கல்லாமை - (ஒருவர்தம்மை) ஏதேனும் ஒன்றைவினா வியகாலத்தில்) தெரியாமை, அச்சம் - தம்மிடத்துண்டாமோ என அஞ்சதலும், சுயவர் - தீழ்மக்களுடைய, தொழில் - இழிதொழில், அச்சம் - தம்மிடத்துண்டாமோ என அஞ்சதலும், சொல்லார்மையுள் ளும் - பொய்முதலியவற்றைத் தாம் சொல்லாதிருக்கையிலும், ஓர் சோர்வு - அவற்றுள் ஒன்றைமறப்பினால் பேசுதல், அச்சம் - தம்மி டத்துண்டாமோ என அஞ்சதலும், எல்லாம் - தமக்கு இன்றிய கூ யாரனவாகிய எல்லாவற்றையும், இரப்பார்க்கு - இரப்பவாரு, ஒன்று - அவர்வேண்டியதாகிய ஒருபொருளை, ஈயாமை - கொடா மை, அச்சம் - தமக்கு இயையுமோ என அஞ்சதலும், (உயாசூழியிற் பிறந்தவரிடத் துண்டாவன ஆம்) இம்மாணுத - பின்புறமுடைய குணங்களுண்டாகாத, குடிப்பிறந்தா - இழிகுடியிற் பிறந்தவர், ம - த் தார - மரத்தினியலபுடையார், என்று.

தந்துரைத்தனவெல்லாம் இசையெச்சம். கல்லாமை அதன் காரியமாகிய தெரியாமைக் கானமையின் காரியவாகுபெயர். பொய் முதலியன—பொய், குறளை, வனசொல், பயனில என்பன. இவை வாக்கினருற்றம். சோர்வுதன்னாலுண்டாம் பேசுதல்ன்மேல்பின்றது. இதனை அடுத்த ஒன்றென்னும் வகையறைப்பண்பு அக்குற்ற நான்க ளுள் ஏதேனும் ஒன்றென்பதை யுணர்த்தியது. சுயவர் தொழி லெ ன்ற மாத்திலையில் ஈயாமை அடங்குபாயினும் இது இம்மையிற் புக ளையம், மறுபையில் இன்பத்தைடந்தாத இழிவுபற்றி வேராகிய ம் வடிவால் ஒத்தாராதலால் மக்களுக்குள்ள கல்லாமை யச்சமுதலிய வை இல்லாமைபற்றி அவரை மரத்தாரொன்றுங்கூறினர். மரம் பொ ருளாகு பெயராய் இப்பலினை உணர்த்தியது. இவ்வணியும் அன்ன மணிகளாலிழைத்த தென்பான் அம்மணிகள் லிழைத்ததென்றல் போல இன்னமாணுத என்பது இம்மாணுத என நின்றது. (இ)

இனகன்மை யின்சொல்லான் தீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாம்—கனாமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தன்சோப்ப
இறபிறந்தார் கண்ணெ யுள.

(இ-ள்.) கனமணி - கனமாகியமணிகள், முத்தோடு - முத்துகளோடு, இமைக்கும் ஒளிவிடுகின்ற, முழங்கு - முழங்குகின்ற, உவரி - கடலினது, தன்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறைபடியுடையானே, இனான்மை - (சேர்த்திருநிய) இனத்தினது நன்மையும், இன்சொல் - (வறியார் தமயிடத்துவந்தபோது) இன்சொல் சொல்லுதலும், ஒனயாதல் - (அவர்வேண்டியதாகிய) ஒருபொருளைக் கொடுத்தலும், மற்றுஏனை மனான்மை - அவையல்லாத மனத்தினது நன்மையும், எனற இவை எல்லாம் - எனறுசொல்லப்பட்ட இவை பெல்லாம், நிற்றித்தர் சனானே - உயாகுடியிற் பிறந்தவர் டத்தே, உள - (இயல்பாக) உண்டாவன ஆம். - என்று.

இப்பிறந்தார் என்னே என்றுப் பிரிநிலை வகாரத்தால் இந்நிரையிற் பிறந்தாரி டத்தே இவை மெல்லாம் உண்டாவன அல்ல என்பதும், கம்பித்தபோதும் (நாடுபாலம்) அவரிடத்து சிலலாவென்பதும் பெற்றோம். இன்சொல் எல்லாத் போது இரப்போர் நீங்குவதானே அறிவேற்றானை, எதிலே அச்சமினதும், மனநலமில்லாதபோது அவையினும் பபனாடாடாபற்றி இவற்றில் அந்நேயம் இயற்றைவள பரித்தற் றெட்டிப்பறநிழ்ச்சியில் நொநலத்தையும் உவகருனா. மற்று ஏனை பொருட்பனையாழி. என்ற எனனும் பெயர் சொல்லுகின்ற கொடுமை.

(௮)

செய்ககாடியிற் சென்பன்றற் றுளினும்
பெய்யா பொருளுறை பேரி லுடைநாடுதான்
எவ்வ முழந்தக படைத்துப் குழம்புநாடா
செய்வா செய்பா லாவ.

(இ-ள்.) பெய்ந்து பெரியாடு, செய்க - கட்டியபவறுப்புடன், அழிந்து - (கடல், நிலம் - பெயர்ந்து, மட்டித்து ஆரவாரம் - மொட்டிப்பாட்டாடியினும், பெய்யாற - (மழையினது) நீ மொழுக்கின்றதாத, ஒருபொற - ஒருபக்கத்தே, உடை, து ஆகும் - உடையதாயிருக்கும், (அந்நேயம்) குடிப்பிறந்தார் - உயாகுடியிற் பிறந்தவர், எவ்வம் - (வறுமையினது) துன்பத்தினால், உழந்தக்கடைத்தும் - வருந்தியகாலத்தும், செயல்பாலவை - செய்தத்பானமையாகிய கடமைகளை, செய்வா - செய்பவரிரார். - என்று.

கடன்கள் நனைமுதலாயின. செய்கை தொழிலாகுபெயர், பெய்யாத என்றதினால் மறை நீளொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. உழந்த

தக்கடைத்து இறந்தகாலவினயெச்சம்; உழ பகுதி, த் சந்தி, து சா
ரிபை, உகரக்கேடும் ககரத்தோற்றமுஞ் சந்தி, 'கடை இறந்தகால
வினயெச்சவிருதி, த் சந்தி, விருதி பற்றிவந்தமையால் து பகுதிப்
பொருள்விருதி. பொருளுக்கேற்பப் பேரில் உவமைகூறினர் பெய்
யாவொருகிறை உடையதாவது அதுவாகல்ன். (எ)

ஒருபுடை பாம்பு கொள்ளினு பொருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறு உந்—திங்கள்போல்
செல்லாமை செவ்வெனார் நிற்பினு மொப்புவிற்
கொலகார் குடிப் பிறந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபுடை - ஓர்பாபியை, பாம்புகொள்ளினும் - (இரா
குவாபிய) பாம்புகொண்டாலும், ஒப்புடை - மற்ருருபாபியால்,
அம் கண் - அழகுப இடங்கன்ற, மாஞாலம் - பெரியபூமியை, விள
க்கு பிரகாசிடபித்தலை, உறும் - பொருந்துகின்ற, திங்கள்போல-
முழுமுகிபோல, குடிப்பிறந்தார் - உயர்குடியிற் பிறந்தவர், செல்லா
மை - (செய்யவேண்டிய கடன் வறுமை பால்) நடவாடியானது,
செவ்வன் - சன்ருக, சேர்நின்றினும் - எதிரில் கினரூறும், ஒப்ப
விற்கு - செய்யக்கடவனவற்றைச் செய்தற்கு, ஒலகார் - செவ்வ
டையர். என்று.

ஒருபுடைஞாலம் விளக்குறுதிங்ளை உவமித்தமையால் தக்க
ளாவியன்றமட்டும் ஒப்புவுந்மையாபிரா ணைபதம், அது அவர்க்
கிபந்தை யென்பதும் தெற்றும். விளக்கு எனனும் பகுதி தல் விருதி
புணர்ந்து வெட்டாததிரத்தில் மெல்லொன்று வல்லொற்றத்திற்கு
ந்த நின்றமை பால் விளக்கு முடனிலை நிரித்த தொழிற்மையொன்சு.
செவ்வன்வன்புன்பெயர், செட்டரு, அன் பகுதிப்பொருள் விருதி,
ககரம்வகரமொப்பனாதும், தனிக்குறியின்றன் ஒற்றிடடியதும்சீதி.
இதுநிற்பினென்னுய்வினையை விசேடித்து நின்றமையால் உரிசொ
லென்க. (அ)

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யரா ஏரியவா—புல்வாய்
பருமம் மொப்பினும் பாய்பரி மடபோல
பொருமுற ணற்றுக வின்று.

(இ-ள்.) செல்லாவிடத்தும் - (செய்யவேண்டியகடமை வறு
மையால்) நடவாக்காலத்தும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்குடியிற் பிறந்த

வரால், செய்வன - செய்யப்படும் ஒப்புரவுகள், செல்லிடத்தும் - (பொருள்முதலியவற்றால்) நடக்கக்கூடிய காலத்தும், சிறியவர் - இழிகுடியிற் பிறந்தவர், செய்யார் - (பிறர்கற்பிக்கத் தெரிந்தகாலத்திலும்) செய்யும் வலியிலராவார், புல்வாய் - இரலையென்னும்பான், பருமம் - கல்லணையை, பொறுப்பினும், தாங்கினும், பாய் - தாவி யோடவல்ல, பரிமாபோல - குதிரைபோல, (போர்முகத்தில் செய் கின்ற) முரண் ஆற்றாதல் - போர்செய்யவல்லதாகாதல், இன்று - இலது. எ-று.

புல்வாய் பருமம் பொறுப்பினு மென்றமையால் பிறர் கற்பிக் கத் தெரிந்தகாலத்து மென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்றவை சரா ணமாகவும், வினையுதலாகவும் எங்ங் னின்றவை. பரிமா இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. பின்பொழியிற் பொருள் சிறந்து நின்ற பொருளுரணென்பதில் பொருதல் செய்தல் மாத்திரையாய் நின்றது. இது வேற்றுப்பொருள்வடிவம். (க)

எற்றென்றுமில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார்
அற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் தூற்றுவார்
அற்றக் கடைத்து மகல்யா நகழ்த்தக்கால்
தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

(இ-ள்.) குடிப் பிறந்தார் - உயர்குடியிற் பிறந்தவர், என்று ஒன்றும் - எத்தன்மையதாகிய ஒரு பொருளும், இல்லாவிடத்துங் - (தம்பிடத்து) இல்லாதகாலத்தும், அற்று - (ஆதரிப்பவர்) இல்லா ராகி, தற்சேர்ந்தார்க்கு - தம்மையடைந்தவர்க்கு, அடைவிடத்து - தளர்வுவந்தவிடத்து, உற்று ஆவர் - உடனறும்போலபோல உதவு வார், அகல்யாறு - விசாலத்தயாறு, அற்றக்கடைத்தும் - நீர்வற்றிய காலத்தும், அகழ்ந்தக்கால் - (பிறர் அடைந்து) நோண்டினால், தெற் றென - வினாவாக, தெள்ளீர் - தெளிவாகிய நீர், படும் - உறும்.

எற்றென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் ஒன்றென்னுமாகுபெயர்ப் பொருளினிழிவை யணந்தற்கண்வந்தது. என்பகுதி, று ஒன்றன் படர்க்கை விருதி, எனகரம் நகரமானது சந்தி. தற்சேர்ந்தாரொன்றி னால் அற்றென்பதற்கு ஆதரிப்பவரில்லாராகி என்பது உரைக்கப் பட்டது. தன் பன்மையினொருமை வந்த வழுவமைதி. உற்றுவார் என்றது உன்றுகோல் வழக்கி வீழ்வார்க்கு வீழாதபடி தானின்று தடுத்துதவுதல்போலத் தற்சேர்ந்தார்க்குத் தளர்வுவந்தவிடத்து அத் தளர்வைத் தாமேற்றுத் தடுத்துதவுதல். இதுவும் அவ்வணி. (க௦)

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமகாபாரதம்.

உத்தியோகபருவம்.

உலாகன்றாதுச் சருக்கம்.

*
அறுசீர்க்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

மீனபரங்கு மடமதாங்கு மேருவை யெடுக்குந்தான்
ஏனமாகிய மாவரியங்கு மெண்ணெருங் குறளாயும்
கூனல்வாய் மழுத்தரித்தகோவாங்கு மரக்களைக் கொண்செய்த
வானநாயக னாகிய பிற்றமான் மலமடி மறவேனே. (க)

வல்லினுவன் கோண்டான் மீனவும் வல்லினுற் கொளலன்றி
வில்லினுலமர் மலைத்துகொள் சூதுவ்மனல் வேத்துநீதிய சன்ருல்
சொல்லினு லொருதுதினி லரியலாஞ் சபோதன னிணைவென்று.
கல்லினுல் வருகன்முதில் விலங்கிய கரியமாமுதில் சொன்னான். (உ)

உரியவும் புலியுதிட்டான் நனைவ வுழ்தவர் பலர்காணப்
பரியவன் பெருஞ்சூதிருள்வென்று மலலாண்டறிப்படொண்டான்
திரியவன்புடன் வாங்குதற் கென்பதுமிட நிமிதிகொழிற் பன்னு
கரியவன்புதல் கடடுகோடுகட்டின் காமபீதலனுஞ் சொன்னான். (க)

இனியசாத்தகி தனையானே மிகநீனிதைய னாயினாவில்
வினையுமாற்ற நின்றிருவடி வினாபிக வென்னையாய் தென்ன
உனையவார்த்தைக ளுரைத்தன னுரைத்தலுமுற் றவரிடுக்கண்கள்
களைமொப்புய லிருவருமொழி யினுங்கட் டொயினி யென்னான். (எ)

பேருலாகமும் பிணையுலைய பெரும்பிறப் புடைப்பரித் திண்டேர்க்
காருலாகல நிகரடிக்களி றுடைக்கண்ணிலா வரசன்பால்
சேருலாகனைத் தூதுசென்றிவர் மனஞ்செப்பி மீன்கொப்போச்சி
ஒருலாகல முடன்றலழிற் தவன்றன தூர்புருத் தன்னன்றே. (இ)

இந்தவந்தன னீயிசைத்தன வெலாமியல்புட னினிதாக
அந்தவந்த னோடுசைத்தபின்ப னினதவனி தந்திலனாகண்
முந்தவந்தன மாமுரசுகேதன திருமுகம் வாவிடுவென்று
வந்தவந்த மன்னவர்களுந் தந்தமா நகரடைந்தனர் மன்றோ. (ஊ)

அரசர்போன பின்மால்பணிதவறுறாதம் முனிதனை கோக்கி
முரசுகேதன னீயெழுந்தருள்கென முனிவனைத் தொழுதேத்தி
வினாசெய்தார் புனைவீடுமென்றைமெய்விதுரன்வேதியர்கோவைப்
பரசினோமடியென்றுபின் னுரியசொற்பணித்தருளெனப்போந்தான்.

போன நான்மறைப் புரோகிதனத்தினு புரிபுகுந்தெரி பைம்பொன்
மானவார் சுழற்றிருத ராட்டி.ரனெனு மன்னவை தனிலெய்த
ஞானபாமுனி வரவுகண்டெதிர் கொளாநயந் திருபதம்போற்றி
ஆனமாமணி யாசனத் திருத்தினு னரவவெங் கொடியோனே. (அ)

விந்தமன்ன தோள்வீடுமென் முதலியோர் விழைவுடன்றொழுதேத்தி
வந்தவா றுணத்தருள் கென முனியனும் வரன்முறை யடைவாக
அந்தனைய கந்தடர் கடசுளிற் றரசனு மவன்றந்த
மைத்தர்யாவருங் கன்னனுஞ்சகுனியுமனங்கனன் திடச்சொல்வான்.

ஆண்பென்னி ரண்டடவிதற் றொருவரு மறிவுறு வகைமற்றே
ஆண்டுமென்னிய பாண்டுவின் மதலையனாவரும் வெளிப்பட்டார்
ஆண்டுமென்னர் முன்குதுபோர் பொருதழிந்திடுதலி னநதிக் கொண்
டாண்டுவந்த பார்த்தும்பொழிப்படி யவர்க்களித் திரோவனியீரோ.

முன்னரும் பொருதுள துநீர்சுதுபோர் மோ துன்பார் கருதாமல் காண்
இன்னமுன்பொருவெண்டுமேற்பொரு திரெயிலஞ்சிறிற் பொலுஞ்ஞெங்
அன்னமுந்நி மயில்கழுமுடன் வினையாடு சல்லனநாட்டி
மீன்னமும் பிறவா தினிப் பண்டுபோற் பிடுறும் பெருவாழ்வு.

அன்னியை யவருடன் மலைருவ மெனவழிவினைச் சுருதாமல்
வென்றியை கிண்கிதெறித் திரோன்களால் வெல்லுதலிதம்மா
கன்றியை யடல்வீமனும் விசயனும் களாப்பி லினைவிதம் | தே
பொன்றியை விடுகின்றிர் நீர்முனிவர்சொற்பொய்க்குமோபொய்மா
ன்றுபுகுர னியம்பலுங் குங்குமமெழின்று மிணைமேருக்
குன்றுபுகிய நனைப்பொற்றடம் புறங்குருகுவைய வேந்தன்
இன்றுபுகைபா விருந்துழி யுரைக்குந் திகைதன் திருவர்க்கும்
துன்றுபுகைந் காணலாமாண்டவாழ் தோள்வலிவையு மெல்லுண்.
சல்விநாய கெஞ்சிலாதவச் சுயோதனன் சுழறிய மொழிகேட்டு
வில்லிதூரனில் வேதியன் மொழிப்படி மேதினியழங்காமல்
புல்லிதூடகரினு முணர்விலாதவர் புகழ்ந்வாசகங் கெட்டின்
செல்வி தூரியளாய் விடுஞ்சுற்றமுஞ் சேனைபுங் கெடுமென்றான். (கஉ)

நெத்துவாய்மை நீதவறிமற்றவருடன் சேனையுந் திறலுங்கொண்
நெத்துவான் மருடற்றலோ பெரும்பிழையுடன் றனையாமாகி ன
சரத்துவாய்தொறுஞ் சோரிகக்கிடவிடுந் தனஞ்சயன்றனு வென்று
பரத்துவாசனும் பகர்ந்தனன் கிருபனும் பகர்ந்ததே பகர்ந்திட்டான்.

காமென்னு நின்புதல்வருக் கறுதிசெய் காலமோ கழிந்தன்று
நாமென்னவ கொடாமல்வெஞ் சமர்ப்பார நாடினையெனினுனைத்
கோமென்னுவி லருச்சனற் கெதிரொவா குணிக்கவல்லவ றென்று
வீமென்றிருத்த நையனோடுறுதிநள் வெகுண்ணொத்தனனன்றே.

முன்னமேயுந் ரிழந்தவொம் புலியென முரணழி முனிமைத்தன
றன்னையற்றவ னிடத்துநிகற்ற வெஞ்சரத்தின் வென்றமையல்லா
என்னசேவகங் கொண்டீயிடையு மிசழ்ந்துதாப்பது வென்று
சன்னனுந் திறந்தாங் செயன்றன் னெடுகண் சிவத்துரை செய்தான்.

தூயவெங்குநற் றேறன்றிய தோதையத் தொடையல்சூட்டியநாளிவ
ராமவெஞ்சிலை நானெடு உணையடா நரனெடும் போய்க் கதாய்
தாயவெண்குடை கிருபனையந்தர சரிதாக்கொண் டேகாமல
வீமென வெஞ்சிறை மீட்டநா ளினுந்திறல்வினை புரிமுனை வென்றாய்.

ஒரு நன் மாநெடுந்தேரினை யறியுறவுத்தரன் வினார் தூர
கெருந் லாளினைக் கவாடரு முகத்தினு நின்றனை கெடுமடேரு
நருந்ருவு விழ் துழாயயன்றோ விடமலைபு நான்வய வாளி
வெருமீமல விடாவிசயனை நீயலவல்லவல் லவருண்டே

கங்கை மாமகனிலையிவை புகலவுங் கன்னனைக் கசித்துட்கொண்
டவனக்கொட்டிகத் கிருத்தவந்தணனை பு மவமதித்தெட்டேபா
தங்கன்கானகர் தமல்தனப் புகன்றனன் சாப்பிகேதனனந்தப்
பயயாசன முனிவனுமீண்டுபோய்ப் பாண்டவர்க் கவைசொன்னுன

ஆங்கவர்க்கு வனவணிகழ்த்தன வெலாமருந்தகையுடன் சொல்லி
நங்குவந்தெழில் யாதவற்சியம்பலும் யாதவன் கிழவுற்று
வாங்குவெஞ்சிலை விசயனை வினாவினிலவா விடுகெனமீன
ஒங்குபாதவ லாகனைப்போக்கினு னவனுமவத் துணைசெய்தான்.

வாசுதேவனைப்படைத் துணையழைத்த

சருக்கம்.

அராவணை துறந்துபோந்தன் றசோதைகண்களிப்ப நீடு
நராதலம் விளங்கவெண்ணெய்த் தாழிசூழ் தரநின்றாழிக்
குராமனங் கமழுங்கூந்தற்கோவியர் குரவைகொண்ட
பராதனன்றனையே யேத்தும் புனிதர்தாள்போற்றி செய்வாட். (க)

ரோகிதன் றாதுவந்துபோன பின்புயங்க கேது
விரோசனன் சுதனைக்கங்கா சுதனெடும் வெகுளிமாற்றித்
துரோணனை முதலாமிக்க தொன்மதி யமைச்சரோடும்
சரோருக சுதனமென்னத் தனித்திருத் தெண்ணினனே. (உ)

சேபமெங்கெங்குஞ் செங்கேல் செலுத்துமத் திடுகிவேந்தர்
ஆயவந்தம்மைக் கூட்டவடைவினிற் றாதுபோக்கிக்
சாயமு முயிருமாசிப் பொருடொலுங் கலந்துகின்ற
பாயவன்றன்னைக் கூட்டவளர் மதிற்றுவரை சேர்த்தான். (ங)

மாடநீள் விதிமுதூர் வயங்குமா மனிலின்றோற்றம்
டைவழித் துளபமாலங் கிருந்தனனென்று கேட்டுச்
சோடனவர் தனந்தகோடி செங்கதிர்மணியின் பத்திச்
சூழ்காமகுடத்தோடுஞ் சூழ்ந்ததோர் தோற்றம் போலும். (ச)

கூங்கடல் வண்ணனறன் பாற்கண்டுயி லொழிந்துபோந்து
மெற்கடற்றுவனா மூதூர்மேவரும் விரகுநோக்கிப்
தோர்கடற் பொறிகளையாவும் பொறித்தவப் புரிசைதன்னைப்
புற்கடல் வளைத்ததொக்குப் பன்மலரகழியம்மா. (ஐ)

ராமனெரிநு மெங்கொழிலுடை யெழிலிவண்ணன்
பாண்டவர் தங்கட்காலாற் படைத்துணை யாகமாட்டான்
மன்னுபோகென் றென்றந்த வியன்மதிற் குடுமிதோறும்
காண்டகுபதாவகயாடை கைகளாற் றடுப்போன்ற. (ஈ)

அருள்குடி யிருக்குங்கண்ணு னவதரித்தனனென் றெண்ணித்
கரணியின் மீதுவந்து தன்னுடைச் சோகிவைகும்
பரமமா ஞானபோகப் பதிசூழ யிருந்ததன்ன
திருநகர் விதிபுக்கான் சித்தசித் துணர்விலாதான். (ஏ)

வந்தமை யறிந்துகொற்ற வாயிலோர் தம்மைநோக்கி
அந்தன்மா மதலைவந்தா லறிவியாதழைமி னென்று
சந்திரனெடுங்கி நிற்பத்தடனனே சரிக்குமாறு
பந்தனையிலாதான் யோகத்துயில்வரப் பள்ளிகொண்டான். (அ)

பொற்புடைப் புனிதன்கோயிற் புறத்தினி லனிகநிற்பச்
சர்ப்பவெம்பதாமை வேந்தன்றடையறத் தனிச்சென்றெய்தி
உற்பலவண்ணன் பள்ளியுணர்தரு காறுமிட்ட
சிற்பவன் டவிகினேறித் திருமுடிப்பக்கஞ் சோர்நான். (ஆ)

வந்திலன் விசயனென்று வானூயில் புரந்தவண்ணன்
சிந்தனைசெய்யும் வேலைச்சிந்தையிற் கடியதேரோன்
பந்தனையுக்கும் பாநபங்கயம் பணிந்துநிற்ப
முத்துமவிழித்துநோக்கி முகமலர் தருள்செய்தான். (க)

நின்றவனிருந்த வேந்தன் வரவினை நிகழ்த்தநேமிப்
பொன்றிகழ் படையோனந்தப் பொய்த்துயிற் பாயளிங்கி
மன்றலத் தொடையன் மார்பன் வரவெய்க் குறாசெயாநென்
என்றுர நெருங்கப் புல்லியின்சொலா லுவகைசெய்தான். (கா)

இருவிரும் வந்தவாறென் னியம்புதி னென்றுவாச
மருவிரி தூளபமாலை மரகதவண்ணன் கேட்பச்
செருவினீ யெமக்குவெம்போர் செய்துணை யாகவேன் டும்
பொருவிலோ யென்றுகொண்டவ விருவரும் புசுநறகாலை. (கஉ)

உற்றமருதவி செய்வா னுதிட்டிரன் நனக்குமுன்னே
சொற்றவ மாங்கணிங்குந் துயிலுணர் பொழுதத் தின்று
விற்றிறல் விசயன்முத் விழிக்நிலக் காணென்று
பற்றறத்துணிந்து சொன்னான் பாண்டவர் சகாயனுவான். (கங)

முடைகமழ் முல்லைமலை முடியவன் நன்னைப்போரில்
படையெடா தொழிதியென்று பன்னக துவசன்வேண்ட
நெடியமா முநிலுநேர்ந்து நினக்கனி விசயபோரில்
அபிபடை யின்றிச் செய்யு மாண்மையென் னறைதியென்றான். (கச)

செருமலியாழியங்கைச் செழுஞ்சுடர் நின்றென்றேறில்
பொருபரி தூண்டினிந்தப் பூதலத்தரச ரொன்றோ
வெருவரு மியக்கர் விண்ணோர் விஞ்சையொணினு மென்னை
வரிசிலை குழையவாங்கி பணித்தலைதுமிப்ப லென்றான். (கடு)

அடர்சிலைவிசய னிவ்வா நிகைத்தலு மமலன்வஞ்சப்
படவரவுயர்த்தவென்றிப் பார்த்திவன் றுன்னோக்கி

நடையுடைப் புரவித்திண்டேர் நானிவற் கூர்வதன்றி
மிடைபடையேவி தும்மோடமர்செயேன் வேந்தவென்றான். (௧௬)
எம்மையே யொழியவுள்ள யாதவக் குலத்துளோர்கள்
தம்மையு மெம்முனைதாலகே துவையுஞ் சேரசர்
செம்மையோ தெவியாகக் கொண்டுநீ செல்கவென்று
மும்மையு முணர்ந்தநாதன் முன்னுறப் பின்னுஞ்சொல்வான். (௧௭)
கிருதவன்மாஹக்குரோணி கிளர் படையோடு நிற்பால்
வருவனென் றுரைத்துவேண்டு மதுரவாய்மைகளுங்கூறி
மருதுபோழ்ந்திட்ட செங்கண்மாயவன் விடுப்பவேநிக்
கருதலான் வினயமொன்றுங் கண்ணன்முன் னோனைக் கண்டான்.
கண்ணனங் கருளிச்செய்த கட்டுரைப்படியே சங்க
வண்ணனுக் கிளவல்சொன்ன மாற்றமு மரசன்சாற்றி
எண்ணருந் தொகைகொள் சேனையாதவ குமாரரோடே
அண்ணலே வருகென்றோதியத்தின புரிபுக்கானே. (௧௮)
கூறியவேக நாகக்கொடியவ னகன்றபின்னர்த்
தேறியவிசயனோடுஞ் செழும்புணற் றுவரைநீங்கி
ஆறிருநாமத்தோனு மையிரு நாமத்தோனும்
கூறிய கருணைநெஞ் சினுதிட்டிர னிருக்கைபுக்கார். (௨௦)
வாசுதேவனைப்படைத் துணையழைத்த சருக்க முற்றிற்று.

சஞ்சயன் றாதுச் சருக்கம்.

எழுதிக்கழி மெடி லாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

ஒருதலத்திடை யவதரித்தணி பொதுவர்கிற்குடி லுறைவதோர்
மரகதப்புயறனை யெடுத்தொரு மகவெனத்தனை திறுநியால்
அரிதுபற்றிய வலகைசெற் றிடவணி முலைப்பய துகர்வுரு
மருதிடைத் தவழ்பொருவில் வித்தகன் மலரடிக்கண் வழுத்துவான்.
நஞ்சநாக முயர்த்தமீளி தனகர்புகுந் துழிநண்பறக்
கஞ்சமாமனை வென்றவன் செயல்கண்ணிலாநெடு னொத்தபின்
வஞ்சமைந்தரொடியவி மீளவுமண்கொடாத குறிப்பினன்
சஞ்சயன்றனை வருகவென்றிரு தாள்பணித்திவை சாற்றுவான். (௨)
குருகுலத் தரசர்க்குறுந்தொழில் கூறுநற்குரு வாதலால்
இருகுலத்தினு முற்பவிர்தவொன்று நின்சொன் மறுத்திடார்

பெருகுலைக் கனல்ன்ன பிள்ளைகள் பேசுகின்ற பிணக்கறுத்
தொருகுலத் தவருததிருழ்புவி யாளுமாரினி யுட்கொளாய். (க)
அறத்தின்மைந்தனு மிளைஞரும் புவியாசையற்ற கலடவியின்
புறத்திருந்து தவஞ்செயும்படி புரிவுரைத்தருள் போயெனச்
செறுத்திடுந் திருதராட்டிரன் நனசித்தை யொப்பனசெப்பினான்
மறுத்திலன்பெரு முனியும்ற்றவர்பாடி வீடுறமன்னினான். (ச)

சென்றவம்முனி செலவறிந்தெதிர் சென்றுதத்தம் சென்னிதாள்
ஒன்றவைத்து வணங்கியாசி யுணாக்குடெய்ப்பய னுற்றபின்
மன்றலந்துளவோனு நல்லறன் மைந்தனுந் திறலதுசரும்
துன்றுபொற்ற விசினிவிருத்த விருந்துசில் லுரைசொல்லுவான்.

படவியாளுதல் விட்டுநன் னெறிபுரி, மாதவர்தம்பினீர்
அடவியாளவும் வல்லிராயி னிராதலானல மானதே
மடவியார் நிலையற்ற செல்வமகிழ்ந்து வாழ்தினமாரினால்
விடவியாரழ லுந்தெனப்பெரு நரகிலாழ்வுற வீழ்விரால். (சு)

உற்றயோனி கட்டியிலுற்பவியாமன் மாணுடவுற்பவம்
பெற்றவாழுத லரிதுமற்றது பெறினுமாயை செய்பெருமயக்
கற்றநூனிக ளாய்விளங்குதலரிது வீடுறமறிவுபின்
பற்றுமாறினெங் குமக்கவை பண்பினோடு பலித்தவே. (ஏ)

திகத்தெல்லை புறப்பெருந்புவி செல்லநேமி செலுத்ததும்
அகத்தையோட ரசாடலெண்ணி லவ்வரவகேதன னுங்களோ
டுக்துவாழ் வொருப்படா னினியுற்றநாயமு முரிமையும
இக்துமாதவ முயறலேகட னீநிலாவுல கெய்தவே. (ஈ)

பராசரன் குலமாகனும் பெறுபயனி றுக்கிலர் பாரிலே
துராசரன் பிலரென்சொலின்று கயோதனாதியர் கைக்கொளர்
சராசரங்க ளனைத்துமாலிய சுகனையே நிகர்தன்மையாய்
நிராசர் நின்னளவிற் குறித்தவையுறுதி யென்றினிநீ கொளாய்.
பாரிலாசையு நின்னிராச பதத்திலாசையு மன்னுவெம்
போரிலாசையு நேயமங்கையர் போகமன்பொடு புதிதுணுந்
சீரிலாசையும்விட்டு நன்னெறிசேர வன்னுதி நீயெனத்
துரிலாசை யறத்துறத்தருள் சுருதிமாமுனி சொல்லவே. (ஊ)

செம்பையல்லது விரகிலாதுதெரிந்தமேதகு சிந்தையால் [செய்
மும்மையுந் தெரிமுனியுணைத்த சொன்முன்னி யொண்குறு முறுவல்
திம்பையேவதை நிற்கவீடுற வெண்ணிநீ புகல்வென்னினும்
வெம்பையேழ் நரகுந் தனித்தனிவீழ்வதே உலயிகவுமே. (கக)

நின்னறத்தினி னீர்மைதன்னை விளங்குமாறு நிகழ்த்தினும்
மன்னறத் தினைவிட்டு நல்லறமன்னரானவர் முயல்வரோ
என்னறத்தி னினின்று தெவ்வவாயிரு விசும்பினிலேற்றினால்
பின்னறத்தினி னினைவுகருமெனக் கனன்றிவை பேசினான். (௧௨)

முனியுமப் பெருமுர சுயர்த்தவனும் புகன்றன முன்னினநாம்
இனியுரைப்பது கடனெனத் துணைவிழிசிவப்பெழ வெழிலியின்
ஈனிடமுற்றன வருயின்வெஞ்சின மூளமற்றிவை சாற்றுவான்
கனியெனத் தினகரனை வவ்விய கடவுண்மாருதிதுணைவனே. (௧௩)

எமக்குநீ பிரமப்பெருங் குருவெங்களோ டெகிராகுவார்
தமக்குமொக்கு மொருழையிலே யருள்சாரவோ துதறக்கதோ
அமர்க்கு நென்னலு லாகநாமனொ டறுதியிட்ட னனரவினம்
சுமக்குமேதினி யானுவோர்வினை வேறுபட்டது சொல்வரோ. (௧௪)

இடக்கணை வலக்கணை விரண்டுமொக்கு மெனமலே
பிடர்க்கணை மதியானகண்ணிலி பெற்றியல்லன பேசினான்
கடற்பெரும்படை கூடிநானை யணிந்தவெய்ய களத்தினான்
எடற்கிங்கதை யாலடித்திடு மதிசயந்தனை யையகேள். (௧௫)

உவந்துநீ மொழிதவமருந் தவமல்லவொன்னல் ருடலுஞ்ஞ்
சிவந்தசோரியின் மூழ்கிமாழ்குசிரங்கள்போய் நடமாடுமக்
கவந்தகானக மேவியூடுறு தீயவெவ்வினைக னைவதே
தவந்தனிற்றலையான வீடுறுதவமெமக் கிதுசாலுமே. (௧௬)

போரதாசிய பூமிசாலையின் வேலைகுழ்தரு பூமியின்
பாரமான சுயோதனாதிய னொன்னுநூறு பசப்படுத்
தீரமான தயாமனத் தொடிராய சூயமகஞ்செயும்
வீரமாமுனி தன்னையுங்கள் வேள்வியும் புரிவிப்பனே. (௧௭)

நேமியானிவை சொன்னவீரனை நிற்கவென்று நிறுத்தியுள்
காமியாதமுனிக்கு நல்லுணாகட் டொத்தன னிவர்களிப்
பூமியானத லவர்களுக் கமருலக மேறுதல்புரிதவம்
யாமியாதுமுனைத்து மென்பயனீயெழுந் தருளென்னவே. (௧௮)

இருந்தபேரவை விட்மெற்றவரிதய மிப்படியென நினைந்
தருந்தவக் கடன்மீளவத் தினபுரியடைந்தவ னிபனுடன்
பரிந்தறன் தருகானசொற்றதுங் வீமனின்று பகர்ந்ததும்
சூருந்தொசித் தருண்முதி லுணைத்தது முண்மையாம் வகைகூறினான்

சஞ்சயன் நூதுச்சருக்க முற்றிற்று.

கிருட்டினன் றூதுச் சருக்கம்.

அறு சீர்க்கழிநெடிலா கிரியவிருத்தம்.

பேர்படைத்த விசயனுடன் மும்மைநெடும் பிறவியினும் பிரியா
னாகிச், சீர்படைத்த கேண்மையினுற் றேருத் தற் கிசைந்தருளுஞ் செ
ங்கண்மலைப், பார்படைத்த சுயோதனற்குப் படையெடேன மரி
லெனப் பணித்தகோவைக், கார்படைத்த நிறத்தோனைக் கைதொழு
வார் பிறவாழிக் கணாகண்டாரோ. (க)

ஞானமன்பொழனி துணாத்துஞான முனியகன்றதம்பின் சாப
பேத, தானதண்டமென நிருபர்தரும முறைமையிற்புகலுந் தருதி
நோக்கித், தூதறுந்தண் ளெவோனைத் தூதுவிவெதற் கெண்ணிச்ச
னைசடோறும், ஏனலந் தண்கிரிப் பெருந்தே னிறைக்குமெழிற் குரு
நாட னியம்புவானே. (உ)

செஞ்சொன் முனிசஞ்சயனுக் கியாமுணாத்த கருமமுமுன் செ
ன்றகாலை, யஞ்சொன்முனி புரோசிதனுக் கவனிசைத்த கருமபூரிய
நிதியன்றே, நஞ்சுதனை மிகவருந்தி நன்மருத் து மர்திரமும் விணாது
நாடா, தெஞ்சினர் தங்களைப்போல விருக்குமதோ யாமனத்து மிரு
க்குஞ்சோதி. (ங)

அருஞ்சமரம் புரியும்வகை யவருணாத் தாரானு மறமொன்றி
ன்றிப், பெருஞ்சமரம் வினைக்குமது கடனன்றென் றருள்வெள்ளப்
பெருகக்கூறும், பொருஞ்சமர நெடுமுரசப் பூங்கொடியோன்றனை
நோக்கிப் புயப்போர்வாணன், இருஞ்சமரத் தொலைத்தபிரா னினை
வைப்பு முடனிருத்தி யியம்புவானே. (ச)

செய்வரா வினமுகளுந் திருநாடுபெற நினைவோ சென்றுமீளப்
பைவராயருங் காணிற்பயின்றுதிரிதர நினைவோ பகைத்தபோரில்
உய்வராரொன விளைவினுருத்தெழுந்துபொர நினைவோவுண்மையாக
ஐவராமவனிபர்க்கு நினைவேதென்றருள்புரித்தா னமரர்கோமான்.

வயிரமெனுங் கடுநெருப்பை மிகழுட்டி வளர்க்கினுயர் வுணைக்
கூடென்னச், செயிரமரில் வெருளிப்பொரச் சேரவிரு திறத்தேழுஞ்

சென்றுமாள்வேம், கயிரவழர் தாமனாயுங் கமழ்முனக் குருநாட்
டும் கலந்துவாழ, உயிரினையாய் சந்துபட வுரைத்தருளென் றுனறத்
தினுருவம் போன்றான். (அ)

அரவயர்த்தோ னுடன்மறு சூதாடீர் வென்றவர் நாளவன்
ரான் சொன்ன, விரதமொழித விராமல்வெங் கானம்போய் மீணடா
வெய்யோனுங்கள், குருநிலத்திற் பாதியினிக் கொடாதிருந்தா லாங்
கவணக் கொன்றுபோரில், இருநிலத்தை யாளவினித துணிவதே
கடனென்ற நெம்பிரானே. (எ)

சூரவனாயுங் கிளைஞனாயுங் குலத்துரிய துணைவரையுங்கொன்று
பொர்வென், நரவநெடுங் கடலாடை யவனியெலாந் தனியாளு மரசு
தன்னின், கரவுறையு மனத்தாத்தை முனிக்குரைத்த மொழிப்படியே
கானந்தோறும், இரவுபகற்பல மூலசாக் துகர் துயிவாழ்தலி னிது
நன்றே. (ஆ)

கோதிலா னிந்தமொழி கூறுதலு மாமாயன் கூறலுற்றான்
மோதமருக்கிளை துநீர்மொயர தபெருங்கானகத்தேமுடுகிச்சென்று
பூதலத்தோ ரேசாரோ புரன்றபெரு வஞ்சினமும் பொய்த்திடாதோ
ரீதியெவ்வென வுரைத்தானாங் கதற்குடிகழ் தருமனிகழ்த்த லுற்றான்.

நீதுதுடந்தருளி யெய்துநிலைவராக் குரைத்தா னினவின்வண்ணம
திதுதியளி முரலுந்தன பதியந்தாய முந்தான்ற ராளுடன்
மீதுதுவனைக் குலமுப் வலம்புரியு மிகமுழங்க வெய்யகாலன்
பாதுதர்மனங்களிக்கப்பொ ருதெனினும் பெறுவனி துவசையுமன்றே

முந்தூர் வெய்ப்பணிக் கொடியோன்முதுநரி னடர்துழவர் முன்
விரோதும், நந்தூரும் புனாட்டின நிறம்பேண்டு நாடொன்று நல
காளுகல், ஐந்தூவேண் டவையிலெ னிலைந்தில்வேண்டவை மற்று
தாலடுபேயர் வேண்டு, சிந்தூரத்தி லகதுதற் சிந்தூரத்தின் மருப்பொ
சித்த செங்கண்மாலே. (கக)

மூத்தோன் மந்திரைவ யுரைப்பவியோன் வெஞ்சின ஈனத்
தின மூளமூள, நாத்தோயி லுரைபதறக் கதுமெனவுற் றெழுநி
றைஞ்சி ஞாலமெல்லார், மூத்தோனே பூந்தவிரிப்புவை புணாமணி
மாபா புன்மையாவும், தீத்தோனே யுனமிலான மாணமிலா துரை
ப்பதற் கென்செய்வ தென்றான். (கஉ)

விரிமுழற் பைந்தொடி நாணியேத்தவையின் முறைமிகொள்
வெருளே வென்று, மரபினுக்கு மயக்குமுலருள் ளளவுந் தீராதவசை

பேகண்டாய், எரிதழற்கானக மகன்றுமின்னமும் வெம்பகைமுடிக்க வினையாநின்றாய், அரவுயர்த்தோன் கொடுமையினு முரசுயர்த்தோ யுனதருளுக் கஞ்சினேனே. (க௯)

காளுவானைவிடுத்த கண்ணிலா வருளிலிதன் காதன்மைந்தன் தானுஞர் தரணியெல்லா மொருகுடைக்கீழ் நீயாளத் தருவனின்றே மேனணம்முரிமையறக்கவர்ந்த பெருந்துணைவனுனைவெறுதவண்ண வாளுவானவர்கோன்நன்பதமற்றவன் றனக்கேவழங்குவேனே. [ம்

போர்முடித்தா னமர்பொருது புலம்புறுசொற் பாஞ்சாலி பூங் தண்கூந்தல், கார்முடித்தா னினையோர் முன்கழறிய வஞ்சினமுடித் தான் கடவுட்கங்கை, நீர்முடித்தா னிரவொழித்த நீயறியவசையின் றி நிலைநின்றோங்கும், போர்முடித்தா னிப்படியே யார்முடிப்பா ரிவ னுடனேன் பிறந்தேனென்றான். (க௯)

அணிந்துவருஞ் சமரிலெதிர்ந் தரவுயர்த்தோ னுடனரசருடல மெல்லாம், துணிந்திரண்டுபடப் பொருதுதொல்லை யுலகரசாளத் து ணிவதல்லால், தணிந்தறமுங் கிளையுறவுங் கொண்டாடித் தானின்னத் தனித் தூதேவிப், பணிந்திரந்து புவிபெற்றுண் டிருப்பதற்கே துணி கின்றான் பட்டபாடே. (க௯)

பரிவுடன் மந்திவைகடறும் பவனகுமாரனை மலர்க்கை பணித்து நோக்கிக், குருகுலத்தோர் போரோறே குற்றமது பார்க்குங்காற் சுற் றமில்லை, ஒருகுலத்திற் பிறந்தார்க் குடன்வாரும் வாழ்வனைப் போ லுறுதியுண்டோ, இருவருக்கும் வசையன்றோ விருநிலங்காரண மாக வெதிர்ப்படென்றான். (க௯)

உரிமையுடன் நம்பியாரன் றுணர்வறியாமையி னவைக்க னுரை த்தமற்றம், பரிபவமோ கேட்டோர்க்குப் பரிபவமென்பது பிறராத் பட்டாலன்றோ, கருதினது மற்றெவர்க்குமொட்வாதோ கண்மலரிற் கைபடாதோ, பொருதொழிலுங் கடைநிலத்திற் கிடந்ததேயென மொழிந்தான் புகழேழ்ண்பான். (க௯)

சூடுகின்ற துழாய்முடியோன் சுரருடனே முனிவாகளஞ் சுருதி நான்கும், "தேடுகின்ற பதஞ்சிவப்பத் திருநாடுபெறத் தூதுசெல்ல வேண்டா, வாடுகின்ற மடப்பாவை தன்வரமு மென்வரமும் வழு வாவண்ணம், கோடுகின்ற மொழியவன்பா லெனைத்தூது விடுகவி னிக்கொற்ற வேட்டே. (க௯)

மலைகண்ட தெனவென்கைம் மறததண்டின் வலிகண்டு மகடா ன்மைந்தன்; சிலைகண்டு மிருவர்பொருட் திபல்கண்டு நமக்காகத்

திருமானின்ற, நிலைகண்டுமிவள் விரித்தகுழல் கண்டுமிமைப் பொழு
தினேரார்தம்மைக், கொலைகண்டு மகிழாம லவன்குடைக்கீ முயிர்வா
ழக் குறிக்கின்றாயே. (20)

செம்புயவீமனும் வெருண்டுமீண்டு மிவையெடுத் துணைப்பேமக
மேனிப், பைம்பொனெடுந் தனித்திகிரிப் பரந்தாமன் கருணையுடன்
பரிந்துநோக்கி, அம்புவியின்முன்பிறந்தோரரசுகநெறிமுறையுணாத்
லதுகேளாமல், தம்பியருமறுப்பேராதலைவவினிக்கடுங்கோபந்தணிச
வென்றான். (21)

மைக்கால முகிலூர் திவானவர்கோன் நிருமதலை வணங்கின்று,
முக்காலங்களு முணருமுருந்தனுக்கு முதல்வனுக்கு மொழிவான்ம
ன்றே, அக்காலம் பொறுத்தவெவா மமையாம வின்னமிருந்தறமே
சொன்னால், எக்காலம் பகைமுடித்துத் திொளபதியுங் குழன்முடிக்க
விருக்கின்றானே. (22)

தேவராயினும் பழையதயித்தியராயினு மற்றுஞ்செப்பு கின்றோர்
யாவராயினுமெதிர்த்தோருயிருணவென்றிருப்பதுவேயென்கைவாளி
மூவரா யவர்களுக்கு முதல்வனாகிய மூர்த்தி முகிறேய்ப்புகம்
மீவராலுளும் வயற்குருநாடென்னி வனவன்பால் வேண்டுமாறே.

தீண்டாதகற்புடையசெழுந்திருவைத்துநிலுரியச் செயலொன்றின்
நீண்டானே கரியானே நிமலாவென்ற மற்றினளாய் நின்றுசோர
மாண்டார்போ லதுகண்டு மன்னவையில் யாமிருந்த மாசுதீர
வேண்டாவோ வேண்டுவது மேம்படுவல்லறமேயோவேந்தர்வேந்தே.

பொன்னாருந் திகிரியினன் பொன்னும் பொறைவேந்தன் புக
ன்றவெல்லாம், சொன்னாளு மவன்கேளான் விதிவலியாற் கெடுபதி
கண்டோன்றா தன்றே, எந்நாளு முவர்நிலத்தி னென்முனைவித்திடி
னும்வினைவெய்திடாது, பன்னாகந்தனக் கமிர்தங்கொடுத்தாலும் விட
பொழியப் பயன்கொடாதே. (23)

பார்த்தனிலை புகன்றிறைவன் பணித்தருள விருந்ததற்பின்
பரிவினோடு, தீர்த்தனிரு பதமிறைஞ்சித் தருமணையுங் கொழுது
செனங்கொள் ளேலான், நீத்தகெடுங் கடலெழுபாரட லைவர்பெறுப
ொனு நிகழ்ச்சிபொய்யோ, கோத்தருமந் தனிலாண்மை கூறோ
கூறுகந் கொற்றவேந்தே. (24)

கேவலத்தீர்வலியபகைகிடக்கமுதற்கிளர்பழைக்குக்கிரியொன்றேந்து
கோவலன்போயுணாத் தாலுங் குருநாமரசவன்கொடுக்கமாட்டான்.

நாவலம் பூதலத்தரசர் நாடிநத்தோமென நம்மை நகையாவண்ணம்
காவலன்றன் படைவலியு மெமதுதடம் புயவலியுங் காணலாமே. (1)

அன்னநடை யரம்பைதனை யவுணர் கவர்ந்திடவிமையோரரசுக்காக
முன்னமவருடன்பொருதுசிறைமீட்டானங்குலத்துமுதல்வனன்றோ
மன்னவையில்யாங் காணமடவரலைத்துகிலுந்தவலியோன்றன்பால்
இன்னமிரந்தவன் குடைக்கீழிருந்தக்கானம்மையுலகென் சொலாதே
கானெறிபோய்க் கரந்துறைந்து கடவநாட்கழித்த தற்பின்கானநிங்கி
சனமிலாவகை வந்தார்நந் துணைவ னெனச்சிறிது மிரங்கானாயின்
மாசகரும்வளநாடு முரிமையுந்தன் மொழிப்படியே வழங்கானாயின்
தானறியாதவன் பிறர்போய்க் கற்பித்தாலறிவனோ தரணிவேந்தே.

நகுலனிவை யுடைத்ததற்பினன்றெனக் கையமைத்தருளி நகு
லன்சொல்லும், இகல்விசயன்றன் மொழியுந் திறல் வீமனியம்பியதும்
யாவுங்கேட்டோம், புகலரிய வுணர்வுடையோய் புகழுடையோய்
திறலுடையோய் புகளியென்ன, முகிலனைய திருமேனி முகுந்த
னுக்கு மனமுருக மொழிசின்னானே. (10)

சிறித்தபடிநீயஞ்சென்ற லென்னெழிந்தாலென் செறித்தநூறு [ன்
மைத்தர்க்குண்முதல்வனிலம் வழங்காமலிருந்தாலென வழங்கினாலெ
கொந்துற்றகுழிவருமுடிந்தாலென்விரித்தாலென்குறித்தசெய்கை
அத்தத்தின் முடியுபவகை யடியேற்குத் தெரியுமோ வாதிழுத்தி. (1)

முருகவிழ்க்கும் பசுத்துளப முடியோனே யன்டலகை முலைப்
பாலுண்டு, மருதிடைச் சென்றுயா சகடம்விழ வுடைத்துப் பொது
வர்மனை வளர்ந்தமாலே, பொருவருக்குத் தெரியாதிங்குன் மாயை
யானறிவே னுண்மையாகத், திருவுளத்துக் கருத்தெதுவோ வது
வெனக்குங் கருத்தென்றான் நெய்வமன்னன். (12)

இவ்வண்ணஞ் சாதேவ னியம்புதலு நகைத்தருளி யிகலோர்
சொன்ன, அவ்வண்ணம் புகலாமல் விரகுடைத்தா னிவனென்ன
வவனோடாங்கார், பைவண்ண மணிக்கூடந் தனிலெய்திப் பாடித்
போர் பயிலாவண்ணம், உய்வண்ணஞ் சொல்லுகந் புபாயமெனத்
தொழுதுடைப்பா னுரங்கொள்வேலான். (13)

கலிவிருத்தம்.

நீபாரதவமரில் யாவனாயு நீராக்கிப்

பூபாரந்தீர்க்கப் புரிந்தாய் புயல்வண்ணு

கோபாலா போபோறே கோவிந்தாய்நி
மாபாரத மகற்றமற்றார் கொல்வல்லாரோ. (௩௪)

பாராளக்கன்னிகற் பார்த்தனைமுன் கொன்றணங்கின்
காரார்குழல்க னைந்துகாலிற் றனைபூட்டி
நேராகக் கைப்பிடித்து நின்னையும் யான்கட்டுவனேல்
வாராமற்காக்கலாமா பாரதமென்றான். (௩௫)

முன்னநீ கூறியவை யெல்லாமுடித்தாலும்
என்னைக் கட்டுமாறெவ் வாறெனமாயன்
உன்னைத் தானுமுணராதா யுன்வடிவந்
தன்னைக்காட்டத் தனைத்திவென் யானென்றான். (௩௬)

மாயவனு மன்பன் மனமறிவான் கட்டுகவென்
றாயவடிவு பதினாயிரங் கொண்டான்
தூயவனு மூலமாந் தோற்றமுணர்ந் தெவ்வுலகு ம
தாயவடியினை கடன்கருத்தினுற் பிணிததான். (௩௭)

நீதேவனென்ற நின், நு நெஞ்சாற்றனைக் கட்டும
சாதேவன கண்களிப்பந்தானேயாய் முனனின்முன்
பூதேவருங்கனகப்பூங்காநிழல்வெரும
மாதேவருந்தேடிக்காணுமலரடியோன். (௩௮)

அன்பாலின்றெனனைய நிரதேவிணித்தமையான்
மென்பாதந்தன் னையினிவிடுகவென்றுரைப்ப
வன்பாரதப்போரில்வந்தடை நதேடைவரைபு
நின்பார்வையாற்காக்கவேண்டுமொமாவே. (௩௯)

எனமென் நிறைஞ்சியிருதாமரைத்தாளி
வொன்றுங்கதிர்முடியாற்கோமென் றுரைத்தருளி
யின் நிறங்கருவேமுமிப்போதுரைத்தொழி
யென்றுமிற்ற நியியோதாதொழிகென்றான். (௪௦)

ஆண்டிருந்தவவைநீங்கிய நிவுடையோரிருவோரும்
பாண்டவாசனமுன்னெய்திப்பழுதிலபுகழ்ப்பாஞ்சாலி
நீண்டகருங்குழல்சோரநின்றானுமுகநோக்கி
சண்டவரிவினையோனுஞ்சத்துமிகவினிதென்றான். (௪௧)

தருமனுக்குங் கருத்திதுவே தமருடன் போர்புரியாமல்
இருகிலத்தி லுடன்வாழ்த லெனக்குநினை வென்றுரைத்தான்
வரிமலாக்கண் புனல்சோர மலர்மறந்த குழல்கோர
விடை லாசல்கஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்த்தழுதான் பின்னனையான். ()

சாலக் கனகன்றனி மைந்தனை முனிந்த
காலத்தவ னறைந்தகற் றாணிடை வந்தாய்
மூலப்பேரிட் டழைந்த மும்மதமாவுய்யனைக்கு
நிலக்கிரிபோன் முன்னின்ற நெடுமாலே. (சக)

தற்றைக் குழல்பிடித்துக் கண்ணிலான் பெற்றெடுத்தோன்
பற்றித் துதிலுரியப் பாண்டவரும் பார்த்திருந்தார்
கொற்றத் தனித்திரிக் கோவிந்தா நியன்றி
அற்றைக்கு மென்மானமார் வேறுகாத்தாரோ. (சச)

மன்றிலழைத் தெனக்குமாசளித்த மன்னவன்பால்
சென்றுதமக் கைந்தூர்த்திறல்வீரர் பெற்றிருந்தால்
அன்றுவிரிந்த வருங்கூந்தல் வல்வினையேன்
என்று முடிப்பதினி யெம்பெருமா னென்றழதான். (சடு)

தண்டிருந்த திவன்கரத்திற் றனுவிருந்த தவன்கரத்தில்
வண்டிருந்த பூங்குழன்மேன் மாசிருந்த தெனவிருந்தாள
கண்டிருந்தி லொல்லிருங் கருதலர்பா ளார்வேண்டி
டண்டிருந்து வாழ்வதற்கே யுணாக்கின்றீ ருரையோ. (சக)

சுண்டமுடி லுருமனைய சராசந்தன் றனக்கஞ்சி
வண்டுவரை யரணாக வடமதுரை கைவிட்ட
திண்டிறன் மாதவன் மதியோ திகழ்தருமன் றன்மதியோ
பண்டுமவர் கருத்தறிந்து பார்போய் வேண்டுவதென்றான். (சஎ)

சாந்ததி நின்றிவை யாடப்பச்சடைக் குழலாளுழ தரற்றக்
கோத்தருமன் முதலாய குலவேந்த னாவனாடும்
பார்த்தருளி யருள்பொழியும் பங்கயக்க ணெடுமாலும்
எத்தரிய பெருங்கற்பி னினையாளுக் கிவையுடாப்பான். (சஅ)

தொல்லாண்மைப் பாண்டவர்க்குத் தூதுபோய் மீண்டதற்பின்
நல்லாயுன் பைங்கூந்த னானே முடிக்கின்றேன்
எல்லாருங் காண விரி விரிப்பதெண்ணரிய
புல்லார்த மந்தப் புரமாதர் பூங்குழலே. (சக)

மைக்குழலாய் கேளாய் மருவா ருடற்புலத்துப்
புக்குழலாகுங் கொழுவாம்போர் வாளபிமன்னுத்
தொக்குழலும் வெங்கோன்மைத் தொல்வேந்தா தங்குலமும்
இக்குழலுஞ் சேரமுடியா திரானென்றான். (இ௦)

பெண்ணீர்மை குன்றப்பெருந் திருவின் செங்கமலக்
கண்ணீர் துடைத்திருதன் கண்ணிற் கருணையெனும்
தெண்ணீரினும் பொருந்தத் தேற்றினான் சாற்றுகின்
மண்ணி ரனலனிலம்வான் வழுவாமாமாயன்.

(101)

துன்றுபினியோர் துறந்தோ ரடங்காதோர்
கன்றுகின் மனத்தோர் கல்லாதவரினையோர்
ஒன்று முறைமை யுணராதவர்மகளிர்
என்றுமிவர் மந்தனத்தி னெய்தப்பெறுதாரோ.

(102)

என்னக் கழறியிருந்தோ ருணாதவிர்த்து
நின்றொப்பவ ரில்லாய்நீயே கெனவுரைப்ப
மன்னர்க்கு மன்னவன் பான் மாயோனார் தூதாகிப்
பொன்னுற் றேமிப்பொருபரித் தேர்மேற் கொண்டான்.

(103)

சங்குமணி முரசஞ்சல்லரியுந் தாணாகளும்
எங்குமுழங்க வெழில்வெண் குடைநிழற்றப்
பொங்குகவரி புடையிரட்ட வெண்ணிலா
அங்கமொரு நான்குமவனி பருந்தற்குழ.

(104)

கல்வளையும் பாலைக்கெஞ் சுரமுங்கான்யாறும்
நல்வளையு நீர்நாடு நாளிரண்டிற் சென்றருளித்
தொல்வளைய கோபுரமு நீளம்திலுஞ் சூழ்ந்திலங்கும்
மல்வளைய தோளான்வள மாநகர்கண்டான்.

(105)

கலநிலைத் துறை.

மேவுசெந் துகிர்த்திரனுமா மரகதவிதழும்
கோவைவெண் கதிர்த்தரளமு நிலாநீனா குயிற்றித்
தாவும்வெம் பரித்தேரினான் தனக்கெதிர் சமைத்த
காவணங் களிற்றோன் றின பச்சினங்கழுதம்.

(106)

வம்புலாமகில் சந்தமை வருக்கையா கந்தப்
சம்பகந்தமாலம்பல நிகைதொறுந் தயங்க
பம்பர்நாயகன் வரவுகண்டுங் களிகூர்த்து
தும்பிபாடின தோகைகின்றடின சோலை.

(107)

அணிகொளத்தினு புரியெனு மணங்கு செந்திருவின்
கணவனுக் கெதிர்காட்டு நீராசனங்கடுப்ப
மணமிகுத்த செந்தாமரை மலருடன்சிறந்த
புணரியிற் பெரும்புனலையுங் கொள்வன பொய்கை.

(108)

உடந்தநாயகன் கோலமாய் வேலைசூழ்ஞாலம்
இடந்தநாளிடை யதுவழி பாகவந் தெழுத்து
படர்ந்த பாதலகங்கைப் படர்ந்தில் சூழ்த்து
இடந்தநாமெனச் சிறந்தது தழ்புனற் றிடங்கு. (௫௯)

அழநிலத்திலே படிவனவிடி முகிலனைத்தும்
முடிநிலத்தினுக் குடுபதத்தினு முடிவிலலை
செடியசக்கரப் பொருப்பையு நிகரிலா விநற்கோர்
படிவகுத்தநா மெனும்படி பரத்தது புரிசை. (௬௦)

பகலினுங் கடும்பரிதி தன்கதிர் பரப்பாமல்
இகலிபெங்கணு மெறிந்துகால் பொருதவினேத்திப்
பகலுகின்ற மந்தானித் தரங்கமேபோல
அகல்விசும் பிடைபிடை வனநெடுங் கொடியாடை. (௬௧)

புயங்கபூமியோ புரந்தரற்கமைத்த பொன்னுலகோ
தயங்குசெல்வநீ டளகையோ நிகொனுந்தரத்த
இயங்குகார்முகில் வளையினின் நெழுவனபோல
வெங்குகாரநி னுறுப்புலையுயிர்ப்பன மடப். (௬௨)

மன்னர்வேழமுஞ் சேனையுமெந்நொடி மயங்கப்
பின்னுமுன்னு மெம்மருங்கினும் மெயரிட பெருமல்
துன்னிநின்றவோருமினைகுடிகென்னும்
என்னுமேனையே யுள்ளனவிடிக ளெல்லாம். (௬௩)

வளையெலாம் பலவனமெலாம் கடலெலாம் வளீர்த
தலாமெலாம் படுபொருளெலாம் தனித்தனிகுவித்து
நிலையெலாம் சுவராவணந் மைபைப் புலவேர்
வளையெலாம் நொடுததுடை ப்பினு முவனை வேறுண்டே. (௬௪)

விரவுகால் மலரினும் பலவீரின் விதங்கள்
பரவைவெண் மணலினும் பலபுரவியின்புதி
இரவில் வானமீரினும் பலயானையிசிட்டம்
நிலைகொள் கட்டதுளியினும் பலதேரணி நிலையே. (௬௫)

ஆசிலாமதை யந்தணராலய மொருபால்
மாசிலா முடி மன்னவராளிகை யொருபால்
கடிலாமதி யபைச்சுத்தங் கடிமனையொருபால்
பேசிலாவள வணிகர்த்தம்பேரிட மொருபால். (௬௬)

மங்கலந்திகழ் மனையெலாம் வலம்புரியோசை
திங்கடோய் நெடுத்தலமெலாஞ் செழுஞ்சிலம்போசை
அங்கண்மா நகரனைத்து மும்முரசு திரோசை
எங்கணுங் கடவுளரிடந்தொறு முழுவோசை. (௬௭)

முன்றிலின்க ணின் றிடம்பெறா வரசர்மாமுடிகள்
ஒன்றொ டொன்றறைந் தெற்றிமேலொளிர் பொறிசிதறிச்
சென்றுசென் றுறுதிசையெலாந் திகழ்ந்தது செம்பொன்
குன்றெனும்படி குருகுலநாயகன் கோயில். (௬௮)

என்றிசைக்கு நல்லொளி நமியொழின் பணியுடக்
குன்றிசைக்கும் வண்கோபுர நீணகர்குறுகித்
தென்றிசைக் குளிர்செண்பக மலர்தொறுஞ் சிறைத்தேன்
நின்றிசைக்கும் வண்சோலைவா யமர்ந்தன வெடுமால். (௬௯)

அன்றுதூது கொண்டிலங்கை தீவினைத்தவ ளாவர்க்
கின்றுதூது வந்தெயிற்புறத் திறுத்தனொன்றத்
தூன்றுதூது வண்டினமுர ரொடையலான் றனக்குச்
சென்றுதூதுவ ரியம்பினர் சேவடிவணங்கி. (௭௦)

தொல்லையகன் வந்தனென்ற லுஞ் சுரும்பார்
மல்லன்மாலையா னேவலான் மாநகர்மாக்கள்
எல்லையின் மதில்வட்டம யோசனையெழுதூராம்
செல்வமாநகாந் தெருவினை யொப்பனை செய்தார. (௭௧)

மின்னுமாமுதிற் பல்லிய விதங்கண் முன்முழங்க
மன்னர்மன்னவ நெழுந்தனன் மாலெதிராகொள்வான்
என்னேநீ யவற்கெதிரா செல்வதென்று தன்மருகன்
தன்னை வன்பொடு தகைந்தனன் கொடுமைகூர் சகுனி. (௭௨)

சீர்வலம்புரிதிகிரி சோசெங்கை யான்றனக்குக்
கார்வலம்புரி கோயிலங்காட்சியு பமைத்துப்
போர்வலம்புரி நிருபரு மினைஞரும் போற்றத்
தார்வலம் புரியவனிருந்தனன் பொலத்தவினெ. (௭௩)

தொல்பகீர திமைந்தனுந் துரோணனுஞ் சுதனும்
வில்வி தூரனுங் கிருபனு முதலியவேந்தர்
மல்குமூவிருபத்து நூறியிர மகிபர்
செல்வநாயகற் கியோசனை யிரண்டெதிர் சென்றார். (௭௪)

வந்துவர் திருமருங்கினு மன்னவர் வணங்கப்
பைந்துழாய் முடிப்பரமனுங் கண்மலர்பரப்பி
அந்தமாநகர் புருந்தபினரச னிற்புகாமல்
புந்திகுரளுள் விதூரன்வாழ் வளமனை புருந்தான். (௭௫)

வேந்தர்யாரையும் விடைகொடுத்தகன்ற பின்விமலன்
வாய்ந்தமாளிகை நடுவனோர் மண்டபங்குறுகி
ஆய்ந்துவல்லவர் நவமணியழுத்தி யவரியே
தேந்துமாசன மிடப்பொலிந்ததன்மிசையிருந்தான். (௭௬)

இருந்துவர் தருளிறைவனை யிறைஞ்சினு னிறைஞ்சிப்
பெருந்துவந்தனைப் பிறப்பையு மிறப்பையும் பிரித்தான்
மருந்துவந்தனை யமரருக்கருளிய மாயோன்
விருந்துவந்தன னென்றுள முருகியவிதூன். (௭௭)

கோடுகொண் டகைக்குரிசிலை யலர்ந்தகோகனதக்
காடுகண்டெனக் கண்டதன் கண்ணிணைகளியாத்
தோடுகொண்டதார் விதூரனிப் பிறப்பையுந் தொலைத்தான்
வீடுகண்டவர்க் கியம்பவும் வேண்டுமோ வேண்டா. (௭௮)

உள்ளினு னுணர்ந்துள்ளமு முருகினுனெழுந்து
துள்ளினுன் விழுந்திணை யடிசூடினான் றுயனைத்
தள்ளினுன் மலர்த்தடக்கை யாற்றத்துவவமுதை
அள்ளினுனெனக் கண்களாலருந்தினு னளியோன். (௭௯)

*முன்னமே துயின்றருளியமுதுபயோ ததியோ
பன்னகாதி பப்பாயலோ பச்சையாலிலையோ
சொன்னநால்வகைச் சருதியோகருநிநீ யெய்தப்
கென்னமா தவஞ்செய்ததிச் சிறுகுடி லென்றான். (௮௦)

மும்மையாகிய புவனங்கண் முழுதையு மருந்தும்
எம்மையாளுடை நாயகன் விருந்தினுக் கிசைந்தான்
அம்மவென்றன னுறுநூறாயிர மடையர்
தம்மைநோக்கின னவர்களும் விரைவுடன் சமைத்தார். (௮௧)

வந்தகொற்ற வேல்வரி சிலையவர்க்கும் வாளவர்க்கும்
கந்தடர்ப் பனகரிக்கும் வெங்கவன் வாய்பரிக்கும்
ஐந்துபத்து நூறாயிரமரசர்க்கு மெவர்க்கும்
இத்திரற்கு மெய்தாவமு தெனும்படியியற்ற. (௮௨)

அமைத்தவாச நன்னீர்கொடு மஞ்சனமாடிச்
சமைத்தபல் கறிபடிசிறம் விருப்பினுலருந்தி
மைக்குநாயக னிரவொழித் தருளிணுதவ
இமைப்பிலாரமு தருந்திய வியல்பென விருந்தார். (அக)

வாசீரும் வண்கண்ணமு முறைமுறை வழங்கப்
பூசுறுந்தொழில் பூசினார்குடினார் புனைந்தார்
விச்சு ரா மிரட்ட வெண்மதிக் குடைநிழற்றக்
கேசவன்மணிக்கே சரித்தவிசுடைக் கிளர்ந்தான். (அக)

நானகஞ்சக விதுரன்வாழ்மனையி னாயகனும்
போனகம் பரிவுடனுகர்ந் திருத்தவப்பொழுதில்
தானுமேருவுக் கப்பறத் தவ்வழதருந்தப்
பானுவும் பெருங்குடதிசைப் பரவையிற் படிந்தான். (அரு)

கருதிபந்தணர் யாவருத்தங்கடன் கழிப்பச்
சுருதியென்னும் வெஞ்சாபமேலம்புகை கொடுத்தப்
பருகிதன் பெரும்பகைவர்மேல் விடுத்தலிற்பாரந
குருதியாமெல நிவந்தெழுச் சிவந்ததுகுடபல் (அக)

தரந்தவாரிபுப் புறந்தெதிர் மலைந்தவெஞ்சாரில்
உரங்கென்கூர் நெடும்படைகளா லுடன்றயநீதகா
துரங்கமேழுடைக் கடவுளை நிரைநிரைதுணிந்த
கரங்கள்போன்றன கடைதொறுவளத் துதித்தாடு. (அரு)

நிதியிழ்புகல் பகலெலாநீ ரரமகளிர்
மீதுறைத்தெடும் வெவ்வெயில் படாவகை விரித்துப்
பொதுபுக்க தென்றினம்படச் சுருக்கியபூம்பட்
டாநபத்திரம் போன்றனதா மனையடவி. (அரு)

கலந்துபங்கல முழவுவெண்சங் கொடுகறங்க
மினைத்துங்குழல்வ னிதையர்மெய் விளக்கெடுபக்
கலந்ததாமரைத் தடமெலாங் குவித்ததுகண்டு
மலர்த்ததாமரை வாவியோன்றது நகர்வட்டம். (அக)

உரகபுங்கவன் மணிமுடி யொப்பனதிபம்
இருமருங்கினு மாயிரமாயிரமேந்த
அரிசுமந்த பேராசனத்தழகுட னிருந்த
புரவலன்றனைப் புண்ணியவிதூனும் போற்றி. (கூடு)

பொங்கராவணை பொலிவறப் போந்தபின் பொதுவர்
தங்கள்பாடியில் வளர்ந்துமா பருதிடைத் தவழ்த்து
கங்கைமாநதி கால்வழி கருணையங்கடலே
இங்குநீதனி நடந்தவாறுணாத் தருளென்றான்.

(௧௧)

நோட்டுவந்து செந்தேனுக் கரும்புகூழ் தொடையாய்
காட்டுவந்து முன்றிரிந்து தங்கடவ நாட்கழித்து
நாட்டுவந்தபே னாவர்க்கு நற்குருநாடு
கேட்டுவந்தன மென்றனன் விதூரனுங் கேட்டான்.

(௧௨)

முழக்கினுலுயர் முரசுயர்த்தவன் றனக்குரிமை
வழக்கினு லறிந்திடலர வுபர்த்தகோன் வழங்கான்
தழக்கினு லருதிசையினு முரசெழச்சமரில்
முழக்கினுவல துணர்வனோவென் றவனுரைத்தான்.

(௧௩)

வானைவாவியிலு சுண்டெழுவள ரிளங்கமுடன்
பானைவாயளி முரன்றெழும் பழனநாடுடையான்
நானைவாழ் வவர்க்களித் திலனெனி னெதிட்டாந்து
மூனைவா யுகமுடிப்பர் வெம்போனென மொழிந்தான்.

(௧௪)

வினைத்துபாப் பரிமன்னவ ரிதம்படமெலிவுந்
நிரந்துவே ன்மதுங் களைஞருக் கொடுபொருளாய்
புரந்தபோரினி லெதிர்த்தவர் படப்பூட்டப்புகழி.
தூரந்தபோதவர்க் குதவுவர் சொன்னவை பெல்லாம்.

(௧௫)

என்றுபாரினி லியற்கையும் விதூரனுக் கியம்பி
வென்று போர்க்கெழு னோமியான் விடைகொடுத்தருளிக்
குன்றுபோற் புயக்காவலர் கொடுத்திழி கூறக்க.
மன்றனாண்மலர்ப் பாயலின்மீதுகண் வளர்த்தான்.

(௧௬)

குளிநாமதி முகத்தொளிர் குமுதவாய் மலர்த்தித்
தூளவொண்கை பரப்பிவண் டத் தளமலர்க்கை
அளவிலே குவித்தளியொடு டுகன்றிலாமையினால்
களிகொடோள் விலைக்கணிகையைப் போன்ற தக்கங்குல்.

(௧௭)

ஆனைந்தவா ரிருட்கடல் பொறுதொரு புடையண்டம்
பிளந்ததாமெனக் கரும்படாம் பீறியதென்ன
வனோந்தவேழ் கடல்வற்ற றெல்லவடவையின் முகத்திக்
கிளர்ந்ததாமெனக் கிளர்ந்தன விரவியின் கிரணம்.

(௧௮)

இகலும் வாள்ரவுயர்த்தவ னிருந்த தொல்பதியின்
அகிலநாயக னொருதனி நடந்தவாறறிந்து
மகரவாரிதி யகன்றுமாமருங் குறவணைநத
திகிரிபோலவர் தெழுந்தன னிரவிசிழ்த் திசையில். (சூக)

எழுசீர்க்கழிநெடி-லாகிரியச் சந்தவிருத்தம்.

சோதிவானநதி மைந்தனும்பழைய சுருதியாலுபர் துரோணனும்
ஆதியாக வுயிரினும் வியப்பற வடுத்தமன்னவ ரநேகரும்
நீதியாறுவகை பைந்துபத் தொடறுபத் தொராயிரவர் நிருபரும்
திதிலாத திறலக்குரோணி பதினொன்றுபெற்ற மிகுசேனையும்.(சூ00)

தொக்கவெண் கவரியாலவட்ட நிராசொட்டை வாள்பரிசை
துகிலுடன், கைக்களாசி யிவைகொண்டொலிவரு கன்னிமங்கையர்
களனைவரும்,மிக்கவேதியர்கள் வல்லபல்கலை விதத்தி லுள்ளவாகள்
யாவரும், தக்கதம்பியரும்வந்துகுழவுயர்தரணிமேனிநுபர்தயிரான்
நிராகதிர்க்கனக நீள்சுவர்ப்பவள வுத்திரத்திடை நிராத்தவொண்
பருமணிக்கிரண பற்பராகவயிரத்துலா மிசைபரப்பிவென
டரளவர்க்க வயிரேயப்புதிய கோமளப்பலகை தைத்துமா
மரகதத்தி னொருகோடி தூணி஁யமைத்த மண்டபமருங்கரோ. ()

முட்டநித்தில நிராத்தபந் தரினகைத்த சீரரிமுகத்தகால் [ன்
வட்டமெத்தைகொ டமைத்தபீடமிசைவாசவன்கொலெனவைகி
பட்டவர்த்தனருமகுடவாத்தனரும் வந்துசேவடி பணிந்தபின்[யே.
இட்டபொற்ற விசினமுறைமையாலினி திருக்கவென்றவனாயேவி
காவன்மன்னவர்முகங்கடோறுமிருகண்பரப்பியமர்கருதுவோர்
ஏவலின்கண்வரு தூதனாயிடையனின் றுநம்மவையிலெய்தினால்
ஒவவின்றி யெதிர்சென்று கண்டுதொழுதுறவு கூறிலினிபுங்களுர்
தீவனஞ்செய வடர்ப்பனென்று நனிசீறினான் முறைமைமறினான்.

இந்தவண்ண முறாசெய்து மன்னருமிராசராசனு மிருக்கவே
தந்தவண்ண னுடன்வந்தவண்ணலொளிதங்குகண்டியி லுணர்ந்தபின்
கந்தவண்ண மலர்கொண்டு கைதொழுது காலையிற் பலகடன் கழித்
தந்தவண்ணமுனிநுந்தபேரவையி லேயினுனிசைகொள்வேயினான்.

துன்னுகங்கைமகனுந் துரோணனொடு சுதனூதி புனைவிதுரனும்
மன்னர்மன்னனை யொழிந்தமன் னவரும்வந்து சேவடிவணங்கினார்
கன்னனுந்தலை கவிழ்ந்திருந்தன னழன்றுளஞ்சகுனி கருகினான்
முன்னநின்றவர்க ளிட்டபீடமிசைமொய்துழாய்முடி லுமெய்தினான்.

முன்னகங்குடைகவித்தகாளமுகின் முன்னிருந்தபின் முகங்கொடா
தென்னகந்தனை யொழித்து நென்னலிடை யிந்தமானகரி லெய்தியும்
பொன்னகங்கொள்புயவி தூரனில்லிடைபுருந்ததென்கொலிதுபுகலெ
பன்னகந்தனையுயர்த்தகோவுமுணாபகரமாலுமெதிர்பகருவான் [ஐப்

என்னினின்னி லொருபேதமில்லையிது வென்னினின்னி லது
வென்னினும்,மின்னின்முன்னிலரு விற்றெனெம்பபடை விதூரன்வந்
தெதிர்விளம்பினான், உன்னிலின்ன முளதொன்று பஞ்சவருணாக்
வந்ததொரு தூதன்யான், நின்னிலின்னடிசி லுண்டுநின்னுடன் வெ
றுக்கவெண்ணுவது நீதியோ. (௧௦௮)

அரவமல்கி யபதாசையாய் மதியமைச்ச ராயரசழிப்பினும்
குரவர் நல்லுமைறுக்கினும் பிறப்புரிந்த நன்றியது கொல்லினும் [ம்
மொருவர்வாழ்மனையி லுண்டுபின்னுமவருடனழன்றுபொரவுன்னினு
இரவியுள்ளவ மதியமுள்ளவ மிவர்களே நரகிலெய்துவார்.(௧௦௯)

சீதநாண்மலர் மடந்தைகேள்வ னிவைசெப்பவந் தெரியவொப்பிலா
நாதநாயகன் முகத்திலவைத்த விருநயனனாகிமிநகைசெயாத் [பின்
தூதனாகிவரு தன்மைசொல்லுகென டன்னர்மன்ன னிதுசொன்ன
வேதநாறு மலருந்தி வண்டுளபவினாசெய்தாரவனுமுணாசெய்வான்.

சூதினாலரசிழந்து நின்றதுணைவர்கொன்ன சொல்லுவநூவாதுபோய்
எதிலார்களென நொந்துதண்ணிழ லிலாதகானினிடை யெய்தியும்
நீதிலாவகை குறித்தநான்பல கழித்துவந்தனர் செகத்தினில்
கோதிலாத குருகுலமகீடவவ ருரிமைநண்பொடு கொடுத்தியே. ()

சொல்லவாவுரக துவசகின்னூரிய துணைவர்தங்களை யழைத்தநீ
வல்லவாறுகில நாடளித்தவர் கடம்முடன் கெழுமிவ டீதியேல்
நல்லவாய்மை நிலையுடையெயன்றரசர் நாடொ றும்புகழ்வர்நன்பு
டல்லவாமெனமறுத்தியேலறமுமாண்மையும்புகழுமழியுமே [கொண்

என்றுகேசவ னியர்பவங்கெதிரி ராசராசனு மியம்புவான்
அன்றுசூது பொருதுரிமை யாவையுமிழந்து போயினர்களைவரும்
இன்றுநீ விரகின்பிளவுங் கவரவெண்ணினானவரி லெளரியனோ
சென்றுகானிலவ ரின்னமுந்திரிவ துறுதியென்று நனிசீறியே. ()

நீவெறுக்கிலெ னிருந்தமன்னவர் திகைக்கிலென்பல நீனைக்கி
லென், போய்நகைக்கிலெ னுணாத்தவுண்மை மொழிபொய்த்த தெ
ன்றமரர் புகல்லென், வேய்மலர்த் தொடையலைவ னென்னுடன் மி

கைத் துவெஞ்சுமர் வினைக்குலென், எயிருக்குமிட மென்னுமிப்புவி யில் யானவாக்கரசினிக் கொடேன். (ககச)

கார்வழங்குநுமெனச் சினத்தினொடு கண்ணிலான் மதலைகழுவும் பார்வழங்க நினைவில்லையே லவனிபாடியாயினும் வழங்குவாய் தார்வழங்கு தடமாப்பென்னவதுதானு மன்ற வன் மறுக்கவைந் தூர்வழங்கு கெனவுற்றிரந்தன னிவ்வுலகெலா முதவுமுத்தியான்.

மாடளிக்குலநெருங்கு பைந்துளபாடலையாய் மகரவேலைசூழ் நாடளித்தி லுமைத்துபெருடைய நகரளிட்டிவும் வேண்டுமோ காடளிக்கவதனினுடை திரிந்துறை கரந்துபோயினர்கள் காணவோர் வீடளிக்கனும்வெறுப்பரோவிதனைவிடுக வென்றெதிர்விளம்பினான்

தந்தைகாதலுறு தன்மைகண்டினைய தாய்பயந்த விருதம்பியாக் கித்தவாழ்வு மரசங்கொடுத்தவனு நின்குலத்தொருவ னிங்குளான் முத்தமானில மனைத்தினுக்கு முயர்முறைமையா லுரியவரசருக் கைந்துமாநகருநீ கொடாத்தொழியி னென்னதாரு முனதரசியல். ()

ஒருகுலத்தினி லிரண்டுமென்னவருடன் பிறத்துரிமை யெய்தினால் இருகுலத்தவரு மொக்கவாழ்வுறுத லெக்குலத்தினு மியற்கையே பொருகுலக்களிறுவளர்திசைக்கண்மிகுபுகழ்பரப்பியெழுபுவிபெறும் குருகுலத்தவ ரியற்கைகன்றென மொழித்தனன்கரிப டேகுவலன்.

பேரரசுவினை துறந்தபாய னிவைபேசுவள்பினொடு பின்னைபம் சோரவினை உபந்தசோவும் விழிபெயனுமபடி சொரித்தனே பேரரசா நிருபன்மணி நெடுஞ்சுடிகை யாரிரங்கொடு பெறுத்தபார் வீரரானவாதல்லவோ வுரிடை வேண்டுமோ வெனவியாபினான். ()

பொய்வளர்த்தபொழிபுண்னன்மற்றினவபுகன்றிலிம்புயவலியினால் ஐவர்தங்களரசங்கொடாடா லட லாண்மைகொண்டெதி ரடர்த்ததியே மெய்விளங்கவரு குருநிலத்தி னிடைவந்து வெஞ்சுமர் வினைக்கவே கைவழங்குகென சின்றுதுணினுடை யறைத்துடைக்கு மிவைசாவலன்

புன்பிறப்புடைய பொதுவர்தங்களொடு புறவிலா னிளைபுரத்திடும் ஈன்பிறப்பு முரலோடு கோவியருனைப பிணித்த துமறந்தூர் மன்பிறப்பிலுயர் குருகுலத் தவர்தம் வாய்மைதானு மொருமாசிலா என்பிறப்பு முனைராமலோ சபையிலிந்த வாசசமியம்பினாய். (ககக)

ஏவிலங்கு சிலையைவர் வந்தனுநில யானமார் தெளிதிருப்பினே கோவிலங்கு பொரவஞ்சு மோகரட குன்றங்கள் பவைக்கொண்டகால்

மேவிலங்குமுன்மலைத்தல்கையறையவேண்டுமென்ற துநின்மேன்மை
நாவிவங்குமெனவெண்ணியோமிகவுநன் றுநன்றரசர்ஞாயமே. [யோ

அளிவருங் குழல்பிடித்து மன்னவையி லைவருக்கு முரியானானான்
எளிவருந் துநிலுந்த போதரு கிருந்துகண்டவர்க ளல்லரோ
துளிவரும்புனல் பரிந்தருந்தியிடு சோறுதின் றுயிர்சுமந்துதோள்
எளிவரும்படி யிருந்தபாலியரு மின் றுமான நிலையுணர்வரோ. (1)

அன்னையானவரு மிருவராமுதலளித்த தந்தையர்களைவராம்
பின்னையாசைகொடுருகுலத் துரிமைபெறுவராமொரு பிறப்பிலோர்
மின்னையாமிவர்க ளைவரும்பரிவினெடு தனித்தனிவிரும்புவார் [வாம்.
என்னையாமவரொ டொருகுலத்தரசு னென்பதம்ம விவையென்கொ

ஞாலமுற்று முடையவன் மொழிந்திட நகைத்துவண்டுவொநாதனும்
சாலமுற்றுமினியவர் கருத்தெனநினைந்து பேரவைதணந்து போய்க்
கோலமுற்றசிலைவிதூரன் வாழ்வுபெறுகோயில்சென்று நனிகுருகின
சேமற்றவர் சினந்தபோதுமொரு தீதிலாதவர் செயிர்ப்பரோ. [ன்

கரித்துமலை சருகாகவும் புதியகமல வான்முகம் வெயர்க்கவும்
திருந்துகண்ணினை சிவக்கவுங்கொடிய செய்யவாயிதழ் துடிக்கவும்
இருந்தபேரவையி னெடிதுயிர்த்திடு மிராசராசனவனுக்கிவன் [ன்.
விருந்துவெய்தவுறவென்கொலென் றரசகொதிர்விதூரனைவிளம்புவா

வன்பினுவ வனிவெளவ வென்றுகொலென்மனையி லுண்டியை
மறுத்தவன், தன்பநாகினி யொடினி தருந்தும்வகை தன்னிலின்
னமு தியற்றினான், என்பிதாவொடு பிறந்துமி ன்றளவு பென்கையோ
தனமருந்தியும், அன்புநானுடைய எல்லெனென்பகை தனக்குமுற்ற
பகையல்லதோ. (கஉஎ)

முதல்விழைந் தொருவனுட னியைந்தபொருள் பற்றியின் பற
முயங்கினும், அதிகமென்ற பொருளொருவன் வேறுதரி னவனையே
யொழியவ நிவரோ, பொதுமடந்தை யர்தமக்கு மண்ணிவிதுபுருபை
யல்லவவர் புதல்வனும், விதூரனின்றவ னெடுமறுகொண்டதொர்
விழுப்பையென்சொலி வெறுப்பதே. (கஉஅ)

இன்னவா நிவனுரைத்த போதவனெழுந்திருந் துவசையென்
னை, சொன்னவாய் குருதிசோர வாங்கொடு துனைத்துநின்முடி து
ணிப்பன்யான், மன்னவாழ் குருகுலத்திலே யொருவன்மைத்தொரு

யினா வெளவினான், என்னவானவர் நகைப்போ யெனையுரைத்த
நாவுட னிருத்தியோ. (௧௨௧)

ஈண்டவர்க் குதவியாயதூதென விசைப்பவற் குலகமெங்கணும்
நீண்டவற் குதவியாயினெனென நினைத்துநீயெனை யடர்த்தியே
மாண்டவர்க் குதவியாய பேரறமுமிசையு மாண்மையும் வளர்த்திடும்
பாண்டவர்க் குதவியாகி லென்னைமுடி மன்னரானவர் பழிப்பரோ.

சொல்லிரண்டு புகலேனி னிச்சமரி னின்றவெங்கணெதோடே
னெனா, வில்லிரண்டினு முயர்ந்தவில்லதனை வேறிரண்டுபட வெட்
டினான், மல்லிரண்டினையு மிருவராகிமுன் மலைந்தகாள முகில்வந்து
தன், இல்லிரண்டு தினம்வைகுதம் குலகிலெண்ணிலாத தவமெய்தி
னான். (௧௨௨)

அந்தவில்லினை முறித்தவில்லிதன தாலயம்புகுத லுச்சதன்
சந்தவில்லு மரன்வில்லு மொப்பதொரு தாமவில்லினை முறிப்பதே
முந்தவில்லியரிலெண்ணும்வில்லுடையவிசயன்வந்த்மரின்முடுகிறல்
எந்தவில்லி யெதிர்திற்கும் வில்லியினி யென்றுகாவல ரிரங்கினார்.

காரனைத்தும் விதொரைய யன்னபல் கணைகளே வியமர்களுதும் வில்
வீரனைப் பழுதுரைத்தநீபகையெய்ங்ஙனெதனிகொல்வெல்லுவாய்
பாரனைத்து மினியைவராளும் வகைபண்ணுவீந்தனையழிந்ததுன
பேரனைத்துமெனவுள்ளழிந்துசிலபேசினானுயர்பிதாமகன். (௧௨௩)

பிதாமகன்பரிவுடன்முனிந்துசிலபேசநாசமுறுபேரளும்
விதாரமொய்ய்பனும்வி துரனல்லதுவில்வல்லவீர்ப் பிறரில்லையோ
உதாரசிலனுயரங்கர்க்கோன்வரிவிலொன்றுமே யமையுமுந்நெழும்
பதாதியோடமரிலைவரும்படமலைத்திடப்பரணிபாடவே. (௧௨௪)

நீயிருக்க நெடுவிற்கை யாசிரிய னவனிருக்க நிகரற்றவன், சே
யிருக்க விறன்மன்ன ரிப்படி திரண்டிருக்கவெதிர் சென்றுநீன், வே
யிருக்கு மிதழிதைய னுக்குநல் விருந்துசெய்தவன் வெறுக்கிலென்,
போயி ருக்கிலென்முறிக்கிலென் சிலைமலைந்து நம்மொ டெவர்போர்
செய்வார். (௧௨௫)

என்று கூறவிற லங்கர் பூபதியும் யானிருக்கவிகல் விசயனைச்,
சென்றுசீறியுயிர் கொள்ள வல்லவர்கன்யாவொன்று நனி செப்புவிர்,
கன்றி னால்விளவெ றிந்த கள்வனிவ னின்று தேர்நனி கடாவினும்,
அன்று போரினிடை காண லாகுமென தாடல் வெஞ்சிலையி னுண்
மையே. (௧௨௬)

அம்பரத்தவருடன் றுசினினுமொரம்பிலையழிவர்தின்னம்யான்
வெம்பணிப்பகழியேவினாவிடன்மீளுவானமரில்விசயனோ
இம்பரிற்புகலவிருதளத்தினுமெனக்குநேரொருவரில்லையென்
றும்பர்கற்பகமுநானவண்மையிலுயர்ந்தவீரனிலைபுனாசெய்தான்.

திசையனைத்தினும் வளைந்ததானவரையிரவிவந்ததொருதிசையின்
வாய், நீசியெனப்பொருதுவானவர்க்கரசளித்துவந்தவிறனீர்மையா
ன், விசயனுக்குநிகர்நீகொலோகடவுள்வெண்மதிக்குநிகர்வெள்ளியோ
அசைவில்விறொழிலும் வல்லையோவெனவொரசைவிலாதவனறை
ந்தனன். (கருஅ)

அவன்மொழிந்தமொழிதன்செவிப்பட லுமருகிருந்தமுதருந்தீ, இ
வனுடன் சிலர்பகைக்கின்மற்றவர்தமிழைசுயமாண்மையுமியம்புவாய், பு
வனமொன்றுபட வரினுமென்றனோடு பொருவராயினெதிர்பொரவி
டாய், சிவனுமென்கணையை யஞ்சுமென்றகனி சீறினாரிலிசிறுவ
னே. (கருஆ)

இரவிமைந்தனோடு கங்கைமைந்தனெதிர் வாய்மையொன்றையுமி
ரைத்திலன், பொரவறிந்திடுதுமன்றுவெஞ்சமரிலென்றெழுந்ததுணி
பொயினான், அரவவெங்கொடியுயர்த்தகோவுமிகலரசருக்குவிடைநல்
கினான், விரவுபைந்துளபமாலையான்விதுரன்மனையிலுற்றதுவிளம்பு
வாய். (கருப)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

பொருசிலைமுறித்தவீரன்சோயிலிற்புகுந்துநேமிக்
குறிசிலைவணங்கியாங்கணிருப்பவக்குரிசினோக்கு
இருசிலையுண்டென்றிந்தவிருகிலத்தியம்பும்வில்லின்
ஒருசிலைமுறித்தசீற்றமென்கொவோவுனாசெயென்றான். (கருக)

ஆவதுகருநாளுலமைச்சர்சொற்கேளாளுகில்
வீவதுகுறியானுகில்வினைவதுமுணராளுகில்
நாவதுகாவானுகிலவனுக்காநடந்துபோரில்
சாவதுபழுதென்றன் லோசுகத்துளோர்சாற்றுகின்றார். (கருஉ)

செல்வம்வந்துற்றகாலத்தெய்வமுஞ்சிறிதும்பேணார்
சொல்வனவறிந்துசொல்லார்குற்றமுந்துணையுநோக்கார்
வெல்வதேநினைவதல்லால்வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார்
வல்வினைவினைவுமொழார்மண்ணின்மேல்வாழுமார்தார். (கருங)

நீனைக்கவுந்தொழுவெமட்டாரீயெழுந்தருளப்பெற்றுமீ
தனக்கிதுதகுதியென்முதமருடன்வாழுவெண்ணன்
மனக்கடுங்கனலினான்மன்மனத்தினாலுனாதபுன்சொல்
எனக்கிசையாமல்யாநுமிருஞ்சிலையிறுத்ததென்றான். (௧௪௪)

மாயனுமகிழ்ந்துநோக்கிமாசுணமுயர்த்தமன்னன்
போயருஞ்சேனையோடுபோர்க்களங்குறும்போது
நீயவனருகுநில்லாதொழியினுன்னேடமைந்தர்
தாயமுஞ்செல்வமுற்றுந்தரணியும்பெறுவரன்றே. (௧௪௫)

ஏற்றியநறுநெய்வீசியிந்தனமடுக்கினாலும்
காற்றுவந்துறாதபோதுகடுங்கனல்கதுவவற்றே
நீற்றணிநிமலுன்னநின்கைவில்லிற்றதாயிவ
சேற்றவேலரசன்சேனைதென்புலம்படர்கைதென்னம். (௧௪௬)

பன்னியபுரையில்லைகள்விப்பயனுதர்மனத்தாய்நின்னை
மன்னவன்மொழிந்தவெல்லாம்பொறுத்தியென்றருளிமாயோன்
அந்நகர்தன்னில்வண்மையுள்ளழகாண்மைபேசும்
கன்னனைப்பயந்தகாதற்கன்னிதன்கோயில்புக்கான். (௧௪௭)

மண்டலமதியமன்னமாசறுமுகத்தினுளும்
திண்டிறன்மருகன்றன்னைச்சென்றெதிர்கொண்டுகண்டு
வெண்டினாமகரவேலைவிரிபுனன்முகந்துதோன்றும்
கொண்டலைமகிழ்ந்துகரணங்குளிர்பசுந்தோகைபோன்றான். (1)

யானுறையில்லில்வந்ததென்னமாதவென்றேபத்திக்
கானுறைமைந்தர்தம்மைக்கண்டனன்போன்றாளாதத்
தேனுறைதுளவினான்மன்செய்யமாமுகத்தைநோக்கி
வானுறைபுரிசைமூதார்வந்ததென்னருடியென்றான். (௧௪௮)

நின்பெரும்புதல்வன்சொல்லநெடும்புனனாகிவேண்டி
வன்புடையரசர்கோமான்மனக்கருததநியவந்தேல்
தென்புலவேந்தன்வெஃகச்செருத்தொழில்புரிவனென்றான்
என்பலசொல்லிநானையெதிர்க்கவேயிசைந்ததென்றான். (௧௫0)

என்றலுங்குந்திசாலவிரங்கினளெதிர்ந்தபோரில்
வென்றிடுவார்கள்யாரோவிதியினுலமாக்களத்தில்
பொன்றிடுவார்கள்யாரோவென்றுளம்புலந்தருநொந்தான்
அன்றவடனனைத்தேற்றியாழியானுரைக்கலுற்றான். (௧௫௧)

தன்மையானுரைக்கக்கேணிந்நந்தைதன்மனையினீயும்
கன்னியாயிருந்துவாழங்காலையோர்முனிடன்வந்து
சொன்னமந்திரமோரைந்திடுநான்நின்றுநீரன்நன்னை
முன்னினையவனுமன்நுவந்துநின்முன்புநின்றான்.

(கருஉ)

கதிரவனருளிற்றோலார்கணத்திடைக்காதல்கூர
மதலையங்கொருவன்நனைப்பயந்தபின்வடுவென்றஞ்சி
மீதவையம்பேழைதன்னின்பொதிந்தநீவிடவப்போதந்
நதியும்ககவைக்கங்காநதியிடைப்படுத்ததன்றே.

(கருக)

காதனின்புதல்வன்நனைக்கண்ணிலாவரசன்பொற்றேர்ச்
சுதன்வந்தெதித்துக்கொண்டுசுதனெனவளர்த்தகாலே
ஆதவனிவனையாருங்கன்னென்றழைக்கவென்றான்
தாதையும்விசம்பிற்சொன்னநாமமேதக்கதென்றான்.

(கருச)

பண்புடைக்குமரன்கற்றபடைத்தொழில்பலவுங்கண்டு
நண்புடையுரிமையெல்லாநல்குமாமுடியுஞ்சூட்டி
வன்பணியுயர்த்தகோபான்வாழ்வவற்களித்தான்மற்றைத்
தின்பரித்தேர்வல்லோரிலவனையாட்சையிக்கவல்லார்.

(கருதி)

அந்தநின்மைந்தனருனையருஞ்சிலைவிசயனோடு
வந்தெதிர்மலையநின்னுறவமுற்றநியமாட்டான்
சிற்தையினையந்தீரவிதனைநீதளியச்சொல்லிக்
கொந்தவிழலங்கலானைக்கூட்டுதிவினாவினம்மா.

(கருசு)

தம்பியரைந்துபேருந்தனித்தனியேவல்லசெய்ய
வம்பவிழலங்கலோடுயாமனிமகுடஞ்சூட்டி
அம்புவிமுழுநீயேயாளலாம்பருகவென்றால்
உம்பர்காவணையகையானுன்னுரைமறுத்தாளுவின்.

(கருஎ)

ளரியமுதருந்தக்கானமெரித்தநாளகன்றுபோன
அரவினையங்கர்கோமாளசுகமாகக்கொண்டான்
வரிசிலைவிசயன்நன்மேன்மறுகனைதொடுக்காண்னம்
ஒருவரம்பலெண்டுகென்றானுற்றவாக்குறுதிசூழ்வான்.

(கருஅ)

மன்றலந்தளியல்லெய்யோன்புலையென்மைந்தனென்ப
தன்றெனக்குரைத்தாயாலவனுடனானுவொட்டேன்
சென்றுமொழிக்குபாறுசெருவினைவினைத்துப்பின்னை
இன்றெனக்குரைத்தாயையாவென்னினைந்தென்செய்தாயே.

()

மகாமகோபாததியாய

காண்பட்டகனலிற் பாயுங்கடுங்கணை விலக்கினேனே ஸ்
வாண்பட்டபுரவிததேரோன்மகன்படுமகவான்மைந்தன்
தாண்பட்டமெடியுஞ்சென்றுதடாதினியிருந்தேனாகில்
யாண்பட்டகொடுமைநன்றென்றென்பட்டாரிரங்கிவீழ்ந்தான். ()

தேக்குந்தியகி லுஞ்சாந்துஞ்சிந்தூர்ந்திருழ்செல்வக்
கோக்குந்தியரசன்பாவைகுலைந்தழுங்கொடுமைகண்டு
மீக்குந்தியுறிகடோறும்வெண்ணெயுந்தயிருமுண்ட
வாக்குந்திமலரோன்பின்னுமனத்தளர்வகற்றினானே. (௧௧௧)

பைவருந்தலைகளைந்துபடைத்தபன்னகமேபோல
ஐவரும்படுதனன்றேவங்காகோன்படுதனன்றே
உய்வருஞ்சமரிலாவியொருவர்போயொருவருய்யார்
நைவருந்துயரமாறிநடப்பதேகருமமென்றான். (௧௧௨)

காளமாழகிலின்மேனிகரியநாயகனுந்தேற்றி
மீளமாதவத்தின்மிக்கவிதூரன்வாழ்மணையினெய்த
வாளமால்வரையில்வெய்யோன்குறுகினன்வருணன்நிக்குல்
நீளமால்யானெற்றிநிறத்தசெந்திலகம்போன்றே. (௧௧௩)

நாற்றிசையுலகுதன்னிணைமறையுணர்ந்தோர்தாமும்
போற்றிசைமாலையென்னும்பொற்புடையணங்குவைக
யாற்றிசைவிலாதசெம்பொன்மண்டலந்தன்னிலாதி
மேற்றிசைக்கடவுளிட்டவெயினமணிப்பீடம்போன்றான். ()

கொண்டமென்றெவைவண்டென்னுங்கொழுநருக்கிடங்கொடாமல்
முண்டகக்குலத்துமாதாமுகங்குவிந் தூழிநற்பக்
கண்டெதிராநின்றகாதற்கயிரவக்கணிகைமாதர்
வண்டுழைநின்றதுநயன்வாய்மலந்தழைக்கலுற்றார். (௧௧௪)

காளெலாமலர்ந்தமுல்லைக்ககனமீதெழுந்ததென்ன
வாளெலாம்வயங்குதாராநினைநினைமலர்ந்துதோன்ற
வேனிலான்விழுவின்வைத்தவெள்ளிவெண்கும்பமென்னத்
தூநிலாமதியம்வந்துருணதிகைத்தோன்றிற்றம்மா. (௧௧௫)

தூவியனிலவுதோன்றத்துணைவரைப்பிரிந்தோர்கண்கள்
காவியமாய்பலுப்பைங்கருவிளமலரும்போன்ற
மேவியமகளிற்கண்கண்மீனெறிபரவையெழும்
தாவியலுழையுங்காதற்சேகாரமும்போன்றமாதோ. (௧௧௬)

அரவியலங்குலாருமகிழ்நருமன்புகூற
விரவியவமளியெய்திவீஜிமாநகரியெங்கும்
பரவையீனிமிர்ந்தவோதையமர்ந்தபின்பரித்தேர்வேத்தன்
இரவிடைச்சூழ்ந்தவண்ணமின்னதென்றியம்புகின்றும். (1)

தந்தையுந்தம்பிமாருங்கன்னனுஞ்சகுனிதா னுஞ்
சின்தையிற்றெளிந்தகல்விசெழுமதியமைச்சுதாமும்
முந்தரவுயர்ந்தகோமானேவலான்முழுதுமெண்ணி
மந்திரமிருப்பான்வந்தேதார்மண்டபங்குறுகினோ. (௧௬௬)

திதறுமதிவல்லோராச்செழுமதிக்குடையானோக்கிப்
பாதவவனத்திற்போனபாண்டவாதம்மைமீண்டும்
மேதகவழைத்துநாடுவேண்டுமினென்றுமூட்டும்
யாதவன்நனிததுவந்தானெனசெய்வதியம்புமென்றான். (1)

பொரும்படைமைந்தன்கூறத்தந்தையும்பொருந்தச்சொல்வான்
இரும்புலிவலையிற்பட்டால்விடுவோரெவையினரானோர்
வரம்பில்வெஞ்சேனையோடும்வளைந்தினிமாயன்றன்னைக்
கரும்பொழுந்தகலுமுன்னேகொல்வதெகருமென்றான். (௧௬௭)

கண்ணிலாஹுதைத்தமாற்றங்கேட்டலுங்காவலோரின்
மணணிலாரிநற்குழன்புதுதனாவனைந்துகொன்றா
எண்ணிலாவிரதவெண்ணமெவ்வுழிக்கற்றையென்று
வெண்ணிலாமுறுவல்செய்துவிகுனனும்குவிளம்பலுற்றான். (1)

மூத்தபரினையோவெதமுனிவரர்பினியின்மிக்கோர்
தேத்திரமொழிவேராமாதர்நூதென்றிவரைக்கொல்வின்
பார்த்தகிவந்தமக்குவேறுபாவமற்றிதனினில்லை
பூத்தெரிநொடையாய்பினனும்கினும்புகுவொன்றான். (௧௬௮)

பழியுடைப்பகைனோனுந்தன்பெரும்பதியில்வந்தால்
அழிவுறக்கோறல்பாவமாண்மையும்ல்லவென்பார்
கழிகடற்சேனைசூழக்கங்குவின்வனைந்திட்டாலும்
எழிலுடைக்கொண்டல்வண்ணனகப்படானெவர்க்குமென்றான்.

வெம்புயவலியான்மாதவிநிதுகிலுரிந்தவீரன்
தம்பியைமுனிந்துநித்தமையனைநோக்கிச்சொல்வான்
வம்பலிழலங்கன்மார்பாமந்தணமுனைக்கலுற்றால்
இம்பர்மற்றியாதுசொல்லவினோளுரையழைத்ததென்றான். (௧௬௯)

உத்தியோக பருவம்.

*அதிரதர்முதலாவுள்ளவவனிபர்வனைந்துறிப்ப
எதிர்முகிறவமுங்கோயிலெரியினையெங்குமூட்டி
விதூரனுமவனுஞ்சேரவெந்திடமலைவதல்லான்
மதிபிறிதில்லையின்னேவல்வினாந்தெழுமினென்றான். (கஎக)

செங்கதிரொழுந்துநிற்பசெறியிருணிற்பதுண்டோ
இங்கவனிநுந்தவிலலெரியிடவேண்டுமோதான்
வெங்கணையொன்றினாலேவிளர்க்கிடவென்றாமீள்வேன்
கங்குலினெழுமினென்றுகன்னனுங்கனன்றுசொன்னான். ()

பதிப்பெயர்ந்தேகிநாளைப்பகைவரைக்கூடமாயின்
விதிப்பயனென்னநம்மைவெஞ்சுமர்வெல்லவொட்டான்
மதிப்பதென்வெறுகள்ளமாயனைமனையிற்கோலிச்
சதிப்பதேகருமமென்றுசெளபலப்பாபின்னுஞ்சொல்வான். (கஎஅ)

கொல்லுவதியற்கையன்றுகுழிபறித்தரக்கரோடு
மல்லனாயிருத்திமேலோராசனம்வகுத்துநாளை
எல்லிடையழைத்துவீழ்த்தியிகலுடன்விலங்குபூட்டித்
தொல்லருஞ்சிறையில்வைத்தநூதருக்குரியெனயென்றான். (கஎக)

மதுவனுரைத்தமாற்றமருகனுமிசைந்துகங்குல்
போதிடையநேகமல்லர்வருகெனப்புகன்றுநானும்
நீதியினிருந்துநாழிலவறைசமைத்தபின்னா
ஆதிநூழியிரம்போரரசுக்களையதனுள்வைத்தான். (கஅ0)

மல்லர்ப்பப்பரவர்தம்மைமற்றதிரிரட்டிவைத்தான்
வில்லுடைவீரர்தம்மையேறதினிரட்டிவைத்தான்
பல்படைவல்லோர்தம்மைப்பதின்மடங்குகனில்வைத்தான்
அல்லலோர்கழிகைதன்னிலறிவனையெடுக்கவென்றே. (கஅக)

பெரும்பிலவறையேவையின்பிளப்பனாளைத்துழுடி
அரும்பெறன்மணிகளாலோராசனமதன்மேலாக்கிச்
சுரும்பிமிர்மலைநூக்கித்தொழிலுடைவிதானமேற்றி
வரம்பிலாவென்றிவேலான்மாரிலாவண்ணஞ்செய்தான் (கஅஉ)

அடியவர்மனத்திலுள்ளவாரிருட்கங்குநீர்க்கும்
நெடியவனிருக்கவென்றுநிலவறைவிரகிற்செய்த
கடியவனியற்கையஞ்சுக்கங்குலங்கழிற்போகப்
படியவர்துயிலும்போகப்பரிதியுமுதயஞ்செய்தான். (கஅங)

சிரந்தருகடிகைநாகத்திரண்மணிபலவுஞ்சிந்தி
நிரந்தரமருவிவீழ்நிறந்திகழுதயக்குன்றில்
பரந்தெழுமருக்கன்சூழ்ந்தபடரிருட்கங்குல் ன்
புரந்தரன்கோயிலிட்டபொங்கொளித்தீபம் போன்றான். (கஅச)

தொடர்ந்தொளிருதயராகத்தோடுநெருங்கிமேன்மேல்
அடர்ந்தரிபடர்ந்துகாமனாகமவேதம்பாடத்
தடங்கயன்மலைந்துலாவத்தாமரைமுகமுங்காதல்
படந்தையாமுகமுஞ்சேரமணம்பெறமலர்ந்தமாதோ. (கஅகு)

இருந்துயிலுணர்ந்துவேந்தர்யாவருபிரவீற்சற்றும்
வருந்துயிலிலாதகண்ணன்வாழ்ப்பெருங்கோயில்புக்கார்
பெருந்துயிலனந்தபோகப்பேரணை துறந்தமாலும்
அருந்துயிலெழுந்துகாலையருங்கடன்முறையிற்செய்தான். (க)

மாதவனிருந்தகோயில்வந்தடிவணங்கிமன்னன்
ஸ்ரீ துவராழியங்கைத்தோன்றலே துளபமாலே
யாதவகுலத்தோளோறையெழுந்தருள்கென்றானின்றம்
மேதகுமரசனென்றார்முகுந்தனும்வினாந்துசென்றான். (கஅஎ)

கந்திகெளிற்றுவேந்தன்கண்ணிலாவரசங்கங்கை
டைந்தனுமுதலாவுள்ளமன்னருமகிவல்லோரும்
தந்திரவகையுமேனையினொருந்தன்னைச்சூழ
இந்திரனிருக்கையன்னகோயிலாடினிதிருந்தான். (கஅஅ)

நாமவேலரசரோடுநால்வகைச்சேனையோடும்
மாமுடிவவண்ணன்வந்தானென்றனவரவுகண்டோர்
வீமலர்த்தொடையினுளும்வேந்திரத்தவனாநோக்கித்
தாமரைதடங்கண்மாயன்றன்னையேவிடுமினென்றான். (கஅஆ)

தன்பெருஞ்சேனரிங்கத்தண்டிழையலங்கலானும்
அன்புநகைத்துவேந்தரிருந்தபேரவையினெய்த
மின்புணர் துவசநாகவிடநிகர்மனத்தினுளும்
அன்பொடுதிகிரியானையதன்மிசையிருக்கவென்றான். (கஅஓ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிரியிச் சந்தவிருத்தம்.

இறைவனெழிற்குநிர்மணிகளழுத்தியதவினெருத்தலுமே
நெறுநெறெனக்கொடுநிலவறையிற்புகநெடியவனப்பொழுதே
மறலியெனத்தருநிருபனியற்றியவிரைகமனத்துணரா
முறுகுசினத்துடனடியதலத்துறமுடிக்கனத்துறவே. (கஅக)

அஞ்சின மஞ்சினமென் றுவினாந்துயரண்டர்பணிந்திடவும்
துஞ்சினமின்றெனவன்பணியின்ஊன துன்பமுழந்திடவும்
வஞ்சமனங்கொடுவஞ்சகனின் றிவெஞ்சனைநன் றிதென
நெஞ்சில்வெருண்மெலகொன் றுபடும்படிகின் றுநீமிர்த்தனனே. (1)

மல்லரர்க்கர்குலத்தொடுப்பரர்வாளினர்வேலினர்போர்
வில்லினரிப்படி துற்றநிலத்தறைமேவியவீரரொலாம்
தொல்லையிடிக்கயர்வுந் றுயிரிந் றுநுகுகையராவெனவே
கல்லெனவுட்கினர்தத்தமுடற்பலகாவுகொடுதைத்திடவே. (௧௯௬)

அற்புதபங்கயநற்பதமுந்தலினக்குழியின்புடையே
சர்ப்பதலந்தொறுமந் றுவிழுந்தன தத்தெடுத்தலைபோய்
முற்பவனன்பொரமுக்குவடுந் துணிபட்டுமுடங்கியபொன்
வெற்பெனநின்றனர்வெந் றுடலங்கொடுவிற்படைகொண்டவரே.

மேல்வலியுற்றெதிர்வீசியெழிற்கருமேகநிறத்திருமால்
கால்விசையிற்படமோதுதலிற்பொருகாமர்புயத் துணைபோய்
நீவநிறக்கவின்வாசவன்வச்சிரநீள்படையிற்சிறகீர்
மால்வனையொத்தனர்வாகைபெறக்கதிர்வாள்களெடுத்தவரே. (2)

வெயில்விளைபத்தலையமளியிசைத் துயில்விபுதர்களுக்கரியோன்
பயிலவுதைத்தலினவர்களுரத்திடைபதமலாபட்டுருவா
மயில்கடவிக்கடவுளர்பகையைக்கதிர்மருடமுருக்கியவேள்
அயில்கொடுகுத்தியமெவனையொத்தனரயில்களெடுத்தவரே.

மின் சுழிகைப்புயங்கங்கள்வெருக்கொளும்வெங்கருடக்கொடியோன்
வன்பதபற்பகங்கொடுமெத்தயர்வண்ககனத்திடலால்
முன்புவனத்திடைவந்துகவிக்கிறமொயம்புணரப்புகல்போ
தென்புமலைக்குறுபண்பையடுத்தனொஞ்சியபப்பரரே. (௧௯௭)

மைந்துபடைத்துயர்பஞ்சவர்சொற்படிவந்தமலர்க்கழலால்
உந்தியுதைத்துடலம்புதையப்பிலமொன் றியொளித்திடலால்
அந்தணன்முற்பகல்வந்துபுடைத்திடவஞ்சிநிலத்திடைவீழ்
விந்தமொடொத்தனர்வன்ருழியிற் றிகழ்வெங்கணரக்கருமே. (3)

அந்தவிடத்தெறிபம்பரமொத்துடலஞ்சுழலச்சுழலக்
ஞந்தியுறித்தயிருண்டவர்பொற்கழல்கொண்டுகுழந்துதனான்
முந்தமரர்க்கமுதந்தரமைக்கடண்முன் சுழலச்சுழலும்
மந்தரமொத்தனர்குந்தமெடுத்தெதிர்வந்துமலைத்தவரே. (௧௯௮)

முட்டியதொல்குருதிக்கடன்மல்கலின்முட்டிகொள் பல்விரலால்
நெட்டுடலம்வகிர்பட்டதினுள்விழித்தர்செய்கொல்வினையால்
மட்டறவல்விறலுற்றெதிர்செல்கவிமைக்கடவெல்லையினே
இட்டனகல்வனையொத்தனர்வெல்கழலெக்குவமல்லருமே. (1)

எப்புவிநிற்பனவெக்கிரிநிற்பனவெக்கடனிற்பனவென்
றிப்புவனத்துயிர்முற்றமயக்குறவுட்கினொய்த்திமையோர்
மைப்புயலொத்தொளிர்பச்சைநிறத்தினன்வர்க்கமலர்க்கமுலால்
ஓப்பறமட்டுழிபுற்றவரைப்படவொற்றியிதித்தலுமே. (20௧)

கொண்டன்முழக்கெனவம்புவியைக்கடல்கொண்டெழுதற்கெதிரும்
சண்டமுழக்கெனவன்பவனக்கிளைத்தமுழக்கெனவே
வண்டினமொய்த்தெழுவண்ணெபத்தொடைவண்ணெவரைத்திருமால்
அண்டமுகட்டுறநின்னுசிரித்தனனங்கணைருப்பெழவே. (202)

ஒன்றுபடக்கடலம்புகுப்பனவும்பர்குலத்தருவும்
சென்றுமுறிப்பனவெண்டிசையிற்குலசிக் தூமெற்றுவெண்
குன்றமுடைப்பனபைம்பொனூரக்கிரிகொண்டிதிரிப்பனவால்
அன்றுதனித்தனியின் றுமலைத்தருளங்கைகள் பற்பலவே. (20௩)

துகிரிதழ்வைத்துலவனைகண்முழக்கினதொடர்சிலகைத்தலமே
அகிலம்வெருக்கொளவரியழுவெற்றினவடுசிலகைத்தலமே
புகலும்வடிக்கணையுதனமெடுத்தனபொருசிலகைத்தலமே
திகழ்வியத்தொடுசிலைகள் குணித்தனசிலசிலகைத்தலமே. (1)

வெங்கணையத்திரள்குந்தநிறப்படைவெம்புமுலக்கைகள் போர்
பொங்கியவச்சிரமுந்துகலப்பைகள் புன்கழுவர்க்கமயில்
எங்குமலைத்தெழுசெஞ்சுரிகைத்திரட்டையிவற்றினொடும்
தங்கியசக்கரபந்திரித்தனதண்பலகைத்தலமே. (204)

மேலெழுமங்குதிர்வாருறைபோம்படிவீசினவான்புடையே
தோலினமேந்தினநீள் கவணைந்தினசோரிகள் சோர்ந்திடவே
ஞாலமெலாம்பொருதோமரம்வாங்கினகாவொருமூன்றனவாம்
சுவமொடோங்கினபாசமொடோங்கின சூழ்சிலபூங்கரமே. (205)

சிலசிலகைத்தலமுகழலிற்பலசெறிகழல்கட்டினவே
சிலசிலகைத்தலமறுகுபுயத்திடைசெறிதொடையிட்டனவே
சிலசிலகைத்தலமணிகொளுரத்திடைபணிகழருத்தினவே
சிலசிலகைத்தலம்விரல்கொடுசுட்டினசெறுந் திகைத்திடவே. (1)

மாயிருஞாலமெலாம்வெளியாயொளிர்மரகதசோபையுறப்
போயிருபாலும்வனோந்தவனோந்தெதிர் பொருமுனைவெம்படையோ
டாயிரமாயிரமங்கைபுறப்படவண்டருமாதவரும்
டாயிரநான்மறைபாடிவியந்துபணிந்துபுகழ்ந்தனோ. (௨௦௮)

ஆரணனேயரனேபுவனங்களனைத்தையும்நுதவுங்
காரணனேகருணாகரனேகமலாசனிகாதலனே
வாரணமேபொதுவேயொருபேரிடவந்தருளும்புயலே
நாரணனேமுனியேன்முனியேலெனநாகாபணிந்தனோ. (௨௦௯)

மாதவனேமுனியேலெமையாளுடைவானவனேமுனியேல்
யாதவனேமுனியேலிதயத்திலிருப்பவனேமுனியேல்
ஆதவனேமுனியேன்மதிவெங்கனலானவனேமுனியேல்
நீதவனேமுனியேன்முனியேலெனநின்னுபணிந்தனோ. (௨௧௦)

கங்கைமகன்கதிரோன்மகனம்பிகைகாதன்மகன்றனையர்
அங்கவையின்கணிநுந்தநராதிபரடையவெழுந்தடைவே
செங்கைகுவித்தசிரத்தினராயுணர்வொன்றியசிந்தைடராய்
எங்கள்பிழைப்பினையின்னுபொறுத்தருளென்றுபணிந்தனோ. ()

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணையருந்தியுங்கள்வபொறுத்தருள்கார்
வண்ணபொறுத்தருள்வாமபொறுத்தருள்வரதபொறுத்தருணீ
திண்ணமனத்தானர்வொன்றமிலாதவர்செய்தபெருமபிழையென்
றண்ணன்மலர்க்கழல்சென்னியில்வைத்தெதிர்நுதுதிந்தனோ.

தேவரும்வாசவனுந்தவருந்திசைமுகனுநராதிபரும்
யாவருமன்பினொடாயிரநாமமுபெண்ணியிறைஞ்சுதனால்
மூவருமொன்றெனநின்றருளுநனுமுனிவுநவிரதருநா
மீவருமண்டமுறுந்திருமேனியொடுங்நின்னம்மிளவுமே. ()

தன்னிலுயர்ந்தவார்யாருமிலாமுனிவ்சுதுர்மறையினபடியே
எந்நிலமுந்திருவடியின்மறைந்திடவிப்படிநின்றிடலும்
பின்னைபுமஞ்சியயர்ந்திலெனஞ்சுபெயர்ந்திலஞ்சனமும
சென்னியிலுங்கரம்வைத்திலன்வண்புகழ்சிறிதுமொழிந்திலனே. ()

தொல்லவையின்கணிநுந்தநராதிபதுன்மதியாலெனைநீ
தொல்லநினைந்ததுநன்றெனவனநிறல்கடநினனெமபெருமான

ஒல்லையினிக்குலமுற்றுமடிந்திடவுற்றுமலைந்தொர்கணத்
தெல்லையின்வெஞ்சமர் ஞானவன்யாவருமே நுவர்வானுலகே. (1)

அஞ்சினநின்னையழித்திடநின்னுடனன்றுபெருஞ்சமாவாய்
வெஞ்சுடராயுதமொன்றுமெடுக்கிலமென நுவிளம்பியதும்
எஞ்சமலைந்தெதிராவந்துயிர்கொள்ளுதுமென்றுதனித்தனியே
பஞ்சவர்கூறியவஞ்சினவாசகமும்பழுதமெனவே. (உகக)

என்றுளையாழிகெடுங்கடல்வண்ணெழுந்தருள்பிறகே
சென்றனொம்முடிமன்னவரும்பணிசேர்கொடியோனையலார்
நின்றபசாரமுறைத்தவாதம்மைரினுத்தியநந்தரமே
வன்றிறலங்கர்பிராடுமெகூறினன்மற்றொருவாசகமே. (உகஎ)

வண்மையினாலுயரங்கர்குலாதிபமதிசுலம்வாழ்வுறவந்
துண்மையினாலுயர்மன்னவரைவருமுன்னினுனக்கிளையோர்
பெண்மையினாலுயர்கூர்தியயிற்றிடைபெருமையினால்தயத்
தண்மையினாலுயர்நின்னையும்பொடுதினகரனல்கினனே. (1)

ஏயுநெடுங்கொடியுரசுடையோனையெழிற்றருமன்றரவே
வாய்வுழங்கெனவீடனைநல்கெனவிசயனைவாசவனும்த்
ஆயுநிகழ்ந்திடுவதமருத்துவரன்பொடளித்தனர்செந்
தேயுவெனுந்திறனகுலனைபுஞ்சகதேவனையும்பெரிதே. (உகக)

அந்தனன்முன்றரும்திரமைநினைநிலுவவையங்கடவுட்
குந்திபயந்தனன்யானினியென்பலகூறுவதுங்களினீர்
இந்தநிலம்பெறுவீரதவிாந்பெறுயாரினிவேறுநியார்
வந்தினிநும்பியந்தம்மொடுசொகெனமாயன்மொழிந்தனனே. (1)

அறுசாக்காநிடுமடல் ஆசிரிய விருத்தம்.

கன்றால்விளவின்கனியுருத்தங்கழையானிரையின்கணமழைத்துத்
குன்றான்பழையின்குலந்தடுத்ததுங்குலவுஞ்செல்வக்கோபாலா
இன்றாலெனதுபிறப்புணர்ந்தேனென்றன்புருகியெய்ப்பியர்பால்
சென்றாலென்னையியச்செகத்தாளொன்றுஞ்சிரியாரோ. (1)

ஆனன்றறியத்தகாதவெனையரசுமாக்கிமுடிசூட்டிச்
செருந்திறமுந்தனதுபெருந்திருவுமெனக்கேதெரிந்தளித்தான்
பாரின்றறியநூற்றுவர்க்கும்பழிதீர்வென்றிப்பாண்டவர்க்கும்
போனொன்றறிந்துஞ்செய்நன்நிபோற்றுதவரின்போவேனே. (1)

இரவிக்குரிய திருமதலையிவ்வாறு காக்கவிசைவண்டு
விரவிப்பயிலுந்துழாய்முடியோன்வேரோர்மொழியும்விளம்பாமல்
உரவிற்றடந்தோளுரவோனையேகென்றருளியொருசார்வெம்
புரவித்தாமாகின்றானைவருகென்றழைத்துப்புகல்கின்றான். ()

போயேகானம்பலதிரிந்துபுகன்றவிரதம்பொய்யாதோ
ராயேவந்தபாண்டவர்களைநூர்வேண்டமறுத்ததற்குச்
சேயேயனையசிலைமுனிவன்சேயேநானைச்செருக்களத்தில்
நீயேகரியென்றெடுத்துவைத்தானெடியோன்றுளவமுடியோனே.

ஆனாவுன் தான்மைக்குநிகரவனிதலத்திலவேறுண்டோ
னானாதிபனேபோர்களைத்திகைக்கொடியோன்பணிந்துணைச்
சேனாபதியாகென்றானுஞ்செலுத்தேனென்றநீய்றுத்தி
யானாலுய்வவைவருமற்றவர்பாலுனக்குமன்புண்டே. (௨௨௫)

ஆயோதனத்திலடலரியேறனையான்றன்னையிவ்வாறு [ன்
மாயோனானாதத்துத்தன்விரலின்மணியாழியைமண்ணிடைவீழ்ந்தா
சேயோனதனைபெடுத்தவன்றன்செங்கைகொடுப்பவாங்காமல
தூயோயூர்கோள்பரிதிதனைச்சூழ்ந்ததகல்வான்மீதென்றே. ()

வரித்தாமகைக்கட்டிருநெடுமால்வான்வாய்க்கவரிவிற்கைப்
பரித்தாமாவுமாழியுடன்பரிதிவடிவந்தனைப்பார்த்தான்
கிரித்தாழ்கவிலைக்கருங்கள்வன்சினர்நான்முனிவன்மைந்தனையும்
பரித்தானவனுஞ்சூன்றானென்றாரிருந்தபேரவையோர். (௨௨௭)

தனிவந்தகலுந்துதனைப்போய்த்தானையனுவித்தடஞ்சாப [ரன்
முனிவன்புதல்வன்மோதிரந்தொட்டருஞ்சூன்முன்னர்மொழிகின்
இனிவந்தறவாய்கின்றானுமெங்ஙன்றெளிவதிவனையெனத்
துனிவந்தரசர்முகநோக்கிச்சொன்னாநிடையேறன்றானே. ()

துளியார்மதுவின்வலம்புரித்தார்த்துரியோதனன்றான்சொல்லியதும்
ஒளியாரவையிலவான்வேந்தரொருவர்க்கொருவருரைத்தனவும்
களியானையானுஞ்செவிப்படலுங்கலங்கிச்சித்தியிவொன்னைத்
தெளியாவண்ணம்பேதித்தான்நிருமாலென்றேகிந்தித்தான். ()

தண்ணந்துளபமுடியோனுந்தனித்தங்கிருந்துதன்மனத்தின்
எண்ணம்பலித்ததெனமகிழ்ந்தேயினையோன்றனக்குவிடைகல்கி
விண்ணின்மமரர்மிகத்துதிக்கவிதுரன்மனையின்மேலியபின்
திண்ணங்கடவுட்குலவரசன்வருமாற்றிந்துகிந்தித்தான். (௨௩௦)

அந்தக்கணத்திலவந்திறைஞ்சுமாகண்டலனை முகநோக்கித்
கந்தத்துளபமுடியோ னுங்கண் ணுங்கருத் துங்களிகூரத்
தந்தத்தொழிலினரிசுமந்ததவிசினிடையேயுடனிருத்தி
முந்தக்கருதுகின் தவினைமுடிப்பானுபாயமொழிகின்றான். (௨௬௩)

கிரியின் சிறகையரிபடையாய்கேண்மோவாண்மைக்களமீதில்
வரிவெஞ்சிலைக்கைவிசயனுக்குமாராயமுனிந்துவருகின்ற
எரியுங்கனல்வாய்விடவரவொன்றிவனுக்குற்றபகையான
அரியின்புதல்வன்றனக்கொருபேரம்புகியதாரநியாதார். (௨௬௪)

கன்னன் விசயன்றனைக்கொல்லிற்கடற்பார்முழுதுங்கண்ணில்லா
மன்னன்புதல்வன்றனக்கேயாமொழிந்தோராதாமுடிந்திடுவார்
முன்னஞ்சுதினமொழிந்தபகைமுடியாதிருக்கினவற்றக்கன்றே
நின்னெஞ்சுநியயான நியநினக்கேவசையுநிலையாமே. (௨௬௫)

கவசங்கன கருண்டலமென்றிரண்டுபுனையிற்றகற்பாந்த
திவசம் பெரினுங்கன்னனுயிர்செகுப்பார்மண்ணிற்சிலருண்டோ
அவசங் களைஞறறத் துணைவரற்றக்களத்திலடுகாக்குத்
துவசம்படைத்தோன்படுமபயந்ததுணைவாவின் னைசொன்னேனே.

வல்லா வல்லமலைஞருக்குமறைநூலவர்க்குங்கடவுளர்க்கும
இல்லாதவர்க்குமுள்ளபர்க்குமிந்தோர்க்கும்குத் துறந்தவர்க்கும
சொல்லாதவர்க்குஞ்சொல்பவர்க்குஞ்சுமுஞ்சமயாதிபாகளுக்கும்
அல்லாதவர்க்குமிரவிபகனரியதாளமளிக்கின்றான். (௨௬௬)

மைய்தக்குதுநிரீரீவண்டிலவல்லேமுனிவர்வழவாழ்ச்
சந்தர்ப்பனுவலிலையுடலேதானாகரணவிலாந்தெய்தி
அந்தக்கவசகுண்டலங்களைளிப்பாயெனறலவெனென்று
இந்தப்படியினின்றறுத்தநியானுயினோயெனினுநதிடுவான். (௨௬௭)

இரண்டெவன்பானீகவரினிருந்தேநூர்இப்படியரசா
திரண்டெவரினும்வெஞ்சுபரிநறிண்டேர்விசயனெதிராநிலா
முரண்டுபொருவிற்றகன்னனுந்தன்முன்னேமெய்திமுடித்தநிப
புரண்மெறிபெனவணங்விப்புத்தேளரசுன்போகின்றான். (௨௬௮)

அறுசாக்கழி நெடினாபிரிப விருத்தம்.

தண்டுதரனெனக்குனித்துடலவரத்தாளினைநளார்துதள்ளுட
க், கண்டியூவருங்கைதெருக்கவிததலகம் குடையுடன்சுநனைநீர்

ஹாரையை, மொண்டுமே ஹுறச்சொரிந்ததாமெனநரைதிரையுடன்மூப்
பொருவழுவம், கொண்டதாமெனவொருமுனியாகியேகொற்றவன்
வாயில்சென்றடைந்தான். (௨௩௮)

அடுத்ததானமும்பரிசிலுமிரவலர்க்கருளுடன்முற்பகலளவும், கொ
டுத்தநாயகன்புகுந்தனனானீருறுகுதிபன்றவன்கோயில், தடுத்த
வாயிலோர்மீளவுமுணர்த்தலிற்றலெனந்தருகெனவினாவின், விடு
த்தநான்மறைமுனியைமுன்காண்டலும்வேந்தனுந்தொழுதடி. வீழ்ந்
தான். (௨௩௯)

என்னமாதவம்புரிந்தனன்பரிந்துயீண்டெழுந்தருளுதற்கென்று
பொண்ணினுசனத்திருத்திமெய்யருளுடன் பூசையுமுறைமுறைபுரிய,
அன்னவேதியன்றார்த்தவென்னடையினாலானதேபிற்பகலென்று,
சொன்னவேலையினகைத்துனக்களிப்பனீசொன்னவை யாவையுமெ
ன்றான். (௨௪௦)

அருத்தியீதல்பொற்குரதருவினுக்குமற்றரிதுயளித்தியோவென்று,
விருத்தவேதியன்மொழிந்திடநகைத்துமெய்யுயிர்விழைந்திருந்தாலு
ம், கருத்தினுனெனக்களித்திலெனெனினெனிகுறுத்தவாகண்ணினை
சிவப்ப, உருத்தபோரினிப்புறந்தருநிருபாபோயுறுபதமுறுவெனென்
றுரைத்தான். (௨௪௧)

வந்தவந்தனன்கவசகுண்டலங்களைவாங்கிவழங்கெனக்கென்னத்,
தந்தனன்பெறுகெனவவன்வழங்கவிண்டலத்திலோர்தனியசாரீரி, இந்
திரன்றனைவிரகினுன்மாயவனேவினான்வழங்கனீயெனலும், சிந்தை
யின்களோர்கலக்கமற்றளித்தனன்செஞ்சுடாத்தினகரன்சிறுவன். ()

அண்டர்யாவருமலர்மழைபொழிந்தனரந்தரதுந்துயிர்பார்ப்பக்தொ
ண்டல்வசன்கொண்டமெய்யொழிந்துதன்கோலமெய்யுடன் வெ
ளிகின்றான், கண்டுமாமனமுருகியேகளித்திடுங்கன்னனுக்கந்நெடுங்க
டவுள், மண்டுபொரினிலவயந்தருமிதுவெனமற்றொருகொற்றவேலெ
டுத்தே. (௨௪௩)

வெலற்கருந்திறல்விசயன்மெலொழித்துவெஞ்சினபடங்கல்போ
னெஞ்சில், கலக்கமொன்றறப்பொருதிறல்புணந்திடுக்கோற்கசக்கா
னைதன்னுயிளோ, இலக்குவந்தெதிர்மலைத்தோதிதற்கெனவேவெனம
றையையுயியம்பிச், சொலற்கருமபுகழ்ச்சுரபதிகொடுப்பவத்தோன்ற
லுந்தொழுதுகைக்கொண்டான். (௨௪௪)

கிரந்தரம் புகழ்நிலைபெறுங்கன்னனைநெஞ்சறமகிழ்ச்சவணிந்துதிப்
புரந்தரன்பசுந்தண்மொழாயணிந்திடும்புயல்வணனிநுத்துழிப்போந்தே
இரந்துசென்றுதான்மொழிந்ததுமவ்வளவீந்ததுமாங்கவற் கிசைத்தா
ன, வரந்தருந்திருமாலதைவினவியவவாசவன்றனக்குவைவழங்கும்.

உண்மையாகவெஞ்சமர்முகத்தெறிபடையொன்றுமவந்துடலுற
வொட்டாத், தின்மையாலுயர்கவசகுண்டலங்களைச்சென்றிரந்தவற்
கவன்கொடுத்தான், எண்மையாயினுங்கிளைஞளோயேற்பினுமியல்பிலா
ப்புன்செல்வரீயார், வண்மையாளர்தம்மாருயிர்மாற்றலார்கேட்பினு
மறுக்கிலாடென்றே. (௨௪௬)

வாசவன் நனக்குவிடைகொடுத்ததன்பின்வந்தகாரியந்தனைமுடிப்
பான், கேசவன்றனதுதாதையோடுதித்தகேண்மைகூற்றெரிவையை
க்கிடத்தேசவன்றந்தகுரிசில்பால்வினாவின்செல்கெனப்பயந்தசே
யிழையும், பாசமுன்னுறமாலேவலாற்றனதுபாதபங்கயஞ்சிவப்பித்
தான். (௨௪௭)

வந்துகுத்திரின்கோயிலெய்தினளெனவாயிலோருரைத்திடமைந்த
ன, முத்துமன்புடன்றொழுத்தெகொண்ணென்முறைமையாலாசனத்
திருத்தி, இந்துவின்கதிர்கண்டுமேன்மேலுற்றிரங்குவான்கரைகடந்தே
றும், சிந்துவெண்முனைச்சிந்துவொத்துருகுத்தெரிவையோடுரைசில
செப்பும். (௨௪௮)

அன்னைவந்ததென்னருந்தவப்பயனெனவன்பிலுவின்முறவணங்கி
என்னைவந்தவாறென்னாற்றவளமுன்றதாயானுனக்கென்று, முன்
னைவந்தொருமந்திரந்தவமுனிமொழிந்ததுங்கிரவனருளால் பின்னை
வந்ததும்பேழையில்விடுத்ததும்பிழையிலாதுரைத்திடக்கேட்டான்.

மாயனார்விசுகிதுவெனமனத்தினின்மதித்துவந்தளித்திடும்வள்ளல்
நீயநாளெனைப்பயந்தவளென்னினுநின்மொழிநெஞ்சறத்தேதேன்
பேயனாரசிலர்பேரறிவின்மையாற்பெற்றதாயெனக்கெனவந்து
துயநாகரினமைந்ததோர்துகிலாற்றன்பமுற்றென்புருவானார். ()

அடாதுசெய்தவர்படாதுபட்டனொலுமங்கர்கோனருண்மொழி
கேட்டுத், சடாதவன் புடைக்கெடாததுமொழிபகர்தையலுமைய
லிற்றவீந்து, படாமதென்கையிற்றருகெனவருதலும்பயந்திலெனெ
னினெனைமுனியென், றெடாவிரித்தலைத்துடற்படப்போர்த்தெதி
ரீன்றதாயாமெனவிருந்தான். (௨௫௧)

இருந்ததாயின்றவன்றுபோலுருகியிருதடங்கொங்கைபால்சொரிந்தாள், அருந்துவான்போலவிரவிசெய்விரும்பியாதரத்துடன்புளகாணன், புரிந்ததாயன்போடி-றுகுறத்தழுவிப்பொன்முடிமோயினனாயிராப், பரிந்துநா னன்றே புனைவளர்த்தெடுக்கப்பாக்கியஞ்செய்திலேனென்றாள். (உரு௨)

வருகவென்மதலாயினோனாவருநின்மலரடியன்பினால்வணங்கி, உரிமையான்மனமொத்தேவலேபுரியவொருதனிச்செய்யகோலோச்சி அரெசலாம்வந்துன்கடைத்தலைவணங்கவாண்மைஞ்செல்வமும் விளங்கக், குருகுலாதிபர்க்குங் குரிசிலாய்வாழ்வு கூர்வதே கடனெனக் குறித்தாள். (உரு௩)

பெற்றநீர்கவவன்பிலாமையோவன் நிப்பெரும்பழிநாணியோவிடுத்திர், அற்றைநாட்டொடங்கியெண்ணையின்றளவுமாநுயிர்த்துணையெனக்கருகிக், கொற்றமாமகுடம்புனைந்தரசளித்துக்கடவுண்ணீரியதம்பியரும், சுற்றமானவருமென்னடிவணங்கத்தோற்றமுமேற்றமுடளித்தான். (உரு௪)

மடந்தையொற்றிருமேகலேமணியுக்கெவமாசுறத்திகழுமேகாந்திடந்தனிற்புரித்தேநானயர்த்கிருப்பவெக்கவோகோக்கவோ வென்றான், திடம்படுத்திடவேவிராசராசனுக்குச்செருமுனைச்சென்றுசெஞ்சோற்றுக், கடன்கழிப்பதுவேயெனக்கிணிப்புகழுங்கருமமுந்தருமமுமென்றான். (உரு௫)

பின்னையும் பலசொன் மொழிந்தபின்பலவுப்பேசியென்புசலோவினைத்த, துன்னிரீங்குவந்தென்கரவாதுண்டையாலுள்ளவாறுணாயின், என்னமைந்தனுமிப்பரிசுளுனுடைப்பவீன்றறத்தூந்தவன்றையினும், அச்சுனைஞ்சுழிந்தேயிருகணீர்சொரியவலறிவாய்குளறிகொந்தழுதுள். (உரு௬)

ஆன்மொமகனுமிருகணீர் துடைத்தவவன்னையைப்பன்முறைதேற்றி, மூண்டவல் வினையின் பயனலாதியார்க்கு முயற்சியால் வருவதொன்றுண்டே, வேண்டும்யாவைபுமேதருகுவேனீரும்வேண்டியவேண்டுகவென்னப், பாண்டுவின்றிருமாமனைவிடமதற்குப்பண்பினுன்னென்பகர்வான். (உரு௭)

பார்த்தன்வெஞ்சமரினின்னுடன்பலேந்தாற்பகைப்பெரும்பாந்தளம்பகழி, கோத்தலும் பிறைத்தான்மறித்துவிடுத்திக்கோறலென்

றொருவரங்குறித்தான், வாய்த்தமற்றவர்களினோடு அன்றவமையையென் றொருவரங்குறித்தான், மூத்தவன்காதலினோர்தம் பொருட் டான்மொழிந்தமைகேட்டிவைமொழிவான். (௨௫௮)

தெறுகணையொன்றுதொடுக் வேழுனைத்துசெருச்செய்வோன் செ ன்னியோழருந்தால், மறுகணையொடுப்பதாண்மையோவலியோமா னமோமன்னவர்க்கறமோ, உறுகணையொன்றேபார்த்தனமேற்றொடு ப்பனொழிந்துளோருய்வொன்றுணாத்தான், தறுகணைலர்க்குந், தறுக ணைவர்க்குந், தண்ணளிநிறைந்தசெய்கண்ணன். (௨௫௯)

பெருவரமிரண்டு ம்பெற்றவின்றண்ணப்பெற்றதாயினெக்கரங்குவி க்துத், நருவரமெனக்குமிரண்டுளவுலகுந்சராசரங்களுக்கெலாந்தா யீர், வெருவருமமிற்பார்த்தனலடியேன்வீழ்த்தபோதவணிபரதிய, ம ருவருமுலைப்பாவெனக்களிந்துத்தமகனெனும்வாய்மையுமுரைப்பீர்.

உய்வருநிறுவெம்போர்முடிப்பனவுமுடக்குநான்மகனெனுத்தன் னை, ஐயமுநியாவண்ணநீரநாட்பீரல்லதங்கவ்விடுநிறியின், மைவ ருங்கடம்பரனைநதையுமெனக்கேவழங்குவர் வழங்குவையானென், கைவருந்துனைவன்றனக்கலால்வழங்கென்கடைப்பிடி. கருமமீ தெ ன்றான். (௨௬௦)

என்றமும் கெட்டென்றதாயொக்குமென்றுகொண்டுவரநேந்து, வன்றுயர்மேன்மேல்வளரயான்தளராவகையுயிருள்க்குமுற்பெயர்வ தென்றினியெனத்தன்கண்கணீரசொரியவினைந்துரைந்தமுதமுதிங் கி, என்றருண்மதலைனைத்தழிஇநிறுத்தியாதவணிநுந்துழிச்சென் றான். (௨௬௨)

கண்ணனுங்குத்திகன்னனோடுரைத்தகருத்தெலாந்திருந், சமாக்கெ ட்டாங், கெண்ணமுமுடிந்தகௌமகிழ்த்தந்தவணங்கையுமில்லிடை யிருத்திர், தண்ணளிபுடன்றன்பின்வருநிருபர்த்தமையுமுறைமுறை நிறுத்திப், பண்ணமைதடந்தேர்மிதுகொண்டன்றே பாண்டவருந் தகரடைந்தான். (௨௬௩)

நூதுபோயரவத்துவசனோடுறுதிசொன்னதுமறுத்தவன்சென்று மோதுபோர்புரியத்துணிந்ததும்விதூரன்மூரிலில்லிற்றுத்ததுங்க்குற் போதுபோர்வஞ்சமவினைத்ததுங்கன்னன்புரந்தரந்தித்ததும்பயந்த மாதுபோய் வரங்கள் பெற்றவையொழிய மற்றொலாமைத்துணர்க்கு ணைத்தான். (௨௬௪)

கிருட்டிணன் நூதுச் சருக்கம்முற்றிற்று.

நைடதம்.

போர்புரிபடலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிளாசிரிய விருத்தம்.

அழினைச்சுமந்தபேறுபெற்றனளணங்கின்றென்ற
ஒலுகொளியாரமார்பருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பப
பொழிகதிர்வயிரவொள்வாட்புரவலன்புழுங்கிறஞ்சம்
விழியழல்கதுவநோக்கிவேந்தனாவிளித்துச்சொல்வான். (௬௭௭)

விரகதிரப்பரிதிமுன்னர்வெண்மதிமழுங்குமல்லால்
பரிதியுமதியுந்தோன்றிப்படரொளிமழுங்கலுண்டோ
அரசர்காணிவீர்வெய்யோனருங்குலத்துதிததுந்திங்கள்
மரபின்மன்னவற்குதுங்கண்மாமெழின்மழுங்கினீரால். (௬௭௮)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச்சுடர்முடிதுநத்துகான்பேய்
வீழ்சருகருந்திவீர்மெய்ததவம்புரிதல்வேண்டும
தாழிருங்கூந்தலானிடதர்கோன்றழிஇயபோதே
ஆழிருமுலகமெல்லாமவனழிபடுக்குபனறே. (௬௭௯)

கண்டவர்மனமுங்கண்னுங்கவர்ந்திடவனப்பவாய்ந்த
ஒண்டொடிமாலேவெய்ந்தோற்குரியளென்றெண்ணவேண்ட
திண்டிறனிததாடுகாமான்செருவினிலிரியல்போக
மண்டமர்கடந்தவொள்வேன்மன்னவர்க்குரியளென்றான். (௬௮௦)

என்றலுங்கடவுட்டிங்களிநங்குலமிழித்துக்கூறல்
நன்றுநன்றென்னநக்குநாயவேல்வழுதிசீறி
உன்றலேதுணிப்பென்னனுவொளிவாளுறையினீக்கிக்
குன்றெறியயிரவொள்வாட்குரிளின்மேற்கனன்றுசென்றான் (௬௮௧)

வெகுளையணங்கிற்காகநளனுருக்கொண்டமேய
அகல்விசும்பளிக்குமவேந்தனிவெனவமரர்கூறத்
துகொழிபெளலிபண்டோற்றவன்றனேனொடெனகொல்
இகலெனப்புகழடிமொள்வாளுறையெறித்தேகினை. (௬௮௨)

கூற்றெனக்கனவியென்னக்குலவனாகிரிக்குழுழிக்
கூற்றெனவுருமேறென்னக்கதிர்முடியரசொல்லாம
மாற்றஞ்சிற்றத்தோடுமடங்கலந்தவிசினின்றும்
பாற்றினஞ்சுழலும்வைவாட்படையொடுநிலத்திற்பாய்ந்தார். (௬௮௬)

கொய்யுணைக்கலினப்பாய்மாக்கொடிஞ்சியந்தேரிற்பூட்டி
மையன்மாமதத்தயாணைபருமித்துமறவியேனும்
செய்யகண்புதைக்குஞ்சிற்றத்திறல்கெழுவயவர்குழ
மொய்கழலரசொல்லாமுருகுலாந்தும்பையேயந்தார். (௬௮௭)

கொடுங்குணில்பொருதவெற்றிப்போர்ப்பறைகுளிறவெம்போர்த்
கடுத்திறல்வயவர்வினனாண்டபொலிகடவினாற்படச்
செடுங்கனல்குளிரவெய்தாச்சுடர்விழிப்பொறிகள்கிந்த
மடங்கலேறையேவந்தர்வாளமரழுவத்துற்றார். (௬௮௮)

மன்னவந்தருக்கும்வெம்போர்வயிரவாள்சுமந்ததின்டோள்
பொன்னகர்க்கிறைவன்குழந்தபுணர்ப்புநாங்குண்டெமென்ன
ஒன்னலாகலழங்குழன்கவைத்துதிரமாந்து
மின்னகுபரிதியொள்வேல்வேந்தாகோன்சிறிதுநக்கன். (௬௮௯)

சிலைகுழைத்தாசாநிலந்சிற்றமுநிணம்வாய்ப்பில்க்க
கொலைபழுத்தொழுகும்வேலான்குவவுத்தோட்பணைப்புறோங்கி
இலைமுகப்பூணிணைமற்றென்கொலாயவினையெமென
முலைமுகட்டலங்கல்வேறகண்முத்துகவெருவின்னாள். (௬௯௦)

செழுங்கடையழைக்கணல்லாய்தின்சிலைகுழைத்துவெம்போர்த்
கெழுந்தவிவ்வரசாமார்பத்திறிபெருங்குருகிமாந்தப்
புழுங்குவெம்பகழிமாரிபெழிந்தமாமுருக்கியாடி
உழுத்தருள்பொழுதினமீள்வலுள்ளநீகவலென்றான். (௬௯௧)

விளைசமர்க்கெழுந்துநின்றவீமனையினிதுதெக்கிக்
கனிமதக்களிறுநதேருங்கடாபபடுத்திகவினேற்ற
உனையயப்புரவித்தானையொன்னலாச்செகுப்பனீபேய்
நளிகடற்றாணைசூழநங்கையைக்காத்தியென்றான். (௬௯௨)

உடல்சினவுருமேறென்னவயவனாயொருங்குரோக்கிக்
கொடியணி கொடிஞ்சித்திண்டேர்கொய்யுணைக்கலினப்பாய்மா
கடன்மடைதிறந்ததென்னக்காடமுற்றிருந்துபாயம்
படுமதக்களியையாணைபண்ணுறுத்திடுமீனென்றான். (௬௯௩)

நீங்கருங்கவசமார்த் துநெரலர் பெளலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவிக்கிப்போனொனிற்பொருப்புகஞ்ச
வீங்கியகுவவுத்தோளில்வெங்கிணைப் பட்டிமுங்கி
வாங்குவிற்றடக்கையெந்திரமலிகண்டிதைப்பநின்றான். (௬௯௧)

பொருசுமர்தொடங்கினின்றுபுரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கண் ணுந்தோளும்வலந் துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிகுயிற்றுஞ்செம்பொற்கோயுர்கொடிஞ்சித்தேரின்
அருவனாயிவருஞ்சிற்றமடங்கலேறென்னவார்த்தான். (௬௯௨)

வான்பயில்வடிவேலெந்திரமுடன் றுவெம்போரிலேற்ற
தேவர்பயிநெரியல்வேந்தர் நடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க்குஞ்சரமவெருவியோட
வான்பொதிநொறியததெய்வவலம்புரிமுழக்கியிட்டான். (௬௯௩)

கொன்னவில்பரிதிவைவாட்குற்றுயிருண் ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்துமவிடலையேநோக்கியேற்ற
மன்னவரளவின்றினனொன்மணிவரைத்திணிதோள் வீக்கம்
என்னினைந்தென்செய்தோமென்றிந்திரனெய்வ லுற்றான். (௬௯௪)

கார்த்திரண்முழக்கமென்னக்கிணைகுரன்முரசார்ப்பு
தூர்த்தனகடல்களேமுந்தூகதக்குரத்தின்றாளி
போர்த்தனவிசுப்பைப்பொற்கொடியொடுகுடைபிழைநாங்க
ஆர்த்தனவுவகைபொங்கித்துணங்கையிட்டலகையிட்டம். (௬௯௫)

கூற்றெனவுரநியார்த்துக்கொல்பினவரியேறென்ன
ஏற்றவர்வெருவநெய்த்தோரிடையாறுதொழுங்குகோட்டுச்
சிற்றமும்மதத்தினூழித்தயையமவிக்குய்வேகக்
காற்றுழுகளிறு தூண்டிக்கட்குளல்கதுவச்செல்வார். (௬௯௬)

ஒள்ளுமல்கண்ணிற்நாலவுயிர்ப்பவியுண் ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்திவாய்மடித்தெயிறுநின்ற
கள்ளவிழ்தும்பைசூழக்கழுதுகைகொட்டியுர்ப்ப
அள்ளிலையிரப்பைமழ்ணரசரோடரசநோற்றார். (௬௯௭)

மண்ணிடைத்திரிவபோலமாதிரங்கடப்பநாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழமருப்பிடைமிதிக்குழிள்வ
கண்ணிடைப்பொருந்திற்நாணுக்கடுப்பினகலினப்பாய்மா
எண்ணிலவயவர் தூண்டியெதிநொதிர்மலைத்திழிப்பார். (௬௯௮)

சூழ்சுடர்வயிர்வாளாவிற்குநன் னுயிக்குமுன்னம்
பாழிபங்குடுமிக்குன்றஞ்சிறகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்சுளர்பரிதியெய்க்குங்குளர்மணிக்கொடிஞ்சுமான்நேர்
ஆழி வியாடாழிதாக்கவருஞ்சமர்நொடங்கிநிற்பார். (௩௯௯)

கூற்றொங்கொம்மைகொட்டிக்குணிக்கும்வானாழவர்வேகக்
கூற்றினிற்பெண்ணையின் தருங்கனியுருவதேபோல்
வேற்றிறல்வயவரசென்னிவீழ்த்துவெங்கரிநணாநிச்
சேற்றவெம்மடங்கலேற்றிற்செருக்களத் துழக்கிட்டார். (௪௦௦)

முழவு மழ்கினிதோள்வீரர்முழுமெயமிரும்புண்மேய
இழிபெருங்குருதிபாடியினங்கதிர்ப்பரிதியெய்ப்ப
அழிகவுட்கடாத்தநால்வாயரசுவாவெருத்திற்றோன்றிப்
பொழிகணைமாரிழிதியகவிருவிகம்புபோர்ததார். (௪௦௧)

அருமருந்தனையாள்சூட்டுமலங்கலந்தோளிணைப்
பொருதிடைப்புணரிசூழ்ந்தபுவியினிலரசொல்லாம்
நிலாபுனையரிமானேற்றைநிழல்களிதறுகட்சிற்ற
வரைபுனாகளிலையானைவனைந்தெனவனைந்துகொண்டார். (௪௦௨)

கொறில்பரிந்தடந்தெருந்தினொன்சிலைகுழையவாங்கிப்
பொறியழம்பகழி தூவிப்பொங்குனைப்புரவிமான்தோ
தெறுகதக்களிவல்லானைனெவுவாள்வயவரிட்டம்
குறைபடநாழிலாட்டிக்கூற்றெனவரசரார்த்தார். (௪௦௩)

தெண்டிடைப்பரவையேழுஞ்சேறுபட்டொழியக்கெண்ணீர்
மொண்டுகொண்டெழுந்தோருன்றின்முகிற்றழுஞ்சொரிவதேய்ப்
புண்டலைவாடிவென்மொன்றிப்பொறியழற்பகழிமாரி [பப்
மண்டமாக்கடந்திணைமொன்மன்னன்மேற்பொழிந்திட்டாரே. ()

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக்குழாங்கொடுகவந்தமாட
ஒள்ளாழற்றறுகட்கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிநிப்ப
வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்பவியன்பணைநீடதங்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடெவரிசிலைகுனிந்ததன்றே. (௪௦௪)

கூல்பிறைக்கொட்டுவல்விற்றுழைத்ததுங்குழைத்துத்தெவ்வர்
உருக்கலவத்துண்ணுவாளிவிடுத்ததுமொன்னலாரதம்
கூல்படுவெரியன்மார்டம் போழ்ந்ததுந்தெரியக்கொணா
வான்படுபிணக்குஞ்ஞெங்குவியின்வயின்விளங்கக்கண்டார். (௪௦௫)

பொருசுமத்துடன் றவீர்பொன் றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமா றும்வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
எரிமணிப்பொன்செயோடையிளங்களிப்பகடுகுழக்
கணாபொருகடல்நீர்தாணைக்கலிங்கர்கோன மரிசென்றான். (௪௦௭)

கந்ததெறுகட்சீற்றக்கடாம்பொழிகளில்யாணை
மந்தரகிரியாற்றாணவாரிதியுழக்கிவானத்
நிந்திரகுமரனென்னவிகல்புரிநிடதர்கோமான்
உந்துமான்தேரின்மேலுமொருகணைதெரிந்துவிட்டான். (௪௦௮)

மைம்மலைத்திருண்டகூந்தன்மங்கையர்க்கநங்கனன்ன
தெம்மலைச்சினைவேற்காணாசிலைவனைத்தொருகோலுந்தக்
கைம்மலைக்கோட்டி ல்வீழ்ந்தகலிங்கர்கோனமரர்மாதர்
வெம்முலைக்கோட்டி ல்வீழ்ந்துவிண்ணிடைவிளங்கினானே. (௪௦௯)

கனத்திடைக்கலிங்கர்கோமான்கவிழ்த லுங்கடைக்கண்சேப்ப
உளத்திடைவெருளிபொங்கலுழிவெங்காலினேழ
வனைத்தனன்சேனையோடும்வார்சிலைவணக்கிவெம்போர்
வினைத்தனன்குற்றமஞ்சவெந்திறன்மகதர்கோவே. (௪௧௦)

முரிநிரைப்பரவைவேலைமுகட்டெழுந்தகல்வான்மேய
விரிகதிர்தியந்தீண்டுமெவள்ளையிற்றரவமென்னக்
குருதிக்கொப்புளிக்கும்வேலான்கொற்றவெண்குடையின்மீது
வரிசிலைகுழைத்துவெய்யவடிக்கணையொன்றுவிட்டான். (௪௧௧)

கரும்பியிர்தும்பைவேயந்தகடர்முடிமகதர்கோமான்
விரும்பலர்ச்செருக்கும்வேலான்விற்பழுத்துமிடும்வெய்ய
சரம்படவற்றுவிழ்ந்ததன்னுடற்குறைநின்றாட
அரம்பையரோடுநோக்கியணிமணிமுறுவல்பூத்தான். (௪௧௨)

அமைப்பருந்தருகட்சீற்றத்தாளரியேறுபோல்வான்
சுமர்த்தலையிகவினெற்றதரியலர்சென்னிவீழ்த்
துமித்திடுங்குருதியொள்வாள்சுடொழிவிரிப்பநோக்கி
இமைத்த லும்வளவர்கோணவெருவனீயேருகென்றான். (௪௧௩)

கொய்யுளைப்புரவிதுண்டிக்கொடுமரங்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்துவி
ஐயன்மெய்க்கவசமீதுமைங்கணைசிறியார்த்தான்
மையறுசிறப்பின்யிக்கவஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே. (௪௧௪)

சில்வியந்தடந்தேருந்தித்திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற்கொடியவெம்பகழி தூவி
மல்லலிதோளாமார்பும்வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோடவெஞ்சமமுடற்றினானே. (சுகந்)

நிறங்கிளர்வயிரப்பைம்பூணிடதர்கோன்றெடுத்தகோலின்
கறங்கெனத்திரியும்வெய்யகலினமான்றடந்தேர்வீழ
மறங்கிளர்பரிதிவேலுமானமுந் துறந்துநாணல்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்கரத்தீவின்வேந்தன். (சுகக்)

கலிவிருத்தம்.

பாகடுவெந்திறப்பருமயாணைமேல்
வேகவெங்கலினமாவெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகதீவுக்கிறைசமரினார்ப்பொடு
தோகையர்கண்ணெனப்பகழி தூவினான். (சுகௌ)

துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியாந்தெழு
அணங்கையிற்றரவெனவழுவும்வாளிகள்
வணங்குவிற்கால்வளைத்தெய்துமாற்றினான்
நிணங்கமழ்குருதிவேணிடதர்வேந்தனே. (சுகஅ)

பாற்றினந்தெடர்வதுபகைவருன்சுமைத்
தூற்றிருந்திடையருதுதிரங்கால்வது
கூற்றெடுத்தோழமைகொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேள்மன்னன்வாங்கினான். (சுகக)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடர்க்குமொன்னலர்
வயிறெரிதவழந்ததுவயிரவாட்படை
செயிரறவேந்தியசாகதீயிறை
உயிர்துறந்தந்தகனுலகம்புக்கதே. (சுகஉ)

தூம்புடைக்கரமலையெருத்திற்கோன்றுபு
காம்பிலிக்கரசன்வில்வாங்கிக்காய்கலை
தேம்பொதிசெழுமலர்த்தெரியன்மார்பினான்
வாம்பரித்தேர்மிசைமழையிற்றுவினான். (சுகக)

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருந்திண்கலை
கொலைவழிவேலினான் துரப்பக்குஞ்சரம்
மலையெனக்கவிழ்தலுமடங்கலெறெனப்
புலுவவாளொடுமவன்புவியிற்பாய்த்தனன். (சுகஉ)

வார்மயிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணிபுழக்கியாய்யெனப்
போர்முகத்தூரநிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன்றற்குணனே. (௪௨௩)

பாரினின்றவனமர்புரியப்பாய்பரித்
தேரினின்றகெணைச்செருவினைத்திடல்
தாருடைவயவர்போர்த்தருமமன்றெனக்
கூர்துதிவாளுர்இக்குப்புற்றானே. (௪௨௪)

மன்பெருங்கேடகந்திரித்துவானிடை
பின்பிறழ்ந்தென்னவாள்விதிர்த்துநீர்க்கினா
என்புநெக்குள்நுடைந்திரியவேற்றனர்
வென்பிறநிசிலாத்திறல்கொள்வீரே. (௪௨௫)

தெறுஞ்வினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்ம
பிறங்குபொற்கேடகம்பிறழ்வெற்றி
மறங்கினர்வயிரவாள்வாளிற்றுக்கி
கறங்கெனத்திரிந்தனர்காணீரே. (௪௨௬)

கோட்பலிப்போத்தெனநிடநர்க்காடகன
நாட்பினுட்காம்பிலிக்கிறைவருமற
வாட்படையெறித்துயர்வவவினாவன
சேட்புலத்தரம்பையுத்தெரியலருடின. (௪௨௭)

அறைகழுவேந்தர்க்கெலலங்கல்வெவினான்
எறுழ்வலிககளிற்றிடைந்நாவுபெண்ணிலா
நெறில்பரித்தேர்மீசைப்பாபுபோனகெழு
சிறையொடுந்திரிவதேநாசியமென்னவே. (௪௨௮)

இன்னணங்கொடுஞ்சமாமுருக்கியெற்றிகல
மன்னவர்புறக்கொடைகண்டியாலைதாழ்
கொன்னவில்சூருதிவேற்குவவுத்தோளிநான்
சென்னிவான்றடவுபொற்றேரினேறினான். (௪௨௯)

[தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.]

இகன்மிகுதிவீவந்தேரதியாற்களப்படுத்த
புகர்முகக்கடாயாண்பொழிசூருதிச்செழுஞ்சேற்றில்
திகிரியகொழிநெடுந்தேருழக்கத்துகொழந்தவ்
வகவிருவிசும்புபோர்த்தந்திவான்போன்றதுவே (௪௩௦)

ஒளிகிளர்மணியோடைகிதைந்தொழியவுடன்றபோர்க்
களிகினமால்யானைக்கதிர்மருப்புமிழந்ததீ
முளிதடஞ்சினைமேயுமுருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடல்வெந்தொழியப்பரந்ததுவே.

(௪௩௧)

பரிதிவடிவாள்பிடித்துப்பல்லினாவிதழதுக்கிப்
திருகுசினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண் கடியுமிழக்
குருதிபாயடுகளத்திற்குற்றுயிரிற்சுடந்தார்க்கண்
டருகணையக்தொடுங்கூற்றுமஞ்சிசின் தலமருமால்.

(௪௩௨)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட்டேர்வேந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியடுகளத்திற்குடர்பின்னிக்கிடந்ததனைப்
புலவுநாறுடற்றசைவேட்டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவனைத்தெனவெண்ணிவானினிடைச்சுழலுமால்.

(௪௩௩)

சீற்றமிகுங்களியானைத்திறல்கெழுபோர்வாயேந்தர்
காற்றரளக்குடைதுணிந்துகளத்தினிடைக்கிடப்பவைகள்
ஏற்றெருமைகைத்தடருமிருணிந்தநவெரிகுஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங்கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

(௪௩௪)

கவிவிருத்தம்.

இன்னகாத்தினிரிந்தவரல்லால்
துன்னினராவிதுறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளமராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறைபுந்தியிடுஞர்ந்தான்.

(௪௩௫)

மன்றன்மலித்தொடைமன்னையெய்தி
வென்றிகொள்போனாவிலக்கிலமாயின்
துன்றுதினைக்கடல்சுழலகெல்லாம்
இன்றுமுடித்திடுமென்னநினைந்தே.

(௪௩௬)

மழகளிறன்னவன்மாணுருநீங்கி
விழைவொடுதம்முருடேவியவிண்ணோர்
அழகுறுகாணையர்வருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியகெண்மையொத்தார்.
முன்னுருடேவியமொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னையெய்துபுவாய்மையினானூர்
துன்னலடைத்தெறுதோள்வலியானும்
நின்னைநிலத்திலுட்கேற்பவாயோடே.

(௪௩௭)

துன்றுகள்த்தெதிர் துன்ன லர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபொர்த்தொழினிங்கி
வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனைவாழியவென்றார்.

(சுருக)

விண்ணவரின்னணம்வேண்டினர்கூறப்
புண்ணுறுவெய்யபுலால்சுழைவவேல்
அண்ணலமர்த்தொழிலாற்றிலனாகிப்
பண்ணமைதேரினிழிந்துபணிந்தான்.

(சசு0)

கருணையினெய்தியகாணையைநோக்கி
அருமகமெவ்வுழியாற்றினுமாங்கண்
உருவொடுவந்தவியுண்குவமென்னா
மருவருநல்வரம்வாசவனீந்தான்.

(சசுக)

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமோலோன்
உடைதிராவேலையினின்னமுதொப்ப
மடிதலில்வெங்கனலின்றியும்வாளா
அடிசிலடுந்தொழில்விஞ்சையளித்தான்.

(சசஉ)

அல்லலுழந்தளரெய்தினுநெஞ்சில்
நல்லறமெய்தவூண்ணியஞாட்பில்
வெல்படைவேண்டுவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்கினவெம்பகரீர்கொடுத்தான்.

(சசக)

தார்புலராதுதயங்கவும்வேண்டின்
ஆர்கலிவற்றவமைக்கவும்ல்லால்
நீரறுபாலையினெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவும்வருணனளித்தான்.

(சசச)

ஆண்டகைக்கின்னவளித்தரினைக்கும்
மாண்டகுதற்பைவருத்துவமென்னாத்
தண்டனராவிகைதந்திமொறும்
வேண்டுருவெய்தவும்விண்ணவரீந்தார்.

(சசரு)

கண்ணகன்ஞாலமளித்தகழற்கால்
அண்ணலையேத்தியருந்ததிமானும்
பெண்ணமுதத்தைவியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர்தம்பதிமேவினரன்றே.

(சசசு)

வேறு.

அங்கண்வானத்தமரருமாழியின்
பொங்குதானையரசரும்போயயின்
சிங்கவேறனையான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொணிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

(சசௌ)

போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

மணம்புரிபடலம்.

சாந்தமூழ்குதடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற்கவரியிரட்டுற
வாய்த்தசெவ்விமணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்கூழ்வரவீமன்வந்தெய்தினான். (சசஅ)

ஆற்றுவேள்வியருந்தவர்கூழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக்கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண்விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங்கொண்டெனய்தினான். (சசக)

வேரியந்தொடைவீமனும்வேந்தரும்
தேருநான்மறைச்செவ்வுருமன்றலுக்
கோளையெய்தியதென்றுழையொற்றரால்
ஆரமார்பற்கரியவுணர்த்தினார். (சரு0)

ஓற்றர்கூறவொளிர்ப்புழுவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக்காசிபனாதினோர்
சொற்றநான்மறைநூல்வழித் தூமணிப்
பொற்றசும்பினிற் பூம்புனலாட்டினார். (சருச)

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழல்
மனத்தினெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
அனைத்துமவல்லவறநெறியந்தனர்
நினைத்தயாவையுநீரொடுநல்கினான். (சரு2)

அழகுவாய்ப்பவனைபவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள்பூண்டுசுடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மால்வனாசேர்த்தெனச்
செழுமணிப்பொற்றிகழ்முடிசூட்டினார். (சருநீ)

புயங்குளென்னும்பொலங்கிரிமீதுவான்
தயங்குசோதிக்கதிர்கடவழந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்காதினிவ்
வயங்குபைம்பொன்மணிக்ருழைசேர்த்தினார். (சருச)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டுணும்
கண்ணகன்றுகவின்செயுமார்பிடை
அண்ணன்மால்வனாதாமுருவிபோல்
தெண்ணிலாபணியார்வடஞ்சேர்த்தினார். (சருரு)

பூமலர்ச்செழுங்கற்பகம்புல்லிய
காமர்வல்லியெனக்கவின்செய்திடத்
தூமணிச்சுடர் தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடை திண்புயஞ்சேர்த்தினார்.

(சுருசு)

தூளங்குதெண்டினாசூழ்கடல்வையகம்
அளந்துகோடற்கருவிலைப்பூத்துகில்
விளங்குபொன்னங்கிரியினெவண்முகில்
வளைந்ததென்னமருங்கினிற்சாத்தினார்.

(சுரு௭)

பாந்தளேந்தியபார்பொதூக்கிய
ஏந்தல்சேவடிப்போதினெழில்பெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற்கனைகழல்வீக்கினார்.

(சுரு௮)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செய்த்
தூன்னியெங்குமுழுவந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சூழிப்புகாமுகவெற்பின்மேல்
மன்னர்மன்னம்முகிழ்ச்சியொடேகினான்.

(சுரு௯)

மோமிசூழ்த்தருநிடுமன்னவர்
பாமவெண்குடைதாங்கினர்பின்வர
வாமமேகலைமங்கையரங்கையின்
காமர்ச்செம்பொற்கவரியிரட்டவே.

(சுரு௧௦)

தண்ணந்தாமரைத்தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்சமுவுத்துகளிப்புற
எண்ணில்வேதியராசியியம்பிட
வண்ணமாமணிமண்டபத்தெய்தினான்.

(சுரு௧௧)

வேனிலைங்கணைவேள்புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமதிவாணுதற்
மேனவாங்குழந்தேமொழியைக்கொடு
மாணிகோகுகின்மடந்தையெரய்தினார்.

(சுரு௧௨)

கள்ளமுமலர்நாற்றியெண்காவதம்
உள்ளகன்றவொளிர்ப்பணிமாடத்தின்
பிள்ளைமாளிகர்நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினார்.

(சுரு௧௩)

உத்தரல்குநல்லோனாயிட்டுதென
விதியிழுடிக்கணிநர்விளம்பலும்

பதலையார்த்தெ டுலையநல்கிய
 மதுமலர்தொடர் னன்னெழுந்தானரோ. (௪௮௪)
 கமலமீதுசெ டுதலர்ந்தெனக்
 குமரனங்கை டுக்காவனைசெங்கைவைத்
 இமயமாதுமி, கறவனும்பொலவாழ்ந்
 தமை, திவென்றவ ருப்புனை ஸ்ரினான். (௪௮௫)
 சாந்தழங்குந் டம்புயனாழந்
 கேயந்தயாவுமினி, துமுடித்தபின்
 ஆயந்தநால்புதையின், வழியாயிழை
 கந்தண்டெலவிரந்தல டிபிடித்தானரோ. (௪௮௬)
 பொங்குசெந், தழல்சூழ்வந், பூழ்ப்பொரி
 செங்கையாரக கெடரிந், துநிருமகள்
 பங்கயப்பதம், பைப்பொனினம், பிவைத்
 தங்கண்வானத், தருந்தகாட்டி, னான். (௪௮௭)
 வனை, டன்னையாவுமுடித்தபின்
 மானினோக வியோர்வல்வியினெல்ப்போய்த்
 தானையப்படத், றுதைபொற்றாளினில்
 தேனவாங்குழந்தேமலர்கூட்டி, னான். (௪௮௮)
 சென்றி, ருந், துவணங்கியதே, மொழி
 மின்னானனை, டுபுந், துவி, தர்ப்பர்கோன்
 பொன்னந்தாமரைப்பூவை, மா லும்போவ்
 மன்னர்கோனெடும்வாழ்க்கனவாழ்த்தினான். (௪௮௯)
 முருகுவாய்மடுத், துண்டளிமுகபூந்
 தெரியன்மார்பினன்றே, சிகர்தாடொடாழு
 துருகுமர்பினுவந், துவி, தர்ப்பர்கோன்
 வடைகொண்மார்பயதிழ்வுறப்புல்லி, னான். (௪௯௦)
 கோதினான்மறைக்கோ, தமனாதி, யர்
 மாதவந், துமுனிவருமன்னரும்
 காதல்வேலைகையழிந்தோங்கிட
 ஆதரத்தொமொசியியப், பினான். (௪௯௧)

அறுசீர்க்கழறிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

திருத்துயிலாரமார்பன்சேயுறிக்கண்ணியோடும்
 அருத்தியினுவந், துபைம்பொனணி, நகர்க்கேகவெண்ணி
 விருப்பொடுவி, தர்ப்பர்கோனுக்குணர்ந்தலும்விதர்ப்பன்காதற்
 புரிக்கீழன்மடந், தையோடும்வதுவைமண்டபத்திற், புக்கான். (௪௯௨)

பொழிகதிர்மணியிற்செய்தபுதவுடைக்கழுகொள்வாயில்
குழைமுகம்பொருதவேற்கட்கோதையர்வினாவினோடி
விழைவொடும்விதர்ப்பர்கோமான்போந்தமைவிளம்பலோடும்
பழவிடையனையான்போந்துமாயினத்தழவினானே. (சஎ௯)

மழைபுறழ்தடக்கைவேந்தன்மனைப்பெருங்கிழமைபூண்ட
தொழுதருகற்பினுளைச்சுடர்மணிக்கொம்பினொல்கி
எழில்குவிர்த்தனையநங்கையிறைஞ்சலுமெடுத்துமோந்து
விழைவொடுகுறங்கில்லைத்துமெய்யுறத்தழவிக்கொண்டான். ()

அன்னைதாடொழுதுபின்னரலத்தகக்குழம்புதொய்ந்த
பொன்னிதழ்க்கமலஞ்சேப்பப்புணர்முலைதாங்கலற்றா
மின்னுறழ்மருங்குறம்பெமல்லெனவொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற்றாளிணைவணங்கினானே. (சஎ௯)

வணங்கி நுண்மருங்குநோவவல்லியினொல்கிறின்ற
சுணங்கிளமுலையஞ்சாயற்சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர்
நிணங்கமழ்குருதிவைவேளைளையுநோசகிநேரார்
உணங்கியமுன்நிலவேந்தனுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான். (சஎ௯)

பண்ணமைகலினமான்றேராயிரமீரட்டிபாய்மா
அண்ணலங்களிநல்லாயினையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகன்விசம்புபூத்தகற்பகத்தருவினோடும்
மண்ணிழிந்தனையபெருமைப்பதும்வழங்கினானே. (சஎ௯)

பொழிகதிர்மணியிசெய்கட்டில்புனைமலர்ப்பாயல்லைப்பொன்
இழைபயில்வண்ணப்பேழையினியசாந்தாற்றியோடும்
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடிநித்திலமுகடுவேய்ந்த
ஒழுக்கொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலங்கினானே. (சஎ௯)

அல்லியங்கமலநீங்கியரசரிந்புருந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்றுவழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன்மனைவியர்பலருமாழ்கி
எல்லையிறுயரினோந்தனித்தனியிரங்கினானே. (சஎ௯)

பெருந்துயருழந்துவாடும்பிணையனார்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினோன்பின்வினாமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர்மறிகடல்வருந்திற்றோவென்
றருந்தவர்க்கிறைவனானேகோதமனாற்றினானே. (சஎ௯)

அன்னையரம்மெலோதித்தொழியையருளினோக்கி
உன்னினுயிவண்மேற்காதலுளமெனவுணாக்கிலமால்
என்னினுயின்னுதொட்டுயின்னுயிர்த்தொழியல்லை
பின்னனாட்கண்ணையேவேண்வெபுரிதியென்றார். (சஎ௯)

மணம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

மீட்சிப்படலம்.

மற்றிவைநிகழும்வேலைகிழ்வொடுமாமன்றன்பால்
வெற்றிகொள்ளுருதிவைவேல்வேந்தர்கோன்விடைகொண்டேகி
அற்றமில்லேன்விசான்றவமைச்சராயினிதினோக்கி
இற்றைநாளொழுச்சியென்னவிமிழ்முரசறைகவென்றான். (ச அஉ)

கவிவிருத்தம்.

அண்ணலங்குருதிவேலரசனேவலின்
கண்ணகன்முரசெழுகடலினூர்த்தெழு
எண்ணிடவிடமிலையென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலாமலிந்ததானையே. (ச அக)

நிலவுவெண்கவிகைமேனிமுற்றத்தண்மதிக்க
கலைநிலாங்குவந்தனகவரிகாலசெய
மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குடன்னவன்
சிலையுலாந்தமனியந்தேரிலேறினான். (ச அச)

கவிகெழுமுரசினங்கறங்குமோதையால்
பொலமுகடுடைந்துமேற்போயிற்றில்லையேல்
அலர்தலேவிசுபினிலடங்கலாவதே
சிலமிசையெழுந்துமேனியீந்ததூளியே. (ச அரு)

இருங்கடற்றூனையினெழுந்ததூண்டுகள்
பொருங்களிற்றுமிழ்மதம்பொழிந்ததில்லையேல்
கருங்கடலுளறெழுபருகிக்கரர்க்குலம
ஒருங்குவான்பொழியினுமொழிக்கவொண்ணுமே. (ச அக)

சுடர்விடுபருமணிச்சூட்டராவின்மேல்
நெடுநிலந்துளக்குறநின்றவழிநூல்
படரிருவிகுபினிற்பாயந்தவலலது
புடவிமேன்மிதித்திலபுரவிவெள்ளமே. (ச அஎ)

புதையிருள்சீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதிர்
உதயமால்லையெழுவொளியிழத்தலால்
மதிபலவாய்வெயின்மறைத்தல்போலுமால்
கதிர்நிலாமுத்தவெண்கவிகையிட்டமே. (ச அஅ)

மழலையங்ஙள்ளையுள்வளர்த்தபூவையும்
குழைபொருதடங்கணர்கொண்டுகுழ்வர
இழைவளர்முலையினுள்ளநிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிலிகையிற்போயினுளரோ. (ச அஈ)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமும்

ததைமயிரக்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென

அதிர்சூரற்கிங்கிணிசிலம்பொடார்ப்பெழ

மதாரிநெங்கனாருங்குபோயினார்.

(சக0)

கொழுகளுங்குடைகளுங்குழும்பல்லியம்

கடலுடைந்தாலெனக்கறநகியாரததெழ

வழிகெழுகுருதிவேன்மன்னார்சூழ்வர

நிடதநாடடைந்தனனேழிவேந்தனே.

(சசக)

அருமறைமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமும்

குணாகடற்றானையுங்குரவரீட்டமும்

முரசொலியதிராசுரன்முகிலினார்ததெழ

இருநிலக்கிழவனையெதிராகொண்டாரரோ.

(சசஉ)

அகழியங்கடல்புடையணிநதூர்ணிந

முகிநவழ்முகையின்முற்றியினனகிந்

புகைகமழரிமணிப்பொன்செய்மாடத்தின்

நகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினான்.

(சகக)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூசுரர்

எரிமணிப்பெயர்ந்தசுமபேந்திமுன்வர

வினாகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடும்

திருவளாகோயிலிற்செல்வனெய்தினான்.

(சகக)

மீட்டியபுடமை முற்றிற்று.

கலிதோன்றுபடலம்.

கவிவனின்னணமிருப்பவானிடைப்

பூங்கழல்விண்ணவர்க்குமெல்லவையில்

திங்குறுப்பிழிதிதுகுழுவர

ஆங்கவர்க்கும்கலியடைந்ததோதுவரம்

(சகக)

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவான்புதர்

இந்திரன்யாண்டெய்யெருவாயினச்

சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்நல்கேட்

டந்தபில்வேட்டைகழால்லடைந்துளெனன்றான்.

(சகக)

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவான்புதர்

இந்திரன்யாண்டெய்யெருவாயினச்

கடவுள்துணை.

பழமொழி.

QUESTIONS & ANSWERS.

1. Question.

- (a) பழமொழியென்பதற்குப் பொருளென்ன?
- (b) இலக்கணக் குறிப்பென்ன?
- (c) (!)இந்தூல் செய்தவர் யார்? (!!)இவர்செய்தவேறுதூலெவை?
- (d) இந்துலைப் பால், இயல், அதிகாரங்களாக வகுத்தவா யார்?

Answer.

(a) பழமையாகிய மொழிகளை விளக்குஞ் செய்யுட்களா லமைந்ததூல் என்பது பொருள்.

(b) பழமை—பண்டிப்பெயராகிய பால்பகா அஃறிணைப்பெயர்ச் சொல். மொழி—தொழிலையாகப்பிறந்த காரண இந்நகுற்பெயர்ச் சொல். அன்றி முகனிலைத்தொழிலாகுப்பயரெனிலும் அனையும். பழமை+மொழி என்னும் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடரில் மையகெட்டது சந்தி. (கண்-பத-ரு-!) மொழி என்பது காரியவகுப்பெயராய்ச் செய்யுளாயுணர்ந்த அச்செய்யுள் கருவியாகுபெயராய் தூலை யுணர்ந்தியது. ஆறலால் இரும்பியாகுபெயருமாய்.

(c) (?) முன்னுதறையாய்நூர் (?) ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

அன்றியும் ஒருகாலத்தில் எண்ணூரஞ் சமணமஹிவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து தலித்தனி ஒவ்வொரு செய்யுளையொழுதி அங்காபுத் திலரசுபுரிந்த பாண்டியராசனிடங் கொய்க்கவே அவ்வேங்கைத் தூலைச் சுருங்கச்செய்ததற்கு முனிவர்களைத்தரவின்படி அவ்வேங்கை வையையாற்றில் விட்டனன். அந்ததியின் பெருக்கில் நீரோட்டத்திற்சென்ற ஏடுகள் நீய்க நீரை எதிர்த்து ஏறிவந்து ஒருகாலையிற் சேர்ந்த ஏடுகளி லுள்ள நூறுபாடலை ஆராய்ந்து அதற்கு நூலெயர்ச் எனவும் மறுகலாயிற் சேர்ந்த ஏடுகளில் நூறுபாடலை ஆராய்ந் தேடுத்து அதற்குப் பழமொழி எனவும் தனி கடலோடு சேருகின்ற இடத்தின் மொழிசென்னடிமுத்த வம்சமுள்ள செய்யுட்களைச்சேர்த்து அதற்கு அறிவித்தாராம் எனவும் பெயர் தரப்பட்ட வங்கடு வருவதாகச் சொல்பவர்களுக்கன் இது அத்தனை உவமியாய்.

(d) இந்நிபுரம், கடவராய்ச்சுடலுள் சென்னுய கவிஞர்

பழமொழி.

2. Question.

- மூன்றுறையரையனார் என்னசமயத்தினர் ?
- எச்சங்கத்திலிருந்தவர் ? சங்கமெத்தனை ? காலமென்ன ?
- இப்பழமொழி எதைக்குறித்துச் சொல்லுகின்றது ?
- இது எதைமருவியதால் ? எத்தனாலோடு எண்ணப்பட்டது ?
- பதினென்கீழ்க் கணக்காவதென்ன ?
- இந்தால் எத்தனை உறுப்புகளடங்கிய பிண்டம் ?
- இது முதனூலா ? வழிநூலா ?
- இது எவ்வகைச்செய்யுளாற் செய்யப்பட்டது ? உதாரணமென்ன ?

Answer.

- சமண சமயத்தினர்.
- கடைச்சங்கத்திலிருந்தவர். சங்கமூன்று. (3,000) வருஷத்துக்கு முற்பட்டது.
- அறம், பொருள், இன்பங்களின் இலக்கணங்களும், அவற்றின் பாகுபாட்டின் இலக்கணங்களுங் கூறுகின்றது.
- சங்கமருவியதால். பதினென்கீழ்க் கணக்கிலொன்று.
- (1) நாலடியார். (2) நான்மணிக்கடிகை (3) இனியவை நாற்பது. (4) இன்ன நாற்பது (5) கார்நாற்பது (6) களவழிநாற்பது (7) குறுந்தொகை (8) நெடுந்தொகை (9) கலித்தொகை (10) அகநானூறு (11) புறநானூறு (12) திருக்குறள் (13) திரிகடுகம் (14) ஆசாரக்கோவை (15) பழமொழி (16) சிறுபஞ்சமூலம் (17) முதமொழிக்காஞ்சி (18) ஏலாதி. என்பவையாம்.

அடியில்வருஞ் செய்யுளாலு முணர்க.

நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைத்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி - மாமூலம்
மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

(f) பால், இயல், அதிகாரம், செய்யுள் என நான்கு உறுப்புகளடங்கிய பிண்டம்.

(g) முதனூல்.

(h) நான்கடியாகிய நேரிசைவெண்பாவினாலும், இன்னிசை வெண்பாவினுஞ் செய்யப்பட்டது.

உதாரணச்செய்யுள்.

நீனத்த திதுவென்ற நேரையை நோக்கி
மனத்த தறிந்தீவார் மாண்டார் - புனத்த
குழலொடு யிரட்டுங் குளர்வரை நாட
கடினொயுட் கல்லிவா ரில்

(பழ-19.) } நேரிசை
வெண்பா.

பழமொழி.

வினைப்பய னென்றின்றி வேற்றுமை கொண்டு
நனைத்துப் பிறர்பணிப்பச் செய்யாமை வேண்டும்
புனப்பொன் னவிர்சுணங்கிற் பூங்கொம்ப ரன்னாய்
தனக்கின்னா வின்னா பிறர்க்கு. (பழ-14.)

இன்னிசை
கெண்பா.

3. Question.

அடியில்வரும் பழமொழிகளுக்குத் தகுந்த செய்யுட்களை உமது
பாடபுத்தகத்திலிருந் தெடுத்தெழுத.

- (a) தருமந்தலையைக்காக்கும்.
- (b) கெண்டையைப்போட்டு வராலையிழுத்தல்.
- (c) ஏழையழுதகண்ணீர் கூரியவாளோடொக்கும்.
- (d) வரவேண்டியது வழியில் நில்லாது.
- (e) காட்டிலெறித்த நிலாவைப்போல.
- (f) தன்வாயால் தானே கெடுவான்.
- (g) கொடுத்தார்க்குக் குறையில்லை.
- (h) உப்பிட்டவனை உள்ளவும் நினை.

Answer.

- (a) வைத்தனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலும் - அத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்யி னஃதன்றோ
எப்பினில் வைப்பென் பது. (பழ-1.)
- (b) சிறிய பொருள்கொடுத்துச் செய்த வினையால்
பெரிய பொருள்கருது வாரோ - விரிபூ
விராஅம் புனலூர வேண்டயினா விட்டு
வராஅஅல் வாங்கு பவர் (பழ-3.)
- (c) தோற்றத்தாற் பொல்லார் துணையிலார் நல்கூர்த்தார்
மாற்றத்தாற் செத்தா னொவலியார் - ஆட்டியக்கால்
ஆற்றா தவரழுத கண்ணீ ரவையவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடும் (பழ-13.)
- (d) அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்மொல் - பொங்கி
அறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
உறற்பால யார்க்கு முறும் (பழ-13.)
- (e) தாமதத்தா னட்டுத் தமொன் றொழுகியக்கால்
நாணகத்துத் தாயின்றி நன்கொழுகா ராயினென்
மானமர் கண்ணாய் மறந்தும் பரியலரால்
கானகத் துக்க நிலா (பழ-35.)
- (f) பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும் - நல்லாய்
மணலுண் முழுதி மறைந்து கிடக்கும்
துணலுந்தன் வாயாற் கெடும். (பழ-16.)

- (g) பல்லாண்டு மீண்டிப் பழதாய்க் கிடந்தது
வல்லான் நெரிந்து வழங்குங்கால் - வல்ல
ளநெடிது கொண்ட தருஅ தறுமோ
குளநெடிது கொண்டது நீர். (பழ-21.)
- (h) நன்கொன் றறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்க்
கென்று முறையியே சூழ்க எறிதிரா
சென்றுலாளு சேர்ப்ப வதுபோல நீர்போயம்
ஒன்றிரண்டாம் வாணிக மில. (பழ-10.)

4. Question.

அடியில்வரும் வினாக்களுக்குப் பாடபுத்தகத்திலுள்ள பாட்டைப்
போல வசனமொழுதிக்காட்க.

- (a) கூலிக்குர்செய்துண்ணுமாறு எது ?
- (b) ஒருபக்கம் நீரொழுகப் பாலொழுகுமாறு எது ?
- (c) சுமையொடு மேல் வைப்பாமாறு எது ?
- (d) நாய்பெற்ற தெங்கம்பழம் என்பது யாது ?
- (e) சுரத்திடைப்பெய்த பெயல் எது ?
- (f) குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு எது ?
- (g) கொல்லிமேற் கோட்டுவைத்தார் யார் ?
- (h) இருதலைக்கொள்ள்போல்வார் யார் ?

Answer.

(a) மறுமைப்பயனை அராயாப லும், கொடுத்தற்குத் தகுதியுடைய
யாளைப் பகுத்தறியும் உணர்வு சிறிதுமில்லாமலும் தமது புகழை
மரத்தரங் கருதிக்கொடுக்கின்றவர்களுடைய கொடையானது கூலி
க்குச்செய்துண்ணுமாறு ஆகும். (பழ-18.)

(b) அரசனாவன் நீதிமுறையைத்தெரிந்து செல்வமுடையாருக்
கும், ஹையுடையாருக்கும் சிறிதும் முறைமையில் மாறுபடாதவ
னாகி நேர்மையாக ஒதுது நடத்தல்லேனெனும். அப்படி முறைமை
யை அறிந்து நேர்மையாக நடவாளுறால் அச்செய்கையானது ஒரு
பக்கம் நீரொழுகப் பாலொழுகுமாறு ஆகும். (பழ-12.)

(c) சிறந்த போகங்களை யனுபவித்து நடக்கின்ற செல்வமுடைய
வர் தருமத்தைச்செய்து அருளுடையாராகக் கடவர். அவ்வுருளு
டையாராதலே சுமையொடு மேலவைப்பா மாறுபோலும். (பழ-6.)

(d) பிறர்க்குக்கொடுத்தலும், தானனுபவித்தலும் அறிந்துசெய்யா
தவன் அடைந்த ஒலிக்கின்ற முரையுடைய செல்வமாகிய அப்பொ
ருளானது நாய்பெற்ற தெங்கம்பழம் ஆகும். (பழ-7.)

(e) ஒளித்துவைக்கும் இயல்புடையார் சேர்த்துவைத்தபொருள்
கள் (பகைவர்களைத்) துரத்தும் இயல்புள்ள அரசர்களுக்கே அனு
விக்கப்படும் பொருள்களாகும். அதுவல்லாமலும் சாருங்காலத்தி
லும் அப்பொருள்கள் உதவியாகமாட்டா. (ஆதலால்) ஹுமைந

துன்ப மிகுந்தவர்களுக்கு உதவும்படி சிறிதுபொருளைத் தருதல் சாத்திடைப்பெய்த பெயல் ஆகும். (பழ-22.)

(f) அறிவுடையோர் கோபிக்கும்படி பெருங்குற்றங்களைப் பல நாளும் மிகுதியாகச் செய்துவந்தாலும் அவற்றுள் எவ்வளவு சிறிதாயினும் ஒருகுற்றமும் கீழ்மக்களிடத்துதோன்றமாட்டாது. உயர்மக்களிடத்துண்டாகும் குற்றம் ஒன்றேயானாலும் அக்குற்றம் குன்றின்மேலிட்டவிளக்கு ஆகும். (பழ-24.)

(g) அடங்கியொழுதித் தம்பிடத்தள்ள ஐம்பொறிகளைப்பறத்திற் செல்லவிடாமற் காத்துத் தாம் செய்யுந்தொடங்கிய ஒழுக்கங்களை மன, மொழி, மெய்களால் மாட்சிமைப்பட்டு இவ்வுலகில் உடம்பு கிடக்க இயிச்செல்லும் மறுமைபுகழ்த்துக்கு உறுதியாகிய காவலை இளமைப்பருவத்தில் செய்துகொண்டவரோ கொல்லிமேற் கோட்டு வைத்தார் ஆவார். (பழ-25.)

(h) பெரிய கட்பின ரிடத்தும் அக்கட்பினருக்குப் பகையாயின ரிடத்தும் வேறுபாடில்லாமற்போய் (இருவரில் ஒருவரிடத்து அன்பு) நீங்கினர்போல (அவ்வொருவருடைய செய்தியை மற்றவரிடத்தில்) சொல்லி அவ்விருவரில் ஒருவரிடத்து (மனம்) பொருந்தி ஒரு பைப்பாடில்லாதவரோ இருதலைக்கொள்ளியாவார். (பழ-36.)

5. Question.

(a) ஆமே முன்னிலை, மகமே முன்னிலையென்றாலென்ன? வகைக்கோருதாரணம் எழுதுக.

(b) (1) அமையொடு வேய்கலாம் வெற்ப. (2) விரிபூ விராஅம் புனறூர. (3) வளிபாற்றினாயுலாம் வாங்குநீர்ச்சேர்ப்ப. இவை எந்தெந்த நிலத்தலைவனைக் குறிக்கு முன்னிலை?

(c) நிலமெத்தலை? அவையெவை? விபரம்வேண்டும்.

Answer.

(a) ஒரு ஆண்மகனை முன்னிலையாக நிறுத்திக்கூறப்படுஞ் செய்துள் = ஆமே முன்னிலையாம். ஒருபெண்மகனை முன்னிலையாக நிறுத்திக்கூறப்படுஞ் செய்துள் = மகமே முன்னிலையாம்.

உதாரணம்.

பெரியார்க்குச் செய்யும் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்துவிடுதல் - பொறிவண்டு
பூமே லிசைமுரலு முற வதுவன்றோ
நாய்மேற் றவிசிடெ மாறு. (பழ-37)

} ஆமே முன்னிலை.

வினைப்பய ளென்றின்றி வேற்றுமைகொண்டு
நினைத்துப் பிற்பாஸிப்பச் செய்யாமை வேண்டும்
புனப்பொன் னவிர்சுணங்கிப் பூங்கொம்பான்றாய்
தனக்கின்று யின்னா பிறர்க்கு. (பழ-14.)

} மகமே முன்னிலை.

(b) (1) குறிஞ்சிநிலத் தலைவனைக்குறித்தது (2) மருதநிலத் தலைவனைக்குறித்தது (3) நெய்தநிலத் தலைவனைக்குறித்தது.

(c) மூல்லைநிலம், குறிஞ்சிநிலம், மருதநிலம், நெய்தநிலம், பாலைநிலம் என ஐந்தாம்.

விபரம்—காடும் காட்டைச்சார்ந்த நிலமும் மூல்லைநிலம். மலையும் மலையைச்சார்ந்தநிலமும் குறிஞ்சிநிலம். வயலும் வயலைச்சார்ந்த நிலமும் மருதநிலம். கடலும் கடலைச்சார்ந்த நிலமும் நெய்தநிலம். வனத்தாரமும் வனத்தாரத்தைச் சார்ந்தநிலமும் பாலைநிலம்.

6. Question.

(a) அடியில்வரும் உயிரளபெடைகள் இன்னின்னவகையைச் சேர்ந்தவெனத் தெளிவாயெழுதி, நன்னூல் சூத்திரமுஞ்சொல்லுக. (1) விராஅம் புனலூர (2) வராஅஅல் வாங்குபவர். (3) இசைவ கொடுப்பதூஉம் (4) இல்லென்பதூஉம். (5) தராஅதறுமோ? (6) முழுவதூஉம் கற்றனமென்று.

(b) இவ்வளபெடைகளன்றி உயிரளபெடையில் வேறுவகையுமிருந்தால் உதாரணத்தோடும் விளக்குக.

(c) ஒற்றளபெடை யென்பதென்ன? உதாரணமென்ன? நன்னூல் சூத்திரமென்ன?

(d) உயிரளபெடைக்கும், ஒற்றளபெடைக்கும் மாத்திரா யென்ன? மாத்திராயைக்குறிக்குஞ் சூத்திரமென்ன?

Answer.

(a) (1) விராஅம் (2) வராஅஅல் (4) பதூஉம் (5) 'தராஅ இவை செய்யுளிலை யளபெடைகளாம். (3) கொடுப்பதூஉம் (6) முழுவதூஉம் இவ்விரண்டும் இன்னிசையளபெடைகளாம்.

“இசைகெழன்மொழிமுதல் இடைகடை நிலைநெழல், அளபெடும் அவற்றவற் றினக்குறில்குறியே” (நன்-எழு-36-சூ.)

(b) தழீஇக்கொண்டான், தீமையை ஒரீஇ, எனச்சொல்லிசையளபெடைகளும்; ஆடே முன்னிலை, மகடே முன்னிலை என எழுத துப்பேறு அளபெடைகளும் உள.

(c) ல், ள், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ன், ஃ இப்பதினொழுத்தம் குறிநீழும் குறிலிணைக்கீழுமாக முறையே இடையிலும், கடையிலும் அளபெடுப்பதாம். (உதாரணம்.) இலங்கு, எங்கு, மடம்ம், அம்ம்.

“கருணநமன வயலளஆய்தம், அளபாங்குறிலிணை குறிநீழி இடைகடை, மிகலேஅவற்றின் குறியாம்வேறே” (நன்-எழு-37-சூ.)

(d) உயிரளபெடைக்கு மாத்திராமூன்று. வராஅஅல் ஈரளபெடுத்ததால் மாத்திரா நான்கு, ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரா ஒன்று.

“மூன்றுயிர் அளபிரண் டாம்நெழல் ஒன்றே - குறிலோடை ஒளக்குறுக்கம் ஒற்றள-பொஓற் றிடக்குறுக்கம் ஆய்தம் - கால்குறள் மஃகான் ஆய்தமாத்திரா” (நன்-எழு-சூ-44.)

7. Question.

அடியில்வருந் தொடர்மொழிகளுக்கு அருத்தமெழுதிக், கீழ்நிட்டுமொழிகள் இன்ன இன்ன ஆகுபெயரொனவும் ஞாயத்தோடு எழுதுக.

- (1) ஆய்ந்தவறிவின ரல்லாதார் பல்லுரைக்கு.
- (2) நிரப்பிடும்பை மிக்கார்க்கு, தவ வொன்றீதல்.
- (3) பொல்லாதசொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதை.
- (4) வயமாப்போல் ஆலித்துப்பாயும் அலைகடற் றன்சேர்ப்ப
- (5) வசையன்று வையத்தியற்கை.
- (6) தனக்கின்னா வின்னா பிறர்க்கு.
- (7) புனத்த குடிஞையிரட்டும் குளிர்வரை நாட.
- (8) நன்கொன்றறிபவர் நாழிகொடுப்பவர்க்கு.

Answer.

(1) ஆராய்ந்தறிந்த அறிவுடையார் அல்லாத மூடர்கள் (தம்மை நிந்தித்துக்கூறும்) பல இழிசொற்பொருளுக்கு. “உரை” யென்னுஞ் சொல்லின்பெயர் அச்சொல்லாலறியப்படும்பொருளை யுணர்த்துவதால் சொல்லாகுபெயர்.

(2) வறுமையினது துன்பமிருந்தவர்களுக்கு உதவும்படி சிறிது பொருளைத்தருதல். “ஒன்று” என்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட பொருளையுணர்த்துவதால் எண்ணலளவையாகுபெயர்.

(3) (புறத்திலே ஒருவர்மேல்) குற்றத்தைச்சொல்லி (கண்ட விடத்தில் அவர்க்கு இனியவனாகாமல்) மறைத்துநடக்கும் அறிவில்லான். “பேதை” யென்னும் அறியாமையை யுணர்த்தும் பண்புப்பெயர் அவ்வறியாமையையுடைய ஆண்மகனை யுணர்த்துவதால் பண்பாகுபெயர்.

(4) சிங்கம்பாய்வதுபோல ஒலியாநின்று அலைகள்பாய்கின்ற கடலினது குளிர்ந்த துறையையுடையானே. “வயமா” என்னுஞ் சிங்கத்தின்பெயர் அதன் தொழிலாகிய பாய்ச்சலை யுணர்த்துவதால் முதலாகுபெயர்.

(5) பழிப்புச்சொல்லன்று, உலகத்தாருக்குரிய இயற்கையேயாம். “வையம்” என்னும் உலகத்தையுணர்த்தும் பெயர்ச்சொல் அவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதரையுணர்த்துவதால் இடவாகுபெயர்.

(6) தனக்குத் துன்பந்தருஞ்செயல்கள் மற்றவர்க்குந் துன்பஞ் செய்வனவாகும். “இன்னா” வென்னும் பண்புப்பெயர் தனக்குக் காரணமாகிய செயலையுணர்த்துவதால் காரியவாகுபெயர்.

(7) வயவிடத்துள்ள கோட்டான்கள் ஒலிக்கின்ற குளிர்ந்த மலையைச்சேர்ந்த நாட்டையுடையானே. “வரை” யென்னுங்கணுவின்

பெயர் சினையாகுபெயராய் மூங்கிலையுணர்த்த அம்மூங்கில் தானியாகுபெயராக மலையையுணர்த்தியது. ஆதலால் இது இருமடியாகுபெயர்.

(8) ஒருவர்செய்த உபகாரத்தை மறவாதிருக்கக் கருதுவோர் காழிதானியங் கொடுப்பவாக்கு “காழி” யென்னும் முகத்தல் (=மொள்ளுதல்) அளவையின்பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட தாளியத்தை யுணர்த்துவதால் தானியாகுபெயர்.

8 Question.

(a) எதுதேயும், எதுதேயாது? (b) எது இடர்ப்படுக்கும், எது இடர்ப்படுக்காது? (c) எது எது இல்லாதது? (d) எது தோன்றாது? (e) எதுநன்று? (f) எது நீங்கிவிடும்? (g) எவ்வொவர் இலர்? (h) எது அரிது? பாடபுத்தகத்தி லுள்ளனபோலக்கூறுக.

Answer

(a) கற்றேயும் தேயாதுசொல் (பழ-17.)

(b) புன்சொல் இடர்ப்படுக்கும், அதுவன்றி இன்சொல் இடர்ப்படுக்காது (பழ-9.)

(c) நகைகொன்றான செல்லுகையில். (பழ-4) நீர்போயும் ஒன்றிரண்டாம் வாணிகமில். (பழ-10) முதலிலார்க்குதியமில் (பழ-30.) நாய்வால் என்னுந்நின்றுதலில் (பழ-38.)

(d) பேதைக்குரைத்தாலும் தோன்றாதுணர்வு. (பழ-39.)

(e) கற்றலிற் கேட்டலேநன்று. (பழ-32.)

(f) அ. ஞ்செய்ய அல்லவை நீங்கிவிடும். (பழ-29.)

(g) கடினஞயுட் கல்லிடுவாரிலர். (பழ-19.) கொடுத்தேழையாயினாரிலர். (பழ-20.) பசுக்குததிற்குத்துவாரிலர். (பழ-26.)

(h) தெளியாணை தேற்றலரிது (பழ 15)

9 Question.

“திங்களுந்திங்குறுதல் காண்மே” என்பதின் பூர்வகதையென்ன?

Answer

திருவாச முனிவருடைய சாபத்தால் இந்நிரனுடைய செல்வமெல்லாம் திருப்பாற்கடலில் ஒளித்தன. இதையறிந்த இந்நிரனும் தேவர்களும் வேண்டிக்கொள்ளவே திருமால் மந்திரகிரியை மத்தாக நாட்டி, வாசுதியெனும் பாம்பைக் கயிறாகப்பூட்டி, சந்திரனைத் தூண்டிவிட்டு, ஓடதியெனும் பூண்டுகளை நிரைத்து, தேவர்களும் அசுரர்களும் இருபக்கமும் வலிக்கச்செய்து அப்பாற்கடலைக்கடைந்து அமுதமெடுத்தனர். பின்பு அவ்விழைவனே மோகினியவதாரமாக அசுரர்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே மடியும்படிச் செய்வித்து அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பங்கிடுகையில் மடியாதுநின்ற ஒருசரன் தேவர்களைப்போல உருவெடுத்து அவர்களுடன்கலந்து அமுதத்தைவாங்கி உண்ணக்கருதுகையில் சந்திரனும், சூரியனும் திரு

மால்பால் இவன் அசுரனென்றுவெளிப்படுத்தினார்கள். உடனே அவ்
விறைவன் அமுதம்பகிர்ந்த அகப்பையால் அவ்வசுரன்தலையை வாக்
கினார். அத்தலை இராசுவென்னும் பார்பாகவும், உடல் கேதுவென்
னும் பார்பாகவும் உருக்கொண்டு தம்மை மக்காட்டிய குற்றத்திற்கா
கக் கிரகணகாலத்தில் சந்திர சூரியரைவிழுங்கி உமிழ்கின்றன என்
பதாம் (பழ-31.)

10. Question.

அடியில்வரும் பழமொழிப் பாட்டுகளின் கருத்தடங்கிய பாடல்
களை உமது பாடபுத்தகத்திலிருக்கும் குறள்வெண்பாவி் லெடுத்தெ
ழுதுக.

- (1) தவகுற்ற நீக்கலே ராசிப் பிறர்குற்றம்
எவகேனுந் தீர்த்தம் கிடைப்புதல்-எங்கும்
வியனுலகில வெள்ளாடு தன்வளிதீரா
தயல்வளி தீர்த்துவிடல் (பழ-40.)
- (2) நன்கொன் றறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்
கென்று முறுகியே சூழக ஏறிதிறா
சென்றுலாஞ் சோப்ப வதுபோல கீர்போயும்
ஒன்றிரண்டாம் வாணிக மில் (பழ-10.)
- (3) தெற்ற வொருவரைத் தீதுரை கண்டக்கால்
இற்றே யவரைத் தெளியற்க-மற்றவர்
யாவரோ யாயினு நன்கொழுகார் கைக்குமே
தேவரோ தின்னினும்வேம்பு (பழ-34.)
- (4) வினைப்பயனொன்றின்றி வேற்றமை கொண்டு
நினைத்துப் பிறப்பளிப்பச் செய்யாமை வேண்டும்
புனப்பொன னவிராசுணகுகிற் பூங்கொம்ப ரன்னாட்
தனக்கினா வின்னா பிறர்க்கு (பழ-14.)

Answer.

- (1) ஏதிலார் குற்றம்போற் றற்குற்றங் காண்கிறீற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு (குறள்-29.)
- (2) தினைத்துணைகன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வார் பயனறெரி வார் (குறள்-16.)
- (3) மிகுதியான் மிக்கவை செய்ரானாத் தாந்தத்
தகுதியான் வென்றுவிடல் (குறள்-27.)
- (4) மறத்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழஞ் சூழ்த்தவன் கேடு (குறள்-32.)

11. Question.

- (a) “முதலிலார்க் கூதியமில்” முதலெது? னாதியமெது?
- (b) கொல்லிமலை யெங்குள்ளது? யாருடையது?
- (c) தக்குழிநோக்கி அறஞ்செய்ய வேண்டியதென்?
- (d) பூத்துக்காயாமரம் எவை? வினாத்தாலு முடியாதவித்தெது?

(e) தோற்றம் அரிதாயமக்கட்பிறப்பென்றது, சிறப்பென்னை?

(f) முரசுடைச்செல்வ மென்பதென்ன?

Answer.

(a) முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினையாகிய புண்ணியமே முதலாகும். இப்பிறப்பிலே யனுபவிகளும் செல்வமே அதனது ஊதியமாகும்.

(b) மலையாளத்திலுள்ளது. சோழனுடையது.

(c) தகுதியில்லாத தீயோர்க்குப் பொருளைக்கொடுத்தால் அப் பொருளைக்கொண்டு அததீயோர் செய்யுந் தீமைக்காரியங்கள் கொடுத்தோனையுஞ் சார்ந்ததால் தகுந்தவர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும். அதனல்வரும் நல்வினையின்பயன் கொடுத்தோனுக்குமுண்டாம்.

(d) பாதிரிமடம் முதலியனவாம். பதர் முதல்யனவாம்.

(e) மக்களாகப் பிறப்பவர் நல்வினையினால் தேவர்களாகவும், தீவினையினால் நரகளாகவும் இருவகைப்பற்றையும் முற்றுந்துறந்த வழி வீட்டுலகத்தாராகவும், இருப்பராதலால் எல்லாப்பிறப்பிலும் மக்கட்பிறப்பு சிறந்ததாகும். ஆதலால்தோற்றமரிதாய மக்கட்பிறப்பென்று சிறப்புநடப்பட்டது.

(f) பெருஞ்செல்வத்தினர் காலே, நண்பகல், மாலைகளில் தமது மாளிகையில் முரசுகொட்டுவிப்பர். அதற்குக்காரணம் அவருடைய செல்வம். ஆதலால் முரசுடைச்செல்வமென்பது பெருஞ்செல்வ மென்பதைக் குறிக்கவந்த ஓர்வகைக்குறிப்பு.

12. 'Question.

(a) “மக்கட்பிறப்பு” இதில் மக்களென்பதுபோலப் பன்மையாகவேவரும் பெயாச்சொல் நான்கெழுதுக.

(b) “சென்றுலாஞ்சேர்ப்ப” “விராஅம் புனலூர” இவற்றில் உலாம், விராஅம் என்பன என்னசொற்கள்? எப்படியிருக்கவேண்டும்? இப்படியானதற்குச் சூத்திரமென்ன?

(c) “நீர்போயும் ஒன்றிரண்டாம் வாணிகயில்” “என்றும்” “வழக்கலந், துய்ததலும்” இவற்றிலுள்ள உம்மைகளுக்குப்பொருளெழுதுக. உம்மை எத்தனைப்பொருளில்வரும்? சூத்திரஞ்சொல்லுக.

(d) (1) “செய்யாமைவேண்டும்” இதில் இருகிணை மூவிடப் பொதுச்சொல் எது? அதுபோல நான்கெழுதுக.

(2) “பூங்கொம்பரணாய்” இதிற்போலியெது? அதுபோல மூன்றெழுதுச சூத்திரமும் அதிலுள்ள மற்றப்போலிகளுக்குதாரணமும் வகை.

(3) “வாக்நீர்ச்சேர்ப்ப” வாக்நீர் இங்கு என்னசொல்.

(4) “வயமாப்போல்” என்றது எதை? வயத்தின் சிறப்பென்ன?

(5) அலைகடல், “அலைக்கடல்” இவற்றின்புணர்ச்சி பேதமென்ன? பொருளென்ன?

(6) “வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்” இதில் வாய்ச்சொல் எத்தனைப்பொருளால் மயங்கும்.

(7) “பேதைக்குரைத்தாலும்” இதில் பேதையென்பதுபோலச் சொல்லால் அஃறிணையும் பொருளால் உயர்திணையுமான சொல் ஐந்தெழுதுக.

Answer.

(a) மாந்தர், மன்பதை, பலர், சிலர்.

(b) பெயரொச்சம், இவை உலாவும், விராவும் என்றிருக்கவேண்டும். “செய்யும் என்னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலும் - செய்யுளுள் உம் உந்தாகலுமுற்றேல் - உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏதலுமுளவே” என்பது சூத்திரம். (வின-22-சூ.) இதனால் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டது.

(c) முன்னது இறந்ததுதழீஇய எச்சவுட்மை, பின்னது முற்றும்மை. மற்றவைபிரண்டும் எண்ணும்மை. உம்மை எட்டுப்பொருளில்வரும் “எதிர்மறை சிறப்பையம் எச்சமுற்றளவை - தெரிநிலை ஆக்கமோடும்மை எட்டே” என்பது சூத்திரம் - (இடை-6-சூ.)

(d) (1) வேண்டும். வேறு, இல்லை, உண்டு, தகும். என்பன.

(2) கொம்பர். வண்டு=வண்டர். சுரும்பு=சுரும்பர். பொதும்பு=பொதும்பர் என்பன. “மகர இறுதி அஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழா நடப்பன வுளவே” என்பது சூத்திரம். (எழு-67-சூ.) மரம்=மரன். சாம்பல்=சாம்பர். மதின்=மதில். முதலியவாம்.

(3) அன்மொழித்தொகைப் பெயர்ச்சொல். வளைந்தநீரையுடையது=கடல்.

(4) சிங்கத்தை. எல்லாமிருகங்களையும் வெல்லவல்லது. வயம்=வெற்றி.

(5) அலைகடல்=அலைகின்ற கடல். விளைத்தொகை நிலைத்தொடராகும். அலைக்கடல்=அலையையுடைய கடல். உம்-வே. உருபும் பயனுமுடன் தொக்கதொகைநிலைத்தொடராகும்.

(6) வாயாற்சொல்லுஞ்சொல், வாயினின்று உண்டாகுஞ்சொல், வாயினதுசொல் என மூன்றுபொருளால் மயங்கும்.

(7) கோ, வேள், தோன்றல், தையல், பெண்.

13. Question.

பின்வரும் பதங்களுக்குப் பகுபத முடிபுகூறுக. கொள்ளி, பாத்தி, நல்கூர்ந்தவர், துப்புரவு ஆட்டியக்கால், பொல்லார், பிறிது, யாப்பு, நாறாத, நமர், வள்ளன்மை, நோற்பது.

Answer.

கொள்ளி = (தினையம் கொள்ளுவது என்றால்) கொள்-பகுதி, ஈ-சந்தி, இ-வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி. (தீயாற் கொள்ளப்படுவது என்றால்) இ செயப்படுபொருண்மை விசுதி.

பாத்து=(பகு என்பதன் மரூஉவாகிய) பா-பகுதி, த் சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை உ-வினையெச்சவிகுதி.

நல்கூர்ந்தவர்=நல்கூர்-பகுதி, த் - சந்தி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, அ-சாரியை, வ்-சந்தி, அர்-பல்லோர்படர்க்கை விகுதி, சந்தியாகிய தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.

துப்புரவு=து-பகுதி, ப்-சந்தி, பு-புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, உரவு-விகுதிமேல்விகுதி, உகரக்கேடுசந்தி.

ஆட்டியக்கால்=ஆடு-தன்வினைப்பகுதி, பகுதிவிகாரப்பட்ட ஆட்டு-பிறவினைப்பகுதி, இன்-சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, சாரியையீற்றுனகரம் கடைக்குறையீகாரம், அ-சாரியை, யகரக்கரமெய்கள் சந்தி, கால் எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி.

பொல்லார் பொல்லா-பகுதி, ஆர் - பலர்பார்படர்க்கை விகுதி, விகுதி ஆகாரம் முதற்குறை விகாரம். பகுதியீற்று ஆகாரம் கடைக்குறையெனியும் அடையும்.

பிந்தி=பிற-பகுதி, இ-சாரியை, பகுதியீற்று அகரம் கடைக்குறையீகாரம், து-தாறன்படர்க்கை விகுதி.

யாப்பு=யாட்டு, ப சந்தி, பு-புடைபெயர்ச்சிவிகுதி.

மாறாத=மாறு-பகுதி, அ எதிர்மறைவிகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அனைத்துமொருபகுதி த்-எழுத்துப்பேறுகிய விரிததல விகாரம், அ பெப்பொச்சவிகுதி.

நமர்=நாய-பகுதி, அர்-பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி, ஆகாரம் அகரமானது குறுக்கலவிகாரம்.

வள்ளன்மை என்பது, அல் - பகுதிப்பொருள்விகுதி, லகரம் னகரமானது சந்தி, மை-விகுதிமேல் விகுதி.

நோற்பது=நோல-பகுதி, ப் எதிர்கால இடைநிலை, லகரம் நகரமானதுசந்தி, அ-சாரியை, து-புடைபெயர்ச்சி விகுதி.

14 Question.

(1) இருபாடு என்ன? (2) அறமெத்தனை? (3) பிறப்பெத்தனை? (4) செல்வமென்ன? (5) முத்துப்பிறப்பிடமெத்தனை? (6) வினையெத்தனை? (7) உலகமென்ன? (8) காக்குமஐந்தென்ன? (9) மாட்சிமைப்பட உண்டிய மூன்றென்ன?

Answer.

(1) இம்மை, மறுமை.

(2) இல்லறம், அறவறம் என இரண்டு.

(3) தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாவரம் என ஆறு.

(4) கல், செல்வம், பொருட்செல்வம் என இரண்டு.

(5) யானை, குதிரை, பன்றிக்கொம்பு, ஆட்டி, பாக்கு, மர, வாழை, நந்து, சங்கு, நீர்நிலை, கொக்குத்தலை, மெனகன் கழுதை, யெசல்வெல,

கழுநு, மூங்கில். பசுவின்பல், பாம்பு, மேகம், சந்திரன், உடுப்பு, முதலை என இருபதிடத்திற் பிறக்கும்.

(6) உல்வினை, தீவினை என இரண்டு.

(7) முடி, கொண்டை, சுருள், பனிச்சை, குழல் என ஐந்து. முடி - உச்சியில் முடிப்பது. கொண்டை = பக்கத்தில் முடிப்பது. சுருள் = பின்னே செருகுவது. பனிச்சை - பின்னால் பின்னிவிடவது. குழல் = சுருட்டி முடிப்பது.

(8) மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி, எனப்பொறி ஐந்து.

(9) மனம், வாக்கு, காயம், எனக்கரணம் மூன்று.

15 Question. Answer.

கூற்று = யமன
அபிரா = சிறியபொருள்
ஞமபுதல் = பாதுகாத்தல்
துகாதல் = அபயபவித்தல்
அமை = உட்டொளியிலலா
உழந்தல் = வருந்துதல்
பழஞ்செய் = பழை வயல்
தேரற்றம் - பிறப்பு
டனிப்பு = நிகழ்வு
சுணங்கு - தேயல்
நீராழி - நீரையுடைபகடல்

15. Question. Answer.

மாண்டார் = பெரியோர்
குடிநை = கோட்டான்
கழிநை = பிட்சாபாத்திரம்
ஐம்பால் = ஐந்துவகைக்கூந்தல்
விசம்பு = ஆராயம்
ஏமம் = காலல்
கலறுகல் = கோபித்தல்
துப்புரவு = உணவு
அறைகு = சொல்லுவேன்
வெறபு = மலை

நீதிநெறி விளக்கம்.

1. Question.

- (a) நீதிநெறி விளக்க மென்பதற்குப் பொருள் எழுதுக.
- (b) இலக்கணக்குறிப்பு நூலையாய்ச் சொல்லுக.
- (c) (1) இந்நூலாசிரியர் யார்? (2) அவர்செய்த வேறு பிரபந்தங்களெவை
- (d) ஆசிரியர் சரித்திரத்தைப் படித்துவரிக்கு மேற்படாமல் வளாக.

Answer.

- (a) நீதிநெறி நெறியைவிளக்கும் தீயபொல்வதாகிய நூல் என்பது பொருள்.
- (b) நீதி - அஃறிணப் பாவிய்பாற்படர்க்கைப் பண்புப்பெயர்ச் சொல். நெறி - நூதனமுடையே. விளக்கம் - அஃறிணை ஒன்றைப் பாற்படாமைகை சொல்லாகு பெயராகிய காரணப்பெயர்ச்சொல் விளங்குபகுதி. அஃறிணைப்பெயர் விஞ்சி, உடைய கருமரண உவலித்தல் விவரம். உடையகை சூதி. ஸிப்படி மூன்றுசொல் நூலுக்கு சூதியாகி முன்னது மூருப்பயரெட்டுப் பண்புத்தொகை நி

லைத்தொடராகவும், பின்னது இரண்டாம்வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைநிலைத்தொடராகவும் புணர்ந்த நீதிநெறிவிளக்கமென்பது நாலுக்கு இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்ச்சொல்லாயிற்று. எனபது இலக்கணம்.

(i) (1) குமரகுருபர சுவாமிகள்.

(2) திருச்செந்தூர்க் கந்தா கலிவெண்பா, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மீனாட்சியம்மை இரட்டைமணிமாலை, மீனாட்சியம்மை குறம், மதுரைக் கலம்பகம், பண்டார முமமணிக் கோவை, சிதம்பரம் செய்யுட்கோவை, சிதம்பர முமமணிக் கோவை, சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை, சகலகலாவல்லிமாலை, முததுகுமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், காசிகலம்பகம், திருவாரூர் நானமணிமாலை, தனிப் பாடல்கள் முதலியவாம்.

(d) குமரகுருபரசுவாமிகள் பாணம் நாட்டிலே ஸ்ரீவைகுந்தமென்னும் திருப்பதியில் வேளாளா குலத்தில் சைவசமயத்தில் ஊழம் பாகப்பிறந்து திருச்செந்தூரையடைந்து, அடிவிடத்திலுள்ள முருகங்கடவுளால் அம்முகை நீங்கப்பெற்றுப் பின்பு மதுரையில்சென்று சிலநாள்கள்வசித்துத் தரும்புர மடாலயத்தைச் சார்ந்து, அவருள்ள மாசிலாமணி ஞானசம்பந்ததேசிகரை ஞானசிரியராக ஆடைந்து அவரால் மூவகைதீட்சையும் ஆசாரியாபிஷேகமுஞ் செய்யப்பெற்று அங்கிருந்து காசிகுருச்சென்று சிவதரும் பரிபாலமை நடத்தி ஓர் மடாலயமுங்கட்டி நீதிநெறியாகிய இந்நூலையும்பாடிச், சிலநாள்களுந்து அகண்டபரிபூரண சிவத்தில் ஓடுகின்றார்.

2 Question

(a) (1) இந்நூல் எதைக்குறித்தது சொல்லுகின்றது? (2) எத்தனையு செய்யுளுடையது?

(b) (1) இந்நூல் முதலாலா? வழிநூலா? (2) எத்தனைகாலத்துக்கு முற்பட்டது?

(c) இது எவ்வகைப்பாவினாற் செய்யப்பட்டது.

Answer

(a) (1) அறம், பொருள், இன்பம், எனும் இவற்றில்ககணமும, இவற்றின் பாகுபாட்டினில்ககணமுங் கூறுகின்றது. (2) 100-செய்யுட்களையுடையது.

(b) (1) முதலால். (2) ஏறக்குறைய (200) வருஷத்துக்கு முற்பட்டது.

(c) பழமொழியைப்போலப் பெரும்பாலும் கேரிசைவெண்பாவாலும், சிறுபாணமை இன்னிசை வெண்பாவாலும் செய்யப்பட்டது.

3. Question.

அடியில்வரும் விஷயங்களுக்குச் செய்யுளெழுதுக.

(a) பொன்மலர் நாற்றமுடைத்ததுபோலும். இருபபது யாது?

- (b) சலியாத கற்பதருவைப்போல்வார் யார் ?
- (c) கருமமே கண்ணுயினர் யாது செய்வர் ?
- (d) பரமாலிகழப்படான் யார் ?
- (e) அறிவு என்று சொல்லப்படுவது எது ?

Answer.

- (a) எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந்
துய்ததுணா வில்லெனி னில்லாகும் - உய்த்துணர்ந்தும்
சொல்வன்மை யுண்டெனி னெனனா மஃதுண்டேல்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து. (நீதி-2.)
- (b) கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நான்மலரா
இன்மொழியின வாய்மையே தீங்காயா-வண்மைப்
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையாரன்றே
சலியாத கற்ப தரு. (நீதி-10.)
- (c) மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவா தீமையு மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணுயினா. (நீதி-12.)
- (d) வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோன்
நல்குரவே போலு நனிகல்ல - கொன்னே
அருளில னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று
பலரா லிகழப்படான். (நீதி-16)
- (e) வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவளாயும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழ்ந்மின் - வஞ்சித்த
என்குமுள னொருவன காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அவகங்குலைவ தறிவு. (நீதி-19.)

4. Question.

- (a) யாராருக்கு யாரார் தெய்வமாவார் ?
- (b) நாவின் புறநக்கிக் கொல்லுங் கவயமா எதற்குப்மானம் ?
- (c) செங்கட்புலியே றறப்பசித்தும் புல்லைத்தின்னதது எதற்குப்
மானம் ?
- (d) சிற்றுளியாற் கல்லுந்தகரும் கொல்லுலைக் கூடத்தால் தகரா.
இதுபோலெனன ?
- (e) வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கும சிங்கிகுளிர்த்துங்
கொல்லும். அதுபோல் யாது ?

Answer.

- (a) குலமகளுக்குக்கணவனும், புதல்வர்களுக்குத் தந்தைதாயாரு
ம், தவசிகளுக்குக் குருவும், உலகத்தார் யாவருக்கும் அரணும் தெய்வ
மாவார். (நீதி-9.)

(b) தீயசெயலைச் செய்வாருடைய செல்வம் பெருகினாலும் தீய செயலால்வந்த செல்வங்கள் துன்பத்தைத்தரும். என்பதற்கு உபமாணம். (நீதி-18.)

(c) நல்லொழுக்கத்தில் தவறாது நடப்பவர்கள் வறுமைவந்த காலத்திலும் தீய ஒழுக்கத்தைச்செய்ய முயலார் என்பதற்கு. (நீதி-13.)

(d) முற்றும் படித்தறிந்தவர் ஒருவருமில்லையெனக் கருதித் தங்கள் முழுதும் படித்தறிந்தவராகச் செருக்குக்கொள்ளா திருக்கக் கடவா. என்பதாம். (நீதி-4.)

(e) அன்புடையவர் கசப்பானசொல்லைச் சொல்லினாலும் அது இனிமையைத்தரும். அன்பில்லாதவர் ஈதரமாகிய சொல்லால் சொல்லினாலும் அது விஷமேயாம். (நீதி-14.)

5. Question

பின்வரும் நீதிநெறிவிளக்கப் பாட்டுக்குத்தகுந்த செய்யுட்களைக் குறளிலிருந்தும், பழமொழியிலிருந்தும் நீர்படித்தவற்றில ஒவ்வொன்று கூறுக.

இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்றோர்
கனியு மொழியுங் கடுவே - அனல்கொளுந்தும்
வேங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சின்கி குளிர்த்தங் கொலும். (நீதி-14.)

Answer.

இனிய வுளவாத வின்றோத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்க் தற்று. (குறள்-13.)

புன்சொல்லு நன்சொல்லும் பொய்யின் றுணர்கிற்பார்
வன்சொல் வழியராய் வாழ்தலு முண்டாமோ
புன்சொல் லிடர்ப்படுப்ப தலலா லொருவனை
இன்சொல் லிடர்ப்படுப்ப தில. (பழ-9.)

6. Question.

அடியில்வரும் செய்யுட்களில் (1)க்குச் சொல்லிலக்கண முடிபு (2) க்குப் பொருட்புணர்ச்சி இலக்கணமும் எழுதுக.

(1) வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகான் யாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழ்ந்மின் - வஞ்சித்த
என்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங்குலை தறிவு.

(2) பிறராத் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டு
மறவாமே நோற்ப தொன்றுண்டு - பிறப்பிறர்
சீரெல்லாத் தாற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொல்ல.

Answer.

(சொல்லிலக்கணமுடிபு.)

(1) வஞ்சித்து:—செயப்படுபொருள் குன்றாத செய்து என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையெச்சம். அது ஒழுகும் என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டு முடிந்தது.

ஒழுகும்:—செயப்படுபொருள் குன்றிய செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுக் காரியப்பொருட்டாகிய நிகழ்காலப்பெயரெச்சம். அது காணப்பொருட்டாகிய மதியிலிகள் என்னும் வினைமுதற்பெயரைக் கொண்டு முடிந்தது.

மதியிலிகள்:—பண்படியாகப்பிறந்த உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல். அது விளித்தற் பொருளதாகிய எட்டாம் வேற்றுமை உருபேற்று மகிழ்ந்மன் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது.

யாவனையும்:—வினாவடியாகப்பிறந்த உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல். அது அழித்தற்பொருளதாகிய இரண்டாம் வேற்றுமை உருபேற்று வஞ்சித்தோம் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.

உம்:—முற்றுப்பொருளைத் தருவதாகிய ஓரிடைச்சொல். அது யாவர் எனனும் பெயர்ச்சொல்லையடுத்துவந்தது.

வஞ்சித்தோம்:—செயப்படுபொருள் குன்றாத உயர்திணைத் தன்மைப்பன்மை உடன்பாட்டு இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று. நாம் என்னும் தோன்றா எழுவாயைக்கொண்டு முடிந்தது.

என்று:—வினாப்பொருளில் வந்ததோரிடைச்சொல். இது வஞ்சித்தோம் எனனும் வினையையடுத்துவந்தது. ஆதலால் இது இடைச்சொலடியாகப்பிறந்த வினையெச்சமன்று.

மகிழ்ந்மன்:—செயப்படுபொருள் குன்றாத உயர்திணை எதிர்மறை ஏவற்பன்மை வினைமுற்று. இது மதியிலிகள் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

வஞ்சித்த:—செயப்படுபொருள் குன்றாத அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை உடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினையாலணையும்பெயர். இது அடைதற்பொருளதாகிய இரண்டாம்வேற்றுமை உருபேற்று காணும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.

எங்கு:—வினாவடியாகப்பிறந்த அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை இடப்பெயர்ச்சொல். இது இடப்பொருண்மைத்தாகிய ஏழாம் வேற்றுமை உருபேற்று உளன் என்னுங் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

உம்:—முற்றுப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல். இது எங்கு என்னும் பெயர்ச்சொல்லையடுத்துவந்தது.

உளன்:—பண்படியாகப்பிறந்த உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்ச்சொல். இது ஒருவன் என்னும்

பண்படியாகப்பிறந்த பொருட்பெயரோடு இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகைநிலையாகிக் கருத்தாப்பொருட்டாகிய எழுவாயுருபேற்றுக் காணும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.

காணும்:—செயப்படுபொருள் குன்றாத உயர்நிலை யாண்பாற்படர்க்கை உடன்பாட்டு எதிரகாலச்செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினையுற்று. அது ஒருவன் என்னும் கருத்தாவைக்கொண்டு முடிந்தது.

கொல்:—அசை நிலைப்பொருட்டாகிய ஓரிடைச்சொல். இது காணும் என்னும் வினையையடுத்துவந்தது.

என்று:—வினைப்பொருளில்வந்ததோ ரிடைச்சொல். இது அஞ்சியென்னும் வினையெச்சத்தை யடுத்துவந்தது.

அஞ்சி:—செயப்படுபொருள் குன்றாத உடன்பாட்டு இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினையெச்சம். இது குலைவது என்னும் தொழிற்பெயரின் பகுதியைக்கொண்டு முடிந்தது.

அங்கம்:—அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல். இது வினையுறம்பொருளதாகிய முதல் வேற்றுமையுருபேற்றுக்குலைவது என்னுந் தொழிற்பெயரின் பகுதியைக்கொண்டு முடிந்தது.

குலைவது:—அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைத் தொழிற்பெயர்ச்சொல். இது வினையுறம்பொருளதாகிய எழுவாயுருபேற்று அறிவு என்னுந் தொழிற்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

அறிவு:—அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைத் தொழிற்பெயர்ச்சொல். இது பெயர்ப்பயனிலையாகக் குலைவது என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது.

(பொருட்புணர்ச்சி இலக்கணம்.)

2. பிறரால்+பெருமை=வேற்றுமைப்புணர்ச்சி மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

பெருமை+சுட்டு=அல்வழிப்புணர்ச்சி. பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

சுட்டு+வேண்டுவான்=வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

வேண்டுவான்+யாண்டும்=அல்வழிப்புணர்ச்சி. எழுவாய்த் தொகைநிலைத்தொடர்.

யாண்டு+உம் - அல்வழிப்புணர்ச்சி. இடைச்சொற்றொகை நிலைத்தொடர்.

யாண்டு+மறவாமே=வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்.

மறவாமே+நோற்பது=அல்வழிப்புணர்ச்சி. வினையெச்சத் தொகைநிலைத்தொடர்.

நோற்பது + ஒன்று = அல்வழிப்புணர்ச்சி. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

ஒன்று + உண்டு = அல்வழிப்புணர்ச்சி. எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடர்.

உண்டு + பிறர் = அல்வழிப்புணர்ச்சி. வினைமுற்றுத் தொகாநிலைத் தொடர்.

பிறர் + பிறர் = அல்வழிப்புணர்ச்சி. அடுக்குத் தொகாநிலைத்தொடர்.

பிறர் + சீர் = வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்.

சீர் + எல்லாம் = அல்வழிப்புணர்ச்சி. பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

எல்லாம் + தூற்றி = வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

தூற்றி + சிறுமை = அல்வழிப்புணர்ச்சி. வினையெச்சத் தொகாநிலைத்தொடர்.

சிறுமை + புறம் = வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

புறம் + காத்து = வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர்.

காத்து + யார் = அல்வழிப்புணர்ச்சி. வினையெச்சத் தொகாநிலைத் தொடர்.

யார் + யார்க்கும் = அல்வழிப்புணர்ச்சி. அடுக்குத் தொகாநிலைத் தொடர்.

யார்க்கு + உம் = அல்வழிப்புணர்ச்சி. இடைச்சொற் றொகாநிலைத் தொடர்.

யார்க்கும் + தாழ்ச்சி. வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர்.

தரீழ்ச்சி + சொல்லு = வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

7. Question.

அடியில்வருஞ் சொற்றொடர்களுக்கு அருத்தம் எழுதுக.

(1) உய்த்துணர்வில்லெனி னில்லாகும் உய்த்துணர்ந்தும் சொல்வன்மை.

(2) கற்றாநோக்கிக் கருத்தழிக் கற்றதெல்லாம் எற்றே.

(3) மெய்யுணர்ந்தார் பொய்மேற் புலம்போக்கார்மெய்யுணர்ச்சி

(4) மற்றையோன் நல்குவேபோலு னனிநல்ல.

(5) உறுதிப்பயப்ப கடைபோகாவேனு மிறுவனாகாறுமுயல்ப.

(6) புலியேறறப்பசித்துந் தின்னுவாம் பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்.

Answer.

(1) ஆராய்ந்து அறிதல் இல்லையானால் (அக்கல்விகள்) இல்லை யாம். அவ்வாறு ஆராய்ந்து அறிந்தும் (பிறருக்கு ஏற்கச்சொல்லும்) சொல்லினது வன்மை.

(2) படித்தறிந்தவர்களைப்பார்த்து நாம் கற்றது முழுவதும் எத் தன்மையதாகுமெனக் கருதி மனம் வருந்துக.

(3) (பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் உண்மை யறிவால் அறிந்தவர்கள் நிலையில்லாதனவாகிய விஷய இன்பங்களில் ஐம்புலன்களையும் செலுத்தாமல் மெய்மையாகிய முதற்பொருளைப் பாவித்தல்.

(4) ஈகைக்குணமுடையானுடைய தரித்திரமே மிகுதியும் நல்ல னவாகும்.

(5) அடைதற்குரிய நன்மையைத்தரத்தக்க முயற்சிகள் முடியா வாயினும் முடியும் எல்லைவரையும் (அறிவுடையார்) முயற்சிசெய்வர்.

(6) ஆண்புலிகள் மிகப்பசியடைந்தும் ஈரமான இடமுடைய புன த்திலுள்ள பயிர்களை உண்ணுவாம்.

8. Question.

(a) எத்துணையவாயினும், உற்றுழியும், யாண்டும், இவை என்ன உம்மைகள்.

(b) கலனே கலனல்லால். இதில் கலன் என்பது எதற்குப்போலி அனைதச்சார்ந்த மற்றப்போலிகளையும் சூத்திரமும் எழுதுக.

(c) ஒருவன் “யாம் கற்றனமென்று” சொல்லுதல் வருவமைதி யா? வழாநிலைபா? ஏன்?

(d) “பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து” இதனீற்றில் என்னசொல் குறைந்துவந்தது? அதற்கு இலக்கணமென்ன? சூத்திரமென்ன?

(e) அகமகிழ்க, கருத்தழிக, தந்தை, கற்றதெல்லாம். இவை என் ன வருவமைதி?

(f) நோற்பதொன்று, அனைத்தெவையும், இவை என்னதொடர்?

(g) தெய்வமுளது, இதில் தெய்வமென்னதினை. அதுபோல நா ன்கு எழுதுக?

(h) இன்புதல்வர்க்கன்றே, எற்று, இவர்க்குநாம், வியவா மையன் றே, இவற்றில் அன்றே-எற்று-வியவாமை என்பன என்ன சொற் கள்?

(i) பைம்பொற்பூண், சிறுவாழ்நாள் உயிர் என்பனவற்றை “பை ம்பூண்” “சிறுயிர்” என்றதற்கு இலக்கணமென்ன? சூத்திரமென் ன?

(j) (1) சீனவினை முதல்வினையோடு முடிவதற்கும், (2) இலக் கணப்போலிக்கும் ஒவ்வோருதாரணமும் சூத்திரமும் எழுதிக.

(k) பொன்மலர், தம்முன்னர். இலை எத்தனைப்பொருளால் மயங்கும் சூத்திரமென்ன?

Answer.

(a) முன்னது உயர்வு சிறப்பு. பின்னது இறந்தது தழீஇயது. மற்றது முற்று.

(b) கலம் என்பதற்குப்போலி. சுரும்பு = சுரும்பர். பந்தல்—பந்தர். பதிலம்=மகிள். முதலியவுமாம். “மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரில் நகரமோடுபழா நடப்பனவுளவே” (எழு-67-கு.)

(c) வழாநிலையேயாம். ஒருவன் தனக்குள்ளே தன்னைப்பற்றிக் கருதும்போதும், டேசும்போதும் தன்னைத் தனித்தன்மைபபனமையாகவைத்துக் கருதுவதும் பேசுவதும் இயல்பாதலால் வழாநிலையேயாம்.

(d) “போலும்” என்றுஞ்சொல் குறைந்துவந்தது. அப்படிக்குறைதலைச் சொல்லெச்சம் என்னல்வேண்டும். “பெயர்வினை உமமைசொல் பிரிப்பென ஒழியிசை, எதிர்மறை இசையெனுஞ் சொல்லொழிபொன்பதும், குறிப்புந்தத்தம் எச்சங்கொள்ளும்” (பொது-கு-9.)

(e) முன்னிரண்டுத் திணைவழுவமைதி. பின்னிரண்டும் பால்வழுவமைதி.

(f) இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

(g) சொல்லால் அஃறிணையும், பொருளால் உயர்திணையும் ஆதலால் இருத்தினைக்கும்பொதுவாம். பள்ளை-தாய்-தந்தை - கடவுள் முதலிய.

(h) அன்றே:—தேற்றப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

எற்று:—இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

வியவாமை:—எதிர்மறைத் தொழிற்பெயுச்சொல்.

(i) ஓர்வகைக்குறிப்பாகிய மரபு வழுவமைதி. “ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந்தகுதி, ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக்குறிப்பே, முதல்தொகை குறிப்போ டினையிறவும், குறிப்பிற றருமொழி அலவண வெளிப்படை” (பெய-கு-12.)

(j) (1) தலைவணங்கித் தாழப்பெறிள். (2) புறங்கடை.

(k) பொன்னாற் செய்யப்பட்டமலர், பொன்னாகியமலர் எனவும், தமது முன்னர், தமக்கு முன்னர் எனவும், இருபொருளால் மயங்கும். “தொக்குழிமயங்குந் இரண்டுமுதல் ஏழ், எல்லைப் பொருளில் டியங்குமென்ப” (க-பொது-கு-22.)

8. Question.

அடியில்வரும் அரும்பதங்களுக்குப் பொருளெழுதுக.

Question. Answer

நூறுகு = மிகுதி
உய்த்தல் = ஆராய்தல்
முழுமணி = பெரிய இரத்தினம்
கனங்குழை = கனத்தகாதணி
வியப்பு = மதிப்பு
பெருஞ்சுட்டு = மிக்கமதிப்பு
புறங்காததல் = பாதுகாததல்
அடிகள் = குருக்கள்

Question. Answer.

இலைமுகம் = வெற்றிலைதனி
கண்ணறையன் = தாசுநீணியமில்
இறுவரை = சாகுந்தனை [லான்
கண்டுஞ்சார் = நித்திரியார்
கறுப்பு = கோபம்
கவபமா = காட்டுப்பசு
நல்கூர்தார் = வறுமையுடையாரா
வள்ளன்மை = ஈகைத்தன்மை.

கம்ப ராமாயணம்.

Question.

- கம்பராமாயண மென்பதற்குப் பொருளென்ன?
- இலக்கணக் குறிப்பென்னை?
- இராமாயணத்தைச் செய்வித்தவர் யார்?
- எக்காலத்தில் பாடப்பட்டது? எவ்விடத்தில் அரங்கேற்றப் பட்டது?
- எந்தயுகத்தில் இராமாயணயுத்தம் நடந்தது?
- சமூஸ்கிருதத்தி லிதைக் கவியாகச் செய்தவர் யார்?
- நாரதர் வான்மீகமுனிவர்க்கு உபதேசித்ததெப்படி?
- இது முதலூலா? வழிநூலா?

Answer.

(a) கம்பரால் செய்யப்பட்ட இராமனது சரித்திரத்தைத் தெரிவிக்கும் நூல் என்பது பொருள்.

(b) கம்பர்+ராம+அயனம் என மூன்றுசொல் இரண்டு சந்தி பெற்று முன்னது தமிழ்மொழி இலக்கணப்படி மூன்றாம்வேற்றுமை உருபும்பயனு முடன்தொக்கதொகை நிலைத்தொடராகவும், பின்னது வடமொழி இலக்கணப்படி தீர்க்கசந்தியாகவும் புணர்ந்தன. கம்பர் தமிழ்மொழி. மற்றவிரண்டும் வடமொழி. ராம+அயனம் என்பதில் ராம என்னும் பெயர் இராமசரித்திரத்தை யுணர்த்துவதால் முதலாகுபெயர் ராமாயணமென்பது தன்னையுணர்த்துதற்குக் கருவியாயுள்ள நூலைத் தெரிவிப்பதால் காரியவாகுபெயர், கம்பர் என்னும் படாக்கைபெயர் பிறிதினியைப் நீக்கியவிசேடணம், என்பது இலக்கணம்.

(c) முதலூலாற் பெயர்பெற்ற வழிநூல்,

(d) வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையப்பமுதலியாரும், சோழமகாராசனும்.

(e) (1000) வருஷத்துக்கு முற்பட்டது. சேங்கத்தில் பங்குனி அஸ்த நட்சேத்திரத்தில் அரங்கேற்றியது.

(f) திரோதாயுகத்தில் நடந்தது.

(g) ஆதியில் வால்மீகிமுனிவராலும், அதன்பின் பற்பலமுனிவராலும் கவிஞராலும், செய்யப்பட்டன.

(h) ஆதியில் திருப்பாற்கடலிலுள்ள நாராயணமூர்த்தி தாம் இராமனாகவும் ஆதிசேடன் சங்கு சக்கரங்கள் தமது தம்பியராகவும் தேவர்கள் வானரங்களாகவும் அவதரித்து இராவணனைச் சங்கரிப்போம் எனத் தேவர்கள் பயத்தையொழித்து இந்த இரகசியம் வெளிப்படக்கூடாடுமெனவும் உத்தரவளித்தனா. இதை யுணர்ந்த நாரத மாமுனிவர் பிறருக்குரைக்காவிடில் தமக்குள்ள குறைய நினையு புற்றிடமகொண்டிருந்த வால்மீகருக்கு உபதேசிக்க அவர் சமுந்நிருத்தத்தில், இராமாயணத்தைப் பாடியருளினார். பிறகு அதைத் தமிழில் கம்பா கவியாகச் செய்தனர்.

2. Question

- இந்தூல் எத்தனை உறுப்புகளடங்கிய பிண்டம்.
- இந்தூல் முழுமையும் கம்பரால் பாடப்பட்டதா?
- இது தவிர வேறு இராமாயணமூர் தமிழில் உண்டா?
- கம்பருடைய காலத்திருந்த வித்துவான்கள் யார்?
- கம்பராற் செய்யப்பட்ட வேறு பிரபந்தங்கள் எவை?
- கம்பருடைய சமயமென்ன? மரபென்ன?
- இந்தூல் எத்தனை சேர்த்து எண்ணப்பட்டது?
- எவ்வகைப் பாவினாற்செய்யப்பட்டது? உதாரணமென்ன?
- கம்பருடைய சரித்திரத்தை 20-வரிக்குமேற்படாமலெழுதுக

Answer.

(a) காண்டம், படலம், செய்யுளென மூன்றுறுப்படங்கிய பிண்டம்.

(b) அன்று. பாலகாண்டம், அயோத்தியாகாண்டம், ஆரணியகாண்டம், விக்கிந்தாகாண்டம், சுந்தரகாண்டம், உயுத்தகாண்டம் என ஆறுகாண்டங்கள், கம்பராலும் ஏழாவதுகாண்டமாகிய உத்தரகாண்டம் ஒட்டக்கூததப்புலவராலும் பாடப்பட்டன.

(c) சங்கத்து இராமாயணம் ஒன்றிருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வழங்கிவருவது கம்பராமாயணமே.

(d) ஒட்டக்கூததப்புலவர், புகழேந்திப்புலவர், ஔவையார் முதலானோர்

(e) சடகோபரந்தாதி, சரஸ்வதியந்தாதி, ஏரோமுபது, சிலயெழுபது, தனிப்புடல்கள் முதலியன.

(f) வைணவசமயம், அரசுகுலமெனச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

(g) இதிகாசங்களோடு சேர்த்து எண்ணப்பட்டது.

(h) நான்குசீராகிய கலிவிருத்தங்கனிநாலும், ஐந்துசீராகிய கலிநிலைத் துறையினாலும், அறுசீர எழுசீரமுதலிய ஆசிரியவிருத்தத்தினாலும் செய்யப்பட்டது.

(உதாரணச் செய்யுள்.)

(நான்குசீராகிய கலிவிருத்தம்.)

பெருந்த டங்கட் பிறைதுத லார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கலவியும் பூதலால்
வருந்தி வந்தவர் கீதலும் வைகலும்
விருது மனறி வினைவன யாவவயே. [கட-3.]

(ஐந்துசீராகிய கலிநிலைத் துறை.)

ஆதிம மதியும் மருளும் மறனும் மமைவும்
ஏதின் மிடல்வீ ரமுபீ கையுமெண்ணில் யாவும்
நீதின் நிலையும் மிவைநே மியினோக்கு நின்ற
பாடும் முழுதும் மிவமனே டணிகேடப மனனே [கம்-10]

(எழுசீராகிய ஆசிரியவிருத்தம்.)

புண்ணியம் புரிதோர் புகுவது துறக்க
மென்னுமீ தருமறைப பொருளே
மன ணிடை யாவ ரிராகவ னனறி
மாதவ மறததொடும் வளர்ததார
எண்ணருங் குணத்தி னவனினி திருந்திவ்
வேழல் காளிட மென்றால்
ஒண்ணுமோவதனின் வேறெருபோக
முறைவிட முண்டென வுரைத்தல். [கம்-8.]

(i) கம்பர் சரித்திரம்.—கம்பர் ஏறக்குறைய 1000 வருஷத்திற்கு முற்பட்டு திருவழர்நூற்பிறந்து எளிதையினால் வெண்ணெய் நல்லாச்சுடையபடி முதலியாரா வீட்டில் வளர்ந்து மாடுமேய்த்தற் றொழில் செய்துவந்தனர். ஒருநாள் வயிரபுரமென்னும் ஊரில் கம்புந் தினையும் விதைத்த வயிலக்காததிற்குந்து புகினைந்து நாழிகை மேல் நித்திரைவந்து அருகேயிருந்த காளிகோயிலிலுறவகினா, பின்பு தின்புணந்தைக் குதிராமேய்வதாகக் கனககண்டெழுந்து பார்க்கவே அவ்வளமே நடந்தது. அது கண்டு குதிரையை அதட்டியும் போகாமையால் மீளவும் அக்கோயிலெதிராசென்று அழுதனர். காளி உள்ளமிரங்கிப்பீஜாட்சரத்தை நாவிலே எழுதி பிரசாதிக்கவே சரஸ்வதிவரமுண்டாகி ஒருகலிபாடி குதிரையைக் கொன்றும் மீளவும் அகநுகிறா அய்யர் அதிகாரியாகிய காலிங்கராயனுடையதாதலால் யாவருங் கேட்டிக்கொண்டபடி அக்கலியின கடைசியடியை யாற்றி உயிர்பித்தனர். இதைப்பற்றித் சூடையபடிமுதலியாரும் துவ்

கன்னென்னும் சோழராசனும் அவன்மகனாகிய குலோத்துங்க சோழனும் விசேஷமாகச் சன்மானித்துவந்தனர். அதன்பின்னர் முதலியாரும் அரசனும் கேட்டுக்கொள்ளனே இராமாயணத்தைப்பாடித் தில்லைமூவாயிரவர் முகலியோர்கையொப்பமும்பெற்றுச் சீரங்கத்தில் சீரங்கநாதர் சந்ததியில் அரசுகேற்றிவாழ்ந்திருந்தனர் என்பதாம்.

3. Question.

உமது பாடம்வரையும் அடங்கிய இராமாயணக்கதையை சந்திரமுக எழுதுக.

Answer.

சரயு என்னும் தெய்வநதிப்பாய்ச்சலுள்ள கோசலம் என்னும் நாட்டில் அயோத்தியாபுரியொள்ளும் ஒரு பட்டணமுண்டு. அப்பட்டணத்துக்கரசனாகிய தசரதமகாராசன் அனுபதினாயிரம் வருடம்வரையில் புத்திரப்பேறில்லாமல் பணம்வருந்தித் தவது குலகுருவாகிய வசிஷ்டரை யிரந்துகேட்டுக்கொண்டான். அம்முனிவர் இனி இராமர் அவதரித்து இராவணசங்காரம் பண்ணப்போகிறதை மனத்திலுள்ளி அரகனைவோக்கி:—ஐயா தசரதமன்னவனே! காசிபமுன்வருங்குப் பேரனும், விபரண்டக முனிவருக்குக் குமாரனாகிய கலைக் கோட்டிமாறமுனிவரன்பவ ரொருவருள். அம்முனிவரை உத்தரணபாதுஷ்டைய குமாரனாகிய உதோமபதனென்னும் அரசன் பன்னிரண்டுவருடம் தன்னாட்டில் மழையில்லாமையால் பெரியோர் கொற்றபடி இருப்பெனக்கூறி அனுப்பி வாந்தனையாகத் தன்னாட்டுக்கு அழைப்பித்தவன். அம்முனிவர் வந்தப்பாடு மழையும்விடாமற பெய்யப் படைசிபாய்த் தனது குமாரத்தியாகிய சாந்தை என்வரிசை அவருக்குப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து தன்னாட்டிலிருத்தி உபநித்தவருகின்றான். ஆகலால் அந்த மகாரிஷியை ரீபோயழைத்துவந்து புத்திரகாமேஷ்டமயென்னும் யாகத்தொர்ச்செய்தால் புத்திரப்பேறு உண்டாகுமென்று சொல்லினர். அதுகட்டி வேந்தன் அர்வாமறே அழைத்துவந்து யாகத்தை நிறைவேற்றவே அர்வாகத்திலுள்ளதால் ஒருபூதம்வெளிப்பட்டு, பொற்றட்டில் பிண்டசாதத்தைக்கொண்டு வைத்து மீளவும் வந்தவழியே புதுர்துமறந்தது. மகாராசன் அதை மூன்றுபிடியாகப்பிடித்துத் தனது பிரதானமையியரவிய உவரில் முறைப்படி கௌசலைக்கும், கைகேயிக்கும், சுமித்திரைக்கும் ஒவ்வொரு பிடிசாதத்தைக்கொடுத்து, சேஷமழியிருத்ததையும் கயித்திரைக்கே யளித்தான். அதனால் அவர்கள் சருக்கொண்டி லொசலை இராமபிரானையும், கைகேயி பரதாஷ்வரானையும், சுமித்திரை பிண்டசுமணப்பெருமாளையும், சத்துருக்களையும் பெற்றவருத்தான். பின்பு இக்ராலவரும் நான்குவேதம்போல வளர்த்துவருகையில் விசுவாமித்திர முனிவர்வந்து தமதுயாகத்திக்கு விடைபெறுவதையும் அரசர்க்கையொழிக்கும்படி. இராமபிரானே யுலுப்பிவைக்கத் தசரதமகாராசனைக்கேட்டனர். அவ்வரசன் பிரபுரவருத்தினும் விசிட்டமுனிவருனிடயவ்வல்லால் பண்டிதநயனுப்பவே வக்வாமித்திரரோடு ஐராமரும், இனையபெருவாளுந் பித்திராடர்ந்துசென்று கோசல நாட்டையும் சரயு நதியையுட்கட்டு அப்பாணி அங்கத்தெததைக்கண்டு அனறையினம் அய்கிருந்து மறுநாள் ஒருபாலையுத்

தையடைந்து, அங்கு முனிவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பலை, அபலை என்னும் இரண்டு திருமந்திரங்களுமேற்பெற்றப், பின்பு தாடகையினுடைய வரலாற்றையும் முனிவரால் கேள்விப்பட்டுத் தாடகையையும் வதைப்பிந்து, பின்னும் விசுவாமித்திரர்கொடுத்த தெய்வாஸ்திரங்களுமே பெற்றனர். அதனமேல் கோமதி, கௌசிகை என்கின்ற நதிகளின் வரலாற்றையுங் கேட்டுணர்ந்து சிலதூரம் நடந்து அங்கொரு சோலையைக்கண்டு அச்சோலையினு லறியவேண்டிய மாபலியின் கதையுந்தெரிந்து அச்சோலையின்மேலே விசுவாமித்திரர் யாகஞ்செய்ய இருவரும் அந்தயாகத்தைக் காத்திருந்தனர். அப்போது இராசுதர்க்குள் பற்பல மாய்கையைச் செய்துகொண்டிருக்கத் தாடகையின் புத்திரர்களாகிய சுபாகு, மாரீசன் என்னும் இருவர் வந்தெகிர்த்தாகள எதிர்க்கவே இராமபிரானவிட்ட ஒருபாணமானது ஒருவனை யப் புரத்திலும், மாரீசனைக் கடலிலும் சோதத்து. முனிவரும் யாகத்தை முற்றிவிடத்தனா. அப்பால் சிலதூரம் நடந்து சோணமாதிரியையுங்கண்டபின்பு ஒரு சோலையைக்கண்டு இராமபிரான அச்சோலையின் வரலாற்றைவினாவ முனிவர் துருவாசமுனி ஒருடையகதையும் திதியெனப்பவருடைய கதையுஞ் சொல்லக்கேட்டுணர்ந்து, சுப்பிரமணியா பிறந்த ஸ்தலமுங்கண்டு கவகை நதியின் வரலாற்றையுந்தெரிந்து விசாலேதேசத் தாசனுடைய உபசாரமும் பெற்றுக கலையிருந்த அக்ஷிதைக்குச் சீராமபிரான பெண்ணுருவளிக்கக் கடைசியாய் மூவரும் மிதிவாபுரியையசாராதார்கள். அகரு மிதிவிலக்கரசனுடைய ஜனகன் தன்னு யாகத்தைதழுமுடித்து சடையில் வந்தபிறகு விசுவாமித்திரரானோக்கி இவர்கள் யார இவர்கள்வரலாற்றைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கவே, முனிவர் இவர்களுடைய குலமுறையும் நடந்த வர்த்தமானங்களையுஞ் சொல்லியருளினார் எனபதாம்.

4 Question.

அடியில்வருஞ் சொற்றொடர்களிடங்கிய பூவ

கதைகளைச் சுருக்கி எழுதுக.

(a) “குலமணித்தோட்சம்பரனைக் குலத்தோடுத் தொலைத்து” என்றதெபபடி?

(b) விசுவாமித்திரரை “அருந்தவத்தோள்” என்றதேன்?

(c) “கைவண்ண மங்குக்கண்டேன்” என்றதெபபடி?

(d) “கால்வண்ண மிங்குக்கண்டேன்” என்றதெபபடி?

(e) காமஞ்சகிரமத்தை “அங்கநிலம்” என்றதேன்?

(f) சிவபிரானை “கங்கைபுடைபூற்றுஞ் சடையான்” என்ற தெபபடி?

(g) சிதை எப்படிப்பிறந்து இராமபிரானை மணந்தான்?

(h) சிவபிரானை “உமைக் கொருபாகத்தொருவனும்” என்ற தெபபடி?

(i) “கலையாழிக் சகிரத்திங்கள்” திங்களுக்குக் கலையிதழ் உடைய வளவதும் எப்படி?

Answer.

(a) சம்பரன்கதை:—பூர்வத்தில் சம்பராசரனென்னும் அசுர னொருவனிருந்தான் அவன் பல அசுரர்களைத் தன்னுடன்படுத்தித் தேவர்கரமாகிய அமராபதியிற்புகுந்து தேவர்களையும் தேவேந்திர னையும் உபத்திரவம்புரிந்து இந்திரனுடைய அரசாக்கியைத் தான் மேற்கொண்டு தேவர்கள் யாவனாயும் பறக்கடித்தான். அதுபொறு த இந்திரன் அயோத்திமா நகரத்தில்வந்து தசரதனிடத்தில் முறை யிட்டனன். தசரதனும் அவற்குப் பிரதானமனைவியர் மூவரில் இர ண்டாவதாகிய கைகேயியைத் தேர்ந்ததும் சாரதியாக அமைத் துச்சென்று அவ்வசுரனோடு யுத்தம்புரிந்தனன். அசுரர்கள் மாயை யில் வல்லவர்களாதலால் பற்பல மாயையும்பண்ணித் தசரதன் எவ் விதத்திலும் வெற்றிபடையாத வகையைச் செய்நார்கள். பின்பு சா ரதியாகிய கைகேயி தனக்குமுன்னமே தவளாங்கனென்னு முனி வன் கற்பித்திருந்த மாயையை நீக்கவல்ல மந்திரத்தை உச்சரித்த னன். அம்மந்திரபலத்தால் அம்மாயையெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலத் தொலையவே அதுசமயத்தில் தசரதமகாராசன் சம்பர னையும் அவனைச்சார்ந்த அசுரர்களுடும் வெற்றிகொண்டு அமராவதி யைத் தனதுவசப்படுத்தி மீளவும் அந்நகரத்தைத் தன்னிடம் அடை க்கலம்புகுந்த இந்திரனுக்குக் கொடுத்தனன். அதன்மேல் கைகேயி யைமகிழ்ந்து உனக்குவேண்டிய வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளென் ன, அவனும் இரண்டுவரம் எனக்குத் தரவேண்டும் அவை எனக்கு வேண்டுமபோது பிரசாதிக்க வேண்டுமெனப் பெற்றுக்கொண்ட னன் என்பதாம். பிந்தி இவ்விரண்டுவரங்களில் ஒன்றினால் பரதன் அரசாக்கியெய்யவும் இராமபிரான் பதினாலுருடும் கானகஞ்செல்ல வும் கேட்டுக்கொண்டான். (இரா-13.)

(b) விசுவாமித்திரமுனிவர் தாம் அரசனாயிருந்து கௌசிக மகா ராசனெனப் பெயர்பூண்டு அயோத்தியாநகரத்தை யாண்டுவந்த கா லத்தில் ஒருநாள் சேனாசமுத்திரத்தோடு புறப்பட்டுக் காட்டிற்கென் று வேட்டையாடிக் களைதது வசிட்ட மகாமுனிவருடைய ஆச்சிர மத்திற் போய்ச்சேர்ந்தார். இதைக்கண்ட வசிட்ட முனிவர் நமது அரசனும் சேனையும் இளைப்புற்றார்களென உணர்ந்து காமதேனுவை (பசு) அழைத்து அவர்களை உபசரிக்கக் கட்டளையிட்டார். அப்பசு வும் அப்படியேவியற்ற அரசனும், சேனையும் நல்லுணவுகளையுண்டு களைவீங்கினர். பின் மன்னவன் அப்பசுவைத் தமக்குத் தரும்படி முனிவராவேண்ட முனிவர் அப்பசு ஒருப்படுமாயின் அழைத்துப் போகலாமென்ன, அரசன் தமது சேனைகளோடு அப்பசுவைப் பிடித் துக்கட்ட முயலுகையில் அது சேனையையெல்லாம் படுகுரணப்ப டித்தி முனிவர்பால் அடைக்கலம்புகுந்தது. அதுகண்ட வேந்தன் சினந்து எல்லாம் முனிவருடைய மந்திரபலத்தா லாகின்றனவென் று துணிந்து, முனிவரைக்கொல்லும்படி போர்தொடங்கி அனைக ளுடையவர்களைப் பிரயோகிக்க முனிவர் தமது யோகதண்டைத் தனா யிலுள்ளி அப்பாணங்களையெல்லாம் விழுங்கச்செய்தமையால் அரசன் தம்மால் முடியாமையைக்கருதி தபோபலத்திற்கு மிஞ்சிய பல மில்லையெனத்தேர்ந்து செங்கோலு, முடியுந்துந்து தபஞ்செய்ய

வனத்திற்குச்சென்று ஒருவராலுஞ் செய்யக்கூடாத கடினதவறைய நாலுதிகளுளிலுமிருந்து செய்து வசிட்டராலேயே பிரமரிஷியை பைபேருமபெற்றனர் ஆதலால் “அருந்தவத்தோன்” என்னப்பட்டது.

(c) கைவண்ணங்கண்ட தாடகைகளை:—ஆரியில் கந்தரூவர் குலத்திற் சர்ச்சரவாசனுக்குட்பிறந்த கதேஜுவெரபா ஞ் நவபூதன். அவன் புத்திரப்பேரில்லாமல் பிராயாவைநோக்கித் தவருசெய்ய பிரமர பிரசநமாகி உனக்குப் புத்திரானிலையாயினும் புயிரமதபாணையையொத்த பலமுடைய சொந்ததியறாள்ள ஒரு புத்திரி பிரபபா னென அறுக்கிரகித்துப் போயினா. அதனமேல ஒரு புத்ரியைப் பெற்று அவளுக்குத் தாடகையென நாட்டிட்டுத் தடுத்து குலத்திலுள்ள சுந்தனைப்பவனுக்கு மணஞ்செய்தித்தான். அச்சித்தான் மாசுசன், சுபாகுள்ளும் இரு குமாராகட்டெய்து மனைவியைப் பாரகி லும் பதவியர்கள அதிக பலசாலிகளாயிருப்பதைக் கண்டு மகாகா வங்கொண்ட ஒருநாள் அகஸ்திய ராச்சிரமததன்வடவந்து பிறுதங் கோயெலலாம் கொன்று விருகங்கையெல்லாம் பிடுங்கியெழிந்து அதிர்மருசெய்தனன். அப்போது அகஸ்தியா அரசுகொடுத்த உரை பார்த்தவே அவன் சாம்பலாயினான். அதன்மேல தாடகையும் அவன் புத்திரரும முனிவரையெதிர்க்கவே முனிவர் உணந்து நீங்கள் அரக்கராகக்கடவோரை சபித்தனர். பின்னும் அகஸ்தியபராவெல்ல முடியாமல் இராவணனுடையபாட்டனாகிய சுமாலியையடைக்கலம் புகுந்து அவனுடைய பிள்ளைகளாக முறைகொண்டு இராவணனுடையசொற்படி நடந்து அகஸ்தியராச்சிரமத்தலைட்டி விடுவாரித்திர குடையாகத்தககு இடையூறியற்றிறார்கள். அம்முனிவர் சினந்து இராமையடைமருத்தப்போய் தாடகையை முதலிலே கொல்லுவித் தனர். ஆகலால் “கைவண்ண மங்குக்கண்டேன்” என்னப்பட்டது. (இரா-25.)

(d) கால்வண்ணங் கண்ட அகலிகை கதை:—தேவேந்திரன் கௌநமா மனைவியாகிய அகலிகையினமேல மோகங்கொண்டு ஒரு நாள் அம்முனிவரைப் பிரிக்கும்பொருட்டு நடுச்சாமத்தில் சேவல் உருக்கொண்டு கூவ முனிவர் உதயகாலமெனக் கருதி ஸ்நானஞ் செய்யச் சென்றனர். அத்தருணத்தில் தேவேந்திரன் கௌநமரைப் போல உருக்கொண்டு அவனை அணிகையில் இதைத் தமது ஞானத்தாலறிந்தமுனிவர் நீராடாமற்றிரும்பி விரைந்துவந்தனர். இதை யுணர்ந்த இந்நிரன் முனிவர்சாபததுக்கு அஞ்சி பூரைவடிவெடுத்த ஓடத்தொடங்கினான் உடனே முனிவர் தகாதகாரியஞ்செய்த இந்நிரனைநோக்கி நீயொருயோனியை விரும்பியதூரணத்தால் உனக்கு உடம்புமுழுமையும் ஆயிரம் யோனியாகக் கடவதைச் சபிக்கவே தேவர்கள் வேண்டுகோளின்படி பாரப்பவாக்குமாத்திரம் ஆயிரமுங் கண்களாகத் தெரியக்கூடவதென அனுக்கிரகஞ்செய்தனர். அதன் பின்பு அச்செய்கைக்கு இணங்கியிருந்த அகலிகையைநோக்கி நீயும் அவ்விந்நிரனுடைய தூச்செய்கைக்கு மனமுவந்திருந்தபடியால் இதுமுதல் கல்லாகக்கிடப்பாயெனச் சபித்துப் பின்பு அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அம்முனிவர் இராமபிரான் திருவவதாரஞ்செய்து

மிதிவீக்குப போகும்போது அப்பிராணுடைய திருவடிக்குள்ளின் ஸபரித்ததால் இச்சாபம் விமோசனமாகிப் பெண்ணுரு வாவாயென மொழிய அவ்வாறே கவலாகக்கிடந்த அகலிகை இராப பிரான திருவடித்துகள்ப்படவும் பழய பெண்ணுருவைப்பெயறு நின்றான். அவ்வாறு நின்ற அகலிகையை விசுவாநிதிரமுனிவா கௌதம ரிடம் சேர்த்துரை எண்பராட. உலகசூல முதலில கற்பழிவாகிய குமறசூல பாட்டவள இவ்வகலிகைமீய ஆதலால் “காலவண்ண யங்குக கண்டே” எனப்படுத்தி (191-25)

(1) அங்கநீர்த்துத் தவரலாறு —கயி ராச மீயமீனே கலாலவிரு த்ததிர மலில் பரமபுவனெழாத்தருளி னவா, சனபகுமாரா, சஞ்ஞ கலா, சனோநதிரா எனது நாலவருஞ்ஞ சரிமத, சிரியை, யோ கம் என் ம முனவராத 623பு உட்கேயிற்சுந்ளி ராணகாவது பராம கிப ரூர்த்ததைச சினமுக் லையாறகாட்டி யோசகாதன உலகிருந்நு மபாதி ரூப ரக்தமடைய வாத்நேமையட பொறுகதமா ட்டாத தெய்வோதிரா, ருமால் பிரமதேவனிராக்னிட்ட கட்ட யாப்படி ஈ மேருயில் செவிராணைக்குறித்துத் தவமபண்ணினான். அசுறகரவங்கிய சிவப்பமுமான பிரசந்நமாகி னனது வாடி காதை நீக குமபடி மயப்பர லி ம வளாகி எற பாவதியாரோடுக டி ஒரு புத கிரீனசுருவேம அபயக்கிரஞல் எல்லா இடை புறம் புகுமெ னது செலாவி னைர சனா அதற்குள்ளாக நான் அதிகமாடுகின்ற சேயெனது கருந் சிவ பிராணுடைய யோகத்தை யாழிகுமடடி மன மசீனையவிடுத லாயருச்சென்ற மனமதன் கருப்பிலில்ல விர தது வவயி லாண்பூட்ட மலாகக்ணையகொடுத்திச மெபிரான மீது பரமே கிசுத ன. அது பொருத சிவமூர்த்தி மிகுதியுந் தின நது சமதி பெ ிகண்கூத திறந்து ராநதபொழுது பன்மசுன லரி து மருவியுத்தன அதஸை அவனுக்கு அளங்கென ஒரு பெயருமுணர். பின்பு அஃ ஹுடைய மனையியாகிய இரதி வேண டிசகொண்டகி நமேல் உளது கட்டிலனுக்கு மாத்திரம் உருவோடு காண்பரியானென் அககிரசித்தனா. அந்த மனமதனுடைய அவகருகிசீய நாடாகலால் அந்நாட்டுக்கு அவகலாடென்ப பெயர் வந்தது பிறகு லட்சுமி நாட்டைக் கண்ணகாராசன ஆட்சிசெய்த தாகப் பாரதததிப ஏழுபுள்ளது.

(2) நகலகவநச வரலாறு —சூரியவம்மிசத்திரசாகரி லொருவ றுங்கிய சகரசககாவாக அசுவமேதஞ்செய்யும்படி ஒருருங்ரோயப் தெரிந்து பூமிபிரதக்ஷணஞ்செய்ய விட்டபோது அதன்பின்னே தனது பேரஞ்சிர அருசுமானோடு சில சேனைகளையும் அப்பயிற்றான். இது தெரிந்த தேவேந்திரன் காமரூபியாயவந்து குதிரையைய பிக ததுப பாதலத்கல் தருஞ்செயதுகொண்டிருந்த கபிலமாமு சிவா புறிகை கட்டிவிட்டுப் போயவிட்டான் அருசுமான ஞாஞநதேடிப குஞ்ஞாணைக் காஞ்ஞமல் சகரனிடம்போய் முறையிடவே சகரன் தானது புத்திரா அறுபதஞ்ஞவிரம் பேரையும் அனுப்பிற்றான் அசுதச சாவரா பூமிமுறையநதேடி குதிரையகப்படாமையால் பூமியைத்தேடி லட்சு பாதல புறஞ்சென்று கபிலா பின்னிருக்கக்கண்டு இது கபிலா றுடைய வஞ்சனையென அவரை உடத்திரவஞ்செய்தாக்கள், முனி

வர் சினந்து சபிக்கவே அறுபதினாயிரவரும் சாம்பராயினர். பின்பு இவையறிந்த அஞ்சுமான்சென்று கபிலமுனிவருக்கு வழிபாடியற்றிக் குதிரையைக்கொண்டுவந்து யாகத்தை முடிப்பித்தான். அதன்பின் அவன் வயிச்சத்திற்பிறந்த பகீரசனென்னு மரசன் சாம்பராய்ப் போன தனது மூதாதைகள் நற்கதியடையும்படி வசிட்டருபதேசத்தால் பிரமா, சிவன், கங்கை இவர்களைக்குறித்து அனேகவருஷந்தவஞ்செய்து சுவர்க்கதிலிருந்த கங்கையைப் பூமிகுக்கொண்டு வந்தான். கொண்டுவந்தும் அந்த கங்கை பிரவாகித்து வந்தால் உலகமெல்லாம் நாசமாகுமெனக்கருதி அதன்வேகத்தை யடக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளவே சிவபிரான் பூமியின்கண வந்திருந்து பிரவாகித்துவருங் கங்கையைத் தமது சடாபாரத்திலடக்கிப் போதுமான மட்டும் சடையி னொருமுனையால் கங்கையைப் பூமியில் விட்டனர். அதுசென்று பாதலத்திற் சாம்பராயிருந்தவர்மேல் படவும் அவர்களும் நற்கதியடைந்தனர் என்பதாம். ஆதலால் “கங்கைபுடைபூற மஞ்சடையாலும்” என்னப்பட்டது. சகரர் தோண்டியகாரணத்தாலு கடலுக்குச் சாகரமெனவும், பரேதனால் கொண்டுவரப்பட்டதனால் கங்கைக்குப் பகீரதியெனவும் ஒருபெயருண்டு. [இரா-17.]

(9) சேதைமிறந்ததின் வரலாறு:—சீதாபிராட்டி முற்பிறப்பில் பிரகஸ்பதியின் குமாரராகிய குசத்துவசருக்குப் புத்திரியாகப்பிறந்து வேதவதியென்னும் பெயரினளாயிருந்தாள். அப்போது குசத்துவசர் தனது மகளை விஷ்ணுவுக்கேகொடுத்து அவளை மருமகனுக்கக் கருதி எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இப்பெண்ணைக் கொடேனென்று உறுதி பகர்ந்திருந்தனர். சிலகாலத்துக்குப்பின் தம்பு என்னுமோர் அசுரன் அழககாற்றினால் அவளைக் கொலைசெய்யவே அவர் மனைவியும் அவர் உடலைத்தழுவி யிறந்தனர். இவ்வாறு தாய்தந்தையராயிழந்து தனித்திருந்த வேதவதி தகப்பனகருத்தை முற்றுவித்து விஷ்ணுவையே மணம்புரியும்படி தவருொய்துகொண்டிருந்தாள். அது சமயத்தில் இராவணன் திக்குலிஜயப்பண்ணிக்கொண்டு அம்மார்க்கமாகவந்து இந்தப்பெண்ணைக்கண்டு மோகித்து இந்தப்பெண்ணினுடைய லித்தாந்தமெல்லாந் தெரிந்து எவ்வகையிலும் இவளைப் பணரவேண்டுகின்றான். அதுகேட்ட வேதவதி சற்றும் இணங்காததைக்கண்டு அரக்கன் காமவெறி மீறி அம்மனுடைய மயிலாப்பற்றியிழுத்துப் பலாத்காரப்படுத்தினான். உடனே அம்மன் சினந்து பாத உன் தீண்டிய கூந்தலைத் தனது கையாலறுத்துவிட்டு நெருப்பைமூட்டி அவனைநோக்கி “அடாபாதகா! உன்கையாற் பரிசித்தவுடலை இனியான் வைத்திருக்கமாட்டேன். இதோ தீயிற்பாய்ந்து உயிராவிகின்றேன். உன்னை வதைக்க நானே மறுபடி பிறப்பேன். இப்போது உன்னைச் சபிப்பேனெயாகில் என் தவம் குறைபடும்” என்று சொல்லித் தீயிற்குதித்துவிட்டுப் பின்பு இலங்காபுரியில் பொற்றாமமைலர்மேல் ஒரு தீவிய குழந்தைவடிவாயெழுந்திருந்தான். இராவணன் வழக்கப்படி சிவபூசைக்குவேண்டிய மலர் கொய்யும்படி அத்தடாகத்தருகேசென்று இக்குழந்தையைக்கண்டு போவாவோடும் எடுத்துவந்து தனது மாளிகைசேர்ந்து இதைக்குழந்தையைத்தானே வளர்த்துக்கொள்ளும்படி தீர்மானித்துச் சோதிடர்களை

ழைப்பித்துக்கேட்கவே அவர்கள் இந்தப்பெண்ணினால் இந்நகரத் துக்கு இடையூறுவருமெனப் புகன்றனர். அதையுணர்ந்த இராவணன் ஒரு பேழையைச்செய்து அதில் தீவ்ய குழந்தையை உட்புருத்திச் சமுத்திரத்தில் விட்டான். அப்பெட்டியானது ஜனகமகாராஜனுடைய மிதிலாபுரியின் கடற்கரைபோரஞ்சேர்ந்து மண்ணினாலே மூடப்பட்டிருந்தது. பின்பு ஜனகன் புத்திரகாமேஷ்டியென்னும் யாகஞ்செய்தவற்கு யாகசாலையைச் செப்பமிடத் தான்பொன்னேர்கொண்டு உழுதான். உழவே கொழுவினுதியில் இப்பெட்டியகப்பட்டு நிறந்தபாக்கையில் பெண்குழந்தையாயிருக்கக்கண்டு வியந்து வளர்த்தான். அம்மனும் சீதை என்றும் பெயரைத்தாங்கி விஷ்ணுவினுடைய அம்பிசமாகிய சீராமபிரானை மணந்து இராவணசம்மாரத்துக்கு ஏதுவாயினான். என்பதாம்.

(iv) உமைக்கொருபாகந் தந்தவரலாறு:—பிருங்கிமா முனிவரொருமுனிவரிருந்தனர். அவர் உமா தேவியை வலம்வராமல் சதா காலமும் சிவபிரானையாத்திரம் வலம்வந்து நமஸ்கரித்துச் செல்லுவது வழக்கம். இதிப்படியிருக்க ஒருநாள் உமா தேவி பரட்சிவனை சோககி பிருங்கிமா முனிவன் ஒருநாளும் டும்பிருவளையும் வலம்வராமல் உம்மைமாத்திரம் வலம்வரும்காரணம் யாதெனவினாவ அதற்குச் சிவபெருமான் இவ்விடத்திற் பெரவிரும்புவோர் உள்ளையும், மோக்ஷத்தைபெற விரும்புவோர் உள்ளையும் வலம்வருவாரா என்றனர். இதுதெரிந்துணர்ந்த அம்மனும் சுவாமியை எககாலமும் பிரியாமல் ஒருடலாயிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி அதற்கேற்ற தவததைச்செய்து இடதுபாகத்தையடைந்தான் என்பதாம். இதுபற்றியே சிவபிராந்தக்கு அர்த்தநாசுவரர் என ஒரு திருநாமமுமுளது. ஆதலால் “உமைக்கொரு பாகத்தொருவனும்” என்னப்பட்டது. (இரா-7.)

(v) திங்கயின்கலை தேய்வதும் வளர்வதமாகிய வரலாறு:—தக்கனென்பவன் தான்பெற்ற பெண்கள் (50) பேரில் (27) பெண்களைச் சந்திரனுக்கும், மற்றப்பெண்களைக் காசிமுனிவருக்கும், மனுதருமனுக்கும் விவாகம் புரிவித்தான். பின்பு சந்திரன் நட்சத்திர நிலைகளாயிருக்கும் இந்த (27) பெண்கள்மீதும் ஒருபடித்தான அன்பு வையாது உரோகணிமீது மிகுந்த அன்பு பாராட்டி வருகையில் மற்றப்பெண்கள் தந்தையாகிய தக்கனுக்கறிவிக்க அவன் சந்திரனை யழைப்பித்து வேண்டிய நீதிமொழிகளைக்கூறச் சந்திரன் கேளாமையால், உனது பதினாறுகலை (கலை=கிரணம்.) யும் நாளைந்துக்கு ஒவ்வொன்றாகத் தேயக்கடவதெனச் சபித்தான். இப்படி ஒவ்வொருகலையாகத் தேயப்பட்ட சந்திரன் ஒற்றைக்கலையான காலத்திற் பரமசிவனை அடைக்கலம்புகப் பரமசிவன் அச்சந்திரனைத் தமது சடையிற்றாங்கி மீண்டும் வளரக்கடவதென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தனர். ஆதலால் “கலையாழித் திங்களெனப்பட்டது.” (இரா-29.)

5. Question.

நீர்படித்த கம்பராமாயணச்செய்யுளில் (1) அவையுடக்கம், (2) நாட்டுச்சிறப்பு, (3) அரசுச்சிறப்பு இவற்றைக்குறிக்குஞ் செய்யுள் ஒவ்வொன்று எழுதுக.

Answer.

- (1) முத்த மிழ்த்துறை யின்முறை பேரகிய
உத்த மக்கவி கட்கொன் றுணர்ந்துவென்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையா சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் பெறுபவோ. } அமை
யடக்கம்.
- (2) கலந்து கரக்கும் நிதியங் கணக்கிலா
நல்லுந் தரக்கு நிறைவனா ன்மணி
பிலங்கு ரக்கும் பெறுதற் கரியதங்
நல்லுந் தரக்கு நொழுக்கங் குடிக்கெலாம். } பாட்டுச்
சொரப்ப.
- (3) தாயொகரு மன்பிற் றவமொக்கு நலம்ப யப்பில்
சேயொகரு முன்னா நெருசெல் கதியுய்க்கு நீரான்
நோயொகரு மென்னிற் றநுகொக்கு நுணங்குகேள்வி
ஆயப் புகுபகா லறிவொக்கு மெவர்க்கு மன்னா. } ஆரதன்
சொரப்ப.

6 Question

- (a) இருவர்க்கொருதனிக் கொழுநன் யார் ?
(b) கையப்பெருநு சொல்வக்கடவுள் யார் ?
(c) எழுதிய திருமேனிக் கருங்கடல்யார் ?
(d) இவ்விருந்த உள்ளையே யனையான் யார் ?
(e) நின்றவியொலலாந் தன்னுயிரொனக் கருதுந் தன்மையவன் யார் ?
(f) செம்பொற் பருவரையும், வெள்ளிப்பருப்பதமும் போல்வா யார் ?

Answer

- (a) சுப்பிரமணியர் (b) பிரமன் (c) இராமபிரான் (d) பாதன்
(e) தசரதன் (f) இலட்சுமணரும் சத்துருக்கரும்.

7. Question.

- (a) கடலிடைக்கலந்த நீத்தம் எப்படியிருந்து எப்படியாயிற்று ?
(b) இருவர்க்கொருதனிக் கொழுநன் என்பதற்கு இருவிதப்பா ருள்கூறுக.
(c) தசரதமகாராசன் எவற்றால் எவற்றையொத்தான் ?
(d) விசுவாமித்திரர் அடைக்கலம் புகுதற்குக் குறித்த இடங்க ளெவை ?
(e) “கண்ணிலான் பெற்றிழந்தா நெனவுழந்தான்” என்பதா ள் விளங்கும் ரூபமென்ன ?
(f) வலமையும், திண்மையும், உண்மையும், வெண்மையும் ஏன் அத்தமாட்டில் விளங்குதலில்லை ?
(g) கோபத்திலமிக்கார் யார் ?
(h) சங்குறை கரத்தோடுதொங்கிய மற்ற ஆயுதங்களெவை ?

Answer.

(a) அளவில்லாத வேதங்கூறினால் சொல்லப்பட்ட பிரம்மம் ஒன்றிருந்ததுபோல முதலில் ஒன்றாகவிருந்து, அப்பிரம்மம் சமயங்கள் தோறும் பரவியதுபோலப் பின்பு ஏரி, குளம், கதிமுதலிய இடங்களில் பரவியது.

(b) (1) தெய்வயானை, வள்ளியம்மன், என்னும் இருவர்க்கும் ஒப்பற்றகணவனாகிய சுப்பிரமணியன் (2) ஸ்ரீதேவி, பூதேவி என்னும் இருவர்க்கும் ஒப்பற்றகணவனாகிய திருமால். (பிற்பட்ட அருத்தம் பொருத்தமில்லை).

(c) அப்பினால் மாதாவையும், நன்மையைச் செய்வதினால் தவதையும், முன்னின்று யாவரையும் சொல்லத்தக்ககூறியில் சேர்ப்பதனால் புதல்வனையும், துன்பத்தரும் நோய்க்கூட தணிப்பதாகிய மருந்தையும், தூற்றேள்விகளைத் தெரிவிக்கும் தன்மையில் அறிவையும் ஓடபாவான்.

(d) கயிலாசமலை, திருப்பாற்கடல், பிரமவுலகம், சுவர்க்கவுலகம், திருவயோத்தி இவையே.

(e) தசரதமகாராசன் பிறவிக்குருடன்போல அறுபதினாயிரம் வருஷம் புத்திரனில்லாதிருந்து (அப்பிறவிக்குருடனுக்குத் தவத்தாலுல இடையே கண்கிடைத் துபோல) புத்திரகாமேஷ்டயென்னும் யாகத்தினால் தனக்கு இடையே புத்திரப்பேறு கிடைக்கப்பெற்று (அப்பிறவிக்குருடன் மீட்டுங்கண்ணை யிழந்ததுபோல) தானும் புத்திரனை யிழக்கும்படி நேர்ந்ததால் “கண்ணிலான்பெற்றிழந்தானென்புழந்தான்” என்னப்பட்டது.

(f) சிறிதும் அந்நாட்டில் தரித்திரமென்பதில்லாமையினால் வன்மையாகிய ஈகைத்தொழில் விளங்குதலில்லை. எதிர்த்து போர்செய்கின்றவர்கள் இல்லாமையினால் அந்நாட்டாருடைய திண்மையாகிய பராக்கிரமம் விளங்குதலில்லை. அந்நாட்டார் பொய்பேசுவதற்குத் தெரியாதவராகையால் உண்ணாம விளங்குதலில்லை. அந்நாட்டாருக்குப் பலவாகிய நூற்றேள்விகள் பொருத்தியிருப்பதினால் அறிவில்லாமையென்பது சிறிதுமில்லையாம்.

(g) விசுவாமித்திரமுனிவரும், துருவாசமுனிவருமாம்.

(h) சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், தண்டு, இவையே பஞ்சாயுதம்.

8. Question.

(a) (1) இராமபாணம் எதுபோல உருவிச்சென்றது? (2) எவ்வெப்பொருளை உருவியது? இவற்றைக்குறிக்கும் பாகத்தைப் பாட்டிலிருந் தெடுத்தெழுதுக.

(b) “கைவண்ணபங்குக்கண்டேன் கால்வண்ணமிங்குக்கண்டேன்” என்று யார் யாருக்குச் சொல்லினர்? சந்தர்ப்பமென்ன?

(c) “கோமதன் தன் டன்னிக்கு முன்னையுருக் கொடுத்திவன் போது” இது யாருக்கு யாற்சொன்னது? சமயமென்ன?

(d) மறைமான்ரு மனையார்கள் எப்படி வளர்த்தனர் ?

(e) “சொல்லொக்கும் கடியவேகச்சுசெரம்” எனபதிலுள்ள உபமானத்தை விளக்குக.

(f) அயோத்தியோடுசேர்த்து எண்ணப்பட்ட புண்ணியசேஷதிரங்க் ளெவை ?

(g) “யாவா இராகவானன்றி மாதவம் அறத்தொடும் வளர்த்தார்” இதற்கு இரண்டருத்தம் வரைக.

(h) “பித்தர்சொன்னவும், பேதைபாசொன்னவும், பத்தர்சொன்னவும் பன்னப்பெறுபவோ” இதனால் விளங்குவதென்ன ? இச்செய்யுளுக்குப் பெயரென்ன ?

(i) தசரதனை அறமூர்த்தியென்றதேன் ?

Answer

(u) (1) கல்லாப்புலலர்க்கு நல்லோர்சொன்ன பொருளுனப போயதனதே.

(2) உலையுருவக் கனலுமிழ்கட் டாடகைதன் னுரமுருவி மலை யுருவி மரமுருவி மணனுருவிற் றெருவாவி.

(b) விசுவாமித்திரர் இராமனாரோக்கிச் சொல்லியது. விசுவாமித்திரரும், இராமபிரானும் மிதிலாநகரத்தருகே போகும்போது இராமருடைய பாத்திகளபட்டுக் கல்லுருவாயிருந்த அகலிகை பெண்ணுருவாயினதால் அதைக்கண்ட விசுவாமித்திரர் இராமரைப்புகழ்ந்து, தாடகைச்சமமீரத்தில் கைவலியும், இங்குத் திருவடிவலியும் கண்டேனென்றார்.

(c) விசுவாமித்திரர் ஜனகமகாராசன் சபையில் சொல்லியது. ஜனகன் நம்மிடத்திலிருக்கும்விலலை இச்சிறுவன் வளைப்பானோ ? இல்லையோவென ஐயுற்றநேரத்தில் இராமபிரானைப்புகழ்ந்து விசுவாமித்திரர் பேசியருளினது.

(d) முதன்மையாகிய நூற்பொருளையறிதலில் சாரதிக்குத் தலைவர் களாகவும், வில்விததைகள் முழுதும் தோல்வியடைந்த பகைவரைப் போல ஏவிய தொழில்களைச்செய்யவும், பூரண சந்திரோதயத்திற் பொங்கியெழும் அலைகடலைப்போல அறிவிலுயர்ந்த வளர்த்தார்கள்.

(e) பெரியோர்கள் அணுக்கிரகித்தாலும், சபித்தாலும் அச்சொற்பயன்தவறாததுபோல இராமபாணமும் குறிதப்பாது என்பதாம்.

(f) அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்தி துவாரகை என ஏழு.

(g) (1) இராகவனைக் குறித்தல்லாமல் மாதவத்தை அறத்தொடும் வளர்த்தநாயாவார் ? (2) இராகவனையல்லாமல் மாதவத்தை அறத்தொடும் வளர்த்தநாயாவார் ?

(h) பித்தா முத்தியோர் சொல்லிய சொற்களிலுள்ள குற்றங்களைப் பெரியோர் மதித்து இகழாத்துபோல எனது செய்யுளிலுள்ள

குற்றங்களையும் ஆராய்ந்தெடுத்து என்னை இகழாமற் பாதுகாப்ப
னெனக் கிரந்தகர்த்தா சொல்லுவென்றார். இக்கவிக்கு அவையடக்க
மெனப்பெயர். அவையடக்கமாவது = கற்றோர்சபைக்கு அடங்கி
நடப்பது.

(i) தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்களைக் காத்திரக்ஷிப்பவனாதலால்
இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

9. Question.

(a) இராமர், பரதர், இலக்குமணர், சத்துருக்கர், என்னுமிந்நால்
வரும் யாருடைய அமிசமாகவிருந்து திருவவதாரஞ் செய்தார்கள்.

(b) இந்நால்வரும் எவ்வாறு பிறந்தனர்?

(c) இந்நால்வரையும் பெற்ற தாய்மார்பெயரை எழுதுக.

(d) இந்நால்வருடைய பெயருக்கும் அர்த்தமென்ன?

(e) இவர்களுடைய திருமேனியின் நிறமென்ன?

(f) தசரதன், இராகவன், புரந்தரன், விஸ்வமித்திரன், இமை
யோர, நான்முகன், அயோததி இப்பெயர்களுக்கும் சொல்லைப்போ
லப் பொருளெழுதுக?

(g) இராமர்-ஆட்சிசெய்த-நாடு-மகர-ஆறு-மலை-இவற்றின் பெய
ரென்ன?

(h) (1) இராமருடைய வமிசம்யாது? (2) வமிசம் எத்தனை?

(i) இராமாவதாரஞ் செய்தவற்குக் காரணமென்ன?

Answer.

(a) இராமர்—விஷ்ணு அமிசம். பரதர்—பாஞ்சசன்னிய மென்
னம் சம்பிணை அமிசம். இலக்குமணர்—ஆகிசேடனுடைய அமிசம்,
சத்துருக்கர்—சுபரிசனமென்றும் சக்கரசதினுடைய அமிசம்.

(b) தசரதமகாராஜன் அறுபதினாயிரம் வருஷம்வரையில் புத்தி
ரப்பெயில்லாதிருந்து காலது குலகுருவாகிய வசிட்டருடைய ஆக்கி
னையால் கலைக்கோட்டுமுனியை அழைத்துவந்து பத்திரகாமேஷ்டி
செய்யவே அடினின்றும் புறப்பட்டிவந்து நூதமொன்று கொண்டு
வந்துகொடுத்த பிண்டபிரசாரத்தை அவ்வரசன் சூது மனைவியர்
மூவருக்கும் கொடுக்கவே அதவராய்கியுண்டவர்கள் அதனால் திருக்
கருக்கொண்டி இந்நால்வரையும் பெற்றவைத்தார்கள்.

(c) கௌசலரதேவி ஸ்ரீராமனாயும், வாகுடேவி பரதாழ்வா
னையும், சுமித்திரா தயி முாடு இலக்குமணப்பெருமாயும், பித்திச்
சத்துருக்கனாயும் பெற்றார்கள். (இராமர், பரதர், இலக்குமணர்,
சத்துருக்கர் முறையே ஒருவர்க்கொருவர் மூத்தவராம்.)

(d) இராமர்—கலிப்பிப்பவர். பரதர்—2 வந்ததாங்குபவர். இலக்கு
மணர்—அமருடையார். சத்துருக்கர்—சதுருநாசர்.

(e) இராமர்—சுரிவதிம. பரதர்—பொல்லிதம். இலக்குமணர்—
பொன்னிறம். சத்துருக்கர்—வெள்ளிறம்.

(f) தசரதன் = பத்துத்திக்குலஞ் செலுத்துந் தேருடையான், இராகவன் = இரகுவென்னும் அரசன்மரபிப்பிறந்தோன். பரந்தரன் = பகைவருடையச் சேதிப்பவன். (இந்திரன்.) விஸ்வாமிதிரன் = அக்கலும், அழித்தலுமுடையான். இமையோர் = இமைகொட்டெல்லிலாதவர். (தேவர்கள்.) நான்முகன் = நான்குமுகங்களையுடையான். (பிரமன்.) அயோத்தி = யுத்தஞ்செய்து வெல்லப்படாதது.

(g) கோசநாடு, அயோத்திகுமரம், சரபுநதி. இமயமலை.

(h) (1) சூரியவம்ய்சம் (2) சூரியன் சந்திரன், அக்ஷிணி, என மூன்றுவயிசம் உள்ளன.

(i) இராக்கதருடைய உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டாத தேவர் முனிவர்களுடைய இயக்கங்களைத் தீர்த்து அறத்தை நிலைபெறச்செய்வ தற்கேயாம்.

10. Question.

(1) ஐவர்யார் (2) மறைநாளுக்கு என்ன (3) ஏழுநகு எவை (4) த மருஞ்செய்வதற் கிடைப்புருளவை எவை? (5) முத்தமிழ் எவை (6) வள்ளல்கள் யார் (7) கற்பகமுதலிய தருக்களெவை. (8) இறசமளெத் தினை? (9) வினையெத்தனை.

Answer.

(1) ஐவர் -- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐவர்.

(2) மறைநாளுக்கு -- இருக்கு, தைத்திரியம், சாமம், அதர்வணம்.

(3) நாவல், இறலி, ருசை, தெற்கு, புட்கரம், கிரவுஞ்சம், கமுகு.

(4) சாமம், வெகுளி, மயக்கம், எனமுன்று,

(5) இயற்றமிழ், இறைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ், என மூன்று.

(6) ருமுணன், சகரன், சகாரன் செம்பியன், துத்தமாரி, நளன், விருதி (இவர்கள் முதலெழுவுள்ளல்) அக்குரன், அந்திமான், அரிச்ச நெருள், கன்னன், சந்திமான், பிசுபாலன், தந்தவக்கிரன் (இவர்கள் இடை பெழுவுள்ளல்) எழிலி, ஓரி, காரி, பாரி, நன்னி, பேகன், மலையன். (இவர்கள் கடையெழுவுள்ளல்) ஆக இருபத்தொருபேர்.

(7) கற்பகம், சந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், அரிச்சந்தனம், என ஐந்து.

(8) மெற்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு என எட்டு. அன்றியும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் கூட்டிப்பத்து என்பாருமுளர்.

(9) நல்வினை, தீவினை, யென இரண்டு.

11. Question.

அடியில்கொஞ்ஞ் சொற்றொடர்களுக்கும் தெளிவாகப்

பொருள் எழுதுக.

(1) எதிள் மிடல்வீரமும் மீகையு மெண்ணில் யாவும்.

(2) இன்றளிர்க்கப் பகநறுந்தே னிடையுள்க்கு நிழலிருக்கை.

- (3) குன்றளிக்குங் குலமணித்தோட் சம்பரணை.
- (4) முரைசெய்து கடைத்தலையான் முன்மொழியப் பின்மொழி முனிவனாகே.
- (5) அருவலிய திறலினரா யறங்கெடுக்கும் விறலாக்கர்.
- (6) வெருவரச்சென் நடைகாம வெகுளியென நிருதரிடை விலக்காவண்ணம்.

Answer.

- (1) குற்றமற்ற பலம்பொருந்திய வீரமும், பராக்கிரமமும் கொடையும் ஆராயுமிடத்து மற்ற குணங்கள் யாவும்.
- (2) இனிய தளிர்களையுடைய கற்பகவிருட்சங்கள் நல்லதேனை இடையில் துளிககின்ற நிழலில் அரசிருத்தல.
- (3) மலையினது அழகைக்கொடுக்கின்ற பலஜாதிரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட அணியணிந்த தோள்களையுடைய சம்பராசுரனை.
- (4) பேரிகைமுழக்கம் நீங்காத முற்றத்தையுடைய தசரதன் முன்னமேசொல்ல முனிவன் பின்னர்ச் சொல்லுவானாகே.
- (5) பிறரால் வெல்லுதற்கரிய மிகுந்த வலியையுடையவர்களாய் கருமத்தையழிக்கின்ற வெற்றியையுடைய அரசுக்கர்கள்.
- (6) அஞ்சம்படி மேலிட்டுப்போர்செய்கின்ற காமமும், வெகுளியும் போல இராக்கதர் மத்தியில் விலக்காதவிதம்.

12. Question.

- (1) அன்மொழித்தொகை (2) இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை (3) முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர் (4) காரணவாகுபெயர் (5) பண்பாகுபெயர் (6) ஒருபொருட்பன்மொழி (7) வினைத்தொகை நிலைத்தொடர் (8) தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர் இவற்றிற்கு இராமாயணத்தில் நீர் படித்தபாடத்துள் உதாரணம் எடுத்துக்காட்டுக.

Answer.

- (1) ஆண்டகை, பெருந்தகை=அன்மொழித்தொகை.
- (2) கரதலம், குன்றக்கல்=இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
- (3) கனி, அல் - முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்.
- (4) சிலை, குலமலர் - காரணவாகுபெயர்.
- (5) வள்ளல், செம்மல்=பண்பாகுபெயர்.
- (6) அடங்குகனி, பெருந்தடங்கண்=ஒருபொருட் பன்மொழி.
- (7) சுசெரம், உயிர்கண்=வினைத்தொகை நிலைத்தொடர்.
- (8) பிறை, நீத்தம்=தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்.

13. Question.

அடியில்வருபவைக்குப் புணர்ச்சிவிதியும், நன்னூல்குத்திரமும் தெளிவாக எழுதுக.

- (a) மாண்+நகர். (b) மொய்+மாண். (c) அருமை+உயிர்.
- (d) காலன்+வேலான். (e) துணங்கு+கேள்வி. (f) நாடு+அணி.

Answer.

(a) மாண்+நகர்=மாணகர். குற்றெழுத்தைச்சாராத ணனக்கள் வருமொழி நகரந்திரிந்தபின் கெடும். “குறிலணைவில்லா ணனக்கள் வந்த, நகரந்திரிந்துழி நண்ணுங்கேடே” (மெய்-சூ-7.) இவ்விதியால் ஈற்றுணகரங்கெட்டு “னலமுன்றனவும் ணளமுடன்ணவும், ஆகுந தரக்கள் ஆயுங்காலே” (மெய்-சூ-34.) இவ்விதியால் வருமொழி நகரம் ணகரமாகத்திரிந்தது.

(b) மொய்+மாண்=மொய்ம்மாண். குற்றெழுத்தைச்சார்ந்தயகர மெய்யின்பின் வருமொழி முதலில் மெல்லினம் வந்தால் இரட்டிக் கும். “எண்முவெழுத்திற் றெவ்வகைமொழிக்கு, முனவருளுணமய வக்கள் இயல்பும், குறிலவழி யத்தனி யைநொது முன்மெலி மிக லுமாம்” (உயி-சூ-8.) இவ்விதியால் குறிலைச்சார்ந்தயகரத்தினபின் மெல்லினமாகிய மகரமிஞ்சுதது.

(c) அருமை+உயிர்=ஆருயிர். “ஈறுபோதல்” என்றதனால் அரு மையின்மை விசுவகெட்டு “ஆதிதீடல்” என்றதனால் அகரம் ஆகா ரமாகநீண்டு “இன்னபிறவும் பண்புக்கியல்பே” என்றதனால் கடு சின்ற உகரங்கெட்டது. (பத-சூ-9.) வருமொழி உகரம் நிலைமொழி யீற்று மெய்யின்மேலேறியதற்கு விதி “உடனமேலுயிர்வந அதான றுவதியல்பே” (மெய்-சூ-1.) எனபதனாகொள்க.

(d) காலன்+வேலான்=காலவேலான். நிலைமொழியீற்று ணகரங் கெட்டது சந்தி. “பொதுப்பெயாஉயாதினைப் பெயாகளஈற்று மெய் வலிவரின் இயல்பாம்- ஆவியரமுன வனமை மிகா சில விகா ரமாம் உயர்தினை” (உயி - சூ-9.) சில விகாரமாம் உயர்தினை என்ற தனால் உயர்தினைப் பெயரீற்று மெய்கெட்டது.

(e) துணங்கு + கேள்வி = துணங்கு கேள்வி “வன்றொடரல் லன முன் மிகா அல்வழி” (உயி-சூ - 31.) இவ்விதியால் அலவழிப் புணாசகியாகிய வினைத்தொகைநிலைத்தொடரில் இயல்புபெற்றது.

(f) காடு+அணி=காட்டணி. “நெடிலோ யெயிர்த்தொட்டர் குற் றுகரங்களுள் டறவொற்றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே” (உயி-சூ- 33.) என்றதனால் நிலைமொழியில் டகரமெய் இரட்டித்து காட்டி என்றாகி “உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும. யவவரின் இப் யாம் முற்றும் அற்றொரோவழி” (உயி சூ-14.) இதனால் நிலைமொழி யீற்று+குற்றியலுகரங்கெட்டு, “உடனமேல உயிாவந்தொனறுவ தியல்பே” (மெய்-சூ-1.) என்றதனால் நின்ற மெய்யோடு உயிாசம் பந்தப்பட்டது.

14. Question.

இதன் கருத்தடங்கிய செய்யுளொன்று பழமொழியில் இருந்தெ றுத்தெழுதுக.

“கல்லொக்கு நெஞ்சிற்றங்கா தப்புறங் கழன்றுகல்லாப் புல்வர்க்கு நல்லோர்சொன்ன பொருளெனப் போயதன்றே”

Answer.

பூத்தாலும் காயா மரமுமுள மூத்தாலும்
நனகநியார் தாமு நனியுள் - பாத்தி
வினாத்தாலு நாறாத விததுள பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு. [பழ-39.]

அரிச்சந்திர புராணம்.

1. Question.

(a) (1) அரிச்சந்திரன் (2) சந்திரமதி (3) லோகிதாசியன் இவர்கள் முற்பிறப்பில் யார்? ஏனிப்படி யவதரித்துத் துன்பமடைந்தார்கள்.

(b) அரிச்சந்திரன்கதைையைச் சுருக்கியெழுதுக.

(c) அரிச்சந்திரபுராணஞ்செய்த கவிராயன் யார்? அவர் சரித்திரமென்ன?

(d) அப்புலவரால் செய்யப்பட்ட வேறுநூலெவை.

Answer.

(a) (1) அரிச்சந்திரன் செய்தி:—முன்னொருகாத்கில் நீலலோகிதன் என்னும் அரசனொருவனிருந்தனன். அவன் மூன்றுலகத்திலும் தனது செங்கோன்மை நடக்கும் ஆட்சிசெல்வந் தனக்கு அருள் செய்யவேண்டுமெனத் தபதகிற்சிறந்த விசுவாமித்திரமுனிவரைப் பிராப்தித்தான். அம்முனிவர் வேந்தனைநோக்கி நீ விரும்பியபடி மூவுலக அரசாசனியும் கைகூடவேண்டுமென்றால் நீ ஏழுஜனனமெயித்து ஜனனநதோறும் விசேஷித்த தவமாவது முயலவேண்டும, அவ்வாறு முடியாவிடின் ஒருஜனனத்தில் மிகவுந்துன்பத்தை யனுபவிக்கவாவதுவேண்டும். அஃதனி மூவுலக ஆட்சிநேரது எனப் புகனறனர். அதற்கு மன்னவன் துமது ஆணைப்படியே ஒருஜனனத்திலேயே எல்லாத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்கும்படி நேர்த்தேனெனக்கூற முனிவர் அவ்வண்ணமே ஆகுசுவென வரயீந்துசென்றனர். ஆதலால் அஃவன்னலே அயோத்தியாபுரிக்கு அரசனாகிய திரிசங்குமகாராசனுக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்து அரிச்சந்திரனென்னும் பெயரினனாய் அரசுபுரிந்து விசுவாமித்திரரால் பலவகையாகிய துன்பங்களையெல்லாம் துகர்ந்து, இறுதியில் முனிவர்வாக்கியப்படி மூவுலக அரசாட்சியைக் கைக்கொண்டனன் என்பதாம்.

(2) சந்திரமதிசெய்தி:—முற்காலத்தில் இவ்வுலகில் சோதிமான் என்னும் வேந்தனொருவன் அறநெறிவழுவாது அரசாண்டு புத்திரனில்லாமல் வெகுதுன்புற்றுக் கடவுளைக்குறித்துத் தவமியற்றி ஒரு புதல்வியைப் பெற்றான். அக்குமரிபிறந்தகாலம் நல்லகாலம் அல்ல. மேலும் செல்வத்திற்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால் எங்கு ஆவது விட்டுவிடவேண்டுமென்று சொதிட்சாத்நிரிகள் சொல்லவே மன்னவன் கலங்கி நின்றனன். இதையறிந்த அமைச்சன் அரசனுக்கு உறுதிமொழி சொல்லலாயினான். “முன் மதுனாயென்னும் பேர்

பெற்றாகாததைச் சித்திரபாணுவெண்ணுங் தோன்றல் ஆண்டனன். அவனுக்கு ஒருமகள் பிறந்தாள். மணி மாலிகையென்பது அவள் பெயர். அவள் ஒருவரையும் விவாகம்புரிய விருப்பமில்லாளாயிருக்கத் தந்தை கவலையுற்றுத் திருமலைப் பிரார்த்திக்கவே அத்திருமால் ஓரரசுகுமாரன் வடிவெடுத்தி எய்தினன். மன்னவன் அக்குமாரனை கோக்கித் திருமாலென்றறியாமல் உன் குலம் எது? பெற்றோர் யாவர்? பேர் என்ன? ஊர் என்ன? என்று வினாவு அவன் நாணோ இராசபுத்திரன் காசிபர் கோத்திரத்தவன். பெற்றோரை நானறியேன், எனக்கு எல்லாம் இடந்தான் என்பேர் சீபதியென்றனன். அதற்கு வேந்தன் நீ யென்பதல்லியை மணம்புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவே அவ்வாறே மணம்புரிந்தான். பின்னர் சிலநாளி ருந்து தந்தேசம் செல்லவேண்டுமெனக்கூற அரசன் ஊருமில்லை உற்றருமில்லையென்று முன்னமேசொல்லி இப்போது இவ்வாறு கூறுதல் தகுதியோ? என வினாவினான். அதற்குத் திருமால் அவர்கள் தேடிவந்தால் உனக்கு இடர்வருமென்று கூறி மணிமாலிகையைப்பவனுக்கு மரத்திரம் தனது உண்மையைப்பகரித்து யாவருமறியாமல் அவளிடம் வந்துகொண்டு போயிருந்ததினால் அவள் கருவுற்றாள். இந்த இரகசியமறியாத தோழிமார் கணவனைப்பிறத்தபின் கிணதுமகள் கருவுற்றனளென்று நரபதிக்குச் சொல்லவே அவனுனர்ந்து தன்மகனே நித்திராசெய்கையில் ஓர் பேழையில்லவைத்து ஆற்றில்விட்டனன். அவள் திருப்பாற்கடலில் சேர்ந்து திருமாலால் ஆதரிக்கப்பட்டு விஷ்ணுவர்த்தமானனென்றும் ஒரு புதல்வனைப்பெற்றாள். அக்குமாரன் இவ்வுலகில் சால்மலீர்த்தவையாண்டான். அதலின் சாத்திரத்திற்கு அமைந்து அதுபோல உனது மகனாயும் நீக்கி விடின் அவருக்கு நற்காலம் உண்டாயின் சிறப்படைவான் என்று அமைச்சன் விசாரதன் கூறினான். அரசனும் அதற்கினங்கி நித்திரா செய்துகொண்டிருக்குந் தனதுமகனாப் பெட்டியில்லவைத்துப் பிரவாகத்தில் விட்டனன். அப்பெட்டியை மயனென்பவனெடுத்தும்பார்த்துப் பெண்ணாயிருக்கக்கண்டு வியந்துவிடுத்தவுடன் அவள் வணங்கிவின்றாள். அப்போது மயன் நீ நீர்க்க சுமங்கலியாயிருவென்று ஆசீர்வரித்தனன். எனக்கு விவாகமேயில்லை, என்னைத் தேசத்திற்கு அணிவீட்டமென்று ஆற்றில்விட்டதாகச் சொல்லினான். அம்மயன் எனது தவத்தினால் சந்திரமதி என்னும் பெயருடையவளாய் மாங்கல்ய ரூத்திரத்தோடு பிறப்பாய் என்று அனுக்கிரகித்துப் போயினர். உடனே திக்குழியிற்பாய்ந்து கன்னேசி நாட்டரசனாகிய மதிதயனுக்குப் புத்திரியாக சுமங்கல்ய ரூத்திரத்தோடு பிறந்தாள். முன்பிறப்பின் பயனால் அரிச்சந்திரனைமணந்து இவ்வகைத் துன்பமெல்லாம் பட்டனன் என்பதாம்.

(3) லோகியதாசியன், செய்தி:—முன்னொரு காலத்தில் தஷகன் என்றும் பாம்பானவன் இந்திரனிடம் போகும்போது தனது குமாரரையுங்கூட அழைத்துக்கொண்டுபோய் குபேரனுடைய பட்டணமாகிய அளகாபுரியினருகில் நிறுத்திவிட்டுத் தான்மாத்திரம் உள்ளே சென்றான். அப்போது தஷகனுடைய புத்திரனாகிய சிறுபாம்பானவன் அரம்பாஸ்திரீயின் மனைவாயிலுக்குக் குறுக்காகப் படுத்திருந்

தான். இதையறிந்த குபேரன் மகாலாகுதிய நளகூபரன் சர்ப்பம் இவ்
யிடம் வந்து படுத்திருப்பதால் கெடுதிவருமென நீனைத்துத் தனது
கைவாளால் அப்பாம்பைத் துண்டித்துக்கொள்ளான். இதைபுணர்
ந்த தலைகள் தனதுமகனை நளகூபரன் கொன்றபடியால் அவனைப்
பார்த்து நீ பாம்பைக்கொன்றபடியால் அப்பாம்பினாலேயே கடி
பட்டு நீ யிறப்பாயெனச் சபித்துப் பின்பு மிருதசஞ்சீவினிமருந்
தால் தன் மகனையும் உயிர்ப்பித்தான். இந்தச் சாபத்தை யேற்றிக்
கொண்ட அந்நளகூபரன் அமிசத்தை யுடையவனாகவும், அரிச்சந்திர
னுக்குப் புத்திரனாகவும், லோகிதாசியன் பிறந்து பழயசாபத்தின்படி
இப்பிறப்பில் தலைகளுகிய அப்பாம்பினாலேயே கடிக்கப்பட்டு உயிர்
தாமது பின்பு நிரிபுர்த்திகளுடைய அலுக்கிரகத்தினால் அது
நீங்கி மீளவும் உயிர்ச்செழுந்தான் என்பது.

(b) அரிச்சந்திரனுடைய கதை:—பூர்வம் தேவலோகத்தில் கூடப்
பட்ட ஓர் சபையில் தேவோதிதன் அங்குள்ளவரை நோக்கிப்பூமி
யில் சத்திய விரதனாகவும், பாதாரகமன மில்லாதவனாகவும் ஒரு
புருஷன் உண்டோ? வென்று வினாவு அதற்கு வசிட்டமுனிவ ரொ
ழுத்து சொல்லுகின்றார்:—“கோசலநாட்டில் அயோத்தியா நகர
மென்றோர் பட்டணமுளது. அந்நகரத்தில் சக்கரவர்த்திகள் அதுவ
ரில் ஒருவருகிய என்னு மாலுமிகள் அரிச்சந்திரனென்பான் அரச
சாண்மிகருகின்றான். அவன் ருசியவமிசத்தரசரில் ஒருவருகிய திரி
சங்கு மகாராஜனுக்குப்புத்திரன். சத்தியந்தவரூத் வாய்மையன்.
பாதாரகமனமென்பதைக் கனவிலும் நினைவான் அவனுடைய அற
மெறிவழுந்த செங்கோன்மையைப்பற்றி நான் சொல்லவல்லேன்
அல்லவென்றார். உடனே விசுவாமித்திர முனிவரொழுந்து அதை
மறந்து எவ்வகையிலும் அவனை அசத்தியவானாகக் காட்டுகிறேனெ
ன்ன, திருவருக்கும் சபதம்போற்றது. அந்தச் சபதப்படியே விசுவா
மித்திரர் பூமியில்வந்து ஒரு ஆரணியத்தி லிருந்துகொண்டு, சில
முனிவர்கள் அரிச்சந்திரன்பாலனுப்பித் தேவலோகத்தில் யாகஞ்
செய்ய விசுவாமித்திர முனிவருக்கு ஒருவன் யானமேலேறி இரத்
தின்த்தை யெறியும் உயரம் பொற்குழைவால் வேண்டிமெனக் கேட்
டித்தனர். அவ்வாறே அபசன் தரும்படி சம்மதித்தபின்னர் விசுவா
மித்திரர் அம்மான்வான் முன்னிலையிற்சென்று அந்நிரியைப்பெற்
து, அவன் அடைக்கலத்திலேயே அப்பொருளை வைத்துக், காட்டிற்
சென்று சிலமிருகங்களைப்பின்பி அரசனுடைய நாடு நகரமெல்லாம்
அழித்துவரக் கட்டியோட்டார். அவ்வாறே அவைகள்செய்ய, வேந்
தன்றாணிந்து மிருகங்களை வேட்டையாடி மனைவிமக்களோடும் வ
னத்திற்குச்சென்றான். இம்மிருகங்கள் இறத்தலைக்கண்ட முனிவர்
சினந்து மூக்கினின்றும் ஒருகாட்டுப்பன்றியைத் தோன் துவித்து அரச
சண்டமதுப்ப, அரசனுமதைப் பவ்வாறு துன்புறுத்தியானுப்பினான்.
அதுகண்டமுனிவர் மீளவும் சினந்து இரண்டு நீசந்திரிகளைத் தமது
நாசித்தொலையினின்றும் பிறப்பித்துக் “காவலன்பாற்சென்று அ
வன்களிக்க நீங்கள் இன்னிசைபாடி அதற்குப் பரிசாக அவனது
பூச்சக்கர குடையானாலுங் கேளுங்கள் அல்லது உங்களை விவாகஞ்
செய்யவாயது சொல்லுங்கள்” என்றனுப்பினார். இப்பெண்களுக்கு

சென்று அவ்வாறே இயற்ற, அரசனதைமறுக்கக், கடைசியாய் விசுவாமித்திரரோ நேராகச்சென்று மன்னவனைக்கண்டு பலவாறு இதழ்ந்து எனது பெண்களென்று மதியாமல் அவர்கள் கேட்டதை யில்லையென்றுமறுத்த நீயா? சக்கரவர்த்தியெனக் கூற, அரசன் தகாதவற்றைக்கேட்டால் எப்படிச் கொடுப்பது? அது தவிர வேறெவற்றைக்கேட்டாலும் கொடுப்பேனென்று பணிந்தான். உடனே சமயம் வாய்த்ததென்று முனிவர் உனது இராச்சியமும், பொருளும் முற்றும் எனக்குத் தருவாயென்ன, அரசன் அப்படியே கையளித்தனன். இவையாவும் பெற்ற முனிவர் மன்னவனைநோக்கி: உன்பால் முன்னர்யாகத்திற்காகப்பெற்றபொருளை உன்னடைக்கலத்திலேயே வைத்துப் போனேனாதலால் அப்பொருளெங்கே? யென, அரசன் அப்பொருளும் உம்முடைய இராச்சியத்தில்தான் இருக்கின்றதென்றான். முனிவர் அப்பொருளைக்கீர்ந்த இராச்சியம் ஒப்புலியாததினால் அப்பொருளை கீக்கீர்ந்த இராச்சியம் ஒப்புலியாததினால் அப்பொருளை வேறே நகரத்திற்கென்று சேகரித்துத் தரவேண்டுமென்ன, வேந்தனுஞ்சம்மதித்து 40-நாள் தவணையும்பெற்று முனிவர்கடவ்வாங்க அனுப்பிய நகரத்திரகனோடும் மனைவி மகனோடும் வழியில் புலதுன்பங்களை நுகர்ந்து காசிகரம்வந்து தனது மனைவியானையும் மகனையும் ஒரு மறையோனுக்குவிற்று தான் மயானங்காக்கும் வீரவாகுவுக்கு அடிமையாகி துன்பமுற்றிருக்கையில் லோகிதாசியன் தான் அடிமைப்பட்டிருக்கும் பிராமணனுக்கு சமீபத்து முதலிய கொய்து வரச்சென்று பாம்பினால் கடிக்கப்பெற்றதென. அதைக்கேள்விப்பட்ட சந்திரமதி காட்டிற்சென்று அந்நள்ளிரவில் மகனையெடுத்து மயானத்திற்கேடுத்து அங்குள்ள எரிகொள்ளிகளை அடுக்கி சமஸ்காரஞ்செய்ய யத்தனிக்கையில் அந்தச் சுடலாகரத்திருந்த அரிச்சந்திரனும் வந்து எனது எஜமானுக்குச் சேரவேண்டிய கூலியைக்கொடாமல் சுடலாகாதெனத் தடுத்தான். உடனே சந்திரமதி மகனையங்குவைத்துவிட்டு தன்னெஜமானிடம்போய் பொருள்வாங்கிவரலாமென வரும்வழியில் அந்நகரத்தரசன் குமாரனைக் கள்ளர்கொன்று வழியிலெறிந்துவிட்டுப் போய்விடவே சந்திரமதி அக்குழந்தையை யெடுத்து குழந்தைக்காக இரங்கி யழுதான். தேடிவந்தசேவகர் இவனே யிக்குழந்தையைக் கொன்றவனென்று பழிசுமத்தி அரசனிடம் கொண்டுபோகவே அரசனும் இவனைக்கொல்லும்படி வீரவாகுபால் ஒப்புவித்தான். அவனும் தன்னடிமையாகிய அரிச்சந்திரனை ஏவ அரிச்சந்திரனும் கொலைசெய்ய யத்தனிக்கையில் அப்பொழுதும் விசுவாமித்திரர்வந்து இப்போதேனும் ஒருபொய் சொல்லென்ன அரசனும் சந்திரமதியும் ஒருபோதும் சொல்லோமென மறுக்க முனிவரும் தனது எண்ணம் முற்றுப்பெறுமையைக்கருதி வசிட்டரிடஞ்செய்த சபதத்தின்படி மீளவும் தபஞ்செய்யச் சென்றான். அப்பால் திரிமூர்த்திகளும் பிரசன்னமாகி அரிச்சந்திரனைக்கூவி சந்திரமதியை வெட்டவொட்டாமற் றடுத்து சத்தியவந்தனென்பபுகழ்ந்து நடந்த விர்த்தாந்தமெல்லாங்கொல்லி தத்தமிடஞ்சென்றான். அவர்களனுக்கிரகத்தால் இறந்தானும் உயிர்பெற்றான். அரசனும் சிம்மாசனாதிபதியாய் வாழ்ந்திருந்தான் என்பதாம்.

(c) வீரகவிராயொன்பது அவருடைய இயற்பெயர். ஆக, மன ருஞ், சித்திரம் வித்தாரம் ஆகிய நான்குகவிகளில் இவர் ஆசுகவிபா டிக் திறமையைப்பற்றி வீரஞ்சு கவிராயொன்னுஞ் சிறப்புப்பெய ரும் இவர்க்குளது. இவர் சைவசமயத்தினனானக் காப்புச்செய்யு ளாற்றேன்றுகின்றது. இவருடைய மரபு இன்னதென விவரண மாகத் தெரியாவிடினும் சிலர் வேளாளமரபென உத்தேசிக்கின்றார் கள். பிறந்த இடம் மெல்லூர். இந்தூல் அரங்கேற்றியவிடம், பா ணடியநாட்டிலுள்ள திருப்புல்லாணியென்னுந் திவ்வியசேஷத்திரத் தில் சக்கரதீர்த்தக்களையிலுள்ள ஒருமண்டபம். இவருடையகாலம் ஏறக்குறைய 1550-வருடங்களுக்கு முற்பட்டது.

(d) செளந்தரிய லகரி என்னும் பிரபந்தமும் சில தனிப்பாட்களு மாம்.

2. Question.

- (a) அரிச்சந்திரபுராணம் என்பதற்குப் பொருள் யாது?
- (b) இலக்கணக்குறிப்பென்ன? சூத்திரமூண்டானால் கூறுக.
- (c) இந்தூல் எத்தனை உறுப்படங்கிய பிண்டம்?
- (d) இது எவ்வகைச் செய்யுளாற் செய்யப்பட்டது?
- (e) இந்தச் சரித்திரம் முதற்கதையா? இரண்டகதையா?
- (f) ஆதியில் யாருக்கு யாரால் சொல்லப்பட்டது?
- (g) இது தமிழ்ப்பாஷையில் வேறுபாவினாலும் செய்யப்பட்டுள் னதா?
- (h) அரிச்சந்திரனுடைய வமிசமென்ன?

Answer.

(a) அரிச்சந்திரனுடைய பழமையாகிய சரித்திரத்தையுணர்த் தும் செய்யுட்களா லையந்தூல் என்பது பொருள்.

(b) அரிச்சந்திரன்=உயர்திணை யாண்பாற்படர்க்கை இயற்பெய ராகிய இடுகுறிப் பெயர்ச்சொல். புராணம்=பால்பகா அஃறிணைப் பண்புப்பெயர்ச்சொல். பழமை என்னும் பண்புணர்த்திய புராண மென்பது அக்காலத்து நிகழ்ந்த சரித்திரத்தை யுணர்த்துவதால் பண்பாகுபெயர். அச்சரித்திரம் தன்னையுணர்த்தும் செய்யுளையுணர் த்துவதால் காரியவாகுபெயர். அச்செய்யுள் தனது தொகுதியாகிய நூலையுணர்த்துவதால் உருவியாகுபெயர். அன்றிச் சினையாகுபெய ருமாம். ஆகலால் இது மும்மடியாகுபெயர். அரிச்சந்திரன்+புரா ணம் என்பது கபிலரதுபாட்டு என்பதுபோல செய்யுட்கிழமைப் பொருளதாகிய பொருட்பிழிதின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். விரிந்தால் அரிச்சந்திரனது புராணம் என விரியும். நிலைமொழியிற்று என்கரங்கெட்டது சந்தி. "பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்க ளற்றுமெய்-வலிவரின் இய ல்பாம். ஆவியாமுன் - வன்மை மிகா சில விகாரமாம் உயர்திணை" (கன்-உயி-ரு-9.)

(c) காண்டம், படலம், செய்யுள் என மூன்றுறுப்படங்க்குப் பிண்டமாகம்.

(d) பலவகைப்பட்ட விருத்தங்களாற் செய்யப்பட்டுள்ளது.

(e) கந்தபுராணத்திலுள்ள ஓர் கிளைக்கதை.

(f) முத்து பிரமதேவனால் நாரதருக்கும், பித்தி சூதமுனிவரால் செளனகாதி முனிவர்களுக்குஞ் சொல்லப்பட்டது.

(g) அரிச்சந்திர வெண்பாவென வெண்பாவினாலுஞ் செய்யப்பட்ட வேறு நூலும் உளது. அது இதற்குப்பிற்பட்டது.

(h) சூரியவமிசம். இராமருக்குப் பாட்டன்.

3. Question.

(a) அரிச்சந்திரனை யடிமைகொண்டவன் யார்? அவன்வரலாறென்ன?

(b) சந்திரமதியை யடிமைகொண்டவன் யார்? அவன்வரலாறென்ன?

Answer.

(a) அரிச்சந்திரனுடைய தந்தையாகிய திரிசங்குமகாராஜன் தன்னைச் சரீரத்தோடு சுவர்க்கத்திற்குட்படும்படி. தனது குலகுருவாகிய வசிட்டமாமுனிவரைவேண்டி, அம்முனிவர் அது முடியாதகாரியமென்று புகல், மன்னவன் அப்படியானால் அப்படியோடு சுவர்க்கம் நிறவல்ல ஆசிரியனைத் தேடிக்கொள்ளட்டிமாவென்றான். உடனே முனிவர் சினந்து குருவாக்குக் கெழிர்வாக்குரைத்தனாயால் சண்டாளனுர்ப் போகக்கடவையெனச் சபித்தனர். இப்படிச் சண்டாள வடிவங்கொண்ட வேந்தன் விசுவாமித்திரரைச் சரண்புகுந்த போது அம்முனிவர் யாகமியற்றி அதினின்றும் ஒரு இரதத்தை யெழுப்பி அதில் மகாராஜனையற்றித் தமது நபத்தின மயமையால் சுவர்க்கமேற்றினர். அவ்விடத்திலுள்ள தேவர்கள் சண்டாளன் சுவர்க்கம் புகுவதேதென்று அவமதிக்கையில் இயமன் காலாலே உதைத்துத் தேரோடு மன்னவனைத் தலைமூகத்தள்ளுவ மன்னவன் விசுவாமித்திரரோ அபயம் அபயமென்று கூறிவருகையில், விசுவாமித்திரர் சினந்து நபமகிமையால் அந்தரத்திலேயே வேறொரு சுவர்க்கத்தை புண்டாக்கி அந்தச் சுவர்க்கத்தில் நரபதி திலகனை நிறுத்தினார். அதுவே திரிசங்குசுவர்க்கமென்னப்படுகின்றது. பின்பு இயமன் திரிசங்குமகாராசாவைப் புலையென்று சுவர்க்கம் புகவொட்டாமல் உதைத்துத் தன்னிப குற்றத்தால், விசுவாமித்திர முனிவரால் சபிக்கப்பட்டு இப்பிறப்பில் வீரசேனனுக்குப் புத்திரனாய் வீரவாகு எனவும் பெயரினனாய்வந்து அரிச்சந்திரனை அடிமைகொண்ட, சாப விமோசனமானபின் தன்னுலகுசென்றான்.

(b) சக்களத்திமகனாகிய இயமனால் கால்முறியப்பட்ட சனி நடக்கும்படி வலியில்லானாயிருந்து விசுவாமித்திரமுனிவருடைய அனுக் கிரகத்தால் முறிந்தகாலங் கூடிவரப்பெற்றுத் தவஞ்செய்த கிருக பதமடைந்து பின்பு அம்முனிவரிடம் கட்டளைப்படியே காலகௌ

சிகனென்றும் பெயருடையவனாகவந்து சந்திரமதியை யடிமை கொண்டனன்.

4. Question.

- (a) நல்லோர் வகுத்தமுறைமையாம் அறங்கன்நாலெட்டு என்ன?
 (b) “இறுக்கும் இறையன்றி யேறவுதவேம்” என்றதில் வாங்க வேண்டிய இறையெவ்வளவு? ஏன்?
 (c) “சீரியாயெனை நீமிகச்சீழின் யாரியாரஞ்சலென்பவர்” இதற்கு சொல்லப்பட்ட உபமானமென்ன?
 (d) “முனியாட்டமுற்றல்” இதற்குக் காரணமென்ன?
 (e) அரிச்சந்திரனோடுசேர்த்து எண்ணப்பட்ட சக்தரவர்த்திகள் யார்?

Answer.

(a) அறங்கள் முப்பத்திரண்டு:—ஆதுலர்க்குச்சாலே, ஓதுவார்க்குணவு, அதுசமயத்தார்க்கு உண்டி, பசுவுக்குவாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், தின்பண்டம் நல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவதில் தல், மகவைவளர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப்பிணங்குகுதல், அறவைத்தூரியம், சுண்ணம், நோய்மருத்து, வண்ணூர், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருத்து, தலக்கு எண்ணெய், பெண்போகம், பிறர்துயர்காத்தல், நண்ணிர்ப்பந்தல், மடம், தடம், சோலை, ஆவுறிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குணவு, எறுவீழ்தல், விலகொடுத்து உயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம் என்பவையாம்.

(b) அரசன் குடிகளிடத்தில் அவர்களுடைய லாவில் அறிமலாரகு பங்கு இறைப்பணம் வாங்கவேண்டியது. ஏனெனில்:—பிதாமகனாகும், தெய்வத்துக்கும், விருத்தினருக்கும், ஒக்கலுக்கும், தனக்குமாக ஐந்துபங்கு எடுத்துக்கொண்ட மற்ற ஒருபங்கை அரசனுக்குக் கட்ட வேண்டியதென அநுரூபம் விதித்துள்ளது.

(c) “வாரிகாய்ந்து கொடுத்திதின் மாற்றத்தண்ணீரியாவர் தருவர்” என்பதாம்.

(d) தேவலோகத்திலே வசிட்டமாமுலிவரோடு செய்துவந்த சபதப்படி அரிச்சந்திரனைப் பொய்த்திறத்தினனாக்கக்கூடாமற்போயிற்றே யினியென்செய்வோம் மீளவுத் தவத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென விசுவாமித்திரர் கருதினமையால் வாட்டமுற்றனர்.

(e) அரிச்சந்திரன், களன், முசுகுத்தன், புருகுற்சன், புருரவன், கார்த்தவீரியன் என ஆறுபேராம்.

5. Question.

அடியில்வருஞ் செய்யுட்கள் யாளைப்பார்த்து யார்சொல்லியது? அவை நேர்ந்த சமயமென்ன?

எந்த நல்லுயிரு மென்மொரு ரின்னுயிரு மன்னுயிர்களும்
 நந்தி னும்முடல் டதைக்கநர கத்தினி லிருத்திவிடினும்

முந்த வந்தன ரறிங்கிட மொழிப்படி யளித்தபொருளைத்
தந்த தில்லையென வுன்றனெதிர் நின்னுரை செயத்தருவதோ.

நல்லோர்வருத்த முறையாமறங்க நாலெட்டி. லொன்றறுறையேம்
இல்லோரையறப் பிகழோயிற்றுக்கு மிறையன்றி யேறவுகவேம்
சொல்லோமறுத்துமுனாயோ முரைத்ததறவோர்கன்புத்திகடவேம்
எல்லோர்மக்கு மினிதேவினைப்ப மேதாகவத்ததிதுவே.

சேய்மையண்மையி லுயிர்க்கொருதுணை யெனச்சிறந்த
வாய்மையாலகந் தூய்மையா மற்றிலம்புயத்தைத்
தூய்மைசெய்வது நீரலாற்சொல்லின் வேறுளதோ
நோய்மைசெய்யினும் வாய்மையே நோனபெமக்கறிதி.

Answer.

(1) அரிச்சந்திரன் நாடு, நகர, முதலிய செல்வங்களை யெல்லாம்
விசுவாமித்திரனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மனைவிமக்களோடு காட்டிற்
சென்று வருந்துகையில் அவ்விடத்தும் விசுவாமித்திரன்போய்
நீகொடுத்தது இல்லையென்று ஒரு பொய்மாத்நிரம் சொல்வையா
னால் இப்போதே எல்லாவற்றையுங் கொடுத்துவிடுகிறேனென்ற ச
மயத்தில் அரிச்சந்திரன் முனிவரைப்பார்த்து சொல்லியது.

(2) விசுவாமித்திரனுடைய ஏவுதலினால் பாம்பு கடித்திருந்து கா
ட்டிற்கிடந்த லோகிதாசியனை எடுத்து மடியின்மீது வைத்துக்கொ
ண்டு மகனைப்பார்த்துச் சந்திரமதி புலம்பிக்கூறியது.

(3) காசினகரத்தரசனுடைய குழுவியை வதைபுரித்ததாக விசுவா
மித்திரனுடைய மாய்கையால் பொய்க்குற்றஞ்சாட்டிச் சுடலைக்குக்
கொண்டுவந்து சுடலையைக் காத்திருந்த அரிச்சந்திரனைநோக்கி இவ
னை வெட்டென்றுசொல்லவே அரிச்சந்திரனும் சத்தியத் தவறாமற்
படிக்குத் தன்னை யடிமைகொண்ட புலையனுத்தரவினால் வெட்
டும்படி யத்தனிக்கையில் முனிவர்வந்து இப்போதானிலும் ஒருபொ
ய் சொல்வையானால் எல்லாச் செல்வங்களையுந்தந்து விடுகிறேனெ
ன்றுகூற அத்தரு அரிச்சந்திரனும், சந்திரமதியும் முனிவரானோக்
கிக் கூறியது.

6. Question.

(a) “உனக்களித்த வரசரிமை ஒருகாலத்தும் மறுத்தினியான்
வாங்கேன்” என்றதில் முனிவனுக் கரகளித்ததெப்படி.

(b) “அறைநீதிமுற்று முணராவமைச்சை யணிவாயில்வைத்து
மறியேம்” என்றதில் தோன்றும் விசேஷணமென்ன?

(c) வாய்மையாகிய சத்தியத்தை எவ்வாறுவாணித்திருக்கின்றது?

(d) “பனியானனைந்து வெயிலாலுவர்ந்து” நின்றது யார்? ஏன்?

(e) “அனியாயவெங்க ணாவாலிறந்த” இதில் அனியாயமென்ன?

Answer.

(a) விசுவாமித்திரர் தமது நீசப்பெண்களை விகாகஞ் செய்து
கொள்ளும்படி பீடித்தபோது அரிச்சந்திரன் அரசமுற்றங் தரச்

சொல்லினுந் தருவேன் இப்பெண்களை மணம்புண்டினென்ற வளவில் முனிவர் சமயம்வாய்த்ததென மகிழ்ந்து உலகமுழுவதையும் அரசன் திருடன் அளிக்கும்படி கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

(b) அரசர்களுக்குரிய அங்கங்கள் ஆறினான் அவ்வரசனுக்கு ஒப்பாகிய அமைச்சன் கல்வியறிவில்லானாயின் அந்நாட்டில் முறைபோடு செங்கோல் நடவாது. ஆதலால் அச்சிறப்பைக் கருதி, அதைநீதி முற்றுமுனரா வமைச்சையணிவாயில் வைத்துமறியேம். என்றான்.

(c) ஊரமும் சமீபமும் ஆகிய எங்காலத்தும் எவ்விடத்தும் பெறுதற்கரிய உயிர்க்குத் துணையாகச் சிறத்ததென வர்ணிக்கப்பட்டது.

(d) லோகிதாசியன். ஏனென்றால்:—லோகிதாசியன்தன்னை யடிமைகொண்ட அத்தனைனுடைய ஏவுதலினால் தர்ப்பை சயித்துக்களை ஒடித்துவரச் சூரிபோதயத்துக்குமுந்தி காட்டிக்குச்சென்று வெயிலில்திரும்புவானாகையால் உதயநதிக்குமுன் பணியும் பின் வெயிலும் வருத்தின.

(e) என்னைக்கடியாமல் என்கண்பார்க்க என்புத்திரனைக் கடித்த தேவன்னும வருத்தத்தினால் “அனியாயவெங்கணரவு” என்றிருக்கினான்.

திருவாசகம்.

1. Question.

- திருவாசகம் என்பதற்குப் பொருள்யாது?
- இலக்கணம் யாது?
- இந்நூல் எந்தச்சமயத்தைக் குறித்ததால்?
- இந்நூலினுற் பெறப்படும் பயனென்னை?
- இந்நூலாசிரியருக்கு எத்தனைப்பெயருண்டு? அவ்வப் பெயர் யாராரால் கொடுக்கப்பட்டது? காரணமென்ன?
- அவர் சரித்திரத்தை 15-வரிக்கு மேற்படாமலெழுதுக.

Answer.

(a) சிறப்பாகிய மொழியினுற் செய்யப்பட்ட செய்யுட்களையுடையதால்.

(b) திரு=பண்புப்பெயர், வாசகம்=இங்கு அநேகனைப் பலவின் பாற்படாக்கைப் பெயர்ச்சொல். திரு+வாசகம், பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர், விரிந்தால் திருவாகிய வாசகமென விரியும். திரு என்னும் அடையடுத்த வாசகத்தின்பெயர் காரணவாகுபெயராய்ச் செய்யுளையுணர்த்த அச்செய்யுள் நூலையுணர்த்துவதால் அதுவும் அவ்வாகுபெயராம். அவ்வடைமொழி வெற்றிலையென்பது போலதாம். திருவாகிய வாசகத்தையுடைய நூல் எனப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயரொளிநும் ஓக்கும்.

(c) இது சைவசமயத்தைக் குறித்ததால்.

(d) சைவத்தில் பத்திரான முநிர்த்து சிவபிரானவழிபட்டு முத்தியடைவதற் கேதுவான பயனைத்தரும்.

(e) திருவாதவூரர், தென்னவன்பிரமராயன், மாணிக்கவாசகர், என் மூன்றுபெயருள்ளன. முன்னது தந்தையாராலும், பின்னது அரிமர்த்தன பாண்டியராஜனாலும், மத்தது பரமசிவனாலும் கொடுக்கப்பட்டது.

(f) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அரிமர்த்தன பாண்டியராசன் காலத்திலே திருவாதவூரில் பிரமணர்குலத்திற் பிறந்தவர். இவர் கல்வி ஞானத்திறத்தையறிந்த அக்வரசன் இவரை முதல்மந்திரியாகக் கீத் தன்னிடம் வைத்திருந்து சிலநாள் சென்றபின்பு சூநினாவாங்கி வரப் பொற்றுவையவளிடத்தான். அதைக்கொண்டுசென்ற இவர் திருப்பெரும்புறையில் குருத்தமரத்தடியி லெழுந்தருளியிருந்த பரமசிவனை ஞானசிரிபராகக்கொண்டு சிவபெருமானிடில் சில பாடல்களைப் பாடித்துதித்து, கொண்டுவிந்த பொருளையெல்லாம் சுவாலய முதலிய நருமயிவையத்திற் செலவிட்டனர். இது அரிந்த அரசன் இவரைத் துன்புறுத்தவே பரமசிவன் தருணகூர்ந்து கரிகளைக் குதிரைகளாக்கி அரசன்முன்விடுக்கப் பின்னும் பொழுதுவிடிபுழுன் பழையபடி சூநிரைகளெல்லாம் கரிகளாகி மறைந்தன. அரசனுக்கு மேலும் கோபமுண்டாகி இவரைத் துன்புறுத்தவே பரமசிவன் வையைநதியைப் பெருகச்செய்து பட்டணத்தின்பீது வரவிட்டு அரசனுக்கு அப்பருடைய மகிமையைத் தெரிவித்தனர். அப்பால் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் புத்தராவாதிவென்று ஊமைப்பெண்ணைப் பேசச்செய்து பற்பல சிவஸ்தலங்களைச் சேலித்து திருப்பதி கங்களோடு சோதிமயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்தில் மறைந்தருளி ஞர் இவர்செய்ததூல்கள் திருவாசகமும் திருக்கோவையாருமேயாம். இவர் அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் இவர்களோடும் ஒருவராக எண்ணப்பட்டவர்.

2. Question.

(a) “வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணுள்வான் மதித்து மிரேன்” என்றதேன்,

(b) (1) வாராவுலகம் என்பதெது? (2) நோன்பென்பது என்ன?

(c) சிவபிரான் நடனஞ்செய்ததேன்?

(d) சிவபிரான உண்மையுமாய் இண்மையுமாய் என்றதெப்படி?

(e) உடையான்யார்? உடைமையார்? இது எதுபற்றி?

(f) (1) பதி, பசு, பாசமென்பன எவை? (2) அறியாப்பதமெது?

(g) “ஆயநான் மறையவனு நீயேயாத லறிந்திபா வியாவரி னாக கடையரூய காயினே னுதலையுநோக்கி” இதன்வர லாதென்ன?

(h) ஆடகமுதலிய நால்வரைப் பொன் எவை?

(i) உலகமயக்கைக் கடந்ததாரியார்?

Answer.

(a) “தேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிலனேயெய் பெருமானெம், மானேயுன் னருள்பெறுநா னென்றென்றே வருந்துவனே என்பது ம்ரு.

(b) (1) மோகஷவுலகம். (2) மனமானது ஐம்பொறிகளின் வழியில் செல்லாமல் நின்றற்பொருட்டு உண்டிசுருங்கல் முதலிய விரதங்களைமேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிருக்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்திருத்தல்.

(c) பதஞ்சலி பகவானுக்கும், வியாக்கிரபாத முனிவருக்கும் அருள்செய்யும்பொருட்டுத் திருத்தில்லையில் நடனஞ்செய்தனர்.

(d) சிவஞானன் கைகூடியவர்களுக்கு உள்ளவனாகவும் அது கைகூடாதவர்களுக்கு இல்லாதவனாகவும் இருக்கின்றான்.

(e) உடையான்=பரமசிவன். உடைமை=அன்பர்கள். இது ஆண்டான் அடிமை என்னும் வழக்குப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(f) (1) பதினாட்வய், பசு=ஆன்மாக்கள், பாசம்=மாயை, (2) மானுடப்பிறவி.

(g) சிவபெருமான் திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளை யடிமைகளாக்கும்படி. திருப்பெருந்துறையில் சூருந்தமரத்தடியில் தொண்ணூற்றொன்பது அந்தணர் தம்மைச்சூழ்ந்துநித்பக் கையில் ஒரு புத்தகமேந்தி வீற்றிருந்தனர். பாண்டியனுட்க் குறியாவாய்க அவ்வழியாகச்சென்ற திருவாதவூரர் அவரைப்பார்த்து கையிலுள்ள புத்தகம் என்னபுத்தகமென்று வினவினர். சிவபெருமான் சிவஞானபோதம் என்னலும் அத்தொடருக்குப் பொருள்விளைய விவமூர்த்தியம் உபதேசித்தருள திருவாதவூரருக்கு ஞானம்விளங்கியதால் அவர் துறவாச்சிரமத்தையடைந்தனர். அவருக்குத் திருநாமம் மாணிக்கவாசகர் என்பதாம்.

(h) ஆடகம், கிரிச்சிறை, சாம்பூரகம், சாதரூபம், என்பனவாம்.

(i) மின்னேரனைய பூங்கழல்களடைந்தார்.

3. Question.

(a) பூ+கழல்=பூங்கழல், இதற்குச் சூத்திரமென்ன?

(b) (1) பேசுகேன். (2) போற்றுகின்றார். (3) முனைவான், இவற்றின் பகுபதமென்ன?

(c) மரணமுள்ளா அமரனென்பதற்கு இலக்கணமென்ன?

(d) (1) கூத்தாட்டி என்னதொடர்? (2) கூத்து, ஆட்டு என்ன சொற்கள் இவற்றைப்போல வேறு நான்கு எழுதுக.

(e) உருவகமென்பதென்ன? இரண்டு உதாரணம் காட்டுக.

(f) நம்பி என்பதற்குப் பொருளென்ன? எங்கிருந்து வந்த பெயர்ச்சொல்.

(g) (1) கோயில், மலர்க்கொன்றை, கடைமனம், இவற்றிற் சிலக்கணமென்ன? (2) எப்படியிருந்தால் இலக்கணமுடையனவாகும்?

Answer.

(a) பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும் (உயி-கு-50.)

(b) (1) பேசுகேன்=பேசு-பகுதி, கு-எதிர்காலத் தன்மையொருமை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஏன்-விசுதிமேல் விடுதி, கு-எதிர்கால இடைநிலையெனினும் பொருள்தும. (2) போற்றுகின்றார்=போற்று-பகுதி, ஆநின்று-பிதர்கால இடைநிலை, ஆர்-பல்லோர் விசுதி, உகரக்கேடுகள் சந்தி. (3) முனைவன்=முனை பகுதி, வ்-பெயர் இடைநிலை, அன ஆண்பால்விசுதி. உலவன், இறைவன, துவன், என் பனவுமப்படியே, வகரம் உடம்படுமெய்யன்று.

(c) உபசாரவழக்கு.

(d) (1) இருபெயரொட்டுப் பண்புக்கொகை நிலைச்சொடர் (2) கூட்டுது=முதனிலைபெறாத தொழிற் பெயர். வினை, தொழில், சண்டை, வேட்டை என்பனபோல. ஆட்டு-முதனிலைநிலிபத தொழிற் பெயர். கோள், ஊண், தேடு, பாட்டு என்பனபோல.

(e) உபமானத்துக்கும் உபமேயத்துக்கும் உள்ள ஒற்றமைப்பை விளக்குவதாம். அவைக்கடல், பாநமலர்.

(f) விரும்பத்தக்கவன். கம்பு எனலும் விரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த உயிர் தினை மாண்பாற்படாக்கைப் பெயர்ச்சொல்

(g) (1) இலக்கணப்போலி. (2) கோயில், கொன்றைமலர், கடைக்கடை.

தாயுமானவர்பாடல்.

1 Question.

(a) தாயுமானவர் விரித்திரத்தை 15-வரிக்குள் எழுதுக.

(b) தாயுமானவர் பாடலுக்குப் பொருளுழுதுக.

(c) இலக்கணக் குறிப்பெழுதுக.

(d) எவ்வகைப்பட்ட செய்யுட்களால் பாடியுள்ளார்.

(e) “தாயுமானவர் எக்காலத்திலுள்ளவர். (2) அவர்செய்த வேறுதூலெவை?

Answer.

(a) தாயுமானவர் வேதாநியமென்னும் நகரியில் வேளாண்மரபில் கேடிலியப்பிள்ளைக்குத் திருமகனாகத் திரிசுரபுரத்திருந்த தாயுமானேசுவரர் திருவருளால் அவதரித்து தாயுமானவனெனத் திருப்பெயர்பூண்டனர். மொளனதேசிகரிடத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்று பிதா காலமாயினபின்னர் அவருடைய சம்பிரதி உதகியோகத்தை திரிசுரபுரத்தரசனாகிய விஜய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகரிடத்தில் இலந்நாளியறழி மிக்க புகழடைந்து அரசன் இறந்தபின் அவனுடைய

மனைவி மையல்மிசுதியால் தமதுமீதுகொண்ட தகாதசெய்கைக்கு உடன்படாமல் அந்நகரத்தின் எல்லையைக்கடந்து இராமநாதபுரஞ் சென்று பின்பு தமயனாருடைய வேண்டுகோளின்படி ஒரு திருமண முடித்துக் கணகசபாபதியென்னும் குமாரனைப் பெற்றுவைத்துப், பின்பு கௌபீனராய்ச்சென்று தவத்தைமுடித்துக் கடைசியில் இராமநாதபுரத்துக்கருகில் அகண்டாகார சிவந்தொடில் கலந்தருளினார்.

(b) தாயுமானவரால் செய்யப்பட்ட பாடல்களையுடையதால்.

(c) தாயுமானவர் உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கைக் காரணப் பெயர்ச்சொல். பாடல்: தொழிற்பெயர், இது செய்யுளுக்குத் தொழிலாகுபெயர். தாயுமானவர்பாடல் இப்புச்சங்கிபெற்ற செய்யுட் கிழமையாகிய பொருட்டிற்கின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில்லாதொடர். விரிந்தால் தாயுமானவரது பாடல் எனவிரியும். இது தாயுமானவரது பாடலையுடையதால் என ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைப்பெயரால் தூலுக்குக் காரணக்குடியாயிற்று. என்பது இலக்கணம்.

(d) பலவகைப்பட்ட விருத்தங்களினாலும், கண்ணிகளாலும் பாடப்பட்டுள்ளது.

(e) (1) 200 - வருஷத்துக்குமுன்.

(2) வேறொன்றும்புலப்படவில்லை.

2. Question.

(1) யானெனுகந்தையும் அபிமானமுமென்ன? (2) எது உருகும் எது உருகாது? (3) பஞ்சபூதமாவன எவை? (4) சுகம் எதனா ணுண்டாகும் எதனா ணுண்டாகாது?

Answer.

- (1) நான் என்னும் அகப்பற்றும் எனதென்னும் புறப்பற்றுமாம்.
- (2) கல்லேனுமுருகும் கல்நெஞ்ச மொருகாலும் உருகாது.
- (3) அப்பு, தேயு, வாயு, பிருதிவி, ஆகாயம் என ஐந்து.
- (4) சொல்லான் முடிங்குதல்செய்தால் சுகமில்லை. மெனனியா கச் சும்மாவிருந்தால் சுகமுண்டு.

3. Question.

- (a) மோன உருவெளியாவதென்ன?
- (b) மலடி. பின்னையினருமை யறியாளென்றதற்கு செய்யுளெழுதுக.
- (c) கையில்வளர் நெல்லிக்கனியைப் போல்வதென்ன?
- (d) கன்றினுக்குச் சேதாவிரங்குதல்போ லென்றதற்கு உபமேய மென்ன?
- (e) திருக்கருணை ஒன்றைக்கொடுத்தால் என்னென்ன நீங்கி என்னென்ன உண்டாகும்?
- (f) பராபரக்கண்ணியில் இசைக்கொடியெழுதுக.

Answer.

(a) பெளனநிலயிற்றேன்றும் (சத்து, சித்து, அனந்தம் என்னும்) சச்சிரானந்தத்தின் உருவெளித்தோற்றம்.

(b) “பெற்றவட்கே தெரியுமந்த வருத்தம் பின்னோ
பெறப்பேதை யறிவாளோ பேராந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பல்பண்டாரு
முறுதவனோ கண்ணெஞ்ச முடையராவா.” (தாயு-14)

(c) தண்ணைக்கண்டார்க்கு உள்ளும் நறம்புமாகிய எங்குப் பரிபூரணமாகத்தோன்றும் சிவமாம்.

(d) என் தந்தையாகிய பராபரமே எப்போது கருணைசெய்யும் என்றபடி.

(e) பொய்யும் ஐசையும் பொறாமை யும் மனத்தின் மூர் நுகி மெய்யும், ஞானமும், அருட்செல்வமும் அடியாருக்குச் செய்யும் பணியும் உண்டாகும்.

(f) (1) “ஆரறிவாரொன்ன வனந்தர றை யோலரிநிம்
பேரறிவே யின்பப் பெருக்கே பராபரமே” (தாயு-17)

(2) “கண்ணே கருத்தேயென் கற்பகமே கண்ணிறந்த
விண்ணே யானந்த வியப்பே பராபரமே.” (தாயு-21.)

திருவாய்மொழி.

1. Question.

- (a) இந்நூலாசிரியருடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கி எழுதுக.
(b) திருவாய்மொழிக்குப் பொருள்சொல்லுக.
(c) இலக்கணமென்ன?
(d) சடகோபா என்றதற்குப் பொருளென்ன?
(e) இவர் மறுநாமங்களென்ன?
(f) இவரோடு சேர்த்து எண்ணப்பட்ட பன்னிரு ஆழ்வார்கள் யார்?

Answer.

(a) இந்நூலாசிரியராகிய சடகோப ஆழ்வார் செந்தமிழ்ப்பாண்டியவளநாட்டில், திருக்குருகடில், வைணவசாமயத்தில், வேளாண்மரபில் காரி என்பவருக்கும், உடையநங்கையாருக்கும் குமாரராக 4,900-வருத்துக்குமுன் திருவவதாரஞ்செய்தனா. இந்நாயுணர்ந்த மதுரகவியாழ்வார் புருஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்ய வேண்டிமேனப் பிரார்த்தித்து நின்றனர். அதற்குரிய சடகோப ஆழ்வார் சகல வேதாந்தசாரமாகிய திருமந்திரங்குறி அர்த்தத்தை நான்கு பிரபந்தங்களாலே அருளிச்செய்யக் கருதி, இருக்குவேதசாரமாகத் திருவிருத்தத்தையும், எசுர்வேதசாரமாக திருவாசிரியத்தையும், அதாவணவேதசாரமாகப் பெரிய திருவந்தராயையும், சாமவேதசாரமாக

கத் திருவாய்மொழியையும் பகர்ந்தனர். மதுரகவி ஆழ்வார் அவற்றைப் பட்டோலைபிடித்தெழுதித் திருமகிழம்புமாலையை யணிவித்தனர். அப்பால் அனேகருக்குத் தெளிவுறுத்தி 33 - ம் ஆண்டில் பாம்பதமடைந்தனர்.

(h) திருவாகிய வாய்மையாகிய மொழியினால் செய்யப்பட்ட செய்யுட்களையுடையதால் என்பதுபொருள்.

(c) திருவிருதிபெற்ற பண்புப்பெயர், வாய்மை (வாயின்தன்மை = சத்தியம்) விருதி புணர்ந்துகெட்ட பண்புப்பெயர், மொழி = தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர். அல்லது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். மொழி செய்யுளையுணர்த்தர் செய்யுள் தூலையுணர்த்துவதால் இரண்டு கருவியாகுபெயர். சினையாகுபெயரொன்னினும் பொருள்தம். இது கிறுசெஞ்சேவல் என்பதுபோல இரண்டடைகொண்ட கரணப்பெயர். அன்மொழித்தொகையெனினும் பொருள்தம்.

(d) சடவாயுவை நிராகரித்தவர்.

(e) நம்மாழ்வார், மாறன், வகுளாபரணன்.

(f) சடகோப ஆழ்வார், பொய்கை ஆழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பெரிய ஆழ்வார், தொண்டாடிப்பொடி ஆழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார், திருமயங்கை ஆழ்வார், திருப்பாடூர்ஆழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார், பேயாழ்வார், திருப்புகளியாழ்வார், குடிக்கொடுத்த நாச்சியார். எனப் பன்னிருவர். கம்பகாட்டாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களுமுள்ளர்.

2. Question.

அடியில்வரும் பாட்டுக்குப் பதவுரை யெழுதுக.

கண்ணனை மாயன்றன்னோக் கடல்கடைந் தமுதங்கொண்ட,
அண்ணலை யச்சுதன்னை யனந்தனை யனந்தன்றன்மேல்
நண்ணிநன் குறைகின்றனை ஞாலமுண் டிமிழந்தமாலே
எண்ணுமா றறியமாட்டேன் யாவையு மெவருந்தானே.

Answer.

(பதவுரை) கண்ணனை-திருஷ்ணனை, மாயன்றன்னை - மாயவனை, கடல்கடைந்து - திருப்பாற்கடலில் கடந்து, அமுதங்கொண்ட-அமிர்தமெடுத்த, அண்ணலை - பெரியோனை, அச்சுதனை-அழிவில்லாதவனை, அனந்தனை முடிவில்லாதவனை, அனந்தன்மேல்-ஆதிசேடன்மேல், நண்ணி - சேர்ந்து, நன்கு-நன்றாக, உறைகின்றனை - யோகநித்திரைசெய்பவனை, ஞாலம் - பூமியை, உண்டு - தன்னுள்ளவத்து, உமிழ்த - வெளிப்படுத்திய, மால்-திருமலை, எண்ணும் ஆறு-எண்ணுகிறவிதத்தை, அறியமாட்டேன் - தெரிந்துகொள்ளும் வலியில்லேன், யாவையும்-சகலமும், எவரும் - யாவரும், தானே-தானே ஆவான்.

3. Question.

(a) என்று என்பது பெயராகவும், வினையெச்சமாகவும், இடை சொல்லாகவும் வருப்படி கிறு வாக்கியங்களெழுதுக.

(b) பின்வருந் சொற்களுக்குச் சொல்லைப்போலப் பொருளை
நீதுக. பங்கயம், மாயவன், திருமால், சிவன், கண்ணன், அச்சுதன்,
அமலன்.

(c) அஞ்சனவண்ணன், பவளவாய், இவை என்ன உவமைத்தொ
லை?

(d) (1) அறுசுவை என்ன? (2) புலன் ஐந்தென்ன?

(e) பின்வருந் சொற்களுக்குப் பருபத முடிபுகூறுக.

(f) அநியாமாட்டேன். (2) என்கோ.

Answer.

(a) என்று காண்பேன்—பெயர், நான் கொடுப்பேன் என்று உ
வன்பொருளை விளையெச்சம். என்றுசொன்னான்—இடைச்சொல்.

(b) பங்கயம்=சேற்றில் பிறப்பது. மாயவன் - விசித்திர சத்தி
யையுடையவன். திருமால் - (அடியார்பால்) நித்துடையான். சிவன்
உவமையைச்செய்பவன். கண்ணன் - தாக்கநிலையுடையான். அச்சு
தன் - அழியாதவன். அமலன் = களங்கமில்லாதவன்.

(c) உண்ண உவமைத்தொகைகள்.

(d) (1) கைப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, காப்பு, இனிப்பு
(2) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

(e) (1) அநியாமாட்டேன்—அநிடகுதி, அசாரியை, யகரமெய்
சுரதி, மாட்டு-ஆற்றலுண்டாகும் விஞ்சி, அஃததுமொரு பருதி
என் தன்மை ஒருமை விஞ்சி. எதிர்மறை ஆசாரவிஞ்சி புணர்க்கு
கொட்டது. உகரக்கேடுசந்தி.

(2) என்கோ:—என் பருதி, கு-தன்மையொருமையும், எதிர்கால
மூல உணர்த்திவந்த விஞ்சி.

திருக்குறள்.

1. Question

(a) நூலாசிரியர் வரலாறென்ன? சுருக்கி எழுதுக

(b) திருக்குறள் என்பதற்குப் பொருளென்ன?

(c) இலக்கணக் குறிப்பெழுதுக.

(d) இது எவ்வகைப்பாவினாற் செய்யப்பட்டது.

(e) இது எத்தனை உறுப்படங்கிய பின்டம்.

(f) இந்நூலுக்குரிய மறுபெயர்களென்ன?

(g) திருவள்ளுவருக்கு வழங்கும் மற்றப்பெயர்களென்ன?

(h) இவருடையகாலம் எது?

(i) இவர்காலத்திருந்த புலவர்கயார்?

Answer.

(a) இத்தூலாசிரியராகிய திருவள்ளுவர் தொண்டைமாநாட்டில், திருமயிலாப்பூரில், இலுப்பைக்கோப்பில், சைவ சமயத்தில், ஆதி யென்பவருக்கும் பகவனென்பவனுக்கும் பிறந்து வேளாளர் எடுத் துவளர்க்க வளர்ந்து, தாம் பிரயதேவனுடைய அமிசமாகையால் சகலகலைகளையும் ஓர்ந்து வயதாய்பின்பு இயல்பாகவே கற்றுணர்ந்து பொதியமலையடைந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் காவே ரிப்பாச்சத்தில் ஒரு வேளாளப்பிரபு தன் பாய்ச்சீவனமுழுமையும் ஒரு வேதாளம் அழிக்க அதற்காகத் திருவள்ளுவரைத் தருவிக்கவே திருவள்ளுவர்வந்து 2 மது சப மகிமையால் துரத்தவே அவ்வேதா ளம் ஒழிந்தது. அப்பால் அப்பிரபுவினுடையமகளாகிய வாசுகியைத் திருமணமுடித்துக்கொண்டு உலகிற்கு இல்லறத்தை நடத்திக்காட் டக்கருதித் திருமயிலாப்பூரை மீளவுமடைந்து அங்கு அம்மனையியா ருடன் வசித்து செய்தற்றொழிலில் ஸீவனஞ்செய்துவந்தனா. இவ ருக்கு அந்நகரத்து வணிகப்பிரவாகிய ஏலேலிங்கனொன்றும் செட் மயார் மாணிக்கராக அவர்க்கு அணுகுகொடுசெய்து அவர் வேண்டு கோளால் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பாலையும் திரட் மத் திருக்குறளாகப்பாடி மதுரைக்குச் செல்லுகையில் வழியில் ஓள வையாரும், இடைக்காடரும் துணைவாச் சங்கமணடபமடைந்து தம து தூலினைக்காட்டி அவாகள் கேட்ட வினாசட்கெல்லாம் விடை பகர்ந்து அக்கடைச்சங்கப் புலவனாயெல்லாம் வெற்றிகொண்டு அவர்கள் தனித்தனி கருதுதலிற்குக் கொடுத்த சாத்துகவிதிகளையும் பெற்றுத் திருமபிச் சிலகாலம் மயிலாப்பூரில்வந்து வசித்து அனேக அப்புகழ்கள்செய்து முத்தியடைந்தார்.

(b) சிறப்பாகிய குறள்வெண்பாவாற் பாடப்பட்டதால் என்பது பொருள்.

(c) திருவிருதிபெற்ற பால்பகா அஃ லினைப் பண்புபெயர். கு றள்=சிறுமையை யுணர்ச்சதம் பண்புப்பெயர். அபபண்புப்பெயர் சிறுமையையுடைய குறள்வெண்பாவுக்குப் பண்பாகுபெயராகி அது அப்பாக்கள்தொக்க தூலுக்குச் சினைவாகுபெயராய்க் காரணக்குறி யாயிற்று. ஆதலால் இது இருமடியாகுபெயர். ஆக்கப்பட்டதூ லுக்காதல் கருதித் காரணவாகுபெயரொன்றும் இழக்காது.

(d) வெண்பாவிற சிறுமையாகிய குறள்வெண்பாவாலாயது.

(e) பால், இயல், அதிகாரம், செய்யுளென காஞ்சுறுபடங்கிய பின்னம்.

(f) திருக்குறள் தரிப்பறை, முப்பாணை, உத்தரவேதம், தெய்வதூல், திருவள்ளுவர், பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, பொது மறை.

(g) திருவள்ளுவர், பெருளாவலர், தெய்வப்புலவர், நாயனார், தே வர், முதற்பாவலர், நான்குனார், மாதாணபாங்கி, செக்காய்போதார்.

(h) 3,000-வருஷத்துக்கு முற்பட்ட கடைச்சங்கத்தார் காலம்.

(i) ஓளவையார், இடைக்காடர், கடைச்சங்கப்புலவர்.

2. Question.

அடியில்வரும் பொருளுக்குத் தகுதி"ாகக் குறள் எழுதுக.

- (a) தந்தை மகனுக்குச்செய்யவேண்டிய நன்மையென்ன?
- (b) மகன் தந்தைக்குச்செய்யவேண்டிய உன்மையென்ன?
- (c) வந்தவிருந்தினர் எப்படியிருப்பின் மனங்குழைவார்?
- (d) எல்லாவற்றிலும் காக்கவேண்டியபொருள் யாது?
- (e) தியைப்பார்க்கிலும் அஞ்சத்தகுதியுடையது யாது?
- (f) பேரறிவாளனுடைய செல்வம் எப்படிவளரும்?

Answer.

- (a) தந்தை மகன்காற்று நன்றி யவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல். (குற-5.)
- (b) மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை யென்றோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல். (குற-7.)
- (c) மோப்பப் குழையு மனிச்ச முகந்திரிக்கு நோக்கக் குழையும் விருந்து. (குற-10.)
- (d) யாகாவா மாயினு நாகாக்க காவாக்கார் சோகாட்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (குற-22.)
- (e) தியவை திய பயத்தலாத் தீயவை தீயினு மஞ்சப் படும். (குற-31.)
- (f) ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் பேரறி வாளன் றிரு. (குற-35.)

3. Question.

பின்வருஞ் செய்யுட்களுக்குப் பொழிப்புரை வரைக.

- (1) தன்னைத்தான் காதலனாயி் நெனைத்தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப் பால். (குற-34.)
- (2) புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத லறங்கூறு மாக்கத் தரும். (குற-28.)

Answer.

(1) தன்னைத் தானேவிரும்புவானானால் தீவினைப்பகுப்புகளில் எவ் வளவு சிறிதாகிய ஒரு தீவினையையும் (பிறரிடத்தில்) செய்யாதொ ழியக்கடவன்.

(2) (காணாதவிடத்தில் ஒருவனை) இகழ்ந்துபேசிக் (கண்டவிடத் தில்) அவனுக்கு இனிமை உண்டாகும்படி) பொய்யாக நடித்து (ஒ ருவன்) உயிர்வாழ்தலைப் பார்க்கிலும் இறப்பதே தருமசாத்திரங்க ளால் கூறப்பட்ட ஆக்கத்தைத்தரும்.

4. Question.

(a) தந்தை, வருவிருந்து. இவை என்ன வழுவமைதி. சூத்திரமென்ன?

(b) விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றி முடியாத மூன்றென்ன?

(c) அழுக்காறு, அவா, என்னசொற்கள்? இவற்றினடியாகப்பிறந்தவினை விகற்பம் ஐந்தெழுதுக.

(d) அறத்துக்காகக் கடிபவேண்டிய நான்கென்ன?

(e) பெயர்ச்சொவ்வெண் தொகைச்சொல் பெற்றதற்கு உதாரணமென்ன? இன்னும் எந்த எண்கள், தொகைச்சொல் பெறும்? சூத்திரமென்ன?

(f) “என்றபொழுதின” “வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து” இவாறிலுள்ள உருபுள் என்னபொருளன. அவ்விவற்றை இன்னும் என்னென்னபொருளில்வரும். சூத்திரமென்ன?

(g) இடைச்சொல்லடியாகவும், பெயர்ச்சொல்லடியாகவும் பிறந்த பெயரும், வினையும் இரண்டிரண்டெழுதுக.

(h) “அன்புடையார் என்பு முரியார்பிறாக்கி” (என்பு — 1 உல) பிறர்க்குத் தமது என்பையும் கொடுத்த அன்புடையாரிருந்தால அவர்கதையை எழுதுக.

Answer.

(a) தாம்+தை+தந்தை. தாம்-பன்மை-தை-ஒருமை. ஆதலால் ஒருமையில் பன்மைவந்த பால்வழுவமைதி. வருவிருந்து - வருநல் தன்மை முன்னிலையிடத்துக்குரிய சொல். அது படர்க்கையில் வந்தது ஆதலால் இடவழுவமைதி. “ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையினொருமையும் ஓரிடம் பிறவிடந்தழுவவமுளவே” (பொது-சூ-29.) “தரல்வால் கொடை செலல் சாருமபடர்க்கை எழுவாய் இரண்மே எஞ்சியவேற்கும்” (பொது-சூ-30.) முறையேகொள்க.

(b) விருந்தினதைத் தூர்த்துக்கொட்போது இனியமுகமும், அதுபற்றி அவா நெருக்கியபோது இனியசொல்லும், அதுபற்றி அவர் உடன்பட்டபோது நன்றுசெய்ததுமாம்.

(c) அழுக்காறு, அவா இரண்டும் பெயர்ச்சொல். அழுக்காறு, அழுக்கறுதல் அழுக்கற்றான், அழுக்கற்ற, அழுக்கற்று அவாவு அவாவுதல் அவாவினான், அவாவின, அவாவி, எனவரும்.

(d) அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னுச்சொல்.

(e) “அழுக்காறவாவெகுளி யின்னுச்சொன்னுங்கும்” இதில் நான்கும் என்பது தொகைச்சொல். இன்னும் ஏ எண், என்ற எண், ஏனா எண். இவையுந் தொகைச்சொல்பெற்றே நடக்கும்.” பெயர்ச்சொல்வெண் ஏ என்ற ஏனா எண் நான்குந் தொகைபெறும்-உமமை என்றெனவோ டுந்நான்கெண்ணும் அஃதின்றியும் இயலும்” (இடை-சூ-9.)

(f) ஈன்றபொருளின் - இன்னுருபு ஐந்தாம்வேற்றமை எல்லாப் பொருளது. நீங்கற்பொருள், ஒப்புப்பொருள், ஏதுப்பொருள் இவற்றிலுமவரும். “ஐந்தாவதனுருபில்லும் இன்னும் நீங்கலொப்பெல்லே எதுப்பொருளே” (பெய்-சூ-42.) வானத்தவர்க்கு, =ரு. நான்காம் வேற்றுமைத் தகுதிப்பொருளது கொடை பகை, நேர்ச்சி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறைமை அதிகாரியு இப்பொருளிலும் வரும். “நான்காவதனுருபாகும் இவ்வே கொடை பகை நேர்ச்சி-சகவதுவாதல் பொருட்டு முறை ஆதியின் இதற்கிதெனல் பொருளே” (பெய்-சூ 41.)

(g) மற்றையோன், பிறன். (பெயர்) போன்றான், நிகர்ந்தான் (வினை) = இயைபடி. உதுவர், உம்பி. (பெயர்) சான்றான், மாறும். வினை) = பரியபடி.

(h) அன்புரை யார் என்புறரியர் பிறர்க்கு என்றதற்குக்கதை:—சிபிச்சக்கரவர்த்தியினுடைய அன்பையும், கொடையையும் வெளிப்படுத்தும்படி அக்கிளிசேவன் புறவுருக்கொண்டனன். இந்திரன் வேடவுருக்கொண்டு அப்புறவை அம்பினாலெய்ய அது புண்பட்ட உடலோடு பறந்துவந்து சக்கரவர்த்தியின் பாத்தண்படைவந்து விழுந்தது அது சக்கரவர்த்தியெடுத்து உபசரண செய்கிருக்கையில் வேடன்வந்து புறவைக்கேட்டான் சக்கரவர்த்தி என்னேச் சரணடைந்த புறவைத்தவிர வேறெதைக் கேட்கினான் தருவேனெனக் கேட்டு வேடன் பொன்முதலிய பொருளும் வேறுதகையும் எனக்கு வேண்டா. புறவைக்காக்க விருப்பமிருந்தால் உமது தசையைத் தாருமென்றான். உடனே மகிழ்ந்து தலைகாட்டி ஒருதட்டில் புறவைவைத்து மற்றதட்டில் அதனெடைக்குத் தன் தசையை அரித்தரித்து போட்டுக்கொண்டுவர புறவின்மீது தாழ்வதைக்கண்டு மற்றதட்டில் தானேநின்றான். உடனே அத்தேவர்களிருவரும் சக்கரவர்த்தியின் கருணையையும் கொடையும் புகழ்ந்துசொன்னார். வேறொருகதை:—தத்சிமுஸ்வன் இந்திரன் வச்சிராபுதர்செய்துகொள்வதற்காகத் தனது முதுகெலும்பைத் தந்தனன்.

ம க் பெ த்.

1 Question.

(a) மக்பெத் என்பவன் யார்?

(b) மக்பெத் இன்னையுற ரணகுரணெனப் புகழ்தற்கு ஆதாரம் ஒன்றுகாட்டுக.

(c) மக்பெத் எவ்விடத்தில் எவ்வுருவாக மாயாருபிகளைக் கண்டான்?

(d) மக்பெத்துக்கு மாயாருபிகள் மூவருஞ்சொல்லிய மங்கலவாக்கு என்ன?

(e) மக்பெத் ஸ்காத்நிராந்தில் கிரீடாதிபதி ஆகும்தினம் கிட்டியதென உறுதிக்கொண்டு உள்ளம் பூரித்ததெப்போது?

(f) மக்பெத் வீடுசேர்ந்தவுடன் மனைவிக்குத் தெரிவித்ததென்ன?

(g) மக்பெத் மனைவியின் குணங்களில் ஆறுவகையெழுதுக.

(h) மக்பெத்தின் குணங்களில் மூன்றுவகையெழுதுக.

Answer.

(a) ஸ்காத்திலாந்தின் அரசனாகிய டங்கள் என்பவனுடைய தன் கர்த்தனும், அவ்வரசனுக்கு உதிரக்கலப்புள்ள உறவினனுமாம்.

(b) ஒருகால் கலகப்பிரியராகிகார்வோராட்டுச் சேனைகளைத் துணை நிக உடன்படுத்தி அரசன்மேல் தண்டெடுத்துநெருங்கிய இராணுவவீரர் எண்ணிறந்தோனோ, படுகளத்தில் துணிவுகுணமுது எகிர்த்துப் பொருது சிதறவடித்து அபயெயப்படுத்தி அபயதவீரரெனென்று அழியாப்புகழ்பெற்றனன்.

(c) உலர்ந்துநீர்ந்த ஒரு சம்பம்புல்வெளியில் தாடியுரோமம் உடையவர்களாய் அங்கத்தினாருது ஆடை தரிக்கோலம் அடக்கோலமானவர்களாய்ப் பெண்கள்போலிருக்கக்கண்டான்.

(d) ஒருத்தி “க்ளாமில்பிரடி” என விளித்தது மாட்டினை உற நெருத்தி “காட்பிரடிவே! நீவாழி” என மயகனயாமனன். மூன்றாவது மாயாருடி “வாழ்க, வாழ்க! இனி நீட்டாதிப்பயாவாய்” என்று ஆசீர்வசனங்கூறினாள்.

(e) அரசனால் அனுப்பப்பட்ட சிலந்தர்கள் அவன் மாவட்டம் மக்கு “காடர் என்னும் பிரடி” பட்டம்குட்டியதாக அறிக்கையெய்யாக கட்டினாபிறகுதான் என்றபோது அவன் மாயாருடிகள் மொழிந்து மறைதற்குமுன் அவர்கள் வாக்குகள் ஒன்று அனுவும் தவறாமல் படித்ததேயென்று சிலந்ததற்குணத்தில்

(f) மாயாருடிகள்மனம் களிகடாத்தக்க சொற்கள் சொல்லியதும் அவற்றில் ஒன்று வினாவிற்குப் பஸ்ததது மாகிய நற்செய்தியைச் சொல்லினாள்.

(g) (1) சூதுமவாதும் குடிகொண்ட மனதுடையவன். (2) பூனை போலிருந்து புலிபோலப்பாயும் இயற்கையுள்ளவன். (3) ஸ்காத்திலாந்த மான்குடும்பத்திற்கு ஒருநிலை. (4) பாவம், பழிக்கு அஞ்சாதுவன். (5) இராகாகாத மரபெஞ்சுடையவன். (6) பிடித்தவிரத முடிப பதே விரதமென்று கவகணங்கட்டிபவன்.

(h) (1) இளகிய நெஞ்சமுடையவன். (2) தயை தாகுதிலியமுள் னவன். (3) பழிக்கு அஞ்சும் இயல்புடையான்.

2. Question.

(a) பங்குவோ என்பவன் யார்?

(b) பங்குவோவுக்கு மாயப்பெண்கள் சொன்னதென்ன?

(c) பங்குவோவுடைய குமாரன் பெயரென்ன?

(d) பங்குவோவுடைய மரணம் எப்படி? காரணமென்ன?

(e) பங்குவோ ஆவி மக்பெத்துடைய சிம்மாசனமேறியதெப்போது?

(f) பங்குவோ இறந்தபின்பு மக்பெத்துக்கு இரண்டாமுறை காணப்பட்டதெப்படி?

(g) பங்குவோவுடைய மகனைப்பற்றித் தெரிந்தவரையிலெழுதாக.

Answer.

(a) ஸ்காத்திலாந்து தேசத்தரசனாகிய டங்கனுடைய தளபதி.

(b) “நீ மக்பெத்திலும் சிறியோனாயினும் பெரியோன். அவ்வளவுபாக்கியவானல்லறியிலும் அவனிலும் அதிக பாக்கியம்பெற்றவன்” சிக்காதனத்தில் வீற்றிருக்குஞ்சிறப்பு உனக்கு இல்லை. உன்காலம் கழிந்தபின்னர் உன்குமாரர்கள் ஸ்காத்திலாந்தில் ராஜ்யபாரம் தாங்குவார்கள்” என்பதாம்.

(c) ப்லீயான்ஸ்.

(d) மக்பெத் என்பவன் தனக்குப்பின்னர் தனது சிம்மாசனத்துக்கு அகிபதிகளாகப் பங்குவோவுடைய சந்ததியார் அரசாளுவார்களென்று பொறாமைப்பட்டு பங்குவோவை விருதுக்கழைப்படுத்து அவன் வரும்வழியில் கொலைஞராவைத்து அவனைக்கொன்றான்.

(e) மக்பெத் பங்குவோவை கொலைசெய்தவித்து அக்கொலைத்தொழில் வெளிப்படாதபடிக்கு விருந்தினரோடு பங்குவோ வராமலாகா இரங்கினவன்போல பேசிக்கொண்டிருக்கையில் பங்குவோவின் ஆவி அவ்விடத்திலுள்ள மக்பெத்தினுடைய சிம்மாசனமேறி அவன் கட்டிலிலுக்குமாத்திரம் கோரவடிவாகத் தோற்றியது.

(f) மக்பெத் இரண்டாமுறையும் மாயப்பெண்களைத்தேடி அவர்கள வாய்மொழியை அறியவேண்டி. முன்சொல்லிய சம்பவபுவெளியிலிருந்த ஒரு குகைக்குட்சென்று பங்குவோவின் சந்ததியார் அரசுபுரியவருவார்களோவெனத் தேவதையைக்கேட்டபோது சீதமொன்றுகேட்டு மருடவர்த்தனர் எட்டுப்பெயர் நிழலுருத்தாங்கி முன்வர பங்குவோ அவர்களைப் பிந்தொடர்ந்து அங்கமெங்கும் குருகிபுரண்டவருவினதாக நின்று மக்பெத்தைநோக்கி லுகைத்து பளிங்கில் விளங்கிய உருக்களைத்தான்கொண்டுவந்த கண்ணடியிற்காட்டினன்.

(g) மக்பெத் சகிக்கொலைக்குத் தப்பியோடின ப்லீயான்ஸினுடைய சந்ததியாரோ பின்பு பரம்பரையாக ஸ்காத்திலாந்தில் அரசுபுரியலாயினர். அந்த வமிசத்தில் கடைசியானவன் ஆறாவது ஜேம்ஸ் எனனு மன்னவன். அவன் அரசாளும் காலில் ஸ்காத்திலாந்தும் இங்கிலாந்தும் ஒரு குடைக்கீழ்ப்பட்டு ஒருங்கிணைந்தன. அவ்வரசனுக்கு இங்கிலாந்தின் முதலாவது ஜேம்ஸ் என மற்றொருபட்டப்பெயரும் வழங்கும்.

2. Question.

(a) அரசனாகிய டங்கன் செங்கோல்செலுத்திய தேசமென்ன?

(b) அரசனுக்குரிய புத்திரர்கள் யார்?

- (c) அரசனுக்குண்டாகிய சிறப்புப் பெயரென்ன ?
 (d) அரசன் மக்பெத்வீட்டுக்கு விருந்தாகச்சென்ற காரணம் யாது ?
 (e) அரசனுடைய பள்ளியறையில் நித்திரித்தவர்கள் யார் ?
 (f) அரசன் மக்பெத் மனைவிக்குக் கொடுத்ததென்ன ?
 (g) அரசனைவெட்டும்படி மக்பெத் மனைவிக்குப் பேராண்மை மய ண்டாவதற்கு ஏதுவென்ன ?
 (h) அரசனைக் கொல்கெய்தச்சென்றவன் அதுசெய்யாமல் திரும்பியதென்ன ?
 (i) அரசபுத்திரர் எந்தத்தேசம்போய் ஒளித்திருந்தனர் ?

Answer.

- (a) சங்கந்திலாந்துதேசம்.
 (b) மால்சும், டொடூஸ்பேன் என்னுமிருவர்.
 (c) சாந்தகுணபூதன்.
 (d) பலகூடா முறியடித்த வெற்றிலாநுகத்திற்கும்பிய மக்பெத் துன்பிலிய முகமாமாய் கலவரடி கிசாரித்துப் பெருமைப்படுத்தி தன சங்காதேவியாம்.
 (e) ஸுக்கப்படி அரசவது பள்ளியறைக்குள் பணிசெய்யும் கை யாட்கள் இருவர் படுத்திருந்தனர்.
 (f) பட்டைபூட்டி வரிகாக்கங்களாலாகிய வினை கையாட்டி பதிகம் ஒன்று பரிசாகக் கொடுத்தான்.
 (g) மக்பெத்தின் மனைவியானவன் முன்னதாகவே மயக்கமுண்டாக்கும்படி பள்ளியறையுட் படுத்திருந்த கையாட்டன் இருவருக்குப் பிடுகுதியாக மதுபானஞ் செய்வித்திருந்தமையால் அவர்கள் சங்கச் சேவகத்தை முற்றமுற்றவர்களாய்க் கொடுவாரோடிவாடியக் குட்டை விட்டியத் தூங்கினார்கள். இந்தக்காரணத்தினாலேயே அரசனைக் கொல்லும்படி அவருக்குப் பேராண்மை உண்டாயது.
 (h) மக்பெத்தின் மனையாட்டியாகிய அவன் மன்னவன்முதற்குத் திணைத்திருமல் உற்றுப்பார்த்து அது ஒருவாறு தன் தந்தையுக்குத் திற்குச் சாமான்மென்று கண்டான். கண்டவுடன் கொடுத்திருக்காண்ட கொலைக்கருத்தொழைந்து கைகோர்ந்து மெய்கடுக்கச் சென்றபடியே திரும்பிவந்துவிட்டான்.
 (i) மூத்தமகனாகிய மால்சும் அங்கிலேய அரசன்மனைக்கும், இவரோடுபுரிய டொடூஸ்பேன் அயர்லாந்திற்கும் அடைக்கலத்தேடி ஓடிப்போனார்கள்.

4. Question.

- (a) மக்பெத்துக்குக் குகைக்குள் தேவதைகள் மூவரும் எவ்வாறு தோன்றி என்ன சொல்லினர் ?

(b) மக்பெத் குகையினின்றும் வெளிப்பட்டபின் கேள்விப்பட்ட தென்ன?

(c) மக்பெத்து தன்தேசத்தார் யாவராலுக் கைவிடப்பட்டபோது எண்ணிய தென்ன?

(d) மக்பெத்மனைவி யிறந்ததெப்படி?

(e) மக்பெத்துக்கு ஒழித்துபோனதீரம் உண்டானதெப்போது?

(f) மக்பெத்துக்குத் தலையாரிவந்து சொன்னதென்ன?

(g) மக்பெத் போர்க்குப் பின்வாங்கியபோது மக்டப் சொன்ன தென்ன?

(h) மக்பெத் மக்டப்பைக் குறித்துச் சொன்னதென்ன?

(i) மக்பெத்தின் மரணமெப்படி?

Answer.

(a) முதல்தேவதை உவசந்தரித்த சென்னிவடிவாகத்தோன்றி மக்பெத்தைப் பெயர்சொல்லியழைத்து “சொல்லக்கேள் அரசனே! எப்பிரபுவை மற்றவர்களைப்போல நம்பததக்க இயுட்டனென்று எண்ணி யேமாறாதே எச்சரிக்கையாயிரு” என்பதாம்.

மற்றொருதேவதை உடம்பெங்கும் உதிரமயமான இளம்பிள்ளை வடிவாகத்தோன்றி “மக்பெத் ஒன்றுகேள பயப்படாதே ஜபமுன்னமட்டும் பயமில்லே. மனிதர்களாலானக்கு அச்சமுண்டாகுமென்று ஒருபொழுதுமென்ஸுதே. தாய்வயிற்றினினதும் இம்மண்ணிலகில் உதித்தமானிடன் எவனும் உனக்கு ஹுசெய்ய வல்லவனல்லன தறுகணனாகவும் சிங்கவேற்றைப்போலப் பராக்கிரம முடையவனாகவும் சுருமத்தில் கடைப்பிடியோனாகவும் நட” என்பதாம்.

மூன்றாவதுதேவதை சிரசிற் பொன்முடிதரித்த சிங்கார குழத்தை வடிவெடுத்துப் பெரிய பாதபொன்றைச் சிறுகரத்தாற்பற்றி வெளிப்பட்டு மக்பெத்தைப்பெயரிட்டுக் கூவியழைத்து “பின்ளாய் ஒருவருடைய சதியோசனையால் உனக்குத் துன்பமுண்டாகுமென்றெண்ணி வருந்தாதே நீமயக்கமற்று மனந்தேறு. உன்வலினை மலையடிவாரமட்டும் பரவிய பர்னம ஆரணியம் நீயெய்யர்த்து நடைகொண்டி உன்னோடு எதிர்த்துச் சமர்செய்ய வருமளவும் ஒருபொழுதும் உனக்கு அபஹயம் இல்லே” என்பதாம்.

(b) இறந்த அரசனது முத்தமகனும், பட்டத்துக்கு முறைமைபாண தாயத்தனுமாகிய மால்கம் மக்பெத்தின் முடியைவாங்கித் தான்தரிக்கச் சண்டைக்கு யத்தனமாகி இங்கிலாந்தில் சேனைகளைச் சேர்க்கிறனென்பதும் அச்சேனையிற்சேர்ந்து அவனுக்குத் துணைநிற்பவ் பிசுப் பிசு மக்டப் அங்கு வினாந்துசென்று னென்பதும்.

(c) நித்தினாயில் நான் டங்கன் மன்னவனைக் கொன்றவன்னம் எதப்பிண்ணியவானாயினும் என்னுயிமைமடித்திருப்பானாயின் இப்பொழுது நான் டங்கன்பிரபுபெற்ற உயர்பதவி பெற்றிருப்பேனே. அவர்சமாதியில் அயர்ந்து துயின்று சுதித்திருக்கிறார் ராஜதுரோகிச

னால்கேரிடும்கெரிதி இனி அவர்க்கு இல்லை. கூரியவான், கூற்றினும் அதிவினாவில் உயர்க்கொலைபுரியும் கொடுவிவம், குடிப்பகை, குழப்பகை, பிறதேசத்து மன்னர்பகை இவைகளும் இனி அவரை வறத்தா. என்று எண்ணாதவைபெல்லாம் எண்ணித் தியங்கினான்.

(d) தான்செய்த மாபாதகத்தை நினைந்தும், ஊராரால் பழிக்கப் படும் நித்தனைக்குப் பயத்தும், புல்லும் பூமியும் உள்ளவனாயில் இத்தப் பொல்லாப் பழிசுமக்கவோ உடம்பெடுத்தேனெனப் புகன்று தன்னுயிரைத் தானே மாய்த்துக்கொண்டனன்.

(e) மால்கம்போர்க்குப் படையெடுத்து முடுகிவருகிறானென்ற செய்தி செவிக்கு எட்டியமாதிரத்திலே மனஞ்சலிப்பில்லாத மத்த வாரணத்தைப்போத்த மக்பெத்துககு முக்காலே மூன்றுவீசம் ஒழிந்துபோன தீரம் மீளவுமெழுந்தது.

(f) “வேந்தர்மணிமுடிகள் உலாயும் வீரக்கழல்தரித்த வீரர்க்கு வீரனாகிய மக்பெத் அரகே! உன் பொற்பாதகமலம்போற்றி; மனம் ஏறிநின்ற மாற்றான் படையெடுத்துவருவது காணப் பர்னம்ஆரணி யத்தைக் கண்ணெடுத்துப்பார்த்தேன்; அவ்வாணியம் தன் நிலைபெயர்ந்து அசைவுற்றதாக என் கண்ணிலும் கருத்திலும் பட்டது. இப்பூவுலகில் எங்காளும் எவருங்காணாத இந்தப்புதுமையைச் சமூகத்தில் அறிக்கைசெய்யத் தாமதித்து ஒடிவந்தேன்” என்றான்.

(g) “படுகொடியா! யமகாதகா! எரிசுரகிழ்கடிநாயே! அடா சண்டாளா!” என வாய்க்குவந்தபடி வைது ரோஷம்பிறக்க வசை பேசிச் சமர்செய்யத் தூண்டினான்.

(h) “என் பதறிப் பதைத்து வார்த்தைகள் வளர்த்திப் பேசுகிறாய் மக்டப் நீ என்னைச் சண்டைசெய்துவெல்ல நினைப்பது அக்தரத்தில் எத்திவீசி ஆகாயத்தை வெட்டிவிழுத்த நினைப்பதுபோலாகும். உன்கத்தி என் காயத்தில் ஒருபொழுதும் ஏறுது. மாந்திரிக பைத்தாலமைந்த இந்தக் காயம் மாவிடர்கையால் மாளாவரம்பெற்று வளர்ந்ததென்றி” என இடித்துரைத்தனன்.

(i) அறுதியில் மக்டப் ஜயம்பெற்று மக்டபத்தின் தலைவைக்கொய்தான்.

5. Question.

அடியில்வரும் பாறமொழிகளுக்கு அர்த்தமென்ன?

அவை நேர்ந்த கதாசுந்தர்ப்ப மென்ன?

- (1) மலடிமகன்.
- (2) முடவன் கொம்புத்தேனுக் காதைப்பட்டாற் கிட்டுமா?
- (3) கைப்பொருள்காணக் கண்ணாடிவேண்டுவதேன்?
- (4) கும்பிடப்போனதெய்வங் குறுக்கேவந்ததுபோல.
- (5) அஞ்சினவன்கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பிசாசுதான்.
- (6) ஏறவிட்டு ஏனியைவாங்குதல்.

(7) கொடுங்கோன்மன்னர் வாழ்நாட்டிற் கடும்புலி வாழ்க்காடு நன்கு.

(8) நிலவிற்கு ஒளித்துப் பரதேசம் போவாரும் உண்டோ?

(9) கையிறந்த பழம்பொருள் கைக்கூப்பிட்டதுபோல.

Answer.

(1) மலடியினுடையமகன். இது ஆமைமயிர்க்கம்பளம், அகாயத்தாமரை என்பனபோல அப்பவத்தைக் குறிக்கும் சொடர்மொழி:—இது மக்பெத் மாயப்பெண்கள்மொழியை மெய்யென்று நம்பினதின்பேரில் அது மெய்யல்லவென்பதற்கு சரித்திரமொழியைவர் சொல்லுவரும் சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(2) தனக்குக் கிடைக்கமாட்டாத பெருங்காரியத்தைத் தேடிவிரும்புதல் பயன்றது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இது மக்பெத்தினுடைய பேராசையையும், வீண் நம்பிக்கையும் பார்த்த பங்குவோ என்னும் தளபதி உமது எண்ணம் கைகூடாதுதன் மக்பெத்துக்குச் சொல்லிய சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(3) வெளிப்படையாகத் தோன்றும்பொருளை ஆராயும்படி. வேறு கருவிவேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இதுவும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் பங்குவோவால் மக்பெத்துக்குச் சொல்லப்பட்டது.

(4) தேடிப்போனபொருள் இடைவழியில் வலியவந்தகப்பட்டது போல என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இது மக்பெத் மனைவி தானது நாயகன் அரசனுக்குவேண்டுமென நினைத்திருக்கையில் மக்பெத் வந்து மாயப்பெண்கள் சொன்னசொல்லைச் சொன்னபோது அந்தச் சொல்லு அவன் நினைத்து மகிழ்ந்த சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(5) பயந்தவனுடைய கண்களுக்குப் பார்த்தபொருளெல்லாம் பயங்கரமாகவே காணப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இது மக்பெத் அரசனைக்கொல்லும்படி சென்ற அறைக்குள் அந்தரத்தில் ஒரு கட்டாரியைக்கண்டு தாவியபோது அது கேவல மாயாருபமாயிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் சரித்திரக்காரராத் கூறப்பட்டது.

(6) ஒருவனை ஒருகாரியத்தில் பிரவேசிக்கப்பண்ணிப் பின்பு அக்காரியத்திற்குத் தீங்குசெய்யும்விதம் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இது மக்பெத் அரசனைக்கொன்றபின்பு பங்குவோவின் சந்ததியாரோ நமக்குப் பின்பு உலகத்தையாள்வார்கள்; மறு சந்ததியார் ஆளமாட்டார்கள். ஆதலால் அரசனைக்கொன்றதினால் லென்பையென்று மக்பெத்தும் அவன் மனையாளும் தெய்வத்தையொத்த சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(7) நீதிதப்பிய அதிகாரஞ்செலுத்தும் அரசனுடைய நாட்டில் வாழ்வதைப்பார்க்கிலும் இரக்கமில்லாதபுலிகள் எஞ்சரிக்கும் காட்டில் வாழுவதே நன்மையுடையது. என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இது மக்பெத்தினுடைய அரசாக்கியின் கொள்கையைக்கண்ட அந்

நாட்டார் அந்நாட்டைவிட்டு வனம்போகும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களால் நேர்ந்தது.

(8) தப்பக்கூடாததாரியத்துக்கு எவ்வகை முயற்சியெய்யினும் பயன்தராது. என்பதைக் குறிக்கின்றது:—இது மக்பெத மக்டப படையெடுத்துவந்து தன்னைக் கொல்லுநேரத்தில் ஒடிப்போளிக்க எங்கும் இடமில்லை என்ற சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(9) முற்காலத்தில் கையெய்விட்டுத் தப்பியபோதும் பிற்காலத்தில் கையிலகப்பட்டதுபோல என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது:—இது போர்க்களத்தில் போர்தொடங்கிய நேரம்தொட்டு மக்டப மக்பெததைத்தேடி அவனை எதிரில்கண்ட சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

6. Question.

(1) ஊராசங்காய்ச்சி கடுக்கெவியிலுற்றியதுபோல இருந்ததென்ன?

(2) யாருக்கு அடிநாக்குமாஞ்சும், ஹனிகாக்கு அமுதமுமாகும்.

(3) சககாமானவீடுக்கோ யறிவதெப்படி?

(4) மக்பெதம்மணவியின் முகமும், மொழியும், அகமும் எப்படி லிருந்தன?

(5) சோற்றில் கஞ்சும்பாவனையை யாருக்கு யார் சொல்லினார்?

(6) அன்னமிட்டோன் செய்யத்தகும் கடமையென்ன?

(7) தாமரையிலையில் தண்ணீர்த்துளி சூரும்பியதுபோல இருந்ததெவை? ஏன்?

(8) வினைவலியுந், தன்வலியுந் தெரியாமற் குறித்தவன் யார்?

(9) ஐயம்பெறுவது யாருக்கு அசாத்தியம்? இதற்கு உதாரணயாது?

(10) காரியத்தளவில் கையறுந்திருந்தவன் யார்? ஏன்?

(11) கிணியிலெழுத்துப் போலிருந்தது யாது?

(12) விழுவக்கிறைத்த நீராவதுபோல லிருந்ததுயாது?

Answer.

(1) மக்பெத்துக்கு பங்குலோசொல்லிய அருமருத்தன்ன நீதி மொழி.

(2) மக்பெத்தின் மணவிக்கு ஆம்.

(3) மாணிகையின் அணைசுவர், கபோதகம், குறி, திரணை முதலியவிடங்களில் வளமான சந்துபோந்துபார்த்துத் தூக்கணங்குருவிகள் கூடுகட்டியிருப்பதனால் அறியலாகும்.

(4) முகம் சிரிப்பாகவும், மொழி செவிக்கிணியமையாகவும், அகம் தேவி ஷமாகவும் இருக்கும்.

(5) மக்பெத்துக்கு அவன் மணயாட்டிசொல்லியது.

(6) அதிதியின் உயிரைக் கன்னமிடவருஞ் சண்டாளனா ஆக்கு ரோஷத்துடன் தடைசெய்வதேயாம்.

(7) மக்பெத்தினுடையமனமும், அவன் மனைவியின்மனமுமாம். (ஏன்) பங்குவோவைக் கொன்றபின்பு அவனுடைய உரு ஆவேசமாகவந்ததினால்.

(8) மக்பெத்.

(9) செக்கோல் செய்வதாகச் சொலுத்தாத அரசர் தங்கோட்டை கொத்தளங்களைப் பிடிக்கத் தாவழுபோகும் சத்துருவை அச்சுறுத்தி ஜயம்பெறுவது அவர்களுக்கு அசாத்தியம் (உதாரணம்) மக்பெத் தே.

(10) மக்பெத் (ஏன்) யாவராலும் கைவிடப்பட்டான்.

(11) மக்பெத்துக்குப்பின் முடிதாக்குமன்னவர் அவன் சந்ததியா ரல்ல; பங்குவோவின் சந்தியாரொன முன் மாயப்பெண்கள் மொழி ரதவாக்கு. (யாருக்கு) மக்பெத்துக்கும், அவன் மனைவிக்குமாம்.

(12) அதிதியாகவந்த உடங்களைக்கொண்டு அடைந்த இராஜசேவ கமானது மக்பெத் சந்தியாரும்வில்லாமல் பங்குவோ சந்தியாரு க்கு அகப்படுவதேயாம்.

7 Question

(a) மக்டப் என்பவன் யார்?

(b) மக்டப்புக்குச் சிறந்த மற்றொருபெயரென்ன?

(c) மக்டப் என்பவன் மக்பெத்து தாயின்வயிற்றிற் பிறந்தாரா யா ரும் என்னைக் கொல்லாரொன்றபோது சொல்லியதென்ன?

(d) மக்டப் மக்பெத்தின் தலையையரிந்து யாருக்குக் கொடுத்தான்?

(e) அரசனியம் நிலைபெயர்ந்து நடந்து வருவதாகச் சேவகன் கூறி யவீரரீதத்திற்கு நியித்தமென்ன?

(f) மக்பெத் கட்டாரியைக் கொண்டுபோனபோது அரசன் சய னமண்டபத்தில் நேர்ந்ததென்ன?

(g) எவ்வகை அக்கிரமத்திற்கு முந்திற்பார் யார்?

(h) மெல்லியலெனப் பெண்ணுக்குப் பெயர்வந்ததென்?

(i) மக்பெத்துக்குக் கேட்ட ஆகாசவானியென்ன?

(j) வீரர்களிருவரும் பிரார்த்தித்த பிரார்த்தனையென்ன?

Answer.

(a) ஸ்காத்திலாந்தில் மக்பெத்துக்குச் சினைகளுயிருந்தவன்.

(b) பைவ் பிரபு.

(c) “மாயப்பெண்கள் ஓதிய சித்திரப்பேச்சைச் திண்ணமெனக் கொண்டு மந்திரத்தில் மாங்காய்விழுமென எண்ணி மதிசெட்டுச் சேழியும்பேதாய்! அந்த மோகினியைக்கண்டு கேட்பாயானால் பத்து

மாதஞ்சுமந்து பெற்றெடுக்குமுன் பருவமுந்தி மக்ட்ப் தாய்வயற்றி னின்றும் கீறியெடுக்கப்பட்டவனென்று அது உன் மயக்கத் தெளி யச்சொல்லும்" என்று அந்தரங்கத்தை அவன் செவியுட் புகட்டினான்.

(d) மால்கம் என்னும் இளவரசனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

(e) மக்பெத்தின் கோட்டையைக் கைக்கொள்வதற்குத் தண்டெடுத்துச்சென்ற தளகர்த்தனாகிய மால்கம் பர்னம் ஆரணியத்திற்கேர்ந்தபொழுது தன் படைத்திரட்பெருக்கைப் பகைஞர் கண்ணுறுவண்ணம் அவ்வளத்திலுள்ள விருகங்களில் தழைக்கையாமல் தலைக் கொடுகொம்புதறித்து அவரவர் தலைமறையக் கரத்தில் நிமிரப்பிடித்துச்செல்லும்படி சைநியங்களுக்குத் திட்டஞ்செய்ய தளபதिसொற்படி படைவீரனைவரும் தழைச்செறி கிளேகீளப்பிடித்து அணியவகுத்துச்சென்ற தோற்றம் எட்டயின்னுபார்த்த தலையாரி கண்ணுக்கூவனமேயின்றநிலை பெயர்ந்து கிட்வேறுபோல் அச்சமுறுத்தியதேயாம்.

(f) மக்பெத் அரசனுடைய சயன அறைக்குள் செல்லுமார்க்கத்தில் அந்தரத்தில் ஒருகட்டாரி அவன் கண்ணுக்குப் புலம்பட்டது. அதன்கைப்பிடி அவன்முகத்திற்கு எதிராகத் திரும்பியிருந்தது. கட்டாரி அலகிலும் முனையிலும் உதிரம் துளித்தளியாக ஒழுகியது அவன் அதைப்பிடிக்கத்தாலினான். கைக்கு ஒன்றும் அகப்படவில்லை. சுத்தகுனியமாயிருந்தது, கண்டது கட்டாரியே அல்ல. கேவலமாயாரூபமாம்.

(g) வரம்புகடந்த பேராசையுள்ளவர்கள் நான் ஏறஏற அவ்வாசையென்னும் பேயின்வசப்பட்டவர்களாய் எவ்வகை அக்கிரமத்திற்கும் முந்திநிற்பார்.

(h) மென்மையாகிய குணமுடையராதலைப்பற்றியே. இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர்.

8. Question.

- (1) இருவினைப் பயனாவதென்ன? (2) முக்காலமாவதென்ன? (3) உபசாரமெத்தனை? (4) சேனையெத்தனை?

Answer.

- (1) கல்வினையினாலாகிய சுகமும், தீவினையினாலாகிய துக்கமும்.
(2) இறந்தகாலம், திகழ்காலம், எதிர்காலம்.
(3) ஆசனமளித்தல், கைகழுவுநீர்தரல், கால்கழுவுநீர்தரல், முக்குடிநீர்தரல், நீராட்டல். ஆடைசாத்தல், முப்புரிதூல்தரல், தேய்வைபூசல், மலர்சாத்தல், மஞ்சளரிசிதூவல், நறும்புகைகாட்டல், விளக்கிடல், கரும்பூரமேற்றல், அமுதமேந்தல், அடைகாய்தரல், மந்திரமலரால் அருச்சித்தல் எனப் பதினாறுவகையாம்.

- (4) தேர், யானை, குதிரை, காலாட்படை என நான்கு.

9. Question.

அடியில்வரும் பதங்களுக்குப் பாடபுரத்ததொன்று
பரிபாய நாமங்களை யெழுதுக.

- (1) பின்னை. (2) அரசன். (3) சொல். (4) பகைவன். (5) பெண். (6) சண்டை. (7) படுக்கை அறை. (8) பூமி. (9) இரத்தம். (10) படை. (11) ராபகன். (12) காடு.

Answer.

- (1) பின்னை:—குமாரன், மைந்தன், புத்திரன், மகன், குழந்தை.
(2) அரசன்:—வேந்தன், இராஜன், மன்னவன், கிரிடாதிபதி, சூபதி.
(3) சொல்:—வாக்ரு, மொழி, புகல், வார்த்தை, வசனம், உவா.
(4) பகைவன்:—மாற்றன், சந்நு, எதிரி, பகைஞன்.
(5) பெண்:—மாதா, மெல்லியல், பேதை, பெருமட்டி.
(6) சண்டை:—போர், சமர், செருக்கம்.
(7) படுக்கை அறை:—சூயன் அறம், பள்ளி அறை, அமரகூலம்.
(8) பூமி:—மாநிலம், பார், உலகு, சூலா, மண், நிலம், துவாரம்.
(9) இரத்தம்:—உதிரம், ரூகி.
(10) படை:—சைன்யம், சேனை, அணி.
(11) ராபகன்:—புருஷன், கணவன், மனவன்.
(12) காடு:—அரணியம், வனம், ஆரணியம்.

10 Question.

- (1) இந்தச் செய்யுள்போல யாருக்கு நடந்தது
“தீயவை செய்தார் கெடுத னிழைன்ன
வீயாதடியுறைத்தற்று” (குற-33.)
(2) இந்தச் செய்யுள்போல உன்றியறிந்தாராயர்.
“காலத்தி னாற்செய்த உன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது” (குற-14.)
(3) இந்தச் செய்யுள்போலத் துன்புற்று மிகுந்தாராயர்,
“சுடர்சுடரும் பொன்போ லொளியிடுந் துன்பஞ்
சுடர்சுடநோக்கிற் பவர்க்கு” (குற-40.)
(4) இந்தச் செய்யுள்போல நடந்தார் யார்?
“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானைத் தாந்தத்
தருதியான் வென்று விடல். (குற-27.)

Answer.

- (1) மக்பெத்துக்கு நடந்தது.
(2) டங்கன என்னும் அரசன்.

(3) மால்கம் என்னும் இளவரசன்.

(4) மகடப் நடந்தான்.

11. Question.

மக்பெத்தினுடைய கதையைச் சுருக்கி 20 வரிக்கு மேற்படாது
லெழுதுக.

Answer.

மக்பெத் என்பவன் ஸ்காத்திலாந்து தேசத்தரசனாகிய டங்கனு
டைய படைத்தலைவனாகவிருந்து ஒருகால் பங்குவோவென்னுந் தள
காத்தலையும் உடன்படுத்தி கலகக்காரர் அனேகரைக் கொலைசெய்து
அரசனாக சம்மானிக்கப்பட்டிருந்தான். அப்பால் சில மாயாஸ்தி
கள்சொல்லிய சொல்லுகம்பி அரசாங்கி தனக்கு வேண்டியபடி ம
னையோடியோசித்து அரசனே விருதுக்கழைத்து நித்தியாயி
வதைத்து அரசாங்கியைத் தன்வசப்படுத்தி ஆண்டுவந்தான். பின்பு
மாயப்பெண்கள் சொன்னதுபோலவே தனக்குப்பின்பு பங்குவோ
வடைய சந்தியாரோ தன்னுடைய ஆளுகையைக் கைக்கொள்வா
ரென எண்ணி, பொறுமைப்பட்டு பங்குவோவையும் வதைத்தான்.
அதன்மேல் பங்குவோவடைய ஆவேசம் இவனைவெருட்டியதால் பி
ன்னும் தேவதைகளைக்கேட்டு அவர்கள் சொல்லியசொல்லில் உறுதி
வைத்து மகடப்பினுடைய குடும்பத்தாரையும் வதைத்தான். அதன்
மேல் மக்பெத்தின் கொலைக்குத்தப்பி அங்கலேயதேசத்துக்கோடிப்
போன டங்கன் குமாரனாகிய மால்கம் மகடப்போடுசேர்ந்து சில சே
னைகளைக் கூட்டிவந்து மக்பெத்தை எதிர்த்து பொருதல்வ மகடப்
கையினால் மக்பெத் இறந்தான். மக்பெத்தின்மனைவி தாட்செய்த
வஞ்சனையைத் தானேநினைந்து புருஷனிறப்பதற்குமுன் தம்மொலை
செய்துகொண்டனர். பின்பு ஸ்காத்துலாந்து தேசத்தரசர் பங்கு
வோவடைய குமாரனாகிய பிலியான்சுவின் சந்தியாரோ அரசாண்
டுவந்தான்.

12. Question.

அடியில்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எவ்வகைப்

பிழைகளையும் திருத்தும்.

மயிலாப்பூரிலே வைசயந் குளத்திப்பிரந்த சிவையேசர் என்
னும்பெரடி உருவர் செடுகனால் தவம்பொறித்து ஒரு புத்திரியைப்பெ
த்து நிருமகுளிப்பேல சந்தாமிரிக்கக்கண்டு பும்பாவ என்பபெய
ருட்டு இப்பொண்ணைத் திறுளுண சம்பந்தசாமிக்கு நிருமனத்
செய்யுக்கும்படி வெளர்ந்துவந்தான். ஒதுளுள் பும்பாவை சேடிய
ரோடு தண்ணிமாடற்றுக்குப் பக்கத்தில் இதுக்கும் பூஞ்சோனையிட்டு
சென்று பூக்குய்யும்பொழிது ஒருபாம்பு மல்லிகைப்பந்தலிலே ஒளி
ந்துவந்து அவலைத்தென்றவே உயிற்றொரந்தான்.

Answer.

மயிலாப்பூரிலே வைசயந் குளத்திப்பிரந்த சிவநேசர் என்னும்
பிரடி ஒருவர் செடுகான் தவம்புரித்து ஒரு புத்திரியைப்பெற்றுத் திரு
மகனாப்போலச் சந்தாமிருக்கக்கண்டு பும்பாவையெனப் பெயரிட்டி

இப்பெண்ணைத் திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளுக்குத் திருமணஞ்செய்விக்கும்படி வளர்த்துவந்தனர். ஒருநாள் பூம்பாவை சேடியரோடு கன்னிமாடத்துக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் பூஞ்சோலையிற்சென்று பூக்கொய்யும்போது ஒருபாம்பு மல்லிகைப்பத்திலே ஒளித்துவந்து அவனைத்தீண்டவே உயிர்துறந்தான்.

13. Question.

அடியில்வரும் பதங்களின் அர்த்தபேதம் எழுதுக.

(1) கரை-கறை. (2) துரை-துறை. (3) கரி-கறி. (4) கலை-கலை. (5) புலி-புளி. (6) குலம்-குளம். (7) மணம்-மனம். (8) கண்ணி-கண்ணி. (9) பரவை-பறவை. (10) புனை-புனை. (11) மூன்றீர்-மூன்றீர். (12) எங்காள் என்னாள். (13) அங்காள்-அன்னாள். (14) அரசற்கு-அரசர்க்கு. (15) காப்பு-கார்ப்பு. (16) கோருதல்-கோறுதல்.

Answer.

(1) கரை=ஓரம். கறை=குற்றம். (2) துரை=தனவான். துறை=வழி. (3) கரி=யானை. கறி=பதார்த்தம். (4) கலை=கல்வி. கலை=பயிர்க்கலை. (5) புலி=வேங்கை. புளி=புளிச்சுவை. (6) குலம்=வம்மிசம். குளம்=தடாகம். (7) மணம்=வாசனை. மனம்=உள்ளம். (8) கண்ணி=பெண். கண்ணி=வலை. (9) பரவை=கடல். பறவை=பட்சி. (10) புனை=அலங்காரம். புனை=தெப்பம். (11) மூன்றீர்=கடல். மூன்றீர்=மூன்றிருந்தீர். (12) எங்காள்=எந்தநாள். என்னாள்=எனதுநாள். (13) அங்காள்=அந்தநாள். அன்னாள்=அவள். (14) அரசற்கு=அரசனுக்கு. அரசர்க்கு=அரசருக்கு. (15) காப்பு=காவல். கார்ப்பு=கரிப்பு. (16) கோருதல்=வேண்டல். கோறுதல்=கொலை.

14. Question.

இவற்றிற்கு எதிரிடைமொழி கூறுக.

(1) செங்கோல். (2) அங்கம். (3) கோலம். (4) மங்கலம். (5) இதம். (6) இயற்கை. (7) உள்ளது. (8) அசாத்தியம். (9) புதற்ச்சி. (10) அகம். (11) துன்புறுவோர். (12) அசரீரி. (13) குறுசிலமன்னர். (14) விபத்து. (15) அந்தரங்கம். (16) ஊறு. (17) சேய்மை. (18) செய்யன்மின். (19) செய்க. (20) பிறப்பு.

Answer.

(1) கொடுங்கோல். (2) அனங்கம். (3) அவகோலம். (4) அமங்கலம். (5) அஇதம். (6) செயற்கை. (7) இல்லது. (8) சாத்தியம். (9) இகற்ச்சி. (10) புறம். (11) இன்புறுவோர். (12) சரீரி. (13) பெருசிலமன்னர். (14) சம்பத்து. (15) பகிரங்கம். (16) பேறு. (17) அன்னம். (18) செய்யன்மின். (19) செய்யற்க. (20) இறப்பு.

ஆர்த்தர் என்னும் இளவரசன் கதை.

1. Question.

- (a) ஆர்த்தர் என்னும் இளவரசன்கதை யென்பதற்குப் பொருளென்ன ?
 (b) பொருட்புணர்ச்சி இலக்கணக்குறிப் பெழுதுக ?
 (c) இக்கதை முதலில் எப்பாஷையிலுள்ளது ?
 (d) இக்கதையை அப்பாஷையிலெழுதினவர் யார் !

Answer.

(a) ஆர்த்தர் என்று சொல்லப்படும் இளமையானிய அரசனது கதையை புணர்த்துவது என்பதுபொருள்.

(b) ஆர்த்தர் + என்னும் = அல்வழிப்புணர்ச்சி எழுவாய்த் தொகாஙிலைத்தொடர். என்னும் + இளமை = அல்வழி. பெயசொச்சத் தொகாஙிலைத்தொடர். இளமை + அரசன் = அல்வழி. பண்புத்தொகைஙிலைத்தொடர். அரசன் + கதை = வேற்றுமைப்புணர்ச்சி ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைஙிலைத்தொடர். அரசன்கதை என்பது ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்.

- (c) ஆங்கிலேய பாஷையிலுள்ளது.
 (d) ஷேக்ஸ்பியர் என்னும் மகாவித்துவான்.

3. Question.

- (a) ஆர்த்தர் எவற்றால் பாவபேரல விளங்கினான் ?
 (b) ஆர்த்தருடைய பிதாக்கள் எத்தனைபேர் ? முறையாக எழுதுக.
 (c) ஆர்த்தர்தவிர மற்றவர்கள் அந்நாடகத்தி லெப்படியானார்கள்.
 (d) ஆர்த்தரைப்பற்றி வழங்கும் உலகநீடுமொழி யென்ன ?
 (e) ஆர்த்தர் அபர்த்தன் முகக்களைப்பாற்றி யாதுரைத்தான்.
 (f) ஆர்த்தர் படித்த கடிதப்படி அபர்த்தன் ஆமெனறபோது அவ வார்த்தர் சொன்ன பரிதாப மொழிகள் என்ன.
 (g) ஆர்த்தர் சலாகை அடல் குளிர்த்தபின் சொன்னதென்ன ?
 (h) ஆர்த்தர் நார்த்தமன் மாளிகையில் போசித்ததென்ன ?
 (i) ஆர்த்தர் இறந்ததெப்படி.
 (j) ஆர்த்தர்தாய் இறந்ததெப்படி.
 (k) ஆர்த்தர்குறித்த கற்களின் முனைகள் எப்படியிசூத்தன.
 (l) ஆர்த்தர் என்னசொல்லி உயிர்விட்டான் ?
 (m) ஆர்த்தர் யாருக்கு பெளத்திரன் ?

Answer.

(a) கள்ளிக்காட்டினிடை அகிலும், காகக்கூட்டத்திடை அன்னமும், குப்பையின்மாணிக்கமும், சேற்றிற் செந்தாமரையும் போல வையோரிடை ஓர் அருமருந்தென மேன்மைபெற்று விளங்கினான்.

(b) மூன்றுபேர். ஜியாப்பிரி=தகப்பன். ரிச்சர்டு=பெரியத்தகப்பன். ஜான்=சிறந்தகப்பன்.

(c) அயலார் நன்றையை எள்ளளவும் எண்ணாது தத்தம் நன்மையையே நாடுகின்றவர்களாய் அந்நே மறந்து மறனை நினைந்து மிகக் கொடியார்களாயினர்.

(d) தகப்பனுக்கிட்டது தலைச்சலுக்கு.

(e) ஒருநாள் உதயகாலத்தில் அபர்த்தன் ஆர்த்தரிருந்த சிறைச்சாலைக்குச் செல்லுகையில் பிக்க மனங்கலங்கிக் கவலையுற்றிருந்தது கண்டும் ஆர்த்தர் அவனைநோக்கி ஜயா! இன்று நீர் ஏதோ மனக்கவலைகொண்டிருப்பதுபோல உமது முகக்குறி காணப்படுகின்றதே. என்னவிசேடமென வினாவினான்.

(f) என்னை அவ்வாறு துன்புறுத்தவும் உனக்கு உள்ளத்துவினின்றதா? நீ தலைவையால் தலிக்கும்போது யான் எனது பூர்பட்டா மடையால் உன்முடியை இறுக இசைத்து நோய்க்கு இதுவரையில் இரகைகளாலும் றொல்லப்பிடித்தேனே! அன்றியும் அவ்வையால் உனக்குச் சிந்தும் வருத்தம் தோன்றுதபடி வேண்டிய உபசரணை வளர்த்து உன் ஆயாசத்தைத் தணித்தேனே! அவ்வுபகாரங்கள் மோசமென உன்மனதுக்குத் தோன்றுமோ என்னவீரா? என் போதாதகாலத்துக் போக அவ்வாறு தோன்றினும் தோன்றும்; அஃதங்கனமிருக்கக் கடவுளுடைய சட்டமேயெய்யானும் நீ என்னைக் கொக்கொளுத்தச் சுவைவது தகுதியோ? என் கண்ணைக்கொளுத்தச் செருத்து எவ்வாறு உடன்படும் இந்த கேத்திரம் என்னைக்காவது சிந்தினைவு சளித்தாயினும் உன்னைவிழித்திருக்குமோ? என இவ்வாறு மனமறுகி மொழிந்தான்.

(g) இதோபார்! நம்பொல்லாப் பொருள்களும் கடுஞ்செயல்புரிய வந்தெயிரக்கமுற்றன; அனைத்தையு மழிக்கின்ற அழல், கல்லிலும் கடிய இருட்பு இவைகட்கும் உன்னினும் இரக்கம் அகிசமாகிய தே என்றான்.

(h) அபர்த்தன் உறுதியாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்து போயினாலும் வேறொருவனைக்கொண்டாலிலும் ஜான் தான்பிடித்தகாரியத்தை முடிப்பனையொழியச் சும்மாவிடானென்று ஆர்த்தருக்கு நன்றாகத்தோன்றியது. அன்னதத்தினம் நடந்த வர்த்தகானத்தால் நம் முயிரை நமன் இன்றே ஸகப்பற்றினனென ஆர்த்தர் உறுதியாகவெண்ணினான். அதனால் கோட்டையினின்றும் எவ்விதத்திலும் தப்பிய பிராஞ்சுதேசம்போகும்படி நினைத்திருந்தான்.

(i) தப்பவகையில்லாமல் கோட்டையின் மதின்மேல் உட்புறமே வி வெளியில் குதித்தபடியால் அவ்விடத்திருந்த கற்பாறையில் மோகப்பட்டு உயிர்விட்டான்.

(j) ஆர்த்தருடையதாய் அங்கீர்ஸ் நகரத்தில் ஆர்த்தரைப்பிரித்த அன்றைத்தினமே அவன் புத்திரசோகம்பொழுது பிராணனைப்போக்கிவிட்டான்.

(k) ஆர்த்தரை நசுக்கிக்கொல்ல நினைத்திருந்த ஜானுடைய கொங்கொண்மைபோலிருந்தன.

(l) ஐயோ! என் சிற்றப்பனுடையாகி இச்சிலைகளிலும் அனாமக திருந்தனபோலும்; என்னுயிர் கடவுளிடம்சேரவும், என் உடம்புகள் இவ்விதலாந்தரில் அடக்கவும் ஆயதெனவுரைத்து உடனே உயிரிழந்தன.

(m) எலெனெர் என்னும் பெயருடையான்.

3. Question.

(1) ஜான் அரசாங்கத்திற்கு ஏதுவென்ன?

(2) ஜான் அரசுபுரிவது ஆர்த்தருக்கு என்ன ஆனந்தமாயிருக்கலாம்?

(3) ஜான் படையெடுத்து வந்ததைப்பற்றிப் பிராஞ்சியர் என்ன எண்ணுகிறார்கள்.

(4) ஜானுக்குப்பின் எலெனெர் கேட்ட கேள்விக்குக் கான்ஸ்தன்ஸ் எழுதிய என்ன சொன்னான்?

(5) ஜான் அங்கீர்ஸ்நகரத்தார் தீரமானத்தை ஒப்பியதேன்?

(6) ஜான் தந்தரை யாவசமொடபுவித்து என்னசொல்வினன்?

(7) ஜான் அரசாங்கத்தினுள் பழிசெய்த யோசித்ததேன்?

(8) ஜான் அரசிழந்ததெப்படி?

Answer.

(1) ரிச்சாடு இமந்தகாலத்தில் ஆர்த்தர் தன் அன்னையான கான்ஸ்தன்ஸ் என்பவருடன் பிராஞ்சுதேசம் சென்றிருந்தான். இங்கிலாந்தில் அரசுபுரிவதெனவென யெகுநாளாக விருப்பமுற்றிருந்தான் அச்சுமைபத்தில் ஆர்த்தரில்லாததுகண்டு தன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிக்கொள்ளுவதற்கு அதுதான் ஏற்றசருணமெனத் தெரிந்து ஆர்த்தர் மிகவும் இயற்குணத்தான் அரசாளவதற் கேற்றவனல்லவெனக் குடி கருங்குத் துரப்போதனைசெய்து தானே அரசுடையதற்கு வேண்டிய முயற்சிசெய்தான்.

(2) ஆர்த்தர் பிறருடைய நன்மையையே பெரிதாக நினைக்கும் இயல்புடையதைவென இவ்விதலாந்தில் தன் சிற்றப்பனாகிய ஜான் அரசுபுரிவது அவனுக்கு ஆனந்தமாகவெயிருக்கலாம்.

(3) பிராஞ்சுதேசத்தார் நினைவரும் ஜான்சொன்னபடி உடனே படையெடுத்துப் பிராணசுதேசத்தரசனுடன் போர்புரியக் கடலைக் கடந்து வந்தனவே இவனுடையுணியு எத்தன்மைத்தென வியப்புற்றனர்.

(4) அநியாயமாய் அபகரிக்கின்றவர் உமது அருமைப்புதல்களோ என்பது வெட்டவெளிச்சம் பட்டபுகலாக விளங்குகின்றதே “கைப்புணனுக்குக் கண்ணாடியேன்” என்றான்.

(5) எதிரி வறையின் இங்கிலாந்துக்கு அரசனாகி அவ்வரசாட்சிக்கு முக்கியபாத்தியஸ்தனை தன் தமையன் குமாரனைத் தன்வசத்தில் வைத்துக்கொள்வது தனக்கு மிக்கநன்மையெனவறிந்து ஜானும் அதிகமாய் அகங்களித்து ஒப்புக்கொண்டனன்.

(6) ஜான் தான்கொண்ட கருத்துக்கிசைய ஆர்த்தரை அபர்த்தன் என்னும் ஒரு வீரன்வசத்தில் ஒப்புவித்து அவனை இங்கிலாந்துசேர்க்கக் கட்டளையிட்டனன். கட்டளையிடுகையில் இனி ஒருவர்கண்ணிலுமகப்படாமல் நீ இந்த ஆர்த்தரைக் காவல்செய்து வருவையாயின் உன்னையான் ஒருபொழுது மறவேனென வெளிப்படையாய் உறுதி மொழியுங் கூறியனுப்பினான்.

(7) பாரன் உன்னும் ராஜாங்கத்திற்காரிகள் ஆர்த்தர் இறந்தசெய்தி எட்டினமாதிரத்தில் அவர்கள் நமதுமீது மனம் வேறுபட்டிருப்பார். ஆதலின் அனைவரும் ஒன்றுகூடி நம்மை உடனே அதஞ்செய்வார்களேயென அவன் மிகவும் அஞ்சினனாகி தான் தப்புமபடி அப்பழியை அபர்த்தனமீது சுமத்தலாயினான்.

(8) பாரன் என்னும் ராஜாங்கத்தப் பிரபுக்கள் ஒருங்குசேர்ந்து ஆர்த்தரை ஜான்கொண்டதாக அவன்மீது குற்றஞ்சாட்டி அப்பொழுது இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுக்கச் சித்தமாயிருந்த பிராஞ்சு தேசத்தரசன்மகன் லூயிஸ் என்பவனுடன் கூட சேர்ந்துகொண்டு லிர்த்தாக்ஷணியமாக ஜானை அடித்துத் துரத்திவிட்டனர். அரங்குந்த ஜான் பின்பு பட்டபாட்டை சொல்வது முடியாது.

4. Question.

- (a) பிராஞ்சுதேசத்தரசனிடம் முறையிட்டார் யார்?
- (b) பிராஞ்சுதேசத்து அரசனுக்கு இங்கிலாந்துதேசத்து அரசனாகிய ஜான் எழுதிய மறுமொழியென்ன?
- (c) பிராஞ்சு அரசனோடு ஆஸ்திரியா அரசன் உடன்பட்டதேன்?
- (d) பிராஞ்சு அரசன் அங்கர்ஸ் நகரத்தில் சொன்னதென்ன?
- (e) பிராஞ்சு அரசன் அங்கர்ஸ் நகரத்தார் தீர்மானத்தை ஒப்பியதேன்?
- (f) பிராஞ்சு அரசன் பெயரென்ன? அவன் மகன்பெயரென்ன?

Answer.

- (a) ஆர்த்தருடைய அன்னையாகிய கான்ஸ்தன்ஸ் என்பவள்.
- (b) யான் என்னுமி கைவிடேன்; நீங்கள் அதற்கு உடன்படாதவர்களாயின் படையெடுத்துப் பிராஞ்சுதேசத்திற்குவந்து ஆர்த்தருக்கு உதவிபுரிய விரும்பிய வேந்தருடன் போர்செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்பதாம்.
- (c) ஆர்த்தரது தந்தையான ரிச்சர்ட் ஆசியாவுக்குச்சென்று நிறம்புகையில் வழியே ஆஸ்திரியாதேசத்து அரசன் அவனைப்பிடித்துச் சிறைசெய்தவன். ஆதலால் அப்பிழையைப் போக்கிக்கொள்ளும்

கிமித்தமே இப்பொழுது இவன் ஆர்த்தருக்கு உதவிபுரியவந்த பிராஞ்சியரோடு சேர்ந்துகொண்டு ஜான்மீது படையெடுக்கத் துணிந்தான்.

(d) இங்கிலாந்து அரசுக்கு உரியவன் ஆர்த்தரோ ஆதலின் அதனை ஜான் அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுவது அவசியமென வற்புறுத்திப் பேசினான்.

(e) பிராஞ்சு தேசத்திலுள்ள அங்கிலேயரது ஆட்சியினைத்தும் பிராஞ்சு துரைத்தனத்தைச் சேர்ந்தவிரிசின்றதென மனமகிழ்ந்து அத்தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்டான்.

(f) பிலிப்பு. அவன்மகன் லூயிஸ்.

5. Question.

(1) அங்கீர்ஸ் நகரத்தார் பிலிப்பு, ஜான் இவ்விருவருடைய வெற்றியை ஒப்புக்கொள்ளாதது ஏன்?

(2) அங்கீர்ஸ் நகரத்தார் இருபக்கத்தாருக்குஞ் சொன்ன உடன் படிக்கை என்ன?

(3) அங்கீர்ஸ் நகரத்தில் கூடிய ஆலோசனை சபையில் யாரார் வந்திருந்தனர்?

(4) அங்கீர்ஸ் நகரம் எங்குள்ளது?

(5) அங்கீர்ஸ் நகரத்தில் நடந்த சபசெய்தி ஒன்றென்ன?

Answer.

(1) யானே வெற்றிகொண்டேன் யானே வெற்றிகொண்டேன் என ஜான், பிலிப்பு இருவரும் இரைந்துகொண்டு கோட்டைவாயிலேத்திறந்து தனக்கே பட்டணத்துள்புக வழிவிடவேண்டுமென இருவரும் தனித்தனி நகரத்தவரை வற்புறுத்தினர். அப்பட்டணத்தார் அவர்கள் போர்புரிந்ததைப் பெரியதோர் கோபுரத்துமேனின்று பார்த்திருந்து இருவரும் பின்வாங்கினதாகக் கண்டமையால் இவருடைய வெற்றியையும் ஒப்புக்கொள்ளாமலும், கோட்டைவாயிலேத்திறலாமலுமிருந்தனர்.

(2) பிலிப்பின் மூத்தமகனான லூயிசுக்கு ஜானுடைய அண்ணன்மகள் பிராஞ்சி என்பவனை விவாகஞ்செய்விப்பதென்பதும், ஜானுக்குப் பிராஞ்சுதேசத்திலுள்ள நாடுகளை அப்பெண்ணுக்கு ஸ்திரீதனமாகக் கொடுத்துவிடுவதென்பதும் அதற்குப்பிரதி பிலிப்பு ஜானே இங்கிலாந்துக்கு உரிமைபூண்ட அரசனாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதுடன் ஆர்த்தரை அவன்கையில் ஒப்புவித்து விடுவதென்பதுமாகும்.

(3) அச்சபையில் மூன்றுதேசத்து மன்னவர்களும் ஆர்த்தரும் அவன் அன்னையும் அவன் பாட்டியாரும் கூடினார்கள்.

(4) இங்கிலாந்து ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்திருந்த மேன் என்னும் மாகாணத்தில் உள்ளது.

(5) அங்கீர்ஸ் நகரத்தார் தீர்மானப்படி பிராஞ்சுதேசத்தரசனாகிய பிலிப்புவின் மூத்தகுமாரன் லூயிசு என்பவனுக்கும், ஜானுடைய

அண்ணன்மகளாகிய பிளாஞ்சியென்பவளுக்கும் சுபமண சம்பதது ஒன்று நடந்தது.

6 Question.

அடியிலவரும் பழமொழிகளுக்கு அருக்தமும் அவைநேர்ந்த சந்தர்ப்பமும் தெளிவாக எழுதுக.

- தானாகவந்த சீதேவியைக் காலாலே உதைத்துத்தள்ளுவது போல.
- தந்தையில்லாபின்னையைத் தலையிலே தட்டலாமா?
- கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணடிபேன்?
- உரலிலே தலையை நுழைத்து உலக்கைக்குப் பயந்தால் முடியுமா?
- கிணறுவெட்டப் பூதம் புறப்பட்டுவந்ததே.
- யானை தந்தலையில் தானே மண்ணைவாரிப் போட்டுக்கொள்ளுவதுபோல.
- வாய்ச்சுவலிமே போய் அடுப்பு நெருப்பும் அவிந்ததுபோல?
- தானொன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்குமன்றோ?
- அடாதுசெய்தவர் படாது படுவா.
- அரசு அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்றுகொல்லும்.

Answer.

(a) நுயற்சியின்றிக் கிடைத்த நன்மையை அலட்சியஞ்செய்து நீக்கிவிடுவதுபோல. இது.—ஆர்த்தர் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜரீகத்தைத் தன சிறுமப்பனுக்குக் கொடுத்தாலும் வருத்தப்படாள் என்றசந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(b) ஆதரவில்லாதவரைக் கெடுகெடுவொண்ணா என்பதற்குதாரணம். இது.—பிராஞ்சுதேசத்தரசன் ஜானககெழுதிய திருமுகத்தில எழுதியனுப்பிய சந்தர்ப்பத்தில நேர்ந்தது.

(c) மறைவினறி தெரியும்பொருளை அறிவதற்குக் கருவி வேண்டியதில்லை என்பதற்குதாரணம். இது.—ஆர்த்தருடைய அன்னை ஆர்த்தருடைய பாட்டியாரானோக்கி? மது புதல்வரோ எனது மகனுக்குரிய ராஜ்யத்தைக் கைக்கொள்ள உத்தேசிக்கிறது வெளிப்படையாகத் தோற்றுவின்றதே என்றசந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(d) துன்பந்தருள் காரிபத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டபின் துன்பத்துக்குப் பயந்து பயனென்ன? என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம். இது.—ஆர்த்தர் கண்களைச் சுடும்படி அபர்த்தனை நெருப்புப்பற்றிய சலாகையைக் கொண்டுவரச்செய்து ஆர்த்தருடைய கைகால்களைக் கிடும்படி உத்தரவுசெய்ய ஆர்த்தர் என்னைக் கட்டவேண்டுவதில்லை உனது வசத்தி லகப்பட்ட நானே கைகாலசையாமல் நிற்கிறேனென்ற சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(e) இலாபந்தருகின்ற ஒருகாரியத்தைச் செய்ய அதினிடமாக ஒரு பெரியதுன்பம் வந்ததென்பதற்குக் குறிப்பு. இது:—ஜான் ஆர்த்தரைக் கொல்லும்படி முயன்று அபர்த்தனுக்குச் சொல்லவே அபர்த்தனும் அப்படியே செய்தேனென்றான். ஜான் பின்பு இதை பாரன் ராஜாங்கத்தாருக் கறிவிக்க அவர்கள் இது எப்படியாகும் அவன் இறந்த இடமே போய்ப்பார்க்கவேண்டுமெனச் சென்றபோது ஜாளுக்குப் பயந்தோன்றி இது எப்படி முடியுமோவென்று எண்ணிய சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(f) பிறராலல்லாமல் தனக்குத் தானே துன்பம் தேடிக்கொள்ளுவதை யுணர்த்துகின்றது. இது:—ஜான் ஆர்த்தரைக் கொல்லப் போய்ப் பிறராலல்லாமல் தானே தனது நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்படவேண்டியதைத் தேடிக்கொண்டானென்ற சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(g) உள்ளதுங்கெட்டு அடையவேண்டியதை யும் இழந்துபோல. இது:—ஜான் தனது அரசரிமையையுங் கைவிட்டு இனியடையவேண்டிய நன்மையையுங் கெடுத்துக்கொண்டான் என்ற சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(h) ஒருவன் தான் எண்ணியபடி முடியாது; கடவுள் எண்ணியபடியே முடியுமென்றதைக் குறிக்கின்றது. இதுவும்:—ஜான் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டுச் சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(i) தகாதகாரியஞ்செய்பவர் பெருந்துன்பத்தை யனுபவிப்பர் என்பதைக் குறிக்கின்றது. இதுவும்:—ஜான் தன்னுட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டுச் சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

(j) அரசன் குற்றங்கண்டபோதே தண்டிப்பான். தெய்வம் பொறுத்தி தண்டிக்குமென்பதைக் குறிக்கின்றது. இதுவும்:—ஜான் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ந்தது.

7. Question.

பின்வருந் தொடர்மொழிகள் யானாதோக்கி யார்கொன்னவை.

(a) பொய்சொன்னவாய்க்குப் போஜனங்கிடைக்காதடா !

(b) உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல யாவும் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்க.

(c) வெட்டவெளிச்சம் பட்டப்பகலாக விளங்குகின்றது.

(d) என் போதாதகாலத்துக்கேற்க அவ்வாறு தோன்றினுந் தோன்றும்.

(e) கறந்தபால் கறந்தபடி எந்நேரமெடுத்தோதியும்.

Answer.

(a) பாரன் என்னும் ராஜாங்கத் ததிகாரிகளில் மூவர் அபர்த்தனுக்குச் சொல்லியது.

(b) இதுவும் அவ்வதிகாரிகள் மூவரும் அபர்த்தனுக்குச் சொல்வது.

(c) ஆர்த்தருடைய தாய் ஜானுடைய தாய்க்குச் சொல்லியது.

(d) ஆர்த்தர் அபர்த்தனுக்குச் சிறைச்சாலையில் சொல்லியது.

(e) அபர்த்தன் பாரன் அதிகாரிகள் மூவருக்குள் சொல்லியது.

8. Question.

(1) நானிலமாவதென்ன? இதற்கிலக்கணமென்ன? வேறிரண்டெழுதுக.

(2) ஸ்திரீதனமாவதென்ன? இது எப்படி வழங்குகின்றது.

(3) சுபகாரிய தூர்த்தர் பரகாரிய பராமுகரென்றாலென்ன?

(4) திருமுகமென்பதென்ன? இதற்கிலக்கணமென்ன? வேறிரண்டெழுதுக.

(5) உபேகை, தூர்ப்போதனை, சுயகாரியம், இவற்றிற் கெதிரிடையென்ன?

(6) குடிகொன் நிறைகொள்பவன் என்பதை முதலாகவுடைய செய்யுள் ஒன்று எழுதுக.

(7) கறந்தபால் கறந்தபடி என்பதென்ன?

(8) ஆர்த்தர் கதையினாலறியும் பயனென்ன? அதற்குத் தகுதியாக உமது பாடத்திலுள்ள குறள் வெண்பா ஒன்றெழுதுக.

(9) “எத்தன்மைத்து”இதில் தன்மைத்து என்னசொல்? மற்றப்பால் இடங்களில் எப்படிவரும்.

(10) ஆர்த்தர் கதையைச்சுருக்கி 18-வரிக்குள் எழுதிக்காட்டுக.

Answer.

(1) கால்வகைநிலம்; மருதம், குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல் என்பலையாம். இப்பெயர் நான்காகிய நிலத்தையுடைய பூமிக்குவழங்கலால் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பது இலக்கணம். பெருந்தகை நினைந்தான், ஆண்டகை வந்தான் என்பனவும் இவையே.

(2) கலியாணத்தில் மணமகளுக்குத் தாய்விட்டார் கொடுக்கும் பொருள்கள். இது சீதனமென வழங்குகின்றது.

(3) தங்கள் காரியத்தில் முயற்சியுடையாராகி, மற்றவர் காரியத்தில் கவனமில்லாதவராவார் என்பதாம்.

(4) ஓலை, மங்கலவழக்கு என்பது இலக்கணம். நன்காடு, தாலி பெருகிறது என்பனவும் இவையே.

(5) அபேகை, சத்போதனை, பரகாரியம்.

(6) குடிகொன் நிறைகொள்ளுங் கோமகற்குக் கற்று மடிகொன்று பால்கொள்ளு மாண்பே—குடியோம்பிக் கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டமே மாக்கியும் வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

7) உள்ளது உள்படியேயிருத்தல்.

(8) பிறர்க்குக் கேடுசெய்ய நினைப்பவன் தானே கெடுவானென் னதையுணர்ந்து பிறர்க்குக் கேடுசெய்யாதிருத்தலே அக்கதையினு ல்டையும் பயனாம்.

“மறந்துப் பிறல் கேடு சூழற்கு ஈழி
ஹஞ்சுமுஞ் சூழ்ந்நவன் கேடு” (குறள்-32.)

(9) பண்படியாற்பிறந்த ஒன்றாப்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற் று. எத்தன்மையன், எத்தன்மையான், எத்தன்மையான், எத்தன்மை யார், எத்தன்மையேன் எத்தன்மையேய், எத்தன்மையாய், எத்தன் மையீர், எனவரும்.

(10) ஜியாப்பிரியென்னுந் சங்கையினுடைய இங்கிலாந்து அரசிமை அவன்குமாரனாகிய ஆர்தருக்கு வரவேண்டியிருக்க அர்த் தர் இல்லாதசமயங்கொடு ஆர்த்தருக்குச் சிறப்பனாகிய ஜான் என் பவன் தானையாகியுள் ளுநதான். இவசேகிதெரிந்து பிராஞ்சு அரசன அஸ்கிரியாதேசநாசகனாகி கலாநி ஆர்த்தருக்குதவியாக ஜான் து படைபெய்தது என்று அங்குள்ள நகராஞ் சோந்தபோது அங் கநரா பிராஞ்சு அரசன மகனுக்கு ஜானுடைய மூத்த அண்ணன் மகன் விவாகஞ்செய்து ஜானுக்குப் பிராஞ்சு தேசத்துள்ள நாகிகளைப் பெண்ணுக்குச் சீதனமாகக் கொடுக்கவும் ஜானுக்கு இங்கிலாந்து அரசிமை நிலைக்கவும் ஆர்த்தர் ஜானிடத்தில் இருக்கவும் தீர்மானிக்க யாவரும் ஒப்புக்கொண்டு விவாகத்தையும் நடத்தினர். பின்பு, ஜானுடைய கட்டையால் அபர்த்தன்செய்த தீவினைக்குப் பாயந்து ஆர்த தர் இறந்தான். இதையறிந்த பாரன் ராஜாங்கத்தார் ஜானே ஆர்த்த னைக் கொலைசெய்வித்தாடுனனத்தேர்ந்து இங்கிலாந்தினமீது படையெடுக்க அப்போது முஸ்ஸிப்பாயிருந்த பிராஞ்சியரோடு சேர்ந்து வந்து ஜானே அடித்துத் தூக்கிவிட்டு இங்கிலாந்தைப் பிடுங்கிக்கொ ண்டார்கள். என்பதாம். இது தானென்றுநினைக்கத் தெய்வம் ஒன் று நினைத்ததற்குத் திருட்டாந்தம்.

பெர்டிட்டர் என்பவள் கதை.

1. Question.

பின்வருந் தொடர்மொழிகளுக்கு அருந்தம் எழுதுக.

- ஒருகால் வாரிகியின்மீது வங்கமேறிச்சென்ற இருவர்.
- நிர்மானுவதிய மானதோ ரரணிய மடர்ந்த ஓரிடத்தில்.
- அமையத்தில் நாற்புறமும் எழிலிகள் எழுந்தன.
- ஆக்களும் அஜங்களு மமிதமாய்ப் பரவலாயின.
- சுயம்வரமாய் ஒருகன்னியை வரித்துக்கொண்டனன்.

Answer.

- ஒருநாள் கடலின்மீது கப்பலில் ஏறிச்சென்ற இருவர்.
- மனிதசஞ்சாரமில்லாததாகிய ஒரு காடு அடர்ந்த ஓரிடத்தில்.

- (c) சமயத்தில் காண்புக்கத்திலும் மேகங்கள் எழுந்துவந்தன.
 (d) பசுக்களும், ஆடுகளும் அளவில்லாமல் விர்த்தியாயின.
 (e) தன்கோரிக்கையாகவே ஒருபெண்ணைமணமகளாகக் கோரிக் கொண்டனன்.

2. Question.

- (1) கப்பலிலிருந்து களாயேறிய இருவர் யார் ?
 (2) குழந்தையைத் தனியே விடும்போது கனவான் சொன்ன தென்ன ?
 (3) இடையன்மகன் கண்ட கோரமான இரண்டுகாட்சியென்ன ?
 (4) பெரிட்டா என்பதற் கர்த்தமென்ன ? அது யார் பெயர்.
 (5) குழந்தையின் தாய்கந்தையருடைய பேரென்ன ?
 (6) இடையன்வீட்டுக்கு ராஜகுமாரன்வந்து பெண்ணைக் காணுதற்குக் காரணஞ்சொல்லுக.
 (7) இடையன் குடியிருந்ததேசத்து அரசன்பெயரென்ன ? அவன் மகன்பெயரென்ன ?
 (8) பாலினு என்பது யாருடைய பெயர் ?

Answer.

- (1) ஒருவன் சிறந்த கனவான் ; மற்றவன் மீகாமன்.
 (2) “பேதைப்பெண்ணே ! நான் நேற்றிரவு கனவில் உன் அன்னை யைக்கண்ணுற்றேன். அவள் துக்கக்கடலில் அமிழ்ந்துகிடந்தாள். என்னுடன்பேசப் பலதரம் முயன்றனளாயினும் நவில நாவெழாதுவருந்திப் பின்னர், உனக்குப் பெரிட்டாவெனப் பெயரிட்டு உன்னை இக்கடற்களையில் விட்டுப்போம்படி சொல்லி மறைந்து போயினன். அன்னைமொழிந்தபடி உன்னை இங்கே விட்டுவிடுகிறேன், உனக்குக் கேஷமமுண்டாகக்கடவது, காற்றுமழை காணப்படுகின்றனவாதலின் நான்வினாந்து வங்கத்தருகுபோய்ச் சேருகிறேனென வுரைத்து, அக்குழந்தையை அங்குத் தனியேவிட்டுச் சென்றனன்.
 (3) கண்ணுக்கெட்டினதூரத்தில் கடலில் ஒருகலம் வெகுஜனங்களோடு முழுதிப்போயினதென்பதும், அவ்வழியேபோன பெரிய மனிதனொருவனைக் கரடி துரத்திக் கொன்றுவிட்டதென்பதுமாம்.
 (4) இடையருடைய பாஷையில் இழக்கப்பட்டதென்ற தந்தமாம் குழந்தையாகக் கடற்களையிற்கிடந்த பெண்ணின்பெயர்.
 (5) தந்தை=லியார்திஸ். தாய்=அருயியன்.
 (6) இராஜகுமாரன் ஒருநாள் பருந்துவிட்டு விளையாடுகையில் அப்பருந்து அவ்விடையன் வீட்டுவழியாகப் பறந்துபோயது. அதைத் தொடர்ந்துசென்ற அவ்விளவரசன் பருந்துகாரணமாக இடையன்வீட்டுக்கு சென்றவளவில் அங்குள்ள பெரிட்டாவென்னும் கட்டழகியைக் கண்ணுற்றனன்.

(7) அரசன்பெயர் பாலிஜன், அவன் மகன்பெயர் பிளாரிஜல்

(8) அருமியினுடைய உயிர்த்தோழியின் பெயர்.

3. Question.

(a) பாலிஜனும், அவன்மந்திரியும் கேட்டகேள்விக்கு இடையன் சொன்னதென்ன?

(b) பாலிஜன்கேள்விக்கு அவன் மகன் சொன்னதென்ன?

(c) லியாந்திஸ் பெர்ட்டாவைத் தன் மகனென்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு ஆதாரமென்ன?

(d) தகப்பன் சொல்லுக்குப் பயந்த பிளாரிஜல் என்னசெய்தான்?

(e) லியாந்திஸ் தன்மகனைக் கேட்டுக்கொண்டதென்ன?

(f) சிசிலித் தேசத்திலுண்டான ஓர் வதந்தியென்ன?

Answer.

(a) அவன்யாரோ யானறியேன். ஆயின் நற்குணங்கள் நிறையப் பெற்றவன், அவன்பெயர் தாரிகல் என்கிறான், என்மகளை நேசித்திருக்கிறான், மிக்க செல்வமுடையவனாகவும் காணப்படுகிறான், என அவன் விடைபகர்ந்தான்.

(b) தனத்தையென்பதை யுணராதவனாகி அச்சிறுவன் இவ்வகை அற்பப்பொருளில் இப்பெண்மணி ஆசைகொள்ளாளென்பதை நன்குணர்ந்தவனாதலின் நான் இவற்றில் ஒருபொருளும் கொள்ளவில்லை யென மறுமொழி கூறினான்.

(c) ராஜசபையில் பெர்ட்டாவைக்காப்பாற்றின கோவலனெழுந்து அப்பெண்மணி பச்சைக்குழந்தையாய் தன்னந்தனியே கடலோரத்தில் ஒருகாட்டிலே பரிதாபமாய்ப் புலம்பக்கண்டு தான் எடுத்து வந்துவளர்த்த வரலாறுகளை விளம்ப அவ்வமையத்தில் அக்குழந்தை அணிந்திருந்த அவ்வணிகளையும் அவற்றின்மேற் கட்டியிருந்த பட்டாடைபயங்கண்டு அரசன் அவையாவும் தன் அருமையான நாயகி அருமியினுடையவை யெனவறிந்து ஆநந்தக்கடலிலாழ்ந்து பெர்ட்டா நெடுநாளாகக் காணுகிறந்த தன் அருமைமகளேயென நிச்சயித்து சபைபடுவே சத்தோஷமாக யாவருக்குஞ் சொல்லினன்.

(d) அப்பொழுது சிசிலித்தேசத்துக்குச் செல்லச் சித்தமாயிருந்த மரக்கலமேறித் தானும் பெர்ட்டாவும் அத்தேசம்சென்று முற்காலந்தொட்டுத் தன் தந்தைக்கு உயிர்த்தோழனாயிருந்த அத்தேசத்திறைவினைக் காண்பதென மனவுறுதிகொண்டதினால் மரக்கலமேறி குறித்தவண்ணம் சிசிலித்தேசத்தரசனிடம்போய்ச் சேர்ந்தான்.

(e) நெடுநாளைக்குமுன் தான் மதிமயக்கங்கொண்டு மனைவிமக்களைப் பகைத்து பின்னர் ஒருநாளும் தன்கண்ணிற் படாதபடி மகளை நெடுந்தூரத்துக்கப்பால் உய்த்துவரக் கட்டளையிட்டதும், அந்தத்துயரந்தாழாது மனைவி மாண்டுபோனதுமாகிய துக்கங்கதைகளைக்கதைத்துத் தன்பிழையைப் பொறுக்குமாறு மகளை வேண்டினான்.

(f) உயிருள்ளதுபோலவே அருமியனது பதமை ஒன்று பாலினு செய்துவைத்திருக்கிறாளென வெருகாளாய் அங்கோர் வதந்தியுண்டு.

4. Question.

பின்வரும் பதங்களுக்குப் பரியாயநாமங்களெழுதுக. (1) மகள் (2) இடையன் (3) கப்பல் (4) கப்பலோட்டி.

Answer.

(1) மகள்=பிள்ளை, சிறுமி, மகவு, குழந்தை, குழவி, பேதை, பெண்.

(2) இடையன்=கோவலன், ஆயன்.

(3) கப்பல்=கலம், மரக்கலம், வங்கம்.

(4) கப்பலோட்டி=மீகாமன், மாலுமி.

5. Question.

அடியில்வரும் பழமொழிகள் யாருக்கு யார் சொல்லியது.

எந்தச் சமயம்.

(1) ஊமைகண்ட கனவு.

(2) ஆயிரங்காலத்துப்பயிர்.

(3) பழம்நூலிப் பாலில் விழுந்ததுபோல.

(4) விதியை மதியால் தடுக்கலாமா?

Answer.

(1) பெர்டிட்டா பிளாரிஜலுக்குச் சொல்லியது? அரசனுத்தரவின்படி பிளாரிஜல் தன்னைப் பிரிதலுக்காக இரங்கிய நேரம்.

(2) அரசனாகிய பாலினு இடையனுக்குச்சொல்லியது? இடையன் இருவருக்கும் கலியாணம் நடந்த உத்தேசிக்குஞ்சமயத்தில்.

(3) இடையன் பிளாரிஜலுக்குச் சொல்லியது. இடையன் தன் மகனைப் பிளாரிஜலுக்குக் கொடுக்க நினைத்தசமயத்தில்.

(4) பெர்டிட்டா பிளாரிஜலுக்குச் சொல்லியது? இதுவும், அரசனுத்தரவினால் பிளாரிஜல் தன்னைவிட்டுப்பிரியும்படி வேண்டியிரங்கிய சமயம்.

மிராந்தாவின் கதை.

1. Question.

(1) மிராந்தா தீவிலே எத்தனைவருஷகாலமிருந்தாள்?

(2) தியூனிஸ் நகரத்து மன்னன் கலியாணத்துக்கு யாரார் வந்திருந்தனர்.

(3) பிராஸ்பிரோ தொழில் செய்யச்சொல்லிக்கொடுத்த கட்டையினால் பெர்தினாந்துகொண்ட உறுதியென்ன?

(4) அந்தோனியோவின் தூர்க்குணத்தைப்பற்றியெழுதுக.

(5) நேபில்ஸ் நகரத்தில் நடந்த சுபசெய்தி ஒன்றென்ன?

(6) மிராந்தாவின் குணங்களைப்பற்றி ஐந்துவகைக்குக் குறையா தெழுதுக.

(7) ஏரில் என்னுந் தேவதையின் வரலாறென்ன?

(8) இராசுத்தத்தன்மையுடையான் யார்? அவன் பின்பு யாருக்கு ஐக்கியமானான்?

(9) மிராந்தா நகரத்தைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டபோது வயதென்ன?

Answer.

(1) பன்னிரண்டு வருஷம்.

(2) நேபில்ஸ் நகரத்தரசனும் அவனது புதல்வர் பெர்தினாந்து, சபாஸ்தியான் என்பவர்களும் பிராஸ்பிரோவின் சகோதரன் அந்தோனியாவும், காண்ஸலோவுமாம்.

(3) அப்பொழுது பெர்தினாந்து உலகத்தில் பிழைப்பின்றி எக் காரியமும் செய்து முடிக்கலாகாது. பிள்ளைகள் விளையாடுகின்றனரோ அது உழைப்பின்றி ஆகின்றதா? மிக்க ஊதியம்தேவையுடைய பற்பல காரியங்கள் செய்கின்றதோ அவை உழைப்பில்லாமல் உண்டாகின்றனவா? உழைப்பில்லான் பழிப்படைவான் ஆதலின் உயர்வும் தாழ்வும் தொழில்செய்யவேண்டிப் பற்றியவையையெழுந்த தொழிலைப்பற்றியவையல்லவென உள்ளத்திலுறுதிசெய்து கொண்டு துணிந்து பிராஸ்பிரோ இட்ட வேலைகளை யிட்டமுடன்செய்ய ஆரம்பித்தனன்.

(4) அந்தோனியோவானவன் முதன்முறை தன்வசத்தில் தன் தமையனாக உழைக்கப்பட்ட இராசுத்தத்தைத் தான் அடக்கவேண்டி அதற்குரிய உபாயங்கள் செய்யத்தொடங்கி நேபில்ஸ்தேசத்தரசனோடு நேசம்பாறாட்டி அவ்வரசனைக்கொண்டே அத்தமையனையும், தமையனுக்கு ஒரோ குமாரத்தியாகிய மிராந்தாவென்னும் குணவதியையும் ஒரு பாழாகிய கலத்திலேற்றி ஒரு தீவிரசெய்ததின்ன. இரண்டாமுறையும் நேபில்ஸ் நகரத்தரசன் குமாரனாகிய சபாஸ்தியானோடு கூடிக்கொண்டு பொறிநூந்து கடலில்மூங்கி மாண்டானென நிச்சயித்த நேபில்ஸ் நகரத்தரசன் நித்திரையெய்கையில் அவனோடுகொண்டு அயலுடைய அரசை சபாஸ்தியானுக்குத் கொடுக்க எண்ணினான். அது தெய்வகடாங்குத்தினால் தப்பியது.

(5) நேபில்ஸ் நகரத்தரசனுடைய மூத்தமகனான பெர்தினாந்துக்கும், மிலன் நகரத்தரசனாகிய பிராஸ்பிரோவின்மகளாகிய மிராந்தா என்பவளுக்கும் சுபயமம் ஒன்று நடந்தது.

(6) அன்புடையவன், அருளுடையவன், அறிவுடையவன், இனியவை கூறுபவன், இன்னுசெய்யாதவன், ஒழுக்கமுடையவன், ஊக்கமுடையவன், செய்கன்றியறிபவன், குறிப்பறிபவன், குற்றங்கடையவன்.

(7) இது பிராஸ்பிரோ சென்றதிலிருந்த ஒரு குணியக்காரியால் ஒரு மரப்பொத்தில் சிறையிருந்து, பின்பு பிராஸ்பிரோவால் அந்நீங்கி அவனுக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தது.

(8) காலிபன் என்பவன். பிராஸ்பிரோவுக்கு அடிமையாயினான்.

(9) மூன்றுவயதும் முற்றுப்பெறவில்லை.

2. Question.

அடியில்வரும் பழமொழிகளுக்குத் தகுந்தபாக இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு எழுதுக.

(Proverbs.)

Page.

32. சொல்வார் சொன்னாலும் கேட்பார்க்கு மதியில்லையா?
32. மலடிமகன்.
33. முடவன் கொம்புத்தேலுக்கு அரசுகொண்டால் கிட்டுமா?
33. கைப்பொருள்காணக் கண் ஏழி மீளினடுவதேன்?
34. பூனைபோலிருந்து புலிபோலப்பாரும் இயற்கையுள்ளவன்.
34. கும்பிடப்போனெய்வம் முறுக்கெவந்தது.
39. அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பிசாசுதானே.
42. ஏறவிட்டு ஏனியை வாங்குவான்.
45. ஆயுழ்னமட்டும் உயரில்லை. [நன்றே.
48. கொடுங்கோன்புனர் வாழும் நாட்டிற் கிடும்புலிவாழமா?
52. மந்திரத்தில் மாங்காய்விழுமென எண்ணாதல்.
56. தாய்ப்பிள்ளைக்கு இட்டது தலைச்சுணுக்கு.
56. தானாகவந்த சித்தவிலையாக் காலால் உதைத்துத்தன்னுவது.
58. வெட்டவெளிச்சம் பட்டப்பகல.
58. கைப் புணனுக்குக் கண்ணாடியேன்?
58. பொன் ஆபரணத்தினும் புதுபாபரணமே பெரிது. [மா
63. உரலிலே தீயையை எழுத்து உலக்கைக்குப் பயந்தால்முடி.
64. கிணறுவெட்டப் பூநம் புறப்பட்டது போல். [வதுபோல
67. யானை தந்தலையில் தானே மண்ணைவாரி போட்டுக்கொடுக்க.
67. அடாதுசெய்தவர் படாதுபடுவர்.
67. தானென்றுநினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்.
67. அரசு அன்று கொல்லும். தெய்வம் நின்றுகொலவது.
69. திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமேதுணை.
73. பழம்நழுவிப் பாலில்விழுந்ததுபோல.
73. ஊமைகண்ட கனவு.
74. விதியை மதியால் தடுக்கலாமா?
81. காலத்த சூதுத் தருந்த கோலம்.
81. அவட்டா முதுகிலும் தவப்பொழுது நல்லது.
84. நீர்முழங் காணலாம் நெஞ்சாழங் காணமுடியாது.
84. காலால் இட்ட வேலையைக் கையால் செய்யவேண்டும்.
86. பொறுத்தார் பூமியாள்வார்.

Answer. (P r o v e r b s.)

PAGE.

32. No matter what others say have not those who hear sense to judge for themselves ?
32. The son of a barren woman ; (*i.e.*) absolute falsehood.
33. If a lame man longed for the honey that hung from a branch can he get it ?
33. Does it require a mirror to see an object in the hand.
34. She will be quiet as a cat, but will spring like a tiger.
34. The deity one went to worship came to meet one cross-wise.
39. To the timid the sky is full of demons.
42. Like the act of a man who removes the ladder after allowing one to mount.
45. There is no fear so long as there is success.
48. A jungle inhabited by fierce tigers is better than a country ruled by a cruel tyrant.
52. To think that mangoes will fall by a charm.
56. What was given to the father will be entailed on the first-born.
56. To kick the goddess of prosperity when she unsought visits you.
56. As clear as broad day-light.
58. Is a mirror required for a sore in the hand.
58. The ornament of reputation is greater than ornaments of gold.
63. Will your fear of the pestle avail aught after your head has become fet to the mortar.
64. As if a demon had sprung out of a well just dug.
67. As an elephant throws sand on its head.
67. The wicked are sure to be ruined.
67. Man proposes, God disposes.
67. The King kills at once, God delays and kills.
69. God is the help of the destitute.
73. Like fruit slipping and falling into milk.
73. The dream of the dumb.
74. Can destiny be averted by prescience.
81. Equipage suited to the occasion.
81. Time is better spent in austerities than in vanity.
84. The depth of water may be ascertained, but not the depth of the heart.
84. We must do with great dutifulness the commands dictated by our superiors.
86. Those who put up with injuries may rule the earth.

செய்யுளியற்குக்கம்.

I. Question.

- (a) செய்யுளாவது என்ன? நன்னூல் சூத்திரமென்ன?
- (b) வெண்பா என்பதற்குப்பொருளென்ன? அது எத்தனைவகை?
- (c) பழமொழி, நீதிநெறிவிளக்கம், குறள் இவற்றிலுள்ளவெண்பா என்னவெண்பா?
- (d) வெண்பாவிட்குரிய தனையென்ன? சீரென்ன? அடியென்ன?
- (e) இயற்சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையும் என்பதென்ன? உதாரணமென்ன?
- (f) அசை, சீர், தனையும், அடி, தொடை இவைகட்கு விபரங்கூறுக.

Answer.

(a) பலவகைப்பட்ட சொற்களாலும் பொருளிருத்தற் கிடமாகப் புலவர்களால் அலங்காரம்பொருந்தச் செய்யப்படுவதாம். “பல்வகைத்தானுவின உயர்க்குடல் போற்பல - சொல்லாற்பொருட் கிடமுது உணர்வினின்-வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.” (பெய-11-ரு.)

(b) வேற்றுத்தனை கலப்பின்மையாகிய பாவாம். குறள்வெண்பா, சிந்தியலவெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, சுவைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா என ஆறுவகைப்படும்.

(c) பழமொழியிலும், நீதிநெறியிலும், உள்ளவை நேரிசைவெண்பாவும், இன்னிசைவெண்பாவும். குறளிலுள்ளவை குறள்வெண்பாவேயாம். குறள்வெண்பாவினபெயர் அதனாற்சமைந்த நூலுக்கு நுணனமயால் நூல் காரணவாகுபெயர்.

(d) தனையாவது:—இயற்சீர் வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையாமாம். சீராவது:—இயற்சீரும், வெண்சீருமாம். அடியாவது:—நற்றடி முச்சீரடியும் மற்றவை நாறசீரடியுமாம்.

(e) தேமா, புளிமா என்னும் வாய்பாட்டு நேரசைச்சீர்முன் நிரைபசைச்சீர்வந்து புணர்வதும், கருவிளம், கூவிளம் என்னும் வாய்பாட்டு நிரையசைச்சீர்முன் நேரசைச்சீர்வந்து புணர்வதும் இயற்சீர்வெண்டனையாம்.

தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் என்றும் வாய்பாட்டு நேரசைச்சீர்முன் நேரசைச்சீர்வந்து புணர்வதுவெண்சீர் வெண்டனையாம்.

“நன்றி-மறப்பது-நன்றன்று-நன்றல்ல
தன்றே-மறப்பது-நன்று. (குறள்-17.)

நன்றி-மறப்பது—தேமாமுன் நிரைபுணர்ந்ததால் இயற்சீர் வெண்டனையும்.

மறப்பது + நன்மன்று = கருவிளமுன் நேர்புணர்ந்ததால் இயற்சீர் வெண்டனே.

நன்மன்று + நன்மல்ல = தேமாங்காய்முன் நேர்புணர்ந்ததால் வெண்சீர் வெண்டனே.

நன்மல்ல + தன்றே = தேமாங்காய்முன் நேர்புணர்ந்ததால் வெண்சீர் வெண்டனே.

தன்றே + மறப்பது = தேமாமுன் நிராபுணர்ந்ததால் இயற்சீர் வெண்டனே.

மறப்பது + நன்று = கருவிளமுன் நேர்புணர்ந்ததால் இயற்சீர் வெ

(f) அசையாவது:—எழுத்தினாலாக்கப்படுவது. அது நேரசை, நிராயசையென இரண்டு. தனிச்சூறிலாவது, தனிநெடிலாவது, குற்றொற்றாவது, பெட்டொற்றாவது இருந்தால் நேரசையாம். (உதாரணம்) அ-ஆ-அம்-ஆம். இருசூறிலாவது இருசூறிலைச்சார்ந்த மெய்யாவது, சூறிலும்நெடிலுமாவது சூறில்நெடிலைச்சார்ந்த மெய்யாவது இருந்தால் நிராயசையாம். (உதாரணம்) அணி-அறம்-சூர்-விளம்.

சீராவது:—அசைகளா லாக்கப்படுவதாம் அது:—இரண்டசை கூடினால் ஈரசைச்சீர், அல்லது இயற்சீர், அகவற்சீர் எனவும், மூன்றசைகூடினால் மூவரசைச்சீர், அல்லது உரிச்சீர் எனவும், நாலசைகூடினால் நாலசைச்சீர் அல்லது பொதுச்சீர் எனவும், ஓரசையாகவேயிருந்தால் அசைச்சீரெனவும் பெயர்பெறும்.

தனையாவது:—சீரோடு சீர்கட்டப்படுவதாம். அது:—இயற்சீர் வெண்டனே, வெண்சீர் வெண்டனே, கலித்தனே, நேரொன்றாசிரியத்தனே, நிராயொன்றாசிரியத்தனே, ஒன்றிய வஞ்சித்தனே, ஒன்றாவஞ்சித்தனே என ஏழுவகைப்படும்.

அடியாவது—தனையடுத்து நடப்பதாம். அது:—இருசீர் இணைந்தால் குறளடியெனவும், மூன்றுசீர் இணைந்தால் சிந்தடியெனவும், நான்குசீர் இணைந்தால் நேரடி, அல்லது அளவடியெனவும், ஐந்துசீர் இணைந்தால் நெடிலடியெனவும், அறுசீர் முதல் எத்தனைச்சீர் இணைந்தாலும் கழிநெடிலடியெனவும் ஐவகைப்பட்டு வழங்கும்.

தொடையாவது:—தொடுக்கப்படுவதாம். அது:—முதலெழுத்து ஒத்துவந்தால் மோனைத்தொடையெனவும், இரண்டாமெழுத்து ஒத்துவந்தால் எதுகைத் தொடையெனவும் இருவகைப்படும்.

II. Question.

- (1) பாவென்பது எத்தனைவகைத்து? அவற்றின் இனங்களெவை? [கணமென்ன?
- (2) நேரிசை, இன்னிசை, குறள் என்னும் வெண்பாக்களுக்கிலக்
- (3) விருத்தங்களுக் கிலக்கணமென்ன? பாடபுத்தகத்திற்காட்டுக.
- (4) மோனைக்குரிய எழுத்துகளெவை? [வேண்டும்]
- (5) வெண்பாவுக்குரிய ஓசையென்ன? என்ன இராகத்தில் பாட

Answer.

(1) வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நான்கு. வெண்பாவிற்கு:—வெண்ணிறை, வெண்டாழிசை, வெளிவிருத்தம் எனவும், ஆசிரியப்பாவிற்கு:—ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியவிருத்தம் எனவும், கலிப்பாவிற்கு:—கலித்துறை, கலித்தாழிசை, கலிவிருத்தம், எனவும் வஞ்சிப்பாவிற்கு:—வஞ்சித்துறை, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சிவிருத்தம் எனவும், துறை, தாழிசை, விருத்தம் என இனங்களுள்ளன.

(2) நேரிசைவெண்பா:—முதல் மூன்றடிகள் நான்கீரடிகளாகவும், நான்காம் அடிமாதிரி முச்சீரடியாகவும் இரண்டாம் அடியின் கடைச்சீர் முதல்தொடைகளைப்பற்றித் தனிச்சீர்பெற்றும், வேண்டனைவழுவாமல் செப்பலோசையுடையதாய் ஒரு விகற்பத்தாலேனும் இருவிகற்பத்தாலேனும் நான், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டுச் சீரால் முடிவதாம். See-பழமொழி 8-16-17-19.

இவ்விசைவெண்பா:—தனிச்சொல்பெறாமல் நான்கடியேயுடைய தாய நேரிசைவெண்பாவிற்கு சிறிது பிறழ்ந்துவருதாம், See-பழமொழி 9-10-11-14.

சுறள்வெண்பா:—இரண்டடி வெண்பாவாகி முன்னது நான்கீரடியும், பின்னது முச்சீரடியுமாய் செப்பலோசை வழுவாமல் வேண்டனை பிழையாமல் ஒருவிகற்பத்தாலேனும், இருவிகற்பத்தாலேனும் நான், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டு அசைச்சீரால் முடிவதாம், See-குறள். 18-17-14-13-ஒருவிகற்பம். 2-7-11-15 - இருவிகற்பம்.

(3) விருத்தம்:—எந்தச்சீரிலும், தனையினாலும், அடியினாலும், தொடையினாலும் வரப்பெற்று நான்கடியும் ஒரே அளவாய்ச் சமப்பிறழ்ச்சியின்றி வருவதாம்.

நான்கு சீரடியாகிய கலிவிருத்தம், See-இராமாயணம்-4-5-6.

ஐந்து சீரடியாகிய கல்கிலைத்துறை, See-இராமாயணம்-9-10-11.

அறுசீரடியாகிய ஆசிரியவிருத்தம், See-திருவாய்மொழி-1-2-3.

எழுச்சீரடியாகிய ஆசிரியவிருத்தம், See-அரிச்சநிறபுராணம்-6-7-8.

எண்சீரடியாகிய ஆசிரியவிருத்தம், See-திருவாசகம்-4-5.

பதினாஞ்சீரடியாகிய ஆசிரியவிருத்தம், See-தாயுமானவர்-3-4-5.

(4) (a) அ, ஐ, ஐ, ஓ, ஊ.

(b) இ, ஈ, எ, ஏ.

(c) உ, ஊ, ஓ, ஔ.

(d) ச, த.

(e) க, கு.

(f) ம, வ.

இவ்வெழுத்துகள் ஒவ்வொருவரிடமுமுதலும் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எழுத்தாகும்.

(5) செப்பலோசை. சங்கராபரணத்தில் பாடவேண்டியது.

இலக்கணம்.

1. Question.

(a) (1) திசைச்சொல். (2) திரிசொல். (3) வடசொல் என்று லென்ன? முறையே இரண்டி ரண்டுதாரணமும், நன்றால் சூத்திரமும் எழுதுக.

(b) (1) ஆகுபெயர்க்கும். (2) அன்மொழித்தொகைப் பெயர்க்கும் பேதமென்ன? வகையொன்றுக்கு மூன்றுதாரணமும், அன்மொழித்தொகைக்குச் சூத்திரமும் எழுதுக.

(c) (1) தொழிற்பெயர். (2) முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (3) முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். (4) முதனிலைபெறாத தொழிற்பெயர் இவற்றிற்கு விதியும், உதாரணமும் காட்டுக.

Answer.

(a) (1) கொடுத்தமிழ் நாட்டுமொழியும், பிறபாவைமொழியும் செந்தமிழில் கலந்து செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒத்துவருவனவாம். (உதாரணம்) தன்னை—தாய், செப்பு—சொல். “செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிருநிலத்தினும்—ஒன்பதிறநிரண்டினில் தமிழ்ப்பழி நிலத்தினும்—நங்குறிப்பினவே திசைச்சொலென்ப. (பெய-16-சூ.)

(2) ஒருபொருளைக்குறித்த பலசொல்லாகியும், பலபொருளைக்குறித்த ஒரு சொல்லாகியும், சுற்றோர்மாத்திரம் அறியும்பொருளினவாய் வருவனவாம் (உதாரணம்) கிள்ளை, ஈகம், தந்தை—இவை வியரி யென்னும் ஒருபொருளையுணர்த்தின. வாரணம்—இது சங்கு, யானை, கோழி, எனப் பலபொருளுணர்த்தியது. “ஒருபொருளுக்குத்த பலசொல் லாகியும்—பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்—அறிவுணர்பொருளான திரிசொல்லாகும். (பெய-15-சூ.)

(3) ஆரியத்திற்குச் தமிழிற்கும் பொது எழுத்தாலும், ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த எழுத்தாலும், இவ்விருவகை எழுத்தாலும் செந்தமிழ்மொழியை யொப்பனவாகி வடதிசையிலிருந்து செந்தமிழ் நிலத்துவந்து வழங்குவனவாம். (உதாரணம்) கமலம், ஆன். “பொது எழுத்தானும், சிறப்பெழுத்தானும், ஈரெழுத்தாலும் இயைவன வடசொல். (பெய-12-சூ.)

(b) (1) ஆகுபெயர்:—ஒருபொருளின் இயற்பெயர் அர்த்தப்பொருளுக்குச் சம்பந்தமாகிய வேறொருபொருளுக்கு முற்றாலத்தொட்டு வழங்கிப் பெரும்பாலும் ஒருமொழியிலேவரும். (உ-ம்.) தாமரைப் பாதம், புதையல் எடுத்தான். வெண்ணைவந்தது.

(2) அன்மொழித்தொகைப்பெயர்:—வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐந்துதொகையின்பின் வேறுமொழி தொக்கு இருமொழிக்குக் குறையாமல் வரும் (உ-ம்.) பெருந்தகை நிலைத்தான். ஆண்டகைவந்தான், பொற்றொடித்தான், தாழ்நுடும் அஞ்சினான். “ஐம் தொகை மொழியேற் பிறதொகல் அன்மொழி” (பொது-18-சூ.)

(c) (1) தொழிற்பெயர்:—தல், அம்—முதலியவிருதுகளைப் பெற்று வருவது தொழிற்பெயராம். (உ-ம்.) நடத்தல், வாட்டம்.

(2) முதனிலைத்தொழிற்பெயர்:—தல், அம், முதலிய விருதி களைப்பெறாமல் முதனிலையே தொழிற்பெயர்ப் பொருளையுணர்த்து வது முதனிலைத் தொழிற்பெயராம். (உ-ம்.) களை, முளை.

(3) முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்:—தல், அம், முதலிய விருதிகளைப்பெறாமல் முதனிலைகளே திரிந்து தொழிற்பெயர்ப் பொருளை உருவது முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயராம். (உ-ம்.) கேடு, ஊணை.

(4) முதனிலை பெறாத தொழிற்பெயர்:—பகுதி விருதி, முதலிய பகுப்பில்லாமலும், மற்ற வினைவிதப்பங்கள் பிறத்தற்கிடமில் லாமலும் வருவது முதனிலைபெறாத தொழிற்பெயராம். (உ-ம்.) சண்டை, வேட்டை.

II Question.

அடியில் வருவனவற்றை உதாரணத்தோடு விளக்குக.

- ஏவல் வினைக்கும், முன்னிலைவினைக்கும் வேறுபாடு என்ன?
- ஏவல்வினைக்கும், வியங்கோள்வினைக்கும் பேதமென்ன?
- வியங்கோள் என்றால் அர்த்தமென்ன?
- வியங்கோளுக்கும், செய்யுமென்னுமுற்றிற்கும் மாறு என்ன?

Answer.

(a) ஏவல்வினை விருதியாற் காலங்காட்டி எதிர்காலத்தில் மாத்திரம் வரும். (உ-ம்.) நடவாய், நடமின். முன்னிலைவினை இடைநிலையாற் காலங்காட்டி முக்காலத்திலும் வரும். (உ-ம்.) நடந்தாய், நடக்கின்றாய், நடப்பாய்.

(b) ஏவல்வினை முன்னிலையிடத்தில் ஒருமை பன்மையைமாத் திரம் உணர்த்திவரும் வினைமுற்றும் (உ-ம்.) செய்வாய், செய்யமின். வியங்கோள்வினை ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் செல்லும் வினைமுற்றும். (உ-ம்.) அவன்செய்க, அவள்கெய்க, அவர்செய்க, அதுசெய்க, அவைசெய்க, நான்செய்க, நாம்செய்க, நீசெய்க, நீசெய்க.

(c) வியங்கோள்=ஏவற்பொருளைக் கொண்டிருப்பது. வியம்=ஏவல்.

(d) வியங்கோள் முன்சொன்னதுபோல ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும் வினைமுற்றும். உதாரணம் முன்னர்க்காண்க. செய்யுமென்னுமுற்று ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் ஆகிய இந்நான்குபாலைமாத் திரம் வரும் வினைமுற்றும். (உ-ம்.) அவன் செய்யும், அவள்கெய்யும், அதுசெய்யும், அவைசெய்யும்.

III. Question.

(a) செயப்படுபொருள் குன்றியவினைக்கும் குன்றாவினைக்கும் பொதுவினை நான்கு எழுதுக. [அக.

(b) விதிவினைக்கும், மறைவினைக்கும் பொதுவினை மூன்று எழு

(c) செய்வினைக்கும், செயப்பாட்டுவினைக்கும், பொதுவினை மூன்று எழுதுக. [துக.]

(d) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவானபகுதி ஆறு எழுது.

(e) குறிப்பினும்பொருளறியுஞ்சொற்களெவை? சூத்திரமென்ன?

Answer.

(a) வெளுத்தான், சிந்தினான், சிதறினான், தேற்றினான்.

(b) வாராய், உண்ணாய், செய்யாய், (=செய்தாய், செய்யாமல்).

(c) கடல்குழலகம், மீன்விழுங்கினவன், புலிகொன்றான்.

(d) கறா, தேய், மறை, பிரி, அலை, எரி.

(e) (1) ஒன்றொழி பொதுச்சொல். (2) ஆகுபெயர்ச்சொல். (3) வலித்தல் முதலிய ஒன்பது விகாரச்சொல். (4) தருதி வழக்குச் சொல். (5) அன்மொழித்தொகைப் பெயர்ச்சொல். (6) தொகைக் குறிப்புச்சொல். (7) முதற்குறிப்புச்சொல். (8) வினைக் குறிப்புச் சொல். (9) பிறகுறிப்புச்சொல் முதலியவாம். “ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந்தருதி-ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக்குறிப்பே-முதல்தொகை குறிப்பேபா முன்னபிறவுங் - குறிப்பின் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை. (பெய-சூ-12.)

IV. Question.

(a) வழுவமைதியென்றா லென்ன?

(b) திணை, பால், இடம், காலம், மரபு இவற்றின் வழுவமைதிகளுக்கு இரண்டிரண்டொரணமும், நன்னூல் சூத்திரமும் காட்டிக.

(c) பண்புத்தொகைக்கும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைக்கும் பேதமென்ன? உதாரணமென்ன? சூத்திரமென்ன?

Answer.

(a) இலக்கணத்திற்கு எழுவாயிருப்பினும் பெரியோர்களால் அங்கீகரித்துக்கொள்ளப்பட்டது வழுவமைதியாம். வழு=சூற்றம்.

(b) அவன் மனந்தளர்ந்தான் } திணைவழுவமைதி
மக்கள் கடவளுடைமை } (பொது-26-28-சூ.)

(ஒருவனை) அவர் வந்தார் } பால்வழுவமைதி
(புதல்வனை) என்னம்மைவந்தான் } (பொது-28-சூ.)

சாத்தன்றாய் செய்வேனோ } இடவழுவமைதி
நீயோ அவனோ யாரிது செய்தார் } (பொது-29-சூ.)

போர்செய்தால் இறந்தாய் } காலவழுவமைதி
யான் பண்பெயில்வது இக்கழகம் } (பொது-33-சூ.)

உயர்ந்தோங்கு மலை } மரபுவழுவமைதி
இச்செயல் யான்செய்தது } (பொது-47-49-சூ.)

(c) குணப்பெயருக்கும் குணிப்பெயருக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை விளக்கும் ஆகியவென்னும் பண்புருபு இடையே மறைந்துவருவது

பண்புத்தொகையாம். உ+ம். கருங்குதினா, வெள்ளாடு விரிந்தால் கருமையாகிய குதினா, வெண்மையாகிய ஆடு எனவிரியும்.

ஒருசிறப்புப்பெயருக்கும், ஒரு பொதுப்பெயருக்கும் இடையே ஒற்றுமையெவ்வளவுக்கும், ஆகியவென்னும் பண்புருபுதொக்குவருவது இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையாம். (உ-ம்.) தருமராசன், பனைமரம். விரிந்தால் தருமனாகியராசன், பனையாகியமரம் எனவிரியும். “பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்-ஒருபொருட் கிரு பெயர்வந்தவுங் குணத்தொகை.” (பொது-14-சூ.)

V. Question.

(a) அடுக்குத்தொடருக்கும், இரட்டைக்கிளவிக்கும் பேதமென்ன? உதாரணமென்ன? சூத்திரமென்ன?

(b) வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் உருபுதொக்குவருவதற்கு இரண்டு உதாரணமும், உருபுப்பயனும் தொக்குவருவதற்கு மூன்றுதாரணமும் எழுதுக.

(c) இடைநிலைபெறாமல் விஞியாற் காலங்காட்டி விலைகள் எவை? உதாரணமென்ன? சூத்திரமென்ன?

(d) பெயரிடை நிலைக்கு மூன்றுதாரணமும் சூத்திரமும் எழுதுக.

(e) இருதிணைக்கும் பொதுவினைகளெவை? சூத்திரமென்ன?

Answer.

(a) தனித்தனிப் பிரிக்கக்கூடியதாயும் யாதாமொரு காரணம்பற்றியும் அடுக்கிவருவது அடுக்குத்தொடராம். (உ-ம்.) பாம்பு பாம்பு. நெருப்பு நெருப்பு. “அசைநிலை பொருள் நிலை இசைநிறைக்கொரு சொல்-இரண்டு மூன்று கான் கெல்லைமுறையடுக்கும்” (பொ-44-சூ.)

இரட்டித்த சொற்கள் எப்பொழுதும் அந்த இரட்டிப்பினின்றும் பிரிந்து இசையாதது இரட்டைக்கிளவி. (உ-ம்.) கல்கலவெனப்பேசினான், அடிதுடித்து வீழ்ந்தான். துடித்து எனப் பின்மொழி பிரிந்திசைப்பிலும் முன்மொழி பிரிந்திசையாமையாகாண்க. “இரட்டைக்கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா” (பொது-45-சூ.)

(b) நிலக்கடந்தான், கல்லெறிந்தான் = உருபு தொக்கன. பொன் மோதிரம், கிளைமரம், தருமபாடசாலை = உருபும் பயனும் உடன்வந்தொக்கன.

(c) செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று, வியங்கோள்வினை முற்று, ஏவல் ஒருமை பன்மை வினைமுற்றுகள், செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம், செய, செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் இகர யகரவீற்றுச் செய்துஎன்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் முதலியவாம். (உ-ம்.) அதுநடக்கும்; அதுவருக; நீசெய்வாய், நீர்செய்ய்மின்; நடக்குங்குதினா; நடக்க இருக்கின்றான்; நடக்கின் வருவான்; பாடியாடினான்; போய்ச்சேர்ந்தான்; “றம் வோடுகர உம்மை நிகழ்பல்லவும் - தவ்வோடிதற்பும் எதிர்பும் டவ்வோடு - கழிவும் சவ்வோ டெதிர்பும் மின்ஏவல் - வியந் கோள் இம்

மார் எதிர்ப்பும் பாந்தம் - செல்லொடுவரவும் செய்யும் நிகழ் பெயர்
வும் - எதிர்மறை மும்மையும் ஏற்கும் ஈங்கே (பத-18-ஆ.)

(d) அறிஞன், தலைவன், இறைவன், இவற்றில் ஞாக்ரவகாங்கள்
பெயர் இடைநிலைகளாம். “இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்
பலின் - பகுதி விநாதி பகுத்திடைநின்றதை வினைப்பெயர் அல்பெ
யர்க் கிடைநிலை எனலே” (பத-14-ஆ.)

(e) தன்மைவினை, முன்னிலைவினை, வியங்கோள்வினை, பெயரொ
ச்சவினை, வினையெச்சவினை, வேறு, இல்லை, உண்டு, என்னுமுற்று
வினைகள் பிறவுமாம். “தன்மைமுன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை
யுண்டொரச்சம் இருதினைப் பொதுவினை” (வினை-11-ஆ.)

VI. Question.

(a) தன்வினை பிறவினை யாவதானால் எத்தனைவிதங்களாலாகும்?
உதாரணமென்ன? நன்னூல் சூத்திரமென்ன?

(b) உவமைத்தொகையாவதென்ன? அது எத்தனைவகைப்படும்?
உதாரணமும், சூத்திரமும் காட்டுக.

(c) இயல்பு வழக்கிற்குந், தகுதிவழக்கிற்கும் பேதமென்ன? அத
ன் உட்பிரிவும், உதாரணமும், சூத்திரமும் விளக்கமாக எழுதுக.

Answer.

(a) வி, பி, கு, சு, டி, து, பு, று, என்னும் விருத்திகளைப் பெறுவதி
னாலும், மெல்லொற்று வல்லொற்றுக்கத் திரிவதினாலும், ஓரொற்று
இடையே மிகுவதினாலும் தன்வினைகள் பிறவினைகளாகும். (உ-ம்.)
வருவி, நடப்பி, போக்கு, பாய்ச்சு, உருட்டு, நடத்து, எழுப்பு, துயி
ற்று=இவை விசுதிபெற்றவை. இயங்கு-இயக்கு. திருந்து - திரு
த்து=இவை மெல்லொற்று வல்லொற்றானவை. உருகு - உருக்கு.
ஆடு, ஆட்டு=இவை ஓரொற்றுமிக்கன. “செய்யென் வினைவழி
விப்பிதனிவரின் செய்வி என் எவல் இனையின் ஈகோவல்” (பத-11-ஆ.)

(b) உவமைச்சொல்லுக்கும், உபமேயச்சொல்லுக்கும் இடையில்
போல முதலிய உவமை உருபுகள் மறைந்துவருவதாம். அது தொ
ழிலுவமை, பயனுவமை, பெய்யுவமை, உருவுவமை என நான்கு
வகைப்படும். (உ-ம்.) புலிப்பாய்ந்தான், இறன்மலையுக்கை, துடியி
டை, மாகதக்கிளி=இவற்றில் முறையேகாண்க. “உவம உருபி
வதுவமத்தொகையே. (பொது-15-ஆ.)

(c) ஒருபொருளுக்கு இயல்பாக அமைந்த சொல்லால் அப்பொ
ருளைக்கூறுவது இயல்புவழக்கு. அது இலக்கணமுடையது, இலக்
கணப்போலி, மருஉ என மூவகைப்படும். ஒருபொருளின் இயல்
பாகியசொல்லை ஒழித்துத் தகுந்த வேறுசொல்லால் அப்பொருளைக்
கூறுவது தகுதிவழக்கு. அது இடக்காடக்கல், மங்கலம், குழுவக்
குறி என மூவகைப்படும்.

(உதாரணம்.)

மண், கல், பொன் = இலக்கணமுடையது.

கோயில், புறங்கடை, தலைக்கடை = இலக்கணப்போலி.

சென்னை, சோணடு, பாண்டிநாடு=மருஉ.

கால்சமுவினென்பவல், வாய்ப்புசிவத்தேன்=இடக்கரடக்கல்.

தாலிபெருகிற்று இமையோர், பசி=மங்கலம்.

பறி, சொல்விளம்பி, கால்வெள்ளை=குழுஉக்குறி.

“இலக்கணம் உடைய இலக்கணப்பேரலி-மருஉ என்றாகும். மூவகை இயல்பும் இடக்கரடக்கல் மங்கலங் குழுஉக்குறி - ஏனுமூத்தகுதியோ புறமுதலுமங்கியல்.” (பெய-10-சூ.)

VII. Question.

(1) பெயரொச்சம் முதலிய எச்சம்களெவை? இரண்டு ரண்டுதாரணத்தாட்டுக.

(2) வினையெச்சம், பண்புத்தொகையும் விரிந்தால் என்ன

(3) வலித்தல்முதலியனென்பது விகாரங்களுக்கு இவ்வொருதாரணம் எவ்வாறு?

(4) சொல்லுக்கும், இடைச்சொல்லுக்கும் பேதமென்ன?

(5) உரிச்சொல்லுக்கும் பண்புச்சொல்லுக்கும் பேதமென்ன?

(6) வினையெச்சம் பண்புச்சொல்லுக்கும், பண்புச்சொல்லுக்கும் ஐந்தாறு மொழிக்.

Answer.

(1) பெயரொச்சம், வினையெச்சம், உம்மையெச்சம், சொல்வெச்சம், பிரிநிலையெச்சம், எனவெச்சம், ஒழியியெச்சம், இசையெச்சம், எதிர்மறையெச்சம் முதலியனெனப்படும்.

உ-ம். செய்தசாத்தன், பெரியசாத்தன்=பெயரொச்சம்.

வந்துபோனான், விருந்தினர்நிறுண்டான்=வினையெச்சம்.

சாத்தனும் வந்தான், தேவனும் போனான்=உம்மையெச்சம்.

வருவேன் என்றான், ஒருபொருளில்லென்றான்=சொல்வெச்சம்.

சாத்தனே கொண்டான், சாத்தனே கொண்டான்=பிரிநிலையெச்சம்.

விண்ணென இசைத்தது, இடியென இடித்தது=எனவெச்சம்.

கூரியதோர் வாண்மன், உண்ணவோ வந்தான்=ஒழியியெச்சம்.

வரலுமுரியன், கொடுத்தாலும் நன்று=எதிர்மறையெச்சம்.

(நூலை) கற்றதனாலாய பயனென்கொல்=இசையெச்சம்.

வாய்ப்புசிவத்தேன், புளித்தின்றான்=குறிப்பெச்சம்.

(2) முறையே பெயரொச்சத்தொடரும் இடைச்சொற் றொடருமாம்.

(உ-ம்.) சுகாடு=சுட்டகாடு, கருங்குதிரை=கரியகுதிரை.

(3) குறுத்தாட்பூதம்=குறுத்தான் (மெல்லொற்று வலித்தலாயது.)

தண்டையினக்கிளி=தட்டை (வல்லொற்று மெலித்தலாயது.)

போத்தறார் புல்லறிவினர்=போத்தறார் (குறில் நீட்டப்பட்டது.)
கன்றென்றேன்றியேன்=தியேன் (நெடில் குறுக்கப்பட்டது.)
சிறியிலை வெதிரினெல்=சிறியிலை (அகரத் தொகுக்கப்பட்டது.)
வினையும்மே=வினையுமே (மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது.)

(4) பெயர்ச்சொல்லாவது:—இருகிணை ஐம்பாற் பொருளையும், மூன்றிடத்தும் நின்று தெரிவித்து எட்டுவேற்றுமை உருபும் சார்தற்கு இடனாக விளையக்கொண்டு முடிவதாம். (உ-ம்.) மீரம்வளர்ந்தது “இடுகுறி காரணம் மீரபோடங்கும் - தொடர்ந்து தொழிலலகாலந்தோற்றா - வேற்றுமைக்கிடனாக் திணைபாவிடத்தொன்றேற்பவும் பொதுவும் ஆவனபெயரே” (பெய-18-ஆ.)

இடைச்சொல்லாவது:—தனித்து நடக்குந் தன்மையின்றி எட்டுவேற்றுமையுருபும் சார்தற் கிடம்பெறாமல், பெயராயேனும் விளையையேனும் பின்று முன்னுமாக் அடுத்துவருவதாம். (உ-ம்.) அவனே கொண்டான் என்பதில் - ஏ. “வேற்றுமை வினைசாரியை ஒப்புருபுகள் - தத்தம் பொருள இசைநிறை அசைநிலை - குறிப்பெனென்பகுதியில் தனித்தியலின்றிப்-பெயரினும் வினையினும் பின்முன்னோரிடத் தொன்றும் பலவும் வந்தொன்றுவ திடைச்சொல்” (இடை-1-கு.)

(5) உரிச்சொல்லாவது:—குணத்தைத் தெரிவித்துப் பெயருக்குந், வினைக்கும் உரிமைபூண்டு எட்டுவேற்றுமையுருபு சார்தற்கு இடம்பெறாமல் செய்யுளுக்குரியதாய் வருவதாம். பண்புச்சொல்லாவது:—பெயர்த்தன்மையைடைந் தி எட்டுவேற்றுமை உருபுகளுக்கு சார்தற்கு இடனாகும்.

(6) கோ, வேள், குரிசில், தோன்றல், ஆவேள், ஆண்பாற்பெயர், நங்கை, தையல், மாது, பெண், மடந்தை=பெண்பாற்பெயர்.

VIII. Question.

(a) பால்பகா அஃறிணைப்பெயரென்பதென்ன? அது ஒருமையில் வருவதற்கு இரண்டு உதாரணமும், பன்மையில்வருவதற்கு மூன்றுதாரணமும், சூத்திரமும் எழுதுக.

(b) மூத்தலுக்கு ஐ உருபுவந்தால் சினைக்கு என்னவரவேண்டும்? சூத்திரமென்ன?

(c) விளிவேற்றுமை ஏலாத பெயர்ச்சொற்களைவை?

(d) எவ்வெவ்வேற்றுமை எவ்வெவ்வற்றைக்கொண்டு முடியும்? உதாரணமும், சூத்திரமும் நன்குவிளக்குக.

(e) பகாவிசுதி பலர்பாலிலும் பலவிதப்பாலிலும் வந்தால் உறுப்பிலக்கணம்(=பகுபத இலக்கணம்) எப்படித் கூறவேண்டும்?

Answer.

(a) ஒன்றன்பால் விசுதியும் பலவிதப்பால் விசுதியும் பெறாமல் இருபாலுக்கும் பொதுவாய்வரும் அஃறிணைப் பெயராம். குதிரை எட்டத்தது. எருது உறங்கியது, (=ஒருமை) மரம்வளர்ந்தது, குதிரை

நடந்தன. யானைசென்றன (=பன்மை) “பாஸ்பகா அஃறிணப் பெயர்கள் பாறப்பெற்றமைய” (பெய-24-ஆ.)

(b) முதல் சினைபித்தலை முதற்பொருளுக்கு ஐ உருபுவந்தால் சினைப்பொருளுக்குக் கண உருபவரவேணமெ. முதற்பொருளுக்குக் கண உருபுவந்தால் சினைப்பொருளுக்கு ஐ உருபவரவேணமெ. அன்றி அது உருபு முதலுத்தல்காலம் வழுபவனது. (உ - ம.) யானையெய்க காலினகணவெட்டினான். யானையினகண காலவெட்டினான் யானைபது காலவெட்டினான். “முதலை ஐ உருப சினைபயக்கண்ணும் அது முதற்காலிய சினைக்கை ஆகும்” (பெய-50-ஆ)

(c) சுட்டிப்பெயர், வினாப்பெயர், தன்மைப்பெயர், பூர்வப்பெயர், தாள, தாமனனும் படாகதைப்பெயர், தினை, மறறையான எனனும் பெயர்கள் தினி ஏலாவாம்.

(d) என்னைப்பொருளிலிருந்து ஆரம்பிப்பதென்று இன்ன உருபும், ஆரம்பவேற்றுமையுருபும் பெயரைக்கொண்டுமுடியும். முதறியேரதுமையுருபின் வினையைக்கொண்டுமுடியும். தானகாமறிந்ததன் அபயம், ஏழாமவேற்றுமைபும் வினையொடுகடிய பெயரைக்கொண்டு முடியும் (உபயம்) - சென்னையிலிருந்து வடக்கு இராப்புரம், மருத்தினதுதிர், மரடவன் நகரம், மரத்தனம், மருது, கல்லால், எறிந்தின, சாம்பலுக்குக் கிதாத்தோன், பிள்ளைத்தோன், அனையின்கண் இருந்தோன், கொற்றகொண், பிள்ளைத்தோனாகேழுமருத்து, மன்னியில்கண் னுள்ள ஒளி, எல்லையிலுள்ள துவடி பெயர்கொண்டு அல்ல வினையொரும நான்கேழுமருத்து - புலனும் பெருமபயம், மருது மரபு புலவா." (பெயர் 62-ஆம்)

(உ) மணிதா நடப்ப, மாமிச இனத்தில் நடப்ப என்பது பரிந்து
ரய்யாயின் நடப்பு, பகுதி, ப-பகுதி, பகுதி, பசுத்தி, இவற்றைத் தீர்வு
எதிர்காலத்தைக்காட்டும் அல்லாத பரிந்துரை, நட - பகுதி, பகுதி,
ப-எதிர்காலம் இடைநிலை, அ-பகுதி பரிந்துரை வினைமுறை முக்குறி என்னக
இருவிடே அவ்விரண்டிற்கும் இடம்.

நாகசுந்தி, குண்டி, விருதுநகர், இவ்
குடாபணம்

Answer

(a) சரண + அரண் = சரணரவிதம்	} நோக்கசந்தி
சேனா + அநி = சேனாநிபதி	
நர + இந்நிர = நரநிநிரன்	
தரா + இந்நிர = தரநிநிரன்	
பர + ஐகரியம் = பரநிகியம்	
மந்திர + ஓனட = மந்திரோனடதம்	
சிலாசம்படதம் = சிலாசம்படதம்	
வேதவழிநிறபே = வேதவழிநிறபே	

